

१. मानार्थ-भीमद-विजयदामदरीश्वरेभ्यो नमः।

श्री सिधायस महातीर्थोद्दि

स्तपजापदी

સકલાગમરહસ્યવેદિ—

આચાર્ય—શ્રીમદ્—વિજયદાનસૂરીશ્વરેભ્યો નમઃ ।

શ્રી સિદ્ધાયલ-મહાતીર્થાદિ સ્તવનાવલી.

: પ્રકાશક :

આ શ્રી વિજયદાનસૂરીશ્વરજી જૈન ગ્રંથમાલા
તરફથી—

નરેન્દ્રકુમાર પોપટલાલ દલાલ,
કાળુપુર, કડીઆપોળ - અમદાવાદ.

મૂલ્ય — સવા રૂપિયો.

થોથી-આવૃત્તિ } * { વીર સં - ૨૪૮૦
નકલ-૫૦૦૦ } { વિ - સં - ૨૦૧૦

—: આ પુસ્તક મળવાનાં સ્થલો :—

૧ - પ્રકાશક પાસેથી.

૨ - ચન્દ્રકાન્ત ત્રિકમલાલ પરીખ.

દે. કાળુપુર, કાળુશીની પોળ : અમદાવાદ

૩ - શાહ વૃજલાલ અમૃતલાલ.

દે. ઝવેરીવાડ-નીસાપોળ : અમદાવાદ

૪ - માસ્તર પોપટલાલ જીવણદાસ

દે. શ્રી રમણીકલાલ મોહનલાલની કુંપની.

ખેતવાડી, મેઈન રોડ, ૧૦મી ગલી સામે,

મુંબઈ-૪

૫ - શાહ ચંદુલાલ જમનાદાસ

અ-૦-૬૦ શ્રી વીરવિજયજી જૈન શાસ્ત્રમંથ્રહ,

છાણી (તા. વડોદરા)

૬ - મહેતા મગનલાલ ચત્રભુજ

દે. નિશાગવાળી ડેલી, શાક મારકેટ સહામે

જામનગર (સૌરાષ્ટ્ર)

આ સ્તવનાવલીની આવૃત્તિ, નકલ
અને સંવતની નોંધ.

પહેલી આવૃત્તિ નકલ-૩૦૫૧, વિક્રમ સં-૧૯૯૬
બીજી આવૃત્તિ „ ૨૦૦૦, „ ૧૯૯૯
ત્રીજી આવૃત્તિ „ ૫૦૫૧, „ ૨૦૦૬
ચોથી આવૃત્તિ નકલ ૮૦૦૦, „ ૨૦૧૦
(૫૦૦૦ અને ૩૦૦૦ નકલો જૂઠ્ઠા જૂઠ્ઠા નામથી
પ્રકાશિત થયેલી હોવાથી કુલ ૮૦૦૦)

લાગે છે આ દિવસ સઘળો, આજ આનન્દકારી,
દેખી શુંગો સિદ્ધગિરિ તણાં, સૌખ્ય સૌન્દર્યકારી;
આત્માનન્દી ગુરુ ગુરુ ગ્રહે, ભક્તિ-ભાવેથી પૂર્ણ,
તે માટે શ્રી ગિરિવર કરો, પાપ સઘળાં જ ચૂર્ણ.

: મુદ્રક :

જયન્તિ ઘેલાભાઈ દલાલ
વસંત પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ
ધી કાંટા - અમદાવાદ

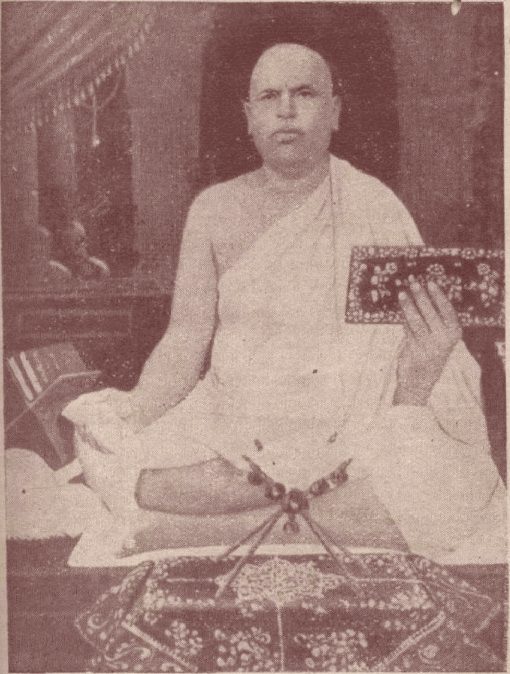
સદ્ગુરુ-સ્તુતિ:

સચ્ચારિત્રપવિત્રચિત્રચરિતં ચારૂપ્રભોધાન્વિતં,
 શાન્તં શ્રીસમતારસેન સુખદં સર્વજ્ઞસેવાધરમઃ;
 વિદ્વન્મણ્ડલમણ્ડનં સ્વયશસા સુવ્યાપ્તભૂમણ્ડલં,
 તં સૂરિં સતતં નમામિ વિજ્ઞ્યાનન્દાભિધં સાદરમ્. ૧

પ્રસારી જ્ઞેનોની, જયવતિ જયશ્રી જગતમાં,
 ગજવી ગર્જને, જિનમતસુવાણી દહતમાં;
 યજ્ઞવી બાહોળે, ફરજ મુનિની હારી મદને,
 રૂમરો તે રૂનેહેથી વિજયિ વિજ્યાનન્દ પદને.

पू. न्यायाम्भोनिधि-
आचार्य श्रीमद् विजयानन्दसूरीश्वरजी महाराज

આ અનાદિ-અનન્ત સંસારમાં અનન્તાનન્ત કાળથી ચતુર્ગતિમાં ભ્રમણ કરી રહેલા અને જન્મ-જરા-મરણાદિનાં દુઃખોને ભોગવી રહેલા જીવોને માટે, દુઃખ માત્રથી મૂકાવાનો અને શાશ્વત સુખને પામવાનો એક માત્ર ઉપાય, ભગવાન શ્રી જિનેશ્વરદેવોની આરાધના કરવી એ છે. નામ, સ્થાપના, દ્રવ્ય અને ભાવ એ ચારેય નિર્લેપાઓથી ભગવાન શ્રી જિનેશ્વરદેવની આરાધના કરવા સાથે, ભગવાન શ્રી જિનેશ્વરદેવની આજ્ઞાની આરાધના કરનારા ભવ્યાત્માઓ, અલ્પ કાળમાં જ ચતુર્ગતિના પરિભ્રમણથી મુક્તિને પામે છે

૬

અને સદા કાળને માટે સંપૂર્ણ સુખના ભોક્તા અને છે. આ વાત લઘુકર્મી જાવ્યાત્માઓના જ દિલમાં જ્યે છે અને આ વાત જેઓને જ્યે છે તેઓ ભગવાન શ્રી જિનેશ્વરદેવોની દ્રવ્યથી અને ભાવથી યથાશક્ય આરાધના કરવાને માટે ઉજમાલ જન્યા વિના રહી શકતા નથી. એવા ભાજ્યવાન જાવ્યાત્માઓને સહાયક બનાવવા અને એ પ્રકારે પણ આત્મનિસ્તારને સાધવાનો એક પ્રયત્ન કરવાના શુભ આશયથી જ, આ લઘુ પુસ્તિકા સંગૃહીત થવા પામી છે અને પ્રકાશિત થવા પામી છે.

આ લઘુ પુસ્તિકામાં પણ, કેટકેટલી વસ્તુઓનો અને કેવી કેવી રીતે તથા નૈમિત્તિક ઉપયોગની વસ્તુઓનો સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે, તેનો ખ્યાલ અનુક્રમણિકા જોવાથી આવી શકશે અને તે પછી ‘આવા ઝીણા અક્ષરોથી આ પુસ્તિકા કેમ છપાઈ છે?’ એ પ્રશ્નને અવકાશ રહેશે નહિ. આવી ઉપયોગી બાબતોવાળી પુસ્તિકા રોજ પાસે ને સાથે રાખવી માટે જોઈએ. જે મોટા અક્ષરોમાં છપાવાય તો કદ વધી

૭

જાય ને પાસે રાખવામાં પ્રતિકૂળતા હોતી થાય; અથવા આમાંની જાળતોને ઘટાડવી પડે; એ વાત કોઈને પણ રૂચે એવી નથી એમ અમારું માનવું છે.

આ લઘુ પુસ્તિકામાં સંખ્યાબંધ જાળતોનો સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે, છતાં પણ આ પુસ્તિકાનું નામ “શ્રી સિદ્ધાચલ-મહાતીર્થાદિ સ્તવનાવલી” રાખવામાં આવ્યું છે, તેનાં અનેક કારણો છે. આ ભરતક્ષેત્રને વિષે જોટલાં સ્થાવર તીર્થો છે, તેમાં શ્રી સિદ્ધાચલ, શિરોમણિભાવને પામેલ છે. આ તીર્થ પ્રાયઃ શાશ્વત કહેવાવા સાથે, આ તીર્થનો મહિમા એવો હોવાનું કહેવાય છે કે-‘અભવી અગર દુર્ભવી આત્માઓ આ તીર્થના દર્શનને પણ પામી શકતા નથી; એટલે આ તીર્થનાં દર્શન કરીને લઘુકર્મી ભવ્યાત્માઓ પોતે ભવ્ય હોવાની ખાત્રી મેળવ્યાનો અપૂર્વ સંતોષ અનુભવી શકે છે.’ આથી ખીજા કોઈ જ તીર્થનાં દર્શન નહિ કરી શકનાર જૈનને પણ થાય છે કે-‘જીવનમાં મારે આ તીર્થનાં તો દર્શન અવશ્ય કરવાં.’ આથી આ તીર્થની

૯

યાત્રામાં ઉપયોગી થાય તેવા સાહિત્યનો આમાં વિશેષ પ્રકારે સંગ્રહ કરાયો છે તેમ જ આ પુસ્તકનું સઘળું ય સાહિત્ય શ્રી સિદ્ધક્ષેત્રના યાત્રિકને ઉપયોગી નિવડે એવું છે, એમ કહીએ તો ય ચાલી શકે.

આ પુસ્તિકાની આ ચોથી આવૃત્તિ છે. સુરતની શ્રી વિજયદાનસૂરીશ્વરજી જૈન-ત્રયમાલાએ આ પુસ્તિકાની પહેલી આવૃત્તિ વિ. સં. ૧૯૯૬માં પ્રગટ કરી હતી. પહેલી આવૃત્તિની ૩૦૦૦થી ય વધુ નકલો જોતજોતામાં ખલાસ થઈ ગઈ અને જનતાની માગ-ણીઓ ચાલુ રહેવા લાગી, તેથી સં. ૧૯૯૯માં એ જ સંસ્થાએ આ પુસ્તિકાની બીજી આવૃત્તિ પ્રગટ કરી, પરંતુ તેની ય સેંકડો નકલો ચપોચપ ઉપડી ગઈ. એટલે આ પુસ્તિકાની પ્રાપ્તિ દિવસે દિવસે દુર્લભ બની ગઈ અને આરાધક આત્માઓને આ પુસ્તિકા ઘણી ઉપયોગી અને સાથે સાથે બીજી આવી પુસ્તિકાઓના પ્રમાણમાં સસ્તી કિંમતવાળી લાગવાને લઈને, આ પુસ્તિકાની માગણી ચાલુ જ રહી. એના ફલસ્વરૂપ વિ. સં. ૨૦૦૬માં

૯

આ પુસ્તિકાની ત્રીજી આવૃત્તિ પ્રગટ કરવામાં આવી. ત્રીજી આવૃત્તિની પાંચ હજાર નકલો પણ બે-અઢી વર્ષના ગાળામાં તો ખલાસ થઈ ગઈ અને જનતાની માંગ ચાલુ રહેવા લાગી. એમાં, અમદાવાદ-કાળુશાની પોળના શેઠ શ્રી મણિભાઈ શનાભાઈ અને કડીઆની પોળવાળા શેઠ શ્રી પોપટલાલ મનસુખલાલ આ બન્ને બહિસોએ પ્રેરણા કરી અને તેઓનો સહકાર મળતાં આ પુસ્તિકાની આ ચોથી આવૃત્તિના 'પ્રકાશનતુ' કાર્ય હાથ ધરવામાં આવ્યું.

આ પુસ્તિકામાં પ્રગટ કરાએલ શ્રી જિનસ્તવનાદિ પદ્ય સાહિત્યનો સંગ્રહ, પૂ. સકલાગમરહસ્યવેદી, પરમ ગીતાર્થ, સ્વર્ગત આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયદાનસૂરીશ્વરજી મહારાજના શિષ્યરત્ન પૂ. મુનિરાજ શ્રી મેરુવિજયજી મહારાજે તૈયાર કરેલો છે. દરેક આવૃત્તિમાં, આ સંગ્રહમાં યથાશક્ય સુધારો થતો આવ્યો છે તેમજ ઉમેરો પણ થતો આવ્યો છે. પ્રાચીન સ્તવનાદિમાં અનેકવિધપાઠાન્તરો પ્રાપ્ત થાય છે. એમાંના અને તેટલા પાઠાન્તરોને મેળવીને;

૧૦

તેમાં કયો પાઠ સુસંગત થાય છે. તેનો વિચાર કરીને, આ પુસ્તિકામાં આપવામાં આવતાં પદ્યોને યથાશક્ય શુદ્ધ કરવાને માટે તેઓશ્રીએ બારે જ હેમત ઉઠાવી છે અને પ્રુફસંશોધનાદિ પાછળ પણ જરૂરી ઘણા સમયનો સફળ્ય કરવાની તેઓશ્રીએ કૃપા કરી છે. ઉપરાન્ત, ઉપયોગી બાબતોના ઉમેરા માટે પણ તેઓશ્રીએ ખાસ પરિશ્રમ ઉઠાવ્યો છે.

એને લઈને, આ પુસ્તિકાની આ અગાઉની આવૃત્તિઓમાં આઠ વિભાગો હતા, તેને બદલે આ ચોથી આવૃત્તિમાં નવ વિભાગો થયા છે.

પહેલા વિભાગમાં – પ્રભુ સન્મુખ બોલવાની સ્તુતિઓ દાખલ કરીને, બીજા અને ત્રીજા વિભાગમાં શ્રી સિદ્ધાયલજીની યાત્રામાં ખાસ ઉપયોગી પદ્યોનો મંગ્રહ કરાયો છે; જેમાં વિધિસહિત પાંચ મધ્યમ ચૈત્યવન્દનોનો તથા શ્રી સિદ્ધાયલજી, શ્રી આદીશ્વર ભગવાન અને શ્રી પુંડરીકસ્વામીનાં ચૈત્યવન્દનો, સ્તવનો અને સ્તુતિઓ તેમ જ એકવીસ અને એકસો આઠ ખમાસમણના દુહાઓ

૧૧

આપ્યા છે. ચોથા વિભાગમાં - શ્રી અજિતનાથ પ્રભુથી શ્રી મહાવીરસ્વામી ભગવાન સુધીનાં ચૈત્યવન્દનનો, સ્તવનો અને સ્તુતિઓ આપેલ છે. પાંચમા વિભાગમાં શ્રી સીમંધરસ્વામી, શ્રી સિદ્ધચક્રજી અને શ્રી જ્ઞાનપંચમી વિગેરેનાં ચૈત્યવન્દનાદિ છે. છઠ્ઠા વિભાગમાં-ભગવાન શ્રી જિનેશ્વરદેવોની અષ્ટપ્રકારી પૂજના દુહા, સનાત્રપૂજા અને શ્રી શાન્તિજિનકલશાદિ છે. સાતમા વિભાગમાં શ્રી નવકારાદિ નવ સ્મરણો તથા શ્રી ગૌતમસ્વામીજીનો રાસ વિગેરે છે. આઠમા વિભાગમાં - ભાવનામાં ઉપયોગી નાનાં સ્તવનો, પદો અને ઉપદેશક પદો વિગેરે છે. નવમા વિભાગમાં - પુણ્યપ્રકાશનું સ્તવન અને સજ્જાઓ આદિનો સમાવેશ કરવામાં આવેલો છે.

આ પુસ્તિકામાં આપેલા ઉપરિસ્મૃત સાહિત્યને શુદ્ધ કરવામાં તેમજ તેને શુદ્ધ છપાવવામાં જનતી કાળજી રાખવામાં આવી છે, છતાં પણ જોમ મતિમન્દતાથી તેમ પ્રુદ્ જોતાં દષ્ટિદોષ થવાથી ચ ભૂલ રહી જવા પામે અથવા તો પ્રેસદોષથી પણ ભૂલો ઉભી થવા પામે. આમ જોઈ

૧૨

પણ કારણથી આ પુસ્તકમાં જે કાંઈ પણ ભૂલ રહેવા પામી હોય, તે માટે મિચ્છામિ દુક્કઠં દઉં છું અને સુરોને સુધારીને વાંચવાની વિનવણી કરવા ઉપરાન્ત, જે ભૂલો જણાય તે મને જણાવવાની પણ આગ્રહભરી વિનવણી કરું છું.

હવે આભારદર્શન સાથે હું મારા વક્તવ્યને પૂર્ણ કરીશ. જેઓશ્રીએ આવો કિંમતી સંગ્રહ તૈયાર કરીને અને શુદ્ધ કરીને આપ્યો, તેઓશ્રીનો તો આપણે સૌ જેટલો ઉપકાર માનીએ તેટલો ગોઠો જ છે; અને જે મુરખી-ઓની પ્રેરણા ને સહકારથી આ પ્રકાશન શુભારંભને પામ્યું, તેઓનાં શુભ નામોનો નિર્દેશ પણ હું કરી ચૂક્યો છું. તેઓ ન ઈચ્છે પણ હું તો તેમનો આભારી જ છું. આ પુસ્તિકાની આ આવૃત્તિના પ્રકાશનમાં, અમદાવાદ-કાંપડાની પોળવાળા ઉદારદીલ ધર્મપ્રેમી શેઠ શ્રી બકુભાઈ મણિલાલ વિગેરે જે ગૃહસ્થોએ આર્થિક સહાયતા આપી છે, તેમનો પણ હું આ તકે આભાર માનું છું. કાળુશાની પોળવાળા મારા સ્નેહાંકિત મિત્રો-શ્રી વસંતલાલ મણિભાઈ શાહ. બી. એ. એલ. એલ.

૧૩

ખી. અને શ્રી ચન્દ્રકાન્ત ત્રિકમલાલ પરીખ — એમણે સંશોધન અંગે તેમજ પ્રેસનાં વિવિધ કાર્યો અંગે મને ખરેખરા મિત્રભાવનો પરિચય કરાવ્યો છે. તેમાંય, ભાઈ શ્રી ચન્દ્રકાન્તે તો કોલેજનો અભ્યાસ ચાલુ હોવા છતાંય ખાસ કિંમતી ફાળો આપ્યો છે. આથી એ બન્ને મિત્રોનો હું આભારી છું. પૂ. શ્રી સંઘસ્થવિર, શાન્ત-તપોમૂર્તિ, વયોવૃદ્ધ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયસિદ્ધિસૂરીશ્વરજી મહારાજના પદ્મવિભૂષક-પૂ. શાન્તમૂર્તિ, સ્વર્ગત આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયમેઘસૂરીશ્વરજી મહારાજના પદ્મલંકાર-પૂ. આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયમનોહરસૂરીશ્વરજી મહારાજને પાછળનાં કેટલાંક ફરમાઓનાં પ્રુફે શોધી આપવાની અનહદ કૃપા કરી છે, એ વાતનો નિર્દેશ કરીને હું કૃતાર્થતા અનુભવવા સાથે વિરમું છું.

—પ્રકાશક.

જેઓના હાર્દિક સહકાર અને આર્થિક સહાયતાના
યોગે આ પુસ્તક પ્રકાશનનું કાર્ય શરૂ
કરવામાં આવ્યું, તે

ઉદારદિલ દ્રવ્ય-દાતાઓના નામની નામાવલી.

રૂ. ૫૦૦ શેઠ બકુભાઈ મણિલાલ.

ઝાંપડાની પોળ-અમદાવાદ.

રૂ. ૪૦૦ કાળુશીની પોળ, પંચના જ્ઞાનખાતાના.

હા. પંચના શેઠ મણિભાઈ શનાભાઈ-અમદાવાદ.

રૂ. ૩૦૧ શેઠ શાંતિલાલ મંગલદાસનાં માતૃશ્રી

શ્રી નારંગી બહેન, અમદાવાદ.

રૂ. ૨૦૦ શેઠ માણેકલાલ ચુનીલાલ જે. પી.નાં ધર્મપત્ની

અ. સૌ. કમલા બહેન, અમદાવાદ.

રૂ. ૨૦૦ શ્રી વિજય આણસૂર મહોટા ગચ્છ કમિટી

સાણંદ.

રૂ. ૧૦૧ શાહ ગુલાબચંદ ઉત્તમચંદ, દમ્મણવાળા.

મુંબઈ.

૧૫

૩૧. ૧૦૧ શેઠ ચીમનલાલ મગનલાલ. મુંબઈ.

૩૧. ૧૦૧ ચંદ્રપ્રભુ જૈન દેરાસર પેઢી, જ્ઞાન ખાતાના
સેન્ટ્રલર્સ્ટ રોડ-મુંબઈ.

૩૧. ૧૦૧ શેઠ સોમચંદભાઈ ચુનીલાલ
સેન્ટ્રલર્સ્ટ રોડ-મુંબઈ.

સાધ્વી શ્રી વિજયાશ્રીજી મંના ઉપદેશથી

૩૧. ૧૦૨ { ૫૧ શ્રી જૈન આવિકા સંઘ-સીહોર.
૫૧ શાહુ નાનકચંદ રીખવચંદ-પાટણ.

સાધ્વી શ્રી વિજયાશ્રીજી મંના ઉપદેશથી

૩૧. ૧૦૦ { ૫૦ પ્રાગજીભાઈ રણછોડભાઈ.
લાવનગર.
૫૦ શાહુ લલ્લુભા પદમશા ભાઈ.
વળા. (સૌરાષ્ટ્ર)

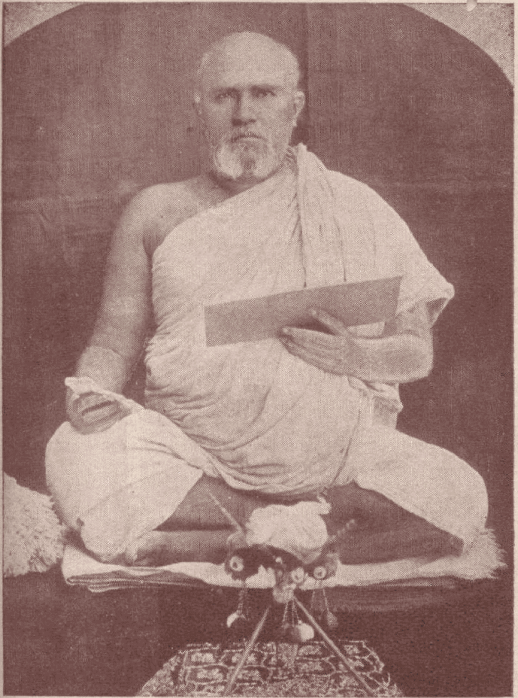
સાધ્વી શ્રી વિજયાશ્રીજી મંના ઉપદેશથી

૩૧. ૫૧ શ્રી જૈન આવિકા ઉપાશ્રયના જ્ઞાનખાતા
તરફથી - ઘોરાજી. (સૌરાષ્ટ્ર)

યો નિષ્કામમનાઃ સુખન્ધુરમતિચારિત્રત્નેશ્વરઃ,
 વૈરાગ્યાવનિતોયદોડયલગુણો મોક્ષાધ્વસંવાહકઃ;
 પમ્યાચારસુધાતરંગગલધિર્જાનાર્ણવેન્દુપ્રભઃ,
 અત્માત્મા કમલાભિધો ગુણખનિર્જ્યાત સ સૂરીશ્વરઃ ૧

વાહુમાધુર્યજિતા સિતા ગતમદાદીના મુખેડધાતૃણું,
 યેષાં ચિત્તવિશુદ્ધતાજિતનિશાનાથઃ કલકં દધૌ;
 તે દુઃખામ્યુધિશુદ્ધકીર્તિનિકરા ભવ્યાત્મભાજનમમી,
 કલ્યાણં રચયન્તુ વીરવિજયોપાધ્યાયપાદાઃ સદા ૧

पू. उपाध्याय श्रीमद् वीरविजयजी महाराज

પ્રૌઢપ્રતાપિ-ઉપાધ્યાય-શ્રીવીરવિજયસદ્ગુરુમ્હો નમઃ ।

શ્રી સિદ્ધાચલ-મહાતીર્થાદિ સ્તવનાવલી.

વિષયાનુક્રમણિકા.

—★ ★ ★—

વિષય.

પૃષ્ઠ

પહેલો — વિભાગ.

પ્રભુ સન્મુખ ભોલવાની સ્તુતિઓ	૨
શ્રી શત્રુંજય-મહાતીર્થના દુહા	૧૧

બીજો — વિભાગ.

શ્રી સિદ્ધગિરિજીનાં પાંચ ચૈત્યવંદનો—

ચૈત્યવંદન પહેલું—તલાટીએ કરવાનું	૧૪
„ બીજું—શ્રી શાંતિનાથસ્વામીનું	૨૦
„ ત્રીજું—રાયણ પગલાંનું	૨૩
„ ચોથું—શ્રી પુંડરીકસ્વામીનું...	...	૨૭
„ પાંચમું—મૂળ નાયક પ્રભુ (દાદા)નું...	...	૨૯

૧૮

ત્રીજો — વિભાગ.

શ્રી સિદ્ધાયલજનાં ચૈત્યવંદનો-

૧-શ્રી શત્રુંજય સિદ્ધક્ષેત્ર, સિદ્ધાયલ૦	...	૩૩
૨-સકલ સુહંકર સિદ્ધક્ષેત્ર, સિદ્ધાયલ૦	...	૩૪
૩-શ્રી શત્રુંજય સિદ્ધક્ષેત્ર, પુંડરીકગિરિ૦	...	૩૪
૪-શ્રી સિદ્ધાયલ સિદ્ધક્ષેત્ર, પુંડરીકગિરિ૦	...	૩૪
૫-૨૧ નામોવાળું, સિદ્ધાયલ શિખરે૦	...	૩૫

શ્રી આદીશ્વર-પ્રભુનાં ચૈત્યવંદનો-

૧-આદિદેવ અલવેસર...	...	૩૬
૨-જય જય નાભિનરિંદ નંદ	...	૩૭
૩-અરિહંત નમો ભગવંત નમો...	...	૩૭
૪-પ્રથમનાથ પ્રગટ પ્રતાપ	...	૩૮

શ્રી પુંડરીકસ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો-

૧-શ્રી શત્રુંજય માહાત્મ્યની	...	૩૯
૨-આદીશ્વર જિનરાયનો	...	૩૯

શ્રી સિદ્ધાયલજનાં સ્તવનો-

૧-ચાલો ચાલો વિમલગિરિ જર્ધએ રે	...	૪૦
-------------------------------	-----	----

૧૯

૨-શ્રી રે સિદ્ધાયલ ભેટવા ૪૨.
૩-બ્રત્રા નવાણું કરીએ વિમલગિરિ ૪૨.
૪-વિમલાયલ વિમલા પાણી ૪૪
૫-કર જોડી કહે કામિની-લલના ૪૫
૬-આંખડીયે રે મેં આજ શત્રુંજય ૪૮
૭-સિદ્ધાયલ વદો રે નરનારી ૫૦
૮-મનના મનોરથ સવિ કૃપ્યા એ ૫૦
૯-શ્રી સિદ્ધાયલ ભેટીએ રે મિત્તા... ૫૨
૧૦-મારું મન મોહું રે શ્રી સિદ્ધાયલે રે ૫૩
૧૧-વિમલાયલ નિતુ વંદિએ ૫૪
૧૨-આપડાં રે પાતિકડાં તમે ૫૫
૧૩-વિવેકી વિમલાયલ વસીયે ૫૬
૧૪-સિદ્ધગિરિ ધ્યાવે ભવિકા ૫૮
૧૫-સુણ જિનવર શત્રુંજ ધણીજી... ૫૯
૧૬-પામી સુગુરૂ પસાય રે, શત્રુંજય-ધણી ૬૨
૧૭-તુમે તો ભલે ગિરાજોજી ૬૭
૧૮-અખ તો પાર ભયે હમ સાધો... ૬૯

૨૦

૧૯-તું ત્રિભુવન-સુખકાર, ઋષભજિન !	...	૭૧
૨૦-ઋષભ જિણુંદ વિમલગિરિ-મંડન	...	૭૩
૨૧-જિણુંદા તોરે ચરણ કમલકી રે	...	૭૪
૨૨-તારક હે જિન નાભિકે નંદન...	...	૭૬
૨૩-પ્રથમ જિનેશ્વર પૂજવા, સૈયર મોરી	...	૭૭
૨૪-શેત્રુંજી ગઢના વાસીરે-મુગ્ધરો	...	૭૯
૨૫-ભવિ તુમે વંદો રે-સિદ્ધાચલ સુખકારી...	...	૮૦
૨૬-વિમલાચલ જઈ વસીયે, ચાલોને	...	૮૩
૨૭-વિમલગિરિ ક્યું ન ભયે હમ મોર	...	૮૪
૨૮-સુખકર-સકલ મંગલ સુખ-સિંધુ	...	૮૪

શ્રી આદિનાથ-પ્રભુનાં સ્તવનો-

૨૯-બાલપણે આપણ સસનેહી	...	૮૬
૩૦-નાભિનરિંદનો નંદન વંદીયે રે	...	૮૭
૩૧-જ્ઞાનચણુ-ચણુચર રે	...	૮૮
૩૨-ઋષભ-જિણુંદશું પ્રીતડી	...	૮૯
૩૩-પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રણમીએ	...	૯૦

૨૧

૩૪-ઋષભ જિણુંદા ઋષભ જિણુંદા તુમ દરિસણુ હુયે પરમાણુંદા	}	...	૯૧
૩૫-ઋષભ જિણુંદા ઋષભ જિણુંદા તું સાહિય હું છું તુજ બંદા	}	...	૯૨
૩૬-ઋષભ જિનરાજ મુજ-આજ દિન		...	૯૩
૩૭-પ્રથમ જિનેસર મરદેવી નંદા...		...	૯૪
૩૮-ઋષભદેવ હિતકારી, જગતગુરુ...		...	૯૬
૩૯-સમકિત દાર ગભારે પેસતાંજી		...	૯૭
૪૦-ભરતજી કહે સુણો માવડી	૯૮
૪૧-(અખાત્રીજનું) શ્રી ઋષભ વરસોપવાસી	૧૦૦
૪૨-શ્રી પુંડરીકગિરિનું-			
વીરજી આવ્યા રે વિમલાચલ કે		...	૧૦૧
૪૩-શ્રી પુંડરીકસ્વામીનું-			
પ્રણમો પ્રેમે પુંડરીક રાજ્યો	૧૦૪
૪૪-શ્રી સિદ્ધાચલજી મહિમાનું-			
સાંભળી જિનવર મુખથી સાચું		...	૧૦૫
૪૫-શ્રી રાયણ પગલાંનું-			
શ્રી આદીશ્વર અંતરંગમી	૧૦૬

૨૨

૪૬-ઉમૈયા મુજને ઘણી, જીહો ભેટું વિમળ૦... ૧૦૮

શ્રી શત્રુંજયગિરિની સ્તુતિઓ-

૧-પુંડરગિરિ મહિમા, આગમમાં૦ ... ૧૦૯

૨-શ્રી શત્રુંજય ગિરિવર વાસવ... ... ૧૦૯

૩-શત્રુંજય મહિમા, પ્રગટ્યો જોહથી સાર... ૧૦૯

૪-શ્રી શત્રુંજય મંડન, ઝસહ જિણેસર દેવ... ૧૧૦

૫-પ્રણમો ભવિયા રિસહ જિણેસર .. ૧૧૦

૬-શત્રુંજય સાહેબ પ્રથમ જિણુંદ ... ૧૧૦

૭-વિમલગિરિ સહુ તીરથ રાખ ૧૧૧

૮-સવિ મલિ કરી આવો, ભાવના ભવ્ય૦... ૧૧૧

શ્રી આદીધર-પ્રભુની સ્તુતિઓ-

૧-આદિ જિનવર-રાયા, જસ સોવત્ર૦ ... ૧૧૨

૨-ત્યાશી લાખ પૂરવ ઘરવાસે ૧૧૨

શ્રી પુંડરીકસ્વામીની સ્તુતિ-

૧-ચૈત્રી પૂનમ દિન, શત્રુંજય ગિરિ૦ ... ૧૧૨

એકવીસ ખમાસમણ આપવાના દુહા ... ૧૧૩

શ્રી સિદ્ધગિરિજીના ૧૦૮ ખમાસમણના દુહા ૧૨૦

૨૩

થાથો — વિભાગ.

શ્રી અજિતનાથ-

ચૈ૦-	અજિતનાથ પ્રભુ અવતર્યો	...	૧૩૪
સ્ત૦-૧-	અજિત જિણુંદ્યું પ્રીતડી	...	૧૩૫
,,	૨-પ્રીતલડી બંધાણી રે	...	૧૩૬
,,	૩-અજિત જિણેસર ચરણની સેવા	...	૧૩૭
સ્તુ૦-	વિજ્યા-સુત વદો	...	૧૩૮

શ્રી સંભવનાથ-

ચૈ૦-	સાવત્રી નયરી ધણી, શ્રી સંભવનાથ	૧૩૮
સ્ત૦-૧-	સંભવ જિનરાજ સુખકંઠા	૧૩૯
,,	૨-સાહેબ સાંભળો રે, સંભવ૦	૧૪૦
,,	૩-સમકિત-દાતા સમકિત આપો	૧૪૨
,,	૪-સંભવ જિનવર વિનતિ	૧૪૩
સ્તુ૦-	સંભવ સુખદાતા, જેહ જગમાં વિખ્યાતા	૧૪૪

શ્રી અભિનન્દનસ્વામી-

ચૈ૦-	ઉંચપણે ત્રણસો પચાસ	...	૧૪૪
સ્ત૦-	દીઠી હો પ્રભુ દીઠી જગ-ગુરુ તુજ	...	૧૪૫

૨૪

સ્તુ૦-સંવર સુત સાચો, જસ સ્યાદ્વાદ૦... ૧૪૬

શ્રી સુમતિનાથજિન-

ચૈ૦- સુમતિ જયંત વિમાનથી ... ૧૪૬

સ્ત૦-૧-સુમતિનાથ ગુણશું મિલીજી ... ૧૪૭

,, ૨-સુમતિ જિન તુમ ચરણે સિત્ત દીનો ૧૪૮

સ્તુ૦- સુમતિ સુમતિદાર્ઠ ... ૧૪૯

શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન-

ચૈ૦- કોસંખીપુરી રાજ્યો ... ૧૪૯

સ્ત૦-૧-પદ્મપ્રભ પ્રાણસે પ્યારા ... ૧૫૦

,, ૨-હો અવિનાશી, શિવવાસી ... ૧૫૧

સ્તુ૦- અદીસેં ધનુષ કાયા, ત્યક્ત મદ૦... ૧૫૨

શ્રી સુપાર્શ્વનાથપ્રભુ-

ચૈ૦- શ્રી સુપાસ જિણુંદ પાસ, ટાળ્યો ૧૫૩

સ્ત૦-૧-નિરખી નિરખી તુઝ બિબને રે... ૧૫૩

,, ૨-શ્રી સુપાસ જિન વંદિયે ... ૧૫૪

,, ૩-(અંબાલા મંડન) ફર્યું ન હો સુનાઈ ૧૫૬

સ્તુ૦- સુપાસ જિન વાણી, સાંભળે જોહ૦ ૧૫૭

૨૫

શ્રી ચન્દ્રપ્રભપ્રભુ-

ચૈ૦-	લક્ષ્મણા માતા જનમીયો	...	૧૫૭
સ્ત૦-૧-	ચાહ લગી જિન ચન્દ્રપ્રભુકી	...	૧૫૮
,,	૨-જિનજી ચન્દ્રપ્રભ અવધારો કે	...	૧૫૯
સ્ત૦-	સેવે સુર વ્રંદા, જાસ ચરણા૦	...	૧૬૦

શ્રી સુવિધિનાથ-

ચૈ૦-	સુવિધિનાથ નવમા નમું	...	૧૬૦
સ્ત૦-૧-	મેં કીતો નહીં તુમ બિન	...	૧૬૧
,,	૨-તાહરી અજબશી યોગની મુદ્રા રે...	૧૬૨	
સ્ત૦-	નરદેવો ભાવ દેવો, જોહની સારે સેવો	૧૬૩	

શ્રી શીતલનાથ-

ચૈ૦-	નંદા દહરથ નંદનો	...	૧૬૩
સ્ત૦-૧-	શીતલનાથ સુણો અરદાસ	...	૧૬૪
,,	૨-શીતલ જિન સહજનંદો	...	૧૬૫
સ્ત૦-	શીતલ-જિન સ્વામી, પુણ્યથી૦	...	૧૬૬

શ્રી શ્રેયાંસનાથ-

ચૈ૦-	શ્રી શ્રેયાંસ અગીરયામા	...	૧૬૬
------	------------------------	-----	-----

૨૬

સ્તુ૦-તુમે બહુ મિત્રી રે સાહિયા ... ૧૬૭

સ્તુ૦-વિષ્ણુ જસ માત, જોહના વિષ્ણુ ... ૧૬૮

શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-

ચૈ૦- વાસવ વંદિત વાસુપૂજ્ય ... ૧૬૮

સ્તુ૦-આવો (આવો) મુજ મંદિરે ... ૧૬૮

સ્તુ૦-વિશ્વના ઉપગારી, ધર્મનાં ... ૧૭૦

શ્રી વિમલનાથ-

ચૈ૦- કંપિલપુર વિમલપ્રભુ ... ૧૭૦

સ્તુ૦-૧-દુઃખ દોહગ દૂરે ટળ્યાં રે ... ૧૭૦

,, ૨-સેવો ભવિયા વિમલ-જિનેસર ... ૧૭૨

સ્તુ૦- વિમલજિન જીહારો ... ૧૭૨

શ્રી અનન્તનાથ-

ચૈ૦- અનન્ત અનન્તગુણ આગરે ... ૧૭૩

સ્તુ૦-અનંત-જિનંદશું પ્રીતડી ... ૧૭૩

સ્તુ૦-અનંત અનંત-નાણી ... ૧૭૫

શ્રી ધર્મનાથ-

ચૈ૦- ભાનુનંદન ધર્મનાથ ... ૧૭૫

૨૬

સ્તુ૦-હારે મારે ધર્મજિણુંદશું લાગી ... ૧૭૫

સ્તુ૦-ધરમ ધરમ ધોરી, કર્મના૦ ... ૧૭૭

શ્રી શાંતિનાથ-

ચૈ૦-૧-સર્વારથ-સિદ્ધે થકી ... ૧૭૮

,, ૨-જય જય શાંતિ જિણુંદ દેવ ... ૧૭૮

સ્તુ૦-૧-શ્રી શાન્તિજિનેશ્વર સાહિયા ... ૧૭૯

,, ૨-સોલમા શ્રી જિનરાજ, ઓલગ૦ ... ૧૮૦

,, ૩-શાન્તિજિનેશ્વર સાચો સાહિય ... ૧૮૧

,, ૪-હારે મારે શાન્તિજિનેશ્વર ... ૧૮૨

,, ૫-સુણુ દયાનિધિ ! તુજપદ ... ૧૮૩

,, ૬-હમ મગન ભયે પ્રભુ ધ્યાનમેં ... ૧૮૪

,, ૭-પ્રભુ શાન્તિજિણુંદ સુખકારી ... ૧૮૫

,, ૮-શાન્તિ-જિનેશ્વર સાહિયા રે ... ૧૮૬

,, ૯-શાન્તિ-જિનેશ્વર સાહિય વંદો ... ૧૮૭

,, ૧૦-મારો મુજરો દ્યોને રાજ ... ૧૮૮

સ્તુ૦-૧-ગજપુર અવતારા, વિશ્વસેન૦ ... ૧૮૯

૨૮

„ ૨-વંદો જિન શાન્તિ, ઝાસ સોવન૦... ૧૯૧

„ ૩-સકલકુશલવલ્લી ... ૧૯૧

શ્રી કુંથુનાથ-

ચૈ૦- કુંથુનાથ કામિત દીયે ... ૧૯૧

સ્ત૦-મનકું કિમહી ન બાજે ... ૧૯૨

સ્તુ૦-કુંથુજિન નાથ, જે કરે છે સનાથ ... ૧૯૩

શ્રી અરનાથ-

ચૈ૦- રાય સુદર્શન ગંજપુરે ... ૧૯૪

સ્ત૦-શ્રી અરજિન ભવજળનો તાર ... ૧૯૪

સ્તુ૦-અરજિનવર રાયા, જેહની દેવી૦ ... ૧૯૫

શ્રી મલ્લિનાથ-

ચૈ૦- ૧-મલ્લિનાથ ઓગણીશમા... ૧૯૬

„ ૨-વિદ્ધર્ષદેશ મિથિલાપુરી... ૧૯૬

સ્ત૦-૧-પંચમ સુરલોકના વાસી રે ... ૧૯૭

„ ૨-મલ્લિજિનેશ્વર અરચિત કેસર ... ૧૯૮

„ ૩-(ભોયાણીમંડન) જિનરાજ તાજ ... ૧૯૯

૨૯

સ્તુ૦ ૧-મલ્લિજિન નમીયે, પૂરવલાં૦	...	૨૦૦
,, ૨-મલ્લિજિન નામે, સંપદા૦	...	૨૦૧
,, ૩-મલ્લિ જિન રાજ, સેવીયે૦	...	૨૦૧

શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી-

ચૈ૦- જ્યો નિરંતર સ્તેહયું...	...	૨૦૧
સ્ત૦-૧-મુનિસુવ્રત કીજે મયા રે	...	૨૦૨
,, ૨-મુનિસુવ્રતયું મોહની-સાહિયજી	...	૨૦૩
,, ૩-આજ સફલ દિન મુજ તણો	...	૨૦૪
સ્તુ૦- મુનિસુવ્રત નામે, જે ભવિં	...	૨૦૫

શ્રી નમિનાથ-

ચૈ૦- મિથિલા-નગરી રાજિયો	...	૨૦૫
સ્ત૦-મુજ મન પંકજ ભમરલે	...	૨૦૫
સ્તુ૦-નમિયે નમિ નેહ, પુણ્ય થાયે૦	...	૨૦૬

શ્રી નેમિનાથ-

ચૈ૦- ૧-નેમિનાથ આવીશમા, શિવાદેવી૦...	૨૦૬
,, ૨-નેમિનાથ આવીશમા, અપરાજિતથી૦	૨૦૭

૩૦

સ્તુ૦-૧-પરમાતમ પૂરણ કલા ... ૨૦૭

,, ૨-તુજ દરિશન દીકું અમૃત મીકું... ૨૦૯

,, ૩-નિરખેલ નેમિ-જિણુંદને ... ૨૧૦

,, ૪-(ગિરનાર મંડન) મેં આજે દરિ૦ ૨૧૧

સ્તુ૦-૧-રાણુલ વર નારી, રૂપથી૦ ... ૨૧૩

,, ૨-શ્રી ગિરનાર શિખર શણુગાર ... ૨૧૩

,, ૩-સુર અસુર વંદિત પાય પંકજ ... ૨૧૪

,, ૪-દુરિતભય નિવારં, મોહ વિધ્વંસ૦... ૨૧૪

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ-ચૈત્યવંદનો-

૧-સકલભવિજન ચમત્કારી ... ૨૧૪

૨-ૐ નમઃ પાર્શ્વનાથાય ... ૨૧૬

શ્રી પાર્શ્વનાથ-પ્રભુનાં ચૈત્યવંદનો-

૧-આશ પૂરે પ્રભુ પાસળ ... ૨૧૭

૨-જય ચિન્તામણિ પાર્શ્વનાથ ... ૨૧૮

૩-શ્રી ચિન્તામણિ પાસળ ... ૨૧૮

શ્રી શંખેશ્વરપાર્શ્વનાથના છંદા-

૧-પાસ શંખેશ્વરા, સાર કર સેવકા ... ૨૧૯

૩૧

- ૨-સેવો પાસ શંખેશ્વરો મન્ન શુધ્ધે ... ૨૨૦
- શ્રી શંખેશ્વરપાર્શ્વનાથનાં સ્તવનો-**
- ૧-અળ મોહે ઐસી આય બની... ... ૨૨૧
- ૨-આજ શંખેશ્વર-જિન ભેટીએ... ... ૨૨૨
- ૩-નિત્ય સમરૂં સાહિય સયણાં ૨૨૩
- ૪-સાર કર સાર કર સ્વામી શંખેશ્વરો ... ૨૨૫
- ૫-અંતરજનમી સુણ અલવેસર ૨૨૭
- ૬-મોરી ઐયાં તો પકર શંખેશ શ્યામ ... ૨૨૮
- ૭-પ્રભુ જગજીવન જગબંધુ રે ૨૨૮
- ૮-ભેટીએ ભેટીએ ભેટીએ, મન મોહન૦ ... ૨૩૦
- શ્રી પંચાસર-પાર્શ્વનાથનાં સ્તવનો-**
- ૧-પરમાતમ પરમેસરૂં ૨૩૦
- ૨-મોહન મુજરો લેજો રાજ ! ૨૩૧
- શ્રી ગોડી-પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવન-**
- ૧-વામાનંદન જિનવર ગોડી ૨૩૩
- શ્રી કલહારા પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવન-**
- ૧-પાસજી હો પ્રભુ પાસ કલહારા દેવ ... ૨૩૪

सद्गुरु-स्तुतिः

विश्वप्रेम वहश्च मङ्गलमयो धैर्येण मेरुं जयन्,
 यः पुण्यं लुपनत्रये शशिसमं व्याप्तं यशो धारयन्;
 यो लद्रेश्वरवीरशासननभो - देहीभ्यमानांशुमान्,
 कुर्वन् शिष्यगणं लुपं स जयति श्रीदानसूरीश्वरः १

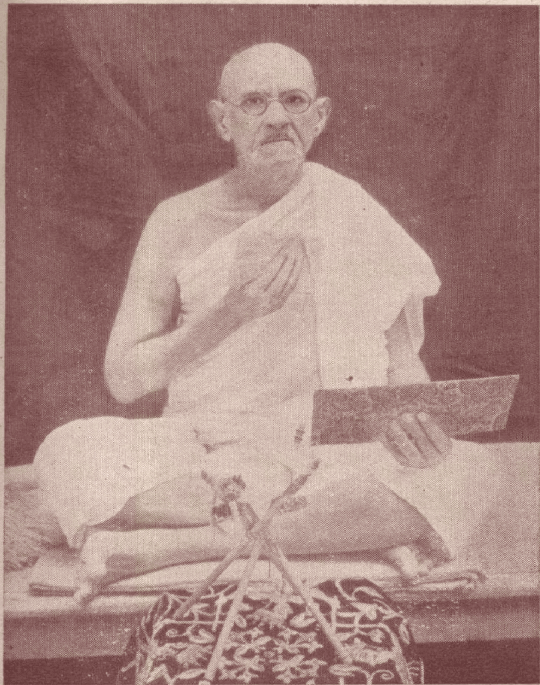
x

x

x

x

शीलं शारदयन्दरश्मिविशदं यस्याद्भुतं दर्शनम्,
 यः सर्वांगमगुप्तगुह्यमल्लिवित् सम्यक्क्रियाकर्मभिः
 यः सम्राडिव भीमकान्तगुणलुब्धः वीरप्रभोः शासने,
 लब्धश्रीजयदानकृत् स जयति श्रीदानसूरीश्वरः २

पू. सकलागमरहस्यवेदी-
आचार्य श्रीमद् विजयदानसूरीश्वरजी महाराज

33

શ્રી શામલા-પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવન-

૧-અકલ સરૂપી શામલા-સાહેબજી ... ૨૩૫

શ્રી સ્તંભન-પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવન-

૧-પરવાદી ઉલૂકા પરિ હરિ સમ ... ૨૩૭

શ્રી લોઢણુ-પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવન-

૧-સિદ્ધ નિરંજન સમરો સજની ... ૨૩૮

શ્રી અંતરીક્ષ-પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવનો-

૧-સલુને પ્રભુ ભેટે, અંતરીક પ્રભુ ભેટે ... ૨૪૦

૨-જય જય જય જય પાસ-જિણુંદ ... ૨૪૦

શ્રી ચિંતામણિ-પાર્શ્વનાથનાં સ્તવનો-

૧-પાસદી પાસકી પાસકી રે. ... ૨૪૧

૨-શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વજી ... ૨૪૨

શ્રી દાદા-પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવનો-

૧-સુખદાઈ રે સુખદાઈ ... ૨૪૪

૨-મેરે સાહિબ તુમહિ હો ... ૨૪૫

ધોધામંડન-નવખંડા-પાર્શ્વનાથ સ્તવ-

૧-ધનધટા ભુધન રંગ છાયા ... ૨૪૫

૩૪

શ્રી પાર્શ્વનાથ-પ્રભુનાં સ્તવનો-

- ૧-શ્રી પાસજી પ્રગટ પ્રભાવી ... ૨૪૭
 ૨-પરમપુરૂષ પરમાતમા-સાહેબજી ... ૨૪૮
 ૩-તાર મુજ તાર મુજ તાર ત્રિભુવન ધણી... ૨૪૯

શ્રી શંખેશ્વર-પાર્શ્વનાથની સ્તુતિઓ-

- ૧-શંખેશ્વર પાસજી પૂજ્યો ... ૨૫૦
 ૨-સકલ સુરાસુર સેવે પાયા ... ૨૫૦

શ્રી પાર્શ્વનાથ-પ્રભુની સ્તુતિઓ-

- ૧-પાસ જિણુંદા વામા નંદા ... ૨૫૧
 ૨-શ્રેયઃશ્રિયાં મજ્જલકેલિસદ્મ ! ... ૨૫૧

શ્રી મહાવીરસ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો-

- ૧-સિદ્ધારથ સુત વંદીયે, ત્રિશલાનો ... ૨૫૨
 ૨-વર્ધમાન જગદીસરૂ, જગ બાંધવ ... ૨૫૨

શ્રી મહાવીરસ્વામીનાં સ્તવનો-

- ૧-વીર જિનેશ્વર સાહિબ મેરા ... ૨૫૩
 ૨-સિદ્ધારથના રે નંદન વિનવું ... ૨૫૪

૩૫

૩-વીર જિણુંદ જગત ઉપગારી ૨૫૫
૪-તેરો દરસ મન લાગ્યો, ચરમ જિન ! ૨૫૭
૫-આજ જિનરાજ ! મુજ કાજ સિધ્યાં ૨૫૮
૬-વઢો વીર જિનેશ્વરરાયા ૨૫૯
૭-વઢો વીર જિણેસરરાયા, ત્રિશલાં ૨૬૦
૮-વીર જિણેસર પ્રભુમું પાયા ૨૬૧
૯-નારે પ્રભુ નહીં માનું ૨૬૨
૧૦-વીરજી મુણો એક વિનતિ મોરી ૨૬૪
૧૧-ફડી ને રઢીયાળી રે વીર તારીં ૨૬૫
૧૨-જગપતિ ! તું તો દેવાધિદેવ ૨૬૬
૧૩-(આમલકી કીડાનું) માતા ત્રિશલાનંદં ૨૬૭
૧૪-રાની ત્રિશલાદે નંદા રે ૨૬૯
સમવસરણ વણુંન ગર્ભિત શ્રી વર્ધમાન-સ્તં	
૧-એકવાર વચ્છ દેશ આવજો ૨૭૦

શ્રી મહાવીરસ્વામીનું હાલરાઉ-

૧-માતા ત્રિશલા બ્રૂણાવે પુત્ર પાલણે ૨૭૩
---	---------

૩૬

શ્રી મહાવીર-પ્રભુનાં દીવાળીનાં સ્તવનો-

૧-મારગ-દેશક મોક્ષનો રે	૨૭૭
૨-જય જિનવર જગ હિતકારી રે	૨૭૯
૩-મારે દીવાળી થઈ આજ	૨૮૦

શ્રી મહાવીરસ્વામીની સ્તુતિઓ-

૧-મહાવીર જિજ્ઞાંઠા, રાય સિદ્ધાર્થ૦	૨૮૧
૨-જય જય ભવિ-હિતકર	૨૮૧
૩-કલ્યાણમંદિરમુદારમવચમેદિ	૨૮૧
૪-નમ્રેન્દ્રમૌલિપ્રપત્તરાગ-	૨૮૨
૫-કનકસમશરીરં, પ્રાપ્તસંસારતીરં	૨૮૨
૬-વીરઃ સર્વસુરાસુરેન્દ્રમદિતો, વીરં બુધાઃ૦	૨૮૨

પાંચમો — વિભાગ

શ્રી સીમંધરસ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો-

૧-શ્રી સીમંધર જગધણી, આ ભરતે૦	૨૮૩
૨-શ્રી સીમંધર વીતરાગ	૨૮૪
૩-સીમંધર પરમાત્મા, શિવસુખના૦	૨૮૪

૩૭

શ્રી સીમંધરસ્વામીનાં સ્તવનો-

૧-સાહેબ-શ્રી સીમંધર સાહિબા...	... ૨૮૬
૨-પુષ્પવર્ષ વિજયે જયો રે ૨૮૮
૩-શ્રી સીમંધર સાહિબા, સુણો	... ૨૮૯
૪-સુણો ચંદાળ ! સીમંધર પરમાત્મ	... ૨૯૦
૫-તારી મૂર્તિએ મન મોહું રે ૨૯૧
૬-સુણ સીમંધર સાહિબાળ ૨૯૨

શ્રી સીમંધર-જિન-સ્તુતિઓ-

૧-શ્રી સીમંધર દેવ સુહંકર ૨૯૭
૨-શ્રી સીમંધર મુજને બહાલા ૨૯૮
૩-શ્રી સીમંધર જિનવર, સુખકર	... ૨૯૮

શ્રી જિનેશ્વરદેવોનાં સર્વ-સાધારણ ચૈત્યવંદનો

૧-જય જય શ્રી જિનરાજ ૨૯૮
૨-પરમાર્ત્ત પ્રકાશ બાસ ૨૯૯
૩-પરમેશ્વર પરમાત્મા...	... ૩૦૦
૪-તુજ મૂર્તિને નિરખવા ૩૦૦

ૐ

૧-અજ અવિનાશી અકલ જે	૩૦૧
૧-ખાર ગુણ અરિહંત દેવ	૩૦૨
૧-વૃષભ લાંછન ઋષભદેવ	૩૦૨
૧-પદ્મપ્રભ ને વાસુપૂજ્ય	૩૦૩

જિનેશ્વરદેવોનાં સર્વ-સાધારણ સ્તવનો-

૧-સકલ સમતા સુરલતાનો	૩૦૪
૨-જિણુંદા પ્યારા મુણિંદા પ્યારા	૩૦૫
૧-પંચ પરમેશ્વરા પરમ અલવેસરા	૩૦૬
૧-મનમાં આવળે રે નાથ !	૩૦૭

જિનેશ્વરદેવોની સર્વ-સાધારણ સ્તુતિઓ-

૧-જન ત્રય ચામર, તરૂં અશોક સુખકાર	૩૦૯
૨-એકાદશ જસ અતિશય પ્રગટે	૩૦૯
૧-અષ્ટાપદે શ્રી આદિ-જિનવર	૩૦૯

શ્રી સિદ્ધચક્રનાં ચૈં સ્તં ને સ્તુતિઓ-

ચૈં- જે ધુરિ સિરિ અરિહંત મૂલ	૩૧૦
સ્તં-સિદ્ધચક્ર વર સેવા કીજે	૩૧૦

૩૨

સ્તુ૦-૧-અંગદેશ ચંપાપુરી વાસી	...	૩૧૩
,, ૨-જિનશાસન વંછિત-પૂરણ૦	...	૩૧૪
,, ૩-પ્રહ ઉઠી વંદું, સિદ્ધ્યક સદાય	...	૩૧૪
,, ૪-સિદ્ધ્યક આરાધો, સાધો૦	...	૩૧૪
શ્રી જ્ઞાનપંચમીનાં ચૈ૦ સ્ત૦ અને સ્તુતિઓ-		
ચૈ૦-ત્રિગટે બેઠા વીર-જિન	...	૩૧૫
સ્ત૦-શ્રી જિનવરને પ્રગટ થયું રે	...	૩૧૬
સ્તુ૦-આચારાંગ આદિ અંગ અગ્યાર	...	૩૧૭
ચૈ૦-શ્રી શ્રુતજ્ઞાનને નિત્ય નમો...	...	૩૧૮
સ્ત૦-શ્રુતપદ નમિયે ભાવે ભવિયા	...	૩૧૯
સ્તુ૦-ત્રિગટે બેસો શ્રી જિન-આણુ	...	૩૨૦
શ્રી પર્યુષણનાં ચૈત્ય૦ અને સ્તવન-		
ચૈ૦-વડાકલ્પ પૂરવ દિને, ધરે કલ્પને લાવો		૩૨૦
,, પર્વ પર્યુષણ ગુણનીજો	...	૩૨૧
સ્ત૦-સુણજી સાજન સંત, પશુસણ આઘ્યાં રે		૩૨૨
શ્રી યુગમંધર જિન-સ્તવન-		
૧-શ્રી યુગમંધરને કહેજો	...	૩૨૪

૪૦

શ્રી અનન્તવીર્ય જિન-સ્તવન-

૧-અનન્તવીરજ અરિહંત સુણો ... ૩૨૫

શ્રી સિદ્ધ-સ્વરૂપ દર્શક-પૂજા-

૧-સિદ્ધિએ નમો સિદ્ધ અનન્તા ... ૩૨૭

શ્રી આયુષ્યતીર્થનાં સ્તવનો-

૧-આદિ જિણેસર પૂજતાં ... ૩૨૮

૨-આવો આવોને રાજ ... ૩૩૦

શ્રી રાણકપુર-તીર્થનું સ્તવન-

૧-જગપતિ-જયો જયો ઋષભ જિણુંદ ... ૩૩૧

શ્રી સમ્મેતશિખરગિરિનાં સ્તવનો-

૧-સમ્મેતશિખર જિન વંદીયે ... ૩૩૩

૨-જઈ પૂજે લાલ, સમેતશિખર ગિરિ ... ૩૩૪

૩-આજ સફલ દિન ઉગ્યો હો ... ૩૩૫

૪-સમેતશિખરની જાતરા નિત્ય કરીયે ... ૩૩૬

શ્રી અષ્ટાપદગિરિ-તીર્થનું સ્તવન-

૧-અષ્ટાપદ અરિહંતજી, મહારા જ્ઞાલાજી રે ૩૩૮

૪૧

શ્રી તપનું સ્તવન-

૧-તપ પદને પૂજ્યે હો પ્રાણી... ૩૩૯

છઠો — વિભાગ.

૧-શ્રી જિનપૂજની સાત શુદ્ધિ ... ૩૪૧

૨-શ્રી જિન-મંદિરમાં પ્રવેશ ... ૩૪૪

૩-અષ્ટપ્રકારી પૂજનો ક્રમ ... ૩૪૫

૪-પં-શ્રી વીરવિં કૃત અષ્ટપ્રકારી પૂજના દુહા ૩૪૬

પં-શ્રી વીરવિજયજી-કૃત રનાત્ર-પૂજા ... ૩૫૫

શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ કૃત-શાંતિનાથનો કલશ ... ૩૭૧

લૂણ ઉતારણ ... ૩૮૧

(આરતિ) જય જય આરતિ આદિ જિણુંદા ૩૮૨

(મંગલ-દીવો) દીવો રે દીવો મંગલિક ... ૩૮૩

દેવવન્દન-વિધિ ... ૩૮૩

દેવવન્દનાદિમાં ઉપયોગી સ્તુતિઓ, જોડા-૧૦

૧-અરિહંત નમો વળી સિદ્ધ નમો ... ૩૮૫

૨-જિનશાસન વંછિત-પૂરણ દેવ રસાળ ... ૩૮૫

૩-શત્રુંજય મંડન, ઋષભ-જિણુંદ દયાળી... ૩૮૬

૪૨

૪-સત્તરભેડી જિન પૂજા રચીને...	...	૩૮૭
૫-મણિરચિત સિંહાસન, ખેડા જગદાધાર	...	૩૮૯
૬-પ્રહ ઉઠી વંદું-ઋષભદેવ ગુણુવંત	...	૩૯૦
૭-શાંતિ જિનેસર સમરીએ	૩૯૧
૮-રાણુક વરનારી-રૂપથી રતિહારી	...	૩૯૨
૯-શંખેશ્વર પાસજી પૂજીએ	...	૩૯૩
૧૦-જય જય ભવિદિતકર, વીર-જિનેશ્વર	...	૩૯૩

સાતમેા — વિભાગ.

ન-વ-સ્ત-ર-ણા-

૧-નવકાર-મહામંત્રઃ...	...	૩૯૫
૨-ઉવસગ્ગહરં સ્તવનમ્	...	૩૯૬
૩-સંતિકરં સ્તવનમ્...	...	૩૯૭
૪-તિજયપાહુત-સ્તોત્રમ્	...	૩૯૯
૫-નમિગણુ સ્તોત્રમ્...	...	૪૦૨
૬-અજિતશાન્તિ-સ્તવનમ્	...	૪૦૬
૭-ભક્તામર-સ્તોત્રમ્	...	૪૧૬
૮-કલ્યાણમંદિર-સ્તોત્રમ્	...	૪૨૭

૪૩

૬-જૂહચ્છાન્તિ-સ્તોત્રમ્	૪૩૭
શ્રી ગૌતમસ્વામીનો રાસ	૪૪૪
શ્રી ગૌતમાષ્ટક-છંદ	૪૪૫
શ્રી નવકાર માહાત્મ્ય દર્શક-છંદ	૪૫૬

આઠમો — વિભાગ.

નાનાં સ્તવનો, પદો અને ઉપદેશક-પદો-

૧-પસારી કર લીજે, ઈશ્વરસ ભગવાન!	...	૪૫૮
૨-દેખો માઈ! આજ ઋષભ	...	૪૫૯
૩-તુહારે શિર રાજત અજ્ય જટા	...	૪૬૦
૪-આદિ-જિનંદ દયાલ હો	...	૪૬૦
૫-મનુષ્યારા મનુષ્યારા, રિખવદેવ	...	૪૬૧
૬-માઈ! મેરો મન તેરો નંદ હરે	...	૪૬૧
૭-મહાવીર ચરનમેં જાય	...	૪૬૨
૮-વીર-જિનંદ કૃપાલ હો	...	૪૬૩
૯-ખલીહારી જહિં વારી, મહાવીર	...	૪૬૩
૧૦-સોહે સોરન ગાતી, સંગાતી	...	૪૬૪
૧૧-દરિસન પ્રાણુજીવન મોહે દીજે	...	૪૬૫

૪૪

- ૧૨-જિન! તેરે ચરનકી સરન ગ્રહું ... ૪૬૫
- ૧૩-પ્રભુ! તો સમ અવર ન કોઈઠો ... ૪૬૬
- ૧૪-ક્યું કર ભક્તિ કરું પ્રભુ તેરી ... ૪૬૭
- ૧૫-નિરંજન યાર! મોહે કેસે મિલેંગે? ... ૪૬૭
- ૧૬-ક્યારે મુને મિલસ્યે? માહરો સંત સનેહી ૪૬૮
- ૧૭-નાવરીયાં મેરા કૌન ઉતારે ખેડા પાર... ૪૬૯
- ૧૮-દેખો માઈ! અજબ રૂપ જિનજીકો ... ૪૬૯
- ૧૯-એ અરજ મોરી સઘ્યાં ... ૪૭૦
- ૨૦-સમજ પરી મોહે સમજ પરી ... ૪૭૦
- ૨૧-કૌન કિસીકો મિત્ત-જગતમેં... ૪૭૧
- ૨૨-ચેત તું ચતુર સુખાણુ-ચેતન... ૪૭૨
- ૨૩-ખેર ખેર નહી આવે, અવસર ... ૪૭૩
- (જિન-વધાઈ) દીનાનાથની વધાઈ બાજે છે... ૪૭૪
- (") આજ તો વધાઈ રાજન, નભિકેં ૪૭૪
- મેળાવડા પ્રસંગે ગાવાનું મંગલાચરણ ... ૪૭૫

નવમો — વિભાગ.

- પુન્ય-પ્રકાશનું સ્તવન- ... ૪૭૬

૪૫

(ચાર-શરણાં) મુજને ચાર શરણાં હોજો ... ૪૯૦

સન્ન્યાય-સંગ્રહ-

૧-જનક-સુતા હું નામ ધરાવું ... ૪૯૨

૨-નાજી નાજી નાજી, છેડો નાજી ... ૪૯૩

૩-પાંચમી ભાવના ભાવીયે રે ... ૪૯૪

૪-સુખ દુઃખ સરળ્યાં પામીએ રે ... ૪૯૬

૫-કીધાં કર્મ નિકંદવા રે ... ૪૯૭

૬-ઉંચાં મંદિર માળીયાં ... ૪૯૮

૭-આપ સ્વભાવમાં રે... ... ૪૯૯

૮-કાયા માયા દોનું કારમી-પરદેશી રે ... ૫૦૦

૯-લઘુતા મેરે મન માની ... ૫૦૧

મંગલાષ્ટકમ (મંગલં ભગવાન વીરો) ... ૫૦૩

શ્રી ગૌતમાષ્ટકમ (શ્રી ઈંદ્રભૂતિ વસુભૂતિ) ... ૫૦૪

શિયળવંતનું સ્મરણ (લખ્મિધવંત ગૌતમ) ૫૦૫

(સ્તવન) નયરી અયોધ્યાથી સંચર્યા એ ... ૫૦૭

સાંજના પ્રતિક્રમણ પછી બોલાતા દુહા ... ૫૦૯

સમાપ્તિ સૂચક અંતિમ મંગલ ... ૫૧૨

૪૬

વીશ સ્થાનકનું ચૈત્યવંદન.

પહેલે પદ અરિહંત નમું, બીજે સર્વ સિદ્ધ;
ત્રીજે પ્રવચન મન ધરો, આચારજી સિદ્ધ. ૧

નમો થેરાણું પાંચમે, પાઠક ગુણ છટ્ટે;
નમો લોચે સબ્વસાહુણું, જે છે ગુણ-ગરિટ્ટે. ૨

નમો નાણસ્સ આદમે, દર્શન પદ ધ્યાવો;
વિનય કરો ગુણવંતનો, ચારિત્ર મન ભાવો. ૩

નમો બંભવયંત્રારિણું, તેરમે ટિરિયાણું;
નમો તવસ્સ ચૌદમે, ગાયમ નમો જિણાણું. ૪

ચારિત્ર નાણ સુઅસ્સને એ, નમો તિથસ્સ બણી;
જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમતાં હોય સુખખાણી. ૫

૪૮

પાલંતા જે નર જાય, પાતક ભૂકે થાય; પશુ પંખી
 જે ઇલુ ગિરિ આવે, ભવ ત્રીજે તે સિદ્ધ જ થાવે,
 અજરામર પદ પાવે; જિનમતમેં શત્રુંજય વખાણ્યો,
 તે મેં આગમ દિલમાંહે આણ્યો, સુણતાં સુખ ઉર
 ઠાણ્યો ॥ ૩ ॥ સંઘપતિ ભરત-નરેસર આવે, સોવન
 તણા પ્રાસાદ કરાવે, મણિમય મૂરતિ ઠાવે; નાભિરાયા
 મહેદેવી માતા, પ્લાહ્મી સુન્દરી બહેન વિખ્યાતા, મૂર્તિ
 નવાણું બ્રાતા; ગોમુખ યક્ષ ચક્રેસરી દેવી, શત્રુંજય
 સાર કરે નિત્યમેવી, તપગચ્છ ઉપર હેવી; શ્રી વિજય-
 સેનસૂરીશ્વર-રાયા, શ્રી ૧વિજયદેવસૂરિ પ્રણુમી પાયા,
 ઋષભદાસ ગુણ ગાયા ॥ ૪ ॥

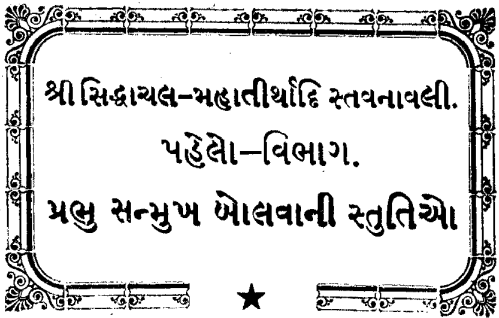
૧-વિજયદેવગુરુ. આ પ્રમાણે પણ છે.

શ્રીશંકરેશ્વરપાર્શ્વનાથાય નમોનમઃ ।
શ્રીમદ્-વિજયનન્દસૂરીશ્વરેભ્યો નમઃ ।

શ્રી સિદ્ધાયલ-મહાતીર્થાદિ
સ્તવનાવલી.

: પ્રકાશક :

શ્રી વિજયદાનસૂરીશ્વરજી જૈન ગ્રંથમાલા

પૂર્ણાનન્દમયં મહોદયમયં, કૈવલ્યચિદ્દેહમયં,
રૂપાતીતમયં સ્વરૂપરમણું, સ્વાભાવિકીશ્રીમયમ્;
જ્ઞાનોદ્યોતમયં કૃપારસમયં, સ્યાદ્વાદવિદ્યાલયં,
શ્રીસિદ્ધાચલતીર્થરાજમનિશં, વન્દેઽહમાદીશ્વરમ્. ૧

નેત્રાનન્દકરી ભવોદધિતરી, શ્રેયસ્તરોર્મગ્જરી,
શ્રીમદ્ધર્મમહાનરેન્દ્રનગરી, વ્યાપક્ષતાધૂમરી;
હર્ષોત્કર્ષશુભપ્રભાવલહરી, રાગદ્વિષાં જિત્વરી,
મૂર્તિઃ શ્રીજિનપુકુંગવસ્ય ભવતુ, શ્રેયસ્કરી દેહિનામ્. ૨

૩

વિશ્વાનન્દકરી બવામ્બુધિતરી સર્વાપદાં કર્તરી,
 મોક્ષાધ્વૈકવિલકુધનાય વિમલા વિદ્યા પરા ખેચરી;
 દષ્ટયા બાવિતકલ્મષાપનયને બદ્ધા પ્રતિજ્ઞા દઢા,
 રમ્યાહર્તપ્રતિમા તનોતુ બાવિનાં સર્વ મનોવાગ્મિછતમ. ૩

અઘ મે સફલં જન્મ, અઘ મે સફલા ક્રિયા;
 અઘ મે સફલં ગાત્રં, જિનેન્દ્ર ! તવ દર્શનાત્. ૪

નાગેન્દ્રનિર્મિતકૃણાગ્નિચતમૌલિપાર્શ્વો,
 યો બાત્યુપાસકસુરાસુરનાથપાર્શ્વઃ;
 યત્તીર્થરક્ષણુપરો વિદિતોઽસ્તિ પાર્શ્વઃ,
 શકુખેશ્વરાધિપતિરસ્તુ સુખાય પાર્શ્વઃ. ૫

સકલકુશલવહ્ની-વર્દ્ધને મેધતુલ્યો,
 બવિકકમલહેલિઃ, સૌખ્યસમ્પત્તિપ્રવાલઃ;
 સુખજલનિધિચન્દ્રો, દેવદેવેન્દ્રવન્દ્યો,
 વિતરતુ વિજયં નઃ, પાર્શ્વનાથો જિનેન્દ્રઃ. ૬

કિં પીયૂષમયી કૃપારસમયી કર્પૂરપારીમયી,
 કિં વાડનન્દમયી મહોદયમયી સદ્ધ્યાનલીલામયી;

૪

તત્ત્વજ્ઞાનમયી સુદર્શનમયી નિસ્તન્દ્રચન્દ્રપ્રભા,
સારસ્ફારમયી પુનાતુ સતતં મૂર્તિસ્ત્વદીયા સતામ્. ૭

કિં કપૂરમયં સુધારસમયં, કિં ચન્દ્રરોચિર્મયં,
કિં લાવણ્યમયં મહામણિમયં, કારુણ્યકેલિમયમ્;
વિશ્વાનન્દમયં મહોદયમયં, શોભામયં ચિન્મયં,
શુકલધ્વાનમયં વપુર્જિનપતે, -ભૂયાદ્ ભવાલમ્બનમ્. ૮

પાતાલં કલયન્ ધરાં ધવલયત્રાકાશમાપૂરયન્,
દિક્ચક્રં ક્રમયન્ સુરાસુરનરશ્રેણીં ચ વિસ્માપયન્;
પ્રહ્લાદં સુપુવન્ જલ્લાનિ જલધેઃ ફેનચ્છલાલ્લોલયન્,
શ્રીચિન્તામણિપાર્શ્વસમ્ભવયશો-હંસશ્ચિરં રાજતે. ૯

શ્રીમદ્ગૂર્જરદેશભાલતિલકં ભવ્યાબ્જમાર્ત્તણ્ડકં,
મિથ્યાજ્ઞાનતમઃ પ્રણાશનવિધાવુદ્ધતપ્રભં તારકમ્;
પાર્શ્વસ્થાયુકપાર્શ્વયક્ષપતિના મંસેવ્યપાર્શ્વદ્વયં,
શ્રીપદ્મ્યાસરપાર્શ્વનાથમહામાનન્દેન વન્દે સદા. ૧૦

સમ્યક્સુરેન્દ્રકૃતસંસ્તુતિપાદપદ્મ-
મુદ્દામકામકરિરાજકઠોરસિંહમ્;

५

सद्धर्मद्वैशङ्करं वरहं नतोऽस्मि,
वीरं विशुद्धतरणोऽधनिधिं सुधीरम्. ११

कल्याणपादपारामं, श्रुतगंगाहिमायलम्;
विश्वाम्भोजरविं देवं, वन्दे श्रीज्ञातनन्दनम्. १२

तुभ्यं नमस्त्रिभुवनार्तिहराय नाथ !,
तुभ्यं नमः क्षितितलामलभूषणाय;
तुभ्यं नमस्त्रिजगतः परमेश्वराय,
तुभ्यं नमो जिन ! अवोदधिशेषणाय. १३

आकर्णितोऽपि भक्षितोऽपि निरीक्षितोऽपि,
नूनं न येतसि मया विधृतोऽसि लक्ष्म्या;
जतोऽस्मि तेन जनन्यान्धव ! दुःखपात्रं,
यस्मात् क्रियाः प्रतिफलन्ति न आवश्याः. १४

नमो दुर्वाररागादि-वैरिवारनिवारिणु;
अर्हते योगिनाथाय, महावीराय नायिने. १५

जिने लक्ष्मिर्जिने लक्ष्मि-र्जिने लक्ष्मिर्हिने दिने;
सदा भेडस्तु सदा भेडस्तु, सदा भेडस्तु भवे भवे. १६

૬

દર્શનં દેવદેવસ્ય, દર્શનં પાપનાશનમ્;
દર્શનં સ્વર્ગસોપાનં, દર્શનં મોક્ષસાધનમ્. ૧૭

દર્શનાદ્ દુરિતધ્વંસી, વન્દનાદ્ વાગ્મિછતપ્રદઃ;
પૂજનાત્ પૂરકઃ શ્રીભુવં, જિનઃ સાક્ષાત્ સુરદ્રુમઃ. ૧૮

જે દષ્ટિ પ્રભુ દર્શન કરે તે દષ્ટિને પણ ધન્ય છે,
જે જીભ જિનવરને સ્તવે તે જીભને પણ ધન્ય છે;
પીયે મુદ્દા વાણી સુધા તે કર્ણયુગને ધન્ય છે,
તુજ નામ મંત્ર વિશદ્ધરે તે હૃદયને નિત ધન્ય છે. ૧૯

સહુ આપ્તના શિરદાર હે જગદીશ! તું એકજ સદા,
મુજને મળ્યો તું સકલ મનને ઈષ્ટિ આપે સંપદા;
હે નાથ! નિજ સેવક ગણી મુજને સ્વીકારો સ્નેહથી,
તુલના ધરું હું તાહરી ઉત્કર્ષ પામું જેહથી. ૨૦

દીક્ષા ગ્રહી પ્રથમ તીર્થ તમેજ સ્થાપ્યું,
કૈ લગ્યનું કઠણ દુઃખ અનંત કાપ્યું;
એવા પ્રભુ પ્રણમીયે પ્રણયે તમોને,
મેવા પ્રભુ શિવ તણા અરપો અમોને. ૨૧

૭

સુધ્યા હશે પૂજ્યા હશે નિરખ્યા હશે પણ કો ક્ષણે,
 હે જગતખંધુ ! ચિત્તમાં ધાર્યા નહિ ભક્તિપણે;
 જન્મ્યો પ્રભુ તે કારણે દુઃખ પાત્ર હું સંસારમાં,
 હા ! ભક્તિ તે કળતી નથી જે ભાવ શૂન્યાચારમાં. ૨૨

છે પ્રતિમા મનોહારિણી દુઃખહરી—શ્રી વીરજિણુંદની,
 ભક્તોને છે સર્વદા સુખકરી—જાણે ખીલી ચંદની;
 આ પ્રતિમાના ગુણુ ભાવ ધરીને—જે માણુસો ગાય છે,
 પામી સઘળાં સુખ તે જગતનાં—મુક્તિ બણી જાય છે. ૨૩

આયો શરણે તુમારે—
 જિનવર ! કરજો—આશ પૂરી અમારી,
 નાવ્યો ભવ પાર મહારો—
 તુમ વિણુ જગમાં—સાર લે કોણુ મહારી;
 ગાયો જિનરાજ આજે—
 હરખ અધિકથી—પરમ આનંદકારી,
 પાયો તુમ દર્શ નાસે—
 ભવોભવ બ્રમણા—નાથ ! સર્વે અમહારી. ૨૪

૮

ઈહ જગતસ્વામી મોહવામી મોક્ષગામી સુખકર,
 પ્રભુ અકલંક અમલ અખંડ નિર્મલ ભગ્ય-મિથ્યાત્વહર;
 દેવાધિદેવા ચરણ-સેવા નિત્ય મેવા આપિયે,
 નિજ દાસ જાણી દયા આણી આપ સમેવડ થાપિયે. ૨૫

સકલ કરમવારી, મોક્ષ-માર્ગાધિકારી,
 ત્રિભુવન ઉપગારી, કેવલજ્ઞાન ધારી;
 ભવિન્ન નિત્ય સેવા, દેવ એ ભક્તિભાવે,
 એહિજ જિન ભજતાં, સર્વ સંપત્તિ આવે. ૨૬

જિનવર પદ સેવા, સર્વ-સંપત્તિ દાર્ઠ,
 નિશદિન સુખદાર્ઠ, કલ્પવૃક્ષી સહાર્ઠ;
 નમિ વિનમિ લહી જે, સર્વ વિદ્યા વડાર્ઠ;
 ત્રપભ જિનહ સેવા, સાધતાં તેહ પાર્ઠ. ૨૭

પ્રભુ દર્શન સુખ સંપદા, પ્રભુ દર્શન નવનિહ;
 પ્રભુ દર્શનથી પામીયે, સકલ પદારથ સિદ્ધ. ૨૮
 ભાવે જિનવર પૂજ્યે, ભાવે દીજે દાન,
 ભાવે આવના ભાવીયે, ભાવે કેવલજ્ઞાન. ૨૯

૯

જીવડા જિનવર પૂજ્યો, પૂજનાં ફળ હોય;
રાજા નમે પ્રજા નમે, આણુ ન લોપે કોય. ૩૦

ફૂલડાં ફેરા બાગમાં, બેઠા શ્રી જિનરાજ;
જેમ તારામાં ચંદ્રમાં, તેમ શોભે મહારાજ. ૩૧

ત્રિભુવન-નાયક તું ધણી, મહા મ્હોટો મહારાજ;
મ્હોટો પુણ્યે પામીઓ, તુમ દરિશન હું આજ. ૩૨

આજ મનોરથ સવિ ફળ્યા, પ્રગટ્યા પુણ્ય કલ્પીલ;
પાપ કરમ દૂરે ટળ્યાં, નાઠાં દુઃખ દંદોલ. ૩૩

પંચમ કાળે પામવો, દુર્લભ પ્રભુ દેદાર;
તો પણ તહારા નામનો, છે મ્હોટો આધાર. ૩૪

શ્રી આદીશ્વર શાંતિ નેમિ જિનને,
શ્રી પાર્શ્વ વીર પ્રભો;

એ પાંચે જિનરાજ આજ પ્રણમું,
હેતે કરી હું વિભો !;

કલ્યાણે કમલા સદૈવ વિમલા,
વૃદ્ધિ પમાડો અતિ;

૧૦

એહવા ગૌતમસ્વામી લખિંધ ભરીઆ,
આપો સદા સન્મતિ.

૩૫

પ્રણમી શ્રીપ્રભુ વીરને પ્રથમમાં, માંગલ્યકારી સદા,
બીજા શ્રી ગુરૂ ગૌતમ ગણધરા, વદે ટળે આપદા;
ત્રીજા શ્રીસ્થૂલભદ્રને પ્રણમીએ, કાશ્યા ઘરે જે રહ્યા,
મૂકી તેહના ભોગ યોગ ગ્રહીને, સ્વર્ગે પછીથી ગયા. ૩૬

ત્હારાથી ન સમર્થ અન્ય દીનનો ઉદ્ધારનારો પ્રભુ !,
મ્હારાથી નહિ અન્ય પાત્ર જગમાં જેતાં જડે હે વિભુ !;
મુક્તિ મંગલ સ્થાન તોય મુજને ઈચ્છા ન લક્ષ્મી તણી,
આપો સમ્યગ્સૂતન શ્યામ જીવને તો તૃપ્તિ થાયે ધણી. ૩૭

જે પ્રભુના અવતારથી અવનિમાં, શાન્તિ બધે વ્યાપતી,
જે પ્રભુની સુપ્રસન્ન ને અમીભરી, દષ્ટિ દુઃખો કાપતી;
જે પ્રભુએ ભરયૌવને વ્રત ગ્રહી, ત્યાગી બધી અંગના,
તે તારક જિનદેવના ચરણમાં, હોજો સદા વંદના. ૩૮

૧૧

શ્રી શત્રુંજય-મહાતીર્થના દુહા.

— ૦ —

એકેકું ડગલું ભરે, શેત્રુંજ સમો જોહ;
ઋષભ કહે ભવ કોડનાં, કર્મ ખપાવે તેહ. ૧

શેત્રુંજ સમો તીરથ નહીં, રિખવ સમા નહીં દેવ;
ગૌતમ સરખા ગુર નહીં, વળી વળી વંદું તેહ. ૨

સિદ્ધાચળ સમરું સદા, સોરઠ દેશ મોઝાર;
મનુષ્ય જન્મ પામી કરી, વંદું વાર હજાર. ૩

સોરઠ દેશમાં સંચર્યો, ન ચઢ્યો ગઢ ગિરનાર;
શેત્રુંજ નદી નાહ્યો નહીં, એનો એળે ગયો અવતાર. ૪

શેત્રુંજ નદીએ નાહીને, મુખ ખાંધી મુખકોશ;
દેવ યુગાદિ પૂજ્યે, આણી મન સંતોષ. ૫

જગમાં તીરથ દો વડા, શત્રુંજય ગિરનાર;
એક ગઢ ઋષભ સમોસર્યા, એક ગઢ નેમિકુમાર. ૬

१२

सिद्धायण सिद्धिवर्या, अडी मुनिविंग अनंत;
 आगे अनंता सिद्धशे, पूजे लवी भगवंत. ७
 शत्रुंजयगिरि मंडला, भइदेवानो नंद;
 गुगला धर्म निवारंका, नमो युगादि जिष्णुंद. ८
 नेभि विना त्रेवीश प्रभु, आव्या विमलगिरिंद;
 लावी योवीशी आवशे, पद्मनाभादि जिष्णिंद. ९

अर्हन्तो भगवन्त इन्द्रमहिताः सिद्धाश्च सिद्धिस्थिता,
 आचार्या जिनशासनोन्नतिकराः पूज्या उपाध्यायकाः ।
 श्रीसिद्धान्तसुपाठका मुनिवरा रत्नत्रयाराधकाः,
 पञ्चैते परमेष्ठिनः प्रतिदिनं कुर्वन्तु वो मङ्गलम् ॥ १ ॥

*

*

*

ब्राह्मी चन्दनबालिका भगवती राजिमती द्रौपदी,
 कौशल्या च मृगावती च सुलसा सीता सुभद्रा शिवा ।
 कुन्ती शीलवती नलस्य दयिता चूला प्रभावत्यपि,
 पद्मावत्यपि सुन्दरी दिनमुखे कुर्वन्तु वो मङ्गलम् ॥ २ ॥

૧૩

શ્રી સિદ્ધાચલ-મહાતીર્થાદિ સ્તવનાવલી.

ખીન્ને-વિભાગ.

શ્રી સિદ્ધગિરિજનાં પાંચ ચૈત્યવંદનો

: વિધિ-સહિત :

ચૈત્યવંદનનો પ્રારંભિક વિધિ.

પ્રથમ ખમાસમણુ દઈ, ઇરિયાવહી પડિક્કમી, યાવત્ પ્રગટ લોગસ્સ કહી, પછી ઉત્તરાસંગ નાખી, ત્રણ ખમાસમણુ દઈ, બે દ્વીચણુ જમીન ઉપર સ્થાપીને હાથ જોડી-‘ ઇચ્છાકારેણ સંહિસહ ભગવન! ચૈત્યવંદન કરું ? ’-‘ ઇચ્છ ’ કહી, ચૈત્યવંદન કરવું.

સૂચના—

ચૈત્યવંદન કરતી વખતે, ચૈત્યવંદન બોલતા પહેલાં નીચેની સ્તુતિ (શ્લોક) બોલવામાં આવે છે.

૧૪

સકલકુશલવહ્ની-પુષ્કરાવર્ત્તમેધો,
 દુરિતતિમિરમાનુઃ કલ્પવૃક્ષોપમાનઃ ।

ભવજલનિધિપોતઃ સર્વસમ્પત્તિહેતુઃ,
 સ ભવતુ સતતં વઃ શ્રેયસે શાન્તિનાથઃ ॥ ૧ ॥
 ચૈત્યવંદન-પહેલું.

(તલાટીએ કરવાનું.)

—————*—————

શ્રી શત્રુંજય સિદ્ધક્ષેત્ર, દીઠે દુર્ગતિ વારે; બાવ
 ધરીને જે ચઢે, તેને ભવ પાર ઉતારે ॥ ૧ ॥ અનંત
 સિદ્ધનો એહ ઠામ, સકલ તીર્થનો રાય; પૂર્વ નવાણું
 ઋષભદેવ, ન્યાં ઠવિયા પ્રભુ પાય ॥ ૨ ॥ સૂરજકુંડ
 સોહામણો, કવડ જક્ષ અભિરામ, નાભિરાયા કુલ-
 મંડણો, જિનવર કરૂં પ્રણામ ॥ ૩ ॥

જં કિંચિ.

જં કિંચિ નામ તિથ્યં, સગ્ગે પાયાલિ માણ્ણસે
 લોએ; જાઈ જિણ્ણખિંખાઈ, તાઈ સવ્વાઈ વંદામિ ॥ ૧ ॥

૧૫

નમુત્યુણું અથવા શકસ્તવ.

નમુત્યુણું, અરિહંતાણું, ભગવંતાણું । આઈ-
 ગરાણું, તિથયરાણું, સયંસંબુદ્ધાણું । પુરિસુત્તમાણું,
 પુરિસસીહાણું, પુરિસરવરપુંડરીઆણું, પુરિસવરગંધ-
 હત્થીણું । લોગુત્તમાણું, લોગનાહાણું, લોગહિઆણું,
 લોગપદ્ધિઆણું, લોગપન્નજ્ઞેઅગરાણું । અભયદ્યાણું,
 ચક્રપુદ્યાણું, મગ્ગદ્યાણું, સરણુદ્યાણું, બોહિદ્યાણું ।
 ધમ્મદ્યાણું । ધમ્મદેસયાણું, ધમ્મનાયગાણું, ધમ્મ-
 સારહીણું, ધમ્મવરચાઉરંતચક્રવટ્ટીણું । અપ્પહિહયવર-
 નાણુદંસણુધરાણું, વિઅટ્ટછઉમાણું । જિણાણું જવ-
 યાણું, તિન્નાણું તારયાણું, બુદ્ધાણું બોહયાણું, મુત્તાણું
 મોઅગાણું । સવ્વન્નૂણું, સવ્વદરિસિણું, સિવ-મયલ-
 -મરૂઅ-મણુંત-મખખય - મવ્વાઆહ - મપુણરાવિત્તિ,
 સિદ્ધિગઈનામધેયં, ઠાણું સંપત્તાણું, નમો જિણાણું,
 જિઅભયાણું । જે અ અઈઆ સિદ્ધા, જે અ ભવિ-
 ર્સંતિ .ણાગએ કાલે; સંપદ્ધ અ વટ્ટમાણા, સવ્વે
 તિવિહેણુ વંદામિ ॥ ૧ ॥

૧૬

જવંતિ ચેઈઆઈ.

જવંતિ ચેઈઆઈ, ઉડ્ડે ચ અહે ચ તિરિઅલોએ
અ; સવ્વાઈ તાઈ વંદે, ઇહ મંતો તત્થ સંતાઈ ॥ ૧ ॥

ખમાસમણ.

ઈચ્છામિ ખમાસમણો ! વંદિઉં જવણિજ્ઞજ્ઞએ
નિસિહિઆએ મત્થએણ વંદામિ.

જવંત કે વિ સાહૂ.

જવંત કે વિ સાહૂ, બરહેરવયમહાવિદ્દેહે ચ;
સવ્વેસિં તેસિં પણ્ણો, તિવિહેણ તિદંડવિરયાણું ॥ ૧ ॥

પંચ-પરમેષ્ઠિ-નમસ્કાર.

નમોઽર્હતસિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુભ્યઃ ।

૧૭

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

સિદ્ધાચલ ગિરિ ભેટ્યા રે, ધન્ય ભાગ્ય હુમારું;
 ॥ એ આંકણી ॥ એ ગિરિવરનો મહિમા મોટો,
 કહેતાં ન આવે પારા; રાયણ રૂપ સમોસર્યા સ્વામી,
 પૂરવ નવાણું વારા રે ॥ ધ૦ ॥ ૧ ॥ મૂળનાયક
 શ્રી આદિજિનેશ્વર, ચૌમુખ પ્રતિમા ચારા; અષ્ટ
 દ્રવ્યશું પૂજે ભાવે, સમકિત મૂલ આધારા રે ॥ ધ૦
 ॥ ૨ ॥ ભાવભકિતશું પ્રભુ ગુણ ગાતાં, અપના જન્મ
 સુધારા; યાત્રા કરી ભવિજન શુભ ભાવે, નરક
 તિર્યાચ ગતિ વારા રે ॥ ધ૦ ॥ ૩ ॥ દૂર દેશાંતરથી
 હું આવ્યો, શ્રવણે સુણી ગુણ તારા; પતિત-ઉદ્ધારણ
 બિરૂદ તુમારું, એ તીરથ જગ સારા રે ॥ ધ૦ ॥
 ૪ ॥ સંવત અઢાર ત્યાસી માસ અષાઢો, વહિ
 આઠમ ભોમવારા; પ્રભુજીકે ચરણ પ્રતાપકે સંઘમાં,
 ખિમારતન પ્રભુ પ્યારા રે ॥ ધ૦ ॥ ૫ ॥

૧૮

જય વીયરાય.

જય વીયરાય ! જગગુરૂ !, હોઉ મમં તુહ પભાવઓ
 ભયવં !; ભવનિબ્ધેઓ મગ્ગા—ભુસારિઆ ઇકુલસિદ્ધી
 ॥ ૧ ॥ લોગવિરુદ્ધિઆઓ, ગુરૂજીવપૂઆ પરત્ય-
 કરણં ચ; સુહગુરૂનેગો તબ્વયણુ—સેવણુ આભવમ-
 ખંડા ॥ ૨ ॥ વારિજ્જઘ જઘવિ નિઆણુ—બંધણું
 વીયરાય ! તુહ સમગ્ગે; તહ વિ મમ હુજ્જ સેવા,
 ભવે ભવે તુમ્હ ચલણાણું ॥ ૩ ॥ દુક્ખકુખઓ કમ્મ-
 કુખઓ, સમાહિમરણું ચ યોહિલાભો ચ; સંપન્નઉ
 મહ એચં, તુહ નાહ ! પણામકરણેણું ॥ ૪ ॥ સર્વ-
 મંગલ—માંગલ્યં, સર્વકલ્યાણકારણુમ્; પ્રધાનં સર્વ-
 ધર્માણું, જૈનં જયતિ શાસનમ્ ॥ ૫ ॥

અરિહંત-ચેઈઆણું.

અરિહંતચેઈઆણું, કરેમિ કાઉરસગ્ગં । વંદણુ-
 વત્તિઆએ, પૂઅણુવત્તિઆએ, સકારવત્તિઆએ,

૧૯

સમ્માણવત્તિઆએ, ખોહિલાભવત્તિઆએ, નિરવસગ્ગ-
વત્તિઆએ । સદ્ધાએ, મેહાએ, ધીધએ, ધારણાએ,
આણુપ્પેહાએ વડ્ઢમાણીએ ઠામિ કાઉરસગ્ગા ॥

અનત્થ ઊસસિએણું.

અનત્થ ઊસસિએણું, નીસસિએણું, ખાસિએણું,
છીએણું, જંભાધએણું, ઉદ્ડુએણું, વાયનિસગ્ગેણું,
ભમલિએ, પિત્તમુચ્છાએ । સુહુમેહિં અંગસંચાલેહિં,
સુહુમેહિં ખેલસંચાલેહિં, સુહુમેહિં દિઠ્ઠિસંચાલેહિં ।
એવમાધએહિં આગારેહિં, અભગ્ગો અવિરાહિઓ,
હુન્ન મે કાઉરસગ્ગો । જાવ અરિહંતાણું ભગવંતાણું
નમુક્કારેણું ન પારેમિ । તાવ કાયં ઠાણેણું, મોણેણું,
ઝાણેણું, અપ્પાણું વોસિરામિ ॥

[પછી એક નવકારનો કાઉરસગ્ગ કરવો. કાઉ-
રસગ્ગ પારી 'નમોઽહુત્ત૦' કહી સ્તુતિ કહેવી.]

૨૦

શ્રી શત્રુંજય-સ્તુતિ.

શ્રી શત્રુંજય તીરથ સાર, ગિરિવરમાં જેમ
મેરૂ ઉદાર, ઠાકુર રામ અપાર। મંત્ર માંહે નવકારજ
જાણું, તારામાં જેમ ચંદ્ર વખાણું, જલધર જલમાં
જાણું। પંખીમાંહે જેમ ઉત્તમ હંસ, કુળમાંહે જેમ
ઋષભનો વંશ, નાભિ તણે એ અંશ। ક્ષમાવંતમાં
શ્રી અરિહંત, તપશ્વરા મુનિવર મહંત, શત્રુંજય-
ગિરિ ગુણવંત ॥ ૧ ॥

ચૈત્યવંદન-ખીજી.

શ્રી શાંતિનાથસ્વામીજી ચૈત્યવંદન.

શાંતિજિનેશ્વર સોલમા, અચિરાસુત વંદો; વિશ્વ-
સેનકુળનભોમણિ, ભવિજન સુખકંદો ॥ ૧ ॥ મૃગ-
લંછન જિન આઉખું, લાખ વરસ પ્રમાણ; હતિયા-
ઉર નયરી ધણી, પ્રભુજી ગુણમણિ-ખાણ ॥ ૨ ॥

૨૧

ચાલીશ ધનુષની દેહડી એ, સમચોરસ સંકાણુ; વદન
પદ્મ જ્યું ચંદ્રો, દીકે પરમ કલ્યાણ ॥ ૩ ॥

[પઞ્ચ જં કિંચિં-નમુત્યુ જ્ઞં-જવંતિ-
કહી, ખમાસમણુ દર્ષ, જવંતં અને નમોઽર્હત-
કહી સ્તવન કહેવું.]

શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુને વિનતિ રૂપ-સ્તવન.

સુણો શાંતિજિણુંદ સોભાગી, હું તો થયો છું
તુમ ગુણુરાગી; તુમે નિરાગી ભગવંત, જોતાં કિમ
મળશે તંત ॥ સુણો ॥ ૧ ॥ હું તો ક્રોધ કષાયનો
ભરીઓ, તું તો ઉપશમ રસનો દરીયો; હું તો
અજ્ઞાને આવરીઓ, તું તો કેવળ કમળા વરીઓ
॥ સુણો ॥ ૨ ॥ હું તો વિષયા રસનો આશી,
તં તો વિષયા કીધી નિરાશી; હું તો કરમને ભારે
ભાર્યો, તં તો પ્રભુ! ભાર ઉતાર્યો ॥ સુણો ॥ ૩ ॥

૨૨

હું તો મોહ તણે વશ પડીઓ, તેં તો સખળ મોહને
હણીઓ; હું તો ભવ સમુદ્રમાં ખુંચ્યો, તું તો શિવ-
મંદિરમાં પહોંચ્યો ॥ સુણો ૦ ॥ ૪ ॥ મારે જન્મ
મરણનો જોરો, તેં તો તોણ્યો તેહનો દોરો; મારો
પાસો ન મેલે રાગ, તમે પ્રભુજી થયા વીતરાગ
॥ સુણો ૦ ॥ ૫ ॥ મને માયાએ મૂક્યો પાશી, તું
તો નિરબંધન અવિનાશી; હું તો સમકિતથી અધૂરો,
તું તો સકળ પદારથે પૂરો ॥ સુણો ૦ ॥ ૬ ॥ મારે
તો છો પ્રભુ તુંહી એક, ત્હારે મુજ સરીખા અનેક;
હું તો મનથી ન મૂકું માન, તું તો માનરહિત
ભગવાન ॥ સુણો ૦ ॥ ૭ ॥ મારું કીધું કથું નવિ
થાય, તું તો રંકને કરે છે રાય; એક કરો મુજ
મહેરખાની, મારો મુજરો લેજો માની ॥ સુણો ૦ ॥
૮ ॥ એક વાર જો નજરે નિરખો, તો કરો મુજને
તુજ સરીખો; જો સેવક તુમ સરીખો થાશે, તો ગુણ
તમારા ગાશે ॥ સુણો ૦ ॥ ૯ ॥ ભવો ભવ તુમ
ચરણોની સેવા, હું તો માગું દેવાધિદેવા; સામું

૨૩

જુઓને સેવક જાણી, એવી ઉદ્યરતનની વાણી
॥ સુણો ॥ ૧૦ ॥

[ત્યાર બાદ-જય વીયરાય૦-અરિહંતચેઘયા-
ણું-અન્નતથ૦-કહી એક નવકારનો કાઉસ્સઝ કરવો.
કાઉસ્સઝ પારી-નમોઽહંત૦-કહી સ્તુતિ કહેવી.]

શ્રી શાંતિનાથસ્વામીની સ્તુતિ.

શાંતિજિનેશ્વર સમરીએ, જેની અચિરા માય,
વિશ્વસેનકુળ ઉપન્યા, મૃગ લાંછન પાય; ગજપુરી
નગરીનો ધણી, કંચન વરણી છે કાય, ધનુષ ચાલીસ
તસ દેહડી, લાખ વરસનું આય ॥ ૧ ॥

ચૈત્યવંદન-ત્રીજું

(રાયણ પગલાંનું.)

વિમલગિરિવર સયલ અઘહર ભવિકજન મન-

૨૪

રંજનો, નિજ રૂપ ધારી પાપ ટારી આદિ-જિન
મદભંજનો; જગ જીવ તારે ભરમ ફારે સયલ અરિ-
હલ-ગંજનો, પુંડરીક-ગિરિવર શૃંગ શોભે આદિનાથ
નિરંજનો ॥ ૧ ॥ અજ અમર અચલ આનંદ રૂપી,
જન્મ-મરણ-વિહંડનો, સુર-અસુર ગાવે ભક્તિભાવે
વિમલગિરિ જગમંડનો; પુંડરીક-ગણધર રામ પાંડવ
આદિ લે ગહુ મુનિવરા, જહાં મુક્તિ રામા વર્યા
રંગે કર્મ કંટક સહુ જરા ॥ ૨ ॥ કોઈ તીર્થ
જગમાં અન્ય નાંહી વિમલગિરિ સમ તારકં, દૂર-
ભવિયા જે અભવિયા સદા દષ્ટિ નિવારકં; એક ત્રીજે
પંચમે ભવ વરે શિવ દુઃખવારકં, યહ આશ ધારી
શરણ થારી આતમા હિતકારકં ॥ ૩ ॥

[પંક્તી-જ' કિંચિત્-નમુદ્યુ જ્ઞાન-જાવંતિ-
કહી, 'ખમાસમણ દંઠ, જાવંતો અને નમોડહંતો
કહી સ્તવન કહેવું.]

૨૫

રાયણ પગલાંનું સ્તવન.

નીલુડી રાયણ તરે તળે-સુણસુંદરી, પીલુડા
 પ્રભુના પાય રે-ગુણ મંજરી; ઉજ્જવલ ધ્યાને ધ્યાઈ
 એ ॥ સુણ૦ ॥ એહીજ મુક્તિ ઉપાય રે ॥ ગુણ૦
 ॥ ૧ ॥ શીતળ છાયાએ બેસીએ ॥ સુણ૦ ॥ રાતડે
 કરી મન રંગ રે ॥ ગુણ૦ ॥ પૂજાએ સોવન ફૂલડે
 ॥ સુણ૦ ॥ જેમ હોય પાવન અંગ રે ॥ ગુણ૦
 ॥ ૨ ॥ ખીર ઝરે જોહ ઉપરે ॥ સુણ૦ ॥ નેહ
 ધરીને એહ રે ॥ ગુણ૦ ॥ ત્રીજે ભવે તે શિવ લહે
 ॥ સુણ૦ ॥ થાયે નિર્મળ દેહ રે ॥ ગુણ૦ ॥ ૩ ॥
 પ્રીત ધરી પ્રદક્ષિણા ॥ સુણ૦ ॥ દીએ એહને જે
 સાર રે ॥ ગુણ૦ ॥ અભંગ પ્રીતિ હોય જોહને
 ॥ સુણ૦ ॥ ભવ ભવ તુમ આધાર રે ॥ ગુણ૦ ॥ ૪ ॥
 કુસુમ પત્ર ફળ મંજરે ॥ સુણ૦ ॥ શાખા થડ ને
 મૂળ રે ॥ ગુણ૦ ॥ દેવ તણા વાસાય છે ॥ સુણ૦ ॥
 તીરથને અનુકૂળ રે ॥ ગુણ૦ ॥ ૫ ॥ તીરથ ધ્યાન

૨૬

ધરો મુદા ॥ સુણુ૦ ॥ સેવો એહની છાંય રે ॥ ગુણુ૦ ॥
જ્ઞાનવિમલ ગુણુ ભાખિયો ॥ સુણુ૦ ॥ શત્રુંજય-
માહાત્મ્યમાંહી રે ॥ ગુણુ૦ ॥ ૬ ॥

[ત્યાર બાદ-જય વીયરાય૦-અરિહંતચેઘ-
યાણુ૦-અન્નતથ૦-કહી એક નવકારનો કાઠિરસગ
કરી, પારી-નમોઽર્હત૦-કહી સ્તુતિ કહેવી.]

સ્તુતિ.

શ્રી શત્રુંજય આદિજિન આગ્યા, પૂર્વ નવાણું
વારજી, અનંત લાભ ઇહાં જિનવર જાણી સમોસર્યા
નિરધારજી; વિમલગિરિવર મહિમા મોટો સિદ્ધાયલ
ઈણે ઠામજી; કાંકરે કાંકરે અનંતા સિધ્યા, એકસો ને
આઠ ગિરિ નામજી ॥ ૧ ॥

૨૭

ચૈત્યવંદન-ચોથું

શ્રી પુંડરીકસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

આદીશ્વર જિનરાયનો, ગણધર ગુણવંત; પ્રગટ
નામ પુંડરીક જસ, મહીમાંહે મહંત ॥ ૧ ॥ પંચ
કાડી સાથે મુણિંદ, અણુસણુ તિહાં કીધ; શુક્લધ્યાન
બ્યાતાં અમૂલ, કેવળ તિહાં લીધ ॥ ૨ ॥ ચૈત્રી પૂનમને
દિને એ, પામ્યા પદ મહાનંદ; તે દિનથી પુંડરીક-
ગિરિ, નામ દાન સુખકંદ ॥ ૩ ॥

[પછી જ કિંચિં નમુત્યુ જ્ઞાં-જાવંતિ-
કહી, ખમાસમણુ દહ, જાવંતં અને નમોઽર્હતં-
કહી સ્તવન કહેવું.]

શ્રી પુંડરીકસ્વામીનું સ્તવન.

એક દિન પુંડરીક ગણધર રે લાલ, પૂછે શ્રી

૨૮

આદિજિણુંદ-સુખકારી રે; કઠયે તે ભવ જલ ઉતરી રે
 લાલ, પામીશ પરમાનંદ, ભવ વારી રે ॥ એકં ॥ ૧ ॥
 કહે જિન ઇણુ ગિરિ પામશે રે લાલ, જ્ઞાન અને
 નિરવાણુ-જયકારી રે; તીરથ મહિમા વાધશે રે
 લાલ, અધિક અધિક મંડાણુ-નિરવારી રે ॥ એકં
 ॥ ૨ ॥ ઈમ નિસુણીને ઇલાં આવીયા રે લાલ, ઘાતી
 કરમ કર્યાં દૂર-તમ વારી રે; પંચ કોડ મુનિ
 પરિવર્યા રે લાલ, હુઆ સિદ્ધિ હજૂર-ભવ વારી રે
 ॥ એકં ॥ ૩ ॥ ચૈત્રી પૂનમ દિન કીજ્યે રે
 લાલ, પૂજા વિવિધ પ્રકાર-દિલ ધારી રે; ફળ
 પ્રદક્ષિણા કાઉસગ્ગા રે લાલ, લોગસ્સ થુઈ તમુકાર
 -નર નારી રે ॥ એકં ॥ ૪ ॥ દશ વીશ ત્રીશ
 ચાળીશ ભલાં રે લાલ, પચાસ પુષ્પતી માળ-અતિ
 સારી રે; નરભવ લાહો લીજ્યે રે લાલ, જેમ હોય
 જ્ઞાન વિશાળ-મનોહારી રે ॥ એકં ॥ ૫ ॥

૨૯

[ત્યાર બાદ- જય વીયરાય૦-અરિહંતચેદ્ધ-
યાણુ'૦-અન્નતથ૦-કહી એક નવકારનો કાઉરસગ્ગ
કરી પારી-નમોહૃત૦-કહી સ્તુતિ કહેવી.]

શ્રી પુંડરીકસ્વામીની સ્તુતિ.

પુંડરીકમંડળ પ્રાય પ્રણમીજે, આદીશ્વર જિન-
ચંદાળ, નેમિ વિના ત્રેવીશ તીર્થકર, ગિરિ ચઢ્યા
આણુંદાળ; આગમમાંહે પુંડરીક મહિમા, બાપ્યો
જ્ઞાનદિણુંદાળ, ચૈત્રી પૂનમ દિન દેવી ચક્રેસરી,
સૌભાગ્ય ઘો સુખકંદાળ ॥ ૧ ॥

ચૈત્યવંદન-પાંચમું.

(મૂળનાયક પ્રભુનું.)

—*—

વિમલ-કેવલજ્ઞાન-કમલા, કલિત-ત્રિભુવન-હિત-
કર; સુરરાજ-સંસ્તુત-ચરણપંકજ-નમો આદિ
જિનેશ્વર ॥ ૧ ॥ વિમલગિરિવર-શૃંગમંડળ, પ્રવર-

૩૦

ગુણગુણ-ભૂધરં; સુર-અસુર-કિન્નર-કોડીસેવિત-નમો
 આદિં ॥ ૨ ॥ કરતી નાટક કિન્નરીગણ, ગાય
 જિનગુણ મનહરં; નિજ્જ્ઞરાવલી નમે અહોનિશ
 -નમો આદિં ॥ ૩ ॥ પુંડરીક-ગણપતિ સિદ્ધિ
 સાધી, કોડી પાણુ મુનિ મનહરં; શ્રી વિમલગિરિવર-
 શૃંગ સિદ્ધા-નમો આદિં ॥ ૪ ॥ નિજ સાધ્ય
 સાધક સુર મુનિવર, કોડિનંત એ ગિરિવરં; મુક્તિ
 રમણી વર્યા રંગે-નમો આદિં ॥ ૫ ॥ પાતાલ
 નર સુર લોકમાંહી, વિમલગિરિવરતો પરં; નહીં
 અધિક તીરથ તીર્થપતિ કહે-નમો આદિં ॥ ૬ ॥
 એમ વિમલગિરિવર-શિખરમંડળ, દુઃખવિહંગળ ધ્યા-
 ધ્યે; નિજ શુદ્ધ સત્તા સાધનાર્થ, પરમ જ્યોતિ
 નિપાધ્યે ॥ ૭ ॥ જત-મોહ-કોહ-વિછોહ-નિદ્રા,
 પરમપદ સ્થિત જયકરં; ગિરિરાજસેવા-કરણુતત્પર,
 પદ્મવિજય સુહિતકરં ॥ ૮ ॥

૧. પાણુ એટલે પાંચ, પુંડરીક ગણધરે પાંચ કોડ મુનિવરો સાથે સિદ્ધિ સાધી-મુક્તિ મેળવી.

૩૧

[પછી-જં કિંચિં-નમુત્થુ છું-જવંતિ-
કહી, ખમાસમણુ દઈ, જવંતિ અને નમોહૃતિ-
કહી સ્તવન કહેવું.]

શ્રી ઋષભદેવસ્વામીનું સ્તવન.

માતા મરુદેવીના નંદ, દેખી તાહરી મૂરતિ
મારું મન લોભાણુંજી; મારું દિલ લોભાણુંજી
॥ દેખીં ॥ કરુણાનાગર કરુણાસાગર, કાયા કંચ-
નવાન; ધોરી લંછન પાઉલે કાંઈ, ધનુષ પાંચસેં માન
॥ માતાં ॥ ૧ ॥ ત્રિગટે ખેસી ધર્મ કહંતા, સુણે
પર્ષદા ખાર; જોજનગામિની વાણી મીઠી, વરસંતી
જલધાર ॥ માતાં ॥ ૨ ॥ ઉર્વશી રૂડી અપચ્છરા ને,
રામા છે મન રંગ; પાયે નેપુર રણજીએ કાંઈ, કરતી
નાટારંજ ॥ માતાં ॥ ૩ ॥ તુંહી બ્રહ્મા તુંહી
વિધાતા, તું જગતારણહાર; તુંજ સરીખો નહિ દેવ
જગતમાં, અડવડીઆ આધાર ॥ માતાં ॥ ૪ ॥

૩૨

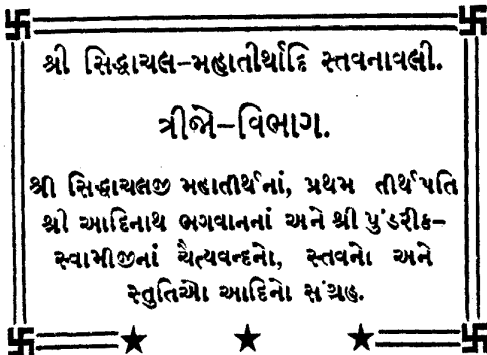
તુંહી આતા તુંહી ત્રાતા, તુંહી જગતનો દેવ; સુર
નર કિન્નર વાસુદેવા, કરતા તુજ પદ સેવ ॥ માતા૦
॥ ૫ ॥ શ્રી સિદ્ધાયણ તીરથ કેરો, રાજા ઋષભ-
જિણુંદ; કીર્તિ કરે માણેકમુનિ તાહરી, ટાળો ભવ
ભય ફંદ ॥ માતા૦ ॥ ૬ ॥

[પદ્મી-જય વીયરાય૦-અરિહંતચૈઠ્યાણું૦-
અન્નત્ય૦-કહી એક નવકારનો કાઉસગ્ગ કરવો.
કાઉસગ્ગ પારી, નમોડહત૦ કહી સ્તુતિ કહેવી.]

શ્રી ઋષભદેવસ્વામીની સ્તુતિ.

શ્રીસિદ્ધાયણમંડળ, ઋષભજિણુંદ દયાલ,
મહેશ્વરનાંદન, વંદન કરે ત્રણ કાલ;
એ તીરથ જાણી, પૂર્વ નવાણું વાર,
આદીશ્વર આવ્યા, જાણી લાલ અપાર ॥ ૧ ॥

33

શ્રી સિદ્ધાચલ-મહાતીર્થાદિ સ્તવનાવલી.

ત્રીજો-વિભાગ.

શ્રી સિદ્ધાચલજી મહાતીર્થનાં, પ્રથમ તીર્થપતિ
શ્રી આદિનાથ ભગવાનનાં અને શ્રી પુંડરીક-
સ્વામીજીનાં ચૈત્યવંદનો, સ્તવનો અને
સ્તુતિઓ આદિનો સંગ્રહ.

શ્રી સિદ્ધાચલજીનાં ચૈત્યવંદનો.

[૧]

શ્રી શત્રુંજય સિદ્ધક્ષેત્ર, સિદ્ધાચલ સાયો; આદીશ્વર
જિનરાયનો, જિહાં મહિમા જાયો ॥ ૧ ॥ ઈહાં
અનંત ગુણવંત સાધુ, પામ્યા શિવવાસ; એહ ગિરિ
સેવાથી અધિક, હોય લીલ વિલાસ ॥ ૨ ॥ દુષ્કૃત
સર્વ દૂરે હરે એ, બહુ ભવ સંચિત જેહ; સકલ
તીરથ શિર સેહરો, દાન નમે ધરી નેહ ॥ ૩ ॥

૩૪

[૨]

સકલ સુહંકર સિદ્ધક્ષેત્ર, સિદ્ધાયલ સુણીએ; સુર
 નર નરપતિ અસુર ખેચર, નિકરે જે થુણીએ ॥ ૧ ॥
 સકલ તીરથ અવતાર સાર, બહુ ગુણ [ગણ] ભંડાર;
 પુંડરીક ગણધર જબ, પામ્યા ભવ પાર ॥ ૨ ॥ ચૈત્રી
 પૂનમને દિને એ, કર્મ મર્મ કરી દૂર; તે તીરથ આરા-
 ધિયે, દાન સુયશ ભરપૂર ॥ ૩ ॥

[૩]

શ્રી શત્રુંજય સિદ્ધક્ષેત્ર, પુંડરીકગિરિ સાચો; વિ-
 મલાયલ તે તીર્થરાજ, જસ મહિમા જાયો ॥ ૧ ॥
 મુક્તિનિલય શતકૂટ નામ, પુષ્પદંત ભણીજો; મહા-
 પદ્મને સહસ્રપત્ર, ગિરિરાજ કહીજો ॥ ૨ ॥ ઈત્યાદિક
 બહુ ભાતિશું એ, નામ જપો નિરધાર; ધીરવિમલ
 કવિરાજનો, શિષ્ય કહે સુખકાર ॥ ૩ ॥

[૪]

શ્રી ૧સિદ્ધાયલ ૨સિદ્ધક્ષેત્ર, ૩પુંડરીકગિરિ કહીયે;
 ૪વિમલાયલ તે ૫સુરગિરિ, ૬મહાગિરિ લહીયે

૩૫

॥ ૧ ॥ ૭પુન્ધરાશિ ને વપર્વતનાથ, ૯પરવત ઈદ્રિ
 હોય; ૧૦મહાતીરથ ૧૧શાશ્વતગિરિ, ૧૨દદશક્તિ
 જોય ॥ ૨ ॥ ૧૩મુક્તિનિલય ને ૧૪મહાપદ્મ,
 ૧૫પુષ્પદંત વળી જાણો; ૧૬સુભદ્ર ને ૧૭પૃથ્વીપીઠ,
 ૧૮કૈલાસગિરિ મન આણો ॥ ૩ ॥ ૧૯પાતાલમૂલ
 પણ જાણીયે, (વળી) ૨૦અકર્મક જોહ; ૨૧સર્વ-
 કામ મન પૂરણો, ટાળે ભવ દુઃખ તેહ ॥ ૪ ॥
 જાત્રા નવાણું કીજીયે, જિન ઉત્તમ પદ તેહ; ૩૫
 મનોહર પામીયે, શિવ લક્ષ્મી ગુણુ ગેહ ॥ ૫ ॥

[૫]

સિદ્ધાચલનું [૨૧ નામ ગણિત] ચૈત્યવંદન

સિદ્ધાચળશિખરે ચઢી, ધ્યાન ધરો જગદીશ; મન-
 વચ-કાય એકાગ્રશું, નામ જોયો એકવીશ ॥ ૧ ॥
 ૧શત્રુજયગિરિ વંદીયે, રબાહુખળી ગુણુધામ;
 ૩મરૂદ્રેવ ને ૪પુન્ડરીકગિરિ, ૫રૈવતગિરિ વિશ્રામ
 ॥ ૨ ॥ ૬વિમલાચલ ૭સિદ્ધરાજજી, નામ
 ૮ભગીરથ સાર; ૯સિદ્ધક્ષેત્ર ને ૧૦સહસ્રકમલ,

૩૬

૧૧ મુક્તિનિલય જ્યકાર ॥ ૩ ॥ ૧૨ સિદ્ધાચળ
 ૧૩ શતકૂટગિરિ, ૧૪ ઢંક ને ૧૫ કોડિનિવાસ;
 ૧૬ કુદંબગિરિ ૧૭ સોહિત્ય નમો, ૧૮ તાલધ્વજ
 ૧૯ પુન્યરાશી ॥ ૪ ॥ ૨૦ મહાખલ ને ૨૧ દૃઢ-
 શક્તિ સહી, એમ એકવીશે નામ; સાતે શુદ્ધિ સમા-
 ચરી, કરિયે નિત્ય પ્રણામ ॥ ૫ ॥ દગ્ધ શૂન્ય ને
 અવિધિ દોષ, અતિ પરિણતિ જેહ; ચાર દોષ છંડી
 ભજો, ભક્તિભાવે ગુણગેહ ॥ ૬ ॥ મનુષ્યજન્મ પામી
 કરી એ, સદ્ગુરૂ તીરથ યોગ; શ્રીશુભવીરને શાસને,
 શિવરમણી સંયોગ ॥ ૭ ॥

શ્રી આદીશ્વર પ્રભુનાં ચૈત્યવંદનો.

[૧]

આદિદેવ અલવેસર, વિનિતાનો રાય; નાભિ-
 રાયા—કુલમંડણો, મરદેવા માય ॥ ૧ ॥ પાંચશે
 ધનુષની દેહડી, પ્રભુજી પરમ દયાળ; ચોરાશી લખ
 પૂર્વાનું, જસ આયુ વિશાળ ॥ ૨ ॥ વૃષભ લંછન

૩૭

જિન વૃષધર એ, ઉત્તમ ગુણ-મણિ ખાણ; તસ પદ
પદ્મ સેવન થકી, લહીએ અવિચલ ઠાણ ॥ ૩ ॥

[૨]

જય જય નાભિનરિંદ નંદ, સિદ્ધાયલ-મંડણ; જય
જય પ્રથમ-જિણુંદયંદ, ભવદુઃખ-વિહંડણ ॥ ૧ ॥
જય જય સાધુ સુરિંદવંદ, વંદિય પરમેસર; જય જય
જગદાનંદકંદ, શ્રી ઋષભ જિણેસર ॥ ૨ ॥ અમૃત
સમ જિનધર્મનો એ, દાયક જગમાં જાણ; તુજ પદ-
પંકજ પ્રીત ધર, નિશ્ચિન નમત કલ્યાણ ॥ ૩ ॥

[૩]

અરિહંત નમો ભગવંત નમો; પરમેશ્વર જિનરાજ
નમો; પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રેમે પેખત, સિધ્યાં સધળાં
કાજ નમો ॥ અં ૦ ॥ ૧ ॥ પ્રભુ પારંગત પરમ-
મહોદય, અવિનાશી અકલંક નમો; અજર અમર
અદ્ભુત અતિશયનિધિ, પ્રવચન જલધિ-મયંક નમો
॥ અં ૦ ॥ ૨ ॥ તિહુયણ ભવિયણ જન-મન વં-
છિત, પૂરણ દેવ રસાલ નમો; લણી લણી પાય નમું

૩૮

હું ભાલે, કરજોડીને ત્રિકાલ નમો ॥ અં ૩ ॥
 સિદ્ધ યુદ્ધ તું જગજન સજ્જન, નયનાનંદન દેવ
 નમો; સકલ સુરાસુર નરવર નાયક, સારે અહનિશ
 સેવ નમો ॥ અં ૪ ॥ તું તીર્થંકર સુખકર
 સાહિબ, તું નિષ્કારણ અંધુ નમો; શરણાગત
 ભવિને હિત-વત્સલ, તુંહિ કૃપારસ-સિંધુ નમો
 ॥ અં ૫ ॥ કેવલ જ્ઞાનાદર્શ દર્શિત, બ્રોકાલોક
 સ્વભાવ નમો; નાશિત સકલ કલંક-કલુષ ગણ, દુરિત
 ઉપદ્રવ ભાવ નમો ॥ અં ૬ ॥ જગ ચિંતામણિ
 જગગુરુ જગહિત, -કારક જગજન-નાથ નમો; ધોર
 અપાર ભવોદ્ધિ-તારણ, તું શિવપુરનો સાથ નમો
 ॥ અં ૭ ॥ અશરણુ-શરણુ નિરાગી નિરંજન,
 નિર્પાધિક જગદીશ નમો; બોધિ દીઓ અનુપમ
 દાનેશ્વર, જ્ઞાનવિમલસૂરીશ નમો ॥ અં ૮ ॥

[૪]

પ્રથમનાથ પ્રગટ પ્રતાપ, જોહનો જગે રાજે;
 પાપ તાપ સંતાપ વ્યાપ, જસ નામે ભાંજે ॥ ૧ ॥

૩૯

પરમતત્ત્વ પરમાત્મરૂપ, પરમાનંદ-દાર્ઠ; પરમજ્યોતિ
જસ જલહલે, પરમ પ્રભુતા પાર્ઠ ॥ ૨ ॥ ચિદાનંદ
સુખ સંપદા એ, વિલસે અક્ષય સનૂર; ત્રડખઠદેવ
ચરણે નમે, શ્રી જ્ઞાનવિમલ ગુણ સૂર ॥ ૩ ॥

શ્રી પુંડરીકસ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

[૧]

શ્રી શત્રુંજય-માહાત્મ્યની, રચના કીધી સાર;
પુંડરગિરિના સ્થાપનાર, પ્રથમ જિન-ગણધાર ॥ ૧ ॥
એક દિન વાણી જિનની, શ્રવણી થયો આણુંદ;
આગ્યા શત્રુંજયગિરિ, પંચકોડ સહ રંગ ॥ ૨ ॥ ચૈત્રી
પૂનમને દિને એ, શિવશું કીયો યોગ; નમિએ ગિરિ
ને ગણધર, અધિક નહીં ત્રિલોક ॥ ૩ ॥

[૨]

આદીશ્વર જિનરાયનો, પહેલો જે ગણધાર; પુંડ-
રીક નામે થયો, બવિજનને સુખકાર ॥ ૧ ॥

૪૦

ચૈત્રી પૂનમને દિને, કેવલસિરિ પામી; ઈશુ ગિરિ
તેહથી પુંડરીક, -ગિરિ અભિધા પામી ॥ ૨ ॥ પંચ
કોડી મુનિશું લલ્લા એ, કરી અણુસણુ શિવ ઠામ;
જ્ઞાનવિમળસૂરિ તેહના, પય પ્રણુમે અભિરામ ॥ ૩ ॥

શ્રી સિદ્ધાચલજનાં સ્તવનો.

[૧]

ચાલો ચાલો વિમલગિરિ જઈયે રે, ભવજલ
તરવાને; તુમે જયણુએ ધરન્ને પાય રે, પાર ઉતર-
વાને ॥ એ આંકણી ॥ બાલ-કાળની ચેષ્ટા ટાળી,
હારે હું તો ધર્મચૌવન હવે પાયો રે ॥ ભવ ॥
ભૂલ અનાદિની દૂર નિવારી, હારે હું તો અનુભવમાં
લય લાયો રે ॥ પાર ॥ ચાલો ॥ ૧ ॥ ભવ-
તૃષ્ણા સવિ દૂર નિવારી, હારે મારી જિન-ચરણે
લય લાગી રે ॥ ભવ ॥ સંવરભાવમાં દિલ
હવે ઠરીઉં, હારે મારી ભવની ભાવઠ ભાગી રે
॥ પાર ॥ ચાલો ॥ ૨ ॥ સચિત્ત સર્વનો ત્યાગ

૪૧

કરીને, હારે નિત્ય એકાસણાં તપ કરી રે ॥ ભવ૦ ॥
 પડિમળાં દોય ટંકનાં કરશું, હારે ભલી અમૃતક્રિયા
 દિલધારી રે ॥ પાર૦ ॥ ચાલો૦ ॥ ૩ ॥ વ્રત
 ઉચ્ચરશું ગુરૂની સામે, હારે હું તો યથાશક્તિ અનુસારે
 રે ॥ ભવ૦ ॥ ગુરૂ સાથે ચડશું ગિરિપાળે, હારે
 એ તો ભવોદધિ ખૂટતાં તારે રે ॥ પાર૦ ॥
 ચાલો૦ ॥ ૪ ॥ ભવ-તારક એ તીરથ ફરસી,
 હારે હું તો સૂરજ કુંડમાં નાહી રે ॥ ભવ૦ ॥ અષ્ટ
 પ્રકારી શ્રી આદિ જિણુંદની, હારે હું તો પૂજા કરીશ
 લય લાહી રે ॥ પાર૦ ॥ ચાલો૦ ॥ ૫ ॥ તીરથ-
 પતિ ને તીરથ સેવા, હારે એ તો સાચા મોક્ષના
 મેવા રે ॥ ભવ૦ ॥ સાત છઠ્ઠ દોય અકૃમ કરીને,
 હારે મને સ્વામિવાત્સલ્યની હેવા રે ॥ પાર૦ ॥
 ચાલો૦ ॥ ૬ ॥ પ્રભુપદ પદ્મ રાયણુ તળે પૂજી,
 હારે હું તો પામીશ હરખ અપાર રે ॥ ભવ૦ ॥
 રૂપવિજય-પ્રભુ-ધ્યાન પસાયે, હારે હું તો પામીશ
 સુખ શ્રીકાર રે ॥ પાર૦ ॥ ચાલો૦ ॥ ૭ ॥

૪૨

[૨]

શ્રી રે સિદ્ધાયલ ભેટવા, મુજ મન અધિક ઉમાલો;
 ઋષભદેવ પૂજ કરી, લીજે ભવ તણે લાહો
 ॥ શ્રી રે૦ ॥ ૧ ॥ મણિમય મૂરતિ શ્રી ઋષભની,
 નીપાઈ અભિરામ; ભવન કરાવ્યાં કનકનાં, રાખ્યાં
 ભરતે નામ ॥ શ્રી રે૦ ॥ ૨ ॥ નેમિ વિના ત્રેવીશ
 પ્રભુ, આવ્યા સિદ્ધક્ષેત્ર જાણી, શેત્રુંજન-સમું તીરથ
 નહીં, જોલ્યા સીમંધર વાણી ॥ શ્રી રે૦ ॥ ૩ ॥
 પૂરવ નવાણું સમોસર્યા, સ્વામી શ્રી ઋષભજિણુંદ;
 રામ પાંડવ મુગતે ગયા, પામ્યા પરમાનંદ ॥ શ્રી
 રે૦ ॥ ૪ ॥ પૂરવ પુણ્ય પસાઉલે, પુંડરીકગિરિ
 પાથો; કાંતિવિજય હરખે કરી, શ્રી સિદ્ધાયળ ગાયો
 ॥ શ્રી રે૦ ॥ ૫ ॥

[૩]

જત્રા નવાણું કરીએ વિમલગિરિ જત્રા નવાણું
 કરીએ ॥ એ આંકણી ॥ પૂરવ નવાણું વાર શેત્રુંજન-
 ગિરિ, ઋષભજિણુંદ સમોસરીએ ॥ વિ૦ જા૦ ॥ ૧ ॥

૪૩

કોડી સહસ્ર ભવ પાતક ત્રુટે; શત્રુંજય સામે ડગ
 જરીયે ॥ વિં જાં ॥ ૨ ॥ સાત છઠ દોય અક્રમ
 તપસ્યા, કરી ચડિયે ગિરિવરીયે ॥ વિં જાં ॥ ૩ ॥
 પુંડરીક પદ જપીએ મન હરખે, અધ્યવસાય શુભ ધરીએ
 ॥ વિં જાં ॥ ૪ ॥ પાપી અભવ્ય નજરે ન દેખે,
 હિંસક પણ ઉદ્ધરીએ ॥ વિં જાં ॥ ૫ ॥ *ભૂમિ
 સંથાશે ને નારી તણે સંગ, દૂર થકી પરિહરીએ

* યાત્રા કરનારને છ ‘રી’ પાળવાની હોય છે, તે
 અહીં બતાવી છે. કેટલાક છ છ રી બોલે છે, પણ શુદ્ધ
 શબ્દ છ ‘રી’ છે.

૧-ભૂમિ સંથારી, ૨-નારીસંગ પ્રિહારી, ૩-સચિત્ત
 પરિહારી, ૪-એકલ આહારી (એકાશનકારી), ૫-શુર
 સહપાદ્યારી, ૬-દોયટંકનાં આવશ્યકકારી. (સમ્યક્ત્વધારી.)

સમ્યક્ત્વધારી ૧ પથિ પાદચારી ૨,

સચિત્તવારી ૩ વરશીલંકારી ૪ ।

ભૂસ્વાપકારી ૫ સુકૃતી સદૈકા-

ડડહારી ૬ વિશુદ્ધા વિદધાતિ યાત્રામ્ ॥ ૧ ॥

૪૪

॥ વિ૦ જા૦ ॥ ૬ ॥ સચિત્ત પરિહારી ને એકત્ર-
 આહારી, ગુરૂ સાથે પદ ચરીયે ॥ વિ૦ જા૦ ॥ ૭ ॥
 પડિમ્મભણાં દોય વિધિયું કરીએ, પાપ પડલ વિખરીયે
 ॥ વિ૦ જા૦ ॥ ૮ ॥ કલિકાલે એ તીરથ મોહોદું,
 પ્રવહણુ જિમ ભર દરીયે ॥ વિ૦ જા૦ ॥ ૯ ॥
 ઉત્તમ એ ગિરિવર સેવતાં, પદ્મ કહે ભવ તરીયે
 ॥ વિ૦ જા૦ ॥ ૧૦ ॥

[૪]

વિમલાચલ વિમલા પાણી, શીતળ તરૂ છાયા
 ઠરાણી; રસ વેધક કંચન ખાણી, કહે ઈંદ્ર સુણો ઈંદ્રાણી
 ॥ સનેહી સંત એ ગિરિ સેવો ॥ ચૌદ દેવમાં
 તીરથ નહીં એવો ॥ સનેહી ॥ ૧ ॥ ૫૨ રી
 પાણી ઉલ્લસીએ, છઠ્ઠ અક્રમ કાયા કસીએ; મોહ
 મલ્લની સામા ધસીએ, વિમલાચલ વેગે વસીએ
 ॥ સનેહી ॥ ૨ ॥ અન્ય સ્થાનક કર્મ જે કરીએ,
 તે હિમગિરિ હેડે હરીએ; ૧ પાખલ પ્રદક્ષિણા કરીયે,

૧. પાખલ-આનુબાનુ.

૪૫

ભવજલધિ હેલા તરીયે ॥ સનેહી૦ ॥ ૩ ॥ શિવ-
 મંદિર ચઢવા કાળે, સોપાનની પંક્તિ વિરાળે; ચઢતાં
 સમકિતી 'છાળે, દુરભવ્ય અભવ્ય તે લાળે ॥
 સનેહી૦ ॥ ૪ ॥ પાંડવ પમુહા કેઈ સંતા, આદીશ્વર
 ધ્યાન ધરંતા; પરમાત્મ ભાવ બજંતા, સિદ્ધાયલે
 સિધ્યા અનંતા ॥ સનેહી૦ ॥ ૫ ॥ ૫૬ માસી ધ્યાન
 ધરાવે, શુકરાળ તે રાજ્યતે પાવે; બહિરંતર શત્રુ
 હરાવે, શત્રુજય નામ ધરાવે ॥ સનેહી૦ ॥ ૬ ॥
 ૧ પ્રણિધાને બળે ગિરિ જાયો, તીર્થ'કર નામ નિકાયો;
 મોહરાયતે લાગે તમાયો, શુભવીર વિમલગિરિ સાયો
 ॥ સનેહી૦ ॥ ૭ ॥

[૫]

કર જોડી કહે કામિની-લલના, લલહો પ્રીતમજી
 અવધાર ॥ એ ગિરિ વાડ રે લલના ॥ સફલ કરો
 લઈ આપણો-લ૦, લલહો માનવનો અવતાર ॥ એ
 ગિરિ૦ ॥ ૧ ॥ નવલખ ટીકા શું કરો-લ૦, લલહો

૧. પ્રણિધાને-મનની સમાધિપૂર્વક.

૪૬

સેજપાડા જોડાવ ॥ ઐ ગિરિં ॥ સુનંદાનો નાહલો-
 લ૦, લલહો ત્રિભુવનતિલક ભેટાવ ॥ ઐ ગિરિં ॥
 ॥ ૨ ॥ અજિતસેનાદિક જિનવરા-લ૦, લલહો મુક્તિ
 ગયા ઇણે ઠામ ॥ ઐ ગિરિં ॥ જિન તનુ ફરસી
 ભૂમિકા-લ૦, લલહો સિદ્ધ અનંતનું ઠામ ॥ ઐ
 ગિરિં ॥ ૩ ॥ ઇણુ ચોવીશી સિદ્ધાયણે-લ૦,
 લલહો તેમિ વિના ત્રેવીશ ॥ ઐ ગિરિં ॥ ભાવી
 ચોવીશી આવશે-લ૦, પદ્મનાભાદિ જગીશ ॥ ઐ
 ગિરિં ॥ ૪ ॥ આદિ જિણુંદ સમોસર્યા-લ૦,
 લલહો પૂર્વ નવાણું વાર ॥ ઐ ગિરિં ॥ ચોમાસું
 અજિત જિનેશ્વર-લ૦, લલહો શાંતિ ચોમાસું સાર
 ॥ ઐ ગિરિં ॥ ૫ ॥ પંચ કોડ પરિવારથું-લ૦,
 લલહો ઋષભસેન પુંડરીક ॥ ઐ ગિરિં ॥ ચત્રી
 પૂનમે શિવ સંપદા-લ૦, લલહો પામી થયા નિરભીક
 ॥ ઐ ગિરિં ॥ ૬ ॥ કાર્તિક પૂનમે કામિત વર્યા-
 લ૦, લલહો દ્રાવિડ વારીખિલ્લ દોય ॥ ઐ ગિરિં ॥
 દશ કોડ મુનિ મહંતથું-લ૦, લલહો પ્રણુમી પાતિક

૪૭

ધોય ॥ ઐ ગિરિં ॥ ૭ ॥ નમિ વિનમિ વિદ્યાધરા-
 -લ૦, લલહો ખે કોડી મુનિ સંઘાત ॥ ઐ ગિરિં ॥
 કાગણુ શુદ્ધ દશમી દિને-લ૦, લલહો કીધો કર્મનો
 ઘાત ॥ ઐ ગિરિં ॥ ૮ ॥ ઋષભવંશી નૃપતિ ધણા-
 -લ૦, લલહો ભરત અંગળ કેમ પાટ ॥ ઐ ગિરિં ॥
 સિદ્ધાયળ શ્રેણે ચડયા-લ૦, લલહો રોપ્યા ધર્મના
 ઘાટ ॥ ઐ ગિરિં ॥ ૯ ॥ નારદ એકાણું લાખશું-
 -લ૦, લલહો રામ ભરત ત્રણ કોડ ॥ ઐ ગિરિં ॥
 વીશ કોડશું પાંડવા-લ૦, લલહો દેવકી સુત પટ
 નેડ ॥ ઐ ગિરિં ॥ ૧૦ ॥ હરિનંદન દોય વંદીયે-
 -લ૦, લલહો શાંખ પ્રદ્યુમ્નકુમાર ॥ ઐ ગિરિં ॥
 કોડ સાડી આઠ સાથે થયા-લ૦, લલહો શિવસુંદરી
 ભરથાર ॥ ઐ ગિરિં ॥ ૧૧ ॥ થાવમ્યાસુત સંજમી-
 -લ૦, લલહો સહસ્રશું અણુસણુ લીધ ॥ ઐ ગિરિં ॥
 નેમિ શિષ્ય નંદિષેણુજી-લ૦, લલહો અનિતશાંતિ
 સ્તવ કીધ ॥ ઐ ગિરિં ॥ ૧૨ ॥ સુવ્રત સહસ્ર મુણિ-
 -દશું-લ૦, લલહો શુક પરિત્રાજક સિદ્ધ ॥ ઐ ગિરિં ॥

૪૯

પંચસયા સેલગસુરિ-૯૦, લલહો મંડકમુનિ સુપ્રસિદ્ધ
 ॥ ઐ ગિરિં ॥ ૧૩ ॥ સિદ્ધાયણ વિમલગિરિ-૯૦,
 લલહો મુક્તિનિલય શિવદામ ॥ ઐ ગિરિં ॥ શત્રુંજ
 આદિ જેહનાં-૯૦, લલહો ઉત્તમ એકવીશ નામ
 ॥ ઐ ગિરિં ॥ ૧૪ ॥ ભવસાગર તરીએ જોણે-
 ૯૦, લલહો તીરથ તેહ કહાય ॥ ઐ ગિરિં ॥
 કારણ સકળ સફળ હોવે-૯૦, લલહો આતમ વીરજ
 સોહાય ॥ ઐ ગિરિં ॥ ૧૫ ॥ તીરથ સ્તંભ ઐ
 જૈનનો-૯૦, લલહો શિવમંદિર સોપાન ॥ ઐ
 ગિરિં ॥ ખીમાવિજય ગુરૂથી લહી-૯૦, લલહો
 સેવક જિન ધરે ધ્યાન ॥ ઐ ગિરિં ॥ ૧૬ ॥

[૬]

આંખડીયે રે મેં આજ શત્રુંજય દીઠો રે, સવા
 લાખ ટકાનો દહાડો રે, લાગે મને મીઠો રે ॥ ઐ
 આંકણી ॥ સફલ થયો મારા મનનો ઉમાલો, બહાલા
 મારા ભવનો સંશય લાંગ્યો રે ॥ નરક તિર્યંચ ગતિ
 દૂર નિવારી, ચરણે પ્રભુજીને લાગ્યો રે ॥ શત્રુંજય

૪૯

દીઠા રે ॥ ૧ ॥ માનવભવનો લાહો લીજો ॥ વા૦ ॥
 દેહડી પાવન કીજો રે ॥ સોના રૂપાને ફૂલડે વધાવી,
 પ્રેમે પ્રદક્ષિણા દીજો રે ॥ ૧૦ ॥ ૨ ॥ ફૂલડે
 પખાણી ને કેસર ઘોળી ॥ વા૦ ॥ શ્રી આદીશ્વર
 પૂજ્યા રે; શ્રી સિદ્ધાચલ નયણે જોતાં, પાપ મેવાસી
 ધૂળ્યા રે ॥ ૧૦ ॥ ૩ ॥ શ્રીમુખ સુધર્મા સુરપતિ
 આગે ॥ વા૦ ॥ વીર જિણુંદ એમ જોલે રે ॥ ત્રણ
 ભુવનમાં તીરથ મોટું, નહિ કોઈ શત્રુંજય તોલે રે
 ॥ ૧૦ ॥ ૪ ॥ ઇંદ્ર સરીખા એ તીરથની ॥ વા૦ ॥
 ॥ ચાકરી ચિત્તમાં ચાહે રે ॥ કાયાની તો કાસલ
 કાઠી, સૂરજકુંડમાં નાહે રે ॥ ૧૦ ॥ ૫ ॥ કાંકરે
 કાંકરે શ્રી સિદ્ધક્ષેત્રે ॥ વા૦ ॥ સાધુ અનંતા સિધ્યા રે
 ॥ તે માટે એ તીરથ મહોટું, ઉદ્ધાર અનંતા કીધા રે
 ॥ ૧૦ ॥ ૬ ॥ નાભિરાયા સુત નયણે જોતાં ॥ વા૦ ॥
 મેહ અમીરસ વૂઠ્યા રે ॥ ઉદ્ધરતન કહે આજ
 મારે પોતે, શ્રી આદીશ્વર વૂઠ્યા રે ॥ ૧૦ ॥ ૭ ॥

૫૦

[૭]

સિદ્ધાયલ વંદા રે નરનારી, નરનારી નરનારી
 ॥ સિદ્ધાં ॥ નાભિરાયા મહેવા-નંદન, ઋષભદેવ
 સુખકારી ॥ સિદ્ધાં ॥ ૧ ॥ પુંડરીક પમુહા મુનિવર
 સિદ્ધા; આતમતત્ત્વ વિચારી ॥ સિદ્ધાં ॥ ૨ ॥ શિવસુખ
 કારણુ ભવદુઃખ વારણુ; ત્રિભુવન જન હિતકારી ॥
 સિદ્ધાં ॥ ૩ ॥ સમકિત શુદ્ધ કરણુ એ તીરથ, મોહ
 મિથ્યાત્વ નિવારી ॥ સિદ્ધાં ॥ ૪ ॥ જ્ઞાન ઉદ્યોત પ્રભુ
 કેવળ ધારી; ભક્તિ કરે એક તારી ॥ સિદ્ધાં ॥ ૫ ॥

[૮]

મનના મનોરથ સર્વિ કળ્યા એ, સિધ્યાં વાંછિત
 કાળ; પૂજે ગિરિરાજને રે ॥ પ્રાયે એ ગિરિશાશ્વતો
 એ, ભવજલ તરવા જહાજ ॥ પૂજે ॥ ૧ ॥ મણિ
 માણેક મુક્તાઈને એ, રજત કનકનાં કૂલ ॥ પૂજે ॥
 કેશર ચંદન ઘસી ઘણાં એ, ખીજ વસ્તુ અમૃત
 ॥ પૂજે ॥ ૨ ॥ છદે અંગે દાખીઓ એ, આઠમે
 અંગે બાખ ॥ પૂજે ॥ સ્થિરાવલી પયન્ને વર-

૫૧

જીવ્યો એ, એ આગમની સાખ ॥ પૂજો ॥ ૩ ॥
 વિમલ કરે ભવિલોકને એ, તેણે વિમલાચલ જાણ
 ॥ પૂજો ॥ શુક રાજથી વિસ્તર્યો એ, શત્રુંજય
 ગુણ ખાણ ॥ પૂજો ॥ ૪ ॥ પુંડરીક-ગણધરથી
 થયો એ, પુંડરીકગિરિ ગુણધામ ॥ પૂજો ॥ સુર-
 નર-કૃત એમ જાણીએ એ, ઉત્તમ એકવીસ નામ
 ॥ પૂજો ॥ ૫ ॥ એ ગિરિવરના ગુણ ઘણા એ,
 નાણીએ નવિ કહેવાય ॥ પૂજો ॥ જાણે પણ કહી
 નવિ શકે એ, ૧મૂક રંગૂડને ન્યાય ॥ પૂજો ॥ ૬ ॥
 ગિરિવર ફરસન નવિ કર્યો એ, તે રહ્યો ગરબા-
 વાસ ॥ પૂજો ॥ નમન દર્શન ફરસન કર્યો એ,
 પૂરે મનની આશ ॥ પૂજો ॥ ૭ ॥ આજ મહો-
 દય મેં લહ્યો એ, પામ્યો પ્રમોદ રસાળ ॥ પૂજો ॥
 મણિ ઉઘોત ગિરિ સેવતાં એ, ઘેર ઘેર મંગલ માળ
 ॥ પૂજો ॥ ૮ ॥

૧-મુંગો, ૨-ગોળ, મુંગો માણસ ગોળના મધુર
 ગુણને જાણે છતાં કહી શકે નહિ.

૫૨

[૯]

(જ્ઞાનાવસ્થા દૂરે કરો રે મિત્તા-એ દેશી)

શ્રી સિદ્ધાયત્ત ભેટીએ રે મિત્તા, મહિમાનો
 નહીં પાર રે ॥ એકાગર ચિત્તા, એ ગિરિ સેવાને
 ॥ એ આંકણી ॥ કેવળજ્ઞાને જાણના હો મિત્તા,
 કહી ન શકે અંશ માત્ર રે ॥ એકાં ॥ એં ॥ એ ગિરિ
 સેવા ધ્યાનમાં હો મિત્તા, કરી થિર મન વચ
 કાય રે ॥ એકાં ॥ એં ॥ ૧ ॥ ઋષભ-
 નિજુદ સમોસર્યા હો મિત્તા, પૂર્વ નવાણું વાર
 રે ॥ એકાં ॥ એં ॥ પંચકોડ પુંડરીકજી હો
 મિત્તા, વરીયા શિવવધૂ સાર રે ॥ એકાં ॥ એં
 ॥ ૨ ॥ ભરત-પાટે મુગતે ગયા હો મિત્તા, અસંખ્યાત
 વિખ્યાત રે ॥ એકાં ॥ એં ॥ નમિ વિનમિ શિવ-
 સુખ વર્યા હો મિત્તા, એ કોડી મુનિ સંઘાત રે
 ॥ એકાં ॥ એં ॥ ૩ ॥ દૃષ્ટિ ગિરિરાજે સમોસર્યા
 હો મિત્તા, નેમિ વિના ત્રેવીશ રે ॥ એકાં ॥ એં ॥
 એકાણું લાખ નારદ ઋષિ હો મિત્તા, પાંડવ કોડી

૫૩

વીશ રે ॥ એકાં ॥ એં ॥ ૪ ॥ શાંખ પ્રધુમ્ન
 દોય જાંધવા હો મિત્તા, સાડી આઠ કોડી સંઘાત રે
 ॥ એકાં ॥ એં ॥ ૫૮ દેવકી નંદન થયા હો મિત્તા,
 શિવસુંદરી ભરતાર રે ॥ એકાં ॥ એં ॥ ૫ ॥
 થાવચ્ચા મુનિ સહસ્રશું હો મિત્તા, પામ્યાં ભવજલ
 પાર રે ॥ એકાં ॥ એં ॥ પાંત્રીસ હજારે શિવ-
 વરી હો મિત્તા, વસુદેવની નાર રે ॥ એકાં ॥ એં
 ॥ ૬ ॥ એમ અનેક મુગતે ગયા હો મિત્તા, મુનિ-
 ગણ ગુણ-મણિ ખાણ રે ॥ એકાં ॥ એં ॥ બુદ્ધિ
 નીતિથી સેવતાં હો મિત્તા, એમ લહો દરિસણ જાણ
 રે ॥ એકાં ॥ એં ॥ ૭ ॥

[૧૦]

મારું મન મોહું રે શ્રીસિદ્ધાચલે રે, દૃષ્ટીને
 હરખિત હોય; વિધિશું કીજે રે જગત્રા એહની રે,
 ભવભવનાં દુઃખ જાય ॥ મારું ॥ ૧ ॥ પંચમે આરે
 રે પાવન કારણે રે, એ સમો તીરથ ન કોય; મોટો
 મહિમા રે જગમાં એહનો રે; આ ભરતો ઈહાં જોય

૫૪

॥ માર્ગં ॥ ૨ ॥ ઈણુ ગિરિ આબ્યા રે જિનવર
 ગણધરા રે, સિદ્ધ્યા સાધુ અનંત; કઠિણુ કરમ પણ એ
 ગિરિ ફરસતાં રે, હોવે કરમ નિશાંત ॥ માર્ગં ॥ ૩ ॥
 જૈનધરમને જાણે જાણીને રે, માનવ તીરથ એ સ્તંભ;
 સુર નર કિન્નર નૃપ વિદ્યાધરા રે, કરતા નાટારંભ
 ॥ માર્ગં ॥ ૪ ॥ ધન્ય ધન્ય દહાડોરે ધન્ય વેળા ઘડી
 રે, ધરીએ હૃદય મોઝાર; જ્ઞાનવિમલસૂરિ ગુણ
 એહના ઘણા રે, કહેતાં નાવે હો પાર ॥ માર્ગં ॥ ૫ ॥

[૧૧]

વિમલાચલ નિતુ વંદીએ, કીજે એહની
 સેવા; માનું હાથ એ ધર્મનો, શિવતરૂં રૂળ લેવા
 ॥ વિમલાં ॥ ૧ ॥ ઉજ્જવલ જિનગૃહ મંડળી, તિહાં
 દીપે ઉત્તંગા; માનું ૧હિમગિરિ વિભ્રમે, આઈ
 રઅંબરગંગા ॥ વિમલાં ॥ ૨ ॥ કોઈ અનેરું
 જગ નહીં, એ તીરથ તોલે; એમ ઉશ્રીમુખ ઝહરિ
 આગળે, શ્રી સીમંધર જોલે ॥ વિમલાં ॥ ૩ ॥

૧-હિમાલય. ૨-આકાશગંગા. ૩-પોતાને મુખે. ૪-ઈદ્ર

૫૫

જે સઘળાં તીરથ કર્યે, જત્રા ફળ કહીએ; તેહથી
 એ ગિરિ ભેટતાં, શતગણું ફળ લહીએ ॥ વિમલાં
 ॥ ૪ ॥ જનમ સફળ હોય તેહનો, જે એ ગિરિ વદે;
 સુજસવિજય સંપદ લહે, તે નર ચિર નદે
 ॥ વિમલાં ॥ ૫ ॥

[૧૨]

આપડાં રે પાતિકડાં તમે, શું કરશે હવે
 રહીને રે; શ્રી સિદ્ધાચલ નયણે નિરખ્યો, દૂર જાઓ
 તમે વહીને રે ॥ આપડાં ॥ ૧ ॥ કાલ અનાદિ
 લગે તુમ સાથે, પ્રીત કરી નિરવહીને રે; આજ થકી
 પ્રભુ ચરણે રહેવું, એમ શિખવીયું મનને રે
 ॥ આપડાં ॥ ૨ ॥ દુઃખમકાળે ધણે ભરતે, મુક્તિ
 નહીં સંધયણુને રે; પણ તુમ ભક્તિ મુક્તિને ખેચે,
 ચમક ઉપલ જોમ લોહને રે ॥ આપડાં ॥ ૩ ॥
 શુદ્ધ સુવાસન ચૂરણ આપ્યું, મિથ્યા-પંક શોધનને
 રે; આતમ ભાવ થયો મુજ નિર્મળ, આનંદમય
 તુજ ભજને રે ॥ આપડાં ॥ ૪ ॥ અખય-નિધાન

૫૬

તુજ સમકિત પામી, કુણુ વંછે ચલ ધનને રે;
 શાંત સુધારસ નયન કચોળે, સીચો સેવક તનને રે
 ॥ આપડલાં ॥ ૫ ॥ આલ્ય અભ્યંતર શત્રુ કેરો,
 ભય ન હોવે હવે મુજને રે; સેવક સુખીયો સુજસ-
 વિલાસી, તે મહિમા પ્રભુ તુજને રે ॥ આપડલાં ॥
 ॥ ૬ ॥ નામમંત્ર તુમારો સાધ્યો, તે થયો જગ-
 મોહનને રે; તુજ મુખમુદ્રા નિરખી હરખું, જિમ
 ચાતક જલધરને રે ॥ આપડલાં ॥ ૭ ॥ તુજ
 વિણુ અવરને દેવ કરીને, નવિ ચાહું ફરી ફરીને રે;
 જ્ઞાનવિમલ કહે ભવજલ તારો, સેવક બાંધ્ય ગ્રહીને
 રે ॥ આપડલાં ॥ ૮ ॥

[૧૩]

વિવેકી વિમલાચલ વસીયે, તપ જપ કરી
 કાયા કસીયે; ખોટી માયાથી ખસીયે,—વિવેકી વિમ-
 લાચલ વસીયે ॥ વસી ઉનમારણથી ખસીયે ॥
 વિવેકી ॥ ૧ ॥ માયા મોહિનીએ મોહ્યો, કાણુ
 રાખે રણુમાં રોયો; આ નરભવ એળે ખોયો

૫૭

॥ વિવેકી૦ ॥ ૨ ॥ બાળ લીલાએ હુલારાવ્યો, યોવન
 યુવતિયે ગાયો; તોયે તૃપ્તિ નવિ પાયો ॥ વિવેકી૦
 ॥ ૩ ॥ રમણી ગીત વિષય રાચ્યો, મોહની મહિ-
 રાએ માચ્યો; નવ નવ વેષ કરી નાચ્યો ॥ વિવેકી૦
 ॥ ૪ ॥ આગમ વાણી સમી આસી, ભવ-જલધિ-
 માંહી વાસી; રોહિત મત્સ્ય સમો ધાસી ॥ વિવેકી૦
 ॥ ૫ ॥ મોહની જલને સંહારે, આપ કુટુંબ
 સકલ તારે; વરણવીયે તે સંસારે ॥ વિવેકી૦ ॥ ૬ ॥
 સંસારે ફૂડી માયા, પંથ શિરે પંથી આયા; મૃગ-
 તૃણા જળને ધાયા ॥ વિવેકી૦ ॥ ૭ ॥ ભવ-દવ
 તાપ લહી આયા, પાંડવ પરિકર મુનિરાયા; શીતલ
 સિદ્ધાયલ છાયા ॥ વિવેકી૦ ॥ ૮ ॥ ગુરૂ ઉપદેશ
 સુણી ભાવે, સંઘ દેશોદેશથી આવે; ગિરિવર દેખી
 ગુણ ગાવે ॥ વિવેકી૦ ॥ ૯ ॥ સંવત અઢાર
 ચોરાશીએ, માધ ઉજ્જવલ એકાદશીએ; વાંઘા પ્રભુજી
 વિમલવશીએ ॥ વિવેકી૦ ॥ ૧૦ ॥ જત્રા નવાણું
 અમે કરીએ, ભવ ભવ પાતિકડાં હરીએ; તીર્થ વિના

૫૮

કહો કેમ તરીએ ? ॥ વિવેકીં ॥ ૧૧ ॥ હંસ મયૂરા
 ઇણુ ઠામે, ચક્રવા શુક પિક પરિણામે; દર્શને દેવ-
 ગતિ પામે ॥ વિવેકીં ॥ ૧૨ ॥ શેત્રુંજી નદીએ
 ન્હાઈ, કંઠે સુર સાન્નિધ્ય દાઈ; પણસય ચાપ ગુહા
 ઠાઈ ॥ વિવેકીં ॥ ૧૩ ॥ રથભય પડિમા જે
 પૂજે, તેનાં પાતિકડાં ધૂજે; તે નર સીઝે ભવ ત્રીજે
 ॥ વિવેકીં ॥ ૧૪ ॥ સાસયગિરિ રાયણુ પગલાં,
 ચઉમુખ આદિ ચૈત્ય ભલાં; શ્રી શુભવીર નમે
 સઘલાં ॥ વિવેકીં ॥ ૧૫ ॥

[૧૪]

શ્રી તીર્થકુળ-સ્તવન.

સિદ્ધગિરિ ધ્યાવો ભવિકા, સિદ્ધગિરિ ધ્યાવો;
 ઘેર એઠાં પણુ બહુ કુળ પાવો ભવિકા, બહુ કુળ
 પાવો ॥ નંદીશ્વર જત્રાયે જે કુળ હોવે, તેથી બમ-
 ભેરું કુળ કુંડલગિરિ હોવે ॥ ભ૦ કુંં ॥ ૧ ॥
 ત્રિગણું રચકગિરિ ચોગણું ગજદંતા, તેથી બમભેરું
 કુળ જંબુ મહંતા ॥ ભ૦ જંં ॥ ૫૮ગણું ધાતકી

૫૯

ચૈત્ય જુહારે, છત્રીશ ગણેઈં ફલ પુજ્જલ વિહારે
 ॥ ભ૦ પુ૦ ॥ ૨ ॥ તેથી શતગણું ફળ મેરુ ચૈત્ય
 જુહારે, સહસ્ર ગણેઈં ફળ સમ્મેતશિખરે ॥ ભ૦
 સ૦ ॥ લાખ ગણેઈં ફળ અંજનગિરિ જુહારે, દશ
 લાખ ગણેઈં ફળ અષ્ટાપદ ગિરનારે ॥ ભ૦ અ૦
 ॥ ૩ ॥ કોડ ગણેઈં ફળ શ્રી સિદ્ધાયલ ભેટે, જેમ
 રે અનાદિનાં દુરિત ઉમેટે ॥ ભ૦ દુ૦ ॥ લાવ
 અનંતે અનંત ફલ પાવે, જ્ઞાનવિમલસૂરિ ઈમ
 ગુણુ ગાવે ॥ ભ૦ ઈ૦ ॥ ૪ ॥

[૧૫]

શ્રી આદિજિનેશ્વર-વિનતિ.

સુણુ જિનવર શેત્રુંજી ધણીજી, દાસ તણી અર-
 દાસ; તુજ આગળ બાળક પરેજી, હું તો કરું વેખાસ
 રે ॥ જિનજી મુજ પાપીને તાર ॥ તું તો કરણા
 રસ લયોજી, તું સહુનો હિતકાર રે ॥ જિનજી
 મુજ૦ ॥ ૧ ॥ હું અવગુણનો ઝોરડોજી, ગુણુ
 તો નહીં લવલેશ; પરગુણુ પેખી નવિ શકુંજી, કેમ

૬૦

સંસાર તરેશ ? રે ॥ જિનજી મુજ૦ ॥ ૨ ॥ જીવ
 તણા વધ મેં કર્યાજી, બોલ્યા મૃષાવાદ; કપટ કરી
 પરધન હર્યાજી, સેવ્યા વિષય સંવાદ રે ॥ જિનજી
 મુજ૦ ॥ ૩ ॥ હું લંપટ હું લાલચુજી, કર્મ કીધાં
 કંઈ કોડ, ત્રણ ભુવનમાં કો નહીંજી, જે આવે મુજ
 જોડ રે ॥ જિનજી મુજ૦ ॥ ૪ ॥ છિદ્ર પરાયાં
 અહોનિશેજી, જોતો રહું જગનાથ!; કુગતિ તણી
 કરણી કરીજી, જોડયો તેહયું સાથ રે ॥ જિનજી
 મુજ૦ ॥ ૫ ॥ કુમતિ કુટીલા કદાગ્રહીજી, વાંકી
 ગતિ મતિ મુજ; વાંકી કરણી માહરીજી, શી સંલ-
 જાવું તુજ રે ॥ જિનજી મુજ૦ ॥ ૬ ॥ પુન્ય
 વિના મુજ પ્રાણીઓજી, જાણે મેલું રે આથ; ઉંચા
 તરવર મોરીયાંજી, ત્યાંહી પસારે હાથ રે ॥ જિનજી
 મુજ૦ ॥ ૭ ॥ વિણ ખાધા વિણ ભોગવ્યાજી,
 ફોગટ કર્મ બંધાય; આર્ત ધ્યાન મીટે નહીંજી,
 કીજે કવણ ઉપાય રે ॥ જિનજી મુજ૦ ॥ ૮ ॥
 કાજળથી પણ શામળાજી, મારા મન-પરિણામ;

૬૧

સુહણામાંહી તાહરેજી, સંભારં નહીં નામ રે
 ॥ જિનજી મુજાં ॥ ૯ ॥ મુઝ લોક કગવા બણીજી,
 કરં અનેક પ્રપંચ; કૂડ કપટ બહુ કેળવીજી, પાપ
 તણે કરં સંચ રે ॥ જિનજી મુજાં ॥ ૧૦ ॥
 મન ચંચળ ન રહે કિમેજી, રાચે રમણી રે રૂપ;
 કામ વિટંબણા શી કહુંજી, પડીશ હું દુર્ગતિ કૂપ
 રે ॥ જિનજી મુજાં ॥ ૧૧ ॥ કિસ્યા કહું
 ગુણ માહરાજી, કિસ્યા કહું અપવાદ; જેમ
 જેમ સંભારં હિયેજી, તેમ તેમ વધે વિખવાદ
 રે ॥ જિનજી મુજાં ॥ ૧૨ ॥ ગિર્યા તે નવિ
 લેખવેજી, નિર્ગુણ સેવકની વાત; નીચ તણે પણ
 મંદિરેજી, ચંદ્ર ન ટાળે ન્યોત રે ॥ જિનજી મુજાં
 ॥ ૧૩ ॥ નિગુણો તો પણ તાહરોજી, નામ ધરાવ્યું
 દાસ; કૃપા કરી સંભારજેજી, પૂરજે મુજ મન
 આશ રે ॥ જિનજી મુજાં ॥ ૧૪ ॥ પાપી બાણી
 મુજ બણીજી, મત મૂકે રે વિસાર; વિષ હળાહળ
 આહર્યોજી, ધધિર ન તજે તાસ રે ॥ જિનજી મુજાં

૬૨

॥ ૧૫ ॥ ઉત્તમ ગુણકારી હુએજી, સ્વાર્થ વિના
સુખણ; કરસણ સિંચે સર ભરેજી, મેહ ન માગે
દાણ રે ॥ જિનજી મુજઠ ॥ ૧૬ ॥ તું ઉપકારી
ગુણનીલોજી, તું સેવક પ્રતિપાળ; તું સમરથ સુખ
પૂરવાજી, કર માહરી સંભાળ રે ॥ જિનજી મુજઠ ॥
૧૭ ॥ તુજને શું કહીએ ધાણુંજી, તું સહુ વાતે રે જાણ;
મુજને ધાજી સાહિયાજી, ભવ ભવ તાહરી આણ રે
॥ જિનજી મુજઠ ॥ ૧૮ ॥ નાહિરાયા કુળ ચંદ્રલોજી,
મરદેવીનો રે નંદ; કહે જિનહરખ નિવાજજોજી, દેજો
પરમાનંદ રે ॥ જિનજી મુજઠ ॥ ૧૯ ॥

[૧૬]

ઉપાધ્યાય-શ્રીમદ્-

વિનયવિજયજી કૃત-શ્રીશત્રુજયાધીશ-

શ્રી આદીશ્વરપ્રભુને વિનતિ.

પામી સુગુર પસાય રે, શત્રુજયવણી; શ્રી
રિસહેસર વિનવું એ ॥ ૧ ॥ ત્રિભુવન-નાયક દેવ રે,
સેવક વિનતિ; આદીશ્વર અવધારીએ એ ॥ ૨ ॥ શરણે

૬૩

આબ્યો સ્વામી રે, હું સંસારમાં; વિરૂએ વૈરીયેં નહ્યો એ
 ॥ ૩ ॥ તાર તાર મુજ તાત રે, વાત કિશી કહું ?;
 ભવ ભવ એ ભાવઠ તણી એ ॥ ૪ ॥ જન્મ મરણ
 જંજલ રે, બાલ તણુપણું; વલી વલી જરા દહેણું
 એ ॥ ૫ ॥ કેમ ન આબ્યો પાર રે, સાર હવે સ્વામી;
 શ્યે ન કરો એ માહરી એ ॥ ૬ ॥ તાર્યાં તુમે અનંત
 રે, સંત સુગુણ વળી; અપરાધી પણ ઉદ્યાર્યાં એ ॥ ૭ ॥
 તો એક દીનદયાલ ! રે, બાલ દયામણો; હું શા માટે
 વિસર્યો એ ॥ ૮ ॥ જે ગિર્યા ગુણવંત રે, તારો
 તેહને; તે માંહે અચરિજ કિશ્યું એ ॥ ૯ ॥ જે મુજ
 સરિખો દીન રે, તેહને તારતાં; જગ વિસ્તરશે જસ
 ઘણો એ ॥ ૧૦ ॥ આપદે પડિયો આજ રે, રાજ !
 તુમારડે; ચરણે હું આબ્યો વહી એ ॥ ૧૧ ॥ મુજ
 સરિખો કોઈ દીન રે, તુજ સરિખો પ્રભુ; જોતાં જગ
 લાભે નહીં એ ॥ ૧૨ ॥ તોયે કરૂણા-સિંધુ રે, બંધુ
 ભુવનતણા; ન ઘટે તુમ ઉવેખવું એ ॥ ૧૩ ॥
 તારણહારો કોઈ રે, જો બીજો હવે; તો તુમહને શાને

૬૪

કહું ? એ ॥ ૧૪ ॥ તુંહિ જ તારીશ નેટ રે, પહિલા ને
 પછે; તો એવડી ગાદિમ કિસી એ ॥ ૧૫ ॥ આવી
 લાગ્યો પાય રે, તે કેમ છોડશે ?; મન મનાવ્યા વિણ
 હવે એ ॥ ૧૬ ॥ સેવક કરે પોકાર રે, બાહિર રહ્યા
 જશે; તો સાહિબ શોભા કિસી એ ॥ ૧૭ ॥ અતુલ-
 બલ અરિહંત રે, જગને તારવા; સમરથ છો સ્વામી
 તુમે એ ॥ ૧૮ ॥ શું આવે છે જોર રે, મુજને તારતાં;
 કે ધન ખેસે છે કિશ્યું એ ॥ ૧૯ ॥ કહેશો તુમે
 જિણુંદ રે, ભક્તિ નથી તેહની; તો તે ભક્તિ મુજને
 દીયો એ ॥ ૨૦ ॥ વળી કહેશો ભગવંત રે, નહીં તુજ
 યોગ્યતા, હમણાં મુક્તિ જાવા તણી એ ॥ ૨૧ ॥
 યોગ્યતા તે પણ નાથ રે, તુમહી જ આપશે; તો તે
 મુજને દીજિયે એ ॥ ૨૨ ॥ વળી કહેશો જગદીશ રે,
 કર્મ ધણાં તાહરે; તો તેહ જ ટાલો પરાં એ ॥ ૨૩ ॥
 કર્મ અમારાં આજ રે, જગપતિ વારવા; વળી કોણ
 ખીન્ને એ આવશે એ ॥ ૨૪ ॥ વળી જાણો અરિહંત
 રે, એહને વિનતિ; કરતાં આવડતી નથી એ ॥ ૨૫ ॥

૬૫

તો તેહી જ મહારાજ રે, મુજને શીખવો; જોમ તે વિધિ
 શું વિનવું એ ॥ ૨૬ ॥ માય તાય વિણ કોણ રે,
 પ્રેમે શીખવે; બાલકને કહો બોલવું એ ॥ ૨૭ ॥
 જો મુજ જાણો દેવ રે, એહ અપાવન; ખરડ્યો છે
 કલિ-કાદવે એ ॥ ૨૮ ॥ કેમ લેઉં ઉત્સંગ રે, અંગ
 ભયું એહનું; વિષય કષાય અશુચિશું એ ॥ ૨૯ ॥
 તો મુજ કરો પવિત્ર રે, કહો કોણ પુત્રને; વિણ
 માવિત્ર પખાલશે એ ॥ ૩૦ ॥ કૃપા કરી મુજ દેવ
 રે, ઇહાં લગે આણીઓ; નરક નિગોદાદિ થકી એ
 ॥ ૩૧ ॥ આવ્યો હવેહજૂર રે, ઉભો થઈ રહ્યો; સામું
 શ્યે જૂઓ નહીં? એ ॥ ૩૨ ॥ આડો માંડી આજ રે,
 ખેડો ખારણે; માવિત્ર તુમે મનાવશે એ ॥ ૩૩ ॥ તુમે
 છો દયાસમુદ્ર રે, તો મુજને દેખી; દયા નથી શ્યે
 આણતા એ? ॥ ૩૪ ॥ ઉવેખશ્યો અરિહંત રે, જો
 એણી વેલા; મહારી શી વડે થશે એ ॥ ૩૫ ॥ ઉભા
 છે અનેક રે, મોહાદિક વૈરી; જલ જૂઓ છે માહરાં
 એ ॥ ૩૬ ॥ તેહને વારો વેગે રે, દેવ દયા કરી;

૬૬

વળી વળી ને વિનવું એ ॥ ૩૭ ॥ મરૂદેવી નિજ માય
 રે, વેગે મોકલી; ગજ એસારી મુક્તિમાં એ ॥ ૩૮ ॥
 ભરતેસર નિજ નંદ રે, કીધો કેવળી; આરીસા અવ-
 લોકતાં એ ॥ ૩૯ ॥ અઢાણું નિજ પુત્ર રે, પ્રતિમોધ્યા
 પ્રેમે; ઝુઝ કરંતા વારીયા એ ॥ ૪૦ ॥ બાહુબલીને
 નેટ રે, નાણુ કેવલ તમે; સ્વામી સાહામું મોકલ્યું એ
 ॥ ૪૧ ॥ ઈત્યાદિક અવદાત રે, સધલાં તુમ તણા; હું
 બાણું છું મૂલગા એ ॥ ૪૨ ॥ માહારી વેલા આજ રે,
 મૌન કરી બેઠા; ઉત્તર શેં આપો નહીં એ ॥ ૪૩ ॥
 વીતરાગ અરિહંત રે, સમતા સાગર; માહારાં તાહારાં
 શું કરો એ ॥ ૪૪ ॥ એક વાર મહારાજ રે, મુજને
 શ્રીમુખે; બોલાવો સેવક કહી એ ॥ ૪૫ ॥ એટલે
 સિધ્યાં કાજ રે, સધલાં માહારાં; મનના મનોરથ સવિ
 કલ્યા એ ॥ ૪૬ ॥ ખમજો મુજ અપરાધ રે,
 આમંગો કરી; અસમંજસ જે વિનવ્યું એ ॥ ૪૭ ॥
 અવસર પામી આજ રે, જે નાંવ વિનવું; તો પ-
 રતાવો મન રહે એ ॥ ૪૮ ॥ ત્રિભુવન તારણહાર રે,

૬૭

પુણ્યે માહરે; આવી એકાંતે મિલ્યા એ ॥ ૪૯ ॥
 બાલક બોલે બોલ રે, જે અવિગતપણે; માય તાયને
 તે રૂપે એ ॥ ૫૦ ॥ નયણે નિરખ્યો નાથ રે,
 નાભિ-નરિદનો; નંદન નંદન-વન જિસ્યો એ
 ॥ ૫૧ ॥ મરદેવી ઉર-હંસ રે, વંશ ઇફ્રિખાગનો;
 સોહાકર સોહામણો એ ॥ ૫૨ ॥ માય તાય પ્રભુ
 મિત્ર રે, બંધુ માહરો; જીવ જીવન તું વાલહો એ
 ॥ ૫૩ ॥ અવર ન કો આધાર રે, એણે જગ તુજ
 વિના; ત્રાણ શરણ તું મુજ ધણી એ ॥ ૫૪ ॥
 વળી વળી કરૂં પ્રણામ રે, ચરણે તુમ તણે; પરમેશ્વર!
 સન્મુખ જૂઓ એ ॥ ૫૫ ॥ ભવ ભવ તુમ પાય
 સેવ રે, સેવકને દેજો; હું માયું છું એટલું એ ॥ ૫૬ ॥
 શ્રી દીર્ઘિવિજય ઉવજ્જાય રે, સેવક એણિ પરે;
 વિનય વિનય કરી વિનવે એ ॥ ૫૭ ॥
 ॥ ઇતિ શ્રી આદીશ્વર જિન-વિનતિ સમાપ્તા ॥

[૧૭]

તુમે તો ભલે બિરાજેજી, સિદ્ધાયલકે વાસી,

૬૯

સાહિબ ! ભલે બિરાજેજી ॥ એ આંકણી ॥ મર-
 દેવીનો નંદન રૂડો, નાભિનરિંદ મહાર; જુગલા ધર્મ
 નિવારક આવ્યા, પૂર્વ નવાણું વાર ॥ તુમે તો ०
 ॥ ૧ ॥ મૂળનાયકની સન્મુખ રાજે, પુંડરીક ગણ-
 ધાર; પંચ કોડથું ચૈત્રી પૂનમે, વરીઆ શિવવધૂ
 સાર ॥ તુમે તો ० ॥ ૨ ॥ સહસકોટ દક્ષિણ બિરાજે,
 જિનવર સહસ ચોવીશ; ચઉદસેં બાવન ગણધરનાં,
 પગલાં વામ જગીશ ॥ તુમે તો ० ॥ ૩ ॥ પ્રભુ
 પગલાં રાયણ હેકે, પૂજી પરમાનંદ; અષ્ટાપદ ચોવીસ
 જિનેશ્વર, સમ્મેત વીશ જિણુંદ ॥ તુમે તો ० ॥ ૪ ॥
 મેરૂ પર્વત ચૈત્ય ઘણેરાં, ચઉમુખ જિંબ અનેક;
 બાવન જિનાલય દેવળ નિરખી, હરખ લહું અતિ-
 રેક ॥ તુમે તો ० ॥ ૫ ॥ સહસ્રશ્રણા ને શામળા
 પાસજી, સમવસરણ મંડાણ; છીપાવસી ને ખરતરવસી
 કાંઈ, પ્રેમવસી પરમાણુ ॥ તુમે તો ० ॥ ૬ ॥ અંવત
 અઢાર ઓગણ પચ્યાસે, ફાગણ અષ્ટમી દિન; ઉજ્જ-
 નવળ પક્ષે ઉજ્જનવળ હુઓ કાંઈ, ગિરિ ફરસ્યા મુજ

૬૯

મન ॥ તુમે તો ૦ ॥ ૭ ॥ ઇત્યાદિક જિન યિંય
નિહાળી, સાંભળી સિદ્ધની શ્રેણી; ઉત્તમ ગિરિવર
કેણી પેરે વિસરે, પદ્મવિજય કહે જોણી ॥ તુમે
તો ૦ ॥ ૮ ॥

[૧૮]

અય્ય તો પાર ભયે હમ સાધો !, શ્રી
સિદ્ધાયલ દરસ કરી રે ॥ અય્ય તો ૦ ॥ એ ટેક ॥
આદિ જિનેશ્વર મહેર કરી અય્ય, પાપ પડલ સમ
દૂર ભયો રે; તન મન પાવન ભવિજન કરો, નિરખી
જિનંદ-ચંદ સુખ થયો રે ॥ અય્ય તો ૦ ॥ ૧ ॥
પુંડરીક પમુહા મુનિ બહુ સિદ્ધયા, સિદ્ધક્ષેત્ર હમ જાય
લહો રે; પશુ પંખી જિહાં છિનકમે તરીયા, તો હમ
દઢ વિસવાસ ગ્રહો રે ॥ અય્ય તો ૦ ॥ ૨ ॥ જિન
ગણધર અવધિ મુનિ નાહી, કિસ આગે મેં પોકાર
કરું રે; જેમ તેમ કરી વિમલાયલ ભેટ્યો, ભવ-
સાયરથી નાહી કરું રે ॥ અય્ય તો ૦ ॥ ૩ ॥ દૂર
દેશાંતરમેં હમ ઉપને, કુચુર કુપંથકો જાલ પર્યો રે;

૬૦

શ્રી જિન-આગમ હમ મન માન્યો, તખ હી કુપં-
 થકો જાલ જર્યો રે ॥ અખ તો૦ ॥ ૪ ॥ તો તુમ
 શરણુ ત્રિચારી આયો, દીન અનાથકું શરણુ દીયો રે;
 જયો વિમલાચલ-મંડન સ્વામી; જનમ જનમકો
 પાપ ગયો રે ॥ અખ તો૦ ॥ ૫ ॥ દુર્ભાવી અલખ
 નજરે ન દેખે, સૂરિ ધનેશ્વર એમ કહ્યો રે; જો
 વિમલાચલ ફરસે પ્રાણી, મોક્ષ મહેલ તેણે વેગે લહ્યો
 રે ॥ અખ તો૦ ॥ ૬ ॥ જયો જગદીશ્વર તું પર-
 મેશ્વર, પૂર્વ નવાણું વાર થયો રે; સમવસરણુ રાયણુ-
 તલે તેરો, નિરખી મમ અન્ન દૂર ગયો રે ॥ અખ
 તો૦ ॥ ૭ ॥ શ્રી વિમલાચલ મુજ મન વસીયો,
 માનું સંસારનો અંત થયો રે; યાત્રા કરી મન તોષ
 લયો અખ, જનમ મરણુ દુઃખ દૂર ગયો રે ॥
 અખ તો૦ ॥ ૮ ॥ નિર્મલ મુનિજન જો તેં તાર્યા,
 તે તો પ્રસિદ્ધ સિદ્ધાંતે કહ્યો રે, મુજ સરીખા નિંદક
 જો તારો, તારક ખિન્ન એ સાચ લહ્યો રે ॥ અખ
 તો૦ ॥ ૯ ॥ જ્ઞાનહીન ગુણ રહિત વિરોધી, લંપટ

૭૧

ધીઠ કષાયી ખરો રે; તુમ બિન તારક કોઈ ન દીસે,
 જયો જગદીશ્વર સિદ્ધગિરો રે ॥ અબ તો ॥ ૧૦ ॥
 નરક તિર્યાંચ ગતિ દૂર નિવારી, ભવસાયરકી પીડ
 હરી રે; આતમરામ અનઘપદ પામી, મોક્ષ વધૂ
 અબ વેગે વરી રે ॥ અબ તો ॥ ૧૧ ॥ સંવત
 બત્રીસ ઓગણીસે, માસ વૈશાખ આનંદ બયો રે;
 પાલીતાણા શુભ નગર નિવાસી, ઋષભ જિનંદ-ચંદ
 દરશ થયો રે ॥ અબ તો ॥ ૧૨ ॥

[૧૯]

તું ત્રિભુવન સુખકાર, ઋષભજિન ! તું
 ત્રિભુવન સુખકાર; શત્રુંજય-ગિરિ શણગાર-
 ઋષભ૦, ભૂષણુ ભરત મઝાર-ઋષભ૦, આદિ પુરુષ
 અવતાર ॥ ઋષભ૦ ॥ એ આંકણી ॥ તુમ ચરણે
 પાવન કર્યું રે, પૂર્વ નવાણું વાર; તેણે તીરથ સમરથ
 થયું રે, કરવા જગત ઉદ્ધાર ॥ ઋષભ૦ ॥ ૧ ॥
 અવર તે ગિરિ પર્વતે વડા રે, એહ થયો ગિરિરાજ;
 સિદ્ધ અનંતા ઈહાં થયા રે, વળી આવ્યા અવર

૭૨

જિનરાજ ॥ ઋષભ ॥ ૨ ॥ સુંદરતા સુરસદનથી
 રે, અધિક જિહાં પ્રાસાદ; ખિંખ અતેકે શોભતો રે,
 દીકે ટળે વિખવાદ ॥ ઋષભ ॥ ૩ ॥ ભેટણ કાળે
 ઉમહા રે, આવે સવિ ભવિ-લોક; કલિમલ તસ અડકે
 નહિ રે, જ્યું સોવન ધન રોક ॥ ઋષભ ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ જસ શિરે રે, તસ ખસે ભવ
 પરવાહ; કરતલગત શિવસુંદરી રે, મળે સહજ ધરી
 ઉચ્છાહ ॥ ઋષભ ॥ ૫ ॥

[૨૦]

(રાગ-મરાઠી)

ઋષભ જિણુંદ વિમલગિરિ-મંડન, મંડન
 ધર્મધુરા કહીયે; તું અકલ રવરૂપી, જારકે કરમ ભરમ
 નિજ ગુણ લહીયે ॥ ઋષભ ॥ ૧ ॥ અજર અમર
 પ્રભુ અલખ નિરંજન ભંજન સમર સમર કહીયે; તું
 અદ્ભુત યોદ્ધા, મારકે કરમ ધાર જગ જસ લહીયે
 ॥ ઋષભ ॥ ૨ ॥ અવ્યય વિભુ ઇશ જગરંજન,
 રૂપ રેખા ખિન તું કહીયે; શિવ અચર અતંગી,

૭૩

તારકે જગ-જન નિજ સત્તા લહીયે ॥ ઋષભ ॥
 ॥ ૩ ॥ શત સુત માતા સુતા સુહંકર, જગત જય-
 કર તું કહીયે; નિજ જન સખ તારે, હમોસેં અંતર
 રખના ના ચાહીયે ॥ ઋષભ ॥ ૪ ॥ મુખડા
 ભીંચકે જૈસી રહેના, દીન દયાલકો ના ચાહીયે; હમ
 તન મન હારો, વચનસેં સેવક અપના કહ દઈયે
 ॥ ઋષભ ॥ ૫ ॥ ત્રિભુવન ઈશ સુહંકર સ્વામી,
 અંતરજનમી તું કહીયે, જળ હમકું તારો, પ્રભુસેં
 મનકી ખાત સકલ કહીયે ॥ ઋષભ ॥ ૬ ॥ કલ્પ-
 તર ચિંતામણિ જાગ્યો, આજ નિરાશે ના રહીયે;
 તું ચિંતિત દાયક, દાસકી અરજી ચિત્તમેં દઢ ગ્રહીયે
 ॥ ઋષભ ॥ ૭ ॥ દીન હીન પરગુણ રસ રાચી,
 શરણ રહિત જગમેં રહીયે; તું કરુણાસિંધુ, દાસકી
 કરુણા ક્યું નહિ ચિત્ત ગ્રહીયે? ॥ ઋષભ ॥ ૮ ॥
 તુમ ખિન તારક કોઈ ન દીસે, હોવે તો તુમકું ક્યું
 કહીયે; યહી દિલમેં ઠાની, તારકે સેવક જગમેં જસ
 લહીયે ॥ ઋષભ ॥ ૯ ॥ સાત વાર તુમ ચરણે

૬૪

આયો, દાયક શરણુ જગત કહીયે; અમ ધરણે ખેસી,
 નાથસેં મનવંછિત સખ કુછ લહીયે ॥ ઋષભ ॥
 ॥ ૧૦ ॥ અવગુણી માની પરિહરશે તો, આદિગુણી
 જગ ક્રો કહીયે; જો ગુણિજન તારે, તો તેરી અધિ-
 કતા ક્યા કહીયે? ॥ ઋષભ ॥ ૧૧ ॥ આતમ
 ઘટમેં ખોજ પિયારે, બાહ્ય ભટકતે ના રહીયે; તું
 અજ અવિનાશી, ધાર નિજ રૂપ આનંદધન રસ
 લહીયે ॥ ઋષભ ॥ ૧૨ ॥ આતમાનંદી પ્રથમ
 જિનેશ્વર, તેરે ચરણ શરણુ રહીયે; સિદ્ધાયલ રાગ, સરે
 સખ કાજ આનંદરસ પી લહીયે ॥ ઋષભ ॥ ૧૩ ॥

[૨૧]

જિણુંદા તોરે ચરણુ કમલકી રે, હું ચાહું સેવા
 પ્યારી; તો નાસે કર્મ કહારી, ભવ-ભ્રાંતિ મીટ ગઈ
 સારી ॥ જિણુંદા ॥ ૧ ॥ વિગલગિરિ રાજે રે,
 મહિમા અતિ ગાજે રે; વાજે જગ ડંકા તેરા, તું
 સચ્ચા સાહિત્ય મેરા, હું બાલક ચેરા તેરા ॥ જિણુંદા ॥
 ॥ ૨ ॥ કરણા કર સ્વામી રે, તું અંતરજામી રે;

૭૫

નામી જગ પૂનમ-ચંદા, તું અજર અમર સુખકંદા, તું
 નાભિરાય કુલ નંદા ॥ જિણુંદા૦ ॥ ૩ ॥ ધણી
 ગિરિ સિદ્ધા રે, મુનિ અનંત પ્રસિદ્ધા રે; પ્રભુ પુંડ-
 રીક ગણધારી, પુંડરીકગિરિ નામ કહારી, યહ સખ
 મહિમા હૈ થારી ॥ જિણુંદા૦ ॥ ૪ ॥ તારક
 જગ દીઠા રે, પાપપંક સહુ નીઠા રે; હિદા મો
 મનમેં ભારી, મેં કીની સેવા થારી, હું માસ રહ્યો
 શુભ ચારી ॥ જિણુંદા૦ ॥ ૫ ॥ અખ મોહે તારો
 રે, મિશ્રદ નિહારો રે; તીરથ જિનવર દો ભેટી, મેં
 જન્મ જરા દુઃખ મેટી, હું પાયો ગુણની પેટી
 ॥ જિણુંદા૦ ॥ ૬ ॥ દ્રાવિડ વાનિખિલા રે, દશ
 કોડી મુનિ મિલા રે; હુએ મુક્તિ રમણી ભરતારા,
 કાર્તિક પૂનમ દિન સારા, જિનશાસન જગ જયકારા
 ॥ જિણુંદા૦ ॥ ૭ ॥ સંવત શિખિ ચારા રે, નિધિ
 ઈંદુ ઉદાર રે; આતમકો આનંદકારી, જિનશાસ-
 નકી બલિહારી, પામ્યો ભવજલધિ પારી ॥ જિણું-
 દા૦ ॥ ૮ ॥

૭૬

[૨૨]

તારક હે જિન નાભિકે નંદન, વિમલાયલ
 સુખદાઈ રી; ભરમ મિથ્યા-મત દૂર નરયો હે, મિથ્યા
 લોહ કુરાઈ-સખી રી ॥ તારક૦ ॥ ૧ ॥ કુમતિ
 કુટિલ વિટલ સખ નાસી, સુમતિ સખી હરખાઈ રી;
 તૂં વૈરણુ મુજ આદિ અનાદિ, દેખ ગિરિંદ નસાઈ-
 સખી રી ॥ તારક૦ ॥ ૨ ॥ રાગ દ્વેષ મદ ભરમ
 અજ્ઞાના, અંધકાર તિન છાઈ રી; શ્રી જિનચંદ
 ગિરિંદ જો નિરખી, છીનકમેં પાપ પલાઈ-સખી રી
 ॥ તારક૦ ॥ ૩ ॥ પાવન ભાવન મુજ મન હુલસી,
 ઝુલસી કુમતિ ધખરાઈ રી; અખ કહાં જત હે વૈરણુ
 ભૈકી, ઋષભ જિનંદ દુહાઈ-સખી રી ॥ તારક૦ ॥
 ૪ ॥ ભાવસેં વિમલાયલ જો ફરસે, પંચ ભવે શિવ-
 વરાઈ રી; અખ હમ તુમસેં નાતો ટૂટો, અખ હમ
 કેમ ફરાઈ-સખી રી ॥ તારક૦ ॥ ૫ ॥ આદિ જિ-
 નુંદ ગિરિંદ જો ભેટચો, પાપ ઘૂક અંધરાઈ રી;
 જયો જગદીસર શ્રી વિમલેસર, ચરણ સરણ તુમ

૭૭

આઈ-સખી રી ॥ તારક૦ ॥ ૬ ॥ આગે અનંત
મુનિ તેં તાર્યા, ખેર ન કીની કાંઈ રી; હું તુમ બા-
લક સરન પર્યો હું, નેક નજર કરો સાંઈ!-સખી
રી ॥ તારક૦ ॥ ૭ ॥ આતમરામ નામ અવિનાશી,
મુક્તિ રમણી વરવાઈ રી; સુમતિ હીડોલે સખ સખી-
યનસેં, આનંદમંગલ ગાઈ-સખી રી ॥ તારક૦ ॥ ૮ ॥

[૨૩]

પ્રથમ જિનેશ્વર પૂજવા, સૈયર મોરી અંગ
ઉલટ ધરી આવ હો; કેસર ચંદન મૃગમદં, સૈયર
મોરી સુંદર આંગી બનાવ હો ॥ સેહેજ સલુણો
મારો, શિવસુખ લીનો મારો, જ્ઞાનમાં ભીનો મારો,
દેવમાં નગીનો મારો-સાહિબો, -સૈયર મોરી જયો
જયો પ્રથમ જિણુંદ હો ॥ ૧ ॥ ધન્ય મહેવા કુખને
॥ સૈયર૦ ॥ વારી જાઉં વાર હજાર હો; સ્વર્ગ
શિરોમણિને તણ ॥ સૈયર૦ ॥ જ્યાં લહે પ્રભુ અવ-
તાર હો ॥ સેહેજ૦ ॥ ૨ ॥ દાયક નાયક જન્મથી
॥ સૈયર૦ ॥ લાન્થો સુરતર વંદ હો; જુગલા ધર્મ

૯૯

નિવારણો ॥ સૈયર૦ ॥ જે થયો પ્રથમ નરિંદ હો
 ॥ સેહેજ૦ ॥ ૩ ॥ લોક નીતિ સવિ શીખવી
 ॥ સૈયર૦ ॥ દાખવા મુક્તિનો રાહ હો; રાન્ય બળાવી
 પુત્રને ॥ સૈયર૦ ॥ થાપ્યો ધર્મ પ્રવાહ હો ॥ સેહેજ૦
 ॥ ૪ ॥ સંજમ લેઈને સંચર્યા ॥ સૈયર૦ ॥ વરસ
 લગે વિણ આહાર હો; શેલડી રસ સાટે દીયો ॥ સૈયર૦
 ॥ શ્રેયાંસને સુખસાર હો ॥ સેહેજ૦ ॥ ૫ ॥ મોહોટા
 મહાંતની ચાકરી ॥ સૈયર૦ ॥ નિષ્કુળ કદીએ ન થાય
 હો; મુનિપણે નમિ વિનમિ કર્યા ॥ સૈયર૦ ॥ ક્ષણમાં
 ખેચર-રાય હો ॥ સેહેજ૦ ॥ ૬ ॥ જનનીને કીધું
 ભેટણું ॥ સૈયર૦ ॥ કેવળ રત્ન અનુપ હો; પહેલાં
 માતાજીને મોકલ્યાં ॥ સૈયર૦ ॥ જોવા શિવ વહુ રૂપ
 હો ॥ સેહેજ૦ ॥ ૭ ॥ પુત્ર નવાણું પરિવર્યા
 ॥ સૈયર૦ ॥ ભરતના નંદન આઠ હો; અષ્ટ કરમ
 અષ્ટાપદે ॥ સૈયર૦ ॥ યોગ નિરૂદ્ધે નીક હો ॥ સેહેજ૦
 ॥ ૮ ॥ તેહનાં ઔજ સિદ્ધાચળે ॥ સૈયર૦ ॥ પૂજે
 એ પાવન અંગ હો; ખિમાવિજય જિન નિરખતાં

૬૯

॥ સૈયર૦ ॥ ઉજળે હર્ષ તરંગ હો ॥ સેહેજ૦ ॥ ૯ ॥

[૨૪]

શત્રુજી ગદના વાસીરે-મુજરો માનજો રે, સેવ-
કની સુણી વાતો રે-દિલમાં ધારજો રે. પ્રભુ ! મેં
દીડો તુમ દેદાર, આજ મુને ઉપન્યો હર્ષ અપાર;
સાહિબાની સેવા રે, ભવ-દુઃખ ભાંજશે રે
॥ ૧ ॥ એક અરજ અમારી રે-દિલમાં ધારજો રે,
ચોરાશી લાખ ફેરા રે-દૂર નિવારજો રે. પ્રભુ ! મને
દુર્ગતિ પડતો રાખ, દરિશણ જોયું રે દાખ; સાહિ-
બાની સેવા રે, ભવ-દુઃખ ભાંજશે રે ॥ ૨ ॥
દોલત સવાઈ રે-સોરઠ દેશની રે, બલિહારી હું જાઉં
રે-તારા વેશની રે. પ્રભુ ! તારું રૂકું દીધું રૂપ, મોહ્યા
સુર-નર-વૃંદ ને ભૂપ; સાહિબાની સેવા રે, ભવ
દુઃખ ભાંજશે રે ॥ ૩ ॥ તીરથ કો નહિ રે-શત્રુ-
જય સારિયું રે, પ્રવચન દેખી રે કીધું મેં પારખું
રે. ઋષભને જોઈ જોઈ હરખે જોહ, ત્રિભુવન લીલા
પામે તેહ; સાહિબાની સેવા રે, ભવ-દુઃખ ભાંજશે

૮૦

રે ॥ ૪ ॥ ભવો ભવ માગું રે-પ્રભુ તારી સેવના
 રે, ભાવક ન ભાંગે રે-જગમાં તે વિના રે. પ્રભુ !
 મારા પૂરો મનના કોડ, એમ કહે ઉદયરતન કર-
 જોડ; સાહિબાની સેવા રે, ભવ દુઃખ ભાંજી રે
 ॥ ૫ ॥

[૨૫]

(લાવો લાવોને રાજ ! મોઘા મૂલાં મોતી—એ દેશી.)

ભવિ ! તુમે વઢો રે-સિદ્ધાચલ સુખકારી,
 પાપ નિકંદો રે-ગિરિ ગુણ મનમાં ધારી ॥ નાભિ-
 નંદન પૂરવ નવાણું, શ્રી આદીશ્વર આવ્યા; અજિત
 શાંતિ ચોમાસું રહીયા, સુર-નર-પતિ મન ભાવ્યા—
 ભવિં ॥ ૧ ॥ ચૈત્ર શુદ્ધિ પૂનમને દિવસે, ગુણ-
 રચણાયર ભરીયા; પાંચ કોડશું પુંડરીક ગણધર,
 ભવસાયરને તરીયા—ભવિં ॥ ૨ ॥ પોતરા પ્રથમ
 પ્રભુજી કરા, દ્રાવિડ વારિખિલ્લ જાણો; કાર્તિક શુદ્ધિ
 પૂનમને દિવસે, દશ કોડી ગુણખાણો—ભવિં
 ॥ ૩ ॥ કુંતા માતા સતી શિરોમણિ, યદુવંશી સુખ-

૮૧

કારી; પાંડવ વીશ કોડશું સિદ્ધા, અશરીરી અણાહારી
 -ભવિં ॥ ૪ ॥ ફાગણ શુદ્ધિ દશમી દિન સેવો,
 નમિ વિનમિ જે કોડી; આતમ ગુણ નિરમલ નિપ-
 જ્ઞાન્યા, નાવે એહની જોડી-ભવિં ॥ ૫ ॥ ચંત્ર
 વદિ ચૌદશ શિવ પામી, નમિ પુત્રી ચોસક; રતનત્રયી
 સંપૂર્ણ સાધી, પામી એ પરમકૃ-ભવિં ॥ ૬ ॥
 ફાગણ શુદ્ધિ તેરશ શિવ પામ્યા, શાંખ પ્રદ્યુમ્ન ગુણ-
 ખાણી; સાડી આઠ કોડી મુનિવરશું, પરણ્યા શિવ
 પદ્મરાણી-ભવિં ॥ ૭ ॥ રામ ભરત ત્રણ કોડી
 મુનિશું, અચલ થયા અરિહંત; છેલ્લા નારદ લાખ
 એકાણું, સમરો મન ધરી ખાંત-ભવિં ॥ ૮ ॥
 એક સહસ્રશું થાવન્યા-સુત, પંચ સયા સેલગજ;
 એક હજારશું શુક પરિવ્રાજક, પામ્યા પદ અવિ-
 ચલજી-ભવિં ॥ ૯ ॥ અતીત ચોવીશીના બીજ
 પ્રભુ, તેહના ગણધર વદો; કદંબ નામે એક કોડશું,
 સિદ્ધ થયા સુખ કદો-ભવિં ॥ ૧૦ ॥ એક હજાર
 ને આઠ સંઘાતે, બાહુબલી મુનિ મોટા; ત્રણ કોડી

૮૨

જયરાજ મુનીસર, સિદ્ધ થયા નહિ ખોટા—ભવિં
 ॥ ૧૧ ॥ અંધકવિશ્વ પિતા ધારણી, તેહ તણા
 દશ પુત્ર; ગૌતમ સમુદ્ર પ્રમુખ શિવ પામ્યા, રાખ્યું
 ધરનું સૂત્ર—ભવિં ॥ ૧૨ ॥ વળી તેહના આઠ
 પુત્ર વખાણો, અક્ષોભ આદિ કુમાર; સોળ વરસ
 સંયમ આરાધી, પામ્યા ભવનો પાર—ભવિં
 ॥ ૧૩ ॥ અનાદિષ્ટિ ને દારૂક મુનિ દોય, આતમ
 શક્તિ સમારી; ઋષભસેનાદિક તીર્થંકર પણ, ઇહાં
 વરીયા શિવનારી—ભવિં ॥ ૧૪ ॥ ભરતવંશી
 રાજાદિ ઘણેરા, અંતિમ ધરમને સાધ્યો; શુક-રાજા
 પદમાસી ધ્યાને, મુગતિ-નિલય ગુણ વાધ્યો—ભવિં
 ॥ ૧૫ ॥ જલ્દી મયાલી ને ઉવયાલી, દેવકી પદ સુત
 વાર, સિદ્ધ થયા મંડક મુનિ વળી, નમતાં મન હોય
 મારૂ—ભવિં ॥ ૧૬ ॥ અતીત કાળે સિદ્ધા અનંતા,
 વળીય સિદ્ધશે અનંતા; સંપ્રતિ કાળે મોટું તીરથ,
 ઇમિ ભાષે ભગવંતા—ભવિં ॥ ૧૭ ॥ ધન્ય એ
 તીરથ મોટો મહિમા, પાપી પાતિક જાયે; ખિમા-

૮૩

વિજય જસ તીરથ ધ્યાને, શુભ મને સિદ્ધ થાયે-
ભવિં ॥ ૧૮ ॥

[૨૬]

(વીર કને જઈ વસીયે, ચાલોને સખિ !—એ દેશી.)

વિમલાચલ જઈ વસીયે, ચાલોને સખિ !
વિમલાચલ જઈ વસીયે ॥ આદિ અનાદિ નિગો-
દમાં વસીયો, પુન્ય ઉદયે નીકસીયે; ચાર ગતિમાં
ભ્રમણ કરીને, લાખ ચોરાશી ફરસીયે—ચાલોને ॥
૧ ॥ દેવ નારકી તિર્યંચ માંહી વળી, દુઃખ સહ્યાં
અહનિશીયે; પુન્ય પ્રભાવે મનુષ્ય ભવ પામી, દેશ
આરજમાં વસીયે—ચાલોને ॥ ૨ ॥ દેવ ગુરુ ને
જેનધર્મ પામી, આતમ ઋદ્ધિ ઉલ્લસીયે; શ્રી સિદ્ધા-
ચલ નયણે નિહાલી, પાપ તિમિરથી ખસીયે—
ચાલોને ॥ ૩ ॥ કાલ અનાદિના મોહરાયનાં, મસી
લઈને મુખ ધસીયે; શ્રી આદીશ્વર ચરણ પસાયે, ક્ષમા
ખણ લઈ ધસીયે—ચાલોને ॥ ૪ ॥ મોહને મારી
આતમ તારી, શિવપુરમાં જઈ વસીયે; જિન ઉત્તમ

૮૪

પદ રૂપ નિહાલી, કેવળ લક્ષ્મી ફરસીયે—આસોતે ॥
 ૧૫ ॥

[૨૭]

વિમલગિરિ રૂપ ન ભયે હુમ મોર; સિદ્ધવંડ
 રાયણ રૂપકી શાખા, ઝૂલત કરત ઝકોર ॥ વિમલ ॥
 ૧ ॥ આવત સંઘ રચાવત અંગિયાં, ગાવત
 ગુણ ધમધોર; હુમ ભી છત્ર કલા કરી નિરખત,
 કટને કર્મ કોર ॥ વિમલ ॥ ૨ ॥ મૂરત દેખ
 સદા મન હરખે, જૈસે ચંદ ચકોર; શ્રી રિસહૈસર
 દાસ તિહારો, અરજ કરત કર જોર ॥ વિમલ ॥
 ૩ ॥

[૨૮]

(જમપતિ નાયક નેમિ જિણુંદ—એ દેશી.)

સુખકર—સકલ મંગલ સુખ સિંધુ, જગજીવન
 જિન ! તું જયો; સુખકર—સિદ્ધાચળ શાણુગાર, દરસને
 મુજ મન અલજ્યો ॥ ૧ ॥ સુખકર—હૈડામાં ઘણી
 હોંશ, લગવંત ભાવે બેટવા; સુખકર—જન્મ જરા

૮૫

મૃત્યુ રોગ, મોહ મહા દુઃખ મેટવા ॥ ૨ ॥ સુખકર-
 હૃદયમાંહિ દિન રાત, ચાહું ચરણની ચાકરી; સુખકર-
 લગની લગી તુજ નામ, મુજ મનમાં અતિ આકરી
 ॥ ૩ ॥ સુખકર-જો આવું એક વાર, સાહિય આપ
 હજૂરમાં; સુખકર-તો ન રહું નિરધાર, ભવજલધિ દુઃખ
 પૂરમાં ॥ ૪ ॥ સુખકર-એકતાને એક વાર, જપ તુમ
 દરશન દેખશું; સુખકર-માનવ ભવ અવતાર, તો
 મુજ લેખે લેખશું ॥ ૫ ॥ સુખકર-શું કરું સંસાર,
 મુગતિ રમા મન મોહીયો; સુખકર-તુજ પદ પંકજ
 માંહિ, મુજ મન મધુપ આરોહીયો ॥ ૬ ॥ સુખ-
 કર-નવિ ગમે ખીણું નામ, ઋષભ જિણુંદ હૃદય
 વસ્યો; સુખકર-ન લહું અવર કોઈ નાથ, જિનવર
 જગમાં તુજ જિસ્યો ॥ ૭ ॥ સુખકર-દીડો નહિ
 મેં દેદાર, ત્રિભુવન નાયક તાહરો; સુખકર-અક્ષ
 થયો અવતાર, ભવો ભવ તેહથી માહરો ॥ ૮ ॥
 સુખકર-દરીસણ દેજો દયાળ !, તારક દેવ છો દેવના;
 સુખકર-છાંડી સંસાર જંગળ, માગું ભવો ભવ

૮૬

સેવના ॥ ૯ ॥ સુખકર-વાચક ઉદયની વાત, કાંઈક
ચિત્ત અવધારજો; સુખકર-દૂર કરી ભવ ભીતિ, મુજ
કારજ સવિ સારજો ॥ ૧૦ ॥

[૨૯]

(ત્રીજો ભવ વર સ્થાનક તપ કરી-એ દેશી.)

બાલપણે આપણુ સસનેહી, રમતા નવ નવ વેશે;
આજ તુમે પામ્યા પ્રભુતાર્થ, અમે તો સંસાર નિવેશે
॥ હો પ્રભુજી ! આલંભડે મત ખીજો ॥ એ
આંકણી ॥ ૧ ॥ જો તુમ ધ્યાતાં શિવ સુખ લહીયે,
તો તુંમને કેઈ ધ્યાવે; પણ ભવસ્થિતિ પરિપાક થયા
વિણ, કોઈ ન મુગતિ જાવે ॥ હો પ્રભુજી ॥ ૨ ॥
સિદ્ધ નિવાસ લહે ભવસિદ્ધિ, તેમાં શ્યો પા'ડ તુમારો;
તો ઉપગાર તુમારો વહિએ, અભવ્ય સિદ્ધને તારો
॥ હો પ્રભુજી ॥ ૩ ॥ નાણુરયણ પામી એકાંતે,
થઈ ખેઠા મેવાશી; તે માંહેલો એક અંશ જો આપો,
તે વાતે શાખાશી ॥ હો પ્રભુજી ॥ ૪ ॥ અક્ષય
-પદ દેતાં ભવિ-જનને, સંકીર્ણતા નવિ થાય; શિવપદ

૮૭

દેવા જો સમરથ છો, તો જસ લેતાં શું જાય ?
 ॥ હો પ્રભુજી ॥ ૫ ॥ સેવા ગુણ રંજ્યો ભવિ-
 જનને, જો તુમે કરો વડભાગી; તો તુમે સ્વામી કેમ
 કહાવો, નિર્મમ ને નિરાગી ॥ હો પ્રભુજી ॥ ૬ ॥
 નાભિનંદન જગવંદન પ્યારો, જગગુરુ જગ જયકારી;
 રૂપવિબુધનો મોહન પભણે, વૃષભ લાંછન બલિહારી
 ॥ હો પ્રભુજી ॥ ૭ ॥

[૩૦]

નાભિનરિંદનો નંદન વંદીયે રે, મરદેવાજી માત
 મલ્હાર; નહિ જસ લાંછન લાંછન ગવયતું રે, મેલ્યા
 મોહ મહાવિકાર ॥ કેવલ કમલા વિમલા તું વર્યો
 રે ॥ ૧ ॥ હરિ હર બ્રહ્મ પુરંદર જ્ઞાનથી રે, જ્ઞાન
 અનંતું જિનવર રાજ; જગલોચનથી અધિક પ્રભા
 નહિ રે, જેમ ઋષ તારકના સમુદાય ॥ કેવલ ૦
 ॥ ૨ ॥ ધર્મ અતાયા માયા પરિહરી રે, ભવદાવા-
 નલ ઉપશમ નીર; પાપ હરાયાં કાયા ધનુષની રે,
 પંચ સયા સોવન શરીર ॥ કેવલ ૦ ॥ ૩ ॥ શિવ-

૮૮

સુખ ભોગી શિવસુખ આપીયે રે, દાસ તણી અર-
દાસ મનાય; મોટા મૌન ધરીને જો રહે રે, તો કેમ
સેવક કારજ થાય ॥ કેવલ૦ ॥ ૪ ॥ પંડજ દલ
જલ ખિંદુ જગ લહે રે, ઉપમા મોતીની મહારાજ;
સજ્જન સંગે જગ જસ પામીયે રે, કહે શુભ
સેવક ઘો શિવરાજ ॥ કેવલ૦ ॥ ૫ ॥

[૩૧]

(કપૂર હોવે અતિ ઉજલો રે-એ દેશી.)

જ્ઞાનરણ્ય રચણાયરે રે, સ્વામી શ્રી ઋષભ જિણુંદ;
ઉપગારી અરિહા પ્રભુ રે, લોક લોકોત્તરાનંદ રે
॥ ભવિયા ભાવે ભજો ભગવંત ॥ મહિમા
અતુલ અનંત રે ॥ ભવિયા૦ ॥ ૧ ॥ તિગ તિગ
આરક સાગરે રે, કોડા કોડી અઢાર; જુગત્તા ધર્મ
નિવારીયો રે, ધર્મ પ્રવર્તનહાર રે ॥ ભવિયા૦
॥ ૨ ॥ જ્ઞાનાતિશયે ભગ્યના રે, સંશય છેદનહાર;
દેવ નરા તિરિ સમજ્યા રે, વચનાતિશય વિચાર રે
॥ ભવિયા૦ ॥ ૩ ॥ ચાર ધને મધવા સ્તવે રે,

૮૯

પ્રજાતિશય મહાંત; પંચ ઘટે યોજન ટલે રે, કષ્ટ એ
તુર્ય પ્રસાંત રે ॥ ભવિયાં ॥ ૪ ॥ યોગ ક્ષેમંકર
જિનવર રે, ઉપશમ ગંગા નીર; પ્રીતિ ભક્તિપણે કરી
રે, નિત્ય નમે શુભવીર રે ॥ ભવિયાં ॥ ૫ ॥

[૩૨]

ઋષભ જિણુંદ શુ' પ્રીતડી, કિમ કીજે હો
કહો ચતુર વિચાર; પ્રભુજી જઈ અળગા વસ્યા, તિહાં
કિણે નવિ હો કોઈ વચન ઉચ્ચાર ॥ ઋષભ ॥
એ આંકણી ॥ ૧ ॥ કાગળ પણ પહોંચે નહીં,
નવિ પહોંચે હો તિહાં કો પરધાન; જે પહોંચે તે
તુમ સમે, નવિ ભાષે હો કોઈનું વ્યવધાન ॥
ઋષભ ॥ ૨ ॥ પ્રીત કરે તે રાગીયા, જિનવરજી
હો તુમે તો વીતરાગ; પ્રીતડી જે અરાગીથી, મેળ-
વવી હો તે લોકોત્તર માગ ॥ ઋષભ ॥ ૩ ॥
પ્રીતિ અનાદિની વિષ ભરી, તે રીતે હો કરવા મુજ
ભાવ; કરવી નિર્વિષ પ્રીતડી, કણુ ભાતે હો કહો
બને બનાવ ॥ ઋષભ ॥ ૪ ॥ પ્રીતિ અનંતી

૯૦

પર થકી, જે તોડે હો તે જોડે એહ; પરમ પુરૂષથી
રાગતા, એકત્વતા હો દાખી ગુણુ ગેહ ॥ ઋષભ ૦
॥ ૫ ॥ પ્રભુજીને અવલંબતાં, નિજ પ્રભુતા હો
પ્રગટે ગુણુરાશ; દેવચંદ્રની સેવના, આપે મુજ હો
અવિચલ સુખવાસ ॥ ઋષભ ૦ ॥ ૬ ॥

[૩૩]

પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રભુમીએ, જસ સુગંધી રે કાય;
કલ્પવૃક્ષ પરે તાસ ઈદ્રાણી નયન જે, ભૂંગ પરે
લપટાય ॥ ૧ ॥ રોગ ઉરગ તુજ નવિ નડે, અમૃત
જે આસ્વાદ; તેહથી પ્રતિહત તેહ માનું કોઈ નવિ
કરે, જગમાં તુમશું રે વાદ ॥ ૨ ॥ વગર ધોઈ તુજ
નિરમળી, કાયા કંચનવાન; નહીં પ્રસ્વેદ લગાર તારે
તું તેહને, જે ધરે તાહરું ધ્યાન ॥ ૩ ॥ રાગ ગયો
તુજ મન થકી, તેહમાં ચિત્ર ન કોય; રૂઘિર આમિ-
પથી રાગ ગયો તુજ જન્મથી, દૂધ સહોદર હોય
॥ ૪ ॥ શ્વાસોશ્વાસ કમલ સમો, તુજ લોકોત્તર વાત;
દેખે ન આહાર નિહાર ચર્મ ચક્ષુ ધણી; એહવા

૯૧

તુજ અવદાત ॥ ૫ ॥ ચાર અતિશય મૂળથી,
 ઓગણીશ દેવના કીધ; કર્મ ખપ્યાથી અગ્યાર ચોત્રીશ
 ઇમિ અતિશયા, સમવાયાંગે પ્રસિદ્ધ ॥ ૬ ॥ જિન
 ઉત્તમ ગુણુ ગાવતાં, ગુણુ આવે નિજ અંગ; પદ્મ-
 વિજય કહે એહ સમય પ્રભુ પાળજો, જેમ થાઉં
 અક્ષય અલંગ ॥ પ્રથમ ॥ ૭ ॥

[૩૪]

ઋષભ જિણુંદા ઋષભ જિણુંદા, તુમ દરિ-
 સણુ હુએ પરમાણુંદા; અહનિશિ ધ્યાઉં તુમ દીદારા,
 મહિર કરીને કરજ્યો પ્યારા ॥ ઋષભ ॥ ૧ ॥
 આપણુને પૂઠે જે વળગા, કિમ સરે તેહને કરતાં
 અળગા; અળગા કીધા પણુ રહે વળગા, મોર-પીંછ
 પરે ન હુએ ઊભગા ॥ ઋષભ ॥ ૨ ॥ તુમ
 પણુ અળગે થયે કિમ સરશે, ભગતી ભલી આકરખી
 લેશે; ગગને ઉડે દૂરે ૧પડાઈ, દોરી બળે હાથે રહે
 આઈ ॥ ઋષભ ॥ ૩ ॥ મુજ મનહું છે

૧-પતંગ,

૯૨

ચપળ સ્વભાવે, તોહે અંતર્મુહૂર્ત પ્રસ્તાવે; તું તો
 સમય સમય બદલાયે; ઇમ કિમ પ્રીતિ ? નિહાવો
 થાયે ॥ ઋષભ ॥ ૪ ॥ તે માટે તું સાહિબ
 માહરો, હું છું સેવક ભવોભવ તાહરો; એહ સંખ-
 ધમાં મ હશેા ખામી, વાયક માન કહે શિરનામી
 ॥ ઋષભ ॥ ૫ ॥

[૩૫]

ઋષભ જિણુંદા ઋષભ જિણુંદા, તું સાહિબ
 હું છું તુજ બંદા; તુજશ્યું પ્રીતિ બની મુજ સાચી,
 મુજ મન તુજ ગુણશ્યું રહ્યું રાચી ॥ ઋષભ ॥
 ૧ ॥ દીદા દેવ રૂપે ન અતેરા, તુજ રેખાખલિએ
 ચિતહું દીપે ફેરા; સ્વામી શ્યું કામણુહું કીધું,
 ચિતહું અમારું ચોરી લીધું ॥ ઋષભ ॥ ૨ ॥
 પ્રેમ બંધાણો તે તો બાણો, નિરવહસ્યો તો હોશે
 પ્રમાણો; વાયક જશ વિનવે જિનરાજ, બાંધ
 ગ્રહાની તુજને લાજ ॥ ઋષભ ॥ ૩ ॥

૧-નિભાવ. ૨-આબુખાબુ.

૯૩

[૩૬]

[આજ જિનરાજ મુજ કાજ સિધ્યાં સવે—એ દેશી.]

ઋષભ જિનરાજ મુજ-આજ દિન અતિ
 ભલો, ગુણ નીલો જોણે તુજ નયણ દીડો; દુઃખ
 ટળ્યાં સુખ મળ્યાં, સ્વામિ ! તુજ નિરખતાં, સુકૃત
 સંચય હુઓ પાપ નીડો ॥ **ઋષભ ૦** ॥ ૧ ॥

કલ્પશાખી ફળ્યો, કામઘટ મુજ મળ્યો, આંગણે
 અમીયનો મેહ વૂડો; મુજ મહીરાણ મહી-ભાણ તુજ
 દર્શને, ક્ષય ગયો કુમતિ અંધાર જૂડો ॥ **ઋષભ ૦**
 ॥ ૨ ॥ કવણ નર કનક મણિ, છોડી તૃણ સંગ્રહે?,
 કવણ કુંજર તજ કરહ લેવે ?; કવણ ખેસે તજ,
 કલ્પતર ખાઉલે ?, તુજ તજ અવર સુર કાણ સેવે ?
 ॥ **ઋષભ ૦** ॥ ૩ ॥ એક મુજ ટેક સુવિવેક
 સાહિય ! સદા, તુજ વિના દેવ દૂજે ન ઈહું; તુજ
 વચન-રાગ સુખ-સાગરે ઝીલતો, કર્મ ભર ભ્રમ થકી
 હું ન ખીહું ॥ **ઋષભ ૦** ॥ ૪ ॥ કોડી છે દાસ
 વિભુ ! તાહરે બલબલા, માહરે દેવ તું એક પ્યારો;

૯૪

પતિતપાવન સમો જગત ઉદ્ધારક, મહેર કરી મોહો
 ભવ-જલધિ તારો ॥ ઋષભ ॥ ૫ ॥ મુક્તિથી
 અધિક તુજ, ભક્તિ મુજ મન વસી, જેહશું સખલ
 પ્રતિબંધ લાગો; ચમક-પાષાણુ જિમ, લોહને ખિચશ્યે,
 મુક્તિને સહજ તુજ ભક્તિ-રાગો ॥ ઋષભ ॥
 ૬ ॥ ધન્ય ! તે કાય જેણે, પાય તુજ પ્રણમિયે,
 તુજ થુણે જેહ ધન્ય ! ધન્ય ! જિહા; ધન્ય તે હૃદય !
 જેણે, તુજ સદા સમરતાં, ધન્ય ! તે રાત ને ધન્ય !
 દીહા ॥ ઋષભ ॥ ૭ ॥ ગુણ અનંતા સદા, તુજ
 ખજાને ભર્યા, એક ગુણ દેત મુજ શું વિમાસો ?;
 રચણુ એક દેત શી, હાણુ રચણાયરે ?; લોકની આપદા
 જેણે નાસો ॥ ઋષભ ॥ ૮ ॥ ગંગ સમ રંગ
 તુજ, કીર્તિ-કલ્લોલિની, રવિ થકી અધિક તપ-તેજ
 તાજે; નયવિજય વિબુધ સેવક હું આપરો, જસ
 કહે અખ મોહો બહુ નિવાજે ॥ ઋષભ ॥ ૯ ॥

[૩૭]

પ્રથમ જિનેસર મહેવીનંદા, નાભિ-ગગન-કુલ

૬૫

ચંદા રે, મનમોહન સ્વામી; સમવસરણ ત્રિકોટ
 સોહંદા, રજત કનક રતનંદા રે ॥ મન૦ ॥ ૧ ॥
 તર અશોક તળે ચિહ્ન પાસે, કનક સિંહાસન કાસે
 રે ॥ મન૦ ॥ પૂર્વ દિશિ સુર-છંદે જાસે, યિષ્ઠ
 ત્રિહ્ન દિશિ જાસે રે ॥ મન૦ ॥ ૨ ॥ મુનિ સુર-
 નારી સાધવી સારી, અગનિકોણે સુખકારી રે
 ॥ મન૦ ॥ જોતિ લવન વનદેવી નૈરતે, ઈર્નપતિ
 વાયવ્ય ચિરતે રે ॥ મન૦ ॥ ૩ ॥ સુર નર
 નારી કૂણ ઇશાને, પ્રભુ નિરખી સુખ માને રે
 ॥ મન૦ ॥ તુલ્ય નિમિત્ત ચિહ્ન વરથાને, સમ્યજ્ઞ-
 રશી જાને રે ॥ મન૦ ॥ ૪ ॥ આદિ નિશ્લેષા ત્રિગ
 ઉપકારી, વંદક લાવ વિચારી રે ॥ મન૦ ॥ વાગ-
 જોગ સુન મેઘ સમાનો, લવ્ય-શિખી હરખાનો રે
 ॥ મન૦ ॥ ૫ ॥ કારણ નિમિત્ત ઉજ્જગર મેરો,
 શરણ ગ્રહો અખ તેરો રે ॥ મન૦ ॥ જગતવત્સલ

૯૬

પ્રભુ જગત ઉજેશે, તિમિર મોહ હરે મેરે રે ॥
 મન૦ ॥ ૬ ॥ ભગતિ તિહારી મુજ મન જગી,
 કુમતિ પંથ દીયો ત્યાગી રે ॥ મન૦ ॥ આતમ
 જ્ઞાન જ્ઞાન મતિ જગી, મુજ પુજ અંતર જાગી
 રે ॥ મન૦ ॥ ૭ ॥

[૩૮]

[રાગ-રામકલી.]

ઋષભદેવ હિતકારી જગતગુરુ-ઋષભદેવ
 હિતકારી; પ્રથમ તીર્થંકર પ્રથમ નરેસર, પ્રથમ
 મતિ વ્રતધારી ॥ જગત૦ ॥ ૧ ॥ વરસીદાન દેઈ
 તુમ જગમેં, ઈલતિ ઈતિ નિવારી; તંસી કાહી કરતુ
 નાહી કરના, સાહિય! ખેર હમારી ॥ જગત૦ ॥
 ૨ ॥ માગત નહીં હમ હાથી ઘોરે, ધન કન કંચન
 નારી; દીઓ મોહે ચરન-કમલકો સેવા, યાહિ લાગત
 મોહે પ્યારી ॥ જગત૦ ॥ ૩ ॥ ભવલીલા વાસિત
 સુર ડારે, તું પર સખહી ઉવારી; મેં મેરે મન
 નિશ્ચલ કીનો, તુમ આણુ શિરધારી ॥ જગત૦ ॥

૯૭

૪ ॥ એસો સાહિય નહિ કોઉ જગમેં, યાસું હોય
 દિલ્હારી; દિલ્હી દલાલ પ્રેમકે બિચેં, તિહાં હૃદ બેચે
 ગમારી ॥ જગત૦ ॥ ૫ ॥ તુમહી સાહિય મેં હું
 બંદા, યા મત દીઓ વિસારી; શ્રીનયવિજય વિબુધ
 સેવકકે, તુમ હો પરમ ઉપકારી ॥ જગત૦ ॥ ૬ ॥

[૩૯]

સમકિત દ્વાર ગભારે પેસતાં જી, પાપ-પડલ
 ગયાં દૂર રે; મોહન મરદેવીનો લાડણો જી, દીકો મીઠો
 આનંદ પૂર રે ॥ સમકિત૦ ॥ ૧ ॥ આયુ વરજીત
 સાતે કરમની જી, સાગર કોડા કોડી હીણુ રે; સ્થિતિ
 પદમ કરણે કરી જી, વીર્ય અપૂરવ મોઘર લીધ રે ॥
 સમકિત૦ ॥ ૨ ॥ ભુંગળ ભાંગી આઘ કષાયની જી,
 મિથ્યાત્વ મોહની સાંકળ સાથ રે; દાર ઉઘાડ્યાં શમ
 સંવેગનાં જી, અનુભવ ભુવને બેઠો નાથ રે ॥ સમકિત૦
 ॥ ૩ ॥ તોરણ બાંધ્યું જીવદયા તણું જી, સાથીયો
 પૂર્યો શ્રદ્ધા રૂપ રે; ધૂપ ઘટી પ્રભુ ગુણ અનુમોદના જી,
 ધી-ગુણ મંગળ આદ અનુપ રે ॥ સમકિત૦ ॥ ૪ ॥

૯૮

સંવર પાણી અંગ પખાલણે જી, કેસર ચંદન ઉત્તમ
ધ્યાન રે; આતમ ગુણુ રૂચિ મૃગમદ મહમહે જી,
પંચાચાર કુસુમ પ્રધાન રે ॥ સમકિત૦ ॥ ૫ ॥
ભાવ-પૂજાએ પાવન આતમા જી, પૂજો પરમેશ્વર પુન્ય
પવિત્ર રે; કારણુ જોગે કારજ નીપજો જી, ખિમાવિજય
જિન આગમ રીત રે ॥ સમકિત૦ ॥ ૬ ॥

[૪૦]

ભરતજી કહે સુણો માવડી, પ્રગટયાં નવ નિધાન
રે; નિત નિત દેતાં ઓલંભડા, હવે જુઓ પુત્રનાં
માન રે ॥ ઋષભની શોભા હું શી કહું? ॥ ૧ ॥
અઢાર કોડકોડી સાગરે, વસીયો નયર અનુપ રે; ચાર
જોયણુનું માન છે, ચાલો જોવાને ચુપ રે ॥ ઋષભ૦
॥ ૨ ॥ પહેલો રૂપાનો કોટ છે, કાંગરા કંચન વાન
રે; ખીજો કનકનો કોટ છે, કાંગરા રત્ન સમાન રે
॥ ઋષભ૦ ॥ ૩ ॥ ત્રીજો રતનનો કોટ છે, કાંગરા
મણિમય જાણુ રે; તેમાં મધ્ય સિંહાસને, હુકમ કરે
પ્રમાણુ રે ॥ ઋષભ૦ ॥ ૪ ॥ પૂરવ દિશાની સંખ્યા

૯૯

સુણો, પગથિયાં વીશ હજાર રે; એણી પરે ગણતાં
 ચારે દિશા, પગથિયાં એંસી હજાર રે ॥ ઋષભ ૦
 ॥ ૫ ॥ શિરપર ત્રણ છત્ર જલહણે, તેહથી ત્રિભુવનરાય
 રે; ત્રણ ભુવનનો રે આદશાહ, કેવલજ્ઞાન સોહાય રે
 ॥ ઋષભ ૦ ॥ ૬ ॥ વીશ બત્રીશ દશ સુરપતિ, વળી
 દોય ચંદ્ર ને સૂર્ય રે; દોય કર જોડી જીભા ખડા, તુમ
 સુત ઋષભ હજૂર રે ॥ ઋષભ ૦ ॥ ૭ ॥ ચામર
 જોડી? ચૌ દિશ છે, ભામંડલ ઝળકંત રે; ગાળે ગગને રે
 દુંદુભિ, ફૂલ પગરવ સંત રે ॥ ઋષભ ૦ ॥ ૮ ॥ બાર
 ગુણો પ્રભુદેહથી, અશોક વૃક્ષ શ્રીકાર રે; મેઘ સમાણી
 દે દેશના, અણવાણી જયકાર રે ॥ ઋષભ ૦ ॥
 ૯ ॥ પ્રાતિહારજ આઠથી, તુમ સુત દીપે દેદાર રે;
 ચાલો જોવાને માવડી, ગયવર ખંધે અસવાર રે
 ॥ ઋષભ ૦ ॥ ૧૦ ॥ દૂરથી રે વાજાં સાંભળી,

૧. 'તદ્વદ્વચમરધરા' (તદ્) તથા (અદ્વચમરધરા)
 દરેક બાજુના પ્રભુ પાસે બળે હોવાથી ફૂલ આઠ ચામર-
 ધારી હોય છે.' સમવસરણ-પ્રકરણ-ગાથા-૧૧મી.

૧૦૦

જોતાં હરખ ન માય રે; હરખનાં આંસુથી ફાટીયાં,
 પડલ તે દૂર પલાય રે ॥ ઋષભ ॥ ૧૧ ॥ ગયવર
 ખંધેથી દેખીયો, નિરૂપમ પુત્ર દેદાર રે; આદર દીધો
 નહિ માયને, માય મન ખેદ અપાર રે ॥ ઋષભ ॥
 ૧૨ ॥ કેના છોડ ને માવડી, એ તો છે વીતરાગ
 રે; એણી પેરે ભાવના ભાવતાં, કેવલ પાગ્યાં મહાભાગ
 રે ॥ ઋષભ ॥ ૧૩ ॥ ગયવર ખંધે મુગતે ગયાં,
 અંતગડ કેવલી એહ રે; વંદો પુત્ર ને માવડી, આણી
 અધિક સનેહ રે ॥ ઋષભ ॥ ૧૪ ॥ ઋષભની
 શોભા મેં વરણવી, સમકિતપુર મોઝાર રે; સિદ્ધગિરિ
 માહાત્મ્ય સાંભળો, સંધને જ્ય જ્યકાર રે ॥ ઋષભ ॥
 ૧૫ ॥ સંવત અઢાર એંસીયે, માગસર માસ
 કહાય રે; દીપવિજય કવિરાયને, મંગળમાળ સોહાય
 રે ॥ ઋષભ ॥ ૧૬ ॥

[૪૧]

અખાત્રીજ-અક્ષય તૃતીયાનું સ્તવન.

શ્રી ઋષભ વરસોપવાસી, પૂરવની પ્રીત પ્રકાશી;

૧૦૧

શ્રેયાંસ જોલે શાખાશી-આખાજી વિનતિ અવધારે
 ॥ મારે મંદિરીએ પાઉ ધારે-આખાજી વિનતિ
 અવધારે ॥ ૧ ॥ શેલડી રસ સુજતો ગ્હોરો, નાથજી
 ન કરાવો ન્હોરો; દરિસણુ ફલ આપો દોરો-આખાજી
 ॥ ૨ ॥ પ્રભુએ તવ માંડી પસલી, આહાર લેવાની
 ગતિ અસલી; પ્રગટી ત(ન)વ દુર્ગતિ વસલી-આખાજી
 ॥ ૩ ॥ અજુવાલી ત્રીજ વૈશાખી, પંચ દિવ્ય થતાં
 સુર સાખી; એ તો દાનતણી ગતિ દાખી-આખાજી
 ॥ ૪ ॥ એમ યુગાદિ પર્વ જાણો, અખાત્રીજ નામે
 વખાણો; સહુ કોઈ કરે ગલખાણો-આખાજી ॥ ૫ ॥
 સહસ વરસે કેવલ પાયો, એક લાખ પૂરવ અરચાયો;
 પછી પરમ મહોદય પાયો-આખાજી ॥ ૬ ॥ એમ
 ઉદ્ય વદે ઉવજ્જાયા, પૂજે શ્રી ઋષલના પાયા; જોણે
 આદિ ધર્મ (ઓખાયા) ઉપાયા-આખાજી ॥ ૭ ॥

[૪૨]

શ્રી પુંડરીકગિરિ-સ્તવન.

વીરજી આવ્યા રે વિમલાચલકે મેદાન,

૧૦૨

સુરપતિ પાયા રે સમવસરણ કે મંડાણ ॥ એ આંકણી ॥
 દેશના દેવે વીરજી સ્વામ, શત્રુંજય મહિમા વરણવે
 તામ, બાપ્યાં આઠ ઉપર સો નામ, તેહમાં બાપ્યું રે,
 પુંડરગિરિ અભિધાન, સોહમ ઇંદો રે, તવ પૂછે બહુ
 માન, કિમ થયું સ્વામી રે, બાપો તાસ નિદાન ॥
વીરજી ॥ ૧ ॥ પ્રભુજી બાપે સાંભળ ઈંદ્ર, પ્રથમ
 જો હુવા ઋષભજિણિંદ, તેહના પુત્ર તે ભરત નરિંદ,
 ભરતના હુવા રે, ઋષભસેન પુંડરીક, ઋષભજી પાસે રે,
 દેશના સુણી તહકીક, દીક્ષા લીધી રે, ત્રિપદી જ્ઞાન
 અધિક ॥ **વીરજી ॥ ૨ ॥** ગણધર પદવી પામ્યા
 જમ, દ્વાદશાંગી ગુથી અભિરામ, વિચરે મહિયલમાં
 ગુણધામ, અનુક્રમે આવ્યા રે, શ્રીસિદ્ધાયલ ઠામ,
 મુનિવર કોડી રે, પંચતણે પરિવાર, અણસણ કીધાં રે,
 નિજ આતમને ઉદ્ધાર ॥ **વીરજી ॥ ૩ ॥** ચૈત્રી
 પૂનમ દિવસે એહ, પામ્યા કેવળજ્ઞાન અછેહ, શિવ-
 સુખ વરિયા અમર અદેહ, પૂર્ણાનંદી રે, અગુરૂલધુ
 અવગાહ, અજ અવિનાશી રે, નિજ ગુણ ભોગી

૧૦૩

અખાહ, નિજ ગુણુ ધરતા રે, પર પુદ્ગલ નહીં ચાહ
 ॥ વીરજી ॥ ૪ ॥ તેણે પ્રગટ્યું પુંડરગિરિ નામ,
 સાંભળ સોહમ દેવલોક સ્વામ, એહનો મહિમા
 અતિહિ ઉદ્દામ, તેણે દિન કીજે રે, તપ જપ પૂજા
 ને દાન, વ્રત વળી પોસહ રે, જોહ કરે અનિદાન,
 ફળ તસ પામે રે, પંચ કોડી ગુણું માન ॥ વીરજી ॥
 ૫ ॥ ભક્તે ભવ્ય જીવ જો હોય, પંચમ ભવે
 મુક્તિ લહે સોય, તેહમાં બાધક છે નહિ કોય,
 વ્યવહાર કેરી રે, મધ્યમ ફળની એ વાત, ઉત્કૃષ્ટ
 યોગે રે, અંતરમુહૂર્ત વિખ્યાત, શિવસુખ સાધે રે,
 નિજ આતમ અવદાત ॥ વીરજી ॥ ૬ ॥ ચૈત્રી
 પૂનમ મહિમા દેખ, પૂજા પંચ પ્રકારી વિશેષ, તેહમાં
 નહિ ઉણીમ કાંઈ રેખ, એણી પરે ભાખી રે, જિનવર
 ઉત્તમ વાણુ, સાંભળી જીજ્યા રે, કેધકે ભવિક સુગણુ,
 એણી પરે ગાયો રે, પદ્મવિજય સુપ્રમાણુ
 ॥ વીરજી ॥ ૭ ॥

૧૦૪

[૪૩]

શ્રી પુંડરીકસ્વામીનું સ્તવન.

(રસિયાની દેશી)

પ્રણમો પ્રેમે પુંડરીક રાજ્યો, ગાજ્યો જગમાં રે
 એહ-સોભાગી; જાત્રાએ જાતાં રે પગે પગે નિજજરે,
 બહુ ભવ સંચિત એહ-સોભાગી ॥ પ્ર૦ ॥ ૧ ॥ પાપ
 હોય વજ્રલેપ સમેવડ, તેહ પણ જાયે દૂર-સોભાગી;
 જો એ ગિરિનું દરશન કીજ્યો, ભાવભક્તિ ભરપૂર-
 સોભાગી ॥ પ્ર૦ ॥ ૨ ॥ ગૌહત્યાદિક હત્યા પંચ છે,
 કારક તેહના જે હોય-સોભાગી; તે પણ એ ગિરિ દરશન
 જો કરે, પામે શિવ ગતિ સોય-સોભાગી ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥
 શ્રી શુકરાજ નરપતિ ઇણુ ગિરિ, કરતો જિનવર
 ધ્યાન-સોભાગી; પદ માસે રિપુ વિલય ગયા સર્વ,
 વાઘ્યો અધિક તસ વાન-સોભાગી ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥
 ચંદ્રશેખર નિજ ભગિની ભોગવી, કીધું પાપ મહંત
 -સોભાગી; તે પણ એ તીરથ આરાધતાં, પામ્યો શુભ
 ગતિ સંત-સોભાગી ॥ પ્ર૦ ॥ ૫ ॥ મોર સર્પ ને વાઘ

૧૦૫

પ્રમુખ બહુ, જીવ છે જે વિકરાલ-સોભાગી; તે પણ
 એ ગિરિ દરિશન પુણ્યથી, પામે મુગતિ વિશાલ-
 સોભાગી ॥ પ્ર૦ ॥ ૬ ॥ એહવો મહિમા એ તીરથ
 તણો, ચૈત્રી પૂનમે વિશેષ-સોભાગી; શ્રી વિજયરાજ-
 સૂરીશ્વર શિષ્યનો, દાન ગયા દુઃખ લેશ-સોભાગી
 ॥ પ્ર૦ ॥ ૭ ॥

[૪૪]

શ્રી સિદ્ધાચલજી મહિમા પૂજા-સ્તવન.

(ખટ દર્શન જિન અંગ ભણીને-એ દેશી)

સાંભળી જિનવર મુખથી સાચું, પુંડરીક ગણ-
 ધાર રે; પંચ કાડી મુનિવરથું ઇણુ ગિરિ, અણસણ
 કાધું ઉદાર રે ॥ ૧ ॥ નમો રે નમો શ્રી શત્રુંજય
 ગિરિવર, સદલ તીરથમાંહી સાર રે; દીડે દુરગતિ
 દૂર નિવારે, ઉતારે ભવપાર રે ॥ નમો ॥ ૨ ॥
 કેવલ લહી ચૈત્રી પૂનમ દિન, પામ્યા મુગતિ મુકામ રે;
 તદા કાલથી પુહવી પ્રગદ્યું, પુંડરીકગિરિ નામ રે
 ॥ નમો ॥ ૩ ॥ નયરી અયોધ્યા વિહરતા

૧૦૬

પહોતા, તાતજી ઋષભ જિણુંદ રે; સાઠ સહસ્ર સમ
 ખટ ખંડ સાધી, ધરે આઘ્યા ભરત નરિંદ રે ॥ નમો ૧૦
 ॥ ૪ ॥ ઘેર જઈ માયને પાયે લાગી, જનની છે
 આશિષ રે; વિમલાયલ સંઘાધિપ કુરી, પહોંચજો પુત્ર !
 જગીશ રે ॥ નમો ૧૦ ॥ ૫ ॥ ભરત વિમાસે સાઠ
 સહસ્ર સમ, સાધ્યા દેશ અનેક રે; હવે હું તાત પ્રત્યે
 જઈ પુછું, સંઘપતિ તિલક વિવેક રે ॥ નમો ૧૦
 ॥ ૬ ॥ સમવસરણે પહોતા ભરતેસર, વાંદી પ્રભુના
 પાય રે; ઇંદ્રાદિક સુર નર બહુ મળીયા, દેશના દે
 જિનરાય રે ॥ નમો ૧૦ ॥ ૭ ॥ શત્રુજય સંઘાધિપ
 યાત્રા, ફળ ભાખે શ્રી ભગવંત રે; તવ ભરતેસર કરે રે
 સજ્જઈ, જાણી લાભ અનંત રે ॥ નમો ૧૦ ॥ ૮ ॥

[૪૫]

શ્રી રાયણ પગલાંનું સ્તવન.

શ્રી આદીશ્વર અંતરંગમી, જીવન જગત આધાર;
 શાંત સુધારસ જ્ઞાને ભરીયો, સિદ્ધાયલ શણુગાર ॥
 રાયણ રૂડી રે, જીહાં પ્રભુ પાય ધરે ॥ વિમળગિરિ

૧૦૭

વંદો રે, દેખત દુઃખ હરે ॥ પુણ્યવંતા પ્રાણી રે,
 પ્રભુજીની સેવા કરે ॥ ૧ ॥ ગુણ અનંતા ગિરિવર
 કરા, સિધ્યા સાધુ અનંત; વળી રે સિદ્ધશે વાર અનંતી,
 એમ ભાષે ભગવંત ॥ ભવો ભવ કરાં રે, પાતિક દૂર
 ટળે ॥ વિમલ ॥ ૨ ॥ વાવડીયું રસકુંપા કરી, મણિ
 માણેકની ખાણ; રત્નખાણ બહુ રાજે હો તીરથ,
 એહવી શ્રી જિન-વાણ ॥ સુખના સનેહી રે, બંધન
 દૂર કરે ॥ વિમલ ॥ ૩ ॥ પાંચ કોડીશું પુંડરીક
 સિધ્યા, ત્રણ કોડીશું રામ; વીશ કોડીશું પાંડવ મુક્તિ,
 સિદ્ધક્ષેત્ર સિદ્ધ દામ ॥ મુનિવર મ્હોટા રે, અનંતા
 મુક્તિ વરે ॥ વિમલ ॥ ૪ ॥ એસો તીરથ ઓર
 ન જગમેં, ભાષે શ્રી જિન-ભાણ; દુર્ગતિ કાપે ને પાર
 ઉતારે (જહાલો), આપે કેવલનાણ ॥ ભવિજન ભાવે
 રે, જે એનું ધ્યાન ધરે ॥ વિમલ ॥ ૫ ॥ દ્રવ્ય
 ભાવશું પૂજા કરતાં, પૂજે શ્રી જિનપાય; ચિદાનંદ સુખ
 આતમ વેદી, જ્યોતિસેં જ્યોત મિલાય ॥ કીરતિ
 એહની રે, માણેક મુનિ કરે ॥ વિમલ ॥ ૬ ॥

૧૦૮

[૪૬]

ઉમૈયા મુજને ઘણી, જીહો ભેદું વિમળગિરિરાય;
 દોઢતરા મુજ પાંખડી, જીહો લળી લળી લાગું પાય
 કે ॥ મોહનગારા હો રાજ રૂડા, મારા સાંભળ
 સુગુણા સુડા ॥ ૧ ॥ શત્રુંજય શિખર સોહામણો,
 જીહો ધન્ય ધન્ય રાયણ રૂખ; ધન્ય પગલાં પ્રભુજી
 તણાં, જીહો દીઠડે ભાંગે ભૂખ કે ॥ મોહન૦ ॥ ૨ ॥
 ઈણુ ગિરિ આવી સમોસર્યા, જીહો નાભિનરિંદ મલ્હાર;
 પાવન કીધી વસુંધરા, જીહો પૂર્વ નવાણું વાર કે
 ॥ મોહન૦ ॥ ૩ ॥ પુંડરીક મુનિ મુગતે ગયા, જીહો
 સાથે મુનિ પંચ કોડ; પુંડરીક ગિરિવર એ થયા, જીહો
 નમો નમો એ કર જોડ કે ॥ મોહન૦ ॥ ૪ ॥ એણે
 તીરથે સિધ્યા ઘણા, જીહો સાધુ અનંતી કોડ; ત્રણ
 ભુવનમાં જોવતાં, જીહો નહીં કોઈ એહની જોડ કે ॥
 મોહન૦ ॥ ૫ ॥ મનવંછિત સુખ મેળાવે, જીહો જપતાં
 એ ગિરિરાજ; દ્રવ્ય ભાવ વૈરી તણો, જીહો ભય જાયે સવિ
 ભાંજ કે ॥ મોહન૦ ॥ ૬ ॥ વાયક રામવિજય કહે,

૧૦૯

જીહો નમો નમો તીરથ એહ; શિવમંદિર નિશ્ચેણ છે,
જીહો એહમાં નહિ સંદેહ કે ॥ મોહન૦ ॥ ૭ ॥

શ્રી શત્રુંજયગિરિની સ્તુતિઓ.

[૧]

પુંડરગિરિ મહિમા, આગમમાં પ્રસિદ્ધ; વિમલાચલ
ભેટી, લહિએ અવિચલ ઋદ્ધ; પંચમગતિ પહોંચ્યા, મુનિવર
કેડાકેડા; એણે તીરથે આવી, કર્મવિપાક વિછેડા ॥ ૧ ॥

[૨]

શ્રી શત્રુંજય ગિરિવર વાસવ, વાસવ સેવિત
પાયજી ॥ જયવંતા વરતો તિહું કાલે, મંગલ કમલા
દાયજી ॥ સિરિ રિસહેસર શિષ્ય શિરોમણિ, પુંડરીકથી
તે સાધ્યોજી ॥ ચૈત્રી પૂનમ આ ચોવીશી, મહિમા
જેહતો વાધ્યોજી ॥ ૧ ॥

[૩]

શત્રુંજય મહિમા, પ્રગટ્યો જેહથી સાર ।
ચૈત્રી પૂનમ દિન, ઓધ્યો એહ ઉદાર ॥

૧૧૦

રિસહેસર સેવા, શિર વહો ધરી આણુંદ ।
તિહુઅણુ ભવિ કેરવ, વિપિન વિકાસન ચંદ ॥ ૧ ॥

[૪]

શ્રી શત્રુંજય મંડળ, રિસહ જિણેસર દેવ ।
સુર નર વિદ્યાધર, સારે જોહની સેવ ॥
સિદ્ધાયલ શિખરે, સોહાકર શૃંગાર ।
શ્રી નાભિનરેસર, મરદેવીનો મલ્હાર ॥ ૧ ॥

[૫]

પ્રણમો ભવિયાં રિસહ જિણેસર, શત્રુંજય કરો
રાયજી ॥ વૃષભ લાંછન જસ ચરણે સોહો, સોવન વરણી
કાયજી ॥ ભરતાદિક શત પુત્ર તણો જે, જનક અયોધ્યા
રાયજી । ચૈત્રી પૂનમને દિન જોહના, મહોટા મહો-
ત્સવ થાયજી ॥ ૧ ॥

[૬]

શત્રુંજય સાહેબ પ્રથમ જિણુંદ, નાભિ ભૂપ કુલ
કમલ દિણુંદ, મરદેવીનો નંદ । જસ મુખ સોહો
પૂનમચંદ, સેવા સારે ઈંદ નરિંદ, ઉન્મૂલે દુઃખ દંદ ॥

૧૧૧

વાંછિત પૂરણ સુરતર કંદ, લાંછન જોહને સુરભિનંદ,
ફેડે ભવ-ભવ કંદ । પ્રણમે જ્ઞાનવિમલસરિંદ, જોહના
અહોનિશ પદ-અરવિંદ, પામે પરમાનંદ ॥ ૧ ॥

[૭]

વિમલગિરિ સહુ તીરથ રાગ્ન, નાભિકો નંદન
જિનવર તાળ, ભવ-જલધિકો જહાળ । નેમિ
વિના જિન તેવીસ, સમવસરે સહુ વિમલગિરિસ,
ભવિજન પૂરે જગીસ ॥ સિદ્ધક્ષેત્ર જિન આગમ
ભાસે, દૂર ભવિ અભવ્ય નિરાસે, ગિરિ દારસણુ નવિ
પાસે । કવડ યક્ષ ચક્રેસરી દેવી, તીરથ સાન્નિધ્ય-
કર સુખ લેવી, આતમ સફલ કરેવી ॥ ૧ ॥

[૮]

સવિ ભલિ કરી આવો, ભાવના ભવ્ય ભાવો ।
વિમલગિરિ વધાવો, મોતીયાં થાળ લાવો ॥
જો હોય શિવ જાવો, ચિત્ત તો વાત ભાવો ।
ન હોયે દુશ્મન દાવો, આદિ પૂજા રચાવો ॥ ૧ ॥

૧૧૨

શ્રી આદીશ્વર પ્રભુની સ્તુતિઓ.

[૧]

આદિ જિનવર રાયા, જસ સોવન કાયા ।
 મરદેવી માયા, ધોરી લંછન પાયા ॥
 જગત સ્થિતિ નિપાયા, શુદ્ધ ચારિત્ર પાયા ।
 કેવલ સિરિ રાયા, મોક્ષનગરે સધાયા ॥ ૧ ॥

[૨]

આશી લાખ પૂરવ ધરવાસે, વસિયા પરિકર
 યુક્તાણ, જન્મ થકી પણ દેવતરે ફલ, ક્ષીરોદ્ધિ-
 જલ ભોક્તાણ; મઠ સુય ઓહિ નાણે અંયુત, નયણ
 વયણ કજ ચંદાણ; ચાર સહસરું દીક્ષા શિક્ષા, સ્વામી
 શ્રીઋષભ-જિણુંદાણ ॥ ૧ ॥

શ્રી પુંડરીકસ્વામીની સ્તુતિ.

ચૈત્રી પૂનમ દિન, શત્રુંજય ગિરિ અહિંદાણ ।
 પુંડરીક વર ગણધર, તિહાં પામ્યા નિર્વાણ ॥
 આદીશ્વર કેરા, શિષ્ય પ્રથમ જયકાર ।
 કેવલ કમલાકર, નાભિનરિંદ મલ્હાર ॥ ૧ ॥

૧૧૩

શ્રી શત્રુંજય મહાતીર્થનાં ૨૧ ખમા-
સમણાં દેવા માટેના ૨૧ નામોના
ગુણગર્ભિત દુહા.

—*—

૧-સિદ્ધાચલ સમરૂં સદા, સોરઠ દેશ મઝાર;
મનુષ્ય જન્મ પામી કરી, વંદુ' વાર હજાર
॥ ૧ ॥ ૧ અંગ રવસન ઝમન ૪ભૂમિકા, ૫પૂજો-
પગરણુ સાર; ૬ન્યાયદ્રવ્ય ૭વિધિશુદ્ધતા, શુદ્ધિ સાત
પ્રકાર ॥ ૨ ॥ કાર્તિક શુદ્ધ પૂનમ દિને, દશ કોટી
પરિવાર; દ્રાવિડ વારિખિલ્લજી, સિદ્ધ થયા નિરધાર
॥ ૩ ॥ તિણે કારણુ કાર્તિકી દિને, સંઘ સયલ પરિવાર;
આદિજિન સનમુખ રહી, ખમાસમણુ ખહુ વાર ॥ ૪ ॥
એકવીશ નામે વરણુવ્યો, તિહાં પહેલું અભિધાન;
શત્રુંજય શુકરાચલી, જનક વચન ખહુમાન ॥ ૫ ॥

૧-શરીરશુદ્ધિ. ૨-વસ્ત્રશુદ્ધિ. ૩-ચિત્તશુદ્ધિ. ૪-ભૂમિ-
શુદ્ધિ. ૫-ઉપકરણશુદ્ધિ. ૬-દ્રવ્યશુદ્ધિ. ૭-યથાર્થવિધિશુદ્ધિ.

૧૧૪

[અહીંયાં—

“સિદ્ધાચલ સમક્ષં સદા, સોરઠ દેશ મજાર;
મનુષ્ય જન્મ પામી કરી, વંદું વાર હજાર ॥ ૧ ॥”

[આ દુહો પ્રત્યેક ખમાસમણ દીઠ ખમાસણના દુહા
ખોલ્યા ખાદ ખોલવો અને તે પછી ખમાસમણ દેવું.]

૨- સમોસર્યા સિદ્ધાચલે, પુંડરીક ગણધાર; લાખ
સવા માહાતમ કલ્હું, સુર નર સભા મજાર ॥ ૬ ॥
ચૈત્રી પૂનમને દિને, કરી અણસણ એક માસ; પાંચ કોટિ
મુનિ સાથશું, મુક્તિનિલયમાં વાસ ॥ ૭ ॥ તિણે કારણ
પુંડરીકગિરિ, નામ થયું વિખ્યાત; મન વચ કાયે
વંદીયે, ઉઠી નિત્ય પ્રભાત ॥ ૮ ॥ સિદ્ધાં ॥

૩- વીશ કોટીશું પાંડવા, મોક્ષ ગયા ઈણે ઠામ;
એમ અનંત મુક્તે ગયા; સિદ્ધક્ષેત્ર તિણે નામ ॥ ૯ ॥
સિદ્ધાં ॥

૪-અડસઠ તીરથ નહાવતાં, અંગ રંગ થડી એક;
તુંખી-જલ રનાને કરી, જાગ્યો ચિત્ત વિવેક ॥ ૧૦ ॥

૧૧૫

ચંદ્રશેખર રાજન પ્રમુખ, કર્મ કહિન મલધામ; અચલ
પદે વિમલા થયા, તિણે વિમલાચલ નામ ॥ ૧૧ ॥
સિદ્ધાં ॥

૫- પર્વતમાં સુરગિરિ વડો, જિન અભિષેક કરાયે;
સિદ્ધ હુવા સ્નાતક પદે, સુરગિરિ નામ ધરાય
॥ ૧૨ ॥ ભરતાદિ ચૌદ ક્ષેત્રમાં, એ સમે તીરથ
ન એક; તિણે સુરગિરિ નામે નમું, જિહાં સુરવાસ
અનેક ॥ ૧૩ ॥ સિદ્ધાં ॥

૬- એંસી ચોજન પૃથુલ છે, ઉચ્ચપણે છઠ્ઠીશ;
મહિમાએ મોટો ગિરિ, મહાગિરિ નામ નમીશ ॥
૧૪ ॥ સિદ્ધાં ॥

૭- ગણધર ગુણવંતા મુનિ, વિશ્વમાંહે વંદનિક;
જેહવો તેહવો સંયમી, વિમળાયજો (એ તીરથે)
પૂજનીક ॥ ૧૫ ॥ વિપ્રલોક વિષવર સમા, દુઃખીયા
જૂતલ માન; દ્રવ્યલિંગી કણ ક્ષેત્ર સમ, મુનિવર છાપ
સમાન ॥ ૧૬ ॥ શ્રાવક મેઘ સમા કહ્યા, કરના

૧૧૬

પુણ્યનું કામ; પુણ્યની રાશિ વધે ઘણી, તિણે પુણ્ય-
રાશિ નામ ॥ ૧૭ ॥ સિદ્ધાંત ॥

૮- સંયમધર મુનિવરે ઘણા, તપ તપતા એક
ધ્યાન; કર્મ વિયોગે પામીયા, કેવળ લક્ષ્મી નિધાન
॥ ૧૮ ॥ લાખ એકાણું શિવ વર્ચા, નારદ્યું અણુગાર;
નામ નમો તિણે આકમું, શ્રીપદગિરિ નિરધાર
॥ ૧૯ ॥ સિદ્ધાંત ॥

૯- શ્રી સીમંધરસ્વામીએ, એ ગિરિ મહિમા
વિલાસ; ઈંદ્રની આગે વર્ણવ્યો, તિણે એ ઈંદ્રપ્રકાશ
॥ ૨૦ ॥ સિદ્ધાંત ॥

૧૦- દશ કોટિ અણુવ્રતધરા, ભક્તે જમાડે સાર;
જૈનતીર્થ યાત્રા કરે, લાભ તણો નહીં પાર ॥ ૨૧ ॥
તેહ થકી સિદ્ધાયલે, એક મુનિને દાન; દેતાં લાભ
ઘણો હુવે, મહાતીર્થ અભિધાન ॥ ૨૨ ॥ સિદ્ધાંત ॥

૧૧૭

૧૧- પ્રાપ્તે એ ગિરિ શાશ્વતો, રહેશે કાલ અનંત;
શત્રુજય માહાતમ સુણી, નમો શાશ્વતગિરિ અંત
॥ ૨૩ ॥ સિદ્ધાં ॥

૧૨- ગૌ નારી બાલક મુનિ, ચઉ હત્યા કરનાર;
યાત્રા કરતાં કાર્તિકી, ન રહે પાપ લગાર ॥ ૨૪ ॥
જે પરદારા લંપટી, ચોરીના કરનાર; દેવદ્રવ્ય ગુરુ-
દ્રવ્યના, જે વળી ચોરણહાર ॥ ૨૫ ॥ ચૈત્રી કાર્તિકી
પૂનમે, કરે યાત્રા ઈણે દામ; તપ તપતાં પાતિક ગણે;
તિણે દૃઢશક્તિ નામ ॥ ૨૬ ॥ સિદ્ધાં ॥

૧૩- ભવ-ભય પામી નીકળ્યા, ધાવચ્યા-સુત
જેહ; સહસ મુનિશું શિવ વર્યા, મુક્તિનિલયગિરિ
તેહ ॥ ૨૭ ॥ સિદ્ધાં ॥

૧૪- ચંદ્ર સૂરજ ગિહું જણ્યા, ઉભા ઈણે ગિરિ
શૃંગ; વધાવિયો વર્ણવ કરી, પુષ્પદંતગિરિ રંગ
॥ ૨૮ ॥ સિદ્ધાં ॥

૧૧૮

૧૫- કર્મકલણુ ભવજલ તણ, ઠહાં પામ્યા શિવ-
સદ્ગઃ પ્રાણી પદ્ય નિરંજની, વદો ગિરિ મહાપદ્ય
॥ ૨૯ ॥ સિદ્ધાં ॥

૧૬- શિવવલુ વિવાહ ઉત્સવે, મંડપ રચિયો સાર;
મુનિવર વર ખેડક ભણી, પૃથ્વીપીઠ મનોહાર ॥ ૩૦
॥ સિદ્ધાં ॥

૧૭- શ્રી સુભદ્રગિરિ નમો, ભદ્ર તે મંગલ રૂપ;
જલ તરે રજ ગિરિવર તણી, શિશ ચક્રાવે સૂપ ॥ ૩૧
॥ સિદ્ધાં ॥

૧૮- વિદ્યાધર સુર અપચ્છરા, નદી શેત્રુંજી વિલાસ;
કરતા હરતા પાપને, ભણ્યે ભવી કૈલાસ ॥ ૩૨ ॥
સિદ્ધાં ॥

૧૯- બીજન નિર્વાણી પ્રભુ, ગર્ધ ચોવીશી મોઝાર;
તસ ગણધર મુનિમાં વડા, નામે કદંબ અણુગાર
॥ ૩૩ ॥ પ્રભુ વચને અણુસણુ કરી, મુક્તિપુરીમાં

૧૧૯

વાસ; નામે કદંબગિરિ નમો, તો હોય લીલ વિલાસ
॥ ૩૪ ॥ સિદ્ધાં ॥

૨૦- પાતાલે જસ મૂલ છે, ઉજ્જવલગિરિનું
સાર; ત્રિકરણ યોગે વંદતાં, અલ્પ હોયે સંસાર ॥
૩૫ ॥ સિદ્ધાં ॥

૨૧- તન મન ધન સુત વલ્લભા, સ્વર્ગાદિક સુખ
ભોગ; જે વાંછે તે સંપન્ને, શિવરમણી સંયોગ ॥ ૩૬
॥ વિમલાયલ પરમેષ્ઠિનું, ધ્યાન ધરે ૫૬ માસ; તેજ
અપૂરવ વિસ્તરે, પૂરે (પૂગે) સઘળી આશ ॥ ૩૭ ॥
ત્રીજે ભવ સિદ્ધિ લહે, એ પણ પ્રાપ્તિ વાચ;
ઉત્કૃષ્ટા પરિણામથી, અંતરમુદ્ધરત સાચ ॥ ૩૮ ॥
સર્વકામદાયક નમો, નામ કરી ઓળખાણ; શ્રી
શુભવીરવિજય પ્રભુ, નમતાં કોડ કલ્યાણ ॥ ૩૯
॥ સિદ્ધાં ॥

૧૨૦

શ્રી સિદ્ધગિરિજનાં ખમાસમણ.

(૬૬૧-૧૦૮)

- શ્રી આદીશ્વર અજર અમર, અવ્યાપ્તા અહોનીશ;
 પરમાત્મ પરમેસર, પ્રણમું પરમ મુનીશ. ૧
- જય જય જગપતિ જ્ઞાન-ભાણ, ભાસિત લોકાલોક;
 શુદ્ધ સ્વરૂપ સમાધિમય, નમિત સુરાસુર થોક. ૨
- શ્રી સિદ્ધાયલ મંડણો, નાભિ-નરેસર-નંદ;
 મિથ્યામતિ મત ભંજણો, ભવિ-કુમુદાકર-ચંદ. ૩
- પૂર્વ નવાણું જસ શિરે, સમવસર્યા જગનાથ;
 તે સિદ્ધાયલ પ્રણમિયે, ભક્તે જોડી હાથ. ૪
- અનંત જીવ ઇણ ગિરિવરે, પામ્યા ભવનો પાર;
 તે સિદ્ધાયલ પ્રણમિયે, લલિયે મંગલ માળ. ૫
- જસ શિર મુકુટ મનોહર, મરૂદેવીનો નંદ;
 તે સિદ્ધાયલ પ્રણમિયે, ઋદ્ધિ સદા સુખવંદ. ૬
- મહિમા જોહનો દાખવા, સુરગરૂ પણ મતિમંદ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પ્રગટે સહજનંદ. ૭

૧૨૧

સત્તા ધર્મ સમારવા, કારણ જેહ પડર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, નાસે અથ સવિ દૂર. ૮
 કર્મકાદ સવિ ટાળવા, જેહનું ધ્યાન હુતાશ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પામીજે સુખવાસ. ૯
 પરમાનંદ દશા લહે, જસ ધ્યાને મુનિરાય;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પાતિક દૂર પલાય. ૧૦
 શ્રદ્ધા ભાસન રમણતા, રતનત્રયીનો હેતુ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ભવ-મકરાકર-સેતુ. ૧૧
 મહાપાપી પણ નિસ્તર્યા, જેહનું ધ્યાન સુહાય;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, સુર નર જસ ગુણ ગાય. ૧૨
 પુંડરીક ગણધર પ્રમુખ, સિધ્ધા સાધુ અનેક;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, આણી હૃદય વિવેક. ૧૩
 ચંદ્રશેખર સ્વસાપતિ, જેહને સંગે સિદ્ધ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પામીજે નિજ ઝડક. ૧૪
 જલચર ખેચર તિરિય સવે, પામ્યા આતમ ભાવ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ભવજલ તારણ નાવ. ૧૫

૧૨૨

સંઘ યાત્રા જોણે કરી, કીધા જોણે ઉદ્ધાર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, છેદીજો ગતિ ચાર. ૧૬

પુષ્ટિ શુદ્ધ સંવેગ રસ, જોહને ધ્યાને ધાય;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, મિથ્યામતિ સવિ જાય. ૧૭

સુરતર સુરમણિ સુરગવી, સુરઘટ સમ જસ ધ્યાવ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, પ્રગટે શુદ્ધ સ્વભાવ. ૧૮

સુરલોકે સુરસુંદરી, મળી મળી થોકે થોક;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, ગાવે જોહના શ્લોક. ૧૯

યોગીસર જસ દર્શને, ધ્યાન સમાધિ લીન;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, હુવા અનુભવ રસ લીન. ૨૦

માનું ગગને સૂર્ય શશી, દીયે પ્રદક્ષિણા નિત;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, મહિમા દેખણ ચિત્ત. ૨૧

સુર અસુર નર કિનરા, રહે છે જોહની પાસ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, પામે લીલ વિલાસ. ૨૨

મંગલકારી જોહની, મૃત્તિકા હારી મેટ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, કુમતિ કદાચહ મેટ. ૨૩

૧૨૩

કુમતિ-કૌશિક જેહને, દેખી ઝાંખા થાય;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, સવિ તસ મહિમા ગાય. ૨૪
 સૂરજકુંડના નીરથી, આધિ વ્યાધિ પડાય;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, જસ મહિમા ન કહાય. ૨૫
 સુંદર ટુંક સોહામણી, મેર સમ પ્રાસાદ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, દૂર દલે વિખવાદ. ૨૬
 દ્રવ્ય લાવ વૈરી ઘણા, જિહાં આવ્યે હોય શાંત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, જાયે લવની બ્રાંત. ૨૭
 જગ હિતકારી જિનવરા, આવ્યા એણે હામ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, જસ મહિમા ઉદામ. ૨૮
 નહી શેત્રુંજી સ્નાનથી, મિથ્યા મળ ધાવાય;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, સવિ જનને સુખદાય. ૨૯
 આઠ કર્મ જે સિદ્ધગિરે, ન દીયે તીવ્ર વિપાક;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, જિહાં નવિ આવે કાક. ૩૦
 સિદ્ધશિલા તપનીયમય, રત્ન સ્ફટિક ખાણ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પામ્યા કેવલનાણ. ૩૧

૧૨૪

સોવન રૂપા રતનની, ઔષધિ જ્ઞાન અનેક;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ન રહે પાતક એક. ૩૨

અંયમધારી સંયમે, પાવન હોય જિણ ક્ષેત્ર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, દેવા નિર્મળ નેત્ર. ૩૩

આવક જિહાં શુભ દ્રવ્યથી, ઉત્સવ પૂજા સ્નાત્ર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પોષે પાત્ર સુપાત્ર. ૩૪

સાહમિવત્સલ પુણ્ય જિહાં, અનંતગુણું કહેવાય;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, સોવન ફૂલ વધાય. ૩૫

સુંદર જાત્રા જોહની, દૃષ્ટી હરખે ચિત્ત;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ત્રિભુવન માંહે વિદિત. ૩૬

પાલીતાણું પુર ભલું, સરોવર સુંદર પાલ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે જાયે સકલ જંગલ. ૩૭

મનમોહન પાળે ચઢે, પગ પગ કર્મ ખપાય;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ગુણ ગુણી ભાવ લખાય. ૩૮

જેણે ગિરિ રૂપ સોહામણાં, કુંડે નિર્મલ નીર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ઉતારે ભવ-તીર. ૩૯

૧૨૫

મુક્તિમંદિર સોપાન સમ, સુંદર ગિરિવર પાળ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, લહિયે શિવપુર રાળ. ૪૦

કર્મ કોટિ અથ વિકટ ભટ, દેખી ધ્રુજે અંગ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, દિન દિન ચઢતે રંગ. ૪૧

ગૌરી ગિરિવર ઉપરે, ગાવે જિનવર ગીત;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, સુખે શાસન રીત. ૪૨

કવડ જક્ષ રણવાલ જસ, અહોનિશ રહે હનૂર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, અસુરાં રાખે દૂર. ૪૩

ચિત્ત ચાતુરી ચક્રેસરી, વિદ્ય વિનાસણ-હાર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, સંઘ તણી કરે સાર. ૪૪

સુરવરમાં મધવા યથા, ગ્રહ-ગણમાં જિમ ચંદ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, તિમ સવિ તીરથ ઈંદ. ૪૫

દીઠે દુર્ગતિ વારણો, સમર્થો સારે કાળ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, સવિ તીરથ શિરતાળ. ૪૬

પુંડરીક પંચ કોડીશું, પામ્યા કેવલનાણ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, કર્મ તણી હોય હાણ. ૪૭

૧૨૬

મુનિવર કોડી દસ સહિત, દ્રાવિડ તે ^૧વારિખેણુ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ચઢિયા શિવ-નિથેણુ. ૪૮
 નમિ વિનમિ વિદ્યાધરા, દોય કોડી મુનિ સાથ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પામ્યા શિવપુર આથ. ૪૯
 ઋષભવંશીય નરપતિઘણા, ઈણે ગિરિ પહોતા મોક્ષ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ટાલ્યા પાતિક દોષ. ૫૦
 રામ ભરત બિહું બાંધવા, ત્રણ કોડી મુનિ યુત્ત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ઈણે ગિરિ શિવ સંપત્ત. ૫૧
 નારદ મુનિવર નિર્મલો, સાધુ એકાણું લાખ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પ્રવચન પ્રગટ એ ભાખ. ૫૨
 શાંખ પ્રદુભન ઋષિ કહ્યા, સાડિ આઠ કોડિ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પૂરવ કર્મ વિછોડિ. ૫૩
 થાવચ્યાસુત સહસ્રશું, અણસણ રંગે કીધ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, વેગે શિવપદ લીધ. ૫૪
 શુક પરિવ્રાજક વળી, એક સહસ્ર અણગાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પામ્યા શિવપુર દ્વાર. ૫૫

૧. વારિખિલ સમજવા.

૧૨૭

સેલગસૂરિ મુનિ પાંચસે, સહિત હુઆ શિવનાહ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, અંગે ધરી ઉત્સાહ. ૫૬
 ઇમ બહુ સિધ્યા ઇણે ગિરિ, કહેતાં નાવે પાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, શાસ્ત્ર-માંહે અધિકાર. ૫૭
 બીજ ઇહાં સમકિત તણું, રોપે આતમ ભોમ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ટાલે પાતક-સ્તોમ. ૫૮
 અલ્પ સ્ત્રી બ્રહ્મ ગો હત્યા, પાપે ભારિત જેહ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પહોતા શિવપુર જેહ. ૫૯
 જગ જેતાં તીરથ સર્વે, એ સમ અવર ન દીઠ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, તીર્થ-માંહે ઉચ્ચિત્. ૬૦
 ધન્ય ધન્ય સોરઠ દેશ જિહાં, તીરથ માંહે સાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, જનપદમાં શિરદાર. ૬૧
 અહોનિશ આવત હુંકડા, તે પણ જેહને સંગ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પામ્યા શિવવધૂ રંગ. ૬૨
 વિરાધક જિન-આણુના, તે પણ હુવા વિશુદ્ધ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પામ્યા નિર્મલ બુદ્ધ. ૬૩

૧૨૮

મહા મ્લેચ્છ શાસનરિપુ, તે પણ હુવા ઉપસંત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, મહિમા દેખી અનંત. ૬૪
 મંત્ર યોગ અંજન સવે, સિદ્ધ હુવે જિજ્ઞા હામ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પાતકહારી નામ. ૬૫
 સુમતિ સુધારસ વરસતે, કર્મદાવાનલ સંત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ઉપશમ તસ ઉલસંત. ૬૬
 શ્રુતધર નિતુ નિતુ ઉપદિશે, તત્ત્વાતત્ત્વ વિચાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ગ્રહે ગુણ્યુત શ્રોતાર. ૬૭
 પ્રિયમેલક ગુણુગણુ તણું, કીરતિ-કમલા સિંધુ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, કલિકાલે જગજંધુ. ૬૮
 શ્રીશાંતિ તારણુ તરણુ, જોહની ભક્તિ વિશાલ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, દિન દિન મંગલ માલ. ૬૯
 શ્વેત ધ્વજા જસ લહકતી, બાંખે ભવિને એમ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, બ્રમણુ કરો છો કેમ? ૭૦
 સાધક સિદ્ધ દશા બણી, આરાધે એક ચિત્ત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, સાધન પરમ પવિત્ર. ૭૧

૧૨૯

સંઘપતિ થઈ એહની, જે કરે ભાવે યાત્ર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, તસ હોય નિર્મલ ગાત્ર. ૭૨
 શુદ્ધાતમ ગુણ રમણતા, પ્રગટે જેહને સંગ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, જેહનો જસ અમંગ. ૭૩
 રાયણવૃક્ષ સોહામણ, જિહાં જિનેશ્વર પાય;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, સેવે સુર નર-રાય. ૭૪
 પગલાં પૂછ ઋષભનાં, ઉપશમ જેહને અંગ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, સમતા પાવન અંગ. ૭૫
 વિદ્યાધરજ મિલે બહુ, વિચરે ગિરિવર શૃંગ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ચઢતે નવ રસ રંગ. ૭૬
 માલતી મોગર કેતકી, પરિમલ મોહે ભૃંગ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પૂજે ભવી જિન અંગ. ૭૭
 અજિતજિનેશ્વર છહાં રહ્યા, ચોમાસું ગુણ-ગેહ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, આણી અવિહત નેહ. ૭૮
 શાંતિજિનેશ્વર સોલમા, સોલ કપાય કરી અંત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ચાતુરમાસ રહંત. ૭૯

૧૩૦

નેમિ વિના જિનવર સવે, આગ્યા છે જિણુ ઠામ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, શુદ્ધ કરે પરિણામ. ૮૦
 નમિ નેમિ જિન અંતરે, અજિતશાંતિસ્તવ કીધ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, નાંદિષેણુ પ્રસિદ્ધ. ૮૧
 ગણુધર મુનિ ઉવજ્જાય તિમ, લાભ લહ્યા કેઈ લાખ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, જ્ઞાન અમૃતરસ ચાખ. ૮૨
 નિત્ય ઘંટા ટંકારવે, રણુઝણુ ઝલ્લરી નાદ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, દુંદુભિ માદલ વાદ. ૮૩
 જોણુ ગિરિ ભરત નરેસરે, કીધો પ્રથમ ઉદ્ધાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, મણિમય મૂરતિ સાર. ૮૪
 ચૌમુખ ચઉગતિ દુઃખ હરે, સોવનમય સુવિહાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, અક્ષય સુખ દાતાર. ૮૫
 ઇણુ તીરથ મહોટા કહ્યા, સોલ ઉદ્ધાર સદાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, લઘુ અસંખ્ય વિચાર. ૮૬
 દ્રવ્ય ભાવ વૈરી તણો, જોહથી થાયે અંત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, શત્રુજય સમરંત. ૮૭

૧૩૧

પુંડરીક ગણધર હુઆ, પ્રથમ સિદ્ધ ઇણે ઠામ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પુંડરીકગિરિ નામ ૮૮
 કાંકરે કાંકરે ઇણુ ગિરિ, સિદ્ધ હુઆ સુપવિત્ત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, સિદ્ધક્ષેત્ર સમચિત્ત. ૮૯
 મલ દ્રવ્ય લાવ વિશેષથી, જોહથી જાયે દૂર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, વિમલાચલ સુખ પૂર. ૯૦
 સુરવરા બહુ જે ગિરે, નિવસે નિરમલ ઠાણુ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, સુરગિરિ નામ પ્રમાણ. ૯૧
 પરવત સહુ માંહે વડો, મહાગિરિ તેણે કહાંત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, દરશન લહે પુણ્યવંત. ૯૨
 પુણ્ય અનર્ગલ જોહથી, થાયે પાપ વિનાશ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, નામ બહુ પુણ્યરાશ. ૯૩
 લક્ષ્મીદેવીએ કર્યો, કુડે કમલ નિવાસ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પદ્મનામ સુવાસ. ૯૪
 સવિ ગિરિમાં સુરપાત સમો, પાતક પંક વિલાત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પર્વતદંદ્રિ વિખ્યાત. ૯૫

૧૩૨

ત્રિભુવનમાં તીરથ સવે, તેહમાં મોટો એહ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, મહાતીરથ જસ રેહ. ૯૬
 આદિ અંત નહિ જોહનો, કોઈ કાલે ન વિલાય;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, શાશ્વતગિરિ કહેવાય. ૯૭
 ભદ્ર ભક્ષા જે ગિરિવરે, આવ્યા હોય અપાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, નામ સુભદ્ર સંભાર. ૯૮
 વીર્ય વધે શુભ સાધુને, પામી તીરથ ભક્તિ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, નામે જે દૃઢશક્તિ. ૯૯
 શિવગતિ સાધે જે ગિરિ, તે માટે અભિધાન;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, મુક્તિનિલય ગુણખાણ. ૧૦૦
 ચંદ સૂરજ સમકિત ધરા, સેવ કરે શુભચિત્ત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, પુષ્પદંત વિદિત. ૧૦૧
 બિન્ન રહે ભવજલ થકી, જે ગિરિ લહે નિવાસ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, મહાપદ્મ સુવિલાસ. ૧૦૨
 ભૂમિધરી જે ગિરિવરે, ઉદધિ ન લોપે લીહ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણુમિયે, પૃથિવીપીઠ અનીહ. ૧૦૩

૧૩૩

મંગલ સવિ મલવાતાળું, પીઠ એહ અભિરામ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, ભદ્રપીઠ જસ નામ. ૧૦૪
 મૂલ જસ પાતાલમેં, રતનમય મનોહાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, પાતાલમૂલ વિચાર. ૧૦૫
 કર્મક્ષય હોયે જિહાં, હોય સિદ્ધ સુખ-કેલ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, અકર્મક મન મેલ. ૧૦૬
 કામિત સવિ પૂરણ હોયે, જેહનું દરિસણ પામ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રણમિયે, સર્વ-કામ મન ઠામ. ૧૦૭
 ઈત્યાદિક એકવીશ ભલાં, નિરપમ નામ ઉદાર;
 જે સમર્થાં પાતક હરે, આતમ શક્તિ અનુસાર. ૧૦૮

-: કળશ :-

ઈમ તીર્થ નાયક, સ્તવન લાયક, સંયુક્તો શ્રી
 સિદ્ધગિરિ । અદ્વૈત સય ગાહ સ્તવને, પ્રેમ ભક્તે
 મન ધરી ॥ શ્રીકલ્યાણસાગર, સુરિ શિષ્યે, શુભ
 જગીશે સુખકરી । પુણ્ય મહોદય, સદ્ગત મંગલ,
 વેલી સુજસે જયસિરિ ॥ ૧ ॥

૧૩૪

શ્રી સિદ્ધાયલ-મહાતીર્થાદિ સ્તવનાવલી.

ચોથો-વિભાગ.

વર્તમાન ચોવીસીના ખીજ તીર્થપતિ

શ્રી અજિતનાથ ભગવાનથી

આરંભીને ચોવીસમા તીર્થપતિ શ્રી મહાવીર-

સ્વામી પર્યંતના શ્રી જિનેશ્વરદેવોનાં ચૈત્ય-

વંદનો, સ્તવનો અને સ્તુતિઓનો સંગ્રહ.

શ્રી અજિતનાથ જિન-ચૈત્યવંદન.

અજિતનાથ પ્રભુ અવતર્યો, વિનિતાનો સ્વામી;
જિતશત્રુ વિજયા તણો, નંદન શિવગામી ॥ ૧ ॥ખોહોંતેર લાખ પૂરવ તણું, પાળ્યું જોણે આય; ગજ
લંછન લંછન નહિ, પ્રભુમે સુરરાય ॥ ૨ ॥ સાડાચારસેં ધનુષની એ, જિનવર ઉત્તમ દેહ; પાદ પદ્મ
તસ પ્રભુમિએ, જેમ લહીએ શિવગેહ ॥ ૩ ॥

૧૩૫

શ્રી અજિતનાથ પ્રભુનાં સ્તવનો.

[૧]

અજિત જિણુંદશું પ્રીતડી, મુજ ન ગમે હો
 બીજનો સંગ કે; માલતી ફૂલે મોહિયો, કિમ બેસે
 હો આવલ તરૂ ભૂંગ કે ॥ અજિત૦ ॥ ૧ ॥ ગંગા-
 જલમાં જે રમ્યા, કિમ છિલ્લર હો રતિ પામે મરાલ
 કે; સરોવર જલધર જલ વિના, નવિ ચાહે હો જેમ
 ચાતક બાલ કે ॥ અજિત૦ ॥ ૨ ॥ કોકિલ કલ
 કુન્જિત કરે, પામી મંજરી હો પંજરી સહકાર કે;
 આછાં તરવર નવિ ગમે, ગિરઆશું હો હોયે ગુણનો
 પ્યાર કે ॥ અજિત૦ ॥ ૩ ॥ કમલિની દિનકર કર
 ગ્રહે, વલી કુમુદિની હો ધરે ચંદશું પ્રીત કે, ગૌરી
 ગિરીશ ગિરિધર વિના, નવિ ચાહે હો કમલા નિજ
 ચિત્ત કે ॥ અજિત૦ ॥ ૪ ॥ તિમ પ્રભુશું મુઝ મન
 રમ્યું, બીજશું હો નહિ આવે દાય કે; શ્રીનયવિજય
 વિષ્ણુ તણો, વાચક જસ હો નિત નિત ગુણ ગાય
 કે ॥ અજિત૦ ॥ ૫ ॥

૧૩૬

[૨]

(ઓધવજ સંદેશો કહેજે શ્યામને-એ દેશી.)

પ્રીતલડી બંધાણી રે અજિત જિણુંદશું,
 પ્રભુ પાપે દાણ એક મને ન સુહાય જો; ધ્યાનની
 તાલી રે લાગી નેહશું; જલદ-ઘટા જિમ શિવસુત-
 વાહન રે દાય જો ॥ પ્રીતલડી ॥ ૧ ॥ નેહ ઘેલું મન
 મારું રે પ્રભુ અલજો રહે, તન મન ધન એ કારણથી
 પ્રભુ મુઝ જો; મ્હારે તો આધાર રે સાહિય રાવસો,
 અંતરગતની પ્રભુ આગલ કહું ઝગુજ જો ॥
 પ્રીતલડી ॥ ૨ ॥ સાહેબ તે સાચો રે જગમાં
 બાણીએ, સેવકનાં જો સહેજો સુધારે કાજ જો; એહવે
 રે આચરણે કેમ કરી રહું, બિરદ તુમારું તારણ તરણ
 જહાજ જો ॥ પ્રીતલડી ॥ ૩ ॥ તારકતા તુજ
 માંહે રે શ્રવણે સાંભળી, તે બાણી હું આગ્યો છું દીન-
 દયાળ જો; તુજ કરુણાની લહેરે રે મુજ કારજ સરે, શું
 ઘણું કહીએ બાણ આગળ કૃપાળ જો ॥ પ્રીતલડી ॥

૧-મેઘ. ૨-મયૂર. ૩-ગુહ્ય (વાત.)

૧૩૭

॥ ૪ ॥ કરણાધિક કીધી રે સેવક ઉપરે, ભવ-ભય
ભાવક ભાંગી ભક્તિ પ્રસંગ જો; મન વાંછિત ફળીયા રે
જિન આલખને, કર જોડીને મોહન કહે મન રંગ જો
॥ પ્રીતસહીં ॥ ૫ ॥

[૩]

(મહારો મુજરો લોને રાજ-સાહિબ શાંતિ સલાહા-
એ દેશી.)

અજિત જિજ્ઞેસર ચરણની સેવા, હેવાએ હું
હવિયો; કહિયે અણુચાખ્યો પણ અનુભવ, રસનો
ટાણો મલિયો ॥ પ્રભુજી મહેર કરીને આજ, કાજ
હમારાં સારો ॥ ૧ ॥ મૂકાવ્યો પણ હું નવિ મૂકું,
ચૂકું એ નવિ ટાણો; ભક્તિ-ભાવ ઉઠ્યો જે અંતર,
તે કિમ રહે શરમાણો ॥ પ્રભુજી ॥ ૨ ॥ લોચન
શાંત સુધારસ સુભગાં, મુખ મટકાળું પ્રસન્ન; યોગ
મુદ્રાનો લટકો ચટકો, અતિશયનો અતિ ધન ॥ પ્રભુજી
॥ ૩ ॥ પિંડ પદસ્થ રૂપસ્થ લીનો, ચરણ-કમળ
તુજ ગ્રહીયાં; બ્રમર પરે રસ સ્વાદ ચખાવો, વિરસો

૧૩૮

કાં કરે મહીયાં ॥ પ્રભુજી ॥ ૪ ॥ બાળ કાળમાં
 વાર અનંતી, સામગ્રીએ નવિ જાગ્યો; યૌવન કાળે તે
 રસ ચાખ્યો, તું સમરથ પ્રભુ માગ્યો ॥ પ્રભુજી ॥
 ॥ ૫ ॥ તું અતુલવ-રસ દેવા સમરથ, હું પણ અરથી
 તેહનો; ચિત્ત વિત્ત ને પાત્ર સંબંધે, અજર રહ્યો હવે
 કેહનો ॥ પ્રભુજી ॥ ૬ ॥ પ્રભુની મહેરે તે રસ
 ચાખ્યો; અંતરંગ સુખ પામ્યો; માનવિજય વાયક
 ઈમ જંપે, હુઓ મુજ મન કામ્યો ॥ પ્રભુજી ॥ ૭ ॥

શ્રી અજિતનાથ પ્રભુની સ્તુતિ.

વિજયાસુત વંદો, તેજથી જ્યું દિણદો ।
 શીતલતાએ ચંદો, ધીરતાએ ગિરીદો ॥
 મુખ જેમ અરવિંદો, જાસ સેવે સુરીદો ।
 લહો પરમાનંદો, સેવના સુખકંદો ॥ ૧ ॥

શ્રી સંભવનાથ જિન-ચૈત્યવંદન.

સાવત્રી નયરી ધણી, શ્રી સંભવનાથ; જિતારી
 નૃપ નંદનો, ચલવે શિવ સાથ ॥ ૧ ॥ સેના નંદન

૧૩૯

ચંદને, પૂજો નવ અંગે; ચારશેં ધનુષનું દેહમાન,
 પ્રભુમો મન રંગે ॥ ૨ ॥ સાઠ લાખ પૂરવતાણું એ,
 જિનવર ઉત્તમ આય; તુરંગ લાંછન પદ પદને,
 નમતાં શિવસુખ થાય ॥ ૩ ॥

શ્રી સંભવનાથ પ્રભુનાં સ્તવનો.

[૧]

સંભવ જિનરાજ સુખકંદા, અહો! સર્વજ
 જિનચંદા; હરો ભરમ જલકા કંદા, મીઠે જરા મરણકા
 કંદા ॥ સંભવ ॥ ૧ ॥ જો યાચક આશ ના પૂરે,
 તો દાતા ખિરદ હે દૂરે; જો દાયક મૂલ ના જાણે, તો
 માંગન આશ કુણ આણે? ॥ સંભવ ॥ ૨ ॥ ગુણ-
 વંત જન જો તારે, તો શિર પર નાથ કુણ ધારે; મૂલ-
 ગુણી કોન જગ સારે, અનાદિ ભરમકો ફારે ॥ સંભવ ॥
 ૩ ॥ જો રોગી હોત હૈ તનમેં, તો વૈદ્ય વો ધારતા
 મનમેં; હું રોગી વૈદ્ય તૂં પૂરો, કરો સખ રોગ ચકચૂરો
 ॥ સંભવ ॥ ૪ ॥ જ્યું પારસ લોહતા ખંડે,

૧૪૦

કનક શુદ્ધ રૂપકું મંડે; એસો જિનરાજ તું દાતા, હવે
 ક્યું ઢીલ હ? ત્રાતા ! ॥ સંભવ ॥ ૫ ॥ જે જયે
 દેવ મેં જેતે, કહું હવે નામ તેકેતે; તૂં જાને આદથી
 ચેરી; અવસ્થા જગતમેં મેરી ॥ સંભવ ॥ ૬ ॥
 કલ્પતરૂ જાનકે રાચ્યો, ન નિષ્કળ હોત અગ્ન જાચ્યો;
 કરો નિજ રૂપ સાનીકો; ન થાઈં ફીર જગ ફીકો
 ॥ સંભવ ॥ ૭ ॥ જો ભક્તિ નાથકી કરતા,
 અક્ષય ભંડારકું ભરતા; અધાનંદ મન માંહિ અતિ
 ભારો, નિહારો દાસકું તારો ॥ સંભવ ॥ ૮ ॥

[૨]

સાહેબ સાંભળો રે, સંભવ અરજ અમારી;
 ભવોભવ હું ભમ્યો રે, ન લહી સેવા તમારી । નરક
 નિગોદમાં રે, તિહાં હું જાહુ ભવ ભમિયો; તુમ વિના
 દુઃખ સહ્યાં રે, અહોનિશ ક્રોધે ધમધમિયો
 ॥ સાહેબ ॥ ૧ ॥ ઇન્દ્રિયવશ પડ્યો રે, પાળ્યાં વ્રત
 નવિ સૂંસે; વ્રસ પણુ નવિ ગળ્યા રે, હણિયા થાવર
 હૂંસે । વ્રત ચિત્ત નવિ ધર્યાં રે, બીજું સાચું ન જોલ્યું;

૧૪૧

પાપની ગોઠડી રે, તિહાં મેં હમડું ખોલ્યું ॥ સાહેબ૦
 ॥ ૨ ॥ ચોરી મેં કરી રે, અઉવિહ અદત ન ટાળ્યું;
 શ્રી જિન-આણશું રે, મેં નહિ સંયમ પાળ્યું । મધુ-
 કરતણી પરે રે, શુદ્ધ ન આહાર ગવેખ્યો; રસના
 લાલચે રે, નીરસ પિંડ ઉવેખ્યો ॥ સાહેબ૦ ॥ ૩ ॥
 નરભવ દોહિલો રે, પામી મોહવશ પડિયો; પરસ્ત્રી
 દેખીતે રે, મુજ મન તિહાં જઈ અડિયો । કામ ન કો
 સર્પાં રે, પાપે પિંડ મેં ભરિયો; શુદ્ધ શુદ્ધ નવિ રહી
 રે, તેણે નવિ આતમ તરીયો ॥ સાહેબ૦ ॥ ૪ ॥
 લક્ષ્મીની લાલચે રે, મેં બહુ દીનતા દાખી; તો પણ
 નવિ મળી રે, મળી તો નવિ રહી રાખી । જે જન
 અભિલાષે રે, તે તો તેહથી નાસે; તૃણ સમ જે ગણે રે,
 તેહની નિત્ય રહે પાસે ॥ સાહેબ૦ ॥ ૫ ॥ ધન્ય
 ધન્ય તે નરા રે, એહનો મોહ વિજોડી; વિષય નિવારીને
 રે, તેહને ધર્મમાં જોડી । અમદ્ય તે મેં ભખ્યાં રે,
 રાત્રીભોજન કીધાં; વ્રત નવ પાળિયાં રે, જેહવાં મૂળથી
 લીધાં ॥ સાહેબ૦ ॥ ૬ ॥ અનંત ભવ હું ભમ્યો રે,

૧૪૨

ભમતાં સાહેબ મળિયો; તુમ વિણ કોણ દીએ રે?,
 બોધિ-રયણ મુજ બળિયો । સંભવ આપને રે, ચરણ-
 કમળ તુમ સેવા; નય એમ વિનવે રે, સુણને
 દેવાધિદેવા । ॥ સાહેબ૦ ॥ ૭ ॥

[૩]

[અંતરજામી સુણ અલવેસર-એ રાગ.]

(થાસું પ્રેમ બન્યો છે રાજ-એ દેશી.)

સમકિત દાતા સમકિત આપો, મન માગે થઈ મીઠું;
 છતી વસ્તુ દેતાં શું શોચો, મીઠું તે સહુએ દીઠું ॥ ખ્યારા
 પ્રાણ થકી છો રાજ, સંભવ જિનવર મુજને ॥
 ॥ ૧ ॥ એમ મત જાણો જે આપે લહીએ, તો લાઘ્યું
 શું લેવું; પણ પરમારથ પ્રીછી આપે, તેહજ કહીએ
 દેવું ॥ ખ્યારા૦ ॥ ૨ ॥ એ અર્થી હું અર્થ સમર્પક,
 એમ મત કરજો હાંસું; પ્રગટ ન હતું તુમને પણ
 પહેલાં, એ હાંસાનું ખાસું (પાસું) ॥ ખ્યારા૦ ॥ ૩ ॥
 પરમ પુરૂષ તમે પ્રથમ જાણે, પામ્યા એ પ્રભુતાઈ;
 તેણે રૂપે તુમને ઈમ જાણે, તેણે તુમ હાથે વડાઈ

૧૪૩

॥ પ્યારાં ॥ ૪ ॥ તુમે સ્વામી હું સેવાકામી, મુજરે
 સ્વામી નિવાજે; નહિ તો હઠ માંડી માગતાં, કાણુ-
 વિધ સેવક લાજે ॥ પ્યારાં ॥ ૫ ॥ જ્યોતે જ્યોતિ
 મીલે મત પ્રીછો, કુણુ લેશે કુણુ ભજશે; સાચી ભક્તિ
 તે હંસ તણી પરે, ખીર નીર નય કરશે ॥ પ્યારાં
 ॥ ૬ ॥ ઓલગ કીધી તે લેખે આવી, ચરણુ ભેટ પ્રભુ
 દીધી; રૂપ વિબુધનો મોહન પભણે, રસના પાવન
 કીધી ॥ પ્યારાં ॥ ૭ ॥

[૪]

સંભવ જિનવર વિનતિ, અવધારે ગુણુગાતા
 રે; ખામી નહિ મુજ ખિજમતે, કદિય હોશે ફલ
 દાતા રે-સંભવં ॥ ૧ ॥ કર જોડી ઉભો રહું,
 રાત દિવસ તુમ ધ્યાને રે; જો મનમાં આણો નહિ,
 તો શું કહીયે થાને રે?-સંભવં ॥ ૨ ॥ ખોટ
 ખમ્મને કેા નહિ, દીજે વાંછિત દાનો રે; કરૂણા નજરે
 પ્રભુજી તણી, વાધે સેવક વાનો રે-સંભવં ॥ ૩ ॥

૧૪૪

કાલલઘ્નિ નહિ મતિ ગણો, લાવલઘ્નિ તુમ હાથે રે;
 લડથડતું પણ ગજ બચ્યું, ગાજે ગયવર સાથે રે-
 સંભવ૦ ॥ ૪ ॥ દેશો તો તુમહિ લલા, ખીજ
 તો નવિ જાયું રે; વાચકજસ કહે સાંધયું, ફલશે
 એ મુજ સાચું રે-સંભવ૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી સંભવનાથ જિન-સ્તુતિ.

સંભવ સુખદાતા, જેહ જગમાં વિખ્યાતા ।

૫૨ જીવોના વ્રાતા, આપતા સુખશાતા ॥

માતા ને બ્રાતા, કેવલજ્ઞાન રાતા ।

દુઃખ દોહગ વ્રાતા, જસ નામે પલાતા ॥ ૧ ॥

શ્રી અભિનંદનસ્વામી-ચૈત્યવંદન.

હંચપણે ત્રણસો પચાસ, ધનુષ પ્રભુ દેહ; સંવર
 રાય સિદ્ધારથા, સુતથું મુજ નેહ ॥ ૧ ॥ લાખ
 પચાસ પૂર્વ આયુ, અયોધ્યાનો રાણો; સુવર્ણ વર્ણ
 વિરાજતો, કપિ લંછન જાણો ॥ ૨ ॥ અભિનંદન પ્રભુ

૧૪૫

વિનતિ એ, અંતર્યામી દેવ; વિનયવિનય ઉવજ્ઞાપનો,
૩૫ નમે નિત્યમેવ ॥ ૩ ॥

શ્રી અભિનંદનસ્વામીનું સ્તવન.

(સુલુન્ને હો પ્રભુ-એ દેશી.)

દીદી હો પ્રભુ, દીદી જગગુરુ તુઝ; મૂરતિ હો પ્રભુ;
મૂરતિ મોહન વેલડીજી; મીદી હો પ્રભુ, મીદી તાહરી
વાણી; લાગે હો પ્રભુ, લાગે જેરી સેલડીજી ॥ ૧ ॥
જાણું હો પ્રભુ, જાણું જન્મ કયત્ય; જો હું હો પ્રભુ, જો
હું તુમ સાથે મિલ્યોજી; સુરમણિ હો પ્રભુ, સુરમણિ પામ્યો
હત્ય; આંગણે હો પ્રભુ, આંગણે મુજ સુરતર ફલ્યોજી
॥ ૨ ॥ જાગ્યાં હો પ્રભુ, જાગ્યાં પુણ્ય અંકૂર; માગ્યાં
હો પ્રભુ, મુહ માગ્યા પાસા ઢળ્યાજી; વૂઠા હો પ્રભુ,
વૂઠા અમીરસ મેહ; નાઠા હો પ્રભુ, નાઠા અશુભ શુભ
દિન વળ્યાજી ॥ ૩ ॥ ભૂખ્યાં હો પ્રભુ, ભૂખ્યાં મિલ્યાં
ધૃતપૂર; તરસ્યાં હો પ્રભુ, તરસ્યાં દિવ્ય ઉદક મિલ્યાંજી;
થાક્યાં હો પ્રભુ, થાક્યાં મિલ્યાં સુખપાલ; ચાહતાં હો

૧૪૬

પ્રભુ, ચાહતાં સજ્જન હેજે હલ્યાંજી ॥ ૪ ॥ દીવો હો
 પ્રભુ, દીવો નિશા વન ગેહ; સાખી હો પ્રભુ, સાખી
 થલે જલનો મળીજી; કળિયુગે હો પ્રભુ, કળિયુગે દુલ્લહો
 તુજ; દરિસણ હો પ્રભુ, દરિસણ લલ્યું આશા ફળીજી
 ॥ ૫ ॥ વાયક હો પ્રભુ, વાયક જશ તુમ દાસ;
 વિનવે હો પ્રભુ, વિનવે અભિનંદન સુણોજી; કઈયે
 હો પ્રભુ, કઈયે મ દેશો છેહ; દેજો હો પ્રભુ, દેજો
 સુખ દરિસણ તારુંજી ॥ ૬ ॥

શ્રી અભિનંદનસ્વામીની સ્તુતિ.

સંવર સુતં સાચો, જાસ સ્યાદવાદ વાચો ।
 થયો હીરો જાચો, મોહને દેઈ તમાચો ॥
 પ્રભુ ગુણ ગણ માચો, એહને ધ્યાને રાચો ।
 જિનપદ સુખ સાચો, ભગ્ય પ્રાણી નિકાચો ॥ ૧ ॥

શ્રી સુમતિનાથ જિન-ચૈત્યવંદન.

સુમતિ જયંત વિમાનથી, રહ્યા અયોધ્યા દામ;
 રાક્ષસ ગણ પંચમ પ્રભુ, સિંહ રાશિ ગુણુ ધામ ॥ ૧ ॥

૧૪૭

મધા નક્ષત્રે જનમિયા, મૂષક યોનિ જગદીશ; મોહરાય
સંત્રામમાં, વરસ ગયાં છવ્વીશ ॥ ૨ ॥ જીવ્યો પ્રિયંગુ
તરે તલે એ, સહસ્ર મુનિ પરિવાર; અવિનાશી પદવી
વર્યા, વીર નમે સો વાર ॥ ૩ ॥

શ્રી સુમતિનાથ પ્રભુનાં સ્તવનો.

[૧]

સુમતિનાથ ગુણશું મિલીજી, વાધે મુજ મન
પ્રીતિ; તેલ પિન્દુ જિમ વિસ્તરેજી, જલમાંહો ભલી
રીતિ ॥ સોભાગી જિનશું, લાગ્યો અવિહુડ રંગ ॥
એ આંકણી ॥ ૧ ॥ સજ્જનશું જે પ્રીતડીજી,
છાની તે ન રખાય; પરિમલ કસ્તૂરી તણોજી, મહી
માંહી મહકાય ॥ સોભાગી ॥ ૨ ॥ અંગુલિયે
નવિ મેરે ઢંકાયે, છાપડીયે રવિ તેજ; અંજલિમાં
જિમ ગંગ ન માયે, મુજ મન તિમ પ્રભુ હેજ
॥ સોભાગી ॥ ૩ ॥ હુઓ છિયે નહિ અધર
અણુ જિમ, ખાતાં પાન સુરંગ; પીવત ભર ભર
પ્રભુ-ગુણ પ્યાલા, તિમ મુજ પ્રેમ અભંગ ॥

૧૪૮

સોભાળીં ॥ ૪ ॥ ઢાંકી ઇક્ષુ પરાળયુંજી, ન રહે
લહી વિસ્તાર; વાચક જસ કહે પ્રભુ તણેજી, તિમ
મુજ પ્રેમ પ્રકાર ॥ સોભાળીં ॥ ૫ ॥

[૨]

(નાથ કેસે ગજકો બંધ છુડાયો—એ દેશી..)

સુમતિ જિન તુમ ચરણે ચિત્ત દીનો, એ તો
જનમ જનમ દુઃખ છીનો—॥ સુમતિં ॥ અપાંકણી ॥
કુમતિ કુલટ સંગ દૂર નિવારી, સુમતિ સુગુણ રસ
ભીનો; સુમતિનાથજિન મંત્ર સુણ્યો હૈ, મોહ નીંદ
ભઈ ખીનો ॥ સુમતિં ॥ ૧ ॥ કરમ પરજંક બંક
અતિ સિન્યા, મોહ મૂઢતા દીનો; નિજ ગુણ ભૂલ
રચ્યો પરગુણમેં, જનમ મરણ દુઃખ લીનો ॥
સુમતિં ॥ ૨ ॥ અપ્પ તુમ નામ પ્રભંજન પ્રગટ્યો,
મોહ અબ્ર છય કીનો; મૂઢ અજ્ઞાન અવિરતિ એ તો,
મૂલ છીન ભયે તિનો ॥ સુમતિં ॥ ૩ ॥ મન
ચંચલ અતિ બ્રામક મેરો, તુમ ગુણ મકરંદ પીનો;
અવર દેવ અપ્પ દૂર તજત હૈ, સુમતિ ગુપતિ ચિત્ત

૧૪૯

દીનો ॥ સુમતિં ॥ ૪ ॥ માત તાત તિરિયા સુત
 ભાઈ, તન ધન તણુ નવીનો; એ સખ મોહ જલકા
 માયા, ઈન સંગ ભયો હૈ મલીનો ॥ સુમતિં ॥ ૫ ॥
 દસણુ જ્ઞાન ચારિત્ર તિનોં, નિજ ગુણુ ધન હર લીનો;
 સુમતિ પ્યારી ભયી રખવારી, વિપયઈન્દ્રીય ભયી ખીનો
 ॥ સુમતિં ॥ ૬ ॥ સુમતિ સુમતિ સમતા રસ
 સાગર, આગર જ્ઞાન ભરીનો; આતમ રૂપ સુમતિ સંગ
 પ્રગટે, શમ દમ દાન વરીનો ॥ સુમતિં ॥ ૭ ॥

શ્રી સુમતિનાથ જિન-સ્તુતિ.

સુમતિ સુમતિદાઈ, મંગલા જસ માઈ ।
 મેર ને વળી રાઈ, એર એહને તુલાઈ ॥
 કાય કીધાં ઘાઈ, કેવલજ્ઞાન પાઈ ।
 નહી ઉણામ કાંઈ, સેવિયે એ સદાઈ ॥ ૧ ॥

શ્રી પદ્મપ્રભ જિન-ચૈત્યવંદન.

કોસંખી પુરી રાણ્યો, ધર નરપતિ તાય; પદ્મપ્રભ
 પ્રભુતા મઈ, સુસીમા જસ માય ॥ ૧ ॥ ત્રીશ લાખ

૧૫૦

પૂરવ તાણું, જિન આયુ પાળી; ધનુષ અઢીસેં દેહડી,
સવિ કર્મને ટાળી ॥ ૨ ॥ પદ્મ લાંછન પરમેસર એ,
જિનપદ પદ્મની સેવ; પદ્મવિજય કહે કીજએ,
ભવિજન સહુ નિત્યમેવ ॥ ૩ ॥

શ્રી પદ્મપ્રભ પ્રભુનાં સ્તવનો.

[૧]

(રાગ-રેખતા.)

પદ્મ પ્રભુ પ્રાણસે પ્યારા, છોડાવો કર્મકી
ધારા; કરમ ફંદ તોડવા ધોરી, પ્રભુજસે અર્જ હૈ
મોરી ॥ પદ્મ ૦ ॥ ૧ ॥ લઘુ વય એક થેં જ્યા,
મુક્તિમેં વાસ તુમ કીયા; ન જાની પીર તેં મોરી,
પ્રભુ અખ ખેંચ લે દોરી ॥ પદ્મ ૦ ॥ ૨ ॥ વિષય
સુખ માની મો મનમેં, ગયો સખ કાલ ગફલતમેં;
નારક દુઃખ વેદના ભારી, નિકલવા ના રહી પ્યારી
॥ પદ્મ ૦ ॥ ૩ ॥ પરવશ દીનતા કીની, પાપકી પોટ
શિર લીની; ભક્તિ નહીં જાની તુમ કેરી, રહ્યો નિશ-

૧૫૧

દિન દુઃખ ઘેરી ॥ પદ્મ ॥ ૪ ॥ ઇસિવિધ વિનતિ
તોરી, કર્મ મેં દોય કર જોરી, આતમ આનંદ મુજ
દીજો, વીરનું કાજ સખ કીજો ॥ પદ્મ ॥ ૫ ॥

[૨]

[મુજ ગોવાલણી, ગોરસડા વાલી રે, હલી રહેને-એ દેશી.]

હો અવિનાશી, શિવવાસી સુવિલાસી
સુસીમાનંદના; હો ગુણરાશી, તત્ત્વપ્રકાશી ખાસી
માનો વંદના ॥ એ દેક ॥ તુમે ધર-નરપતિને કુલે
આયા, તુમે સુસીમા-રાણીના જ્યા; છપ્પન દિશ-
કુમારી હલરાયા ॥ હો અવિ ॥ ૧ ॥ સોહમ
સુરપતિ પ્રભુ ધર આવે, કરી પંચરૂપ સુરગિરિ લાવે;
તિહાં ચોસઠ હરિ ભેગા થાવે ॥ હો આવ ॥
૨ ॥ કોઠિ સાઠ લાખ ઉપર ભારી, જલ ભરીયા
કલસા મનોહારી; સુર નવરાવે સમકિત ધારી ॥
હો અવિ ॥ ૩ ॥ થય યુધ્ધ મંગલ કરી ધર
લાવે, પ્રભુને જનની પાસે ઠાવે; કોડી ખત્રીસ સોવન
વરસાવે ॥ હો અવિ ॥ ૪ ॥ પ્રભુ દેહડી દીપે

૧૫૨

નીલમણિ, ગુણ ગાવે શ્રેણી ઈંદ્ર તણી; પ્રભુ ચિરં-
 જીવો ત્રિભુવન ધણી ॥ હો આવ૦ ॥ ૫ ॥
 અઢીસેં ધનુષ ઉંચી કાયા, લહી ભોગવી રાન્ય રમા
 નયા; પછી સંજમ લહી કેવલ પાયા ॥ હો અવિ૦ ॥
 ૬ ॥ તીરથ વરતાવી જગમાંહે, જન નિસ્તાર્યા પકરી
 બાંહે; જે રમણુ કરે નિજ ગુણુ માંહે ॥ હો અવિ૦ ॥
 ૭ ॥ અમ વેલા મૌન કરી સ્વામી, કિમ ખેઠા
 છો અંતરગમી; જગતારક બિરૂદે લગે ખામી ॥
 હો અવિ૦ ॥ ૮ ॥ નિજપાદ પદ્મ સેવા દીજે,
 નિજ સમવડ સેવકને કીજે; કહે રૂપવિજય મુજરો
 લીજે ॥ હો આવ૦ ॥ ૯ ॥

શ્રી પદ્મપ્રભુ જિન-સ્તુતિ.

અઢીસેં ધનુષ કાયા, ત્યક્ત મદ મોહ માયા ।
 સુસીમા જસ માયા, શુક્લ જે ધ્યાન ધ્યાયા ॥
 કેવલ વર પાયા, ચામરાદિ ધરાયા ।
 સેવે સુરરાયા, મોક્ષનગરે સધાયા ॥ ૧ ॥

૧૫૩

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ જિન-ચૈત્યવંદન.

શ્રી સુપાસજિણુંદ પાસ, ટાળ્યો ભવ ફેરો; પૃથ્વી
માતા ઉરે જ્યો, તે નાથ હમેરો ॥ ૧ ॥ પ્રતિષ્ઠિત
સુત સુંદર, (નયરી) વાણારસી રાય; વીશ લાખ
પૂરવતાણું, પ્રભુજનું આય ॥ ૨ ॥ ધનુષ જસેં જિન
દેહડી એ, રવસ્તિક લંછન સાર; પદ પદ્મે જસ
રાજતો, તાર તાર ભવ તાર ॥ ૩ ॥

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ પ્રભુનાં સ્તવનો.

[૧]

નિરખી નિરખી તુઝ જિંયને રે, હરખિત હોય
મુજ મનન ॥ સુપાસ સોહામણા ॥ નિર્વિકારતા
નયનમાં રે, મુખડું સદા સુપ્રસન્ન ॥ સુપાસ૦
॥ ૧ ॥ ભાવ અવસ્થા સાંભરે રે, પ્રાતિહારજની
શોભ ॥ સુપાસ૦ ॥ કોણિ ગમે દેવા સેવા રે, કરતા
મૂકી લોભ ॥ સુપાસ૦ ॥ ૨ ॥ લોકલોકના સ્તવિ
ભાવા રે, પ્રતિભાસે પરતક્ષ ॥ સુપાસ૦ ॥ તોહે

૧૫૪

નવિ રાચે નવિ રૂસે રે, નહીં અવિરતિનો પક્ષ
 ॥ સુપાસ૦ ॥ ૩ ॥ હાસ્ય ન રતિ અરતિ નહીં રે,
 નહીં ભય શોક દુગંઢ ॥ સુપાસ૦ ॥ નહીં કંદર્પ ક-
 દર્થના રે, નહીં અંતરાયનો સંચ ॥ સુપાસ૦ ॥ ૪ ॥
 મોહ મિથ્યાત્વ નિદ્રા ગર્ભ રે; નાહા દોષ અદાર
 ॥ સુપાસ૦ ॥ ચોત્રીશ અતિશય રાજતા રે, મૂલા-
 તિશય ચાર ॥ સુપાસ૦ ॥ ૫ ॥ પાંત્રીશ વાણી
 ગુણે કરી રે, દેતા ભવિ ઉપદેશ ॥ સુપાસ૦ ॥ ઈમ
 તુજ ઝિંમે તાહરો રે, ભેદ નહીં લવ લેશ ॥ સુપાસ૦
 ॥ ૬ ॥ રૂપથી પ્રભુ ગુણ સાંભરે રે, ધ્યાન રૂપસ્થ
 વિચાર ॥ સુપાસ૦ ॥ માનવિજ્ય વાયક વદે રે,
 જિન પડિમા જ્યકાર ॥ સુપાસ૦ ॥ ૭ ॥

[૨]

શ્રી સુપાસ જિન વંદિયે, સુખ સપત્તિનો હેતુ
 -લલના; શાંત સુધારસ જળનિધિ, ભવસાગર માંહે
 સેતુ-લલના ॥ શ્રી સુપાસ૦ ॥ ૧ ॥ સાત મહા-
 ભય ટાળતો, સપ્તમ જિનવર દેવ-લલના; સાવધાન

૧૫૫

મનસા કરી, ધારો જિનપદ સેવ-લલના ॥ શ્રી
 સુપાસ૦ ॥ ૨ ॥ શિવ શંકર જગદીશ્વર, ચિદાનંદ
 ભગવાન-લલના; જિન અરિહા તીર્થકર, જ્યોતિસ રૂપ
 અસમાન-લલના ॥ શ્રી સુપાસ૦ ॥ ૩ ॥ અલખ
 નિરંજન વચ્છલુ, સકલ જંતુ વિશ્રામ-લલના; અભ-
 યદાન દાતા સદા, પૂરણ આતમરામ-લલના ॥ શ્રી
 સુપાસ૦ ॥ ૪ ॥ વીતરાગ મદ કલ્પના, રતિ અરતિ
 ભય સોગ-લલના; નિદ્રા તંદ્રા દુરંદશા, રહિત અપા-
 ધિત યોગ-લલના ॥ શ્રી સુપાસ૦ ॥ ૫ ॥ પરમ
 પુરુષ પરમાત્મા, પરમેશ્વર પરધાન-લલના; પરમ
 પદારથ પરમેષી, પરમદેવ પરમાણુ-લલના ॥ શ્રી
 સુપાસ૦ ॥ ૬ ॥ વિધિ વિરચિ વિશ્વંભર, હ્રીકેશ
 જગનાથ-લલના; અદ્વહર અદ્વમોચન ધણી, મુક્તિ
 પરમપદ સાથ-લલના ॥ શ્રી સુપાસ૦ ॥ ૭ ॥
 એમ અતેક અભિધા ધરે, અનુભવ ગમ્ય વિચાર-
 લલના; જે જાણે તેહને કરે, આનંદધન અવતાર-
 લલના ॥ શ્રી સુપાસ૦ ॥ ૮ ॥

૧૫૬

અંબાલામંડન શ્રી સુપાર્ધનાથ જિન-સ્તવન.

ક્યું ન હો સુનાઈ સ્વામી, એસા ગુન્હા ક્યા
ક્રિયા ॥ આંકણીં ॥ ઔરોંકી સુનાઈ જાવે, મેરી
વારી નહીં આવે; તુમ જિન કોન મેરા, મુજે ક્યું
જૂલા દિયા ॥ ક્યુંં ॥ ૧ ॥ ભક્ત જનોં તાર
દિયા, તારનેકા કામ ક્રિયા; જિન ભક્તિવાલા મોંપે,
પક્ષપાત ક્યું લિયા ॥ ક્યુંં ॥ ૨ ॥ રાવ રંક
એક જનો, મેરા તેરા નાહીં માનો; તરન તારન
એસા, ગિરદ ધાર ક્યું લિયા ॥ ક્યુંં ॥ ૩ ॥ ગુન્હા
મેરા બક્ષ દીજે, મોંપે એતિ રહેમ કીજે; પક્ષા હી
ભરોંસા તેરા, દિલોમેં જમા લિયા ॥ ક્યુંં ॥ ૪ ॥
તુંહી એક અંતરજામી, સુનો શ્રી સુપાસ-સ્વામી;
અગ તો આસા પૂરા મેરી, કહેના સો તો કહ દિયા
॥ ક્યુંં ॥ ૫ ॥ શહેર અંબાલે ભેટી, પ્રભુજીકા
મુખ દેખી; મનુષ્યજનમકા લાહા, લેના સો તો લે
લિયા ॥ ક્યુંં ॥ ૬ ॥ ઉત્તિસો છાસદ છખીલા,
દીપમાલ દિન રંગીલા; કહે વીરવિજય પ્રભુ, ભક્તિમેં

૧૫૭

જગા દિયા ॥ ક્યું ॥ ૭ ॥

શ્રી સુપાર્શ્વનાથ જિન-સ્તુતિ.

સુપાસ જિન વાણી, સાંભળે જેહ પ્રાણી ।
 હૃદયે પહેચાણી, તે તર્યા ભવ્ય પ્રાણી ॥
 પાંત્રીશ ગુણ ખાણી, સૂત્રમાં જે ગુંથાણી ।
 ૫૨ દ્રવ્યશું જાણી, કર્મ પીલે જ્યું ઘાણી ॥ ૧ ॥

શ્રી ચંદ્રપ્રભપ્રભુ-ચૈત્યવંદન.

લક્ષ્મણા માતા જનમીયો, મહસેન જસ તાય;
 ઉકુપતિ લાંછન દીપતો, ચંદ્રપુરીનો રાય ॥ ૧ ॥
 દશ લખ પૂરવ આઉખું, દોઢસો ધનુષની દેહ; સુર
 નરપતિ સેવા કરે, ધરતા અતિ સસનેહ ॥ ૨ ॥
 ચંદ્રપ્રભ જિન આઠમા એ, ઉત્તમ પદ દાતાર; પદ્મ-
 વિજય કહે પ્રણમિયે, મુજ પ્રભુ પાર ઉત્તર ॥ ૩ ॥

૧૫૮

શ્રી ચંદ્રપ્રભ સ્વામીનાં સ્તવનો.

[૧]

ચાહુ લગી જિન ચંદ્રપ્રભુકી, મુજ મન સુમતિ
 જ્યું આઈરી; ભરમ મિથ્યા મત દૂર નશ્યો હૈ, જિન
 ચરણાં ચિત્ત લાઈ-સખીરી ॥ ચા૦ ॥ ૧ ॥
 શમ સંવેગ નિરવેદ, લસ્યો હૈ, કણ્ણારસ સુખદાઈરી;
 જૈન જૈન અતિ નીકે સગરે, એ ભાવના મન લાઈ-
 સખીરી ॥ ચા૦ ॥ ૨ ॥ શંકા કંખા ફલ પ્રતિ-
 સંસા, કુગુરૂ સંગ છીટકાઈરી; પરસંસા ધર્મહીન
 પુરૂષકી, ઈણે ભવમાંહી ન કાંઈ-સખીરી ॥ ચા૦ ॥
 ૩ ॥ દુઝ્યસિંધુ રસ અમૃત ચાખી, સ્યાદ્વાદ સુખ-
 દાઈરી; જહર પાન અખ કૌન કરત હૈ, દુરનય પંથ
 નસાઈ-સખીરી ॥ ચા૦ ॥ ૪ ॥ જખ લગ પૂરન
 તત્ત્વ ન જાણ્યો, તખ લગ કુગુરૂ ભુલાઈરી; સપ્ત-
 ભંગી ગર્ભિત તુમ વાણી, ભગ્ય જીવ સુખદાઈ-સ-
 ખીરી ॥ ચા૦ ॥ ૫ ॥ નામ રસાયણ સહુ જગ
 ભાખે, મર્મ ન જાણે કાંઈરી; જિન વાણી રસ કનક

૧૫૮

કરણકો, મિથ્યા લોહ ગમાઈ-સખીરી ॥ ચા૦ ॥ ૬ ॥
 ચંદ્ર કિરણ જસ ઉજ્જવલ તેરો, નિર્મલ જ્યોત સવા-
 ધરી; જિન સેવ્યો નિજ આતમ રૂપી, અવર ન
 કોઈ સહાઈ-સખીરી ॥ ચા૦ ॥ ૭ ॥

• [૨]

(રાયજી અમે તો હિંદુઆણી કે રાય ગરાશીયા રે લો-
 એ દેશી.)

જિનજી ચંદ્રપ્રભ અવધારો કે, નાથ નિહાળજો
 રે લો; બમણી બિરહ ગરીબ નિવાજકે, વાયા
 પાળજો રે લો ॥ ૧ ॥ હરખે હું તુમ શરણે આવ્યો
 કે, મુજને રાખજો રે લો; ચોરટા ચાર ચુગલ
 જે જાડા કે, તે દૂર નાખજો રે લો ॥ ૨ ॥ પ્રભુજી
 પંચ તણી પરશંસા કે, રૂડી થાપજો રે લો; મોહન
 મહેર કરીને દરિશણ, મુજને આપજો રે લો ॥ ૩ ॥
 તારક તુમ પાલવ મેં ઝાલ્યો કે, હવે મુને તારજો
 રે લો; કુતરી કુમતિ થઈ છે કૂડે કે, તેહને વારજો
 રે લો ॥ ૪ ॥ સુંદરી સુમતિ સોહાગણ સારી કે,

૧૬૦

પ્યારી છે ઘણી રે લો; તાતજી તે વિણ જીવે ચઉદ (ત્રણ)
 ભુવન કયું આંગણું રે લો ॥ ૫ ॥ લખગણ લખ-
 મણા રાણીના જાયા કે, મુજ મન આવજો રે લો;
 અનુપમ અનુજા અમૃત મીઠી કે, સુખડી લાવજો રે
 લો ॥ ૬ ॥ દીપતી દોઢસો ધનુષ પ્રમાણ કે, પ્રભુજીની
 દેહડી રે લો; દેવની દશ પૂરવ લખ માન કે, આયુષ્ય
 વેલડી રે લો ॥ ૭ ॥ નિર્ગુણ નિરાગી પણ હું રાગી
 કે, મનમાંહે રહ્યો રે લો; શુભગુરુ સુમતિવિજય સુપસાય
 કે, રામે સુખ લલ્યો રે લો ॥ ૮ ॥

શ્રી ચંદ્રપ્રભસ્વામીની સ્તુતિ.

સેવે સુરવંદા, જાસ ચરણારવિંદા; અદ્ભ મ જિન-
 ચંદા, ચંદ વરણે સોહંદા; મહસેન નૃપનંદા, કાપતા દુઃખ-
 દંદા; લંછન મિષ ચંદા, પાય માનું સેવંદા ॥ ૧ ॥

શ્રી સુવિધનાથ-ચૈત્યવંદન.

સુવિધિનાથ નવમા નમું, સુગ્રીવ જાસ તાત;
 મગર લંછન ચરણે નમું, રામા રૂડી માત ॥ ૧ ॥

१६१

आयु मे लाभ पूरव ताणुं, शत धनुषनी काय; काकंदी
नगरी धण्णी, प्रलुभुं प्रलु-पाय ॥ २ ॥ उत्तम विधि
जेष्ठथी लखो ओ, तिणे सुविधि जिन नाम; नभतां
तस पद पद्मने, लहिये शाश्वत धाम ॥ ३ ॥

श्री सुविधिनाथ प्रलुनां स्तवना.

[१]

मे' कीना नही तुम जिन आरशुं राग
॥ मे' कीना०-ओ टेक ॥ दिन दिन वान वधे गुन
तेरो, न्युं कंयन परभाग; औरनमे' है कषायकी
कालिमा, सो क्युं सेवा लाग ॥ मे' कीना० ॥ १ ॥
राजहंस तुं मान-सरोवर, और अशुयी इयि काग;
विषय लुजंगम गरुड तुं कडीओ, और विषय विष-
नाग ॥ मे' कीना० ॥ २ ॥ और देव जल छिहर
सरीजे, तुं तो समुद्र अथाग; तुं सुरतर ज(ग)न-
वांछित पूरन, और तो सूके साग ॥ मे' कीना० ॥
३ ॥ तुं पुष्पोत्तम तुंछि निरंजन, तुं शंकर वडभाग;

૧૬૨

તું બ્રહ્મા તું બુદ્ધ મહાબલ, તુંહિ જ દેવ વીતરાગ
 ॥ મેં કીના૦ ॥ ૪ ॥ સુવિધિનાથ તુમ ગુન કૂલ-
 નકો, મેરો દિલ હૈ બાગ; જસ કહે બ્રમર રસિક
 હોઈ તાકો, દીજે ભક્તિ પરાગ ॥ મેં કીના૦ ॥ ૫ ॥

[૨]

(તું પારંગત તું પરમેશ્વર—એ દેશી.)

તાહરી અજબશી યોગની મુદ્રા રે, લાગે મુને
 મીઠી રે; એ તો ટાલે મોહિની નિદ્રા રે, પરતક્ષ
 દીઠી રે ॥ એ આંકણી ॥ લોકોત્તરથી જોગની મુદ્રા,
 બહાલા મારા—નિરૂપમ આસન સોહે; સરસ—રચિત
 શુક્લધ્યાનની ધારે, સુર નરના મન મોહે રે ॥
 લાગે૦ ॥ ૧ ॥ ત્રિગટે રતન—સિંહાસને બેસી,
 બહાલા મારા—ચિહ્ન દિશે ચામર ઢલાવે; અરિહંત
 પદ પ્રભુતાનો ભોગી, તો પણ જોગી કહાવે રે
 ॥ લાગે૦ ॥ ૨ ॥ અમૃત ઝરણી મીઠી તુજ વાણી,
 બહાલા મારા—જેમ આપાઢો ગાજે; કાન મારગ થમ

૧૬૩

હિયડે પેસી, સંદેહ મનના ભાંજે રે ॥ લાગે૦ ॥
 ૩ ॥ કાઠિંગમે ઉભા દરબારે, વહાલા મારા-જય
 મંગલ સુર ખોલે; ત્રણ ભુવનની ઋદ્ધિ તુજ આગે,
 દીસે ઇમ તૃણ તોલે રે ॥ લાગે૦ ॥ ૪ ॥ બેદ
 લહું નહિ જોગ જુગતિનો, વહાલા મારા-સુવિધિ-
 જિણુંદ ખતાવો; પ્રેમથું કાન્તિ કહે કરી કરણા,
 મુજ મન-મંદિર આવો રે ॥ લાગે૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી સુવિધિનાથ જિન-સ્તુતિ.

નરદેવ ભાવ દેવો, જોહની સારે સેવો ।
 જોહ દેવાધિદેવો, સાર જગમાં જ્યું મેવો ॥
 જોતાં જગ એહવો, દેવ દીકો ન તેહવો ।
 સુવિધિ-જિન જોહવો, મોક્ષ દે તતખેવો ॥ ૧ ॥

શ્રી શીતલનાથ જિન-ચૈત્યવંદન.

નંદા દદરથ નંદનો, શીતલ શીતલનાથ; રાજા
 શ્રદ્ધિલપુર તણો, ચલવે શિવ સાથ ॥ ૧ ॥ લાખ

૧૬૪

પૂરવનું આઉપું, નેવું ધનુષ પ્રમાણ; કાયા માયા
દાળીને, લલ્લા પંચમ નાણુ ॥ ૨ ॥ શ્રીવત્સ લંછન
સુંદર એ, પદ પદ્મે રહે જાસ; તે જિનની સેવા
થકી, લલિયે લીલ વિલાસ ॥ ૩ ॥

શ્રી શીતલનાથસ્વામીનાં સ્તવના.

[૧]

(ક્રીસકે ચેલે ક્રીસકે પૂત-એ દેશા.)

શીતલનાથ સુણો અરદાસ, સાહિબ ! આપો પદ-
કમલે વાસ-સાંઈ સાંભળો ॥ મોહ મહીપતિ મ્હોટો
ચોર, નવ નવ રૂપ ધરી કરે જોર-સાંઈ ॥ ૧ ॥
માત પિતા વધૂ ભગિની બ્રાત, સાસુ સસરો પિત-
રીયા જાત-સાંઈ ॥ કુટુંબ વેષ કરી કિરતાર,
એહ ભમાડે બહુ સંસાર-સાંઈ ॥ ૨ ॥ પડદશ-
નનું લેઈ રૂપ, જગતે પમાડે ભવતે કૂપ-સાંઈ ॥
જો છોડણુ ચાહે સુણી સૂત; રૂપ ધરે એહ બીજો
પૂત-સાંઈ ॥ ૩ ॥ નિમગ્ન કુમતિ મન ઉન્માદ;

૧૬૫

આણી લોપી મહિ વાદ-સાંઈં ॥ આગમ બાખીની
 મતિ મંદ, આરોપે નિજ મતનો કંદ-સાંઈં ॥ ૪ ॥
 મોહ તણો એહવો પ્રપંચ, સ્વામી હવે સ્યો કીજે
 સંચ-સાંઈં ॥ કાંઈં બતાવો એક ઉપાય, જેમ મોહ
 નાશી દૂરે જાય-સાંઈં ॥ ૫ ॥ નેહ નજર ભરી
 નાથ નિહાલ, સુખિઓ થાઉં ત્રણે કાળ-સાંઈં ॥
 કીર્તિવિમળ પ્રભુ કર ઉપગાર, લક્ષ્મી દહે તું કર-
 ણુગાર-સાંઈં ॥ ૬ ॥

[૨]

[સનેહી સંત એ ગિરિ સેવો—એ દેશી.]

શીતલજન સહજનંદી, થયો મોહની કર્મ નિકંદી;
 પરજયી બુદ્ધિ નિવારી, પારિણામિક ભાવ સમારી ॥
 મનોહર મિત્ર એ પ્રભુ સેવો, દુનિયામાં દેવ ન
 એવો ॥ મનો ॥ એ આંકણી ॥ ૧ ॥ વર કેવલ-
 નાણુ-વિભાસી, અજ્ઞાન-તિમિર ભર નાસી; જયો
 લોકાલોક પ્રકાશી, ગુણ પન્નજવ વસ્તુ વિદ્યાસી ॥ મનો ॥
 ૨ ॥ અક્ષયસ્થિતિ અન્યાયાધ, દાનાદિક લખ્ય

૧૬૬

અગાધ; જેહ શાશ્વત સુખનો સ્વામી, જડ ઈન્દ્રિય
 ભોગ વિરામી ॥ મનો ૧૦ ॥ ૩ ॥ જેહ દેવનો દેવ
 કહાવે, યોગીશ્વર જેહને ધ્યાવે; જસ આણુ સુરતર વેલી,
 મુનિ-હૃદય આરામે ફેલી ॥ મનો ૧૦ ॥ ૪ ॥ જેહની
 શીતલતા સંગે, સુખ પ્રગટે અંગોઅંગે; ક્રોધાદિક તાપ
 શમાવે, જિનવિજ્યાનંદ સભાવે ॥ મનો ૧૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી શીતલનાથ જિન-સ્તુતિ.

શીતલ-જિન સ્વામી, પુણ્યથી સેવ પામી ।
 પ્રભુ આતમરામી, સર્વ પરભાવ વામી ॥
 જે શિવગતિ ગામી, શાશ્વતાનંદ-ધામી ।
 ભવી શિવસુખ કામી, પ્રભુમિયે શીશ નામી ॥ ૧ ॥

શ્રી શ્રેયાંસનાથ જિન-ચૈત્યવંદન.

શ્રી શ્રેયાંસ અગિયારમા, વિષ્ણુ નૃપ તાય; વિષ્ણુ
 માતા જેહની, એંશી ધનુષની કાય ॥ ૧ ॥ વર્ષ ચોરાશી
 લાખનું, પાળ્યું જેણે આય; ખડ્ગી લાંછન પદ કળે,
 સિંહપુરીનો રાય ॥ ૨ ॥ રાજ્ય તણ દીક્ષા વરી એ,

૧૬૭

જિનવર ઉત્તમ જ્ઞાન; પામ્યા તસ પદ પદ્મને, નમતાં
અવિચલ થાન ॥ ૩ ॥

શ્રી શ્રેયાંસનાથ જિન-સ્તવન.

(કર્મ ન છૂટે રે પ્રાણિયા-એ દેશી.)

તુમે બહુ મિત્રી રે સાહિબા, મારે તો મન એક;
તુમ વિણ બીજો રે નવિ ગમે, એ મુજ મ્હોટી રે ટેક
॥ શ્રી શ્રેયાંસ કૃપા કરો ॥ ૧ ॥ મન રાખો તુમે સવિ
તણાં, પણ કિહાં એક મળી જાઓ; લલયાવો લખ
લોકને, સાથી સહજ ન થાઓ ॥ શ્રીં ॥ ૨ ॥
રાગ ભરે જન મન રહો, પણ ત્રિહું કાલ વેરાગ;
ચિત્ત તુમારા રે સમુદ્રનો, કાંઈ ન પામે રે તાગ
॥ શ્રીં ॥ ૩ ॥ એહવા શ્યું ચિત્ત મેળવ્યું, કળવ્યું
પહેલાં ન કાંઈ; સેવક નિપટ અમૂઝ છે, નિર્વહશો
તુમે સાંઈ! ॥ શ્રીં ॥ ૪ ॥ નિરાગીશ્યું રે કિમ
મિલે, પણ મળવાનો એકંત; વાયક જશ કહે મુઝ
મિલ્યો, ભક્તે કામણ તંત ॥ શ્રીં ॥ ૫ ॥

૧૬૮

શ્રી શ્રેયાંસનાથ જિન-સ્તુતિ.

વિષ્ણુ જસ માત, જેહના વિષ્ણુ તાત ।
 પ્રભુના અવદાત, તીન લુવને વિખ્યાત ॥
 સુરપતિ સંઘાત, જસ નિકટે આયાત ।
 કરી કર્મનો ઘાત, પામિયા મોક્ષ સાત ॥ ૧ ॥

શ્રી વાસુપૂજ્ય જિન-ચૈત્યવંદન.

વાસવ વંદિત વાસુપૂજ્ય, ચંપાપુરી ઠામ; વસુ-
 પૂજ્ય કુલ ચંદ્રમા, માતા જયા નામ ॥ ૧ ॥ મહિષ
 લંછન જિન ખારમા, સિત્તેર ધનુષ પ્રમાણ; કાયા
 આયુ વરસ વળી, બોહોંતેર લાખ વખાણ ॥ ૨ ॥
 સંઘ ચતુર્વિધ સ્થાપીને એ, જિન ઉત્તમ મહારાય;
 તસ મુખ પદ્મ વચન સુણી, પરમાનંદી થાય ॥ ૩ ॥

શ્રી વાસુપૂજ્ય જિન-સ્તવન.

(શ્રી ઋષભાનન ગુણનિલો—એ દેશી.)
 આવો (આવો) મુજ મન-મંદિરે, સમરાવું સમકિત

૧૬૯

વાસ હો-મુણિંદ । પંચાચાર ઝિઝાવણાં, પચરંગી
 રચના તાસ હો-મુણિંદ ॥ આવો ॥ ૧ ॥ સિન્ન
 મૈત્રી-ભાવના, ગુણમુદિતા તળાઈ ખાસ હો-મુણિંદ ।
 ઉપશમ ઉત્તર-છદ બન્યો, તિહાં કરણા કુસુમ સુવાસ
 હો-મુણિંદ ॥ આવો ॥ ૨ ॥ ચિરતા આસન
 આપશ્યું, તપ તકિયા નિજ ગુણ ભોગ હો-મુણિંદ ।
 શુચિતા કેસર છાંટણાં, અનુભવ તંબોળ સુરંગ હો-
 મુણિંદ ॥ આવો ॥ ૩ ॥ ખાંતિ ચામર વિંજશે,
 વળી મૃદુતા દોળે વાય હો-મુણિંદ । છત્ર ધરે ઋણુતા
 સખી, નિર્લોભ ઓળાંસસે પાય હો-મુણિંદ ॥ આવો
 ॥ ૪ ॥ સત્ય સચિવને સોંપશ્યું, સેવા વિવેક સંયુત
 હો-મુણિંદ । આતમ સત્તા શુદ્ધ ચેતના, પરણાવું
 આજ મુહૂર્ત હો-મુણિંદ ॥ આવો ॥ ૫ ॥ અરજ
 સુણીને આવીયા, જયાનંદન નિરૂપમ દેહ હો-મુણિંદ ।
 ઓચ્છવ રંગ વધામણાં, થયાં ક્ષમાવિજય જિન ગેહ
 હો-મુણિંદ ॥ આવો ॥ ૬ ॥

૧૭૦

શ્રી વાસુપૂજ્ય જિન-સ્તુતિ.

વિશ્વના ઉપગારી, ધર્મના આદિકારી ।

ધર્મના દાતારી, કામ-ક્રોધાદિ વારી ॥

તાર્યા નર નારી, દુઃખ દોહગ્ગહારી ।

વાસુપૂજ્ય નિહારી, જાઉં હું નિત્ય વારી ॥ ૧ ॥

શ્રી વિમલનાથ જિન-ચૈત્યવંદન

કંપિલપુર વિમલ-પ્રભુ, શ્યામા માત મલ્હાર;

કૃતવર્મા નૃપ કુલ-નભે, ઉગમિયો દિનકાર ॥ ૧ ॥

લંછન રાજે વરાહનું, સાઠ ધનુષની કાય; સાઠ લાખ

વરસાં તણું, આયુ સુખદાય ॥ ૨ ॥ વિમલ વિમલ

પોતે થયા એ, સેવક વિમલ કરેહ; તુજ પદ પદ્મ

વિમલ પ્રતિ, સેવું ધરી સસનેહ ॥ ૩ ॥

શ્રી વિમલનાથ-પ્રભુનાં સ્તવનો.

[૧]

[રાગ-મલ્હાર, ઈડર આંખા આંખલી રે-એ દેશી.]

દુઃખ દોહગ દૂરે ટળ્યાં રે, સુખ સંપદશું ભેટ;

ધીંગ ધણી માથે કિયો રે, કુણુ ગંજે નર ખેટ ॥

૧૭૧

વિમલજિન ! દીઠાં લોયણુ આજ, મારાં સિધ્યાં
 વાંછિત કાજ ॥ વિમલ૦ ॥ ૧ ॥ ચરણકમલ કમલા
 વસે રે, નિર્મલ થિર-પદ દેખ; સમલ અથિર-પદ
 પરિહરી રે, પંકજ પામર પેખ ॥ વિમલ૦ ॥ ૨ ॥
 મુજ મન તુજ પદ-પંકજે રે, લીતો ગુણ મકરંદ;
 રંક ગણે મંદર-ધરા રે, ઈંદ્ર ચંદ્ર નાગિંદ ॥ વિમલ૦
 ॥ ૩ ॥ સાહિબ ! સમરથ તું ધણી રે, પામ્યો પરમ
 ઉદાર; મન વિસરામી વાલહો રે, આતમયો આધાર
 ॥ વિમલ૦ ॥ ૪ ॥ દરિસણુ દીઠે જિન તણું રે,
 સંશય ન રહે વેધ; દિનકર કરજર પ્રસરતાં રે, અંધ-
 કાર પ્રતિષેધ ॥ વિમલ૦ ॥ ૫ ॥ અમીય જરી
 મૂરતિ રચી રે, ઉપમા ન ઘટે કોય; શાંત સુધારસ
 ઝીલતી રે, નિરખત તૃપ્તિ ન હોય ॥ વિમલ૦
 ॥ ૬ ॥ એક અરજ સેવક તણી રે, અવધારો જિન-
 દેવ !; કૃપા કરી મુજ દીજ્યે રે, આનંદધન પદ
 સેવ ॥ વિમલ૦ ॥ ૭ ॥

૧૭૨

[૨]

સેવો ભવિયાં વિમલ-જિનેસર, દુલ્લહા
 સનજન સંગા જ; એહવા પ્રભુનું દરિશણ લહેવું, તે
 આજસમાંહિ ગંગા જ ॥ સેવો ॥ ૧ ॥ અવસર
 પામી આજસ કરશે, તે મૂરખમાં પહેલો જ, ભૂખ્યાને
 જિભ ઘેબર દેતાં, હાથ ન માંડે ઘહેલો જ ॥ સેવો ॥
 ૨ ॥ ભવ અનંતમાં દરિસણ દીકું, પ્રભુ એહવા
 દેખાડે જ; વિકટ ગ્રંથી જે પોળ પોળિયો, કર્મ
 વિવર ઉઘાડે જ ॥ સેવો ॥ ૩ ॥ તત્ત્વ પ્રીતિકર
 પાણી પાયે, વિમલાલોકે આંજ જ; લોચણ ગુર
 પરમાત્મ દિયે તવ, ભ્રમ નાંખે સવિ ભાંજ જ ॥ સેવો ॥
 ૪ ॥ ભ્રમ ભાંખ્યો તવ પ્રભુયું પ્રેમે, વાત કરં મન
 ખોલી જ; સરલતણે જે હૈડે આવે, તેહ જણાવે ખોલીજ
 ॥ સેવો ॥ ૫ ॥ શ્રી નયવિજય વિબુધ પય સેવક,
 વાચક જસ કહે સાચું જ; કોડી કપટ જે કોઈ દિખાવે,
 તોહિ પ્રભુ વિણ નવિ રાચું જ ॥ સેવો ॥ ૬ ॥

૧૭૩

શ્રી વિમલનાથ જિન-સ્તુતિ.

વિમલજિન જીહારો, પાપ સંતાપ વારો ।
 શ્યામાંબ મહારો, વિશ્વ કીર્તિ વિકારો ॥
 યોજન વિસ્તારો, જસ વાણી પ્રસારો ।
 ગુણ-ગણ આધારો, પુણ્યના એ પ્રકારો ॥ ૧ ॥

શ્રી અનંતનાથ જિન-ચૈત્યવંદન.

અનંત અનંતગુણ આગર, અયોધ્યાવાસી; સિંહ-
 સેન નૃપનંદનો, થયો પાપ નિકાસી ॥ ૧ ॥ સુજસા
 માતા જનમીયો, ત્રીસ લાખ ઉદાર; વરસ આઉખું
 પાલીયું, જિનવર જયકાર ॥ ૨ ॥ લંછન સિંયાણા
 તણું એ, કાયા ધનુષ પચાસ; જિનપદ પદ્મ નમ્યા
 થકી, લહિયે સહજ વિલાસ ॥ ૩ ॥

શ્રી અનંતનાથ જિન-સ્તવન.

(શ્રી ઋપલ જિણંદશું પ્રીતડી-એ દેશી.)

અનંતજિનંદસું પ્રીતડી, નીકી લાગી હો અમૃત-
 રસ જેમ; અવર સરાગી દેવની, વિષ સરીખી હો

१७४

सेवा कइं कइम ? ॥ अ० ॥ १ ॥ निम पद्मिनी मन
 पिछि वसे, निरधनीया हो मन धनकी प्रीत; मधुकर
 डेतकी मन वसे, निम साजन हो विरहीजन यित
 ॥ अ० ॥ २ ॥ करषणी मेघ आपाठ न्युं, निज
 वाछउ हो सुरभि निम प्रेम; सादिय अनंत-निशुंदशुं,
 मुज लागी हो लकित मन तेम ॥ अ० ॥ ३ ॥
 प्रीति अनादिनी दुःख लरी, में कीधी हो पर पुद्गल
 संग; जगत बन्यो तिथु प्रीतशुं, स्वांग धारी हो
 नाच्यो नव नव रंग ॥ अ० ॥ ४ ॥ जिसको अपना
 जनीया, तिने दिना हो छीनमें अति छेह; परजन
 डेरी प्रीतडी, में देखी हो अंते निःसनेह ॥ अ० ॥
 ५ ॥ मेरा कोरि न जगतमें, तुम छोडी हो जिनवर
 जगदीश; प्रीत कइं अय कानशुं, तुं त्राता हो मोहे
 विसवापीस ॥ अ० ॥ ६ ॥ आतमराभ तुं माहरो,
 सिरसेहरो हो हियजानो हार; दीनदयाल कृपा करो, मुज
 वेगे हो अय पार उतार ॥ अ० ॥ ७ ॥

૧૭૫

શ્રી અનંતનાથ જિન-સ્તુતિ.

અનંત અનંતનાણી, જસ મહિમા ગવાણી ।
 સુર નર તિરિ પ્રાણી, સાંભળે જસ વાણી ॥
 એક વચન સમજાણી, જેહ સ્યાદ્વાદ જાણી ।
 તર્યા તે ગુણ ખાણી, પામિયા સિદ્ધિ રાણી ॥ ૧ ॥

શ્રી ધર્મનાથ જિન-ચૈત્યવંદન

જાનુનંદન. ધર્મનાથ, સુવ્રતા જલી માત; વજ્ર
 લાંછન વજી નમે; ત્રણ ભુવન વિખ્યાત ॥ ૧ ॥ દશ
 લાખ વરસનું આઢિખું, વપુ ધનુષ પિસ્તાલીસ; રત્ન-
 પુરીનો રાજિયો, જગમાં જસ જગીસ ॥ ૨ ॥ ધર્મ
 મારગ જિનવર કહે એ, ઉત્તમ જન આધાર; તિણે
 તુજ પાદ પદ્મ તણી, સેવા કરે નિરધાર ॥ ૩ ॥

શ્રી ધર્મનાથ જિન-સ્તવન.

(હારે મહારે જોળનીયાનો લટકો દહાડા ચાર ને-એ દેશી.)
 હારે મારે ધર્મજિણુંદશું લાગી પૂરણુ પ્રીત જો,

૧૭૬

જીવડો લલચાણો જિનજીની ઓલગે રે લો; હારે
 મુને થાશે કાંઈક સમે પ્રભુ સુપ્રસન્ન જો, વાતલડી
 માહારી રે સવિ થાશે વગે રે લો ॥ ૧ ॥ હારે
 કાંઈ દુરજનને બંભેયો માહરો નાથ જો, ઓળવશે
 નહીં ક્યારે કીધી ચાકરી રે લો; હારે મારા સ્વામા
 સરીખો કુણુ છે દુનિયા માંહી જો, જઘએ રે જિમ
 તેહને ધર આશા કરી રે લો ॥ ૨ ॥ હારે જસ
 સેવાસેંતી સ્વારથની નહિ સિદ્ધિ જો, ઠાલી રે શી
 કરવી તેહથી ગોઠડી રે લો; હારે કાંઈ જૂઠું ખાય તે
 મીઠાઈ ને માટે જો, કાંઈ રે પરમારથ વિણુ નહીં
 પ્રીતડી રે લો ॥ ૩ ॥ હારે પ્રભુ અંતરજામી જીવન
 પ્રાણુ આધાર જો, વાયો રે નહિ જાણ્યો કલિયુગ
 વાયરો રે લો; હારે મારે લાયક નાયક ભગત-
 વત્સલ ભગવાન જો, વાર રે ગુણુ કેરો સાહિબ
 સાયરુ રે લો ॥ ૪ ॥ હારે પ્રભુ લાગી મુજને તાહરી
 માયા જોર જો, અલગા રે રહ્યાથી હોય ઓસિંગલો રે
 લો; હારે કુણુ જાણે અંતરગતની વિણુ મહારાજ જો,

૧૭૭

હેજે રે હસી ખેલો છોડી આમળો રે લો ॥ ૫ ॥
 હારે તાહરે મુખને મટકે અટક્યું માહારું મન ને,
 આંખણી અણીયાલી કામણુગારડી રે લો; હારે
 મારાં નયણાં લંપટ નેવે ખિણુ ખિણુ તુજ ને, રાતાં
 રે પ્રભુ રૂપે ન રહે વારીયાં રે લો ॥ ૬ ॥ હારે
 પ્રભુ અલગા તો પણુ જાણુજો કરીને હમ્મર ને,
 તાહરી રે ખલિહારી હું જાઉં વારણે રે લો; હારે
 કવિ રૂપ વિભુધનો મોહન કરે અરદાસ ને, ગિરિઆથી
 મન આણી ઉલટ અતિ ઘણે રે લો ॥ ૭ ॥

શ્રી ધર્મનાથ જિન-સ્તુતિ.

ધરમ ધરમ ધોરી, કર્મના પાસ તોરી ।
 કેવલશ્રી જોરી, જેહ ચોરે ન ચોરી ॥
 દર્શન મદ છોરી, જય બાગ્યા સંટોરી ।
 નમે સુર નર કોરી, તે વરે સિદ્ધિ જોરી ॥ ૧ ॥

૧૭૮

શ્રી શાંતિનાથસ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

[૧]

સર્વારથ-સિધ્ધે થકી, ચવિયા શાંતિ જિનેશ; હસ્તિ-
નાગપુર અવતર્યા, યોનિ હસ્તિ વિશેષ ॥ ૧ ॥ માનવ-
ગણુ ગુણુવંતને, મેષરાશિ સુવિલાસ; ભરણીએ જનમ્યા
પ્રભુ, છદ્મસ્થા એકે વાસ ॥ ૨ ॥ કેવલ નંદી તરે
તળે એ, પામ્યા અંતર-ઝાણુ; વીર કરમનો ક્ષય કરી,
નવ શતશું નિર્વાણુ ॥ ૩ ॥

[૨]

જય જય શાંતિજિણુંદ દેવ, હત્થિણાઉર-સ્વામી;
વિશ્વસેન કુલ ચંદ સમ, પ્રભુ અંતરજ્ઞમી ॥ ૧ ॥
અચિરા ઉર સર હંસલો, જિનવર જયકારી; મારી
રોગ નિવારકે, કીર્તિ જગ વિસ્તારી ॥ ૨ ॥ સોલમા
જિનવર પ્રણુમીયે એ, નિત્ય ઉઠી નામી શિશ; સુર
નર ભૂપ પ્રસન્ન મન, નમતાં વાઘે જગીશ ॥ ૩ ॥

૧૭૯

શ્રી શાંતિનાથસ્વામીનાં સ્તવનો.

[૧]

[ધર આવોજી આંખો મોરીઓ-એ દેશી.]

શ્રી શાંતિજિનેશ્વર સાહિબા, તુજ નાઠે કેમ
 પ્રાપ્ત્યે; મેં લીધી કેડજ તાહરી, તેહ પ્રસન્ન થયે
 પ્રાપ્ત્યે ॥ શ્રી શાંતિં ॥ ૧ ॥ તું વીતરાગપણું દાખવી,
 રાજા જનને ભૂલાવે; જાણીને કીધી પ્રતિગન્યા,
 કીધી કહો કુણુ ડોલાવે ॥ શ્રી શાંતિં ॥ ૨ ॥
 ઈ કાઈની કેડે મત પડો, કેડે પડ્યાં આણે વાજ;
 રાગી પ્રભુ પણુ ખિંચીયો, ભગતે કરી મેં સાત
 ૪ ॥ શ્રી શાંતિં ॥ ૩ ॥ મનમાંહી આણી
 ધિયો, હવે કેમ નિસરવા દેવાય; જો ભેદ રહિત
 જું મિલો, તો પલકમાંહી છૂટાય ॥ શ્રી શાંતિં
 ૪ ॥ કંપજે આવ્યા કિમ છૂટશે, દીધા વિણુ કહણુ
 નવ; તો શું હઠવાદ લેઈ રહ્યા, કહે માન કરો
 મિત્ત ॥ શ્રી શાંતિં ॥ ૫ ॥

૧૮૦

[૨]

સોલમા શ્રી જિનરાજ, ઝોલગ સુણો અમ ત
 -લલના ॥ ભગતથી એવડી કેમ, કરો છો ભો
 મણી-લ૦ ॥ ચરણે વિલગ્યો જેહ, આવીને
 ખરો-લ૦ ॥ નિપટ તેહથી કાણુ, રાખે રસ આ
 -લ૦ ॥ ૧ ॥ મેં તુજ કારણુ સ્વામી, ઉવેખ્યા
 ધણુ-લ૦ ॥ માહરી દિશાથી, મેં તો ન રાખી
 મણુ-લ૦ ॥ તો તુમે મુજથી કેમ, અપૂઠા
 રહો-લ૦ ॥ ચૂક હોવે જો કોઈ, મુખે મુખથી
 -લ૦ ॥ ૨ ॥ તુજથી અવર ન કોય, અ
 જગતીતલે-લ૦ ॥ જેહથી ચિત્તની વૃત્તિ, એ
 જઈ મલે-લ૦ ॥ દીજે દરિસણુ વાર, ધણી
 લગાવીએ-લ૦ ॥ વાતલડી અતિ મીઠી, તે
 વિરમાવીએ-લ૦ ॥ ૩ ॥ તું જો જલ તો હું
 કમલ તો હું વાસના-લ૦ ॥ વાસના તો હું
 ન મૂકું ઉપાસના-લ૦ ॥ તું છોડે પણ હું
 છોડું તુજ ભણી-લ૦ ॥ લોકોત્તર કોઈ

૧૮૧

માતી તુમથી બની-લ૦ ॥ ૪ ॥ ધુરથી સ્યાને સમકિત
 રીતે ભોળવ્યો-લ૦ ॥ ખોટ હવે કિમ જાઉં, દિલાસે
 ભોળવ્યો-લ૦ ॥ જાણી ખાસો દાસ, વિમાસો છો
 કશું-લ૦ ॥ અમે પણ ખીજમત માંહિ, ખોટા
 કેમ થાશું-લ૦ ॥ ૫ ॥ બીજ ખોટી વાતે, અમે
 શાનું નહીં-લ૦ ॥ મેં તુજ આગળ માહરા, મનવાલી
 લહી-લ૦ ॥ પૂરણ રાખો પ્રેમ, વિમાસો શું તમે-લ૦
 ॥ અવસર લહી એકાંતે, વિનચીએ છીએ અમે-લ૦
 ॥ ૬ ॥ અંતરજામી સ્વામી, અચિરાનંદના-લ૦ ॥
 શાંતિકરણ શ્રીશાંતિજી, માનજો વંદના-લ૦ ॥ તુજ
 સ્તવનાથી, તન મન આનંદ ઉપન્યો-લ૦ ॥ કહે
 માહુન મન રંગ, સુપંડિત રૂપનો ॥ લ૦ ॥ ૭ ॥

[૩]

શાંતિજિનેશ્વર સાચો સાહિબ, શાંતિ કરણ ધન
 ક્ષિમેં, હો જિનજી; તું મેરા મનમેં તું મેરા દિલમેં;
 મિયાન ધરૂં પલ પલમેં-સાહેબજી ॥ તું મેરા
 મુઝ ૧ ॥ જવમાં જમતાં મેં દરિશન પાવો, આશા પૂરો

૧૮૨

એક પલમેં-હો જિનજી ॥ તું મેરાં ॥ ૨ ॥
 મલ જ્યોત વદન તુમ સોહે, નિકસ્યો જ્યું
 બાદલમેં-હો જિનજી ॥ તું મેરાં ॥ ૩ ॥ મેરાં
 તુમ સાથે લીનો, મીન વસે જ્યું જલમેં-હો જિ
 ॥ તું મેરાં ॥ ૪ ॥ જિનરંગ કહે પ્રભુ શાંતિજિને
 દીધોજી દેવ સકલમેં-હો જિનજી ॥ તું મેરાં ॥ ૫

[૪]

(હારે મારે જોખનીયાનો લટકો દહાડા ચાર જો-એ દેશ

હારે મારે શાંતિજિનેશ્વર અલવેસર આધાર
 લેઈ દીક્ષા દીયે શિક્ષા ભવિજન લોકને રે લો;
 મારે પામી જ્ઞાન ધરી શુભ ધ્યાન અનંત જો;
 ભુવન અજવાળે ટાળે શોકને રે લો ॥ ૧ ॥
 મારે શૈલેશીમાં થઈ અલેશી સ્વામી જો, નિજ સત
 ભોગી સોગી નહિ કદા રે લો; હારે મારે ગુણ
 ત્રીશ જગીશ અતિ અદ્ભુત જો, પ્રગટ થયા અવ
 ગયા સવિ સાદિ સદા રે લો ॥ ૨ ॥ હારે મારે
 આકાર શ્રીકાર સ્વરૂપ ગુણ પાંચ જો, વરણ વિ

૧૮૩

અતીતથી ગુણુ પણ પામીયા રે લો; હારે મારે દોય
 ગંધ સંબંધ ટળ્યાથી દોય જો, અરસ સરસથી ગુણુ રસ
 પણ પ્રભુ વામીયા રે લો ॥ ૩ ॥ હારે મારે ફરસ
 આઠના નાશથી ગુણુ લલા અષ્ટ જો, ત્રણ વેદનો ખેદ
 પ્રભુ દૂરે કર્યો રે લો; હારે મારે અશરીરી અસંગી
 વળી અરૂંદ જો, એકત્રીસ ગુણુ વરીયો ભવ દરિઓ
 નિસ્તર્યો રે લો ॥ ૪ ॥ હારે મારે પામ્યા સિદ્ધ
 સ્વરૂપ અનુપમ જિણુંદ જો, તિમ સેવકના કારક તારક
 ભવ તણા રે લો; હારે મારે જિન ઉત્તમ વર ગુણુ-
 ભર પદ કજ નિત્ય જો, પદ્મવિજય કહે બાવો
 બાવે ભવિજના રે લોલ ॥ ૫ ॥

[૫]

સુણુ દયાનિધિ ! તુજ પદ પંકજ મુજ મન
 મધુકર લીનો, તું તો રાત દિવસ રહે સુખ ભીનો
 ॥ સુણુ ॥ એ આંકણી ॥ પ્રભુ અયિરામાતાનો
 જાયો, વિશ્વસેન ઉત્તમ કુલ આયો; એક ભવમાં દોય
 પદવી પાયો ॥ સુણુ ॥ ૧ ॥ પ્રભુ ચક્રી જિનપદનો

૧૮૪

ભોગી, શાંતિ નામ થકી થાય નિરોગી; તુજ સમ
 અવર નહીં દુન્ને યોગી ॥ સુણુ૦ ॥ ૨ ॥ ૫૮
 ખંડતણે પ્રભુ તું ત્યાગી, નિજ આતમ ઝઘ્ઘિ તણે
 રાગી; તુજ સમ અવર નહીં વૈરાગી ॥ સુણુ૦ ॥ ૩ ॥
 વડવીર થયા સંજમધારી, લહે કેવળ દુગ કમળા
 સારી; તુજ સમ અવર નહીં ઉપકારી ॥ સુણુ૦ ॥ ૪ ॥
 પ્રભુ મેઘરથ ભવ ગુણુ ખાણી, પારેવા ઉપર કરણુ
 આણી; નિજ શરણે રાખ્યો સુખ ખાણી ॥ સુણુ૦ ॥
 ૫ ॥ પ્રભુ કર્મ કટક ભવ ભય ટાળી, નિજ આતમ
 ગુણુને અનુવાળી; પ્રભુ પાખ્યા શિવવધૂ લટકાળી
 ॥ સુણુ૦ ॥ ૬ ॥ સાહેબ એક મુજરો માનીજે,
 નિજ સેવક ઉત્તમ પદ દીજે; રૂપ કીર્તિ કરે તુજ
 જીવવિજે ॥ સુણુ૦ ॥ ૭ ॥

[૬]

(રાગ-સારંગ.)

હુમ મગન ભયે પ્રભુ ધ્યાનમે', ધ્યાનમે' ધ્યાનમે'
 ધ્યાનમે'—હુમ મગન૦ ॥ ગિસર ગઈ દુવિંધા તન મનકી,

૧૮૫

અચિરાસુત ગુન ગાનમેં ॥ હુમ૦ ॥ ૧ ॥ હરિ
 હર બલ પુરંદરકી ઝલ્હિ, આવત નાહિ કોહિ માનમેં;
 ચિદાનંદકી મોજ મચી હૈ, સમતા-રસકે પાનમેં
 ॥ હુમ૦ ॥ ૨ ॥ ઇતને દિન તૂં નાહિ પિઝાન્યો, મેરો
 જનમ ગયો સો અજનમેં; અખ તો અધિકારી હોઈ
 બૈઠે, પ્રભુ ગુન અખય અજનમેં ॥ હુમ૦ ॥ ૩ ॥
 ગઈ દીનતા સખહી હમારી, પ્રભુ ! તુજ સમકિત
 દાનમેં; પ્રભુ ગુન અનુભવ રસકે આગે, આવત નાહિ
 કોહિ માનમેં ॥ હુમ૦ ॥ ૪ ॥ જિનહી પાયા તિનહી
 છીપાયા, ન કહે કોહિકે કાનમેં; તાલી લાગી જખ
 અનુભવકી, તખ જાતે કોહિ સાનમેં ॥ હુમ૦ ॥ ૫ ॥
 પ્રભુ ગુન અનુભવ ચંદ્રહાસ જ્યૌં, સો તો ન રહે
 મ્યાનમેં; વાયક જસ કહે મોહ મહા અરિ, જીત લીયો
 હૈ મેદાનમેં ॥ હુમ૦ ॥ ૬ ॥

[૭]

[રાગ-સોરઠ]

પ્રભુ શાન્તિજિણંદ સુખકારી, ઘટ અંતર કરણી

૧૮૬

ધારી રે ॥ પ્રભુ૦ ॥ ઓ આંકણી ॥ વિશ્વસેન
 અચિરાજીકો નંદન, કર્મકલંક નિવારી; અલખ અગોચર
 અકલ અમર તું, મૃગલાંછન પદ ધારી રે ॥ પ્રભુ૦
 ॥ ૧ ॥ કંચન વરણુ શોભા તનુ સુંદર, મૂરતિ મોહન-
 ગારી; પંચમો ચક્રી સોલમો જિનવર, રોગ સોગ લય-
 વારી રે ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૨ ॥ પારાપત પ્રભુ શરણુ
 અહીને, અભયદાન દીયો ભારી; હમ પ્રભુ શાન્તિ-
 જિનેશ્વર નામે, લેશું શિવ પટરાણી રે ॥ પ્રભુ૦
 ॥ ૩ ॥ શાન્તિજિનેશ્વર સાહિબ મેરા, શરણુ લીયા
 મેં તેરા; કૃપા કરી મુજ ટાળો સાહિબ ! , જનમ
 મરણુકા ફેરા રે ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૪ ॥ તન મન થીર
 કરે તુમ ધ્યાને, અંતરમેલ તે વામે, વીરવિજય કહે તુમ
 સેવનથી, આતમ આનંદ પાવે રે ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૫ ॥

[૮]

શાંતિ જિનેશ્વર સાહિબા રે, શાંતિ તણા દાતાર;
 અંતરજનમી છો માહરા રે, આતમના આધાર ॥
 શાંતિ૦ ॥ ૧ ॥ ચિત્ત ચાહે પ્રભુ ચાકરી રે, મન ચાહે

૧૮૭

મળવાંને કાળ; નયન ચાહે પ્રભુ નિરખવા રે, ઘો
 દરિસણુ મહારાજ ॥ શાંતિં ॥ ૨ ॥ પલક ન
 વિસરો મન થકી રે, જેમ ૧ મોરા મન રમેહ; એક
 પખો કેમ રાખીએ રે, રાજ કપટનો નેહ ॥ શાંતિં
 ॥ ૩ ॥ નેહ નજરે નિહાળતાં રે, વાઘે બમણો વાન;
 અખૂટ ખળનો પ્રભુ તાહરો રે, દીજીએ વાંછિત દાન
 ॥ શાંતિં ॥ ૪ ॥ આશ કરે જે કોઈ આપણી રે,
 નવિ મૂકીએ નિરાશ; સેવક જાણીને આપણો રે, દીજીએ
 તાસ દિલાસ ॥ શાંતિં ॥ ૫ ॥ દાયકને દેતાં થકાં
 રે, ક્ષણુ નવિ લાગે વાર; કાળ સરે નિજ દાસનાં રે,
 એ મ્હોટો ઉપકાર ॥ શાંતિં ॥ ૬ ॥ એવું જાણીને
 જગ ધણી રે, દિલમાંહી ધરજો પ્યાર; રૂપવિજય કવિરાયનો
 રે, મોહન જય જયકાર ॥ શાંતિં ॥ ૭ ॥

[૯]

શાંતિ જિનેશ્વર સાહિબ વંદો, અનુભવ-રસનો
 કંદો રે; મુખને મટકે લોચન લટકે, મોહ્યા સુર નર વંદો

૧-મોર. ૨-મેઘ.

૧૮૮

રે ॥ શાંતિં ॥ ૧ ॥ મંજર દેખીને કાયલ ટહુકે,
 મેઘ ઘટા જેમ મોરો રે; તિમ જિનપ્રતિમા નિરખી
 હરખું, વળી જેમ ચંદ ચકોરો રે ॥ શાંતિં ॥ ૨ ॥
 જિનપ્રતિમા ૧ જિનવરશી લાખી, સૂત્ર ઘણું છે સાખી રે;
 સુર નર મુનિવર વંદન પૂજન, કરતા શિવ અભિલાષી
 રે ॥ શાંતિં ॥ ૩ ॥ રાયપસેણીએ પ્રતિમા પૂજી,
 સૂર્યાબિ સમકિત ધારી રે; જીવાભિગમે પ્રતિમા પૂજી,
 વિજયદેવ અધિકારી રે ॥ શાંતિં ॥ ૪ ॥ જિનવર
 મિંચ વિના નવિ વંદું, આણુંદજી એમ ખોલે રે;
 રસાતમે અંગે સમકિત મૂળે, અવર નહિ તસ તોલે
 રે ॥ શાંતિં ॥ ૫ ॥ જ્ઞાતાસૂત્રે દ્રૌપદી પૂજી, કરતી
 શિવસુખ માગે રે; રાય-સિદ્ધારથે પ્રતિમા પૂજી,
 કલ્પસૂત્રમાંહે રાગે રે ॥ શાંતિં ॥ ૬ ॥ વિદ્યાચારણ
 મુનિવરે વંદી, પ્રતિમા ઉપાંચમે અંગે રે; જંઘાચારણ
 મુનિવરે વંદી, જિન-પરિમા મન રંગે રે ॥ શાંતિં
 ॥ ૭ ॥ આર્યસુહસ્તીસુરિ ઉપદેશે, ચાવો સંપ્રતિરાય

૧-જિનવર સરખી. ૨-ઉપાસક દશાંગમાં. ૩-ભગવતી સૂત્રમાં.

૧૮૯

રે; સવા કોડી જિનખિંબ બરાબ્યાં, ધન્ય ધન્ય એહની
 માય રે ॥ શાંતિં ॥ ૮ ॥ મોકલી પ્રતિમા અભય-
 કુમારે, દેખી આર્દ્રકુમાર રે; જાતિસ્મરણે સમકિત પામી,
 વરીએ શિવસુખ સાર રે ॥ શાંતિં ॥ ૯ ॥ ઈત્યાદિક
 બહુ પાઠ કહ્યા છે, સૂત્રમાંહે સુખકારી રે; સૂત્ર તણે
 એક વરણ ઉત્થાપે, તે કહ્યો બહુલસંસારી રે ॥ શાંતિં
 ॥ ૧૦ ॥ તે માટે જિન-આણાધારી, કુમતિ કદાગ્રહ
 વારી રે; ભક્તિ તણાં ફલ ઉત્તરાધ્યયને, બોધિબીજ
 સુખકારી રે ॥ શાંતિં ॥ ૧૧ ॥ એક ભવે દોય પદવી
 પામ્યા, સોલમા શ્રી જિનરાયા રે; મુજ મન-મંદિરીએ
 પધરાવ્યા, ધવલ મંગલ ગવરાયા રે ॥ શાંતિં ॥ ૧૨ ॥
 જિન ઉત્તમ પદ રૂપ અનુપમ, કીર્તિ કમલાની શાળા
 રે; જીવવિજય કહે પ્રભુજીની ભક્તિ, કરતાં મંગળ-
 માળા રે ॥ શાંતિં ॥ ૧૩ ॥

[૧૦]

મહારો મુજરો લ્યોને રાજ, સાહિબ શાંતિ
 સદૃશ ॥ એ આંકણી ॥ અચિરાજના નંદન તોરે,

૧૯૦

દર્શન હેતે આવ્યો; સમકિત રીઝ કરોને સ્વામી,
 બકિત બેટણું લાવ્યો; ॥ મહારો ૧૦ ॥ ૧ ॥ દુઃખ-
 ભંજન 'છે ખિરદ તુમાર', અમને આશ તુમારી; તુમે
 નિરાગી થઈને છૂટો, શી ગતિ હોશે અમારી ॥
 મહારો ૧૦ ॥ ૨ ॥ કહેશે લોક ન તાણી કહેવું, એવડું
 સ્વામી આગે; પણ બાલક જો બોલી ન જાણે, તો કેમ
 જાણો લાગે ॥ મહારો ૧૦ ॥ ૩ ॥ મહારે તો તું
 સમરથ સાહિબ, તો કિમ ઓછું માનું; ચિંતામણિ જોણે
 ગાંઠિ બાંધ્યું, તેહને કામ કિશ્યાનું ॥ મહારો ૧૦ ॥ ૪ ॥
 અધ્યાતમ રવિ ઉગ્યો મુજ ઘટ, મોહ તિમિર હયુ
 જુગતે; વિમલવિજય વાચકનો સેવક, રામ કહે શુભ
 જગતે ॥ મહારો ૧૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી શાંતિનાથસ્વામીની સ્તુતિઓ.

[૧]

(માલિની-છંદ.)

ગજપુર અવતારા, વિશ્વસેન કુમારા,
 અવનિ તણે ઉદારા, ચક્રવિ લચ્છી ધારા;

૧૯૧

પ્રતિદિવસ સવારા, સેવિયે શાંતિ સારા,
બવજલધિ અપારા, પામીયે જોમ પારા ॥ ૧ ॥

[૨]

વંદો જિન શાંતિ, જસ સોવન કાંતિ,
ટાળે બવબ્રાંતિ, મોહ મિથ્યાત્વ શાંતિ;
દ્રવ્ય ભાવ અરિ પાંતિ, તાસ કરતા નિકાંતિ,
ધરતા મન ખાંતિ, શોક સંતાપ વાંતિ ॥ ૧ ॥

[૩]

સકલકુશલવશ્ત્રી-પુષ્કરાવર્તમેધો,
મદનસદશરૂપઃ, પૂર્ણરાકેન્દુવકત્રઃ ।
પ્રથયતુ મૃગલક્ષ્મા, શાન્તિનાથો જનાર્ના,
પ્રસૂતભુવનકીર્તિઃ કામિતં કમ્પકાન્તિઃ ॥ ૧ ॥

શ્રી કુંથુનાથ જિન-ચૈત્યવંદન

કુંથુનાથ કામિત દીયે, ગજપુરનો રાય, સિરિ
માતા ઉરે અવતર્યો, શર નરપતિ તાય ॥ ૧ ॥
કાયા પાંત્રીશ ધનુષનો, લાંછન જસ છાગ; કેવલસા-

૧૯૨

નાદિક ગુણા, પ્રણમો ધરી રાગ ॥ ૨ ॥ સહસ
પંચાણું વરસનું એ, પાળી ઉત્તમ આય, પદ્મવિજય
કહે પ્રણમિએ, ભાવે શ્રી જિનરાય ॥ ૩ ॥

શ્રી કુંથુનાથ જિન-સ્તવન.

(અંબર દેહો મોરારિ હમારા-એ દેશી.)

મનકું કિમહી ન બાળે હો કુંથુજિન !, મનકું
કિમહી ન બાળે; જિમ જિમ જતન કરીને રાખું,
તિમ તિમ અલગું બાળે ॥ હો કુંથુ ॥ ૧ ॥ રજની
વાસર વસતી ઉજ્જડ, ગયણ પાયાલે જાય; સાપ
ખાય ને મુખકું થોયું, એહ ઉખાણો ન્યાય ॥ હો
કુંથુ ॥ ૨ ॥ મુગતિ તણા અભિલાષી તપીયા,
જ્ઞાન ને ધ્યાન અભ્યાસે; વૈરીકું કાંઈ એહવું ચિન્તે,
નાખે અવલે પાસે ॥ હો કુંથુ ॥ ૩ ॥ આગમ
આગમધરને હાથે, નાવે કિણવિધ આંકું; કિહાં કણે
જો હઠ કરી હટકું, તો વ્યાલ તણી પરે વાંકું ॥ હો
કુંથુ ॥ ૪ ॥ જો ઠગ કહું તો ઠગ તો ન દેખું,

૧૯૩

શાહુકાર પણ નાંહી; સર્વ માંહે ને સહુથી અલગું,
 એ અચરિજ મન માંહી ॥ હો કુંથુ ॥ ૫ ॥
 જે જે કહું તે કાન ન ધારે, આપ મતે રહે કાલો;
 સુર નર પંડિત જન સમજાવે, સમજે ન માહરો
 સાલો ॥ હો કુંથુ ॥ ૬ ॥ મેં જાણ્યું એ
 લિંગ નપુંસક, સકલ મરદને ઠેલે; બીજી વાતે સમ-
 રથ છે નર, એહને કોઈ ન જોલે ॥ હો કુંથુ ॥
 ૭ ॥ મન સાધ્યું તેણે સઘળું સાધ્યું, એહ વાત
 નહિ ખોટી; એમ કહે સાધ્યું તે નવિ માનું, એ
 કહી વાત છે મોટી ॥ હો કુંથુ ॥ ૮ ॥ મનકું
 દુરારાધ્ય તેં વશ આણ્યું, તે આગમથી મતિ આણું
 આનંદવન પ્રભુ માહરું આણો, તો સાચું કરી
 જાણું ॥ હો કુંથુ ॥ ૯ ॥

શ્રી કુંથુનાથ જિન-સ્તુતિ.

કુંથજિન નાથ, જે કરે છે સનાથ,
 તારે ભવ પાથ, જે ગ્રહી ભવ્ય હાથ;

૧૯૪

એહનો તજે સાથ, બાવલે દીયે બાથ,
તરે સુર નર સાથ, જે સુણે એક ગાથ ॥ ૧ ॥

શ્રી અરનાથ જિન-ચૈત્યવંદન.

રાંચ સુદર્શન ગજપુરે, દેવી પટરાણી; લંછન
નંદાવર્તી જાસ, અરજિન ગુણખાણી ॥ ૧ ॥ ત્રીશ
ધનુષ વર દેહડી, હેમ વર્ણુ જાણી; વર્ષ ચોરાશી
સહસ્ર આયુ, કહે જિનવર વાણી ॥ ૨ ॥ ચક્રવર્તી
પ્રભુ સાતમો એ, અઢારમો મુજ દેવ; રૂપ કહે ભવિ-
જન તુમે, કરો નિત્ય નિત્ય સેવ ॥ ૩ ॥

શ્રી અરનાથ જિન-સ્તવન.

(આસણરા જોગી-એ દેશી.)

શ્રી અરજિન ભવજળનો તાર, મુજ મન લાગે
વાર રે-મનમોહન સ્વામી; બાંધી ત્રહી જે ભવિ-
જન તારે, આણે શિવપુર આરે રે-મન ॥ ૧ ॥
તપ જપ મોહ મહા તોફાને, નાવ ન ચાલે માને રે-

૧૯૫

મન૦ ॥ પણ નવિ જય મુજ હાથે હાથે, તારે તે
 છે સાથે રે-મન૦ ॥ ૨ ॥ જગતને સ્વર્ગ સ્વર્ગથી
 અધિકું, જ્ઞાનીને કૃણ દેઈ રે-મન૦ ॥ કાયા કષ્ટ
 વિના કલ લહિયે, મનમાં ધ્યાન ધરેઈ રે-મન૦ ॥
 ૩ ॥ જે ઉપાય બહુવિધની રચના, યોગમાંયા તે
 જાણો રે-મન૦ ॥ શુદ્ધ દ્રવ્ય ગુણુ પર્યાય ધ્યાને,
 શિવ દીયે પ્રભુ સપરાણો રે-મન૦ ॥ ૪ ॥ પ્રભુ
 પદ વળગ્યા તે રહ્યા તાજ, અળગા અંગ ન સાગ
 રે-મન૦ ॥ વાચક યશ કહે અવર ન ધ્યાઈ, એ
 પ્રભુના ગુણુ ગાઈ રે-મન૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી અરનાથ જિન-સ્તુતિ.

અરજિનવર રાયા, જેહની દેવી માયા,
 સુદર્શન નૃપ તાયા, જસ સુવર્ણ કાયા;
 નંદાવર્ત પાયા, દેશના શુદ્ધ દાયા,
 સમવસરણુ વિરચાયા, ઇંદ્ર ઈંદ્રાણી ગાયા ॥ ૧ ॥

૧૯૬

શ્રી મલ્લનાથસ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

[૧]

મલ્લિનાથ ઓગણીશમા, જસ મિથિલા નયરી;
 પ્રભાવતી જસ માવડી, ટાળે કર્મ વયરી ॥ ૧ ॥
 તાત શ્રી કુંભ-નરેસર, ધનુષ પચવીશની કાય; લંછન
 કલશ મંગલ-કર, નિર્મમ નિરમાય ॥ ૨ ॥ વરસ
 પંચાવન સહસનું એ, જિનવર ઉત્તમ આય; પદ્મ-
 વિજય કહે તેહને, નમતાં શિવસુખ થાય ॥ ૩ ॥

[૨]

વૈદભદ્રેશ મિથિલાપુરી, કુંભ નૃપતિ કુલ-ભાણ;
 પુણ્યવત્સી મલ્લિ નમો, ભવિયણ સુહઝાણ ॥ ૧ ॥
 પણવીશ ધનુષની દેહડી, નીલ વરણ મનોહાર; કુંભ
 લંછન કુંભની પરે, ઉતારે ભવપાર ॥ ૨ ॥ મૃગશિર
 શુદ્ધિ એકાદશી એ, પામ્યા પંચમ નાણ; તસ પદ
 પદ્મ વંદન કરી, પામો શાશ્વત ઠાણ ॥ ૩ ॥

૧૯૭

શ્રી મહિલનાથસ્વામીનાં સ્તવનો:

[૧]

[સખી ! આવી દેવ દીવાલી રે-એ દેશી.]

પંચમ સુરલોકના વાસી રે, નવ લોકાંતિક
 સુવિલાસી રે; કરે વિનતિ ગુણુની રાશી ॥ મહિલ-
 જિનનાથજી વ્રત લીજે રે, ભવિ-જીવને શિવ-
 સુખ દીજે-મહિલ ॥ એ આંકણી ॥ ૧ ॥
 તુમે કર્ણારસ ભંડાર રે, પામ્યા છો ભવજલ પાર રે;
 સેવકનો કરો ઉદ્ધાર ॥ મહિલ ॥ ૨ ॥ પ્રભુ
 દાન સંવત્સરી આપે રે, જગનાં દારિદ્ર દુઃખ કાપે
 રે; ભવ્યત્વપણે તસ થાપે ॥ મહિલ ॥ ૩ ॥
 સુરપતિ સઘળા મળી આવે રે, મણિ રચણુ સોવન
 વરસાવે રે; પ્રભુચરણે શીશ નમાવે ॥ મહિલ ॥
 ૪ ॥ તીર્થોદક કુંભા લાવે રે, પ્રભુને સિંહાસન ઠાવે
 રે; સુરપતિ ભક્તે નવરાવે ॥ મહિલ ॥ ૫ ॥
 વસ્ત્રાભરણે શણુગારે રે, ફૂલમાલા હૃદય પર ધારે રે;
 દુઃખડાં ઈંદ્રાણી ઉવારે ॥ મહિલ ॥ ૬ ॥ મહ્યા

૧૬૮

સુર નર કોડા કોડી રે, પ્રભુ આગે રહ્યા કર જોડી રે;
 કરે ભક્તિ યુક્તિ મદ મોડી ॥ મહિલ૦ ॥ ૭ ॥
 મૃગશિર સુદિની અળુઆલી રે, એકાદશી ગુણની
 આલી રે; વર્ષા સંયમ વધૂ લટકાલી ॥ મહિલ૦ ॥
 ૮ ॥ દીક્ષા કલ્યાણુક એહ રે, ગાતાં દુઃખ ન રહે રેહ
 રે; લહે રૂપવિજય જસ નેહ ॥ મહિલ૦ ॥ ૯ ॥

[૨]

[સાંભલ રે તું સજની મોરી, રજની કિહાં
 રખી આવી રે-એ દેશી.]

મલ્લિજિનેશ્વર અરચિત કેસર, અલવેસર અવિના-
 શીજી; પરમેશ્વર પૂરણુપદ ભોક્તા, ગુણરાશી શિવવાસી
 ॥ જિનજી ધ્યાવોજી, મહિલજિણુંદ મુણિંદ ગુણ
 ગણ ગાવોજી ॥ એ આંકણી ॥ ૧ ॥ મૃગશિર
 સુદિ એકાદશી દિવસે, ઉપન્યું કેવલનાણુજી; લોકલોક
 પ્રકાશક ભાસક, પ્રગટ્યો અભિનવ ભાણુ- જિન૦ ॥
 મહિલ૦ ॥ ૨ ॥ મત્યાદિક ચઉનાણુનું ભાસન,

૧૯૯

એહમાં સકલ સમાયજી; ગ્રહ ઉકુ તારા ચંદ્ર પ્રભા જિમ,
 તરણિ તેજમાં જય-જિન૦ ॥ મલિલ૦ ॥ ૩ ॥
 શ્રેય ભાવ સવિ જ્ઞાને જાણે, જે સામાન્ય વિશેષજી;
 આપ સ્વભાવે રમણ કરે પ્રભુ, તજી પુદ્ગલ સંકલેશ-
 જિન૦ ॥ મલિલ૦ ॥ ૪ ॥ ચાલીશ સહસ મહા-
 મુનિ જેહના, રતનત્રય આધારજી; સહસ પંચાવન
 સાહુણી જાણે, ગુણ-મણિ રચણ ભંડાર-જિન૦ ॥
 મલિલ૦ ॥ ૫ ॥ શત સમ ન્યૂન સહસ પંચાવન,
 વરસ કેવલ ગુણ ધરતાજી; વિચરે વસુધા ઉપર જિનજી,
 બહુ ઉપગારને કરતા-જિન૦ ॥ મલિલ૦ ॥ ૬ ॥
 કેવલનાણુ કલ્યાણુક જિનનું, જે ભવિયણુ નિત્ય
 ગાવેજી; જિન ઉત્તમ પદ પદ્મ પ્રભાવે, શુદ્ધ રૂપ તે
 પાવે-જિન૦ ॥ મલિલ૦ ॥ ૭ ॥

ભોયણીમંડન શ્રી મલિલનાથ જિન-સ્તવન.

જિનરાજ તાજી મલિલ ધિરાજે ભોયણી
 ગામમે' ॥ ટેક ॥ દેશ દેશકે જાત્રુ આવે, પૂજા સરસ

૨૦૦

રચાવે; મહિજિનેશ્વર નામ સિમરકે, મન વાંછિત
 ફલ પાવેજી ॥ જિન૦ ॥ ૧ ॥ ચતુર વરણુકે નર
 નારી મિલ, મંગલ ગીત કરાવે; જ્ય જ્યકાર પંચ-
 ધ્વનિ વાજે, શિર પર છત્ર ધરાવેજી ॥ જિન૦
 ॥ ૨ ॥ હિંસક જન હિંસા તજી પૂજે, ચરણે શીશ
 નમાવે; તૂં ખત્તા તૂં હરિ શિવ શંકર, અવર દેવ
 નવિ ભાવેજી ॥ જિન૦ ॥ ૩ ॥ કર્ણારસ ભરે
 નયન કચોલે, અમૃતરસ વરસાવે; વદન ચંદ ચક્રાર
 જ્યું નિરખી, તન મન અતિ ઉલસાવેજી ॥ જિન૦
 ॥ ૪ ॥ આતમ રાગ ત્રિભુવન તાજ, ચિદાનંદ
 મન ભાવે; મહિજિનેશ્વર મનહર સ્વામી, તેરા દરસ
 સુહાવેજી ॥ જિન૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી મહિનાથસ્વામીની સ્તુતિઓ.

[૧]

મહિજિન નમીયે, પૂરવક્તાં પાપ ગમીયે,
 ઈન્દ્રિયગણ દમીયે, આણુ જિનની ન કમીયે;

૨૦૧

ભવમાં નવિ ભમીયે, સર્વ પરજાવ વમીયે,
નિજ ગુણમાં રમીયે, કર્મભલ સર્વ ધમીયે ॥ ૧ ॥

[૨]

મહિ જિન નામે, સંપદા કાડિ પામે,
દુરગતિ દુઃખ વામે, સ્વર્ગનાં સુખ જામે;
સંયમ અભિરામે, જે યથાખ્યાત નામે,
કરી કર્મ વિરામે, જઈ વસે સિદ્ધિ ધામે ॥ ૧ ॥

[૩]

મહિ જિન રાજ, સેવીયે પુણ્ય ભાજ,
જિમ ચઢત દિવાજ, પામિયે સુખ તાજ;
કાઈ લોપે ન માજ, નિત્ય નવા સુખ સાજ,
કાઈ ન કરે જા જા, પુણ્યની એહ માજ ॥ ૧ ॥

શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

જયો નિરંતર સ્નેહશું, વીશમા જિનરાય; સુમિ-
ત્રરાય પદાવતી, સુતશું મુજ ૧માય ॥ ૧ ॥
૨કચ્છપ લાંછન ધનુષ વીશ, શ્યામવર્ણી કાયા; ત્રીશ

૧-માયા-પ્રીતિ. ૨-કાયજો.

૨૦૨

સહસ્ર વર (સ) આઉપું, હરિવંશ દીપાયા ॥ ૨ ॥
 મુનિસુવ્રત મહિમાનિષો એ, નગરી રાજગ્રહી જાસ;
 રૂપવિજય કહે સાહિયા, નામે લીલવિલાસ ॥ ૩ ॥

શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામીનાં સ્તવનો.

[૧]

[ઈડર આંખા આંખલી રે-એ દેશી.]

મુનિસુવ્રત કીજે માયા રે, મનમાંહી ધરી મહેર;
 મહેર વિહ્વળા માનવી રે, કઠિણ જણાયે કહેર
 ॥ જિનેશ્વર ! તું જગનાયક દેવ ॥ તુજ જગ
 હિત કરવા દેવ ॥ જિનેં ॥ બીજ જુએ કરતાં
 સેવ ॥ જિનેં ॥ ૧ ॥ અરહટ ક્ષેત્રની ભૂમિકા
 રે, સિંચે કૃતારથ હોય; ધારાધર સઘળી ધારા રે,
 ઉદ્ધરવા સજ્જ જોય ॥ જિનેં ॥ ૨ ॥ તે માટે
 અશ્વ ઉપરે રે, આણી મનમાં મહેર; આપે આવ્યા
 આફળી રે, ખોધવા ભરઅચ્છ શહેર ॥ જિનેં ॥
 ૩ ॥ અણુપ્રારથતા ઉદ્ધર્યા રે, આપે કરીય ઉપાય;

૨૦૩

પ્રારથતાં રહે વિજવતા રે, એ કુણુ કહીએ ન્યાય ?
 ॥ જિને૦ ॥ ૪ ॥ સંબંધ પણ તુજ મુજ વિચે
 રે, સ્વામી સેવક લાવ; માન કહે હવે મહેરનો રે,
 ન રહ્યો અજર પ્રસ્તાવ ॥ જિને૦ ॥ ૫ ॥

[૨]

[પરમપુષ્પ પરમાત્મા-સાહિબજી-એ દેશી.]

મુનિસુવ્રતથું મોહની-સાહિબજી, લાગી મુજ
 મન જોર હો-શામલડી સુરતે મન મોહિયો
 -સાહિબજી; વાલ્હીપણું પ્રભુથી સહિ-સા૦, કલે-
 જની કાર હો-શામલડી૦ ॥ ૧ ॥ અમને પૂરણુ
 પારખું-સા૦, એ પ્રભુ અંગીકાર હો-શા૦; દૃખી
 દિલ બદલે નહિ-સા૦, અમયા દોષ હજાર હો-
 શામલડી૦ ॥ ૨ ॥ નિરગુણ પણ બાંહે પ્રજ્ઞા-
 સા૦, ગિર્યા છંડે કેમ હો-શા૦; વિષધર કાળો
 કંઠમે-સા૦, રાખે ઈશ્વર જોમ હો-શામલડી૦ ॥
 ૩ ॥ ગિર્યા સાથે ગોઠડી સા૦, તે તો ગુણનો હેત
 હો-શા૦; કરે ચંદન નિજ સારીખો-સા૦, જિમ

૨૦૪

તરવરનો ખેત હો-શામલડી૦ ॥ ૪ ॥ જ્ઞાન દશા
પરગટ થઈ-સા૦, મુજ ઘટ મલીયો ઈશ હો-શા૦;
વિમલવિજય ઉવજાવનો-સા૦, રામ કહે શુભ
શિષ્ય હો-શામલડી૦ ॥ ૫ ॥

[૩]

[વીરમાતા પ્રીતિકારિણી-એ દેશી.]

આજ સફલ દિન મુજ તણો, મુનિસુવત
દીઠા; ભાંગી તે ભાવઠ ભવતણી, દિવસ દુરિતના
નીઠા ॥ આજ૦ ॥ ૧ ॥ આંગણે કલ્પવેલી ફળી,
ધન અમીયના વૂઠા; આપ માગ્યા તે પાસા ઢલ્યા,
સુર સમકિતી તૂઠા ॥ આજ૦ ॥ ૨ ॥ નિયતિ
હિત દાન સતમુખ હુયે, સ્વપુણ્યોદય સાથે; જસ
કહે સાહિબે મુગતિનું, કરિઉં તિલક નિજ હાથે
॥ આજ૦ ॥ ૩ ॥

૨૦૫

શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામીની સ્તુતિ.

મુનિસુવ્રત નામે, જે ભવિ ચિત્ત કામે,
 સવિ સંપત્તિ પામે, સ્વર્ગનાં સુખ જામે;
 દુર્ગતિ દુઃખ વામે, નવિ પડે મોહ ભામે,
 સવિ કર્મ વિરામે, જઈ વસે સિદ્ધિ ધામે ॥ ૧ ॥

શ્રી નમિનાથ જિન-ચૈત્યવંદન.

મિથિલા નગરી રાજિયો, વપ્રા સુત સાચો;
 વિજયરાય સુત છોડીને, અવરાં મત માચો ॥ ૧ ॥
 નીલ કમલ લાંછન ભલું, પત્તર ધનુષની દેહ; નમિ
 જિનવરનું સોહતું, ગુણ ગણ મણિ ગેહ ॥ ૨ ॥
 દશ હજાર વરસ તણું એ, પાળ્યું પરગટ આય;
 પદ્મવિજય કહે પુણ્યથી, નમિયે તે જિનરાય ॥ ૩ ॥

શ્રી નમિનાથ જિન-સ્તવન.

[ઋષભનો વંશ રચણાય૩-એ દેશી.]

મુજ મન પંકજ ભમરલે, શ્રી નમિજિન જગ-
 દીશે રે; ધ્યાન ધરું નિત્ય તુમ્હ તણું, નામ જયું

૨૦૬

નિશદિશે રે ॥ મુજ૦ ॥ ૧ ॥ ચિત્ત થકી કદિયે ન
વિસરે, દેખિયે આગલે ધ્યાને રે; અંતરજાપથી
જાણીયે, દૂર રહ્યાં અનુમાને રે ॥ મુજ૦ ॥ ૨ ॥
તું ગતિ તું મતિ આસરે, તુંહિજ બાંધવ મ્હોટો
રે; વાચક જસ કહે તુજ વિના, અવર પ્રપંચ તે
ખોટો રે ॥ મુજ૦ ॥ ૩ ॥

શ્રી નમિનાથ જિન-સ્તુતિ.

નમિયે નમિ નેહ, પુણ્ય થાયે જ્યું દેહ,
અથ સમુદય જેહ, તે રહે નાંહિ રેહ;
લહે કેવલ તેહ, સેવના કાર્ય એહ,
લહે શિવપુર ગેહ, કર્મનો આણી છેહ ॥ ૧ ॥

શ્રી નમિનાથ પ્રભુનાં ચૈત્યવંદનો.

[૧]

નેમિનાથ બાવીશમા, શિવાદેવી માય; સમુદ્રવિ-
જય પૃથ્વીપતિ, જે પ્રભુના તાય ॥ ૧ ॥ ક્ષ

૨૦૭

ધનુષની દેહડી, આયુ વરસ હજાર; શંખ લાંછનધર
સ્વામીજી, તજી રાજુલ નાર ॥ ૨ ॥ સૌરીપુરી
નયરી ભલી એ, ધ્વજચારી ભગવાન; જિન ઉત્તમ
પદ પદ્મને, નમતાં અવિચલ થાન ॥ ૩ ॥

[૨]

નેમિનાથ બાવીસમા, અપરાજિતથી આય;
સૌરીપુરીમાં અવતર્યા, કન્યા રાશિ સુહાય ॥ ૧ ॥
યોનિ વાઘ વિવેકીને, રાક્ષસ ગણ અદ્ભુત;
રિખ ચિત્રા ચોપન દિન, મૌનવતા મન-પૂત ॥ ૨ ॥
વેતસ હેઠે કેવલી એ, પંચસયા છત્રીશ;
વાચંચમથું શિવ વર્યા, વીર નમે નિશદીશ ॥ ૩ ॥

શ્રી નેમિનાથ પ્રભુનાં સ્તવનો.

[૧]

[અજિત જિજ્ઞૃક્ષું પ્રીતકી-એ દેશી.]

પરમાત્મ પૂરણ કલા, પૂરણ ગુણ હો પૂરણ
જન આશ; પૂરણ દષ્ટિ નિહાલીયે, ચિત્ત ધરિયે હો

૨૦૮

અમથી અરદાસ ॥ પરમા૦ ॥ ૧ ॥ સર્વ દેશ-
 ધાતી સહુ; અધાતી હો કરી ધાત દયાળ; વાસ કિયો
 શિવમંદિરે, મોહે વિસરી હો ભમતો જગજાળ
 ॥ પરમા૦ ॥ ૨ ॥ જગતારક પદવી લહી, તાર્યા
 સહી હો અપરાધી અપાર; તાત કહો મોહે તારતાં,
 કિમ કીની હો ઈશુ અવસર વાર ॥ પરમા૦ ॥
 ૩ ॥ મોહ મહા મદ છાકથી, હું છકીયો હો નહિ
 શુદ્ધિ લગાર; ઉચિત સહી ઈશુ અવસરે, સેવકની
 હો કરવી સંભાળ ॥ પરમા૦ ॥ ૪ ॥ મોહ ગયે
 જે તારશે, તિશુ વેળા હો કહાં તુમ ઉપગાર;
 સુખ વેળા સજ્જન ઘણા, દુઃખ વેળા હો વિરલા
 સંસાર ॥ પરમા૦ ॥ ૫ ॥ પણ તુમ દરિસન
 જોગથી, થયો હૃદયે હો અનુભવ પરકાશ; અનુભવ
 અભ્યાસી કરે, દુઃખદાયી હો સહુ કર્મ વિનાશ ॥
 પરમા૦ ॥ ૬ ॥ કર્મ કલંક નિવારીને, નિજ રૂપે
 હો રમે રમતા રામ; લહત અપૂરવ ભાવથી, ઈશુ
 સીતે હો તુમ પદ વિશ્રામ ॥ પરમા૦ ॥ ૭ ॥

૨૦૯

ત્રિકરણ જોગે વિનવું, સુખદાયી હો શિવાદેવીના
 નંદ; ચિદાનંદ મનમેં સદા, તુમે આવો હો પ્રભુ !
 નાણુ-દિણુદં ! ॥ પરમા૦ ॥ ૮ ॥

[૨]

તુજ દરીશત દીકું અમૃત મીકું લાગે રે-યાદ
 વણ !, ખિણુ ખિણુ મુજ તુજથું ધર્મ સનેહો જાગે
 રે-યાદવણ !; તું દાતા ત્રાતા બ્રાતા માતા તાત
 રે-યાદવણ !, તુજ ગુણના મોટા જગમાં છે
 અવદાત રે-યાદવણ ! ॥ ૧ ॥ કાચે રતી માંડે
 સુરમણિ ળાંડે કુણુ રે-યાદવણ !, લઈ સાકર મૂકી
 કુણુ વળી ચૂકી લુણુ રે-યાદવણ !; મુજ મન ન
 સુહાચે તુજ વિણુ બીજો દેવ રે-યાદવણ !, હું અહ-
 નિશ ચાહું તુજ પય-પંકજ-સેવ રે-યાદવણ ! ॥
 ૨ ॥ સુર નંદન હે આગજ જિમ રહેવા સંગ રે-
 યાદવણ !, જિમ પંકજ ભૂંગા શંકર ગંગા રંગ રે-
 યાદવણ !; જિમ ચંદ ચકોરા મેહા મોરા પ્રીતિ રે-
 યાદવણ !, તુજમાં હું ચાહું તુજ ગુણને જોગે તે

૨૧૦

છતી રે-યાદવજી ! ॥ ૩ ॥ મેં તુમને ધાર્યા
 વિસાર્યા નવિ જાય રે-યાદવજી !, દિન રાતે બાતે
 પ્યાઉં તો સુખ થાય રે-યાદવજી !; દિલ કરણા
 આણેા જો તુમ જાણેા રાગ રે-યાદવજી !, દાખો
 એક વેળા ભવજલ કરા તાગ રે-યાદવજી ! ॥ ૪ ॥
 દુઃખ ટલીયો મિલીયો આપ મુજ જગનાથ રે-યાદ-
 વજી !, સમતા રસ ભરિયો ગુણ ગણ દરિયો શિવ
 સાથ રે-યાદવજી !; તુજ મુખકું દોડે દુઃખ નીડે
 સુખ હોઈ રે-યાદવજી !, વાયક જસ ખોલે નહિ
 તુજ તોલે કાઠ રે-યાદવજી !, વૈરાગી રે સોબાગીજી
 રે-યાદવજી ! ॥ ૫ ॥

[૩]

નિરખો નેમિ જિણુંદને-અરિહંતાજી, રાજમતી
 કર્યો ત્યાગ-ભગવંતાજી; બ્રહ્મચારી સંયમ ગ્રહો-
 અરિં, અનુક્રમે થયા વીતરાગ ॥ ભગં ॥ ૧ ॥
 ચામર ચક્ર સિંહાસન-અરિં, પાદપીઠ સંયુત-ભગં;
 છત્ર ચાલે આકાશમાં-અરિં, દેવ દુન્દુભિ વર યુત

૨૧૧

॥ ભગ૦ ॥ ૨ ॥ સહસ્ર જોયણુ ધ્વજ સોહતો-
 અરિ૦, પ્રભુ આગળ ચાલંત-ભગ૦; કનક કમલ તવ
 ઉપરે-અરિ૦, વિચરે પાય ઠવંત ॥ ભગ૦ ॥ ૩ ॥
 ચાર મુખે દીયે દેશના-અરિ૦, ત્રણ ગઢ ઝાકઝમાલ-
 ભગ૦; કેશ રોમ સ્મશ્રુ નખા-અરિ૦, વાઘે નહિ
 કોઈ કાલ ॥ ભગ૦ ॥ ૪ ॥ કાંટા પણ ઉંઘા હોવે-
 અરિ૦, પંચવિષય અનુકૂલ-ભગ૦; પટકતુ સમકાલે
 ફળે-અરિ૦, વાયુ નહિ પ્રતિકૂલ ॥ ભગ૦ ॥ ૫ ॥
 પાણી સુગંધ સુર કુસુમની-અરિ૦, વૃષ્ટિ હોય સુ-રસાલ-
 ભગ૦; પંખી દીયે સુપ્રદક્ષિણા-અરિ૦, વૃક્ષ નમે અશ-
 રાલ ॥ ભગ૦ ॥ ૬ ॥ જિન ઉત્તમ પદ પદ્મની-અરિ૦,
 સેવ કરે સુર કોડી-ભગ૦; ચાર નિકાયના જઘ-યથી
 -અરિ૦, ચૈત્ય-વૃક્ષ તેમ જોડી ॥ ભગ૦ ॥ ૭ ॥

ગિરનારમંડન શ્રી નેમિનાથ-સ્તવન.

મેં આજે દરિસણુ પાયા, શ્રી નેમિનાથ જિન-
 રાયા ॥ એ આંકણી ॥ પ્રભુ શિવાદેવીના જાયા,

૨૧૨

પ્રભુ સમુદ્રવિજય કુલ આયા, કર્મોં કે કંદ છોડાયા,
 બ્રહ્મચારી નામ ધરાયા, જીને તોડી જગતકી માયા
 ॥ જીને૦ ॥ મેં૦ ॥ ૧ ॥ રૈવતગિરિ મંડનરાયા,
 કલ્યાણકુ ત્રીન સોહાયા, દીક્ષા કેવલ શિવરાયા,
 જગતારક ગિરદ ધરાયા, તુમ જેઠે ધ્યાન લગાયા ॥
 તુમ૦ ॥ મેં૦ ॥ ૨ ॥ અખ સુનો ત્રિભુવન-રાયા,
 મેં કર્મોં કે વશ આયા, હું ચતુર્ગતિ ભટકાયા, મેં દુઃખ
 અનંતા પાયા, તે ગીનતી નાહી ગણાયા ॥ તે ગીન૦
 ॥ મેં૦ ॥ ૩ ॥ મેં ગર્ભાવાસમેં આયા, ઉઘે મસ્તક
 લટકાયા, આહાર સરસ વિરસ ભુક્તાયા, એમ અશુભ
 કરમ ફલ પાયા, ઈશુ દુઃખસે નાહીં મુકાયા ॥ ઈશુ૦
 ॥ મેં૦ ॥ ૪ ॥ નરભવ ચિંતામણિ પાયા, તખ ચાર
 ચોર મીલ આયા, મુજે ચૌટેમેં લૂટ ખાયા, અખ
 સાર કરો જિનરાયા, કિસ કારણુ દેર લગાયા ॥ કિસ૦
 ॥ મેં૦ ॥ ૫ ॥ જિણે અંતરગતમેં લાયા, પ્રભુ નેમિ
 નિરંજન ધ્યાયા, દુઃખ સંકટ વિઘન હટાયા, તે પર-
 માનંદ પદ પાયા, ફિર સંસારે નહીં આયા ॥ ફિર૦

૨૧૩

॥ મેં ૦ ॥ ૬ ॥ મેં દૂર દેશસેં આયા, પ્રભુ ચરણે
 શીશ નમાયા, મેં અરજ કરી સુખદાયા, તુમે અવ-
 ધારે મહારાયા, એમ વીરવિજય ગુણ ગાયા ॥
 એમ ૦ ॥ મેં ૦ ॥ ૭ ॥

શ્રી નેમિનાથ પ્રભુની સ્તુતિઓ.

[૧]

રાણુલ વર નારી, રૂપથી રતિ હારી,
 તેહના પરિહારી, બાલથી બ્રહ્મચારી;
 પશુઆં ઉગારી, હુઆ ચાગ્રિવધારી,
 કેવલ-શ્રી સારી, પામિયા ધાતી વારી ॥ ૧ ॥

[૨]

(શ્રી શત્રુજય તીરથ સાર-એ દેશી.)

શ્રી ગિરનાર શિખર શણુગાર, રાણમતી હૈડાનો
 હાર, જિનવર નેમિકુમાર; પૂરણ કણુ-રસ-ભંડાર,
 ઉગાર્યાં પશુઆં અંબાર, સમુદ્રવિજય મદ્દહાર; મોર
 કરે મધુરા કિંકાર, વિચે વિચે કાચલના ટહુકાર,

૨૧૪

સહસ્ર ગમે સહકાર; સહસાવનમાં હુઆ અણુગાર,
પ્રભુજી પામ્યા કેવળ સાર, પોહાતા મુક્તિ મોઝાર ॥ ૧ ॥

[૩]

સુર અસુર વંદિત પાય પંકજ-મયણુ મધ્ય અક્ષોભિતં,
ધન સુધન શ્યામ શરીર સુંદર-શંખ લંછન શોભિતં; શિવા-
દેવી-નંદન ત્રિજગવંદન-ભવિક-કમલ-દિનેશ્વરં, ગિરનાર
ગિરિવર શિખર વંદું, શ્રી નેમિનાથ જિનેશ્વરં ॥ ૧ ॥

[૪]

દુરિતભયનિવારં, મોહવિષ્વંસકારં ।
ગુણવંતમવિકારં, પ્રાપ્તસિદ્ધિમુદારં ॥
જિનવરજયકારં, કર્મસંકલેશ-હારં ।
ભવજલનિધિ-તારં, નૌમિ નેમિકુમારં ॥ ૧ ॥

શ્રી શંખેશ્વર-પાર્શ્વનાથનાં ચૈત્યવંદનો.

[૧]

(હરિગીત-છંદ.)

સકલ ભવિજન ચમત્કારી, બારી મહિમા જોહનો,
નિખિલ આતમ રમા રાજિત, નામ જપીએ તેહનો;

૨૧૫

દુષ્ટ કર્માણ્વિક ગંજરી જે, ભવિકજન મન સુખ કરે;
 નિત્ય જાપ જપીએ પાપ ખપીએ, સ્વામી
 નામ શંખેશ્વરે ॥ ૧ ॥ બહુ પુણ્યરાશી હેશ
 કાશી, તત્થ નયરી વાણાસી, અશ્વસેન રાગ રાણી
 વામા, રૂપે રતિ તનુ સારીસી; તસ કુખે સુપન ચૌદ
 સૂચિત, સ્વર્ગથી પ્રભુ અવતર્યો ॥ નિત્ય ॥ ૨ ॥
 પોષ માસે કૃષ્ણ પક્ષે, દશમી દિન પ્રભુ જનમીયા,
 સુરકુમરી સુરપતિ ભક્તિ ભાવે, મેર-શૃંગે સનાપીયા;
 પ્રભાતે પૃથ્વી-પતિ પ્રમોદે, જન્મ મહોત્સવ અતિ
 કર્યો ॥ નિત્ય ॥ ૩ ॥ ત્રણ લોક તરણી મન
 પ્રમોદી, તરણ વય જળ આવીઆ, તવ માત તાતે
 પ્રસન્ન ચિત્તે, ભામિની પરિણાવીઆ; કમઠ શઠ કૃત
 અગ્નિકુડે, નાગ બળતો ઉદ્ધર્યો ॥ નિત્ય ॥ ૪ ॥
 પોષ વદિ એકાદશી દિને, પ્રવ્રજ્યા જિન આદરે,
 સુર અસુર રાજ ભક્તિ તાજ, સેવના ઝાઝી કરે;
 કાઉસ્સગ કરતાં દેખી કમઠે, કીધ પરીષદ આકરે
 ॥ નિત્ય ॥ ૫ ॥ તવ ધ્યાનધારારૂઠ જિનપતિ,

૨૧૬

મેઘધારે નવિ ચલ્યો, તિહાં ચલિત આસન ધરણ
 આયો, કમઠ પરીષદ અટકળ્યો; દેવાધિદેવની કરે
 સેવા, કમઠને કાઢી પરો ॥ નિત્ય૦ ॥ ૬ ॥ કમે
 પામી કેવળજ્ઞાન કમળા, સંઘ ચઉવિહ સ્થાપીને, પ્રભુ
 ગયા મોક્ષે સમ્મેતશિખરે, માસ અણુસણ પાળીને;
 શિવ રમણી રંગે રમે રસિયો, ભવિક તસ સેવા કરો
 ॥ નિત્ય૦ ॥ ૭ ॥ ભૂત પ્રેત પિશાચ વ્યંતર,
 જલણ જલોદર ભય ટળે, રાજ રાણી રમા પામે,
 ભક્તિ ભાવે જો મળે; કલ્પતરૂથી અધિક દાતા,
 જગત-ત્રાતા જય કરો ॥ નિત્ય૦ ॥ ૮ ॥ જરા
 જર્જરી-ભૂત યાદવ, સૈન્ય રોગ નિવારતા, વઢીયાર
 દેશે નિત્ય ખિરાજે, ભવિક જીવને તારતા; એ પ્રભુ
 તણાં પદ પદ્મ સેવા, રૂપ કહે પ્રભુતા વરો ॥
 નિત્ય૦ ॥ ૯ ॥

[૨]

ૐ નમઃ પાર્શ્વનાથાય, વિશ્વચિન્તામણીયતે ।

હ્રીં ધરણેન્દ્રવૈરોટ્ષા, પદ્માદેવીયુતાય તે ॥ ૧ ॥

૨૧૭

શાન્તિતુષ્ટિમહાપુષ્ટિ-ધૃતિકીર્તિવિધાયિને ।

ૐ હ્રીં દ્વિદ્વ્યાલલેતાલ-સર્વાધિવ્યાધિનાશિને ॥ ૨ ॥

જયાજિતાલ્યાવિજયા - લ્યાપરાજિતયાન્વિતઃ ।

દિશાપાલૈર્ગૃહ્યક્ષૈ - વિશ્વાદેવીભિરન્વિતઃ ॥ ૩ ॥

ૐ અસિઆડસાય નમ-સ્તત્ર ત્રૈલોક્યનાથતામ્ ।

ચતુઃષ્ટિસુરેન્દ્રાસ્તે, માસન્તે છત્રચામરૈઃ ॥ ૪ ॥

શ્રીશક્ત્યેશ્વરમણ્ડન-પાર્શ્વજિન ! પ્રાણતકલ્પતરુકલ્પ ! ।

ચૂરય દુષ્ટવાતં, પૂરય મે વાઙ્મિતં નાથ ! ॥ ૫ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુનાં ચૈત્યવંદનો.

[૧]

આશ પૂરે પ્રભુ પાસજી, તોડે ભવ પાસ;
વામા માતા જનમીયો, અહિ લાંછન જસ ॥ ૧ ॥
અંધસેન સુત સુખકરૂ, નવ હાથની કાયા; કાશી-
દેશ વાણારસી, પુણ્યે પ્રભુ આયા ॥ ૨ ॥ એકસો
વરસનું આઉખું એ, પાળી પાસકુમાર; પદ્મ કહે
મુગતે ગયા, નમતાં સુખ નિરધાર ॥ ૩ ॥

૨૧૮

[૨]

જ્ય ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથ !, જ્ય ત્રિભુવન-
સ્વામી !; અષ્ટકર્મ રિપુ જીતીને, પંચમી ગતિ પામી
॥ ૧ ॥ પ્રભુ નામે આનંદકંદ, સુખ સંપત્તિ લહિયે;
પ્રભુ નામે ભવ ભવ તણાં, પાતક સગ દહિયે
॥ ૨ ॥ ઓ હો વર્ણુ જોડી કરી એ, જપીએ
પારસ નામ; વિષ અમૃત થઈ પરગમે, લહીએ
અવિચળ ઠામ ॥ ૩ ॥

[૩]

શ્રી ચિંતામણિ પાસજી, વામાનંદન દેવ;
અશ્વસેનકુલ ચંદ્રમા, કીજે અહોનિશ સેવ ॥ ૧ ॥
પંચમ આરે જીવને, એ પ્રભુનો આધાર; અંતર-શત્રુ
ટાળતા, વારતા વિષય વિકાર ॥ ૨ ॥ સાચું શરણું
નાથનું, પામે જે પુણ્યવંત; લાખ ચોરાશી ભ્રમજીનો,
તે પામે ઝટ અંત ॥ ૩ ॥ માત પિતા બાંધવ તમે,
નમીયે નિત્ય પ્રભાત; તુંહી તુંહી રટના કરી, લહીયે
અનુપમ શાત ॥ ૪ ॥

૨૧૯

શ્રી શંખેશ્વર-પાર્શ્વનાથના છંદો.

[૧]

પાસ શંખેશ્વર સાર કર સેવકા, દેવ ! કાં
 એવડી વાર લાગે; કાડી કર જોડી દરબાર આગે
 ખડા, ઠાકુરા ચાકુરા માન માગે ॥ પાસ૦ ॥ ૧ ॥
 પ્રગટ થા પાસજી, મેલી પડદો પરો, મોડ અસુરા-
 ભુને આપ છોડો; મુજ મહીરાણુ મંજૂષમાં પેસીને,
 ખલકના નાથજી બંધ ખોલો ॥ પાસ૦ ॥ ૨ ॥
 જગતમાં દેવ ! જગદીશ ! તું જગતો, એમ શું
 આજ જિનરાજ ! ઉધે?; મોટા દાનેશ્વરી તેહને દાખી-
 એ, દાન દે જેહ જગ કાળ મુંધે ॥ પાસ૦ ॥ ૩ ॥
 બીડ પડી જનદવા જોર લાગી જરા, તતક્ષણે ત્રિકમે
 તુંજ સંભાર્યો; પ્રગટ પાતાલથી પત્રકમાં તેં પ્રભુ,
 ભક્તજન તેહનો ભય નિવાર્યો ॥ પાસ૦ ॥ ૪ ॥
 આદિ અનાદિ અરિહંત તું એક છે, દીન દયાળ છે
 કોણુ દૂજો?; ઉદયરત્ન કહે પ્રગટ પ્રભુ પાસજી,
 પામી ભયભંજનો એહ પૂજો ॥ પાસ૦ ॥ ૫ ॥

૨૨૦

[૨]

સેવા પાસ શંખેશ્વરો મન્નશુદ્ધે, નમો નાથ નિશ્ચે
 કરી એક બુધ્ધે; દેવી દેવલાં અન્યને શું નમો છો ?,
 અહો ભવ્ય લોકો ! ભુલા કાં ભમો છો ? ॥ ૧ ॥ ત્રિલો-
 કના નાથને શું તજો છો ?, પડ્યા પાસમાં ભૂતને કાં
 ભજો છો ?; સુરધેનુ છાંડી અગ્ન શું અજો છો ?,
 મહાપંથ મૂકી કુપંથે વ્રજો છો ॥ ૨ ॥ તજો કાણુ
 ચિંતામણિ કાય માટે ?, ગ્રહે કાણુ રાસભને હસ્તિ
 સાટે ?; સુર-દુમ ઉપાડી કુણુ આક વાવે ?, મહામૂઢ
 તે આકુલા અંત પાવે ॥ ૩ ॥ કિહાં કાંકરો ને કિહાં
 મેરૂ શૃંગ ?; કિહાં કેશરી ને કિહાં તે કુરંગ ?; કિહાં
 વિશ્વનાથ કિહાં અન્ય દેવા ?, કરો એક ચિત્તે પ્રભુ પાસ
 સેવા ॥ ૪ ॥ પૂજો દેવ પ્રભાવતી-પ્રાણુનાથ, સહુ જીવને
 જે કરે છે સનાથ; મહાતત્ત્વ જાણી સદા જેહ ધ્યાવે,
 તેનાં દુઃખ દારિદ્ર દૂરે પલાવે ॥ ૫ ॥ પામી માનુષોને
 વૃથા કાં ગમો છો ?, કુશીલે કરી દેહને કાં દમો છો ?;
 નહિ મુક્તિવાસં વિના વીતરાગં, ભજો ભગવંતં તજો

૨૨૧

દષ્ટિરાગં ॥ ૬ ॥ ઉદયરત્ન ભાષે સદા હેત આણી,
 દયા ભાવ કીજે પ્રભુ દાસ જાણી; આજે માહરે મોતીડે
 મેહ વૂઠ્યા, પ્રભુ પાસ શંખેશ્વરો આપ વૂઠ્યા ॥ ૭ ॥

શ્રી શંખેશ્વર-પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવનો.

[૧]

(રાગ-શ્રીરાગ.)

અખ મોહે ઐસી આય જની, શ્રી શંખેશ્વર
 પાસ જિનેસર, મેરે તું એક ધની ॥ અખ ૦ ॥ ૧ ॥
 તુમ ખિતુ કોઉ ચિત્ત ન સુહાવે, આવે કોડો ગુની;
 મેરો મન તુજ ઉપર રસિયો, અલિ જિમ કમલ બની
 ॥ અખ ૦ ॥ ૨ ॥ તુમ નામે સવિ સંકટ ચૂરે,
 નાગરાજ-ધરની; નામ જપું નિશિ વાસર તેરો, એ
 શુભ મુજ કરની ॥ અખ ૦ ॥ ૩ ॥ કોપાનલ
 ઉપજાવત દુર્જન, મથન વચન અરની; નામ જપું
 જલધાર તિહાં તુજ, ધારં દુઃખ હરની ॥ અખ ૦ ॥
 ૪ ॥ મિથ્યામતિ બહુ જન હે જગમેં, પદ ન ધરત
 ધરની; ઉનકો અખ તુજ ભક્તિ પ્રભાવે, ભય નહિ એક

૨૨૨

કતી ॥ અખ ૦ ॥ ૫ ॥ સજ્જન-નયન સુધારસ-
અંજન, દુરજન રવિ બરતી; તુજ મૂરતિ નિરખે સો
પાવે, સુખ જસ લીલ ધતી ॥ અખ ૦ ॥ ૬ ॥

[૨]

આજ શંખેશ્વર જિન ભેટીએ, ભેટ'તાં ભવ-
દુઃખ નાસે-સાહિબ મોરા રે; જ્યે અશ્વસેન કુલ
ચંદ્રમા, માતા વામા સુત પાસ ॥ સા ૦ ॥ આજ ૦
॥ ૧ ॥ ભક્તવત્સલ જન ભયહર, હસતાં હણિયાં
ખટ હાસ્ય ॥ સા ૦ ॥ દાનાદિક પાંચને દુહવ્યા,
કરી નાવે પાસની પાસ ॥ સા ૦ ॥ આજ ૦ ॥
૨ ॥ કરી કામને કારમી કમકમી, મિથ્યાત્વને ન
દીઉં માન ॥ સા ૦ ॥ અવિરતિ ને રતિ નહિ એક
ધડી, અગુણી અલગું અજ્ઞાન ॥ સા ૦ ॥ આજ ૦
॥ ૩ ॥ નિંદક નિદ્રાને નાસવી, મૃત રાગને રોગ
અપાર ॥ સા ૦ ॥ એક ધક્કે દેષને ઢાલીયો, એમ
નાહા દોષ અદાર ॥ સા ૦ ॥ આજ ૦ ॥ ૪ ॥
વલી મત્સર મોહ મમત ગયો, અરિહા નિરીહા

૨૨૩

નિરોધે ॥ સા૦ ॥ ધરણેંદ્ર કમઠ સુર ખિહું પ્રે,
 તુસ માત્ર નહિ તોષ રોષ ॥ સા૦ ॥ આજ૦ ॥
 ૫ ॥ અચરીજ સુણુજે એક તેણે સમે, શત્રુને
 સમકિતદાય ॥ સા૦ ॥ ચંદન પારસ ગુણ અતિ
 ધણા, અક્ષર થોડે ન કહાય ॥ સા૦ ॥ આજ૦
 ॥ ૬ ॥ જગરણુ દશા ઉપર ચઢ્યા, ઉજ્જયિનગરણે
 વીતરાગ ॥ સા૦ ॥ આલંબન ધરતાં પ્રભુતાણું,
 પ્રભુતા સેવક સૌભાગ્ય ॥ સા૦ ॥ આજ૦ ॥ ૭ ॥
 ઉપાદાન કારણ કારજ સધે, અસાધારણ કારણ નિત્ય
 ॥ સા૦ ॥ જે અપેક્ષા કારણ ભવી લહે, ફલદા
 કારણ નિમિત્ત ॥ સા૦ ॥ આજ૦ ॥ ૮ ॥ પ્રભુ
 ત્રાયક સાયકતા ધરી, દાયક નાયક ગંભીર ॥ સા૦ ॥
 નિજ સેવક જાણી નિવાળીએ, તુમ ચરણે નમે
 શુભવીર ॥ સા૦ ॥ આજ૦ ॥ ૯ ॥

[૩]

(મહાવીર પ્રભુ ઘેર આવે-એ દેશી.)

નિત્ય સમર્થ સાહિબ સયણાં, નામ સુણતાં શીતલ

૨૨૪

શ્રવણાં; જિન દરિસણે વિકસે નયણાં, ગુણ ગાંતાં
 ઉલસે. વયણાં રે-શંખેશ્વર સાહિબ સાચો, બી-
 જનો આશરો કાચો રે-શંખે ॥ ૧ ॥ દ્રવ્યથી
 દેવ દાનવ પૂજે, ગુણ શાંત રૂચિપણું લીજે; અરિહાપદ
 પજ્જવ જાજે, મુદ્રા પદ્માસન રાજે રે-શંખે ॥
 ૨ ॥ સંવેગે તજી ધરવાસો, પ્રભુ પાર્શ્વના ગણધર
 થાશે; તવ મુક્તિપુરીમાં જાશે, ગુણિલોકમાં વયણે
 ગવાશે રે-શંખે ॥ ૩ ॥ એમ દામોદર જિનવાણી,
 આપાઠી શ્રાવકે જાણી; જિન વંદી નિજ ધર આવે,
 પ્રભુ પાર્શ્વની પ્રતિમા ભરાવે રે-શંખે ॥ ૪ ॥
 ત્રણ કાલ તે ધૂપ ઉખેવે, ઉપકારી શ્રી જિન સેવે;
 પછી તેહ વૈમાનિક થાવે, તે પ્રતિમા પણ તિહાં લાવે
 રે-શંખે ॥ ૫ ॥ ઘણી કાલ પૂજી બહુમાને, વળી
 સૂરજ ચંદ્ર વિમાને; નાગલોકનાં કષ્ટ નિવાર્યાં, જ્યારે
 પાર્શ્વપ્રભુજી પધાર્યા રે-શંખે ॥ ૬ ॥ યદુસૈન્ય
 રહું રણ ઘેરી, જીત્યા નવિ જાયે વૈરી; જરાસંઘે જરા
 તવ મેલી, હરિ બલ વિના સધળે ફેલી રે-શંખે ॥

૨૨૫

૭ ॥ તેમીશ્વર ચોકો વિશાલી, અકૃમ કરે વનમાલી;
 તૂટી પદમાવતી બાલી, આપે પ્રતિમા ઝાકઝમાલી રે-
 શંખે૦ ॥ ૮ ॥ પ્રભુ પાર્શ્વની પ્રતિમા પૂજી, બળવંત
 જરા તવ ધૂજી; છંટકાવ નહવણુ-જલ જોતી, ગદવતી
 જરા જય રોતી રે-શંખે૦ ॥ ૯ ॥ શંખ પૂરી
 સહુને જગાવે, શંખેશ્વર ગામ વસાવે; મંદિરમાં પ્રભુ
 ધરાવે, શંખેશ્વર નામ ધરાવે રે-શંખે૦ ॥ ૧૦ ॥
 રહે જે જિનરાજ હજારે, સેવક મનવંછિત પૂરે; એ
 પ્રભુજીને ભેટણુ કાજે, શેઠ મોતીભાઈને રાજે રે-શંખે૦
 ॥ ૧૧ ॥ નાના માણેક કેરા નંદ, સંઘવી પ્રેમચંદ
 વીરચંદ; રાજનગરથી સંઘ ચલાવે, ગામે ગામના સંઘ
 ચલાવે રે-શંખે૦ ॥ ૧૨ ॥ અઢાર અઢોતેર વરસે;
 શંગણુ વદિ. તેરશ દિવસે; જિન વંદી આનંદ પાવે,
 મુલવીશ વચન રસ ગાવે રે-શંખેશ્વર સાહિબ સાચો,
 બીજનો આશરો કાચો રે-શંખે૦ ॥ ૧૩ ॥

[૪]

સાર કર સાર કર દવામી શંખેશ્વરા, વિશ્વ

૨૨૬

વિખ્યાત એકાંત આવો; જગતના નાથ મુજ હાથ
 ઝાલી કરી, આજ કિમ કાજમાં વાર લાવો ? ॥
 સાર૦ ॥ ૧ ॥ હૃદય મુજ રંજણે શત્રુ દુઃખ
 બંજણે, ઇષ્ટ પરમેષ્ઠી મોહે તુંહિ સાચો; ખલક
 ખિજમત કરે વિપત્તિ સમે ખિણુ ભરે, નવિ રહે
 તાસ અભિલાષ કાચો ॥ સાર૦ ॥ ૨ ॥ યાદવા
 રણુઝણે રામ કેશવ રણે, જમ લાગી જરા નિંદ
 સોતી; સ્વામી શંખેશ્વરા ચરણુ-જલ પામીને, યાદવોની
 જરા જય રોતી ॥ સાર૦ ॥ ૩ ॥ આજ જિનરાજ !
 ઉઘે કિશ્યું ? આ સમે, જગ મહારાજ ! સેવક પનોતા;
 સુખુદ્ધિ મઘે ટલે છૂતે દોલત હરે, વીરહાકે રિપુવૃંદ રોતા
 ॥ સાર૦ ॥ ૪ ॥ દાસ છું જન્મના પૂરીયે કામના,
 પ્યાનથી માસ દશ દોય વીત્યા; વિકટ સંકટ હરો નિકટ
 નયણું કરો, તો અમે શત્રુ નૃપતિકું જીત્યા ॥ સાર૦
 ॥ ૫ ॥ કાલ મુંઘે અશન શીતકાલે વસન, શ્રમ સુખા-
 સન રણે ઉદક દાર્ઘ; સુગુણુ નર સાંબરે વિસરે નહિ
 કદા, પાસજી તું સદા છે સખાઈ ॥ સાર૦ ॥ ૬ ॥

૨૨૭

માત તું તાત તું આત તું દેવ તું, દેવ દુનિયામાં દૂજો
 ન વહાલો; શ્રી શુભવીર જગ જીતડંકો કરે, નાથજી
 નેકં નયણે નિહાલો ॥ સાર૦ ॥ ૭ ॥

[૫]

અંતરજ્ઞમી સુણુ અલવેસર, મહિમા ત્રિજગ
 તુમારો; સાંભળીને આવ્યો હું તીરે, જન્મ મરણ
 દુઃખ વારો ॥ સેવક અરજ કરે છે રાજ ! અમને
 શિવસુખ આપો ॥ ૧ ॥ સહુકોનાં મન-વંછિત
 પૂરો, ચિંતા સહુની ચૂરો; એહવું બિરુદ છે રાજ !
 તમારું, કેમ રાખો છો દૂરે ? ॥ સેવક૦ ॥ ૨ ॥
 સેવકને વલવલતો દેખી, મનમાં મહેર ન ધરશો; કચ્છા-
 સાગર કેમ કહેવાશો ?, જો ઉપકાર ન કરશો ॥ સેવક૦
 ॥ ૩ ॥ લટપટનું હવે કામ નહિ છે, પ્રત્યક્ષ દરિશણુ
 દીજો; ધુંઆડે ધી(રી)ણું નહિ સાહિબ, પેટ પડ્યાં પતિજો
 ॥ સેવક૦ ॥ ૪ ॥ શ્રી શંખેશ્વર મંડન સાહિબ,
 વિનતડી અવધારો; કહે જિનહુર્ષ મયા કરી મુજને,
 ભવ સાયરથી તારો ॥ સેવક૦ ॥ ૫ ॥

૨૨૮

[૬]

(રાજ-પંજબી ઠેકાની હુમરી.)

મોરી બૈયાં તો પકર શંખેશ શ્યામ, કર-
 શારસ બરે તોરે નેન શ્યામ ॥ મોરી૦ ॥ એ
 અંચલી ॥ તુમ તો તાર ક્ષિંદ જગ સાચે, હમકું
 વિસાર ન કરણાધામ ! ॥ મોરી૦ ॥ ૧ ॥ જદવ-
 પતિ અરતિ તુમ કાપી, ધારિત જગત શંખેશ નામ
 ॥ મોરી૦ ॥ ૨ ॥ હમ તો કાલ પંચમ વશ આયે,
 તુમરો હી શરણુ જિનેશ નામ ॥ મોરી૦ ॥ ૩ ॥
 સંયમ તપ કરને શુદ્ધ શક્તિ, ન ધરં કર્મ ઝંકાર પામ
 ॥ મોરી૦ ॥ ૪ ॥ આનંદ-રસ પૂરણુ મૂખ દેખી,
 આનંદ પૂરણુ આત્મારામ ॥ મોરી૦ ॥ ૫ ॥

[૭]

પ્રભુ જગજીવન જગખંધુ રે-સાંઈ સયાણો રે,
 તારી મુદ્રાએ મન મોલું રે-જૂઠું ન જાણો રે ॥
 આંતરો ॥ તું પરમાત્મ ! તું પ્રસૂષોત્તમ !, તું પ્ર-

૨૨૯

બ્રહ્મ સ્વરૂપી; સિદ્ધિ સાધક સિદ્ધાંત સનાતન, તું ત્રય
 ભાવ પ્રરૂપી રે-સાંઈં ॥ ૧ ॥ તાહરી પ્રભુતા ત્રિહું
 જગમાંહે, પણ મુજ પ્રભુતા મોટી, તુજ સૂરીખો
 માહરે મહારાજ, માહરે કાંઈ નહી ખોટ રે-સાંઈં
 ॥ ૨ ॥ તું નિર્દ્રવ્ય પરમપદ વાસી, હું તો દ્રવ્યનો
 ભોગી; તું નિર્ગુણ હું તો ગુણધારી, હું કરમી તું
 અભોગી રે-સાંઈં ॥ ૩ ॥ તું તો અરૂપી તે હું
 રૂપી, હું રાગી તું નિરાગી; તું નિરવિષ હું તો
 વિષધારી, હું સંગ્રહી તું ત્યાગી રે-સાંઈં ॥ ૪ ॥
 તાહરે રાજ નથી કોઈ એકે, ચૌદ રાજ છે માહરે;
 માહરી લીલા આગળ જોતાં, અધિકું શું છે તાહરે?
 રે-સાંઈં ॥ ૫ ॥ પણ તું મ્હોટો ને હું છોટો,
 ફાગટ કૂલ્યે શું થાય? ખમજો એ અપરાધ અમારો,
 ભક્તિવશે કહેવાય રે-સાંઈં ॥ ૬ ॥ શ્રી શંખેશ્વર
 વામાનંદન, ઉભા બોલગ કીજો; રૂપ વિશુદ્ધનો મોહન
 પબારો, ચરણની સેવા દીજો રે-સાંઈં ॥ ૭ ॥

૨૩૦

[૮]

(રાગ-સારંગ.)

ભેટીએ ભેટીએ ભેટીએ, મનમોહન જિનવર
 ભેટીએ ॥ એ અંચલી ॥ શ્રી શંખેશ્વર પાસજિને-
 સર, પૂજા પાતક ભેટીએ ॥ મન૦ ॥ ૧ ॥ જાહવની
 જરા જાસ નહવણુથી, નાઠી એક ચપેટીએ ॥ મન૦ ॥
 ૨ ॥ આશ ધરીને હું પણ આવ્યો, નિજ કરે પીઠ
 થપેટીએ ॥ મન૦ ॥ ૩ ॥ ત્રણ રતન આપો જ્યું
 રાખ્યાં, નિજ આતમની પેટીએ ॥ મન૦ ॥ ૪ ॥
 સાહિબ સુરતર સરીખો પામી, ઔર કુણુ આગે લેટીએ
 ॥ મન૦ ॥ ૫ ॥ પન્નવિજય કહે તુમરે ચરણુથે,
 ક્ષણુ એક ન રહું છેટીએ ॥ મન૦ ॥ ૬ ॥

શ્રી પંચાસર પાર્શ્વનાથનાં સ્તવનો.

[૧]

પરમાતમ ! પરમેસર !, જગદીશ્વર ! જિનરાજ !;
 જગબંધવ ! જગભાણુ ! બલિહારી તુમ તણી, ભવ-

૨૩૧

જલધિમાંહી જહાજ ॥ ૧ ॥ તારક વારક મોહનો,
 ધારક નિજ ગુણ ઋદ્ધિ; અતિશયવંત બદંત રૂપાળી
 શિવવધૂ, પરણી લહી નિજ સિદ્ધિ ॥ ૨ ॥ શાન
 દર્શન અનંત છે, વળી તુજ ચરણ અનંત; એમ
 દાનાદિ અનંત ક્ષાયિક ભાવે થયા, ગુણ તે અનંતા
 અનંત ॥ ૩ ॥ બત્રીસ વર્ણ સમાય છે, એકજ
 શ્લોક મોઝાર; એક વરણ પ્રભુ ! તુજ ન માયે
 જગતમાં, કેમ કરી યુણીએ ઉદાર ? ॥ ૪ ॥ તુજ ગુણ
 કાણ ગણી શકે ?, જો પણ કેવળ હોય; આવિર્ભાવથી
 તુજ સયલ ગુણ માહરે, પ્રચ્છન્ન ભાવથી જોય ॥ ૫ ॥
 શ્રી પંચાસરા પાસજી !, અરજ કરું એક તુજ; આવિ-
 ભાવથી થાય દયાલ ! કૃપાનિધિ !, કરૂણા કીજેજી
 મુજ ॥ ૬ ॥ શ્રી જિન ઉત્તમ તાહરી, આશા
 અધિક મહારાજ !; પદ્મવિજય કહે એમ લહું શિવ-
 નગરીનું, અક્ષય અવિચલ રાજ ॥ ૭ ॥

[૨]

મોહન ! મુજરો લેજો રાજ !, તુમ સેવામાં

૨૩૨

રહેથું ॥ એ આંકણી ॥ વામાનંદન જગદાનંદન, જેહ
 સુધારસ ખાણી; મુખ મટકે લોચનને લટકે, લોભાણી
 ઈંદ્રાણી ॥ મોહન ॥ ૧ ॥ ભવ પટલુ ચિહ્ન દિશિ
 ચારે ગતિ, ચોરાશી લખ ચઉટાં; ક્રોધ માન માયા
 લોભાદિક, ચોવટીઆ અતિ ખોટા ॥ મોહન ॥ ૨ ॥
 મિથ્યા મહેતો કુમતિ પુરોહિત, મદન સેનાને તોરે;
 લાંચ લઈ લખ લોક સંતાપે, મોહ કંદર્પને જોરે
 ॥ મોહન ॥ ૩ ॥ અનાદિ નિગોદ તે બંધીખાનો,
 તૃષ્ણા તોપે રાખ્યો; સંસાર ચારે ચોકી મેલી, વેદ
 નપુંસક ૧આંકયો ॥ મોહન ॥ ૪ ॥ ભવસ્થિતિ
 કર્મ વિવર લઈ નાંકો, પુણ્ય ઉદય પણ વાધ્યો;
 સ્થાવર વિકલોદ્રિયપણું ઝાળંગી, પંચેન્દ્રિયપણું લાધ્યો
 ॥ મોહન ॥ ૫ ॥ માનવ-ભવ આરજ કુળ સદગુરુ
 વિમળ-મોધ મળ્યો મુજને; રક્ષોદાદિક સહુ શત્રુ
 વિનાશી, તેણે ઝાળખાવ્યો તુજને ॥ મોહન ॥ ૬ ॥

૧-‘વાંકો’ એમ પણ છે.

૨-‘ક્રોધાદિક રિપુ શત્રુ વિમાસી’ આ પ્રમાણે પણ છે.

૨૩૩

પાટણ માંહે પરમ દયાળુ, જગત વિભૂષણ ભેટયા;
 સત્તર બાણું શુભ પરિણામે, કર્મ કદિન બળ મેટયા
 ॥ મોહન૦ ॥ ૭ ॥ સમકિત ગજ ઉપશમ અંખાડી,
 જ્ઞાન કટક બળ કીધું; ખિમાવિજય જિન-ચરણ
 રમણ સુખ; રાજ પોતાનું લીધું ॥ મોહન૦ ॥ ૮ ॥

શ્રી ગોડી-પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવન.

વામાનંદન જિનવર ગોડી, ચરણ કમલ અનુ-
 સરીયે કે-જગના તારે, મુજ તારે રે જિણેસર
 સ્વામી ॥ એક વાર વંદન શ્રુત રીતે, ભવ-જલ
 હેલા તરીયે કે ॥ જગ૦, મુજ૦ ॥ ૧ ॥ હરિ લંછન
 દક્ષિણ પય જધે, નીલવરણ જિનરાયા કે-જગ૦;
 કલ્યાણક પંચે સવિ જગને, સાહિય સુખ ઉપાયા કે
 ॥ જગ૦, મુજ૦ ॥ ૨ ॥ નાણુ ને દરસન ચરણ
 અનંતું, દાનાદિક અનંતા કે-જગ૦; અગુરલધુ અવ-
 ગાહનવંતા, અરૂપી સરૂપી ભદંતા કે ॥ જગ૦,
 મુજ૦ ॥ ૩ ॥ અજર અખંડ અકોહી અમાતી,

૨૩૪

અમાયી અલોહી અન્યાધિ કે-જગાં; અફલેશી અજ
અમર અયોગી, સુખભોગી અનુપાધિ કે ॥ જગાં,
મુજાં ॥ ૪ ॥ તુમ સેવે તે તુમ સમ હોવે, બૂત્યાશ્રિત
નર સંગે કે-જગાં; લહે સંપદ શુભ ચિત્ત હિતકારી,
વીરવિજય મન રંગે કે ॥ જગાં, મુજાં ॥ ૫ ॥

૧શ્રી કલ્હારા પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવન.

(દીઠી હો પ્રભુ, દીઠી જગગુરુ તુજ-એ દેશી.)

પાસજી હો પ્રભુ પાસ કલ્હારા દેવ ! સુણો
હો પ્રભુ સુણો માંહરી વિનતિજી; કહીએ હો પ્રભુ !
કહીએ સવળી વાત, મનમાંહી હો પ્રભુ મનમાંહી જે
બહુદિન હુતીજી ॥ ૧ ॥ તુજ વિના હો પ્રભુ ! તુજ
વિના દૂખે દેવ, માંહરે હો પ્રભુ ! માંહરે ચિત્ત આવે
નહીજી; ચાખ્યો હો પ્રભુ ! ચાખ્યો અમીરસ જેણે,
બાકસ હો પ્રભુજી ! બાકસ તસ બાવે નહીજી ॥ ૨ ॥

૧- આ સ્તવન મહોપાધ્યાય શ્રીમદ્ યશોવિજયજી
મહારાજની કૃતિનું છે, પણ અપૂર્ણ છે.

૨૩૫

દરિશન હો પ્રભુ ! દરિશન વાહલું મુજ, તાહરં હો
 પ્રભુ ! તાહરં-જેહથી દુઃખ ટળેજી; ચાકર હો પ્રભુ !
 ચાકર જાણો મોહિ, હમડું હો પ્રભુ ! હમડું તો હેજે
 હલેજી ॥ ૩ ॥ તુજશ્યું હો પ્રભુ ! તુજશ્યું મન
 એકંત, ચાહ્યો હો પ્રભુ ! ચાહ્યો કોઈથી નવ ચલેજી;
 અગનિ હો પ્રભુ ! અગનિ પ્રત્યય પ્રસંગ, કંચન હો
 પ્રભુ ! કંચનગિરિ કહો કિમ ગલેજી ॥ ૪ ॥

શ્રી શામલા પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવન.

(પરમ પુરુષ પરમાત્મા, સાહેબજી-એ દેશી.)

અકલ સરૂપી શામલા-સાહેબજી, અરજ સુણો
 અમ એક હો-મનડારા મોહન માનો વિનતિ-
 સાહેબજી !; આસંગાયત આંગણે-સાં, ઉભો
 ઓલગ કરે છેક હો ॥ મનડારાં ॥ ૧ ॥ મોહ
 મહીપના રાજમાં-સાં, સુભટ ઘણા સેતાન હો-
 મનડારાં; પીડા કરે પ્રાણી બણી-સાં, ક્રોધ લાભ

૨૩૬

માયા માન હો ॥ મનડારાં ॥ ૨ ॥ ભવ પાટણમાં
 બટકતાં-સાં, ચૌટાં ચોસ્સી વાપ્પ હો-મનડારાં;
 ચઉગતિ શેરી સાંકડી-સાં, દુઃખ-તર જહાં સ્વત
 શાપ્પ હો ॥ મનડારાં ॥ ૩ ॥ રાગ દ્વેષ સુત
 મોહના-સાં, હરિ ગજ વિક્રમ જસ હો-મનડારાં;
 પીડે તે જગ જીવને-સાં, કરી કરી બહુવિધ પાસ
 હો ॥ મનડારાં ॥ ૪ ॥ એ દુઃખથી અમ રાખીએ
 -સાં, ભગત વચ્છલ ભગવંત હો-મનડારાં; અરજ
 સુણી ન ઉવેખીયે-સાં, તુમ બલ શક્તિ અનંત હો
 ॥ મનડારાં ॥ ૫ ॥ તાર્યા બહુ નર નારીને-સાં,
 વિવિધ કરી ઉપદેશ હો-મનડારાં; આજ કિશ્યું બોલો
 નહિ-સાં, અમ સાથે એક લેશ હો ॥ મનડારાં ॥
 ૬ ॥ અવસર પામી બોલ્યું-સાં, એકાંતિ અમે આજ
 હો-મનડારાં; નિજ પદ પદ્મની ચાકરી-સાં, રૂપને
 ઘો મહારાજ હો ॥ મનડારાં ॥ ૭ ॥

૨૩૭

શ્રી સ્તાંભન પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવન.

પરવાદી ૧ઉલ્કો પરિ ૨હરિ સમ, ૩હરિ સેવે
 જસ પાયા; ૪હરિત વાને પ્રભુની ગતિ ગજ સમ,
 ૫હરિ સેવે જસ પાયા ॥ પ્રભુજી મહેર કરી મહા-
 રાજ, કાજ આજ મુજ સારો ॥ ૧ ॥ ॥ જિમ
 ૬ઔષધિપતિ દેખી મનમાં; ૭કૌશિક આણુંદ પામે;
 તિમ પ્રભુ ૮વક્ત્ર તે ૯દ્વિજપતિ દેખી, ૧૦કૌશિક
 આણુંદ પામે ॥ પ્રભુજી ॥ ૨ ॥ જિમ ઔષધિ-
 પતિ દેખી મનમાં, ૧૧સચ્ચકાર પ્રીતિ પામે; તિમ
 પ્રભુ વક્ત્ર તે દ્વિજપતિ દેખી, સચ્ચકાર પ્રીતિ પામે
 ॥ પ્રભુજી ॥ ૩ ॥ જિમ ૧૨રાહિણીપતિજગમાં
 મણો, ૧૩શિવને તિલક સમાન; તિમ પ્રભુ મોક્ષ
 ક્ષેત્ર શોભાકર, ૧૪શિવને તિલક સમાન ॥ પ્રભુજી
 ॥ ૪ ॥ જિમ ૧૫રાજ ઝલહલતો ઉગે, નિજ ૧૬ગોપી

૧-મુવડો. ૨-સૂર્ય. ૩-ઈંદ્ર. ૪-નીલ વરણે. ૫-સર્પ. ૬-ચંદ્ર.
 ૭-મુવડ. ૮-મુખ. ૯-ચંદ્ર. ૧૦-ઈંદ્ર. ૧૧-ચક્રોરપક્ષી. ૧૨-
 ચંદ્ર. ૧૩-મહાદેવને. ૧૪-મોક્ષને. ૧૫-સૂર્ય. ૧૬-કિરણોપી.

૨૩૮

૧તમ ટાળે; તિમ પ્રભુ સમવસરણ ખેસીને, નિજ
 રંગેથી ૩તમ ટાળે ॥ પ્રભુજી ॥ ૫ ॥ જિમ
 ૪સિતરૂચિ નભમાં ઉગીને, ૫કુવલયે કરે ઉદ્ધાસ; તિમ
 જિનવર જગમાં પ્રગટીને, ૬કુવલયે કરે ઉદ્ધાસ
 ॥ પ્રભુજી ॥ ૬ ॥ ૭નિશાપતિ જળ ઉગે હોયે,
 ૮પુણ્ય સમુદ્ર વૃદ્ધિકારી; થંભણ-પાસ પદ પદ્મની
 સેવા, ૯પુણ્ય સમુદ્ર વૃદ્ધિકારી ॥ પ્રભુજી ॥ ૭ ॥

શ્રી લોઢણ પાર્શ્વનાથ-સ્તવન.

(અવિનાશીની સેજડીએ રંગ લાગો-એ દેશી.)

સિદ્ધ નિરંજન સમરો સજની, અવિકારી અવિ-
 નાશીજી; સહજનંદ વિદ્યાસી ચિદ્ધન, આતમતત્ત્વ
 પ્રકાશી-એહુને ધ્યાવોજી, અરિહા લોઢણ પાસ,
 એહુને ગાવોજી ॥ ૧ ॥ કેવલજ્ઞાન ને કેવલ દરસી,

૧-અંધકાર. ૨-વાણીથી. ૩-અજ્ઞાન રૂપ અંધકાર. ૪-ચંદ્ર.
 ૫-ચન્દ્રવિકાશી કમળ-કુમુદ. ૬-પૃથ્વી મંડળ, ૭-ચંદ્ર.
 ૮-પવિત્ર. ૯-સુકૃત.

૨૩૯

અધ્યાબાધ સુખભોગીજી; અક્ષય સમકિત ને અક્ષય
 ચિતિ, પરમ નિરંજન જોગી ॥ એહુને૦ ॥ ૨ ॥
 અગુરુલધુ અવગાહન વસિયા, વીર્ય અનંત ઉલ્લસિ-
 યાજી; ખટ કર અવગાહનના રસિયા, જિન સંપદમાં
 ધસિયા ॥ એહુને૦ ॥ ૩ ॥ અનંત વર્ગ વર્ગિત સુખ
 વિલસે, કરમ ઉપાધિ નિવારીજી; લોકાલોક પ્રકાશક
 જિનજીની, હું જાઉં બલિહારી ॥ એહુને૦ ॥ ૪ ॥
 અશ્વસેન નૃપ વામા-નંદન, ક્ષણિપતિ સેવે પાયાજી;
 નીલવરણ દુઃખહરણ નમતાં, નિરમલ થાયે કાયા
 ॥ એહુને૦ ॥ ૫ ॥ નયન ઋષિ ગજ ચંદ્ર સંવચ્છર,
 મૃગશિર વદિ મનોહારીજી; પાંચમે પાંચમ ગતિ
 દાયકની; ભેટ થઈ સુખકારી ॥ એહુને૦ ॥ ૬ ॥
 વીરખેત્ર વાસી ગુણુરાશિ, ઝવેરી શ્રી સોમચંદ્રેજી;
 રૂપવિજય કહે જાત્રા કીધી, સંઘ સહિત આણુદે
 ॥ એહુને૦ ॥ ૭ ॥

૨૪૦

શ્રી અંતરીક્ષ પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવનો.

[૧]

[રાગ-કલ્યાણ.]

સલુને પ્રભુ ભેટે, અંતરીક પ્રભુ ભેટે; (ટક)
 જગત વત્સલ જગ હિતદાઈ, સલુને પ્રભુ ભેટે; મોહ
 ચોર જળ જોર ફિરાવત; તખ સમરવો પ્રભુ નેટે
 ॥ સલુને૦ ॥ ૧ ॥ ચોર સખાઈ ચાર દિવસકે,
 સાચ સખા પ્રભુ ભેટે; ઇતનો આપ વિવેક વિચારે,
 માયામેં મત લેટે ॥ સલુને૦ ॥ ૨ ॥ ભામણુડે
 તો ભૂખ ન ભાગે, ખિનું ભોજન ગયે પેટે; ભગવંત
 ભક્તિ વિના સવિ નિષ્ફલ, જસ કહે ભક્તિમેં ભેટે
 ॥ સલુને૦ ॥ ૩ ॥

[૨]

જય જય જય જય જય પાસ જિણુંદ ॥ (ટક)
 અંતરીક પ્રભુ ! ત્રિભુવન તારન, ભવિક-કમલ ઉદ્ધાસ
 દિણુંદ ॥ જય૦ ॥ ૧ ॥ તેરે ચરન શરન મેં કીને,
 તૂં ખિનું કુન તોરે ભવ-ફંદ ?; પરમ પુરૂષ પરમારથ-

૨૪૧

દર્શો, તું દીયે ભવિકકું પરમાનંદ ॥ જય૦ ॥ ૨ ॥
 તું નાયક તું શિવસુખ-દાયક, તું હિતચિંતક તું સુખ-
 કંદ; તું જનરંજન તું ભવભંજન, તું કેવલ-કમલા
 ગોવિંદ ॥ જય૦ ॥ ૩ ॥ કોડિ દેવ મિલકે કર ન
 શકે, એક અંગૂઠ ૩૫ પ્રતિછંદ; એસો અદ્ભુત ૩૫
 તિહારો, વરણત માનું અમૃતકો બુંદ ॥ જય૦ ॥ ૪ ॥
 મેરે મન-મધુકરકે મોહન, તુમ હો વિમલ સદ્ગ
 અરવિંદ; નયન ચકોર વિલાસ કરતુ હૈ, દેખત તુમ
 મુખ પૂરનચંદ ॥ જય૦ ॥ ૫ ॥ દૂર જવે પ્રભુ!
 તુમ દરિશનસેં, દુઃખ દોહગ દારિદ્ર અધ-દંદ; વાયક
 જસ કહે સહસ ફલતેં તુમ હો, જે ખોલે તુમ ગુન
 કે વંદ ॥ જય૦ ॥ ૬ ॥

શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથનાં સ્તવનો.

[૧]

પાસકી પાસકી પાસકી રે, વારી જાઉં ચિંતા-
 મન પાસકી ॥ ૧ ॥ નરક નિગોદમેં બહુ દુઃખ

૨૪૨

પાયો, ખખર લીની નહિ દાસકી રે ॥ વારી૦ ॥ ૨ ॥
 ભમત ભમત તોરે ચરણે આયો, ઘો સેવા પદ આપકી
 રે ॥ વારી૦ ॥ ૩ ॥ અખહી ટેડી ગતિ ન છોડું,
 લાગી સુરત પર આસકી રે ॥ વારી૦ ॥ ૪ ॥
 દિલકે રમન તું દિલકી જાને, ક્યા કહું ખચન વિલા-
 સકી રે ॥ વારી૦ ॥ ૫ ॥ અખચ ચિદાનંદ
 અમૃત લીલા, દેઈ (કરો) ગુન પદ રાસકી રે
 ॥ વારી૦ ॥ ૬ ॥

[૨]

શ્રી ચિન્તામણિ પાર્શ્વજી, વાત સુણો એક
 મોરી રે; માહરા મનના મનોરથ પૂરજો, હું તો
 બક્તિ ન છોડું તોરી રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૧ ॥ માહરી
 ૧ખિજમતમાં ખામી નહિ, તાહરે ખોટ ન કાંઈ
 ખજાને રે; હવે દેવાની શી હીલ છે?, કહેવું તે
 કહીએ જાને રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૨ ॥ તેં ઉરણુ સવિ
 પૃથિવી કરી, ધન વરસી વરસી-દાને રે; માહરી

૧-ખુશામત-સેવા.

૨૪૩

વેળા શું એહવા, દીઓ વાંછિત વાળો વાનરે ॥ શ્રી૦
 ॥ ૩ ॥ હું તો કેડ નહિ છોકું તાહરી, આપ્યા
 વિશુ શિવસુખ સ્વામી રે; મૂરખ તે ઝોછે માનશે,
 ચિન્તામણિ ^૧કરચલ પામી રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૪ ॥ મત
 કહેશ્યો તુજ કર્મે નથી, કર્મે છે તો તું પામ્યો રે;
 મુજ સરીખા કીધા મોટકા, કહો તેણે કાંઈ તુજ
 રથામ્યો રે? ॥ શ્રી૦ ॥ ૫ ॥ કાલ સ્વભાવ ભવિ-
 ત્વ્યતા, તે સઘળા તારા દાસો રે; મુખ્ય હેતુ તું
 મોક્ષનો, એ મુજને સખલ વિશ્વાસો રે ॥ શ્રી૦ ॥
 ૬ ॥ અમે ભક્તે મુક્તિને ખેચશું, જિમ લોહને ચમક
 પાપાણો રે; તુમ્હે હેજે હસીને દેખશો, કહેશો સેવક
 છે ઉસપરાણો રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૭ ॥ ભક્તિ આરાધ્યા
 ફળ દીઓ, ચિન્તામણિ પણ પાપાણો રે; વળી અધિકું
 કાંઈ કહાવશો, એ ભદ્રક ભક્તિ તે જાણો રે ॥ શ્રી૦
 ॥ ૮ ॥ બાળક તે જિમ તિમ બોલતો, કરે લાડ
 તાતને આગે રે; તે તેહશું વાંછિત પૂરવે, બની આવે

૧-હાથમાં. ૨-લાંચ આપવી. ૩-તત્પર-તૈયાર.

૨૪૪

સઘળું રાગે રે ॥ શ્રી૦ ॥ ૯ ॥ માહરે જનનારં તે
 જન્યું જ છે, હું તો લોકને વાત શીખાવું રે; વાયક
 જસ કહે સાહિબા, એ ગીતે તુમ ગુણ ગાવું રે
 શ્રી૦ ॥ ૧૦ ॥

શ્રી (દાદા) પાર્શ્વનાથ જિન-પદા

[૧]

[રાગ-નટ.]

સુખદાર્ઠ રે સુખદાર્ઠ, દાદા પાસજી સુખદાર્ઠ;
 એસો સાહિબ નહિ કોઉ જગમેં, સેવા કીજે દીલ
 લાઈ ॥ સુખ૦ ॥ ૧ ॥ સગ સુખદાયક એહિજ નાયક,
 એહિ સાયક સુસહાર્ઠ; કિંકરકું કરે શંકર સરીસો,
 આપે અપની ઠકુરાઈ ॥ સુખ૦ ॥ ૨ ॥ મંગલ રંગ
 વધે પ્રભુ ધ્યાને, પાપવેલી જાએ કરમાઈ; શીતલતા
 પ્રગટે ઘટ અંતર, મીટે મોહકી ગરમાઈ ॥ સુખ૦
 ॥ ૩ ॥ કહા કરં સુરતરં ચિંતામણિકું?, જો મેં પ્રભુ
 સેવા પાઈ; શ્રી જસવિજય કહે દર્શન દેખ્યો, ધર-
 અંગન નવ નિધિ આઈ ॥ સુખ૦ ॥ ૪ ॥

૨૪૫

[૨]

[રાગ-ખિલાવલ.]

મેરે સાહિબ તુમહિ હો, પ્રભુ પાસ જિલુંદા;
 ખિજમતગાર ગરીબ હું, મેં તેરા બંદા ॥ મેરેં ॥ ૧ ॥
 મેં ચકોર કરેં ચાકરી, જબ તુમહિ ચંદા; ચકવાક મેં
 હુમ રહું, જબ તુમહિ દિલુંદા ॥ મેરેં ॥ ૨ ॥
 મધુકર પરે મેં રનઝનું, જબ તુમ અરવિંદા; ભક્તિ
 કરેં ખગપતિ પરે, જબ તુમહિ ગોવિંદા ॥ મેરેં ॥
 ૩ ॥ તુમ જબ ગર્જિત ધન ભયે, તબ મેં શિખિનંદા;
 તુમ સાયર જબ મેં તદા, સુર-સરિતા અમંદા ॥ મેરેં
 ॥ ૪ ॥ દૂર કરો દાદા પાસજી!, ભવદુઃખકા રંદા;
 વાયક જસ કહે દાસકું, દીયો પરમાનંદા ॥ મેરેં
 ॥ ૫ ॥

ધોધામંડન શ્રી નવખંડા પાર્શ્વનાથ

જિન-સ્તવન.

ધનઘટા ૧ ભુવન રંગ છાયા, નવખંડા પાસજી

૧-શરીર.

૨૪૬

પાયા ॥ ઝે આંકણી ॥ પ્રભુ કમઠ હઠીકું
 હઠાયા, વિષધર પરજલતી કાયા, દિલ દયા ધરીકે
 છોડાયા, સેવક મુખ મંત્ર સુણાયા, ક્ષણમેં ધરણેન્દ્ર
 બનાયા ॥ ક્ષણ૦ ॥ નવ૦ ॥ ૧ ॥ મેં ઔર દેવ-
 નકું ધ્યાયા, સખ ફેગટ જનમ ગમાયા, સુતો વામા-
 રાણીકા જાયા, કુછ પરમારથ નહિ પાયા, જ્યું કુટા
 દોલ બજાયા ॥ જ્યું કુટા૦ ॥ નવ૦ ॥ ૨ ॥
 સુણી ૧યામીકર ભરમાયા. મેં પીતલ હસ્તે પાયા,
 મુજે હુવા બહુ દુઃખદાયા, કર્મોને નાચ નચાયા,
 ઇસવિધ ધક્કે બહુ ખાયા ॥ ઇસ૦ ॥ નવ૦ ॥
 ૩ ॥ ઘોઘામંડન સુખદાયા, જગ બહુ ઉપકાર
 કરાયા, નવખંડા નામ ધરાયા, મેં સુણ કર શરણે
 આયા, ઉદ્ધાર કરો મહારાયા ॥ ઉદ્ધાર૦ ॥ નવ૦
 ॥ ૪ ॥ હુવા ચતુરમાસ મુજ આયા, કિસ કારણ
 અખ બેઠાયા, ઘો મનવાંછિત સુખદાયા, હું પ્રેમે
 પ્રણમું પાયા, સેવકકા કાજ સરાયા ॥ સેવક૦ ॥

૧-સુવર્ણ.

૨૪૭

નવ૦ ॥ ૫ ॥ શર યુગ નિધિ ઇંદુ કહાયા, જલા
આશ્વિન માસ સોહાયા, દિવાલી દિન જન્મ આયા,
મેં આતમ આનંદ પાયા, એમ વીરવિજય ગુણ
ગાયા ॥ એમ૦ ॥ નવ૦ ॥ ૬ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુનાં સ્તવનો.

[૧]

શ્રી પાસજી પ્રગટ પ્રભાવી, તુજ મૂરતિ મુજ મન
ભાવી રે; મન મોહના જિનરાયા, સુર નર કિન્નર
ગુણ ગાયા રે ॥ મન૦ ॥ જે દિનથી મૂરતિ દીઠી,
તે દિનથી આપદા નીકી રે ॥ મન૦ ॥ ૧ ॥ મટ-
કાળું મુખ સુપ્રસન્ન, દેખત રીઝે જાતી મત્ર રે ॥
મન૦ ॥ સમતા રસ કેરાં કચોળાં, નયણાં દીકે રંગ
રોલાં રે ॥ મન૦ ॥ ૨ ॥ હાથે ન ધરે હથિયાર,
નહિ જપમાલાનો પ્રચાર રે ॥ મન૦ ॥ ઉત્સર્ગે
ન ધરે વામા, તેહથી ઉપજે સવિ કામા રે ॥ મન૦
॥ ૩ ॥ ન કરે ગીત નૃત્યના ચાલા, એ તો પ્રત્યક્ષ

૨૪૮

નહના ખ્યાલા રે ॥ મન૦ ॥ ન બળવે આપે
 વાળાં, ન ધરે વસ્ત્ર જીરણુ સાળાં રે ॥ મન૦ ॥
 ૪ ॥ એમ મૂરતિ તુજ નિરૂપાધિ, વીતરાગપણે કરી
 સાધી રે ॥ મન૦ ॥ કહે માનવિજય ઉવજ્જાયા,
 મેં અવલંબ્યા તુજ પાયા રે ॥ મન૦ ॥ ૫ ॥

[૨]

પરમપુરુષ પરમાતમા-સાહેબજી, પુરુષાદાણી
 પાસ હો,-શિવસુખરા ભ્રમર થાશું વિનતિ
 સાહેબજી; અવસર પામી ઓલગું-સા૦, સફળ
 કરો અરદાસ હો ॥ શિવ૦ ॥ ૧ ॥ દોય નંદન
 મોહભૂપરા-સા૦, તેણે કર્યો જગ ધંધોળ હો-શિવ૦;
 દેવ કરી રાગ કેસરી-સા૦, તેહના રાણા સોલ હો
 ॥ શિવ૦ ॥ ૨ ॥ મિથ્યા મહેતો આગળે-સા૦,
 કામ કટક સરદાર હો-શિવ૦; ત્રણ રૂપ કરી તે રમે
 -સા૦, હાસ્યાદિક પરિવાર હો ॥ શિવ૦ ॥ ૩ ॥ મોહ
 મહીપરા જોરથી-સા૦, જગ સઘળો કર્યો જોર હો-
 શિવ૦; હરિ હર સુર નર સહુ નમ્યા-સા૦, જકડી

૨૪૯

કર્મની ઘેર હો ॥ શિવ૦ ॥ ૪ ॥ ભવ સ્થિતિ
ચક્રગતિ ચોકમાં-સા૦, લોક કરે પોકાર હો-
શિવ૦; આપ ઉદાસી હુઈ રહ્યા-સા૦, ઈમ કિમ
રહેસ્યે કાર હો ॥ શિવ૦ ॥ ૫ ॥ ક્ષપકચેણિરી
ગજધટા-સા૦, હલકારો અરિહંત હો-શિવ૦; નાણ
ખડગ મુજ કર દીઓ-સા૦, ક્ષણમાં કરં અરિ-અંત
હો ॥ શિવ૦ ॥ ૬ ॥ કરેણા નયણ કટાક્ષથી,
-સા૦, રિપુ દળ થાયે વિસર્ગી હો-શિવ૦; ખિમા-
વિજ્ય જિન સંપદા-સા૦, પ્રગટે ઝાકઝમાળ હો
॥ શિવ૦ ॥ ૭ ॥

[૩]

તાર મુજ તાર મુજ તાર ત્રિભુવન ધણી,
પાર ઉતાર સંસાર સ્વામી; પ્રાણ તું ત્રાણ તું શરણ
આધાર તું, આતમારામ મુજ તુંહિ સ્વામી ॥ તાર૦
॥ ૧ ॥ તુંહિ ચિંતામણી તુંહિ મુજ સુરતર, કામ-
ધટ કામધેનુ વિધાતા; સકલ સંપત્તિકર વિકટ સંકટ-
હર, પાસ મહેવરો મુક્તિદાતા ॥ તાર૦ ॥ ૨ ॥

૨૫૦

પુણ્ય ભરપૂર અંકૂર મુજ જાગીઓ, ભાગ્ય સૌભાગ્ય
 મુખ નૂર વાળ્યો; સકલ વંછિત ફળ્યો માહરો દિન
 વળ્યો, પાસ મંડેવરો દેવ લાળ્યો ॥ તાર૦ ॥ ૩ ॥
 ધન્ય મરદેશ મંડેવરા નરવરી, ધન્ય અયોધ્યા નયરી
 નૌકા; ધન્ય તે ધન્ય તે ધન્ય કૃતપુણ્ય તે, પાસ પૂજે
 સદા દેવલોકા ॥ તાર૦ ॥ ૪ ॥ પાસ મુજ તું
 ઘણી પ્રીતિ મુજ ખતી ઘણી, વિષ્ણુધવર કહાનજી
 ગુરૂ વખાણી; મુક્તિપદ આપજો આપ પદ થાપજો,
 કનકવિજય આપણો ભક્ત જાણી ॥ તાર૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી શંખેશ્વર-પાર્શ્વનાથની સ્તુતિઓ.

[૧]

શંખેશ્વર પાસજી પૂજ્યે, નરભવનો લાહો
 લીજ્યે; મનવાંછિત પૂરણ સુરતર, જ્ય વામાસુત
 અલવેસર ॥ ૧ ॥

[૨]

સકલ સુરાસુર સેવે પાયા, નયરી વાણારસી

૨૫૧

નામ સોહાયા, અશ્વસેન કુલ આયા; દશ ને ચાર
સુપન દીખલાયા, વામાદેવી માતાએ જાયા, લાંછન
નાગ સોહાયા; છપ્પન દિગકુમરી હુલરાયા, ચોસઠ
ઈદ્રાસન ડોલાયા, મેર શિખર નવરાયા; નીલવર્ણ
તનુ સોહો કાયા, શ્રી વિજયસેનસૂરીશ્વર રાયા, પાસ
જિનેશ્વર ગાયા ॥ ૧ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુની સ્તુતિઓ.

[૧]

પાસ જિથુંદા, વામા નંદા, જળ ગરબે ફલી ।
સુપના દેખે, અર્થ વિશેષે, કહે મધવા મલી ॥
જિનવર જાયા, સુર હુલરાયા, હુવા રમણી પ્રિયે ।
નેમિ રાજી, ચિત્ર વિરાજી, વિલોકિત વ્રત લિયે ॥ ૧ ॥

[૨]

શ્રેયઃશ્રિયાં મજ્જલકેલિસન્ન !, શ્રીયુક્તચિન્તામણિપાર્શ્વનાથ ! ।
દુર્વારસંસારમયાચ્ચ રક્ષ, મોક્ષસ્ય માર્ગે વરસાર્થવાહ ! ॥ ૧ ॥

૨૫૨

શ્રી મહાવીરસ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

સિદ્ધારથ સુત વંદીયે, ત્રિશલાનો જ્ઞયો;
ક્ષત્રિય-કુંડમાં અવતર્યો, સુર નર-પતિ ગાયો ॥ ૧ ॥

મૃગપતિ લાંછન પાઉલે, સાત હાથની કાયા;
ઝોહોંતેર વરસનું આઉખું, વીર જિતેશ્વર-રાયા ॥ ૨ ॥

ક્ષમાવિજય જિનરાજના એ, ઉત્તમ ગુણ અવદાત;
સાત ઝોલથી વર્ણુવ્યા, પદ્મવિજય વિખ્યાત ॥ ૩ ॥

[૨]

વર્ધમાન જગદીસરે, જગમાંધવ જગનાથ;
જગદાનંદન જિનવરે, જગતશરણુ શિવસાથ ॥ ૧ ॥

અકલ અમલ જિન કેવલી, વફૂત વિમલ જિનરાજ;
ભવ્ય વિઘોધન દિનમણિ, મિથ્યા-તમ રવિરાજ ॥ ૨ ॥

એહ ચરમ જિન ધ્યાનથી એ, સુખ સંશ્રેય ઉદાર;
ઈહ લોકે શુભ સુખ લહે, વીર જિણુંદ જુહાર ॥ ૩ ॥

૨૫૩

શ્રી મહાવીરસ્વામીનાં સ્તવનો.

[૧]

વીરજિનેશ્વર સાહિબ મેરા, પાર ન લહું હું તેરા;
 મહેર કરી ટાલો મહારાજજી, જન્મ મરણના ફેરા
 ॥ હો જિનજી, અખ હું શરણે આવ્યો ॥ ૧ ॥
 ગરબાવાસ તણાં દુઃખ મહોટાં, ઉઘે મસ્તક રહિયો;
 મળ મૂત્ર માંહે લપટાણો, એહવાં દુઃખ મેં સહિયાં
 ॥ હો જિનજી ॥ ૨ ॥ નરક નિગોઠમાં ઉપન્યો ને
 ચવીયો, સૂક્ષ્મ બાદર થઈયો; વીંધાણો સુઈને અગ્ર
 ભાગે, માન તિહાં કિહાં રહિયો ॥ હો જિનજી ॥
 ૩ ॥ નરક તણી વેદના અતિ ઉલસી, સહી તે
 જીવે બહુ; પરમાધામીને વશ પડીયો, તે જાણો
 તમે સહુ ॥ હો જિનજી ॥ ૪ ॥ તિર્થંચ તણા
 ભવ કીધા ઘણેરા, વિવેક નહીંય લગાર; નિશિ
 દિતનો વ્યવહાર ન જાણ્યો, કેમ ઉતરાયે પાર ॥ હો
 જિનજી ॥ ૫ ॥ દેવતણી ગતિ પુણ્યે હું પામ્યો,
 વિષયારસમાં ભીનો; વ્રત પચ્ચખ્યાણુ ઉદ્ય નવિ

૨૫૪

આવ્યાં, તાન માન માંહે લીનો ॥ હો જિનજી ॥
 ॥ ૬ ॥ મનુષ્યજન્મ ને ધર્મ સામગ્રી, પામ્યો છું
 બહુ પુણ્યે; રાગ દ્વેષ માંહે બહુ ભળીયો, ન ટળી
 મમતા બુદ્ધિ ॥ હો જિનજી ॥ ૭ ॥ એક કંચન
 ને બીજી કામિની, તેહથું મનકું આંધ્યું; તેહના
 ભોગ લેવાને હું શરો, કેમ કરી જિન-ધર્મ સાધું?
 ॥ હો જિનજી ॥ ૮ ॥ મનની દોડ કીધી અતિ
 ઝાઝી, હું છું કોક જડ જોયો; કલિકલિ કલ્પ મેં
 જન્મ ગમાયો, પુનરપિ પુનરપિ તેહવો ॥ હો
 જિનજી ॥ ૯ ॥ ગુરૂ ઉપદેશમાં હું નથી ભીનો,
 ન આવી સદ્દેશા સ્વામી; હવે વડાઈ જોઈયે
 તમારી, ખિજમતમાંહી છે ખામી ॥ હો જિનજી ॥
 ॥ ૧૦ ॥ ચાર ગતિ માંહે સુવડીયો, તોએ ન
 સિધ્યાં કાજ; ઋષભ કહે તારો સેવકને, આંહે
 અહ્યાની લાજ ॥ જિનજી ॥ ૧૧ ॥

૨૫૫

[૨]

સિદ્ધારથના રે નંદન વિનયુ', વિનતડી અવ-
 ધાર; ભવ મંડપમાં રે નાટક નાચિયો, હવે મુજ
 દાન દેવાડ ॥ સિદ્ધાં ॥ ૧ ॥ ત્રણ રતન મુજ
 આપો તાતજી, જેમ નાવે રે સંતાપ; દાન દિયંતાં
 રે પ્રભુ ! કોસર. કિસી ?, આપો પદવી રે આપ
 ॥ સિદ્ધાં ॥ ૨ ॥ ચરણ અંગૂઠે રે મેરૂ કંપાવીયો,
 મોડયાં સુરનાં રે માન; અણ કરમના રે ઝઘડા
 જીતવા, દીધાં વરસી રે દાન ॥ સિદ્ધાં ॥ ૩ ॥
 શાસન નાયક શિવ-સુખ દાયક, ત્રિશક્ત કુખે રતન;
 સિદ્ધારથનો રે વંશ દીપાવિયો, પ્રભુજી તમે ધન ધન
 ॥ સિદ્ધાં ॥ ૪ ॥ વાયકશેખર કીર્તિવિજય
 ગુરુ પામી તાસ પસાય; ધર્મતણે રસે જિન ચોવીસના;
 વિનયવિજય ગુણ ગાય ॥ સિદ્ધાં ॥ ૫ ॥

[૩]

વીર જિજ્ઞંસ જગત ઉપગારી, મિથ્યા-ધામ
 નિવારી જી; દેશના અમૃત ધારા વરસી, પરપરિણતિ

૨૫૬

સવિ વારીજી ॥ વીર૦ ॥ ૧ ॥ પાંચમે આરે જોહનું
 શાસન, દોય હગ્ગર ને ચાર જી; યુગપ્રધાન સૂરીશ્વર
 વહશે, સુવિહિત મુનિ આધાર જી ॥ વીર૦ ॥ ૨ ॥
 ઉત્તમ આચારજી મુનિ અજગ્ગ, આવક શ્રાવિકા
 અચ્છ જી; લવણજલધિમાંહી મીઠું જળ, પીવે શૃંગી-
 મચ્છ જી ॥ વીર૦ ॥ ૩ ॥ દશં અચ્છેરે દુષિત
 ભરતે, બહુ મત ભેદ કરાલ જી; જિન કેવળી પૂરવધર
 વિરહે, ફણી સમ પંચમ કાલ જી ॥ વીર૦ ॥ ૪ ॥
 તેહનું ઝેર નિવારણ મણિ સમ, તુજ આગમ તુજ
 ધિય જી; નિશિ દીપક પ્રવહણ જિમ દરિયે, મરમા
 સુરતરહુંજ જી ॥ વીર૦ ॥ ૫ ॥ જૈનાગમ વક્તા
 ને શ્રોતા, સ્યાદ્વાદ શુચિ ખોધ જી; કલિકાળે પણ
 પ્રભુ! તુજ શાસન, વર્તે છે અવિરોધ જી ॥ વીર૦
 ॥ ૬ ॥ મારે તો સુષમાથી દુષમા, અવસર પુણ્યનિ-
 ધાન જી; ક્ષમાવિજય જિન વીર સદાગમ, પામ્યો
 સિદ્ધિ નિદાન જી ॥ વીર૦ ॥ ૭ ॥

૨૫૭

[૪]

(રાગ-રામકલી.)

તેરે દરસ મન લાયો, ચરમ જિન ! તેરે
 દરસ મન લાયો ॥ ઐ આંચેલી ॥ તૂં પ્રભુ !
 કરણારસમય સ્વામી, ગર્ભમેં સોગ મીટાયો; ત્રિશલા
 માતાકો આનંદ દીનો, જ્ઞાતનંદન જગ ગાયો ॥
 ચરમ ॥ ૧ ॥ વરસી દાન દે રોરતા વારી, સંયમ-
 સંન્ય ઉપાયો; દીન હીનતા કબુચ ન તેરે, સચ્ચિદ્
 આનંદ રાયો ॥ ચરમ ॥ ૨ ॥ કરણા મંથર
 મયને નિહારી, ચંડકાશિક સુખદાયો; આનંદરસ જર
 સરગે પહુંતો, ઐસા કોન કરાયો ॥ ચરમ ॥ ૩ ॥
 સ્તનકંબલ દિજવરકો દીવો, ગોશાલક ઉધરાયો;
 જમાલી પત્તર લવ અંતે, મહાનંદ પદ ઠાયો ॥ ચરમ
 ॥ ૪ ॥ મત્સરી ગૌતમકો ગણધારી, શાસન નાયક
 હાયો; તેરે અવદાત ગિનું જગ કેતે, તું કરણાસિંધુ
 સુહાયો ॥ ચરમ ॥ ૫ ॥ હું બાલક શરણાગત
 તેરે, મુજકો ક્યું વિસરાયો; તેરે વિરહમેં હું દુઃખ

૨૫૮

પામું, કર મુજ આતમરાયો ॥ ચરમ૦ ॥ ૬ ॥

[૫]

(શમ-ધનામ્રી.)

આજ જિનરાજ ! મુજ કાજ સિંધ્યાં સયે,
તું કૃપાકુંભ જો મુજ વૃદ્ધો; કલ્પતરે કામઘટ કામધેતુ
મિલ્યો, આંગણે અમીયરસ મેહ વૃદ્ધો ॥ આજ૦ ॥
૧ ॥ વીર તું કુંડપુરનયર જૂષણુ હુઓ, રાય સિદ્ધાર્થ
ત્રિશક્તા તનુજો; સિંહ લાંછન કનક વર્ણુ કર સપ્ત
તનુ, તુજ સમો જગતમાં કો ન દૂજો ॥ આજ૦
॥ ૨ ॥ સિંહ પરે એકલો ધીર સંયમ ગ્રહી, આયુ
જોહોંતેર વરસ પૂર્ણ પાળી; પુરી અપાપાયે નિષ્પાપ
શિવવદ્ધ વર્યો, તિહાં થકી પર્વ પ્રગટી દીવાળી
॥ આજ૦ ॥ ૩ ॥ સહસ તુજ ચક્રે મુનિવર
મહાસંયમી, સાહુણી સહસ છત્રીશ રાજો; યક્ષ માતંગ
સિદ્ધાયિકા વર સુરી, સકલ તુજ ભવિકની ભીતિ
ભાંજો ॥ આજ૦ ॥ ૪ ॥ તુજ વચનરાગ મુખ-

૨૫૯

સાગરે ઝીલતો, પીલતો મોહ મિથ્યાત્વવેલી; આવીઓ
 ભાવીઓ ધર્મપથ હું હવે, દીજીયે પરમપદ હોઈ બેલી
 ॥ આજ૦ ॥ ૫ ॥ સિંહ નિશિદીહ જો હૃદયગિરિ
 મુજ રમે, તું સુગુણલીહ અવિચલ નિરીહો; તો કુમત
 રંગ માતંગના જૂથથી, મુજ નહિ કોઈ લવલેશ ખીહો
 ॥ આજ૦ ॥ ૬ ॥ ચરણ તુજ શરણ મેં ચરણ-
 ગુણનિધિ ! ગ્રહા, ભવતરણ કરણ દમ શર્મ દાખો; હાથ
 જોડી કહે જસવિજય જીવ ઇશ્યું, દેવ ! નિજ
 ભવનમાં દાસ રાખો ॥ આજ૦ ॥ ૭ ॥

[૬]

વંદો વીર જિનેશ્વરરાયા, ત્રિશલાદેવી-જાયા રે;
 હરિ લંછન કંચન વન કાયા, અમરવધૂ હુલરાયા રે
 ॥ વંદો ॥ ૧ ॥ બાલપણે સુરગિરિ ડોલાયા,
 અહિ વૈતાલ હરાયા રે; ઇંદ્ર કહણુ બ્યાકરણુ નિપાયા,
 પંડિત વિસ્મય પાયા રે ॥ વંદો ॥ ૨ ॥ ત્રીશ
 વરસ ધરવાસ વસાયા, સંયમશ્યું લય લાયા રે; બાર

૨૬૦

વરસ તપ કર્મ ખપાયા, કેવલનાણુ ઉપાયા રે ॥
 વંદો ॥ ૩ ॥ ખાયક ઋદ્ધિ અનંતી પાયા, અતિ-
 શય અધિક સુહાયા રે; ચાર રૂપ કરી ધર્મ ખતાયા,
 ચઢિવિહ સુર ગુણ ગાયા રે ॥ વંદો ॥ ૪ ॥ ત્રીન
 ભુવનમે આણ મનાયા, દશ દોય છવ ધરાયા રે; રૂપ
 કનક મણિ ગઢ વિરચાયા, નિર્ઐથ નામ ધરાયા રે
 ॥ વંદો ॥ ૫ ॥ રચણ-સિંહાસન ખેસણ ઠાપ્ય,
 દુંદુભિ નાદ ખજાયા રે; દાનવ માનવ વાસવ આસા,
 ભક્તે શીશ નમાયા રે ॥ વંદો ॥ ૬ ॥ પ્રભુ ગુણ-
 ગણ ગંગા જલ નાહ્યા, પાવન તેહની કાયા રે;
 પંડિત ક્ષમાવિજય સુપસાયા, સેવક જિન સુખદાયા
 રે ॥ વંદો ॥ ૭ ॥

[૭]

વંદો વીર જિણેસરરાયા, ત્રિશલા માતા જન્મ
 જી; હરિ લંછન કંચનવન કાયા, મુજ મન-મંદિર
 આયા જી ॥ વંદો ॥ ૧ ॥ દુષ્પ્રમ સમયે શાસન

૨૬૧

જેહનું, શીતલ ચંદન છાયા જી; જે સેવતાં ભવિષ્ન-
 મધુકર, દિન દિન હોત સવાયા જી ॥ વંદો ॥ ૨ ॥
 તે ધન્ય પ્રાણી સદ્ગતિ આણી, જસ મનમાં જિત
 આયા જી; વંદન પૂજન સેવ ન કીધી, તે કાં જનની-
 યાયા ? જી ॥ વંદો ॥ ૩ ॥ કર્મ-કટક ભેદન બલ-
 વંતર, વીર બિરુદ જોણે પાયાજી; એકલમલ્લ અતુલી-
 બલ અરિહા, દુરમન દૂર ગમાયા જી ॥ વંદો ॥ ૪ ॥
 વાંછિત પૂરણ સંકટ ચૂરણ, તું માત પિતા સહાયા જી;
 સિંહ પરે ચારિત્ર આરાધી, સુજસ નિશાન બળ્યા જી
 ॥ વંદો ॥ ૫ ॥ ગુણ અનંત ભગવંત વિરાજે;
 વર્ધમાન જિતરાયા જી; ધીરવિમલ કવિ સેવક નય
 કહે, શુદ્ધ સમકિત-ગુણદાયા જી ॥ વંદો ॥ ૬ ॥

[૮]

વીર જિણેસર પ્રણમું પાયા, ત્રિશક્તાદેવી માયા
 રે; સિદ્ધારથ રાજા તસ તાયા, નંદિવર્ધન બાયા રે
 ॥ વીર ॥ ૧ ॥ લેઈ દીક્ષા પરીસહ બહુ આયા,

૨૬૨

શમ દમ સમણુ તે જાયા રે; બાર વર્ષ પ્રભુ ભૂમિ ન
 ઠાયા, નિદ્રા અલપ કહાયા રે ॥ વીર૦ ॥ ૨ ॥
 ચંડકૌશિક પ્રતિબોધન આયા, ભય મનમાં નવિ
 લાયા રે; ત્રણ પ્રકારે વીર કહાયા, સુર નર જસ
 ગુણુ ગાયા રે ॥ વીર૦ ॥ ૩ ॥ જગત જીવ હિતકારી
 કાયા, હરિલંછન જસ પાયા રે; માન ન લોભ વળી
 અકપાયા, વિહાર કરે નિરમાયા રે ॥ વીર૦ ॥ ૪ ॥
 કેવલજ્ઞાન અનંત ઉપાયા, ધ્યાન શુદ્ધ પ્રભુ ધ્યાયા રે;
 સમવસરણે ખેસી જિનરાયા, ચઉવિહ સંઘ થપાયા રે
 ॥ વીર૦ ॥ ૫ ॥ કનક-કમલ ઉપર ઠવે પાયા, ચઉવિહ
 દેશન દાયા રે; પાંત્રીશ ગુણુ વાણી ઉચરાયા, ચોત્રીસ
 અતિશય પાયા રે ॥ વીર૦ ॥ ૬ ॥ શૈલેશીમાં કમ
 જલાયા, જિત નિશાન વળ્યા રે; પડિત ઉત્તમવિજય
 પસાયા, પદ્મવિજય ગુણુ ગાયા રે ॥ વીર૦ ॥ ૭ ॥

[૯]

નારે પ્રભુ નહીં માનું, નહીં માનું રે અવરની

૨૬૩

આણુ-નારે પ્રભુ ॥ માહરે તાહરં વચન પ્રમાણુ
 ॥ નારે પ્રભુ ॥ ઐ આંકણી ॥ હરિ હરાદિક
 દેવ અનેરા, તે દીઠા જગમાંય રે; ભામિની બ્રમર-
 બ્રકુટીએ ભૂલ્યા, તે મુજને ન સુહાય ॥ નારે ॥ ૧ ॥
 કેઈકે રાગી ને કેઈકે દેવી, કેઈકે લોભી દેવ રે; કેઈકે
 મદ માયામાં ભરિયા, કેમ કરીએ તસ સેવ ॥ નારે ॥
 ૨ ॥ મુદ્રા પણુ તેહમાં નવિ દીસે પ્રભુ!, તુજ
 માંહેલી તિલ માત્ર રે; તે દૃષ્ટી દિલકું નવિ રીઝે, શી
 કરવી તસ વાત? ॥ નારે ॥ ૩ ॥ તું ગતિ તું મતિ
 તું મુજ પ્રીતમ, જીવ જીવન આધાર રે; રાત
 દિવસ સ્વપ્નાંતરમાંહી, તું માહરે નિરધાર ॥
 નારે ॥ ૪ ॥ અવગુણ સહુ ઉવેખીને પ્રભુ!, સેવક
 કરીને નિહાળ રે; જગ-અંધવ! ઐ વિનતિ મારી,
 મહારાં સવિ દુઃખ દૂરે ટાળ ॥ નારે ॥ ૫ ॥
 ચોવીસમા પ્રભુ ત્રિલુવન-સ્વામી, સિદ્ધારથના નંદ રે;
 ત્રિશલાજીના ન્હાનડીયા પ્રભુ!, તુમ દીઠે અતિહિ
 આનંદ ॥ નારે ॥ ૬ ॥ સુમતિવિજય કવિરાયનો

૨૬૪

રે, રામવિજય કર જોડ રે; ઉપગારી અરિહંતજી
માહરા, ભવોભવના બંધ છોડ ॥ નારે૦ ॥ ૭ ॥

[૧૦]

વીરજી સુણો એક વિનતિ મારી, વાત
વિચારો તુમે ધણી રે; વીર મને તારો મહાવીર
મને તારો; ભવજલ પાર ઉતારોને રે ॥ આંકણી ॥
પરિભ્રમણ મેં અનંતાં રે કીધાં, હજુએ ન આવ્યો
છેડો રે; તુમે તો થયા પ્રભુ ! સિદ્ધ નિરંજન, હમે
તો અનંતા ભવ ભમ્યા રે ॥ વીર મને૦ ॥ ૧ ॥
તમે અમે વાર અનંતી ભેળા, રમીયા સંસારીપણે
રે; તેહ પ્રીત જો પૂરણ પાળો, તો હમને તુમ સમ
કરો રે ॥ વીર૦ ॥ ૨ ॥ તુમ સમ હમને જોગ
ન જાણો, તો કાંઈ થોડું દીજીએ રે; ભવોભવ તુમ
અરણોની સેવા, પામી અમે ઘણું રીઝીએ રે ॥
વીર૦ ॥ ૩ ॥ ઈદ્રજળીયો કહેતો રે આવ્યો,
ગણધર પદ તેહને દીયો રે; અર્જુનમાળી જે

૨૬૫

ઘોર પાપી, તેહને જિન ! તમે ઉદ્ધર્યો રે ॥ વીર૦
 ॥ ૪ ॥ ચંદનખાલાએ અડદના ખાકૂલ, પડિલાખ્યા
 તમને પ્રભુ રે; તેહને સાહસી સાચી રે કીધી, શિવ-
 વધુ સાથે ભેળવી રે ॥ વીર૦ ॥ ૫ ॥ ચરણે
 ચંડકોશિયો ડશીયો, કલ્પ આઠમે તે ગયો રે; ગુણ
 તો તમારા પ્રભુ મુખથી સુણીને, આવી તુમ સનમુખ
 રહ્યો રે ॥ વીર૦ ॥ ૬ ॥ નિરંજન પ્રભુ ! નામ
 ધરાવો, તો સહુને સરીખા ગણો રે; ભેદ ભાવ
 પ્રભુ ! દૂર કરીને, મુજશું રમો એકમેકશું રે ॥ વીર૦
 ॥ ૭ ॥ મોડા વહેલા તુમહી જ તારક, હવે વિલંબ
 શા કારણે રે; જ્ઞાન તણાં બવનાં પાપ મિટાવો,
 વારી જાઉં વીર તોરા વારણે રે ॥ વીર૦ ॥ ૮ ॥

[૧૧]

(નહવણની પૂજા રે, નિરમલ આતમા રે-એ દેશી.)

રૂઠી ને રઠીયાળી રે, વીર ! તારી દેશના રે;
 એ તો બલી જોજનમાં સંભળાય, સમકિત પીજ

૨૬૬

આરોપણ થાય— ૩ડી૦ ॥ ૧ ॥ ૫૨ મહિનાની રે
 ભૂખ તરસ શમે રે, સાકર દ્રાખ તે હારી જાય;
 કુમતિ જનના મદ મોડાય— ૩ડી૦ ॥ ૨ ॥ ચાર
 નિશ્ચયે રે સાત નયે કરી રે, માંહી બલી સપ્તભંગી
 વિખ્યાત; નિજ નિજ ભાષાએ સહુ સમજાય— ૩ડી૦
 ॥ ૩ ॥ પ્રભુજીને ધ્યાતાં રે શિવ-પદવી લહે રે,
 આતમ-ઋદ્ધિનો ભોક્તા થાય; જ્ઞાનમાં લોકાલોક
 સમાય— ૩ડી૦ ॥ ૪ ॥ પ્રભુજી સરીખા દેશક કો
 નહિ રે, એમ સહુ જિન ઉત્તમ ગુણ ગાય; પ્રભુ પદ
 પદ્મને નિત્ય નિત્ય ધ્યાય— ૩ડી૦ ॥ ૫ ॥

[૧૨]

જગપતિ ! તું તો દેવાધિદેવ, દાસનો દાસ છું
 તાહરો; જગપતિ ! તારક તું કીરતાર, મનરો મોહન
 પ્રભુ માહરો ॥ ૧ ॥ જગપતિ ! તાહરે ભક્ત અનેક,
 માહરે એક જ તું ધણી; જગપતિ ! વીરમાં તું મહાવીર,
 મૂરતિ તાહરી સોહામણી ॥ ૨ ॥ જગપતિ ! ત્રિશંકા

૨૬૭

રાણીનો તું તન, ગંધાર બંદરે ગાળ્યો; જગપતિ !
 સિદ્ધારથ કુલ શણુગાર, રાજ રાજેશ્વર રાળ્યો ॥ ૩ ॥
 જગપતિ ! ભક્તોની ભાંગે તું ભીડ, પીડ પરાઈ પ્રભુ
 પારખે; જગપતિ ! તુંહિ પ્રભુ અગમ અપાર, સમન્યો
 ન જાયે મુજ સારીખે ॥ ૪ ॥ જગપતિ ! ખંભાયત
 જંખૂસર સંઘ, ભગવંત ચોવીસમો ભેટીઓ; જગપતિ !
 ઉદય નમે કર જોડ, સત્તર નેવું સંઘ સમેટીયો ॥ ૫ ॥

[૧૩]

આમલકી-કીડાનું સ્તવન.

(આળ્યો આષાઠો માસ, નાળ્યો ધૂતારો રે-એ દેશી.)

માતા ત્રિશક્તિ-નંદ કુમાર, જગતનો દીવો
 રે, મારા પ્રાણ તણો આધાર, વીર ઘણું જીવો
 રે-એ આંકણી ॥ આમલકી કીડાએ રમતાં,
 હાર્યો સુર પ્રભુ પામી રે; સુણુજેને સ્વામી આતમ-
 રામી, વાત કહું શિર નામી રે- વીર ઘણું જીવો
 રે ॥ માતા ॥ ૧ ॥ સુધર્મા સુરલોકે રહેતાં,

૨૬૮

અમો મિથ્યાત્વે બરાણા રે; નાગદેવની પૂજન કરતાં,
 શિર ન ધરી પ્રભુ આણા રે- વીર૦ ॥ માતા૦
 ॥ ૨ ॥ એક દિન ઈંદ્ર સભામાં બેઠા, સોહમપતિ
 એમ બોલે રે; ધિરજબલ ત્રિભુવનનું નાવે, ત્રિશલા-
 બાલક તોલે રે-વીર૦ ॥ માતા૦ ॥ ૩ ॥ સાચું
 સાચું સહુ સુર બોલ્યા, પણ મેં વાત ન માની
 રે; ફણિધર ને લઘુ બાલક રૂપે, રમત રમીયો છાની
 રે-વીર૦ ॥ માતા૦ ॥ ૪ ॥ વર્ધમાન! તુમ
 ધિરજ મોટું, બલમાં પણ નહીં કાચું રે; ગિર્યાના
 ગુણ ગિર્યા ગાવે, હવે મેં જાણ્યું સાચું રે-વીર૦
 ॥ માતા૦ ॥ ૫ ॥ એકજ મુષ્ટિ પ્રહારે મહારે,
 મિથ્યાત્વ બાળ્યું જાય રે; કેવલ પ્રગટે મોહરાયને,
 રહેવાનું નહીં થાય રે-વીર૦ ॥ માતા૦ ॥ ૬ ॥
 આજ થકી તું સાહેબ માહરો, હું છું સેવક તાહરો રે;
 ખિણુ એક સ્વામી ગુણ ન વિસારે, પ્રાણ થકી તું
 પ્યારો રે-વીર૦ ॥ માતા૦ ॥ ૭ ॥ મોહ હરાવે
 સમકિત પાવે, તે સુર સરગ સંધાવે રે; મહાવીર પ્રભુ

૨૬૯

નામ ધરાવે, ઈદ્રસલા ગુણુ ગાવે રે-વીર૦ ॥ માતા૦
 ॥ ૮ ॥ પ્રભુ મલપતા નિજ ધર આવે, સરખા મિત્રે
 સોહાવે રે; શ્રી શુભવીરનું મુખડું દેખી, માતાજી સુખ
 પાવે રે-વીર૦ ॥ માતા૦ ॥ ૯ ॥

[૧૪]

શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સ્તવન

રાની ત્રિશલાદે નંદા રે-વીર જિણુંદા,
 સિદ્ધારથ કુલ-નભ ચંદા રે-સુખકો રે કંદા ॥ એ
 આંકણી ॥ જન્મ જન્મે જિનવર-રાયા, છપ્પન દિગ્ગ
 કુમરી હુલરાયા; હરિ હર્ષ ધરી તખ આયા રે-વીર૦
 ॥ રાની૦ ॥ ૧ ॥ હરિ પંચ રૂપ બન જાવે, પ્રભુ
 મેરૂ શિરપે લાવે; કરે જનમ-મહોત્સવ લાવે રે-
 વીર૦ ॥ રાની૦ ॥ ૨ ॥ અભિષેક કલશ કર ધારી,
 કરે પ્રભુ-નહવણકી ત્યારી; હરિ શંકા દિલમે ધારી
 રે-વીર૦ ॥ રાની૦ ॥ ૩ ॥ પ્રભુ જનમત હી હૈ
 નાણી, મન શંકા શકકી જાણી; તખ મેરૂ કંપાયો
 તાણી રે-વીર૦ ॥ રાની૦ ॥ ૪ ॥ ચમકે સખ

૨૭૦

સુરવરરાયા, શંકા મન દૂર કરાયા; કરી મહોત્સવ
 આનંદ પાયા રે-વીર૦ ॥ રાની૦ ॥ ૫ ॥ ધન્ય
 વીરજિનેશ્વર સ્વામી, તું બાલપણે બચે નામી; તુમ
 ગુણમેં કેા નહીં ખામી રે-વીર૦ ॥ રાની૦ ॥ ૬ ॥
 કલકતા મંડન રાયા, જૈઠે પ્રભુ ધ્યાન લગાયા; મેં દર્શ
 બગીચે પાયા રે-વીર૦ ॥ રાની૦ ॥ ૭ ॥ ઓગણીસેં
 ત્રેસઠ બાયા, કાર્તિક પૂનમ દિન આયા; એમ વીર
 વિજય ગુણ ગાયા રે-વીર૦ ॥ રાની૦ ॥ ૮ ॥

સમવસરણુ-વર્ણનગલિત-શ્રી વર્દ્ધમાન-
 જિન-સ્તવન.

(વંદના વંદના વંદના રે, જિનરાજકું સદા મોતી
 વંદના- એ દેશી.)

એક વાર વચ્છ દેશ આવજો, જિણુંદણ! એક
 વાર વચ્છ દેશ આવજો; જયંતીને પાયે નમાવજો-
 જિણુંદણ! એક વાર૦ ॥ વળી સમવસરણુ દેખાવજો-
 જિણુંદણ! એક વાર૦ ॥ ૧ ॥ સમવસરણુ શોભા જે

૨૭૧

દીઠી, ક્ષણ ક્ષણ સાંભળી આવશે-જિણુંદણું!૦; ભૂતલ
 સુગંધી જલ વરસાવે, ફૂલના પગર ભરાવશે-જિણુંદણું!૦
 ॥ ૨ ॥ કનક રતનની પીઠ કરીને, ત્રિગડાની શોભા
 રચાવશે-જિણુંદણું!૦; રૂપાનો ગઢ ને કનક કોસીસાં,
 વચે વચે રતન જડાવશે-જિણુંદણું!૦ ॥ ૩ ॥ રચણ
 ગઢે મણિનાં કોસીસાં, ઝગમગ જ્યોતિ દીપાવજો-
 જિણુંદણું!૦; ચાર દુવારે એંસી હજારા, શિવ-સોપાન
 ચડાવજો-જિણુંદણું!૦ ॥ ૪ ॥ દેવ ચારે કર આયુધ
 ધારી, દ્વારે ખડા કરે ચાકરી-જિણુંદણું!૦; દૂર પાસેથી
 એક સમયે વાંદે, જ્યંતી ને લઘુ છોકરી-જિણુંદણું!૦
 ॥ ૫ ॥ સહસ યોજન ધ્વજ ચાર તે ઉંચા, તોરણ
 ૧આઠ ચઉ વાવડી-જિણુંદણું!૦ મંગળ આઠ ને ધૂપ
 ઘટિકા, ફૂલમાળા કર કુટડી-જિણુંદણું!૦ ॥ ૬ ॥

૧. ચતુરસ્ર સમવસરણના બહારના વપ્રની ચારે બાજુએ
 જમીન ઉપર ખૂણે ખૂણે બંને વાવો હોય છે. અને વૃત્ત-ગોળ
 સમવસરણમાં એક એક વાવ હોય છે. એટલે ચતુરસ્ર (ચાર
 ખણાવાળા)માં આઠ અને ગોળમાં ચાર વાવડીઓ હોય છે.

૨૭૨

આઠ સુરી ખીજે ગઢ દ્વારે, રચણુ ગઢે ચઉ દેવતા-
 નિણુંદણુ!૦; જાતિ-વૈર છંડી પશુ પાંખી, તુજ પદ-
 કમલને સેવતા-નિણુંદણુ!૦ ॥ ૭ ॥ પંચ વરણુ-મયી
 જલ થલ કેરાં, ફૂલ અમર વરસાવતા-નિણુંદણુ!૦;
 પરપદા સાત તે ઉપર ખેસે, મુનિ નર નારી દેવતા-
 નિણુંદણુ!૦ ॥ ૮ ॥ આવશ્યક ટીકાયે પડ-ઉત્તર,
 થાયે ન કુસુમ કિલામણા-નિણુંદણુ!૦; સાધવી વૈમા-
 નિકની દેવી, ઉભી સુણે દોય ચૂરણી-નિણુંદણુ!૦
 ॥ ૯ ॥ જત્રીશ ધનુષ અશોક તે ઉંચો, ચામર છત્ર
 ધરાવજો-નિણુંદણુ!૦; ચઉ મુખ રચણુ-સિંહાસન
 ખેસી, અમૃત વયણાં સુણાવજો-નિણુંદણુ!૦ ॥ ૧૦
 ॥ ધર્મચક્ર ભામંડલ તેજે, મિથ્યા-તિમિર હરાવજો-
 નિણુંદણુ!૦; ગણુધર-વાણી જપ્પ અમે સુણીએ, તવ
 દેવછંદે સુહાવજો-નિણુંદણુ!૦ ॥ ૧૧ ॥ દેવતાસુર
 કવિ સાચું ખોલે, નિહાં જાશે તિહાં આવશે-નિણુંદ-
 ણુ!૦; રંભાદિક અપચ્છરાની ટોળી, વંદી નમી ગુણુ
 ગાવશે-નિણુંદણુ!૦ ॥ ૧૨ ॥ અંતરજામી દૂરે વિચરે,

૨૭૩

અમ ચિત્ત લીંજ્યું જ્ઞાનશું-જિણુંદણ!૦; હૃદય થકી
 દૂરે જો જાઓ, તો સાચું કરી માનશું-જિણુંદણ!૦
 ॥ ૧૩ ॥ સુલસાદિક નવ જિનપદ દીધાં, અમશું અંતર
 એવડો?-જિણુંદણ!૦; વીતરાગ જો નામ ધરાવો, સહુને
 સરીખા ત્રેવડો-જિણુંદણ!૦ ॥ ૧૪ ॥ જ્ઞાન-નજરથી
 વાત વિચારો, રાગ દશા અમ રૂઝડી-જિણુંદણ!૦; સેવક
 રાગે સાહિજ રીઝે, ધન ધન ત્રિશલા માવડી-જિણુંદણ!૦
 ॥ ૧૫ ॥ તુમ વિણ સુરપતિ સઘળા તુમે, પણ અમે
 આમણુ-દુમણુ-જિણુંદણ!૦; શ્રી શુભવીર હજારે
 રહેતાં, ઓચ્છવ રંગ વધામણું-જિણુંદણ!૦ ॥ ૧૬ ॥

શ્રી મહાવીર-સ્વામીનું હાલરીઠં.

માતા ત્રિશલા ખૂલાવે પુત્ર પાલણે, ગાવે હાલો
 હાલો હાલરૂવાનાં ગીત; સોના રૂપા ને વર્ણી રત્ને જડિયું
 પાલણું, રેશમ દોરી ઘૂઘરી વાગે છુમ છુમ રીત ॥
 હાલો હાલો હાલો હાલો મારા નંદને ॥ ૧ ॥
 જિનજી પાસ પ્રભુથી વરસ અઢીસેં આંતરે, હોશે

૨૭૪

ચોવીસમા તીર્થ કર જિન પરમાણુ; કેશીસ્વામી મુખ
 થી એવી વાણી સાંભળી, સાચી સાચી હુઈ તે મારે
 અમૃત વાણુ ॥ હાલો ॥ ૨ ॥ ચૌદે સ્વપ્ને હોયે
 ચક્રી કે જિનરાજ, વીત્યા ખારે ચક્રી નહિ હવે
 ચક્રીરાજ; જિનજી પાસ પ્રભુના શ્રી કેશી ગણધાર,
 તેહને વચને જાણ્યા ચોવીસમા જિનરાજ; મારી
 કૂખે આવ્યા તારણુ તરણુ જહાજ, મારી કૂખે આવ્યા
 ત્રણુ ભુવન શિરતાજ; મારી કૂખે આવ્યા સંઘ તીર-
 થની લાજ, હું તો પુણ્ય પનોતી ઈદ્રાણી થઈ આજ
 ॥ હાલો ॥ ૩ ॥ મુજને દોહલો ઉપન્યો એસું
 ગજ અંખાડીયે, સિંહાસન પર એસું ચામર છત્ર
 ધરાય; એ સહુ લક્ષણુ મુજને નંદન! તાહરા તેજનાં,
 તે દિન સંભારં ને આનંદ અંગ ન માય ॥ હાલો ॥
 ૪ ॥ કરતલ પગતલ લક્ષણુ એક હજાર ને આઠ
 છે, તેહથી નિશ્ચય જાણ્યા જિનવર શ્રી જગદીશ;
 નંદન! જમણી જંઘે લાંછન સિંહ વિરાજતો, મેં
 તો પહેલે સુપને દીડો વિસવાવીશ ॥ હાલો ॥ ૫ ॥

૨૭૫

નંદન! નવલા અંધવ નંદિવદ્ધનના તમે, નંદન!
 ભોળધમ્મોના દીયર છો સુકુમાલ; હસશે ભોળધમ્મો
 કહી દીયર મહારા લાડકા, હસશે રમશે ને વળી ચુંટી
 ખણુશે ગાલ, હસશે રમશે ને વળી હુંસા દેશે ગાલ
 ॥ હાલો ॥ ૬ ॥ નંદન! નવલા ચેડારાજના
 ભાણેજ છો, નંદન! નવલા પાંચસેં મામીના ભાણેજ
 છો, નંદન! મામલીયાના ભાણેજ સુકુમાલ; હસશે
 હાથે ઉચ્છાળી કહીને ન્હાના ભાણેજ; આંખો આંજ
 ને વળી ટપકું કરશે ગાલ ॥ હાલો ॥ ૭ ॥
 નંદન! મામા મામી લાવશે ટોપી આંગલાં, રતને
 જડીયાં ઝાલર મોતી કસખી કોર; નીલાં પીલાં ને
 વળી રાતાં સરવે જાતિનાં, પહેરાવશે મામી મહારા
 નંદ કિશોર! ॥ હાલો ॥ ૮ ॥ નંદન! મામા
 મામી સુખડલી સહુ લાવશે, નંદન! ગળવે ભરશે લાહુ
 મોતીચૂર; નંદન! સુખડાં જોઈને લેશે મામી ભામણા,
 નંદન! મામી કહેશે જીવો સુખ ભરપૂર ॥ હાલો ॥
 ૯ ॥ નંદન! નવલા ચેડા મામાની સાતે સતી,

૨૭૬

મારી ભત્રીજી ને એન તમારી નંદા; તે પણ ગુંજે
 ભરવા લાખણસાઈ લાવશે, તુમને જોઈ જોઈ હોશે
 અધિકા પરમાનંદ ॥ હાલો ૧૦ ॥ ૧૦ ॥ રમવા
 કાજે લાવશે લાખ ટકાનો ધૂધરો, વળી સૂડા મેના
 પોપટ ને ગજરાજ; સારસ હંસ કોયલ તીતર ને
 વળી મોરજી, મામી લાવશે રમવા નંદા! તમારે કાજ
 ॥ હાલો ૧૦ ॥ ૧૧ ॥ જીપન કુમરી અમરી જલ-
 કલશે નવરાવિયા, નંદન! તમને અમને કેલી-ઘરની
 માંહિ; ફૂલની વૃષ્ટિ કીધી યોજન એકને માંડલે, બહુ
 ચિરંજીવો આશિષ દીધી તુમને ત્યાંહિ ॥ હાલો ૧૦
 ॥ ૧૨ ॥ તમને મેરગિરિ પર સુરપતિએ નવરાવિયા;
 નિરખી નિરખી હરખી સુકૃત લાભ કમાય; મુખડાં
 ઉપર વાર કાટિ કોટ ચંદ્રમા, વલી તન પર વાર
 મહ-ગણનો સમુદાય ॥ હાલો ૧૦ ॥ ૧૩ ॥ નંદન!
 નવલા ભણવા નિશાળે પણ મૂકશું, ગજ પર અંખાડી
 એસાડી મહોટે સાજ; પસલી ભરશું શ્રીફળ ફાફળ
 નાગરવેલશું, સુખડલી લેશું નિશાળીયાને કાજ

૨૭૭

॥ હાલો ॥ ૧૪ ॥ નંદન ! નવલા મહોટા થાશે
 ને પરણાવશું; વહુવર સરખી જોડી લાવશું રાજકુમાર;
 સરખા વેવાઈ વેવાણુંને પધરાવશું, વર વહુ પોંખી લેશું
 જોઈ જોઈને દેદાર ॥ હાલો ॥ ૧૫ ॥ પીયર
 સાસરા માહરાં ખેહુ પખ નંદન ! ઉજળા, મહારી ફૂખે
 આવ્યા તાત પનોતા નંદ; મહારે આંગણે વૂઠા અમૃત દૂધે
 મેહુલા, મહારે આંગણે ફળીયા સુરતર સુખના કંદ ॥
 હાલો ॥ ૧૬ ॥ ઈણિ પેરે ગાયું માતા ત્રિશલાસુતનું
 પાલણું, જે કોઈ ગાશે લેશે પુત્ર તણા સામ્રાજ; બીલી-
 મોરા નગરે વર્ણવ્યું વીરનું હાલરં, જય જય મંગલ
 હોજો દીપવિજય કવિરાજ ॥ હાલો ॥ ૧૭ ॥

શ્રી વીરપ્રભુનાં દીવાળીનાં સ્તવનો.

[૧]

મારગ-દેશક મોક્ષનો રે, કેવળજ્ઞાન નિધાન; લાવક્યા
 સાગર પ્રભુ રે, પર ઉપગારી પ્રધાનો રે-વીર પ્રભુ
 સિદ્ધ થયા ॥ ૧ ॥ સંઘ સકળ આધારો રે, હવે
 ઈણુ ભરતમાં; કોણુ કરશે ઉપગારો રે ? ॥ વીરો ॥

૨૭૮

૨ ॥ નાથ વિહ્વળા સૈન્ય જ્યું રે, વીર વિહ્વળો રે સંઘ;
 સાધે કોણ આધારથી રે? પરમાનંદ અમંગો રે ॥
 વીર૦ ॥ ૩ ॥ માત વિહ્વળો બાલ જ્યું રે, અરહો
 પરહો અથડાય; વીર વિહ્વળા જીવડા રે, આંકુળ વ્યાકુળ
 થાય રે ॥ વીર૦ ॥ ૪ ॥ સંશય-છેદક વીરનો રે,
 વિરહ તે કેમ ખમાય? જે દોઠે સુખ ઉપજે રે, તે વિશુ
 કેમ રહેવાય રે? ॥ વીર૦ ॥ ૫ ॥ નિર્વામક ભવ-
 સમુદ્રનો રે, ભવ-અટવી સત્યવાહ; તે પરમેશ્વર વિશુ
 મળ્યે રે, કેમ વાધે ઉત્સાહ રે? ॥ વીર૦ ॥ ૬ ॥
 વીર થકાં પણ શ્રુત તણો રે, હતો પરમ આધાર; હવે
 ઈહાં શ્રુત આધાર છે રે, અહો! જિનમુદ્રા સાર રે ॥
 વીર૦ ॥ ૭ ॥ ત્રણ કાળે સવિ જીવને રે, આગમથી
 આણુંદ; સેવો ધ્યાવો ભવિજનો રે, જિન-પડિમા સુખ-
 કંદ રે ॥ વીર૦ ॥ ૮ ॥ ગણધર આચારજી મુનિ
 રે, સહુને ઝેણીપરે સિદ્ધ; ભવ ભવ આગમ સંગથી રે,
 દેવચંદ્ર પદ લીધ રે ॥ વીર૦ ॥ ૯ ॥

૨૭૯

[૨]

(વાલાજીની વાટકી અમે જોતા રે-એ દેશી.)

જય જિનવર જગ હિતકારી રે, કરે સેવા સુર
 અવતારી રે; ગૌતમ પમુહા ગણધારી ॥ સનેહી
 વીરજી જયકારીરે ॥ ૧ ॥ અંતરંગ રિપુને
 ત્રાસે રે, તપ કોપાટોપે વાસે રે; લલ્યું કેવલનાણુ ઉદ્ધાસે
 ॥ સનેહીં ॥ ૨ ॥ કટિલંકે વાદ વદાય રે, પણ
 જિન સાથે ન ઘટાય રે; તેણે હરિ લલ્હન પ્રભુ પાય
 ॥ સનેહીં ॥ ૩ ॥ સવિ સુરવહુ થેઈ થેઈકારા
 રે, જલ પંકજની પરે ન્યારા રે; તજી તૃષ્ણા ભોગ-
 વિકારા ॥ સનેહીં ॥ ૪ ॥ પ્રભુ દેશના અમૃત
 ધારા રે, જિન ધર્મ વિષે રથકારા રે; જેણે તાર્યા
 મેઘકુમારા ॥ સનેહીં ॥ ૫ ॥ ગૌતમને કેવળ
 આલી રે, વર્યા સ્વાતિએ શિવ-વરમાત્રી રે; કરે
 ઉતમ લોક દિવાલી ॥ સનેહીં ॥ ૬ ॥ અંતરંગ
 અલચ્છી નિવારી રે, શુભ સજ્જનને ઉપગારી રે;
 કહે વીર વિભુ હિતકારી ॥ સનેહીં ॥ ૭ ॥

૨૮૦

[૩]

મારે દીવાળી થઈ આજ, જિન મુખ જોવાને;
 સર્ચાં સર્ચાં રે સેવકનાં કાજ, ભવ-દુઃખ જોવાને.
 ॥ એ આંકણી ॥ મહાવીરસ્વામી મુગતે પહોંત્યા,
 ગૌતમ કેવળજ્ઞાન રે; ધન્ય અમાસ દિવાળી મારે,
 વીર-પ્રભુ નિરવાણુ ॥ જિન૦ ॥ ૧ ॥ ચારિત્ર
 પાળી નિરમળું ને, ટાળ્યા વિષય કષાય રે; એવા
 મુનિને વંદિયે તો, ઉતારે ભવ પાર ॥ જિન૦ ॥
 ૨ ॥ બાકુળા વહોર્યા વીરજિને, તારી ચંદનબાળા
 રે; કેવળ લહી પ્રભુ મુગતે પહોંત્યા, પામ્યા ભવનો
 પાર ॥ જિન૦ ॥ ૩ ॥ એવા મુનિને વંદિયે જે,
 પંચ જ્ઞાનને ધરતા રે; સમવસરણુ દેઈ દેશના રે, પ્રભુ
 તાર્યા નર ને નાર ॥ જિન૦ ॥ ૪ ॥ ચોવીશમા
 જિનેશ્વર રે, મુક્તિ તણા દાતાર રે, કરજોડી કવિ
 એમ બણે રે, પ્રભુ! દુનિયા ફેરે ટાળ ॥ જિન૦
 ॥ ૫ ॥

૨૮૧

શ્રી મહાવીરસ્વામીની સ્તુતિઓ.

[૧]

મહાવીર જિણુંદા, રાય સિદ્ધાર્થ નંદા,
 લંછન મૃગ-ઈંદા, જસ પાયે સોહંદા;
 સુર નરવર ઈંદા, નિત્ય સેવા કરંદા,
 ટાલે ભવઈંદા, સુખ આપે અમંદા ॥ ૧ ॥

[૨]

જય જય ભવિ-હિતકર, વીર-જિનેશ્વરદેવ,
 સુર નરના નાયક, જોહની સારે સેવ;
 કરણુરસ કદો, વદો આણુંદ આણી,
 ત્રિશલા-સુત સુંદર, ગુણમણિ કેરો ખાણી ॥ ૧ ॥

[૩]

કલ્યાણમન્દિરમુદારમવશમેદિ,
 દુષ્કર્મવારણવિદારણપશ્ચવક્ત્રમ્ ।

२८२

यत्पादपद्मयुगलं प्रणमन्ति शक्राः,
स्तोष्ये मुदा जिनवरं जिनत्रैशलेयम् ॥ १ ॥

[४]

नम्रेन्द्रमौलिप्रपतत्पराग-पुञ्जस्फुरत्कर्बुरितकमाब्जम् ।
वीरं भजे निर्जितमोहवीरं, संसारदावानलदाहनीरम् ॥ १ ॥

[५]

कनकसमशरीरं प्राप्तसंसारतीरं,
कुमत्तघनसमीरं क्रोधदावाग्निनीरम् ।
जलधिजलगभीरं दम्भभूसारसीरं,
सुरगिरिसमधीरं स्तौमि भक्त्या च वीरम् ॥ १ ॥

[६]

वीरः सर्वसुरासुरेन्द्रमहितो वीरं बुधाः संश्रिता,
वीरेणाभिहतः स्वकर्मनिचयो वीराय नित्यं नमः ।
वीरात्तीर्थमिदं प्रवृत्तमतुलं वीरस्य घोरं तपो,
वीरे श्रीधृत्तिकीर्तिकान्तिनिचयः श्रीवीर ! भद्रं दिश ॥ १ ॥

૨૮૩

સિદ્ધાચલ-મહાતીર્થાદિ સ્તવનાવલી.
પાંચમો—વિભાગ.

શ્રી સીમંધરસ્વામીજીનાં, શ્રી ઋષભદેવ
આદિ જિનેશ્વર દેવોનાં—સર્વ સાધારણ તથા
વિશિષ્ટતાવાળાં, શ્રી સિદ્ધચક્ર, જ્ઞાન-
પંચમી અને પર્યુષણનાં ચૈત્યવંદનો, સ્ત-
વનો અને સ્તુતિઓનો, વિહરમાન ભગવાન
યુગમંધરસ્વામી અને અનંતવીર્યજિન
તથા શ્રી આણુજી, શ્રી રાણકપુરજી, શ્રી
સમ્મેત-શિખરજી, શ્રી અષ્ટાપદજી અને
તપનાં-સ્તવનોનો સંગ્રહ.

શ્રી સીમંધરસ્વામીજીનાં ચૈત્યવંદનો.

[૧]

શ્રી સીમંધર જગદેશ્વરી, આ ભરતે આવો; કરુણા-
વંત! કરુણા કરી, અમને વંદાવો ॥ ૧ ॥ સકલ ભક્ત
તુમે ધણી, જો હોવે અમ નાથ; ભવોભવ હું છું

૨૮૪

તાહરો, નહિ મેલું હવે સાથ ॥ ૨ ॥ સયલ સંગ
 છંડી કરી એ, ચારિત્ર લઈશું; પાય તુમારા સેવીને,
 શિવ-રમણી વરીશું ॥ ૩ ॥ એ અલજો મુજને ધણો
 એ, પૂરો સીમંધર દેવ; ઇહાં થકી હું વિનવું, અવધારો
 મુજ સેવ ॥ ૪ ॥

[૨]

શ્રી સીમંધર વીતરાગ, ત્રિભુવન તુમે ઉપગારી; શ્રી
 શ્રેયાંસ પિતા કુળે, બહુ શોભા તુમારી ॥ ૧ ॥ ધન્ય
 ધન્ય માતા સત્યકી, જોણે જ્યો જ્યકારી; વૃષભ
 લાંછને વિરાજમાન, વંદે નર નારી ॥ ૨ ॥ ધનુષ
 પાંચસે દેહડી એ, સોહીએ સોવનવાન; કીર્તિવિજય
 ઉવજૂઝાયનો, વિનય ધરે તુમ ધ્યાન ॥ ૩ ॥

[૩]

સીમંધર પરમાતમા, શિવસુખના દાતા, પુકખ-
 લવઈ-વિજયે જ્યો, સર્વ જીવના ત્રાતા ॥ ૧ ॥ પૂર્વ

૨૮૫

વિદેહ પુંડરીકગિણી, નયરીએ સોહે; શ્રી શ્રેયાંસ રાજ
 તિહાં, ભવિયણનાં મન મોહે ॥ ૨ ॥ ચૌદ સુપન
 નિર્મલ લહી, સત્યકી રાણી માત; કુંથુ અર જિન
 અંતરે, સીમંધર જિન જાત ॥ ૩ ॥ અનુક્રમે પ્રભુ
 જનમીયા, વળી યૌવન પાવે; માત પિતા હરખે કરી,
 રૂમિણિ પરણાવે ॥ ૪ ॥ ભોગવી સુખ સંસારનાં,
 મંજમ મન લાવે; મુનિસુવ્રત નમિ અંતરે, દીક્ષા
 પ્રભુ પાવે ॥ ૫ ॥ ધાતી કર્મનો ક્ષય કરી, પાંખ્યા
 કેવલનાણુ; વૃષભ લાંછને શોભતા, સર્વ ભાવના જાણુ
 ॥ ૬ ॥ ચોરાશી જસ ગણધરા, મુનિવર એકસો
 કોડ; ત્રણ ભુવનમાં જોવતાં, નહિ કાઈ એહની જોડ
 ॥ ૭ ॥ દશ લાખ કહ્યા કેવળી, પ્રભુજનો પરિવાર;
 એક સમય ત્રણ કાળના, જાણે સર્વ વિચાર ॥ ૮ ॥
 ઉદય પેઢાલ જિન અંતરે એ, થાશે જિનવર સિદ્ધ;
 જસવિજય ગુરૂ પ્રભુમતાં, શુભ વાંછિત ફળ લીધ
 ॥ ૯ ॥

૨૯૬

શ્રી સીમંધર-જિનનાં સ્તવનો.

[૧]

(સાહિબ અજિત જિણુંદ જીહારિયે-એ દેશી.)

સાહેબ-શ્રી સીમંધર સાહિબા, સાહેબ-તુમે પ્રભુ
 દેવાધિદેવ-સનમુખ જીઓને મહારા સાહિબા, સાહેબ-
 મન શુધ્ધે કરું તુમ સેવ-એકવાર મળોને મહારા
 સાહિબા ॥ એ આંકણી ॥ ૧ ॥ સાહેબ-સુખ
 દુઃખ વાતો મહારે અતિ ઘણી, સાહેબ-કાણુ આગળ
 કહું નાથ !; સાહેબ-કેવળજ્ઞાની પ્રભુ જો મળે, સાહેબ-તો
 થાઉં હું રે સનાથ ॥ એક વારં ॥ ૨ ॥ સાહેબ-
 ભરત ક્ષેત્રમાં હું અવતર્યો, સાહેબ-આછું એટલું પુન્ય;
 સાહેબ-જ્ઞાની વિરહ પડ્યો આકરો, સાહેબ-જ્ઞાન
 રહ્યું અતિ ન્યૂન ॥ એક વારં ॥ ૩ ॥ સાહેબ-
 દશ દષ્ટાંતે દોહિલો, સાહેબ-ઉત્તમ કુળ સોભાગ;
 સાહેબ-પામ્યો પણ હારી ગયો, સાહેબ-જેમ રત્ને
 ઉડાડ્યો કાગ ॥ એક વારં ॥ ૪ ॥ સાહેબ-ષટ્ રસ
 ભોજન બહુ કર્યાં, સાહેબ-તૃપ્તિ ન પામ્યો લગાર;

૨૮૭

સાહેબ-હું રે અનાદિની ભૂક્ષમાં, સાહેબ-રઝાળો ધણો
 સંસાર ॥ એક વાર૦ ॥ ૫ ॥ સાહેબ-સ્વજન કુટુંબ
 મળ્યાં ધણાં, સાહેબ-તેહને દુઃખે દુઃખી થાય; સાહેબ
 -જીવ એક ને કર્મ જૂનૂઆં, સાહેબ-તેહથી દુર્ગતિ
 જાય ॥ એક વાર૦ ॥ ૬ ॥ સાહેબ-ધન મેળવવા
 હું ધસમસ્યો, સાહેબ-તૃષ્ણાનો નાવ્યો પાર; સાહેબ-
 લોભે લટપટ બહુ કરી, સાહેબ-ન જોયો પાપ વ્યાપાર
 ॥ એક વાર૦ ॥ ૭ ॥ સાહેબ-જેમ શુદ્ધાશુદ્ધ વસ્તુ
 છે, સાહેબ-રવિ કરે તેહ પ્રકાશ; સાહેબ-તિમહી જ
 જ્ઞાની મળ્યે થકે, તે તો આપે રે સમકિત વાસ ॥
 એક વાર૦ ॥ ૮ ॥ સાહેબ-મેઘ વરસે છે વાડમાં,
 સાહેબ-વરસે છે ગામોગામ; સાહેબ ઠામ કુઠામ જીએ
 નહિ, સાહેબ-એહવાં મહોટાનાં કામ ॥ એક વાર૦
 ॥ ૯ ॥ સાહેબ-હું વસ્યો ભરતને છેડલે, સાહેબ-
 તુમે વસ્યા મહાવિદેહ મોઝાર; સાહેબ-દૂર રહી કંઈ
 વંદના, સાહેબ-ભવસમુદ્ર ઉતારો પાર ॥ એક વાર૦
 ॥ ૧૦ ॥ સાહેબ-તુમ પાસે દેવ ધણા વસે, સાહેબ-

૨૮૮

એક મોકલજો મહારાજ !; સાહેબ-મુખનો સદેશો
 સાંભળો, સાહેબ-તો સહેજે સરે મુજ કાજ ॥ એક
 વાર૦ ॥ ૧૧ ॥ સાહેબ-હું તુમ પગની મોજડી,
 સાહેબ-હું તુમ દાસનો દાસ; સાહેબ-જ્ઞાનવિમલ-
 સૂરિ એમ બણે, સાહેબ-મને રાખો તમારી પાસ
 ॥ એક વાર૦ ॥ ૧૨ ॥

[૨]

પુખ્તવર્ષ વિજયે જ્યો રે, નયરી પુંડરિગિણી-
 સાર; શ્રી સીમંધર સાહિબા રે, રાય શ્રેયાંસ કુમાર
 -જિણુંદરાય ! ધરજો ધર્મસનેહ ॥ ૧ ॥ મ્હોટા
 ન્હાના અંતરો રે, ગિર્યા નવિ દાખાંત; શશિ-દરિસણ
 સાયર વધે રે, કૈરવ-વન વિકસંત ॥ જિણુંદ૦ ॥ ૨ ॥
 ઠામ કુઠામ ન લેખવે રે, જગ વરસંત જલધાર; કર
 દોય કુસુમે વાસીયે રે, છાયા સવિ આધાર ॥ જિણુંદ૦
 ॥ ૩ ॥ રાય ને રંક સરીખા ગણે રે, ઉઘોતે સશી
 સૂર; ગંગા જલ તે ખિહું તણા રે, તાપ કરે સવિ દૂર

૨૮૯

॥ જિણુંદ૦ ॥ ૪ ॥ સરીખા સહુને તારવા રે, તિમ
 તુમે છો મહારાજ !; મુજશું અંતર કિમ કરો રે,
 ખાંણ અહ્યાની લાજ ॥ જિણુંદ૦ ॥ ૫ ॥ મુખ દેખી
 ટીલું કરે રે, તે નવિ હોય પ્રમાણ; મુજરો માને
 સવિ તણો રે, સાહિબ તેહ સુજાણ ॥ જિણુંદ૦ ॥
 ॥ ૬ ॥ વૃષભ લાંછન માતા સત્યકી રે, નંદન રૂમિણી-
 કંત; વાયક જસ ઈમિ વિનવે રે, બય-ભંજન ભગવંત
 ॥ જિણુંદ૦ ॥ ૭ ॥

[૩]

(ઋષભ જિણુંદશું પ્રીતડી-એ દેશી.)

શ્રી સીમંધર સાહિબા, સુણો સંપ્રતિ હો ભરત
 ખેત્રની વાત કે; અરિહા કેવલી કો નહિ, કેને કહિયે
 હો મનના અવદાત કે ॥ શ્રી સીમંધર૦ ॥ ૧ ॥
 ઝાઝું કહેતાં જુગતું નહિ, તુમ સોહે હો જગ કેવલ-
 નાણ કે; જૂખ્યાં ભોજન માગતાં, આપે ઉલટ હો
 અવસરના જાણ કે ॥ શ્રી સીમંધર૦ ॥ ૨ ॥ કહેશ્યો

૨૯૦

તુમે જુગતા નહિ, જુગતાને હો વલી તારે સાંઈ કે;
 યોગ્ય જનનું કહેવું કિશ્યું, લાવહીનને હો તારો અહી
 બાંહી કે ॥ શ્રી સીમંધર૦ ॥ ૩ ॥ થોડું હી અવસરે
 આપીયે, ઘણાની હો પ્રભુ ! છે પછે વાત કે; પગલે
 પગલે પાર પામીયે, પછે લહીયે હો સઘલા અવદાત
 કે ॥ શ્રી સીમંધર૦ ॥ ૪ ॥ મોડું વહેલું તમે આપશો,
 બીજનો હો હું ન કરું સંગ કે; શ્રી ધીરવિમલ ગુર
 શિષ્યનો, રાખીજે હો પ્રભુ અવિચલ રંગ કે ॥
 શ્રી સીમંધર૦ ॥ ૫ ॥

[૪]

સુણો ચંદાણ !, સીમંધર પરમાત્મ પાસે
 જાળે; મુજ વિનતડી, પ્રેમ ધરીને એણી પેરે તુમે
 સંભળાવજો ॥ એ આંકણી ॥ જે ત્રણ ભુવનનો
 નાયક છે, જસ ચોસઠ ઈંદ્ર પાયક છે; નાણુ દરિસણુ
 જેહને ખાયક છે ॥ સુણો ॥ ૧ ॥ જેની કંચન
 વરણી કાયા છે, જસ ધોરી લંછન પાયા છે; પુંડરિક-

૨૯૧

ગિણી નગરીનો રાયા છે ॥ સુણો ॥ ૨ ॥ આર
 પર્ષદામાંહી બિરાજે છે, જસ ચોત્રીશ અતિશય છાજે
 છે; ગુણ પાંત્રીશ વાણીએ ગાજે છે ॥ સુણો ॥
 ૩ ॥ બવિજનને જે પડિમોહે છે, તુમ અધિક શીતલ
 ગુણ સોહે છે; ૩૫ દેખી બવિજન મોહે છે ॥ સુણો ॥
 ૪ ॥ તુમ સેવા કરવા રસિયો છું, પણ ભરતમાં
 દૂરે વસિયો છું; મહામોહરાય-કર રસિયો છું ॥ સુણો ॥
 ૫ ॥ પણ સાહિબ ચિત્તમાં ધરીયો છે, તુમ
 આણુ-ખડગ કર ગ્રહીયો છે; ૧૦૦ કાંઈક મુજથી
 ડરીયો છે ॥ સુણો ॥ ૬ ॥ જિન ઉત્તમ પૂઠ હવે
 પૂરો, કહે પદ્મવિજય યાહિં શરો, તો વાધે મુજ મન
 અતિ નૂરો ॥ સુણો ॥ ૭ ॥

[૫]

તારી મૂરતિએ મન મોહું રે, મનના મોહ-
 નીયા; તારી સૂરતિએ જગ સોહું રે, જગના જીવનીયા

૧-‘પણ કાંઈક મુજથી ડરીયો છે,’ એમ પણ પાઠ છે.

૨૯૨

॥ એ આંકણી ॥ તુમ જોતાં સવિ દુરમતિ વિસરી,
 દિન રાતડી નવિ જાણી; પ્રભુ ગુણુ-ગણુ સાંકળશું ખાંધ્યું,
 અંચલ ચિત્તકું તાણી રે ॥ મનનાં ॥ ૧ ॥ પહેલાં
 તેા એક કેવલ હરખે, હેજળું થઈ હળિયો; ગુણુ
 જાણીને રૂપે મિલિયો, અભ્યંતર જઈ ભળિયો રે
 ॥ મનનાં ॥ ૨ ॥ વીતરાગ ઈમ જસ નિસુણીને,
 રાગી રાગ કરેહ; આપ અરૂપી રાગ નિમિત્તે, દાસ
 અરૂપ ધરેહ રે ॥ મનનાં ॥ ૩ ॥ શ્રી સીમંધર !
 તું જગખંધુ, સુંદર તાહરી વાણી; મંદર ભૂધર અધિક
 ધીરજધર, વંદે તે ધન્ય પ્રાણી રે ॥ મનનાં ॥ ૪ ॥
 ॥ શ્રી શ્રેયાંસનરેસર-નંદન, ચંદન શીતલ વાણી;
 સત્યકી માતા વૃષભ લંછન પ્રભુ, જ્ઞાનવિમલ ગુણુ-
 ખાણી રે મનનાં ॥ ૫ ॥

શ્રી સીમંધર જિન-વિનતિ.

(સુણુ જિનવર શેત્રુંજ ધણીજી-એ દેશી.)

સુણુ સીમંધર સાહિબાજી, શરણાગત પ્રતિપાલ;

૨૯૩

સમરથ જગ-જન તારવાળ, કર માહરી સંભાલ-
 કૃપાનિધિ, મુણ મોરી અરદાસ, હું ભવે ભવે
 તુમચો દાસ-કૃપા ॥ તાહરો છે વિશ્વાસ-કૃપા ॥
 પૂરો અમારી આશ-કૃપા ॥ ૧ ॥ હું અવગુણનો
 રાશિ છું જી, તિલ તુસ નહિ ગુણ લેશ; ગુણીની હોડ
 કરું સદાજી, એહિજ સખલ કિલેશ ॥ કૃપા ॥ ૨ ॥
 મચ્છર ભય ને લાલચેજી, કરતો કિરિયા દોશ; તે
 પણ પર-જન રંજવાજી, ભલો બન્યો વેશ ! ॥
 કૃપા ॥ ૩ ॥ છટ્ટા ગુણઠાણા ધણીજી, નામ ધરાવું
 રે સ્વામ !; આગમ વચણે જોયતાંજી, ન ગયો કષાય
 ને કામ ॥ કૃપા ॥ ૪ ॥ રસના રામા ને રમાજી,
 એ ત્રણ પાતિક મૂલ; તેહની અહનિશ ચિંતનાજી,
 કરતાં ભવ થયા સ્થૂલ ॥ કૃપા ॥ ૫ ॥ વ્રત મુખ
 પાઠે ઉચ્ચરીજી, દેવસમાંહી બહુ વાર; તેહ તુરત
 વિરાધતાંજી, ન આણી શંક લગાર ॥ કૃપા ॥ ૬ ॥
 ધૂણિ તણા દેહલ કરીજી, જિમ પાઉસમાં રે બાલ;
 ખોભૂલા મુખે એમ વદેજી, તિમ વ્રત મેં કર્યાં બાલ

૨૯૪

॥ કૃપા ૦ ॥ ૭ ॥ આપ અશુદ્ધ પરને કરેજી, દેઈ
 આલોચણુ શુદ્ધ; મા-સાહસ પંખી પરેજી, પાકું
 ફેદે મુદ્ધ ॥ કૃપા ૦ ॥ ૮ ॥ અછતા ગુણુ નિસુણી
 મનેજી, હરખું અતિ સુવિશેષ; દોષ છતા પણુ સાં-
 બળીજી, તસ ઉપરે ધરું દેષ ॥ કૃપા ૦ ॥ ૯ ॥
 પરિભવ પર-પરિવાદનાજી, પરે પરે બાખું રે
 આપ; નિજ ઉત્કર્ષ કરું ઘણોજી, એહિજ મુજ મંતાપ
 ॥ કૃપા ૦ ॥ ૧૦ ॥ નિશ્ચય પંથ ન જાણીયોજી,
 વ્યવહારિયો વ્યવહાર; મદનમસ્તે નિઃશંકથીજી, થાપ્યો
 અસદાચાર ॥ કૃપા ૦ ॥ ૧૧ ॥ સમય સંઘયણાદિ
 દોષથીજી, નાવે શુદ્ધધ્યાન; સુહણે પણુ નવિ આ-
 વીયુંજી; નિરાશંસ ધર્મધ્યાન ॥ કૃપા ૦ ॥ ૧૨ ॥
 આર્ત-રૌદ્ર બેહુ અહનિશેજી, સેવાકાર ખવાસ; મિથ્યા
 રાજા જિહાં હોયેજી, તૃણા લોભ વિલાસ ॥ કૃપા ૦
 ॥ ૧૩ ॥ જિનમત વિતય પ્રરૂપણાજી, કીધી સ્વા-
 સ્થ શુદ્ધ; જાણપણાના જોરથીજી, ન રહી કાંઈ શુદ્ધ
 ॥ કૃપા ૦ ॥ ૧૪ ॥ હિંસા અતીક અદતયુંજી,

૨૯૫

સેવ્યાં ત્રિવિધ કુશીલ; મમતા પરિગ્રહ મેળવીજી, કીધી
 ભવની લીલ ॥ કૃપા૦ ॥ ૧૫ ॥ અક્રિય સાધે જે
 ક્રિયાજી, તે નાવે તિલ માત્ર; મદ અજ્ઞાન ટળે જેહથીજી,
 તે નહિ નાણુની વાત ॥ કૃપા૦ ॥ ૧૬ ॥ દર્શન પણ
 ફરસ્યાં ઘણાંજી, ઉદર ભરવાને કામ; પણ તુમ તત્ત્વ
 પ્રતીતશુંજી, ન ધરું દર્શન નામ ॥ કૃપા૦ ॥ ૧૭ ॥
 સુવિહિત-ગુરુબુધે લોકનેજી, હું વંદાવું રે આપ;
 આચરણ નહિ તેહવીજી, એ મોટો સંતાપ ॥
 કૃપા૦ ॥ ૧૮ ॥ મિથ્યા-દેવ પ્રશંસિયાજી, કીધી
 તેહની રે સેવ; અહાજંદાના વયણુનીજી, ન ટળી મુજને
 ટેવ ॥ કૃપા૦ ॥ ૧૯ ॥ કોરે ચિત્તે ચૂના પરેજી,
 ધર્મ-કથા મેં કીધ; આપ વંચી પર વંચિયાજી, એકે
 કાજ ન સિદ્ધ ॥ કૃપા૦ ॥ ૨૦ ॥ રાતો રમણી
 દેખીનેજી, જિમ અણુનાથ્યો રે સાંઠ; ભાંડ ભવૈયાની
 પરેજી, ધર્મ દેખાડું માંડ ॥ કૃપા૦ ॥ ૨૧ ॥ ક્રોધ
 દાવાનલ પ્રપલથીજી, ઉગે ન સમતા-વેલ; માન-મહીધર
 આગલેજી, ન ચલે ગુણુ-નદી રેલ ॥ કૃપા૦ ॥ ૨૨ ॥

૨૯૬

માયા-સાપણ પાપિણીજી, મન ખિલ મૂકે રે નાહિ;
 કામલ ગુણને તે ડસેજી, લોભ વિલાસ અથાહ ॥
 કૃપા૦ ॥ ૨૩ ॥ વસ્ત્ર પાત્ર જન પુસ્તકેજી, તૃષ્ણા
 કીધી અનંત; અંત ન આવે લોભનોજી, કહું કેતો
 વૃત્તાંત ? ॥ કૃપા૦ ॥ ૨૪ ॥ ધર્મ તણે દંભે કર્યાજી,
 પૂર્યા અર્થ ને કામ; તેહથી ત્રણ ભવ હારીયાજી, બોધ
 હોવે વલી વામ ॥ કૃપા૦ ॥ ૨૫ ॥ કદંબ્યાકદંબ્ય
 વિચારણાજી, રાખી કાંઈ ન શંક; અનેષણીય પરિ-
 ભોગથીજી, રૂથો યૌગતિ જિમ રંક ॥ કૃપા૦ ॥ ૨૬ ॥
 હવે તુમ ધ્યાન સનાથતાજી, આડો વાળ્યો રે આંક;
 કંચણા કરીને નિરખીયેજી, મત ગણુજો મુજ વાંક ॥
 કૃપા૦ ॥ ૨૭ ॥ મુજને કહેતાં ન આવડેજી, નાણે જે
 તુજ દીઠ; હું અપરાધી તાહરોજી; ખમજો અવિનય
 ધીઠ ॥ કૃપા૦ ॥ ૨૮ ॥ તુમે જિમ જાણો તિમ
 કરોજી, હું નહિ જાણું રે કાંય; દ્રવ્ય ભાવ સવિ
 રોગનાજી, જાણો સર્વ ઉપાય ॥ કૃપા૦ ॥ ૨૯ ॥
 હું એક જાણું તાહરુંજી, નામ માત્ર નિરધાર; આલ-

૨૯૭

બન મેં તે કર્યુંજી, તિણુથી લહું ભવ-પાર ॥ કૃપા ૦
 ॥ ૩૦ ॥ માતા સત્યકી-નંદનોજી, રૂઢમણી-રાણીનો
 કંત; તાત ઐયાંસ નરેસરજી, વિચરંતા ભગવંત ॥ કૃપા ૦
 ॥ ૩૧ ॥ ચિત્તમાંહે અવધારશોજી, તોયે કેતીક વાત;
 લહી સહાય તુમ્હારડીજી, પ્રગટે ગુણ અવદાત ॥ કૃપા ૦
 ॥ ૩૨ ॥ પરમપુરૂષ ! પરમેસરજી !, પ્રાણાધાર !
 પવિત્ર; પુરૂષોત્તમ ! હિતકારકોજી, ત્રિલુવન-જનના
 મિત્ર ! ॥ કૃપા ૦ ॥ ૩૩ ॥ જ્ઞાનવિમલ ગુણુથી
 લહોજી, મ્હારા મનની રે હુંસ; પૂરી શિશુ સુખિયો
 કરોજી, મુજ માનસ-સર હંસ ॥ કૃપા ૦ ॥ ૩૪ ॥

શ્રી સીમંધર જિન-સ્તુતિઓ.

[૧]

શ્રી સીમંધર દેવ સુહંકર, મુનિ-મન-પંકજ હંસા-
 જી, કુંથુ-અરજિન અંતર જન્મ્યા, તિહુઅણુ જસ પર-
 શંસાજી; સુવ્રત-નમિ અંતર વરી દીક્ષા, શિક્ષા જગત
 નિરાસેજી, ઉદય-પેટાલ જિનાંતરમાં પ્રભુ, જશો શિવ-
 વહુ પાસેજી ॥ ૧ ॥

૨૯૮

[૨]

શ્રી સીમંધર મુજને જાલા, આજ સફળ સુવિ-
હાણુંજ, ત્રિગટે તેજે તપતા જિનવર, મુજ તૂઠ્યા હું
બાણુંજ; કેવળ-કમલા કેલિ કરંતા, કુલ-મંડળ કુલ-
દીવોજ, લાખ ચોરાશી પૂરવ આયુ, રૂમિણી-વર
ધણું જવોજ ॥ ૧ ॥

[૩]

શ્રી સીમંધર જિનવર, સુખકર સાહેબ દેવ,
અરિહંત સકળની, ભાવ ધરી કરું સેવ;
સકલાગમ પારંગ, ગણધર-ભાષિત વાણી,
જયવંતી આણા, જ્ઞાનવિમલ ગુણ-ખાણી ॥ ૧ ॥

શ્રી જિનેશ્વરદેવોનાં સર્વ-સાધારણ ચૈત્યવંદના.

[૧]

જય જય શ્રી જિનરાજ! આજ, મળીયો મુજ
સ્વામી; અવિનાશી અકલંકરૂપ, જગ-અંતરંગમી
॥ ૧ ॥ રૂપારૂપી ધર્મ દેવ, આતમ આરામી; ચિદાનંદ

૨૯૯

ચેતન અચિંત્ય, શિવલીલા પામી ॥ ૨ ॥ સિદ્ધ બુદ્ધ
 તુજ વંદતાં એ, સકલ સિદ્ધિ વરબુદ્ધિ; રામ પ્રભુ-ધ્યાને
 કરી, પ્રગટે આતમ-ઋદ્ધિ ॥ ૩ ॥ કાલ બહુ સ્થાવર
 ગ્રહી, ભમીયો ભવમાંહી; વિકલેન્દ્રિય માંહી વસ્યો,
 સ્થિરતા નહીં ક્યાંહી ॥ ૪ ॥ તિર્યંચ પંચેન્દ્રિય
 માંહી દેવ!, કરમે હું આગ્યો; કરી કુકર્મ નરકે ગયો,
 તુમ દરિસણુ નવિ પાચો ॥ ૫ ॥ એમ અનંત કાલે
 કરી એ, પામ્યો નર અવતાર; હવે જગતારક! તું મળ્યો,
 ભવજલ પાર ઉતાર ॥ ૬ ॥

[૨]

પરમાનંદ પ્રકાશ ભાસ, ભાસિત ભવ-કીલા;
 લોકલોક વિલોકવે, નિત એહવી લીલા ॥ ૧ ॥ ભાવ
 વિભાવપણે કરી, જોણે રાખ્યો અલગો; તક પરે પય
 મેળવી, તેહ થકી નવિ વલગો ॥ ૨ ॥ તેણી પરે
 આતમ-ભાવને એ, વિમળ કર્યો જોણે પૂર; તે પરમાતમ
 દેવનું, દિન દિન વધતું નૂર ॥ ૩ ॥ નામે તો જગમાં

૩૦૦

રહ્યો, સ્થાપના પણ તિમહી; દ્રવ્યે ભવમાંહે વસે, પણ
 ન કળે કિમહી ॥ ૪ ॥ ભાવ થકી સવિ એક રૂપ,
 ત્રિભુવનમાં ત્રિકાલે; તે પારંગતને વંદીએ, ત્રિહું યોગે
 સ્વભાલે ॥ ૫ ॥ પાળે પાવન ગુણ થકી એ, યોગ
 ક્ષેમંકર જેહ; જ્ઞાનવિમલ દર્શન કરી, પૂરણ ગુણ-
 મણિ ગેહ ॥ ૬ ॥

[૩]

પરમેશ્વર પરમાત્મા, પાવન પરમિદ્ધ; જય જગગુર
 દેવાધિદેવ, નયણે મેં દિદ્ધ ॥ ૧ ॥ અચલ અકલ
 અવિકાર સાર, કર્ણારસ-સિંધુ; જગતિ જન આધાર
 એક, નિષ્કારણ બંધુ ॥ ૨ ॥ ગુણ અનંત પ્રભુ !
 તાહરા એ, કિમહિ કળ્યા નવિ જાય; રામ પ્રભુ જિન-
 ધ્યાનથી, ચિદાનંદ સુખ થાય ॥ ૩ ॥

[૪]

તુજ મૂર્તિને નિરખવા, મુજ નયણાં તરસે; તુમ
 ગુણ-ગણને ખોલવા, રસના મુજ હરણે ॥ ૧ ॥ કાયા

૩૦૧

અતિ આનંદ મુજ, તુમ યુગ પદ ફરસે; તો સેવક તાર્યા
વિના, કહો કિમ હવે સરસે ? ॥ ૨ ॥ એમ જાણીને
સાહેબા એ, નેક નજરે મોહે જોય; જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ
સુનજરથી, તે શું જે નવિ હોય ? ॥ ૩ ॥

શ્રી સિદ્ધ-પરમાત્માનું ચૈત્યવંદન.

અજ અવિનાશી અકલ જે, નિરાકાર નિરધાર;
નિર્મમ નિર્ભય જે સદા, તાસ ભક્તિ ચિત્ત ધાર ॥ ૧ ॥
જન્મ જરા જાકું નહીં, નહીં શોક સંતાપ; સાદિ
અનંત સ્થિતિ કરી, સ્થિતિ બંધન રૂચિ કાપ ॥ ૨ ॥
તીજે અંશ રહિત શુચિ, ચરમ પિંડ અવગાહ; એક
સમે સમગ્રેણિએ, અચળ થયો શિવનાહ ॥ ૩ ॥ સમ
અર વિષમપણે કરી, ગુણુ પર્યાય અનંત; એક એક
પ્રદેશમે, શક્તિ સુજંગ મહંત ॥ ૪ ॥ રૂપાતીત
વ્યતીતમલ, પૂર્ણાનંદી ઈશ; ચિદાનંદ તાકું નમત,
વિનય સહિત નિજ શીશ ॥ ૫ ॥

૩૦૨

શ્રી પંચપરમેષ્ઠીનું ચૈત્યવંદન.

બાર ગુણ અરિહંત દેવ, પ્રભુમીને બાવે; સિદ્ધ
આઠ ગુણ સમરતાં, દુઃખ દોહગ જાવે ॥ ૧ ॥
આચારજ ગુણ છત્રીશ, પચવીશ ઉવજૂઝાય; સત્તાવીશ
ગુણ સાધુના, જપતાં શિવસુખ થાય ॥ ૨ ॥ અષ્ટોત્તર
શત ગુણ મળી એ, એમ સમરો નવકાર; ધીરવિમલ
પંડિત તણો, નય પ્રભુમે નિત સાર ॥ ૩ ॥

શ્રી ચોવીશ જિન-લંછન ચૈત્યવંદન.

વૃષભ લંછન ઋષભદેવ, અજિત લંછન હાથી;
સંભવ લંછન ઘોડો, શિવપુરનો સાથી ॥ ૧ ॥
અભિનંદન લંછન કપિ, કૌંચ લંછન સુમતિ; પદ્મ
લંછન પદ્મપ્રભ, વિશ્વદેવા સુમતિ ॥ ૨ ॥ સુપાર્શ્વ
લંછન સાથિયો, ચંદ્રપ્રભ લંછન ચંદ્ર; મગર લંછન
સુવિધિ પ્રભુ, શ્રીવચ્છ શીતલ-જિણુંદ ॥ ૩ ॥
લંછન ખડ્ગી શ્રેયાંસને, વાસુપૂજ્યને મહિષ; સૂવર
લંછન પ્રભુ વિમલદેવ, ભવિયા તે નમો શિષ ॥ ૪ ॥

૩૦૩

સીંચાણેા જિન અનંતને, વજ્ર લંછન શ્રીધર્મ;
 શાંતિ લંછન મૃગલો, રાખે ધર્મનો મર્મ ॥ ૫ ॥
 કુંથુનાથ જિન ષોડ્ડો, અર-જિન નંદાવર્ત;
 મલિલ કુંભ વખાણીએ, સુવ્રત કચ્છપ વિખ્યાત
 ॥ ૬ ॥ નમિ જિતને નીલુ કમલ, પામીએ
 પંકજમાંહી, શંખ લંછન પ્રભુ નેમિજી, દીસે ઉંચે
 આંહી ॥ ૭ ॥ પાર્શ્વનાથજીને ચરણે સર્પ, નીલ-
 વરણ શોભિત; સિંહ લંછન કંચન તનુ, વર્ધમાન
 વિખ્યાત ॥ ૮ ॥ એણી પેરે લંછન ચિંતવો એ,
 ઓળખીયે જિનરાય; જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ સેવતાં, લક્ષ્મી-
 રતન-સૂરિરાય ॥ ૯ ॥

શ્રી ચોવીશ જિનના વર્ણનું ચૈત્યવંદન.

પદ્મપ્રભ ને વાસુપૂજ્ય, દોય રાતા કહીએ;
 ચંદ્રપ્રભને સુવિધિનાથ, દો ઉજ્જવલ લહીએ ॥
 ૧ ॥ મલિલનાથ ને પાર્શ્વનાથ, દો નીલા નિર-
 ખ્યા; મુનિસુવ્રત ને નેમિનાથ, દો અંજન સરીખા

૩૦૪

॥ ૨ ॥ સોળે જિન કંચન સમા એ, એવા જિન
ચોવીશ; ધીરવિમળ પંડિત તણે, જ્ઞાનવિમળ કહે
શિષ્ય ॥ ૩ ॥

શ્રી જિનેશ્વરદેવોનાં સર્વસાધારણ સ્તવનો.

[૧]

(દેવ તુજ સિદ્ધાંત દીઠો-એ દેશી.)

સકલ સમતા સુરલતાનો, તુંહી અનોપમ કંદ રે;
તુંહી કૃપારસ કનકકુંભો, તુંહી જિણુંદ મુણિંદ રે
॥ ૧ ॥ પ્રભુ તુંહી તુંહી તુંહી તુંહી, ચુંહી
ધરતાં ધ્યાન રે; તુજ સ્વરૂપી જે થયા તેણે, લલિત
તાહરં તાન રે ॥ પ્રભુ ॥ ૨ ॥ તુંહી અલગો
ભવ થકી પણ, ભવિક તાહરે નામ રે; પાર ભવનો
તેહ પામે, એહિ અચરીજ હામ રે ॥ પ્રભુ ॥ ૩ ॥
જન્મ પાવન આજ માહરો, નિરખીયો તુજ નૂર રે;
ભવો ભવ અતુમોદના જે, હુઓ આપ હજૂર રે ॥
પ્રભુ ॥ ૪ ॥ એહ માહરો અખય આતમ, અસં-

૩૦૫

ખ્યાત પ્રદેશ રે; તાહરા ગુણુ છે અનંતા, કિમ કરં
 તાસ નિવેશ રે? ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૫ ॥ એક એક પ્રદેશ
 તાહરે, ગુણુ અનંતનો વાસ રે; એમ કહી તુજ સહજ
 મીલત, હોયે જ્ઞાન પ્રકાશ રે ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૬ ॥
 ધ્યાન ધ્યાતા ધ્યેય એકી-ભાવ હોયે એમ રે; એમ
 કરતાં સેવ્ય સેવક, ભાવ હોયે ક્ષેમ રે ॥ પ્રભુ૦ ॥
 ૭ ॥ એક સેવા તાહરી જો, હોય અચલ સ્વભાવ રે;
 જ્ઞાનવિમલસરિંદ પ્રભુતા, હોય સુજસ જમાવ રે
 ॥ પ્રભુ૦ ॥ ૮ ॥

[૨]

જિણુંદા પ્યારા મુણિંદા પ્યારા, દેખો રે જિણુંદા
 ભગવાન-દેખો રે જિણુંદા પ્યારા ॥ એ ટેક ॥
 સુંદર રૂપ સ્વરૂપ વિરાજે, સ્વરૂપ વિરાજે; જગ-નાયક
 ભગવાન-દેખો રે ॥ ૧ ॥ દરસ સરસ નિરખ્યો
 જિનજીકો, નિરખ્યો જિનજીકો; દાયક ચતુર સુખાણુ-
 દેખો રે ॥ ૨ ॥ શોક સંતાપ મિટ્યો અખ મેરો,

૩૦૬

મિટ્થો અખ મેરો; પાયો અવિચલ બાણ-દેખો રે૦
 ॥ ૩ ॥ સફળ ભઈ મેરી આજુકી ઘડીયાં, આજુકી
 ઘડીયાં; સફળ ભયે નેનું પ્રાણ-દેખો રે૦ ॥ ૪ ॥
 દરિસણ દેખ મિટ્થો દુઃખ મેરો, મિટ્થો દુઃખ મેરો;
 આનંદધન અવતાર-દેખો રે૦ ॥ ૫ ॥

શ્રી જિન-પંચક-સ્તવન.

(રાગ-પ્રભાતી.)

પંચ પરમેશ્વરા પરમ અલવેસરા, વિશ્વ-
 વાલેસરા વિશ્વવ્યાપી; ભક્ત-વત્સલ પ્રભુ ભક્તજન
 ઉદ્ધરી, મુક્તિપદ જે વર્યાં કર્મ કાપી ॥ પંચ૦ ॥ ૧ ॥
 વૃષભ-અંકિત પ્રભુ ઋષભ-જિન વંદીએ, નાભિ
 મરદેવીનો નંદ નીકો; ભરત ને પ્રાણીના તાત ભુવનાંતરે,
 મોહ મદ ગંજણો મુક્તિ ટીકો ॥ પંચ૦ ॥ ૨ ॥
 શાંતિ વર આપવા શાંતિ પદ સ્થાપવા, અદ્ભુત કાંતિ
 પ્રભુ શાંતિ સાચો; મૃગાંક પારાપત સ્યેનથી ઉદ્ધરી,
 જગપતિ જે થયો જગત જાચો ॥ પંચ૦ ॥ ૩ ॥

૩૦૭

નેમિ ખાવીશમા શંખ લાંછન નમું, સમુદ્રવિજયાંગજે
 અનંગ જીતી; રાજકન્યા તજ સાધુ મારગ ભજી, જીત
 જોણે કરી જગ-વિદિતી ॥ પંચ્યં ॥ ૪ ॥ પાસ
 જિનરાજ અશ્વસેન કુલ ઉપનો, જનની વામા તણો
 જોહ જાયો; આજ ખેટકપુરે કાજ સિધ્ધ્યાં સવે, ભીડ-
 ભંજન પ્રભુ જે કહાયો ॥ પંચ્યં ॥ ૫ ॥ વીર
 મહાવીર સર્વ વીર શિરોમણિ, રણવટ મોહ-ભટ માન
 મોડી; મુક્તિ મદ આસીઓ જગત ઉપાસીઓ, તેહ
 નિત્ય વંદીયે હાથ જોડી ॥ પંચ્યં ॥ ૬ ॥ માત
 ને તાત અવદાત એ જિન તણા, ગામ ને ગોત્ર પ્રભુ-
 નામ યુણતાં; ઉદ્ય વાચક વદે ઉદ્ય પદ પામીએ,
 ભાવે ભગવંતની કીર્તિ ભણતાં ॥ પંચ્યં ॥ ૭ ॥

સર્વ જિન-સાધારણ-સ્તવન.

મનમાં આવજો રે નાથ !, હું થયો આજ
 સનાથ;-મનં ॥ એ ટેક ॥ જય જિનેશ નિરંજણો,
 બંજણો ભવ-દુઃખ-રાશ; રંજણો સવિ ભવિચિત્તનો,

૩૦૮

મંજશેા પાપનો પાશ ॥ મનમાં૦ ॥ ૧ ॥ આદિ
 બ્રહ્મ અનુપમ તું, અબ્રહ્મ કીધાં દૂર; ભવ-બ્રમ સવિ
 ભાંજી ગયા, તુંહિ ચિદાનંદ સત્ત્વ ॥ મનમાં૦ ॥
 ॥ ૨ ॥ વીતરાગ-ભાવ ન આવહી, જિહાં લગી
 મુજને દેવ; તિહાં લગે તુમ પદ-કમલની, • સેવના
 રહેજો એ દેવ ॥ મનમાં૦ ॥ ૩ ॥ યદ્યપિ તુમે
 અતુલ્યલી, યશવાદ એમ કહેવાય; પણ કમળે આવ્યા
 મુજ મને, તે સહજથી ન જવાય ॥ મનમાં૦ ॥
 ॥ ૪ ॥ મન મનાવ્યા વિણ માહરં, કેમ બંધનથી
 છુટાય?; મનવંછિત દેતાં થકાં કાંઈ, પાલવડો ન
 ઝલાય ॥ મનમાં૦ ॥ ૫ ॥ હક બાવનો હોય
 આકરો, તે લહો છો જિનરાજ; ઝાઝું કહાવે શું હોવે,
 ગિર્યા! ગરીબ નિવાજ ॥ મનમાં૦ ॥ ૬ ॥
 જ્ઞાનવિમલ ગુણથી લહો, સવિ ભવિક મનના ભાવ;
 તો અક્ષય સુખ-લીલા દિયો, જિમ હોવે સુજસ
 જમાવ ॥ મનમાં૦ ॥ ૭ ॥

૩૦૯

શ્રી જિનેશ્વરદેવોની સર્વસાધારણ સ્તુતિઓ.

[૧]

છત્ર ત્રય ચામર, તરૂં અશોક સુખકાર,
 દિવ્ય ધ્વનિ દુંદુભિ, ભામંડલ ઝલકાર;
 સુર કુસુમવૃષ્ટિ વર, ભદ્રાસન અતિ સાર,
 એહ પ્રાતિહાર્ય જસ, તે જિન વંદું ઉદાર ॥ ૧ ॥

[૨]

એકાદશ જસ અતિશય પ્રગટે, કર્મ-કલંક
 ઉચ્છેદેછ; તિમ ઓગણીશ કરે શુભ અતિશય,
 સુર સમુદાય અખેદેછ; જન્માતિશય ચઉર સંયુત
 એ, અતિશય ચોત્રીશ ભેદેછ; તેહશું જેહ પિરાજે
 જિનવર, પ્રણમું તેહ ઉમેદેછ ॥ ૧ ॥

શ્રી અતુર્વિંશતિ જિન-સ્તુતિ.

અષ્ટાપદે શ્રી આદિ-જિનવર, વીર પાંચાપુરીવર,
 વાસુપૂજ્ય ચંપાનયરી સિદ્ધા, નેમિ રૈવતગિરિવર;
 સમ્મેતશિખરે વીશ જિનવર, મોક્ષ પહોતા મુનિવર,
 ચોવીશ જિનવર નિત્ય વંદું, સયલ સંઘ સુહંકર ॥ ૧ ॥

૩૧૦

શ્રી સિદ્ધચક્રનું ચૈત્યવંદન.

જો ધુરિ સિરિ અરિહંત મૂલ, દરૂપીદ-પદદ્વિઓ;
 સિદ્ધ સૂરિ ઉવજ્ઞાય સાહુ, ચિહ્ન પાસ ગરિદ્વિઓ
 ॥ ૧ ॥ દંસણ નાણ ચરિત્ત તવ હિ, પડિસાહા
 સુંદર; તત્તકખર સરવગ્ગ લલ્હિ, ગુરૂપય દલ દુંબર
 ॥ ૨ ॥ દિસિપાલ જકખ જકખિણી પમુહ,
 સુરકુસુમેહિ અલંકિયો; સો સિદ્ધચક્ર ગુરૂ કંપતર,
 અમ્હ મનવંછિય ફલ દિયો ॥ ૩ ॥

શ્રી સિદ્ધચક્ર-સ્તવન.

સિદ્ધચક્ર વર સેવા કીજો, નરભવ-લાહો લીજોજ;
 વિધિપૂર્વક આરાધન કરતાં, ભવ ભવ-પાતક છીજો-
 ભવિજન ! ભજિએજ, અવર અનાદિની ચાલ
 નિત્ય નિત્ય તજોએજ ॥ ૧ ॥ દેવનો દેવ ૧દ્યાકર
 ઠાકર, ચાકર સુર નર ઈદાજ; ત્રિગટે ત્રિભુવન-નાયક
 ખેઠા, પ્રણમો શ્રી જિનચંદા ॥ ભવિં ॥ ૨ ॥

૧-દયાના ભંડાર.

૩૧૧

૧અજ અવિનાશી અકલ અજરામર, કેવલ-દંસણ
 નાણીજી; ૨અવ્યાપાધ અનંતું વીરજ, સિદ્ધ પ્રણમો
 ગુણખાણી ॥ ભવિં ॥ ૩ ॥ વિદ્યા સૌભાગ્ય
 લક્ષ્મી પીઠ, મંત્રરાજ યોગપીઠજી; સુમેરૂપીઠ એ પંચ
 પ્રસ્થાને, નમો આચારજ ષષ્ઠ ॥ ભવિં ॥ ૪ ॥
 અંગ ઉપાંગ નંદી અનુયોગા, છ છેદને મૂલ ચારજી;
 દશ પયના એમ ૪પણ્યાલીસ, પાઠક તેહના ધાર
 ॥ ભવિં ॥ ૫ ॥ વેદ પત્રણ ને હાસ્યાદિક પટ,
 મિથ્યાત્વ ચાર કષાયજી; ચૌદ અભ્યંતર નવવિધ બાહ્યની,
 ગ્રંથિ તજે મુનિરાય ॥ ભવિં ॥ ૬ ॥ ઉપશમ
 ક્ષયઉપશમ ને ક્ષાયક, દર્શન ત્રણ પ્રકારજી; શ્રદ્ધા
 પરિણુતિ આતમકેરી, નમીએ વારંવાર ॥ ભવિં
 ॥ ૭ ॥ અઢાવીશ ચૌદ ને પટ દુગ એક, મત્યાદિકના
 બાણજી; એમ એકાવન ભેદે પ્રણમો, સાતમે પદ વર

૧-જેને ફરી જન્મ લેવાનો નથી. ૨-બાધા રહિત.
 ૩-ઈષ્ટ (લાવાચાર્ય). ૪-પીસ્તાલીશ આગમ. ૫-પુરુષ,
 સ્ત્રી અને નપુંસક વેદ. ૬-એ.

૩૧૨

નાણુ ॥ ભવિં ॥ ૮ ॥ નિવૃત્તિ ને પ્રવૃત્તિ ભેદે,
ચારિત્ર છે વ્યવહારેણ; નિજગુણ-સ્થિરતા ચરણુ તે
પ્રણુમો, નિશ્ચય શુદ્ધ પ્રકારે ॥ ભવિં ॥ ૯ ॥ બાહ્ય
અભ્યંતર તપ તે સંવર, સમતા નિર્જરા-હેતુણ; તે
તપ નમીએ ભાવ ધરીને, ભવસાગરમાં સેતુ ॥
ભવિં ॥ ૧૦ ॥ એ નવ પદમાં ૧પણુ છે ધર્મી,
ધર્મ તે વરતે રચારણ; દેવ ગુરૂ ને ધર્મ તે એહમાં,
ઉદ્ધે ૪તીન પચાર પ્રકાર ॥ ભવિં ॥ ૧૧ ॥
૬મારગદેશક ૭અવિનાશીપણું, ૮આચાર ૯વિનય

૧-અરિહંતાદિક પણુ એટલે પાંચ-પરમેષ્ઠી. ૨-સમ્યગ્
દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર અને તપ. ૩-અરિહંત અને સિદ્ધ એ
બે. ૪-આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સાધુ. ૫-દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર
અને તપ. ૬-અરિહંતનો મોક્ષમાર્ગ-દેશક ગુણ. ૭-સિદ્ધનો
અવિનાશીપણુનો ગુણ. ૮-આચાર્યનો જ્ઞાનાદિ પાંચ
આચાર પાળવા-પળાવવાનો ગુણ. ૯-ઉપાધ્યાયનો વિનય
ગુણ. (જડ જેવા શિષ્યને પણ સુશિક્ષાના દાનથી સુવિ-
નીત કરે એવો ગુણ)

૩૧૩

સંકેતેજ; ૧સહાયપણું ધરતા સાધુજ, ૨પ્રણમો એહીજ
હેતે ॥ ભવિં ॥ ૧૨ ॥ વિમલેશ્વર ઝસાત્રિધ્ય કરે
તેહની, ઉત્તમ જે આરાધેજ; પદ્મવિજય કહે તે ભવિ-
પ્રાણી, નિજ આતમ-હિત સાધે ॥ ભવિં ॥ ૧૩ ॥

શ્રી સિદ્ધચક્રની સ્તુતિઓ.

[૧]

અંગદેશ ચંપાપુરી વાસી, મયણા ને શ્રીપાળ
સુખાસી, સમકિતથું મન વાસી; આદિ જિનેશ્વરની
ઉલ્લાસી, ભાવે પૂજા કીધી મન આસી, ભાવ ધરી
વિશ્વાસી; ગલિત કોઠ ગયો તેણે નાસી, સુ-વિધિથું
સિદ્ધચક્ર ઉપાસી, થયો સ્વર્ગનો વાસી; આસો ચૈતર
પૂરણ માસી, પ્રેમે પૂજે ભક્તિ વિકાસી, આદિ
પુરૂષ અવિનાસી ॥ ૧ ॥

૧-અન્ય ભવ્યાત્માઓને ધર્મ-માર્ગમાં આલંબનરૂપ
થવાનો સાધુનો ગુણ. ૨-આ પાંચને પાંચ હેતુ સમજ
ત્રિકરણની શુદ્ધિ પૂર્વક પ્રણામ કરવાનો છે. ૩-સહાય કરે.

૩૧૪

[૨]

જિનશાસન વાંછિત-પૂરણ દેવ રસાલ,
 ભાવે ભવિ બણીએ, સિદ્ધ્યક-ગુણમાલ;
 ત્રિહું કાલે એહની, પૂજા કરે ઉજમાલ,
 તે અજર અમર પદ સુખ પામે સુવિશાલ ॥ ૧ ॥

[૩]

પ્રહ ઉઠી વંદું, સિદ્ધ્યક સદાય,
 જપીએ નવ પદનો, જપ સદા સુખદાય;
 વિધિપૂર્વક એ તપ, જે કરે થઈ ઉજમાળ,
 તે સવિ સુખ પામે, જેમ મયણા શ્રીપાળ ॥ ૧ ॥

[૪]

સિદ્ધ્યક આરાધો, સાધો વાંછિત કાજ,
 અરિહંતાદિક પદ, સેવ્યાથી શિવરાજ;
 ઇમ આગમમાંહી, સિદ્ધ્યંત્ર શિરતાજ,
 વિમલેસર પૂરો, પદ્મ વાંછિત તુમે આજ ॥ ૧ ॥

૩૧૫

શ્રી જ્ઞાનપંચમીનું ચૈત્યવંદન.

ત્રિગટે બેઠા વીરજિન, ભાખે ભવિજન આગે;
 ત્રિકરણશું ત્રિહું લોક જન, નિસુણો મન રાગે ॥ ૧ ॥
 આરાધો બહી ભાતસે, પાંચમ અબુઆળી; જ્ઞાન
 આરાધન કારણે, એહજ તિથિ નિહાળી ॥ ૨ ॥
 જ્ઞાન વિના પશુ સારિખા, જાણો એણે સંસાર; જ્ઞાન
 આરાધનથી લહે, શિવપદ-સુખ શ્રીકાર ॥ ૩ ॥
 જ્ઞાન રહિત કિરિયા કહી, કાસ કુસુમ ઉપમાન;
 લોકાલોક પ્રકાશ-કર, જ્ઞાન એક પરધાન ॥ ૪ ॥
 જ્ઞાની શ્વાસોશ્વાસમાં, કરે કર્મનો છેહ; પૂર્વ કોડી વર્ષો
 લગે, અજ્ઞાની કરે તેહ ॥ ૫ ॥ દેશ આરાધક ક્રિયા
 કહી, સર્વ આરાધક જ્ઞાન; જ્ઞાન તણો મહિમા ધણો,
 અંગ પાંચમે ભગવાન ॥ ૬ ॥ પંચ માસ લઘુ
 પંચમી, જાવજીવ ઉત્કૃષ્ટિ; પંચ વરસ પંચ માસની,
 પંચમી કરો શુભ દષ્ટિ ॥ ૭ ॥ એકાવન હી પંચનો,
 કાહિસગ્ગ લોગરસ કરો; ઉજમાણું કરો ભાવથી, ટાળો
 ભવ-કેરો ॥ ૮ ॥ એણી પેરે પંચમી આરાધીએ એ,

૩૧૬

આણી ભાવ અપાર; વરદત્ત ગુણમંજરી પરે, રંગ-
વિજય લહો સાર ॥ ૯ ॥

જ્ઞાનપંચમીનું સ્તવન.

(કપૂર હોયે અતિ ઉજળો રે-એ દેશી.)

શ્રી જિનવરને પ્રગટ થયું રે, ક્ષાયિક ભાવે
જ્ઞાન; દોષ અઢાર અભાવથી રે, ગુણ ઉપન્યા તે
પ્રમાણુ રે-ભવિયા! વંદો કેવલજ્ઞાન, પંચમી દિન
ગુણ ખાણુ રે-ભવિયા૦ ॥ ૧ ॥ ૧અનામીના
નામનો રે, કિશ્યો વિશેષ કહેવાય; એ તો રમધ્યમા
વૈષ્ણરી રે, વચન ઉદ્દેષ્ય ઠરાય રે ॥ ભવિયા૦ ॥
૨ ॥ ૨ધ્યાન ટાણે પ્રભુ તું હોયે રે, અલખ અગો-
ચર રૂપ; ઉપરા-પશ્યંતી પામીને રે, કાંઈ પ્રમાણે
મુનિ રૂપ રે ॥ ભવિયા૦ ॥ ૩ ॥ ૪છતી પર્યાય

૧-અનામી-નામ રહિત સિદ્ધ ભગવંત. ૨-મધ્યમા-
વૈષ્ણરી, આ ભાષાનાં નામ છે. ૩-પરા-પશ્યંતી, આ પણ
ભાષાનું નામ છે. ૪-છતી-વિઘમાન.

૩૧૭

જે જ્ઞાનના રે, તે તો નવિ બદલાય; જોયની નવ
 નવી વર્તના રે, સમયમાં સર્વ જળાય રે ॥ ભવિયાં
 ॥ ૪ ॥ ખીજ જ્ઞાન તણી પ્રભા રે, એહમાં સર્વ
 સમાય; રવિ-પ્રભાથી અધિક નહીં રે, નક્ષત્ર ગણ
 સમુદાય રે ॥ ભવિયાં ॥ ૫ ॥ ગુણ અનંતા
 જ્ઞાનના રે, જાણે ધન્ય નર તેહ; વિજયલક્ષ્મીસુરિ
 તે લહે રે, જ્ઞાન મહોદય ગેહ રે ॥ ભવિયાં ॥ ૬ ॥

જ્ઞાનની સ્તુતિ.

આચારાંગ આદિ અંગ અચાર, ઉવવાઈ આદિ
 ઉપાંગ તે બાર, દશ પયન્ના સાર; છ છેદ-સૂત્ર વિચિત્ર
 પ્રકાર, ઉપગારી મૂલ સૂત્ર તે ચાર, નંદી અનુયોગ-
 દાર; એ પીસ્તાલીશ આગમ સાર, સુણુતાં લઈયે
 તત્ત્વ ઉદાર, વસ્તુ સ્વભાવ વિચાર; વિષય-ભુજંગિની
 વિષ અપહાર, એ સમો મંત્ર ન કો સંસાર, વીર-
 શાસન જયકાર ॥ ૧ ॥

૩૧૮

શ્રી શ્રુતજ્ઞાન-ચૈત્યવંદન.

શ્રી શ્રુતજ્ઞાનને નિત્ય નમો, સ્વ-પર પ્રકાશક
 જોહ; જાણે દેખે જ્ઞાનથી, શ્રુતથી ટલે સદેહ ॥ ૧ ॥
 અનલિલાપ્ય અનંત ભાવ, વચન અગોચર દાખ્યા;
 તેહનો ભાગ અનંતમો, વચન પચાંચિ આખ્યા ॥ ૨ ॥
 વહી કથનીય પદાર્થનો એ, ભાગ અનંતમો જોહ;
 ચઉદે પૂરવમાં રચ્યો, ગણધર ગુણ સસનેહ ॥ ૩ ॥
 માંહે માંહે પૂરવધરા, અક્ષર લાભે સરિખા; છઠ્ઠાણુ-
 વડીયા ભાવથી, તે શ્રુત મતિય વિશેષા ॥ ૪ ॥
 તેહિજ માટે અનંતમે, ભાગ નિખદા વાચા; સમકિત
 શ્રુતના જાણીએ, સર્વ પદારથ સાચા ॥ ૫ ॥ દ્રવ્ય
 ગુણ પચાંચિ કરી, જાણે એક પ્રદેશ; જાણે તે સવિ
 વસ્તુને, નંદીસૂત્ર ઉપદેશ ॥ ૬ ॥ ચોવીશ જિનના
 જાણીએ, ચઉદ પૂરવધર સાધ; નવશત તેત્રીશ સહસ
 છે, અઠ્ઠાણું નિરપાધ ॥ ૭ ॥ પરમત એકાંતવાદીનાં,
 શાસ્ત્ર સકલ સમુદાય; તે સમકિતવંતે ગ્રહ્યાં, અર્થ
 યથારથ થાય ॥ ૮ ॥ અરિહંત શ્રુત-કવલી કહે એ,

૩૧૯

જ્ઞાનાચાર ચરિત્ત; શ્રુત પંચમી આરાધવા, વિજય-
લક્ષ્મીસૂરિ ચિત્ત ॥ ૯ ॥

શ્રી શ્રુતજ્ઞાન-સ્તવન.

(રાગ-માઠ. તાલ-લાવણી.)

શ્રુત પદ નમિયે ભાવે ભવિયા, શ્રુત છે જગત
આધારજી; દુઃસમ-રજની સમયે સાચો, શ્રુત-દીપક
વ્યવહાર-શ્રુત પદ નમિયેજી ॥ ૧ ॥ બત્રીશ દોષ
રહિત પ્રભુ-આગમ, આઠ ગુણે કરી ભરિયુંજી; અર્થથી
અરિહંતજીયે પ્રકાશયું, સૂત્રથી ગણધર રચિયું
-શ્રુત૦ ॥ ૨ ॥ ગણધર પ્રત્યેક-બુધ્ધે ગુંથ્યું, શ્રુત-
કેવલી દશ-પૂર્વીજી; સૂત્ર રાજ સમ અર્થ પ્રધાન છે,
અનુયોગ ચારની ઉર્વી-શ્રુત૦ ॥ ૩ ॥ જેટલા અક્ષર
શ્રુતના ભણાવે, તેટલા વર્ષ હજારજી; સ્વર્ગનાં સુખ
અનંતાં વિલસે, પામે ભવ-જળ પાર-શ્રુત૦ ॥ ૪ ॥
કેવળથી વાચકતા માટે, છે સુખ-નાણુ સમત્યજી;
શ્રુતજ્ઞાની શ્રુતજ્ઞાને જાણે, કેવલી જેમ પસત્ય-શ્રુત૦

૩૨૦

॥ ૫ ॥ કાળ વિનય પ્રમુખ છે અડવિધ, સૂત્રે
જ્ઞાનાચારજી; શ્રુતજ્ઞાનીનો વિનય ન સેવે, તો થાયે
અતિચાર-શ્રુત૦ ॥ ૬ ॥ ચઉદ બેઠ શ્રુત વીશ બેઠે
છે, સૂત્ર પિસ્તાલીશ બેઠેજી; રતનચૂડ આરાધતો અરિહા,
સૌભાગ્ય-લક્ષ્મી સુખવેદે- શ્રુત૦ ॥ ૭ ॥

શ્રી શ્રુતજ્ઞાન-સ્તુતિ.

ત્રિગંડે ખેસી શ્રી જિન-ભાણુ, ખોલે ભાષા અમીય
સમાણુ; મત અનેકાંત પ્રમાણુ. અરિહંત શાસન સફરી
સુખાણુ, ચઉ અનુયોગ જિહાં ગુણખાણુ; આતમ
અનુભવ ઠાણુ. સકલ પદારથ ત્રપદી જાણુ, જોજન
ભૂમિ પસરે વખાણુ; દોષ બત્રીશ પરિહાણુ. કેવલી-
ભાષિત તે શ્રુત નાણુ, વિજયલક્ષ્મીસૂરિ કહે બહુ-
માન; ચિત્ત ધરજો તે સયાણુ ॥ ૧ ॥

શ્રી પર્યુષણનાં ચૈત્યવંદનો.

[૧]

વડાકલ્પ પૂરવ દિને, ધરે કલ્પને લાવો; રાત્રિ

૩૨૧

જગા પ્રમુખે કરી, શાસન સોહાવો ॥ ૧ ॥ હય ગય
રથ શણુગારીને, કુમર લાવો ગુરૂ પાસે; વગાકલ્પ દિન
સાંભળો, વીર ચરિત્ર ઉલ્લાસે ॥ ૨ ॥ છઠ્ઠ અઠ્ઠમ
તપ કીજીએ એ, ધરીએ શુભ પરિણામ; સ્વામીવચ્છલ
પ્રભાવના, પૂજા અભિરામ ॥ ૩ ॥ જિન ઉત્તમ
ગૌતમ પ્રત્યે એ, કહે જો એકવીશ વાર; ગુરુમુખ પદ્મથી
સુણીયે, તો પામે ભવપાર ॥ ૪ ॥

[૨]

પર્વ પર્ચુષણુ ગુણુનીલો, નવ કલ્પ વિહાર; ચાર
માસાંતર સ્થિર રહે, એહીજ અર્થ ઉદાર ॥ ૧ ॥
આપાઠ શુદ્ધિ ચઉદશ થકી, સંવત્સરી પચાસ; મુનિવર
દિન સિત્તેરમે, પડિક્રમતાં ચઉમાસ ॥ ૨ ॥ શ્રાવક
પણ સમતા ધરી, કરે ગુરુનું અહુમાન, કલ્પસૂત્ર સુવિ-
હિત મુખે, સાંભળે થઈ એકતાન ॥ ૩ ॥ જિનવર
ચૈત્ય જુહારીએ, ગુરુભક્તિ વિશાળ; પ્રાપ્તે અષ્ટ ભવાંતરે,
વરીએ શિવ-વરમાળ ॥ ૪ ॥ દર્પણુથી નિજ રૂપને,

૩૨૨

જીએ સુદષ્ટિ રૂપ; દર્પણ અનુભવ અર્પણ, જ્ઞાનરમણ
 મુનિભૂપ ॥ ૫ ॥ આત્મસ્વરૂપ વિલોકતાં, પ્રગટ્યો મિત્ર
 સ્વભાવ; રાય ઉદાયી ખામણાં, પર્વ પયુષણ દાવ ॥
 ૬ ॥ નવ વખાણ પૂજી સુણો, શુક્લચતુર્થી સીમા;
 પંચમી દિન વાંચે સુણે, હોય વિરાગક નિયમા ॥
 ૭ ॥ એ નહિ પર્વ પંચમી, સર્વ સમાણી ચોથે;
 ભવ-ભીરુ મુનિ માનશે, ભાખ્યું અરિહા-નાથે ॥ ૮ ॥
 શ્રુતકેવલી વયણાં સુણી એ, લહી માનવ-અવતાર;
 શ્રી શુભવીરને શાસને, પામ્યા જ્યજ્ઞકાર ॥ ૯ ॥

શ્રી પયુષણ-પર્વનું સ્તવન.

(આંખડીએ રે મેં આજ શત્રુજય દીકો રે-એ દેશી.)

સુણુજો સાજન સંત પણુસણ આંખ્યાં રે,
 તમે પુણ્ય કરો પુણ્યવંત; ભવિક મન ભાંખ્યાં
 રે ॥ એ આંકણી ॥ વીર જિણેસર અતિ અલ-
 વેસર, વહાલા મારા-પરમેશ્વર એમ ખોલે રે; પર્વ-
 માંહે પણુસણ મહોટાં, અવર ન આવે તસ તોલે રે

૩૨૩

॥ પળુ૦, તમે૦, ભવિક૦ ॥ ૧ ॥ ચૌપદમાં જેમ
કેસરી મોટો, વહાલા૦-ખગમાં ગરૂડ કહીએ રે;
નદી માંહી જેમ ગંગા મહોટી, નગમાં મેરૂ લહીએ
રે ॥ પળુ૦ ॥ ૨ ॥ ભૂપતિમાં ભરતેશ્વર બાખ્યો,
વ૦-દેવ માંહે સુર ઈંદ્ર રે; તીરથમાં શત્રુજય દાખ્યો,
ગ્રહ ગણમાં જેમ ચંદ્ર રે ॥ પળુ૦ ॥ ૩ ॥ દશરા
દીવાળી ને વળી હોળી, વ૦-અખાત્રીજ દીવાસો રે;
બળેવ પ્રમુખ બહુલાં છે ખીજાં, પણ નહીં મુક્તિનો
વાસો રે ॥ પળુ૦ ॥ ૪ ॥ તે માટે તમે અમર
પળાવો, વ૦-અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ કીજે રે; અઠ્ઠમ તપ
અધિકાઈએ કરીને, નરબલ લાહો લીજે રે ॥ પળુ૦
॥ ૫ ॥ ઢોલ દદામા ભેરી નફેરી, વ૦-કલ્પસૂત્રને
જગાવો રે; ઝાંઝરના ઝમકાર કરીને, ગોરીની ટોળી
મળી આવો રે ॥ પળુ૦ ॥ ૬ ॥ સોના રૂપાને ફૂલડે
વધાવો, વ૦-કલ્પસૂત્રને પૂજો રે; નવ વખાણુ વિધિએ
સાંભળતાં; પાપ મેવાસી ધૂજો રે ॥ પળુ૦ ॥ ૭ ॥
એમ અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ કરતાં, વ૦-બહુ જીવ જગ

૩૨૪

ઉઠરીયા રે; વિષ્ણુ વિમલ વર સેવક એહથી, નવ
નિધિ ઋદ્ધિ સિદ્ધિ વરીયા રે ॥ પશુ ૦ ॥ ૮ ॥

શ્રી યુગમંધર જિન-સ્તવન.

(મધુકરની-દેશી.)

શ્રી યુગમંધરને કહેજો, કે ^૧દધિસુત વિનતડી
સુણુજો રે-શ્રી યુગ ૦ ॥ એ આંકણી ॥ કાયા
પામી અતિ ફૂડી, પાંખ નહીં આવું ઉડી; લખ્ખિ
નહીં કોઈ રૂડી રે ॥ શ્રી યુગ ૦ ॥ ૧ ॥ તુમ સેવા-
માંહિ સુર કોડી, ઇલાં આવે જો એક દોડી; આશ
ફળે પાતક મોડી રે ॥ શ્રી યુગ ૦ ॥ ૨ ॥ દુઃખમ-
સમયે ઇણે ભરતે, અતિથય નાણી નવિ વરતે;
કહીએ કહો કાણુ સાંભળતે રે? ॥ શ્રી યુગ ૦ ॥
૩ ॥ શ્રવણાં સુખિયાં તુમ નામે, નયણાં દરિસણુ
નવિ પામે; એ તો ઝવડાને હામે રે ॥ શ્રી યુગ ૦ ॥

૧-ચંદ્રમા.

૩૨૫

૪ ॥ ચાર આંગળ અંતર રહેવું, ૧ શોકલડીની પેરે દુઃખ
સહેવું; પ્રભુ વિના કાણુ આગળ કહેવું રે ? ॥ શ્રી
યુગ ॥ ૫ ॥ મહોટા મેળ કરી આપે, બેહુને તોલ
કરી થાપે; સજ્જન-જશ જગમાં વ્યાપે રે ॥ શ્રી યુગ ॥
૬ ॥ બેહુનો એક મતો થાવે, કેવલ નાણુ જીગલ
પાવે; તો સવિ વાત બની આવે રે ॥ શ્રી યુગ ॥
૭ ॥ ગજ લાંછન ગજગતિ ગામી, વિચરે
વપ્રવિજયે સ્વામી; નયરી વિજયા ગુણ ધામી
રે ॥ શ્રી યુગ ॥ ૮ ॥ માતા સુતારાએ જાયો,
સુદૃઢ-નરપતિ કુળ આયો; પંડિત જિનવિજયે
ગાયો રે ॥ શ્રી યુગ ॥ ૯ ॥

શ્રી અનંતવીર્ય જિન-સ્તવન.

અનંતવીરજ અરિહંત ! સુજ્ઞો મુજ વિનતિ,

૧-આંખ અને કાનને ચાર આંગળનું છેદું છે, તેથી
કાન યુગમન્ધરસ્વામીનું નામ સાંભળે છે; પણ પ્રભુ
દૂર હોવાથી આંખ દેખી શકતી નથી. તેથી આંખને
શોક્યની પેઠે દુઃખ થાય છે.

૩૨૧

અવસર પામી આજ કહું જે દિલ છતી; આતમ-
 સત્તા હારી સંસારે હું ભમ્યો, મિથ્યા અવિરતિ રંગ
 કષાયે બહુ દમ્યો ॥ ૧ ॥ ક્રોધાદાવાનલ દગ્ધ માન-
 વિષધર ડર્યો, માયા જાલે બદ્ધ લોભ-અજગર
 ટર્યો; મન વચ કાયા-યોગ ચપળ થયા પરવશા,
 પુદ્ગલ પરિચય પાપતણી અહનિશિ દશા ॥ ૨ ॥
 કામ-રાગે અણુનાથ્યા સાંઠ પરે ધર્યો, સ્નેહરાગની
 રાચે ભવપિંજર વર્યો; દષ્ટિરાગ રચિ કાચ પાચ
 સમકિત ગણું, આગમરીતે નાથ ! ન નિરખું નિજપણું
 ॥ ૩ ॥ ધર્મ દેખાડું માંડ ભાંડ પરે અતિ લખું,
 ‘અચરે અચરે રામ રામ’ શુક પરે જખું; કપટ-પટ
 નટુવા પરે મુનિ-મુદ્રા ધરું, પંચ વિષય સુખ પોષ
 સદોષવૃત્તિ ભરું ॥ ૪ ॥ એક દિનમાં નવ વાર ‘કરેમિ
 ભંતે’ કરું, ત્રિવિધ ત્રિવિધ પચ્ચક્ષ્ણાણે ક્ષણ એક
 નવિ હરું; મા-સાહસ ખગ રીતિ નીતિ વણી કહું,
 ઉત્તમ કુલવટ વાટ ન તે પણ નિરવહું ॥ ૫ ॥
 દીનદયાળ ! કૃપાળ ! પ્રભુ મહારાજ છો, જાણ

૩૨૭

આગળ શું કહેવું ? ગરીબ નિવાજ છો; પૂરવ ધાતકી
ખંડ વિજય નલિનાવતી, નયરી અયોધ્યા નાયક
લાયક યતિપતિ ॥ ૬ ॥ મેઘ મહીપ મંગલાવતી
સુત વિજયાપતિ, આનંદન ગજ-લંછન જગ-જન-
તારતિ; ક્ષમાવિજય જિનરાજ ! અપાય નિવારણે,
વિહરમાન ભગવાન ! સુનજરે તારણે ॥ ૭ ॥

શ્રી સિદ્ધિ-સ્વરૂપ દર્શક-પૂજા.

સિદ્ધિએ નમો સિદ્ધ અનંતા, અનેહો મારા જ્ઞાલા
રે ॥ સિદ્ધિએ નમો ॥ વરણાદિક ચઉ અળગા
કીધા, ષટ્ સંકાણુ નહીં પરસિદ્ધા; એતો સાદિ અનંત
સ્થિતિ સિદ્ધા રે ॥ સિદ્ધિ ॥ ૧ ॥ ચિદ્ર અવગાહ-
નમાં જે ઠાયા, દેહાતીત તે સિદ્ધ કહાયા; એતો
ચિદાનંદ લય પાયા રે ॥ સિદ્ધિ ॥ ૨ ॥ અનંત
જ્ઞાન દરશન સોહાયા, અગ્યાખાધ સુખે વળી ઠાયા;
એ તો ખાયક સમકિત પાયા રે ॥ સિદ્ધિ ॥ ૩ ॥
એક સમય સગ રાજ સંધાયા, લોક શિખર ફરસીને
ઠાયા; એ તો અજ અવિનાશી કહાયા રે ॥ સિદ્ધિ ॥

૩૨૮

॥ ૪ ॥ અરૂપી અક્ષય સ્થિતિ જસ વખાણી, અગુરુ-
લધુ અવગાહના જાણી; એતો અનંતવીરજની ખાણી
રે ॥ સિદ્ધિં ॥ ૫ ॥ આપ સ્વરૂપે જેહ સરૂપી,
પુદ્ગલ ત્યાગે વરતે અરૂપી; એતો નહિ નહિ રૂપા-
રૂપી રે ॥ સિદ્ધિં ॥ ૬ ॥ સકલ મુરસુર સુખ
સમુદાયા, તેહથી અનંતગુણું સુખ જે પાયા; એતો
વચનાતીત કહાયા રે ॥ સિદ્ધિં ॥ ૭ ॥ સિદ્ધ નિરં-
જનના ગુણુ ગાવો, પરમાનંદ મહોદય પાવો; થિર તન
મન કરીને ધ્યાવો રે ॥ સિદ્ધિં ॥ ૮ ॥ રૂપવિજય
કહે સિદ્ધનું ધ્યાન, ધ્યાવે તત્પર થઈ એકતાન; તે હોયે
સિદ્ધ ભગવાન રે ॥ સિદ્ધિં ॥ ૯ ॥

શ્રી આયુષ્ય તીર્થનાં સ્તવનો.

[૧]

(ચિત્ત એતો રે-એ દેશી.)

આદિ જિજ્ઞેસર પૂજતાં, દુઃખ મેટા રે ॥ આયુ-
ગદ દદ ચિત્ત-ભવિક જઈ ભેટા રે ॥ દલવાડે
દેહરં નમી-દુઃખ મેટા રે ॥ ચાર પરિમિત નિત્ય

૩૨૯

ભવિક૦ ॥ ૧ ॥ વીશ ગજ બલ પદ્માવતી-દુઃખ૦ ॥
 ચક્રકેસરી દ્રવ્ય આણુ-ભવિક૦ ॥ શંખ દીએ અંખિકા
 સુરી-દુઃખ૦ ॥ પંચ કોશ વહે આણુ-ભવિક૦ ॥ ૨ ॥
 બાર પાદશાહ જીતીને-દુઃખ૦ ॥ વિમત્ર મંત્રી
 આલ્હાદ-ભવિક૦ ॥ દ્રવ્ય ભરી ધરતી કીયો-દુઃખ૦ ॥
 ઋષભદેવ પ્રાસાદ-ભવિક૦ ॥ ૩ ॥ બિહુંતેર અધિકાં
 આઠશે-દુઃખ૦ ॥ બિંબ પ્રમાણ કહાય-ભવિક૦ ॥
 પત્રરશે કારીગરે-દુઃખ૦ ॥ વર્ષ ત્રિકે તે થાય-
 ભવિક૦ ॥ ૪ ॥ દ્રવ્ય અનુપમ ખરચિયો-દુઃખ૦ ॥
 લાખ ત્રેપન બાર કોડ-ભવિક૦ ॥ સંવત દશ
 અઠચાશીયે-દુઃખ૦ ॥ પ્રતિષ્ઠા કરી મન હોડી-
 ભવિક૦ ॥ ૫ ॥ દેરાણી જોઠાણીના ગોખલા-દુઃખ૦ ॥
 લાખ અઢાર પ્રમાણુ-ભવિક૦ ॥ વસ્તુપાલ તેજપાલની-
 દુઃખ૦ ॥ એ દોય કાંતા જાણુ-ભવિક૦ ॥ ૬ ॥
 મૂળનાયક તેમીસર-દુઃખ૦ ॥ ચારશે અડસઠ બિંબ-
 ભવિક૦ ॥ ઋષભ ધાતુમય દેહરે-દુઃખ૦ ॥ એકસો
 પિસ્તાલીશ બિંબ-ભવિક૦ ॥ ૭ ॥ ચઉમુખ ચૈત્ય

330

જુહારીએ-દુઃખ૦ ॥ કાઊરસગીયા ગુણુવંત-ભવિક૦
 ॥ ખાણું મિત્ત તેહમાં કહું-દુઃખ૦ ॥ અગન્યાશી
 અરિહંત-ભવિક૦ ॥ ૮ ॥ અચલગઢે પ્રભુજી ધણા-
 દુઃખ૦ ॥ જત્રા કરો હુંશીયાર-ભવિક૦ ॥ કોડી તપે
 ફળ જે લહે-દુઃખ૦ ॥ તે પ્રભુ-ભક્તિ વિચાર-
 ભવિક૦ ॥ ૯ ॥ સાલંબન નિરાલંબને-દુઃખ૦ ॥
 પ્રભુ ધ્યાને ભવપાર-ભવિક૦ ॥ મંગલ લીલા પામીયે-
 દુઃખ૦ ॥ વીરવિજય જયકાર-ભવિક૦ ॥ ૧૦ ॥

[૨]

(ચાલો ચાલો ને રાજ, ગિરિધર રમવા જઈએ-એ દેશી.)

આવો આવોને રાજ, શ્રી અર્જુનગિરિ જઈએ;
 શ્રી જિનવરની ભક્તિ કરીને, આતમ નિર્મળ થઈએ ॥
 આવો ॥ એ આંકણી ॥ વિમલવસહિમાં પ્રથમ જિને-
 શ્વર, મુખ નિરખે મુખ પઈએ; ચંપક કેતકી પ્રમુખ
 કુસુમવર, કંઠે ટોડર ઠવીએ ॥ આવો ॥ ૧ ॥
 જમણે પાસે લુલુગ-વસહિ, શ્રી નેમીશ્વર નમીએ;
 રાજિમતી વર તયણે નિરખી, દુઃખ દોહગ સવિ

૩૩૧

ગમીએ ॥ આવો ૦ ॥ ૨ ॥ સિદ્ધાયલે શ્રી ઋષભ-
 નિનેશ્વર, રૈવતે નેમ સમરીએ; અર્ધુદ્દગિરિની યાત્રા
 કરતાં, બિહું તીર્થ ચિત્ત ધરીએ ॥ આવો ૦ ॥ ૩ ॥
 મંડપે મંડપે વિવિધ કોરણી, નિરખી હિયડે ઠરીએ;
 શ્રી જિનવરનાં બિંચ નિહાળી, નરભવ સફલો કરીએ
 ॥ આવો ૦ ॥ ૪ ॥ અચલગઢે આદીશ્વર પ્રભુમી,
 અશુભ કર્મ સવિ હરીએ; પાસ શાંતિ નિરખ્યા જન્મ
 નયણે, મન મોહું ડુંગરીયે ॥ આવો ૦ ॥ ૫ ॥
 પાજે ચઢતાં ઉજમ વાધે, જેમ ઘોડે પાખરીએ; સકલ
 જિનેશ્વર કેસરે પૂજી, પાપ-પડલ સવિ હરીએ ॥
 આવો ૦ ॥ ૬ ॥ એકણુ ધ્યાને પ્રભુને ધ્યાતાં, મન-
 માંહી નવિ ડરીએ; જ્ઞાનવિમલ કહે પ્રભુ સુપસાયે,
 સકલ સંઘ સુખ કરીએ ॥ આવો ૦ ॥ ૭ ॥

શ્રી રાણકપુર-તીર્થનું સ્તવન.

(સ્તમલની-દેશી.)

જગપતિ-જયો જયો ઋષભ જિણુંદ, ધરણી

૩૩૨

શાહે ધન ખરચીયો; જગપતિ-ઔઠ કરાવ્યો પ્રાસાદ,
 ઉલટભર સુર નર અરચીઓ ॥ ૧ ॥ જગપતિ-
 આભથું માંડે વાદ, સોવન કલશે જલહલે; જગપતિ-
 ચોખારો ચોસાલ, પેખતાં પાતિક ગલે ॥ ૨ ॥
 જગપતિ-અતિ સુંદર ઉદામ, નલિનીગુદ્મ-વિમાનશ્યો;
 જગપતિ-ઉત્તમ પુણ્ય અંખાર, નિરૂપમ ધનદ નિધા-
 નશ્યો ॥ ૩ ॥ જગપતિ-ઓલેં ઓલેં થંભ, કીધી
 અનોપમ કોરણી; જગપતિ-કરતી નાટારંભ, પુતલીઓ
 ચિત્ત ચોરણી ॥ ૪ ॥ જગપતિ-નાભિનરેસર નંદ,
 રાણકપુરનો રાજીઓ; જગપતિ-સહુ રાયા સિરદાર,
 જગમાંહે જશ ગાજીઓ ॥ ૫ ॥ જગપતિ-દેવ તું
 દીન-દયાલ, ભક્ત-વત્સલ ભલે ભેટીઓ; જગપતિ-
 દેખતાં તુજ દેદાર, મોહ તણો મદ મેટીઓ ॥ ૬ ॥
 જગપતિ-ઉદયરત્ન ઉવજૂઝાય, સંવત સત્તર ત્રાણું
 સમે; જગપતિ-દાગણ વદિ પડવાને દિન, સાદી
 સંઘ સહિત નમે ॥ ૭ ॥

૩૩૩

શ્રી સમ્મેતશિખરગિરિનાં સ્તવનો.

[૧]

(કીડા કરી ઘરે આવીઓ-એ દેશી.)

સમ્મેતશિખર જિન વંદીયે, મ્હોટું તીરથ એહ
 રે; પાર પમાડે ભવ તણો, તીરથ કહિયે તેહ રે
 ॥ સં ॥ ૧ ॥ અજિતથી સુમતિ-જિણુંદ લગે,
 સહસ મુનિ પરિવાર રે; પદ્મપ્રભ શિવ-સુખ વર્યા,
 ત્રણસેં અડ અણુગાર રે ॥ સં ॥ ૨ ॥ પાંચશેં
 મુનિ પરિવારું, શ્રી સુપાસ જિણુંદ રે; ચંદ્રપ્રભ
 શ્રેયાંસ લગે, સાથે સહસ મુણિંદ રે ॥ સં ॥ ૩ ॥
 છ હજાર મુનિરાજશું, વિમલ-જિનેશ્વર સિદ્ધા રે;
 સાત સહસશું ચૌદમા, નિજ કારજ વર કીધાં રે
 ॥ સં ॥ ૪ ॥ એકસો આઠશું ધર્મજી, નવસેંશું
 શાંતિનાથ રે; કુંથુ અર એક સહસશું, સાચો શિવ-
 પુર સાથ રે ॥ સં ॥ ૫ ॥ મલિનાથ શત
 પાંચશું, મુનિ નમિ એક હજાર રે; તેત્રીશ મુનિ યુત
 પાસજી, વરિયા શિવસુખ સાર રે ॥ સં ॥ ૬ ॥

૩૩૪

સત્તાવીશ સહસ ત્રણશેં, ઉપર ઓગણપચાસ રે; જિન
પરિકર ખીજા કંઈ, પામ્યા શિવપુર વાસ રે ॥ સ૦
॥ ૭ ॥ એ વીશે જિન એણે ગિરિ, સિદ્ધા અણસણ
લેઈ રે; પદ્મવિજય કહે પ્રણમીયે, પાસ શામલનું
ચેઈ રે ॥ સમ્મેત૦ ॥ ૮ ॥

[૨]

જઈ પૂજે લાલ, સમેતશિખરગિરિ ઉપર પાસજી
શામળા; જિનભક્તિ લાલ, કરતાં જિનપદ પાવે ટળે
ભવ આમળા ॥ એ આંકણી ॥ ૭ રી પાળી દરિસણ
કરીએ, ભવ ભવ સંચિત પાતિક હરીએ; નિજ આતમ
પુણ્ય રસે ભરીએ ॥ જઈ૦ ॥ ૧ ॥ એ ગિરિવર
નિત્ય સેવા કીજે, જિમ શિવ સુખડાં કરમાં લીજે;
ચિદાનંદ સુધારસ નિત્ય પીજે ॥ જઈ૦ ॥ ૨ ॥ જિહાં
શિવરમણી વરવા આવ્યા, અજિતાદિક વીશે જિનરાયા;
બહુ મુનિવર યુત શિવવધૂ પાયા ॥ જઈ૦ ॥ ૩ ॥
તેણે એ ઉત્તમ ગિરિવર જાણે, કરે સેવા આતમ
કરી શાણે; એ ફરી ફરી નહિ આવે ટાણે ॥ જઈ૦

૩૩૫

॥ ૪ ॥ તુમે ધન કણ કંચનની માયા, કરતાં અશુચિ
કોધી કાયા; કેમ તરશે? વિણ એ ગિરિરાયા ॥ જર્ઠ ૦
॥ ૫ ॥ એમ શુભ મતિ વચન સુણી તાજ, એ
ભાળે જગગુરૂ આતમ રાજ; ગિરિ ફરસે ધરી મન
શુચિ માજ ॥ જર્ઠ ૦ ॥ ૬ ॥ સંવત શર ઋષિ ગજ
ચંદ સમે, ફાગણ શુદ્ધ ત્રીજ ભુવચાર ગમે; ગિરિ
દરિસણ કરતાં ચિત્ત રમે ॥ જર્ઠ ૦ ॥ ૭ ॥ પ્રભુ પદ
પદ્મ તણી સેવા, કરતાં નિત્ય લહીએ શિવ મેવા; કહે
રૂપવિજય મુજ તે હેવા ॥ જર્ઠ ૦ ॥ ૮ ॥

[૩]

આજ સફલ દિન ઉગ્યો હો, શ્રી સમ્મેત-
શિખર ગિરિ બેઠ્યો રે; કાંઈ જાગ્યા પુણ્ય અંકૂર,
જૂલ અનાદિની ભાંગી હો; અગ્ન જાગી સંમકિત
વાસના રે, કાંઈ પ્રગટ્યો આનંદ પૂર ॥ આજ ૦
॥ ૧ ॥ ॥ વિષમ પહાડની ઝાડી હો, નદી આડી
ઓલંધી ઘણી રે; કાંઈ ઓલંધ્યા બહુ દેશ, શ્રી ગિરિ-
રાજને નિરખી હો; મન હરખી દુઃખડાં વિસર્જી રે,

૩૩૬

કાંઈ પ્રગટ્યો ભાવ વિશેષ ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૨ ॥
 વીસે દુકે બફતે હો, વડી વીસે જિનપતિ રે; મેં
 બેટ્યા ધરી બહુ ભાવ, શામલા પાસજી હો; તવ
 ધૂન્યા મોહાદિક રિપુ રે, એ તીરથ ભવ જલ નાવ
 ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૩ ॥ ॥ તીરથ સેવા મેવા હો, મુજ
 હેવા લેવાને ઘણું રે; તે પૂરણ પામ્યો આજ, ત્રણ
 ભુવન હકુરાઈ હો; મુજ આઈ સઘળી હાથમાં રે,
 કાંઈ સિધ્યાં સઘળાં કાજ ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૪ ॥
 આશ પાસ મુજ પૂરે હો, દુઃખ ચૂરે શામલીયો
 સદા રે; ત્રેવીસમો જિનરાજ, એ પ્રભુના પદ પદમે;
 સુખ સદ્દમે મુજ મન મોહીયું રે, કવિ રૂપવિજય
 કહે આજ ॥ આજ્ઞ૦ ॥ ૫ ॥

[૪]

(વીરકુંવરની વાતડી-એ રાજ.)

સમેતશિખરની જાતરા નિત્ય કરીયે, નિત્ય
 કરીયે રે નિત્ય કરીયે; નિત્ય કરીયે તો દુરિત નીહ-

૩૩૭

રીયે, તરીયે સંસાર ॥ સમેત૦ ॥ ૧ ॥ શિવવધૂ
 વરવા આવીયા મન રંગે, વીશ જિનવર અતિ ઉછરંગે,
 ગિરિ ચઢીયા ચઢતે રંગે, કરવા નિજ કાજ ॥ સમેત૦
 ॥ ૨ ॥ અન્નિતાદિ વીશ જિનેશ્વરા વીશ દૂકે, કીધું
 અણસણુ કિરિયા ન ચૂકે; ધ્યાન શુદ્ધ હૃદયથી ન
 મૂકે, પાયા પદ નિરવાણુ ॥ સમેત૦ ॥ ૩ ॥ શિવ-
 સુખ ભોગી તે થયા જિનરાયા, ભાંગે સાદિ અનંત
 કહાયા; પર પુદ્ગલ સંગ છોડાયા, ધન્ય ધન્ય જિનરાયા
 ॥ સમેત૦ ॥ ૪ ॥ તારણુ તીરથ તેહથી તે કહીયે,
 નિત્ય તેહની છાયામાં રહીયે; રહીયે તો સુખિયા
 થઈએ, ખીણું શરણુ ન કોય ॥ સમેત૦ ॥ ૫ ॥
 ઓગણીસેં બાસઠ માધની વદિ જાણો, ચતુર્દશી શ્રેષ્ઠ
 વખાણો; અમેં બેટયો તીરથનો રાણો, રંગે ગુરૂવાર
 ॥ સમેત૦ ॥ ૬ ॥ ઉત્તમ તીરથ જાતરા જે કરશે,
 વહી જિન આજ્ઞા શિર ધરશે; કહે વીરવિજય તે
 વરશે, મંગલ શિવમાળ ॥ સમેત૦ ॥ ૭ ॥

33૮

શ્રી અષ્ટાપદગિરિ તીર્થનું સ્તવન.

અષ્ટાપદ અરિહંજી, મહારા જહાલાજી રે;
 આદીશ્વર અવધાર, નમીયે નેહશું-મહારાં ॥ ૬૨
 હજાર મુણિંદ્યું-મહારાં, વરિયા શિવ-વધૂ સાર-
 નમીયેં ॥ ૧ ॥ ભરત ભૂપે ભાવે કર્યો-મહારાં,
 ચઉ-મુખ ચૈત્ય ઉદાર-નમીયેં; જિનવર ચોવીશે
 જિહાં-મહારાં, થાપ્યા અતિ મનોહાર-નમીયેં ॥
 ૨ ॥ વરણ પ્રમાણે વિરાજતા-મહારાં, લંછન ને
 અલંકાર-નમીયેં; સમ નાસાયે શોભતા-મહારાં,
 ચિહ્ન દિશે ચાર પ્રકાર-નમીયેં ॥ ૩ ॥ મંદોદરી
 રાવણ તિહાં-મહારાં, નાટક કરતાં વિચાર-નમીયેં;
 ત્રુટી તાંત તવ રાવણે-મહારાં, નિજ કર વીણા તતકાલ
 -નમીયેં ॥ ૪ ॥ કરી બજવી તિણે સમે-મહારાં,
 પણ નવિ તોડયું તે તાન-નમીયેં; તીર્થંકર-પદ
 બાંધીયું-મહારાં, અદ્ભુત ભાવયું ગાન-નમીયેં
 ॥ ૫ ॥ નિજ લબ્ધે ગૌતમ ગુરૂ-મહારાં, કરવા
 આવ્યા તે જાત-નમીયેં; જગ-ચિંતામણિ તિહાં

૩૩૬

કર્તુ-મહારાં, તાપસ ભોધ વિખ્યાત-નમીયેં ॥
 ૬ ॥ એ ગિરિ મહિમા મહોટકાં-મહારાં, તેણે ભવ
 પામે જે સિદ્ધ-નમીયેં; જે નિજ લખ્યે જિન નમે-
 મહારાં, પામે શાશ્વત ઋદ્ધિ-નમીયેં ॥ ૭ ॥
 પદ્મવિજય કહે એહનાં-મહારાં, કેતાં કરે વખાણ
 -નમીયેં; વીરે સ્વમુખે વરણ્યો-મહારાં, નમતાં
 કાડી કલ્યાણ-નમીયેં ॥ ૮ ॥

તપનું સ્તવન.

તપ પદને પૂજીને હો પ્રાણી-તપ પદને પૂજીને
 ॥ એ આંકણી ॥ સર્વ મંગલમાં પહેલું મંગલ,
 કર્મ નિકાચિત ટાળે; ક્ષમા સહિત જે આહાર
 નિરીહતા, આતમ-ઋદ્ધિ નિહાળે ॥ હો પ્રાણીં
 ॥ ૧ ॥ તે ભવ મુગતિ જાણે જિનવર, ત્રણ ચઉ
 જ્ઞાને નિયમા; તોએ તપ આચરણા ન મૂકે, અનંત
 ગુણો તપ મહિમા ॥ હો પ્રાણીં ॥ ૨ ॥ પીઠ
 અતે મહાપીઠ મુનીશ્વર, પૂરવ ભવ મલ્લિ જિનનો;

૩૪૦

સાધવી લખમણા તપ નવિ ફળિયો, દંભ ગયો નહિ
 મનનો ॥ હો પ્રાણી ॥ ૩ ॥ અગ્યાર લાખ
 ને એંસી હજાર, પાંચસેં પાંચ દિન ઉણા; નંદન
 ઋષિએ માસખમણ કરી, કીધાં કામ ૧સંપુન્ના
 ॥ હો પ્રાણી ॥ ૪ ॥ તપ તપિયા ગુણુ-રત્ન
 સંવત્સર, ખંધક ક્ષમાના દરિયા; ચઉદ સહસ
 સાધુમાં અધિકા, ધન્નો તપ ગુણુ ભરિયા ॥ હો
 પ્રાણી ॥ ૬ ॥ ષટ્ભેદ આહિર તપના પ્રકાશ્યા,
 અંતર તપ ષટ્ ભેદ; આર ભેદે તપ તપતાં નિર્મળ,
 રપુગે અનેક ઉમેદ ॥ હો પ્રાણી ॥ ૬ ॥
 કનકકેતુ એહ પદને આરાધી, સાધી આતમ કાળ;
 તીર્થકર પદ અનુભવ ઉત્તમ, સૌભાગ્ય લક્ષ્મી મહા-
 રાજ ॥ હો પ્રાણી ॥ ૭ ॥

૧-સંપુત્રા-સંપૂર્ણ

૨-સક્લ અનેક ઉમેદ-આ પ્રમાણે પણ પાઠ છે.

૩૪૧

શ્રી સિદ્ધાચલ-મહાતીર્થાદિ સ્તવનાવલી.

છઠો-વિભાગ.

શ્રી જિનપૂજની સાત શુદ્ધિ, શ્રી જિનમન્દિરમાં
પ્રવેશ કરવાની વિધિ, અનન્ત ઉપકારી શ્રી
જિનેશ્વરદેવોની અષ્ટપ્રકારી પૂજા કરવાનો ક્રમ
અને પૂજા કરતાં યોગવાના દુહા, સ્નાન-પૂજા,
શાંતિકલશ, દેવવન્દન-વાંચ અને સ્તુતિઓના
જોડા વિગેરે.

શ્રી જિનપૂજની સાત શુદ્ધિ.

આવકોએ રોજ શ્રી જિનેશ્વરદેવોની દ્રવ્યથી
અને ભાવથી-એમ ઉભય પ્રકારે પૂજા કરવી જોઈએ.
અષ્ટ પ્રકારી પૂજા એ દ્રવ્ય-પૂજા છે અને તેના
કરનારે સાત પ્રકારની શુદ્ધિ જાળવવામાં પણ ઉપ-
યોગવાળા બનવું જોઈએ. એને માટે ચોસઠ પ્રકારી
પૂજામાં કહ્યું છે કે-

૩૪૨

‘સાતે શુદ્ધિ સમાચરી રે, પૂજશુ’ અમે રંગે લાલ.’

આ સાત શુદ્ધિનાં નામો નીચે મુજબ છે:—

૧ અંગ રવસને ડમન ઝલૂમિકા, ૫ પૂજોપકરણ સાર;
૬ ન્યાયદ્રવ્ય ઉવિધિશુદ્ધતા, શુદ્ધિ સાત પ્રકાર. ૧.

૧. અંગશુદ્ધિ—શરીર બરાબર શુદ્ધ થઈ રહે એટલા માપસર જળથી સ્નાન કરીને કોરા રૂમાલથી શરીરને બરાબર લુંછવું તથા ન્હાવાનું પાણી ઢોળતાં જીવ જંતુની વિરાધના ન થાય એ ધ્યાનમાં રાખવું.

૨. વસ્ત્રશુદ્ધિ—પૂજા માટે પુરૂષોએ બે વસ્ત્ર અને સ્ત્રીઓએ ત્રણ વસ્ત્ર તથા રૂમાલ રાખવો. પુરૂષોએ મુખકોશ માટે રૂમાલ રાખવાનો નથી. પૂજા માટેનાં વસ્ત્રો સફેદ, ફાદયા કે બળ્યા વગરનાં તથા સાંધા વિનાનાં રાખવાં. વસ્ત્રો હંમેશાં ચોક્ષાં રહે તેમ કરવું. એ વસ્ત્રો પૂજના કામ શિવાય બીજા કોઈ પણ કામમાં વાપરવાં નહિ. પૂજનાં કપડાં પહેરીને વગર ન્હાયેલાને અડવું નહિ.

૩૪૩

૩. મનઃશુદ્ધિ—જેમ અને તેમ મનને પૂજનમાં સ્થિર કરવું. બીજું બધું તે વખતે ભૂલી જવું.

૪. ભૂમિશુદ્ધિ—દેરાસરમાં કાળે બરાબર લીધે છે કે કેમ તે જોવું. પૂજનનાં સાધનો લેવા-મૂકવાની જગ્યા પણ જેમ અને તેમ શુદ્ધ રાખવી.

૫. ઉપકરણશુદ્ધિ—પૂજનમાં જોઈતાં ઉપકરણો કેસર, સુખડ, બરાસ, પુષ્પ, ધૂપ, અગરબત્તી, દીપક, ચોખ્ખા, ફળ, નૈવેદ્ય વિગેરે જેમ અને તેમ ઉંચી જાતિનાં પોતાના ઘરનાં લાવવાં, કળશ, ધૂપધાણું, ફાનસ, અંગલુંછણું વિગેરે સાધનો ખૂબ ઉજળાં ચકચકાટ રાખવાં. જેમ ઉપકરણની શુદ્ધિ વધારે, તેમ આલ્હાદ વધારે આવશે અને ભાવની વૃદ્ધિ થશે.

૬. દ્રવ્યશુદ્ધિ—જિનપૂજન આદિ શુભ કાર્યમાં વપરાતું દ્રવ્ય જો ન્યાયથી ઉપાર્જન કરેલું હોય, તો ભાવની બહુ જ વૃદ્ધિ થાય છે.

૭. વિદિશુદ્ધિ—સ્નાન કરીને શુદ્ધ ઉજળાં વસ્ત્ર

૩૪૪

પહેરી, પૂજનાં ઉપકરણો લઈ, શુભ ભાવના ભાવતા
જિનમંદિરે જવું. રસ્તામાં કોઈ અશુદ્ધ વસ્તુનો સ્પર્શ
ન થઈ જાય એ ધ્યાનમાં રાખવું.

શ્રી જિનમંદિરમાં પ્રવેશ.

દેરાસરના મુખ્ય દ્વારમાં પ્રવેશ કરતાં મન, વચન
અને કાયાએ કરીને ઘર સંબંધી વ્યાપાર-અર્થ અને
કામ-ના ત્યાગ રૂપ ત્રણ વખત પહેલી ‘નિસીહિ’
કહેવી. છેલ્લી પ્રભુનું મુખ જોતાં ભક્તિપૂર્વક એ હાથ
ભેગા કરી મસ્તકે લગાડી ‘નમો જિણાણું’ બોલવું.
જ્યાં પ્રદક્ષિણા ફરી શકાય ત્યાં જ્ઞાન, દર્શન અને
ચારિત્રની આરાધના માટે ત્રણ પ્રદક્ષિણા દેવી. પ્રદક્ષિણા
ફરતાં અને ફર્યા પછી પણ દેરાસરમાંથી આશાતના
ટાળવા બનતું કરવું. પછી મૂળનાયક પ્રભુની સન્મુખ
જઈ સ્તુતિના શ્લોકો બોલવા. પુરૂષોએ જમણી અને
સ્ત્રીઓએ ડાબી બાજુએ ઉભા રહેવું. સ્તુતિ
બોલતી વખતે પોતાનું અર્ધું અંગ નમાવવું.

૩૪૫

પૂજન કરનારે પોતાના કપાલમાં, ગળે, છાતીએ અને નાભિએ-એમ ચાર તિલક કરવાં. પછી દેરાસર સંબંધી કાર્યના ત્યાગ રૂપ બીજી ‘નિસીહિ’ કહી દ્રવ્યપૂજનમાં જોડાવું.

અષ્ટપ્રકારી પૂજનો ક્રમ.

અષ્ટપ્રકારી પૂજન એટલે આઠ પ્રકારેથી શ્રી જિનેશ્વરદેવની પૂજન કરવી. એ આઠ પ્રકારોમાં પહેલા ત્રણ પ્રકારોની પૂજનને અંગપૂજન કહેવાય છે. બ્યારે બાકીના પાંચ પ્રકારોની પૂજનને અગ્રપૂજન કહેવાય છે. પહેલી ત્રણ પૂજન પ્રભુના અંગને સ્પર્શ કરીને કરવાની હોવાથી, તેને ‘અંગપૂજન’ કહેવાય છે અને બીજી પાંચ પૂજન પ્રભુની સન્મુખ રહીને કરવાની હોવાથી ‘અગ્રપૂજન’ કહેવાય છે.

જેના શરીરમાંથી રસી ઝરતી હોય તેણે અંગપૂજન પોતે નહિ કરવી, પણ પોતાનાં ચંદન-પુષ્પ આદિથી બીજન પાસે કરાવી અગ્રપૂજન તથા ભાવપૂજન પોતે કરવી.

૩૪૬

૧. જલ પૂજા—પ્રથમ પંચામૃતથી (દૂધ, દહીં, સાકર, ઘી અને પાણી ભેગાં કરીને) શ્રી જિનપ્રતિમા આદિને પખાળ કરી, ચોક્ષા પાણીથી નહવણુ કરવું. ત્રણ અંગલુંછણું પોતાના હાથે જ બહુમાનપૂર્વક ખરાખર કરવાં.

પં. શ્રી વીરવિજયજીકૃત સંક્ષિપ્ત-
અષ્ટપ્રકારી પૂજાના દુહા.

(૧) જલ-પૂજનો દુહો.

જલપૂજન જીગતે કરો, મેલ અનાદિ વિનાશ;
જલપૂજન ફલ મુજ હજો, માગો એમ પ્રભુ પાસ. ૧

મંત્ર:- ૐ હ્રીં શ્રીં પરમપુરુષાય પરમેશ્વરાય
જન્મ-જરા મૃત્યુ-નિવારણાય શ્રીમતે જિનેન્દ્રાય
જલં યજ્ઞમહૈ સ્વાહા. ૧

૩૪૭

જ્ઞાન કલશ ભરી આતમા, સમતા રસ ભરપૂર;
શ્રી જિનને નહવરાવતાં, કર્મ હોયે ચકચૂર. ૧

સુરપતિ-મેરૂશિખર નહવરાવે, હો સુરપતિ-મેરૂ
જન્મકાળ જિનવરણકો જાણી, પંચ રૂપ કરી આવે (ભાવે).
-હો સુર૦ ૧

રતન પ્રમુખ અડખતિના કળશા, ઔષધિ ચૂરણ મિલાવે;
ખીરસમુદ્ર તીર્થોદક આણી, સ્નાત્ર કરી ગુણ ગાવે.
-હો સુર૦ ૨

ઐણિપરે જિનપ્રતિમાકો નહવણ કરી, બોધિબીજ
માનું વાવે; અનુક્રમે ગુણરતનાકર ફરસી,
જિન ઉત્તમ પદ પાવે-હો સુર૦ ૩

[માલકોશ.]

આનંદભર, નહવણ કરો જિનચંદ-આનંદભર૦
કંચન-રતન-કળશ જલ ભરકે, મહકે ખરાસ સુગંધ;
સુરગિરિ ઉપર સુરપતિ સધરે, પૂજે ત્રિભુવન ઈંદ.
આનંદ૦ ૧

૩૪૮

શ્રાવક તિમ જિન નહવણ કરીને, કાઠે કલિમલ ફંદ
આતમ નિર્મલ સખ અધ ટાલી, અરિહંત રૂપ અમંદ.
આનાંદો ર

૨. ચંદન પૂજા—કેસર, અરાસ, મુખડ વિગેરેથી
વિલેપન-પૂજા કરવી. નવ અંગે તિલક કરવાં. પૂજા
કરતાં નખ કેસરમાં ખોળાય નહિ અને પ્રભુને અડે નહિ
તથા કેસરના છાંટા પડે નહિ, એ ધ્યાનમાં રાખવું.

(૨) ચંદન-પૂજાનો દુહો.

શીતલ ગુણુ જોહમાં રહ્યો, શીતલ પ્રભુ મુખ રંગ
આતમ શીતલ કરવા ભણી, પૂજે અરિહા અંગ. ૨

મંત્ર:- ૐ હ્રીં શ્રી પરમપુરુષાય પરમેશ્વરાય
જન્મ-જરા-મૃત્યુ-નિવારણાય શ્રીમતે જિનેન્દ્રાય
ચંદનં યજ્ઞમહો દવાહા ૨.

૩૪૯

જિન નવ અંગ પૂજના હુહા.

“જલભરી સંપુટ પત્રમાં, યુગલિક નર પૂજંત
ઋષભ ચરણ અંગૂઠડે, દાયક ભવજલ અંત. ૧
[પ્રભુના જમણા-ડાખા અંગૂઠે તિલક કરવું.]

“જનુબળે કાઉસ્સગ રહ્યા, વિચર્યા દેશ-વિદેશ;
ખડાં ખડાં કેવળ લહ્યું, પૂજે જનુ નરેશ. ૨
[પ્રભુના જમણા-ડાખા હીંચણે તિલક કરવું.]

“લોકાંતિક વચને કરી, વરસ્યાં વરસી-દાન;
કર કાંડે પ્રભુ પૂજના, પૂજે ભવિ બહુ માન. ૩
[પ્રભુના જમણા-ડાખા કાંડે તિલક કરવું.]

“માન ગયું દોય અંસથી, દેખી વીર્ય અનંત;
ભુજબળે ભવજલ તર્યા, પૂજે ખંધ મહંત. ૪
[પ્રભુના જમણા-ડાખા ખભે તિલક કરવું.]

“સિદ્ધશિલા ગુણ ઉજળી, લોકાંતે ભગવંત;
વસિયા તેણે કારણ ભવી, શિરશિખા પૂજંત. ૫

૩૫૦

[પ્રભુની મસ્તક-શિખાએ તિલક કરવું.]

“ તીર્થંકર પદ પુણ્યથી, ત્રિભુવન જન સેવંત;
ત્રિભુવન-તિલક સમા પ્રભુ, બાલ-તિલક જયવંત. ૬

[પ્રભુના કપાલમાં તિલક કરવું.]

“ સોળ પહોર પ્રભુ દેશના, કંઠે વિવર વર્તૂલ;
મધુર ધ્વનિ સુર નર સુણે, તેણે ગળે તિલક અમૂલ. ૭

[પ્રભુના કંઠે તિલક કરવું.]

“ હૃદય કમળ ઉપશમ બળે, બાળ્યા રાગ ને રોષ;
હિમ દહે વનખંડને, હૃદય તિલક સંતોષ. ૮

[પ્રભુની છાતીએ તિલક કરવું.]

“ રત્નત્રયી ગુણ ઉજળી, સકલ સુગુણ વિશ્રામ;
નાભિ કમલની પૂજના, કરતાં અવિચલ ધામ. ૯

[પ્રભુની નાભિએ તિલક કરવું.]

“ ઉપદેશક નવ તત્ત્વના, તેણે નવ અંગ જિણિંદ;
પૂજે બહુવિધ રાગશું, કહે શુભચીર મુણિંદ. ૧૦

૩૫૧

૩. પુષ્પ પૂજા—સરસ, સુગંધીવાળાં અને અખંડ પુષ્પો ચઢાવવાં, નીચે પડેલ પુષ્પ ચઢાવવું નહિ.

(૩) પુષ્પ-પૂજનો દુહો.

સુરભિ અખંડ કુસુમ ગ્રહી, પૂજો ગતસંતાપ;
સુમ-જંતુ ભવ્યજ પરે, કરીયે સમકિત છાપ. ૩

મંત્ર:— ૐ હ્રીં શ્રીં પરમપુરુષાય પરમેશ્વરાય
જન્મ-જરા-મૃત્યુ-નિવારણાય શ્રીમતે જિનેન્દ્રાય
પુષ્પાણિ યજ્ઞમહે સ્વાહા. ૨.

૪. ઘૂપ પૂજા-પ્રભુની ડાબી આજુએ ઉભા રહી
ઘૂપ કરવો.

(૪) ઘૂપ પૂજનો દુહો..

ધ્યાનઘટા પ્રગટાવીયે, વામનયન જિન ઘૂપ;
મિચ્છત દુર્ગંધ દૂરે ટળે, પ્રગટે આત્મ-સ્વરૂપ. ૪

મંત્ર:— ૐ હ્રીં શ્રીં પરમપુરુષાય પરમેશ્વરાય
જન્મ-જરા-મૃત્યુ-નિવારણાય શ્રીમતે જિનેન્દ્રાય

૩૫૨

ધૂપં યજ્ઞમહે સ્વાહા. ૪.

૫. દીપક પૂજા—પ્રભુની જમણી ખાજુએ ઉભા રહી દીપકપૂજા કરવી.

(૫) દીપક પૂજનો દુહો.

દ્રવ્ય દીપ સુવિવેકથી, કરતાં દુઃખ હોય ફેાક;
ભાવ પ્રદીપ પ્રગટ હુએ, ભાસિત લોકલોક. ૫

મંત્ર:— ૐ હ્રીં શ્રીં પરમપુરૂષાય પરમેશ્વરાય
જન્મ-જરા-મૃત્યુ-નિવારણાય શ્રીમતે જિનેન્દ્રાય
દીપમાલાં યજ્ઞમહે સ્વાહા. ૫.

૬. અક્ષત પૂજા—અખંડ ચોખ્ખા વડે સાથિયો,
નંદાવર્ત વિગેરે કરવું.

(૬) અક્ષત-પૂજનો દુહો.

શુદ્ધ અખંડ અક્ષત ગ્રહી, નંદાવર્ત વિશાલ;
પૂરી પ્રભુ સન્મુખ રહો, ટાલી સકલ જોગલ. ૬

મંત્ર:— ૐ હ્રીં શ્રીં પરમપુરૂષાય પરમેશ્વરાય

૩૫૩

જન્મ-જરા-મૃત્યુ-નિવારણાય શ્રીમતે જિનેન્દ્રાય
અક્ષતાન્ યજ્ઞમહૃ સ્વાહા. ૬.

સાથીઓ કરતી વખતે બોલવાના હુહા.

ચિહ્નગતિ ભ્રમણ સંસારમાં, જન્મ મરણ જન્મજા;
અષ્ટકર્મ નિવારવા, માયું મોક્ષ-ફલ સાર. ૧

અક્ષત પૂજા કરતાં થકાં, સફલ કરું અવતાર;
ફળ માયું પ્રભુ આગળે, તાર તાર મુજ તાર. ૨

દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રના, આરાધનથી સાર;
સિદ્ધશિલાની ઉપરે, હો મુજ વાસ શ્રીકાર. ૩

૭. નૈવેદ્ય પૂજા—સાકર, પતાસા અને ઉત્તમ
મીઠાઈ વિગેરે નૈવેદ્ય સાથિયા ઉપર મૂકવું.

(૭) નૈવેદ્ય-પૂજનો હુહો.

અણાહારી પદ મેં કર્યાં, વિગ્ગહ-ગધ્ય અનંત;
દૂર કરી તે દીજીયે, અણાહારી શિવ સંત! ૭

મંત્ર:-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમપુરુષાય પરમેશ્વરાય

૩૫૪

જન્મ-જરા-મૃત્યુ-નિવારણાય શ્રીમતે જિનેન્દ્રાય
નૈવેદ્યં યજ્ઞમહૃદે સ્વાહા. ૭.

૮. ફલ પૂજા—ખદામ, સોપારી, શ્રીફળ અને
પાકાં ફળો સિદ્ધશિલા ઉપર મૂકવાં.

(૮) ફલ-પૂજનો દુહો.

ધન્દ્રાદિક પૂજા ભણી, ફલ લાવે ધરી રાગ;
પુરુષોત્તમ પૂજ કરી, માગે શિવ-ફલ ત્યાગ. ૮

મંત્ર:-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમપુરુષાય પરમેશ્વરાય
જન્મ-જરા-મૃત્યુ-નિવારણાય શ્રીમતે જિનેન્દ્રાય
ફલાનિ યજ્ઞમહૃદે સ્વાહા ૮.

આ રીતે અષ્ટપ્રકારી પૂજા કર્યા બાદ ચામર
વિગેરેથી પૂજા કરવી.

ચામર પૂજા કરતાં બોલવાની પૂજાની ગાથા.

બે બાજુ ચામર ઢાળે, એક આગળ વજ્ર ઉઠાળે;
જઈ મેરૂ ધરી ઉત્સંગે, ધન્દ્ર ચોસઠ મલિયા રંગે;

૩૫૫

પ્રભુ પાસનું મુખકું જોવા, ભવોભવનાં પાતિક જોવા. ૧

(દ્રવ્યપૂજા બધી પૂરી કર્યા પછી દ્રવ્યપૂજના ત્યાગ રૂપ ત્રીજી-‘નિસીદિ’ કહી, ચૈત્યવંદનાદિ ભાવપૂજનામાં જોડાવું.)

પંડિત શ્રી વીરવિજયજી-કૃત

સ્નાત્ર-પૂજા.

સ્નાત્ર-વિધિ.

૧ - પ્રથમ ત્રણ ગઢને બદલે સુંદર ત્રણ બાજોઠ મૂકી તે ઉપર સિંહાસન મૂકવું.

૨ - પછી નીચેના બાજોઠ ઉપર વચમાં કેસરનો સાથિયો કરી, ઉપર ચોખ્ખા પૂરીને શ્રીફળ મૂકવું.

૩ - પછી તેજ બાજોઠ ઉપર કેસરના સાથિયા આગળ, બીજા ચાર સાથિયા કરી, તે ઉપર ચાર કળશોને નાડાછડી બાંધી તેમાં પંચામૃત (દુધ, દહીં, ઘી, પાણી અને સાકરનું મિશ્રણ) ભરીને મૂકવા.

૩૫૬

૪ - સિંહાસનના મધ્ય ભાગમાં કેસરનો સાથિયો કરી, ચોખ્ખા પૂરી, રૂપાનાણું મૂકી, ત્રણ નવકાર ગણી તેના ઉપર ધાતુનાં પ્રભુનાં પ્રતિમાજી પધરાવવાં.

૫ - વળી પ્રતિમાજીની આગળ બીજને સાથિયો કરી તેના ઉપર શ્રી સિદ્ધચક્રજી પધરાવવા.

૬ - પ્રતિમાજીની જમણી બાજુએ પ્રતિમાજીની નાસિકા સુધી ઉંચો ઘીનો દીવો મૂકવો.

૭ - પછી રનાત્રીયાઓએ હાથે નાડાછડી બાંધી, હાથમાં પંચામૃત ભરેલો કળશ લઈ, ત્રણ નવકાર ગણી, પ્રભુજી તેમજ શ્રી સિદ્ધચક્રજીને પંખાળ કરવો.

૮ - પછી વાળાકુંચી કરી, પાણીનો પંખાળ કરી અને ત્રણ અંગલુંગણું કરી, કેસર વડે પૂજા કરવી.

૯ - પછી હાથ ધૂપી, પોતાના જમણા હાથની હથેલીમાં કેસરનો ચાંલો કરવો.

૧૦ - પછી પહેલાં કળશ લઈને અને તે પછી જણાવ્યું છે ત્યાં કુસુમાંજલિનો (કેસર, ચોખ્ખા અને

૩૫૭

પુષ્પનો) થાળ લઈને સ્નાત્રીયાઓએ ઉભા રહેવું.

સ્નાત્ર-પૂજા

(પ્રથમ કલશ લઈને ઉભા રહેવું.)

કાવ્યં (દ્રુતવિલંબિત-વૃત્તમ્.)

સરસશાન્તિસુધારસસાગરં, શુચિતરં ગુણુરતનમહાગરં;
ભવિકપંકજબોધદિવાકરં, પ્રતિદિનં પ્રણુમામિ જિનેશ્વરમ્. ૧

દુહો.

કુસુમાબરણુ ઉતારીને, પડિમા ધરિય વિવેક;
મજૂજન પીઠે થાપીને, કરીયે જલ-અભિષેક. ૨

[અહીં પખાલ અને અંગલૂંછણાં કરી
જમણા અંગુઠે પૂજા કરવી.]

ગાથા-આર્યા-ગીતિ.

જિણુજન્મસમગ્રે, મેરસિહરે રચણુકણુયકલસેહિં;
દેવાસુરેહિં પહવિગ્રો, તે ધત્તા જોહિં દિટ્ઠોસિ. ૩

[અહીં કુસુમાંજલિની થાળી લઈને ઉભા રહેવું.]

૩૫૮

કુસુમાંજલિ-ઢાલ.

નિર્મલ જલ કલશે ન્હવરાવે, વસ્ત્ર અમૂલક અંગ ધરાવે;
કુસુમાંજલિ મેલો આદિજિણુંદા; સિદ્ધસ્વરૂપી અંગ
પખાલી, આતમ નિર્મલ હૃદય સુકુમાલી—કુ૦ ૪
[અહીં પ્રભુના જમણા અંગુઠે કુસુમાંજલિ મૂકવી.]

ગાથા-આર્યા-ગીતિ.

મયકુંદ-ચંપ-માલધ-કમલાધ પુષ્પચંચ-વણુણાધ;
જગનાહ-જહવણુ-સમગ્રે, દેવા કુસુમાંજલિં દિન્તિ. ૫
નમોઽર્હત સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુભ્યઃ

કુસુમાંજલિ-ઢાલ.

ચણુ-સિંહાસન જિન થાપીજે, કુસુમાંજલિ પ્રભુચરણે
દીજે; કુસુમાંજલિ મેલો શાન્તિ-જિણુંદા. ૬

હુહો.

જિણુ તિહું કાવચ સિદ્ધતી, પડિમા ગુણભંગર;
તસુ ચરણે કુસુમાંજલિ, ભવિક દુરિત હરનાર. ૭

૩૫૬

નમોઽર્હત૦

કુસુમાંજલિ-ઢાલ.

કૃષ્ણાગરં વરધૂપ ધરીજે, સુગંધવર કુસુમાંજલિ દીજે;
કુસુમાંજલિ મેલો નેમિ-નિણુંદા. ૮

ગાથા-આર્યા-ગીતિ.

જસુ પરિમલમલદ્વદિસિ, મહુયરઝંકારસદ્સંગીયા;
નિણુયત્તણોવરિ મુક્કા, સુર નર કુસુમાંજલિ સિદ્ધા. ૯

નમોઽર્હત૦

કુસુમાંજલિ-ઢાલ.

પાસ નિણેસર જગજયકારી, જલથલ ફૂલ ઉદક કરધારી;
કુસુમાંજલિ મેલો પાર્શ્વ નિણુંદા. ૧૦

દુહો.

મૂકે કુસુમાંજલિ સુરા, વીર ચરણ સુકુમાલ;
તે કુસુમાંજલિ લેવિકનાં, પાપ હરે ત્રણ કાલ. ૧૧

નમોઽર્હત૦

૩૬૦

કુસુમાંજલિ-ઢાલ.

વિવિધ કુસુમવર જાતિ ગહેવી, જિનચરણે પણમંત ઠવેવી;
કુસુમાંજલિ મેલો વીર જિણુંદા. ૧૨

વસ્તુ-છંદ.

નહવણકાલે નહવણકાલે, દેવદાણુવ સમુચ્ચિય,
કુસુમાંજલિ તહિં સંઠવિય, પસરંતદિસિ પરિમલ સુગંધિય,
જિણુપયકમલે નિવડઈ, વિગ્ધહર જસ નામ-મંતો;
અનંત ચઉવીસ જિન, વાસવ મલીય અસેસ,
સા કુસુમાંજલિ સુહકરો, ચઉવિહ સંઘ વિશેષ,
કુસુમાંજલિ મેલો ચઉવીસ જિણુંદા. ૧૩

નમોઽહર્ત૦

કુસુમાંજલિ-ઢાલ.

અનંત ચઉવીસી જિનજી જુહારં, વર્તમાન ચઉવીસી
સંભારં; કુસુમાંજલિ મેલો ચોવીસ જિણુંદા. ૧૪

દુહો.

મહાવિદેહે સંપ્રતિ, વિહરમાન જિન વીશ;

૩૬૧

ભક્તિ ભરે તે પૂજ્યા, કરો સંઘ સુજગીશ. ૧૫
નમોઽહંત૦

કુસુમાંજલિ-ઢાલ.

અપઞ્ચરમંડલિ ગીત ઉચ્ચારા, શ્રી શુભ વીરવિજય
જયકારા; કુસુમાંજલિ મેલો સર્વ જિણુંદા. ૧૬

ઈતિ શ્રીકુસુમાંજલય :

(પછી સ્નાત્રીયા ત્રણ ખમાસમાણ દેઈ જગ-
ચિંતામણિનું ચૈત્યવંદન કરી ‘ નમુતથુ જુ’ કહી
સમ્પૂર્ણ જય વીરરાય પર્યંત કહે, પછી-હાથ ધૂપી,
મુખકોશ ખાંધી, કળશ લેઈ, ઉભા રહીને કળશ કહે-)

અથ કળશ.

દુહો.

સયલ જિણેસર પાય નમી, કલ્યાણુક વિધિ તાસ;
વર્ણવતાં સુણતાં થકાં, સંઘની પૂજે આશ. ૧

૩૬૨

ઢાલ-

સમકિત ગુણુઢાણે પરિણુમ્યા, વળી વ્રતધર સંયમ
સુખ રમ્યા; વીશ સ્થાનક વિધિએ તપ કરી,
એસી ભાવદયા દીલમાં ધરી. ૧

જો હોવે મુજ શક્તિ ઇસી, સવિજીવ કરું શાસનરસી;
શુચિ રસ ઢલતે તિહાં બાંધતા, તીર્થકર નામ નિકાચંતા. ૨

સરાગથી સંયમ આચરી, વચમાં એક દેવતો ભવ કરી;
વ્યવી પત્રર ક્ષેત્રે અવતરે, મધ્ય ખંડે પણ રાજવી કુલે. ૩

પટરાણી કુખે ગુણુનીલો, જેમ માનસરોવર હંસલો;
સુખ શય્યાએ રજની શેષે, ઉતરતાં ચૌદ સુપન દેખે. ૪

ઢાલ-સ્વપ્નની.

પહેલે ગજવર દીઠો, બાજે વૃષભ પછઢો;
ત્રીજે કેશરી સિંહ, ચોથે લક્ષ્મી અખીહ. ૧

પાંચમે ફૂલની માળા, છ ચન્દ્ર વિશાળા;
રવિ રાતો ઇવજ મહોટો; પૂરણ કળશ નહિ છોટો. ૨

૩૬૩

દશમે પદ્મ સરોવર, અગિયારમે રતનાકર;
 લુવન વિમાન રતનગંજી, અગ્નિશિખા ધૂમ વર્ણ. ૩
 સ્વપ્ને લહી જઈ રાયને ભાષે, રાજ્ય અર્થ પ્રકાશે;
 પુત્ર તીર્થ કર ત્રિલુવન નમશે, સકલ મનોરથ ફળશે. ૪

વસ્તુ-છંદ.

અવધિ-નાણે અવધિ-નાણે, ઉપના જિનરાજ,
 જગત જસ પરમાણુઆ, વિસ્તર્યા વિશ્વજંતુ સુખકાર;
 મિથ્યાત્વ તારા નિર્જલા, ધર્મઉદય પરભાત સુંદર;
 માતા પણુ આનંદિયાં, જગતી ધર્મ વિધાન;
 જાણુંતી જગ-તિલક સમો, હોશે પુત્ર પ્રધાન. ૧

દુહો.

શુભ લગ્ને જન જનમીયા, નારકીમાં સુખ જ્યોત;
 સુખ પામ્યા ત્રિલુવન જના, હુઓ જગત ઉદ્યોત. ૧

ઠાલ.

(કડખાની દેશી.)

સાંભળો કળશ જિન-મહોત્સવનો ઇહાં,

૩૬૪

છપ્પન કુમરી દિશિ, વિદિશિ આવે તિહાં;
માય સુત નમીય, આણુંદ અધિકા ધરે,
અષ્ટ સંવર્ત-વાયુથી કચરો હરે. ૧

વૃષ્ટિ ગંધોદકે, અષ્ટકુમરી કરે,
અષ્ટકલશા ભરી, અષ્ટ દર્પણ ધરે;
અષ્ટ ચામર ધરે, અષ્ટ પાંખા લહી,
ચાર રક્ષા કરી, ચાર દીપક ગ્રહી. ૨

ધર કરી કેળનાં, માય સુત લાવતી,
કરણુ શુચિકર્મ, જલ-કળશે નહવરાવતી;
કુસુમ પૂજી, અલંકાર પહેરાવતી,
રાખડી બાંધી જઈ, શયન પધરાવતી. ૩

નમીય કહે માય! તુજ, બાળ લીલાવતી,
મેરૂ રવિ ચન્દ્ર સગે, જીવજ્ઞે જગપતિ;
સ્વામી-ગુણ ગાવતી, નિજ ધર જાવતી,
તેણે સમે ઇન્દ્ર-સિંહાસન કંપતી. ૪

૩૬૫

ઢાલ.

(એકવીશાની દેશી.)

જિન જનમ્યાજી, જિણુ વેળા જનની ધરે,
તિણુ વેળાજી, ઇન્દ્ર-સિંહાસન થરહરે;
દાહિણોત્તરજી, જેતા જિન જનમે યદા,
દિશિનાયકજી, સોહમ ઇશાન એહુ તદા.

૧

ત્રોટક-છંદ.

તદા ચિંતે ઇન્દ્ર મનમાં, કોણુ અવસર એ જન્યો,
જિનજન્મ અવધિનાણે જાણી, હર્ષ આનંદ ઉપન્યો;
સુધોષ આદે ઘંટ નાદે, ધોષણા સુરમેં કરે,
સવિ દેવી દેવા જન્મમહોત્સવે, આવજો સુરગિરિવરે. ૨

(અહીં ઘંટ વગાડવો.)

ઢાલ-પૂર્વલી.

એમ સાંભળીજી, સુરવર કોડી આવી મલે,
જન્મ-મહોત્સવજી, કરવા મેરૂં ઉપર ચલે;

૩૬૬

સોહમપતિજી, બહુ પરિવારે આવીયા,
માય જિનનેજી, વાંદી પ્રભુને વધાવીયા.

૩

(અહીં પ્રભુને ચોખાથી વધાવવા.)

ત્રોટક-છંદ.

વધાવી બોલે હે રત્નકુક્ષી-ધારિણી ! તુજ સુતતણે,
હું શકે સોહમ નામે કરશું, જન્મ મહોત્સવ અતિ ધણે;
એમ કહી જિન-પ્રતિબિંબ સ્થાપી, પંચરૂપે પ્રભુ ગ્રહી,
દેવ દેવી નાચે હર્ષ સાથે, સુરગિરિ આવ્યા વહી. ૪

ઢાલ-પૂર્વલી.

મેરૂ ઉપરજી, પાંડુકવનમેં ચિહ્નું દિશે,
શિલા ઉપરજી, સિંહાસન મન ઉલ્લસે;
તિહાં બેસીજી, શકે જિન બોળે ધર્યા,
હરિ ત્રેસઠજી, બીજા તિહાં આવી મળ્યા.

૫

ત્રોટક-છંદ.

મળ્યા ચોસઠ સુરપતિ તિહાં, કરે કળશ અડ જાતિના,
માગધાદિ જળ તીર્થ ઔષધિ, ધૂપ વળી બહુ બાતિના;

૩૬૭

અચ્યુતપતિએ હુકમ કીનો, સાંભળો દેવા સવે,
ક્ષીરજલધિ ગંગા-નીર લાવો, ઝટિતિ જિન મહોત્સવે. ૬

ઢાલ.

(વિવાહલાની દેશી.)

સુર સાંભળીને સંચરીયા, માગધ વરદામે ચક્ષીયા;
પદ્મદ્રહ ગંગા આવે, નિર્મલ જલ કલશ ભરાવે.
તીરથ જલ ઔષધિ લેતા, વળી ક્ષીરસમુદ્રે જતા;
જલ કળશા બહુલ ભરાવે, ફૂલ ચંગેરી થાળા લાવે. ૨

સિંહાસન ચામર ધારી, ધૂપધાણા રહેખી સારી;
સિદ્ધાંતે બાખ્યાં જોહ, ઉપકરણ મિલાવે તેહ. ૩

તે દેવા સુરગિરિ આવે, પ્રભુ દેખી આનંદ પાવે;
કલશાદિક સહુ તિહાં ઠાવે, ભક્તે પ્રભુના ગુણ ગાવે. ૪

ઢાલ.

(રાગ-ધનાશ્રી.)

આતમભક્તિ મળ્યા કેઈ દેવા, કેતા મિત્તનુ જઈ,
નારી પ્રેર્યા વળી નિજ કુલવટ, ધર્મી ધર્મ સખાઈ;

૩૬૮

જોઈસ વ્યંતર ભુવનપતિના, વૈમાનિક સુર આવે,
અચ્યુતપતિ હુકમે ધરી કળશા, અગિહાને નહવરાવે.

આતમ૦ ૧

અડગ્ગતિ કળશા પ્રત્યેકે, આઠ આઠ સહસ પ્રમાણો,
ચઉસઠ સહસ હુઆ અભિષેકે, અઢીસેં ગુણા કરી જણો;
સાઠ લાખ ઉપર એક કોડી, કળશાનો અધિકાર,
જાસઠ ઈન્દ્રતણા તિહાં જાસઠ, લોકપાલના ચાર.

આતમ૦ ૨

ચન્દ્રની પંક્તિ છાસઠ છાસઠ, રવિસેણિ નરલોકા,
ગુરુસ્થાનક સુરેકેરે એકજ, સામાનિકનો એકા;
સોહમપતિ ઇશાનપતિની, ઇન્દ્રાણીના સોલ,
અસુરની દશ ઇન્દ્રાણી નાગની, જાર કરે કલ્લોલ.

આતમ૦ ૩

જ્યોતિષ વ્યંતર ઇન્દ્રની ચઉ ચઉ, પર્ષદા ત્રણનો એકા,
કટકપતિ અંગરક્ષક કરો, એક એક સુવિવેકા;
પરસુરણ સુરનો એક છેલ્લો, એ અઢીસેં અભિષેકા,

૩૬૯

ઈશાન ઈન્દ્ર કહે મુજ આપો, પ્રભુને ક્ષણ અતિરેકો.

આતમ૦ ૪

તવ તસ ખોળે ઠવી અરિહાને, સોહમપતિ મનરંગે,
વૃષભ રૂપ કરી શૃંગ જળે ભરી, નહવણ કરે પ્રભુ અંગે;
પુષ્પાદિક પૂજીને છાટે, કરી કેસર રંગરોલે;
મંગળદીવો આરતી કરતાં, સુરવર જય જય બોલે.

આતમ૦ ૫

ભેરી ભૂંગલ તાલ બજવત, વળિયા જિન કર ધારી.
જનની ઘર માતાને સોંપી, એણીપેરે વચન ઉચ્ચારી;
પુત્ર તુમારો સ્વામી હમારો, અમ સેવક આધાર,
પંચ ધાવી રંભાદિક થાપી, પ્રભુ ખેલાવણ હાર.

આતમ૦ ૬

બત્રીસ કોડી કનક મણિ માણિક, વસ્ત્રની વૃષ્ટિ કરાવે,
પ્રણય હર્ષ કરેવા કારણ, દ્વીપ નંદીસર જાવે;
કરીય અઢાઈ ઉત્સવ દેવા, નિજ નિજ કલ્પ સધાવે,
દીક્ષા કેવલને અભિલાષે, નિત નિત જિન ગુણ ગાવે.

આતમ૦ ૭

૩૬૦

તપગન્ધ ઇસર સિંહ-સરીસર, કરા શિષ્ય વડેરા,
 સત્યવિજય પંન્યાસતણે પદ, કપૂરવિજય ગંભીરા;
 ખિમાવિજય તસ સુજસવિજયના, શ્રીશુભવિજયસવાય
 પંડિત વીરવિજય તસ શિષ્યે, જિન-જન્મ મહોત્સવ ગાયા

આતમ૦ ૮

ઉત્કૃષ્ટા ગોકસો ને સિત્તેર, સંપ્રતિ વિચરે વીશ,
 અતીત અનાગત કાલે અનંતા, તીર્થ કર જગદીશ;
 સાધારણ એ કળશ જે ગાવે, શ્રી શુભવીર સવાઈ,
 મંગલલીલા સુખજર પાવે, ધર ધર હર્ષ વધાઈ.

આતમ૦ ૯

(અહિં કળશાભિષેક કરી, પંચામૃતનો પખાલ
 કરવો. પછી પૂજન કરી, પુષ્પ ચઢાવી, લૂણુ ઉતારી,
 આરતી ઉતારવી. પછી પ્રતિમાજીને આડો પડદો
 રાખી, સ્નાત્રીઆએ પોતાના નવ અંગે કંકુના ચાંદલા
 કરવા. પછી પડદો કાઢી નાખી મંગલ દીવો ઉતારવો.
 જે સ્નાત્ર ભણાવ્યા પછી તરત જ શાન્તિકલશ

૩૭૧

(ભણાવવો હોય તો આ બધી ક્રિયા પછી કરવી.)

ધૃતિ પાડિત શ્રી વીરવિજયજી કૃત-
સ્નાન પૂજા સમાપ્ત.

શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિકૃત-
શ્રી શાન્તિનાથજીનો કલશ.

[શાર્દૂલવિક્રીડિત-વૃત્તમ્ ।]

શ્રેયઃશ્રીજયમંગ્ગલાભ્યુદયતાવલીપ્રરોહામ્બુદો,
દારિદ્ર્યદ્રુમકાનનૈકદલને મત્તોદ્ધુરઃ સિન્ધુરઃ ।

વિશ્વેઽસ્મિન્ પ્રકટપ્રભાવમહિમા સૌભાગ્યભાગ્યોદયઃ,
સઃ શ્રીશાન્તિજિનેશ્વરોઽભિમત્તદો જીયાત્ સુવર્ણચ્છવિઃ ॥૧॥

ગદ્ય-પાઠઃ-

અહો ! મવ્યમવ્યાઃ ! શૃણુત તાવત્ સકલમંગ્ગલમાલા-
કેલિકલનલસત્કમલલીલારસરોલમ્બિતચિત્તવૃત્તયઃ । વિહિત-
શ્રીમજિનેન્દ્રભક્તિપ્રવૃત્તયઃ । સામ્પ્રતં શ્રીમચ્છાન્તિજિનજન્મા-
ભિષેકકલશો ગીયતે-

૩૭૨

હાલ-પહેલી.

(રાગ-વસંત તથા નદ, દેશાખ.)

[આરામ મંદર ભાવ-એ દેશી.]

શ્રી શાંતિ-જિનવર સયલ-સુખકર કળશ
 બણીએ તાસ, જિમ ભવિક-જનને સયલ સંપત્તિ
 બહુલ લીલ વિલાસ; કુર નામે જનપદ તિલક
 સુમોવડ હુથિણાઉર સાર, જિણ નયરી કંચણ
 રચણ ધણ કણ સુગુણ-જન આધાર ॥ ૧ ॥ તિહાં
 રાય રાજે બહુ દિવાજે વિશ્વસેન-નરીંદ, નિજ
 પ્રકૃતિ સોમહ તેજે તપનહ માનુ ચંદ દિણંદ;
 તસ પણય-ખાણી પટ્ટરાણી નામે અચિરા નાર,
 સુખ સેજ સૂતાં ચૌદ પેખે સુપન સાર ૧દુવાર ॥ ૨ ॥
 શ્રી શાંતિકરણ જિન શાંતિ જિનેસર-દેવ, જે યોગ-

૧ ખે વાર; (શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનને એક ભંધમાં
 ‘તીર્થ’કર’ની અને ‘ચક્રવર્તી’ની એમ બે પદવીઓ
 હતી, તેથી અચિરા માતાએ-દુવાર-એટલે બે વાર ચૌદ
 સ્વપ્નાં દેખ્યાં.

૩૭૩

ક્ષેમંકર જગ-હિતકર નિતમેવ; વિશ્વસેન-નરેસર
 વંશ મહોદધિ-ચંદ્ર, મૃગ-લંછન કંચનવાને રામ-
 સુખકંદ ॥ ૩ ॥ જે પંચમ-ચક્રી સોલસમે
 જિનરાય, જસ નામે સઘળા ઈતિ-ઉપદ્રવ જનય; આવી
 ઉપન્યા અચિરાદેવી-કુખે, નિજ મુખ ઉતરતાં ચૌદસ
 ૧સુહણાં દેખે ॥ ૪ ॥

હુહો.

ભાવારથ જોહવા હુસ્યે, દ્રવ્ય-ભાવથી જોહ;
 જિન-ગુણ દાખું લેશથી, મતિમન્દે કહું તેહ ॥ ૧ ॥

ઢાલ-ખીજ.

(રાગ-વસંત, નટ અને સામેરી.)

ઉન્નત સિત ગજવર ચઢિવિધ ધર્મ કહંત;
 માનું મોહમહાગઢ તસ શિર દોટ દિયંત; ઐરાવળુ-
 પતિ-તતિ સેવિત ચઢિગતિ-અંત, તિણ હેતે પ્રથમ
 ગજ સુપને શુભ ચઢિદંત ॥ ૧ ॥ સંયમભાર વહેવા

૧-સુહણાં-સ્વખાં.

૩૭૪

ધોરી વૃષભ કહાવે, ભરતે ભવિ-ક્ષેત્રે બોધિબીજ
 વર વાવે; જસ ઉન્નત કકુદ ઉન્નત ગોત્ર ને વંશ,
 સિત અમૃત મંગલ-મુખ બીજે વૃષભ અવતંસ
 ॥ ૨ ॥ પરતીર્થિક શ્વાપદ-પીડિત ભવિ-વન રાખે,
 એકલમદ્વ દુર્ધરસિંહ પરાક્રમ દાખે; પરીસહ-ગજ
 ભેદી નહિ સહાય અબીહ, એહવા એ હોશ્યે
 ત્રીજે આવી એમ કહે સિંહ ॥ ૩ ॥ દેઈ વાર્ષિક
 દાને જિનપદ-લચ્છી લેશે, મુજ ચાપલ દૂષણ એહને
 સંગે મીટશે; જડ-કંટક-સંગી નિજકજ છંડી વાસ,
 કહે લક્ષ્મી ચોથે સુપને અર્થ-વિલાસ ॥ ૪ ॥
 ત્રિભુવન-શિર ધરશે જસ આણા સુરધામ સુમદામ,
 નિજ જસભર સુરભિત જગત હુશ્યે ઉદામ; એ પંચમ
 સુહૃણે છકું શશિવર દેખે, નિજકલંક હું થાઉં તુજ
 સુત સંગ વિશેષે ॥ ૫ ॥ કુવલયે મુદ દેશ્યે શમ-
 ચન્દ્રાતપ યુક્ત, હવે સપ્તમે દિનકર મિથ્યા તિમિર
 વિમુક્ત; ભવિ-કમલ વિકાસે માનું કહે પુષ્પદંત,
 તુમ સુત પરિ અમ્હયો નિત્ય ઉદય પલણુંત

૩૭૫

॥ ૬ ॥ કુલ-ધ્વજ તુમ નંદન ધર્મધ્વજે સોહંત;
 સવિ ત્રિભુવનમાંહે એહિજ એક મહંત; ઈર્મ
 અદ્ભુત સુહણે ભવિક્ષને ભાવ જણાવે, હવે નવમે
 કુંભે। સુપતે એમ કહાવે ॥ ૭ ॥ જ્ઞાન-દર્શન-
 ચારિત્ર ધર્મ મહાપ્રાસાદ, તસ શિખરે ઈશ્વરે આતમ
 નહિં વિખવાદ; દસમે પદ્મસરોવર સુર-કૃત-કજ
 પદ ઠાવે, એ પાવન કરશ્યે જ્ઞાન-જલે મંગલ ભાવે
 ॥ ૮ ॥ તુજ સુત ગુણ-રચણે ગંભીરે સુગુણ
 મહેદો, થયો જાણી સેવે ક્ષીરસમુદ્ર જ મીઠો; તેહ
 જાણી મુજ નીરે હોજ્યો તનુ પરિભોગ, એકાદશે
 સુહણે માનું એ વિનતિ યોગ ॥ ૯ ॥ વળી
 ભવન-વિમાનાધિપ ચહ દેવ-નિકાય, સેવિત એ
 હોશ્યે પાસે સુર સમુદાય; બારમે એ જાણો તેરમે
 રચણનો રાશી, ધન કંચન દઈ કરશ્યે ત્રિગંધવાસી
 ॥ ૧૦ ॥ જ્ઞાનાદિક ગુણ-મણિ દેશ્યે ભવિને એહ,
 વર-વરિકા ઘોષી પૂરવપરે ગુણ-ગેહ; નિજ કર્મ-
 ઈધણને ધ્યાનાનલશ્યુ જવાલી, નિજ આતમ નિર્મલ

૩૭૬

કંચન પરે અજુવાળી ॥ ૧૧ ॥ નિર્ઘૂમ-અગ્નિ
 સમ ભવિ-સોવન કરી શુદ્ધ, ચૌદસમે સુહણે અષ્ટ-
 કર્મ ક્ષયે સિદ્ધ; ચઉદરાજની ઉપરે કરશ્યે જે
 અહિઠાણુ, તેહ ભણી સંપૂરણુ ચૌદ સુપન મંડાણુ
 ॥ ૧૨ ॥ ગુણુ-લક્ષણુ-લક્ષિત અતિસુન્દર આકાર,
 જિન માતા ચૌદ દેખે સુપન ઉદાર; પણ
 ચક્રી-માતા કાંઈક તેજે હીણુ, દેખે હાય પદ-
 ધરે હાય વાર ગુણુ-પીણુ ॥ ૧૩ ॥ કુલ-કીરતિ-
 થંભો કુલાધાર કુલ-મેર, કુલ-સુરતર પાદપ જેહને
 નહિ ભવ ફેર; કુલ-મંડણુ દીપક જીપક દુશ્મન
 કોડી, ત્રિભુવન જસ ભગતે નમશ્યે પદ કરજોડી
 ॥ ૧૪ ॥ વળી હોડ ન એહની કરતા ભુવન
 મઝાર, લોકોત્તર ચરિતે ધન્ય હોશ્યે અવતાર; વળી
 જ્ઞાનવિમલ ગુણુ જેહના કહેતાં પાર, ન લહે મુખે
 કહેતાં જે સુર-ગુર અવતાર ॥ ૧૫ ॥
 ઈતિ શ્રીશાન્તિજિનચતુર્દશસ્વપ્નાર્થ-સ્તવનમ્ ।

૩૭૭

સંવદ્ધ સિદ્ધ-વિમાનથી તવ ચવીચ ઉચરે
 ઉપ્પન્ન, ગહુભદ્ધ ૧ ભદ્ધવ-કિસણુ-સત્તમી દિવસ
 ગુણુ-અંપન્ન; તવ રોગ સોગ વિયોગ-વિફુર-મારી
 -ઈતિ શમન્ત, વર સયલ મંગલ કેલિ-કમલા ધરે
 ધરે વિલસન્ત ॥ ૧ ॥ વર ચંદ યોગે જિહ્વ તેરસ
 વદિ દિન થયો જન્મ, તા મજૂઝ-ચણી દિશાકુમરી
 કરે સૂઈકન્મ; તવ ચલિય-આસન ઇંદ્ર મુણિય સવિ
 હરિ ધંટ-નાદે મેલી, સુરવિંદ-સત્થે મેરૂ-મત્થે રચે
 મજ્જન કેલિ ॥ ૨ ॥

ઢાલ-ત્રીજી.

(નાભિરાયા ધરે નંદન જનમિયા એ-એ દેશી.)

॥ તાલ ॥ વિશ્વસેન નૃપ ધરે નન્દન જનમીયા
 એ, તિહુયણુ ભવિયણુ પ્રેમથું પ્રણુમીયા એ ॥ તુટક ॥
 પ્રણુમીયા ચઉસદ્ધ ઈંદ્ર, લેઈ ઠવે મેરૂ-ગિરીંદ્ર; સુર-
 નદીય નીર સમીર, તિહાં ક્ષીરજલનિધિ-નીર ॥ ૧ ॥

૧-ભાદરવા વદિ સાતમ.

૩૭૯

સિંહાસને સુરરાજ, તિહાં મહ્યા દેવ-સમાજ; સવિ
 ઔષધિની જાત, વર સરસ કમલ વિખ્યાત ॥ ૨ ॥
 તાલ ॥ વિખ્યાત વિવિધ પરિકર્મના એ, તિહાં
 હરખહર સુરભિ વરદામના એ ॥ ત્રુટક ॥ વરદામ
 માગધ નામ, જેહ તીર્થ ઉત્તમ ઠામ; તેહ તણી
 માટી સર્વ, કર ગ્રહે સર્વ સુપર્વ ॥ ૩ ॥ પાવના-
 ચંદન સાર, અભિયોગી સુર અધિકાર; મન ધરી
 અધિક આણુંદ, અવલોકતા જિનચંદ ॥ ૪ ॥
 તાલ ॥ શ્રી જિનચંદને સુરપતિ સવિ નહવરાવતા
 એ, નિજ નિજ જન્મ સુકૃતારથ લાવતા એ ॥
 ત્રુટક ॥ લાવતા જન્મ પ્રમાણ, અભિષેક કલશ
 મંડાણ; સાઠ લાખ ને એક કોડી, શત-હોય પંચાસ
 જેડી ॥ ૫ ॥ આઠ જાતિના તે હોય, ચહસદિ-
 સહસા જેય; એણિ પરે ભક્તિ ઉદાર, કરે પૂજન
 વિવિધ-પ્રકાર ॥ ૬ ॥ તાલ ॥ વિવિધ પ્રકારના
 કરીય સિણગારશ્યું એ, ભરિય જલ વિમલનાં
 વિપુલ ભુંગારના એ ॥ ત્રુટક ॥ ભુંગાર થાલ

૩૭૯

ચંગેરી, સુપ્રતિષ્ઠ પ્રમુખ સુભેરી; સવિ કલશ
 પરે મંડાણુ, તે વિવિધ વસ્તુ પ્રમાણુ ॥ ૭ ॥
 આરતી મંગલ-દીપ, જિનરાજને સમીપ; ભગવતી-
 ચૂરણિ-માંહિ, અધિકાર એહ ઉચ્છાંહિ ॥ ૮ ॥
 તાલ ॥ અધિક ઉચ્છાંહિશ્યું હરખ ભરી જલ
 ભીંજતા એ, નવ નવ ભાતિશ્યું ભક્તિ-ભર કીજતા
 એ ॥ ત્રુટક ॥ કીજતા નાટક રંગ, ગાજતી ગુહીર
 મૃદંગ; કિટ કિટતિ તિહાં કડતાલ, ચઉતાલ તાલ
 કંસાલ ॥ ૯ ॥ શંખ પણવ ભૂંગળ ભેરી, ઝલ્લરી
 વીણા નંફેરી; એક કરે હયહેવાર, એક કરે ગજ
 ગુલકાર ॥ ૧૦ ॥ તાલ ॥ ગુલકાર ગજના રવ
 કરે એ, પાય ધુર ધુરય ધૂર સુર ધરે એ ॥ ત્રુટક ॥
 સુર ધરે અધિક બહુમાન, તિહાં કરે નવ નવા તાન;
 વર વિવિધ જ્ઞાતિ છંદ, જિન ભક્તિ સુરતર-કંદ
 ॥ ૧૧ ॥ વળી કરે મંગલ આહ, એ જમ્બૂપત્તિ
 પાહ; થય-થુઈ મંગલ એમ, મન ધરે અતિ બહુ
 પ્રેમ ॥ ૧૨ ॥ તાલ ॥ બહુ પ્રેમ સુશોભણુ પુણ્યની

૩૮૦

સુર સહુ એ, સમકિત-પોષણા શિષ્ટ-સંતોષણા ઇમ
 બહુ એ ॥ ત્રુટક ॥ બહુ પ્રેમશ્યું સુખ ખેમ, ઘરે
 આણીયા નિધિ જેમ; બત્રીસ કોટી સુવત્ર, કરે વૃષ્ટિ
 રચણની ધત્ર ॥ ૧૩ ॥ જિન જનની પાસે મહેલી,
 કરે અઢાઈની કેલી; નન્દીસરે જિનગેહ, કરે મહોત્સવ
 સસનેહ ॥ ૧૪ ॥

ઢાલ-ચોથી.

હવે રાય મહોચ્છવ કરે રંગભર હુવો જળ
 પરભાત, સુર પૂજિઓ સુત નયણે નિરખી હરખીયો
 તવ તાત; વર ધવલ મંગલ ગીત ગાતાં ગંધર્વ ગાવે
 રાસ, બહુ દાને માને સુખીયા કીધા સયલ પૂગી આશ
 ॥ ૧ ॥ તિહાં પંચવરણી-કુસુમ-વાસિત, ભૂમિકા
 સંલિત, વર અગર કુંદર ધૂપધૂપણાં છટા કુંકુમ
 દિત; શિર મુકુટ મંગલ કાને કુંડલ હૈયે નવસર હાર,
 ઇમ સયલ-ભૂષણ-ભૂપિતામ્બર જગતજન પરિવાર
 ॥ ૨ ॥ જિન જન્મ-કલ્યાણક મહોચ્છવે ચૌદ

૧. ચૌદ રાજલોક

૩૮૧

ભુવન ઉઘોત, નારકી થાવર પ્રમુખ સુખિયા સકલ
મંગલ હોત; દુઃખ દુરિત ઇતિ સમિત સધળાં જિન-
રાજ જન્મ પ્રતાપ, તિણે હેતે શાન્તિકુમાર ઠવીઉં
નામ ઇતિ આલાપ ॥ ૩ ॥ એમ શાંતિ-જિનનો
કલશ ભણુતાં હોયે મંગલમાલ, કલ્યાણ કમલા કેલિ
કરતાં લહીયે લીલ વિશાલ; જિનસ્નાત્ર કરીયે સહેજે
તરીયે ભવ-સમુદ્ર અપાર, શ્રી જ્ઞાનવિમલ-સૂરીંદ
જપે શ્રી શાન્તિ-જિન જયકાર ॥ ૪ ॥

ઇતિ શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરિ-રચિતઃ

શ્રી શાન્તિનાથ-જિનકલશઃ સંપૂર્ણઃ

લૂણ ઉતારણ.

લૂણ ઉતારો જિનવર અંગે, નિર્મલ જલ-
ધારા મનરંગે ॥ લૂણ૦ ॥ ૧ ॥ જેમ જેમ તડ
તડ લૂણજ ફૂટે, તેમ તેમ અશુભ કર્મ બંધ તુટે
॥ લૂણ૦ ॥ ૨ ॥ નયન સલૂણાં શ્રી જિનજનાં,

૩૮૨

અનુપમ રૂપ દયારસ ભીનાં ॥ લૂણ૦ ॥ ૩ ॥ રૂપ
 સલૂણું જિનજીનું દીસે, લાજ્યું લૂણ તે જલમાં પેસે
 ॥ લૂણ૦ ॥ ૪ ॥ તણ પ્રદક્ષિણા દેઈ જલધારા,
 જલણુ ખેપવીયે લૂણ ઉદારા ॥ લૂણ૦ ॥ ૫ ॥
 જે જિન ઉપર દુમણો પ્રાણી, તે એમ થાયે લૂણ
 જ્યું પાણી ॥ લૂણ૦ ॥ ૬ ॥ અગર કૃષ્ણાગર કુંદર
 સુગંધે, ધૂપ કરીજે વિવિધ પ્રગંધે ॥ લૂણ૦ ॥ ૭ ॥

આરતિ.

જય જય આરતિ આદિ જિણુંદા; નાભિરાયા
 મરદેવાકો નંદા ॥ જય૦ ॥ ૧ ॥ પહેલી આરતિ
 પૂજા કરીજે; નરભવ પામીને લહાવો લીજે ॥ જય૦
 ॥ ૨ ॥ દુસરી આરતિ દીન દયાળા; ધુળેવા મંડપમાં
 જગ અજુવાળા ॥ જય૦ ॥ ૩ ॥ ત્રીસરી આરતિ
 ત્રિભુવન દેવા; સુર નર ઈન્દ્ર કરે તોરી સેવા ॥ જય૦
 ॥ ૪ ॥ ચોથી આરતિ ચક્રગતિ ચૂરે; મન વાંછિત
 ફળ શિવસુખ પૂરે ॥ જય૦ ॥ ૫ ॥ પાંચમી

૩૮૩

આરતિ પુણ્ય ઉપાયા; મૂલત્યદે ઋષભ ગુણ ગાયા
॥ જય૦ ॥ ૬ ॥

મંગલ-દીવો.

દીવો રે દીવો મંગલિક દીવો; આરતિ ઉતારીને
બહુ ચિરંજીવો ॥ દીવો૦ ॥ ૧ ॥ સોહામણું ધર
પર્વ દિવાળી; અંબર ખેલે અમરા બાળી ॥ દીવો૦
॥ ૨ ॥ દીપાળ બણે એણે કુલ અજીવાળી; ભાવે
ભગતે વિધન નિવારી ॥ દીવો૦ ॥ ૩ ॥ દીપાળ
બણે એણે કલિકાલે; આરતિ ઉતારી રાજા કુમાર-
પાલે ॥ દીવો૦ ॥ ૪ ॥ અમ ઘેર મંગલિક તુમ
ઘેર મંગલિક, મંગલિક ચતુર્વિધ સંધને હોજો ॥
દીવો૦ ॥ ૫ ॥

દેવવન્દન-વિધિ.

પ્રથમ ખમાસણ દઈ, 'ઈરિયાવાહીયા' પડિ-
ક્રમી, ઉત્તરાસણ નાંખી; ખમા૦ દઈ, ઇચ્છા૦ સંદિ૦

૩૮૪

ભગ૦ ‘ચૈત્યવંદન કરૂં?’ એમ આદેશ માંગી,
 પછી ‘ઈચ્છ’ કહી પાછળ બતાવેલાં ચૈત્યવંદ-
 નોમાંથી કોઈ ચૈત્યવંદન કહી, ‘જ’ કિંચિ’ તથા
 ‘નમુત્યુણું’ કહી ‘આભવમખંડા’ સુધી ‘જય
 વીયરાય’ કહેવા, પછી ખમાસણ દઈ, ચૈત્યવંદન
 કહી, ‘જ’ કિંચિ’-‘નમુત્યુણું’ આદિ કહી-યાવત
 ચાર સ્તુતિઓ કહેવી. પછી ‘નમુત્યુણું’-આદિ
 કહીને, બીજી વાર ચાર સ્તુતિઓ કહેવી. પછી
 ‘નમુત્યુણું’ અને ‘જવંતિ’ કહી, ખમાસણ દઈ,
 ‘જવંત કે વિ સાહૂ’ અને ‘નમોઽર્હત’ કહી
 સ્તવન કહેવું, સ્તવન કહ્યા પછી ‘જય વીયરાય’
 આભવમખંડા સુધી કહી, ખમા૦ દઈ, ‘ચૈત્યવંદન’
 કહી ‘જ’ કિંચિ’ તથા ‘નમુત્યુણું’ કહી, સંપૂર્ણ
 ‘જય વીયરાય’ કહેવા પછી ખમા૦ દઈ ‘અવિધ
 આશાતના મિચ્છામિ દુક્કડ’ કહેવું.

૩૮૫

દેવવંદનમાં ઉપયોગી સ્તુતિ-ઝોડા.

શ્રી સિદ્ધચક્રની સ્તુતિ.

અરિહંત નમો વળી સિદ્ધ નમો, આચારજી
 વાયક સાહુ નમો; દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર નમો,
 તપ એ સિદ્ધચક્ર સદા પ્રણમો ॥ ૧ ॥ અરિહંત
 અનંત થયા થાશે, વળી ભાવ નિક્ષેપે ગુણ ગાશે;
 પડિક્કમણા દેવવંદન વિધિયું, આંખિલ-તપ ગણણું
 ગણો વિધિયું ॥ ૨ ॥ છ-રી પાળી જે તપ
 કરશે, શ્રીપાળ તણી પેરે ભવ તરશે; સિદ્ધચક્રને કુણ
 આવે તોલે, એહવા જિન-આગમ ગુણ બોલે ॥ ૩ ॥
 સાડાચાર વરસે એ તપ પૂરો, એ કર્મ વિદારણ
 તપ શરો, સિદ્ધચક્રને મન-મંદિર થાપો, નયવિમલે-
 સર વર આપો ॥ ૪ ॥

શ્રી સિદ્ધચક્રની સ્તુતિ.

જિન શાસન વંછિત-પૂરણ દેવ રસાળ, ભાવે

૨૫

૩૮૬

ભવિ ભણીએ સિદ્ધચક્ર ગુણમાળ; ત્રિહું કાલે એહની
 પૂજા કરે ઉજમાળ, તે અમર અમરપદ સુખ પામે
 સુવિશાળ ॥ ૧ ॥ ૧અરિહંત રસિદ્ધ વદો
 ૩આચારજ ૪ઉવજૂઝાય, ૫મુણિ ૬દરિસણ ૭નાણ
 ૮ચરણ ૯તપ એ સમુદાય; એ નવ પદ સમુદિત
 સિદ્ધચક્ર સુખદાય, એ ધ્યાને ભવિનાં ભવકોટી દુઃખ
 જાય ॥ ૨ ॥ આસો ચૈતરમાં શુદ સાતમથી
 સાર, પૂનમ લગી કાળે નવ આંખિલ નિરધાર;
 દોય સહસ ગણાણું પદ ૧સમ સાડાચાર, એકાશી
 આંખિલ તપ આગમ અનુસાર ॥ ૩ ॥ શ્રી સિદ્ધ-
 ચક્ર સેવક શ્રી વિમલેસરદેવ, શ્રીપાળ તણી પરે સુખ
 પૂરે સ્વયમેવ; દુઃખ દોહગ નાવે જે કરે એહની
 સેવ, શ્રી સુમતિ સુગુરો રામ કહે નિત્યમેવ ॥ ૪ ॥

શ્રી શત્રુંજય-તીર્થની સ્તુતિ.

શત્રુંજય મંડન, ઋષભ-જિણુંદ દયાળ, મરૂ-

૧-સમ-વર્ષ.

૩૮૭

દેવા-નંદન, વંદન કરું ત્રણ કાળ; એ તીરથ જાણી,
 પૂરવ નવાણું વાર, આદીશ્વર આવ્યા, જાણી લાભ
 અપાર ॥ ૧ ॥ ત્રેવીશ તીર્થ કર, ચઢીયા ઇણુ ગિરિ-
 રાય, એ તીરથના ગુણ, સુર-અસુરાદિક ગાય; એ
 પાવન તીરથ, ત્રિભુવન નહિ તસ તોલે, એ તીરથના
 ગુણ, સીમંધર મુખ ખોલે ॥ ૨ ॥ પુંડરીકગિરિ
 મહિમા, આગમમાં પરસિદ્ધ, વિમલાચલ ભેરી,
 લહિયે અવિચલ ઋદ્ધ; પંચમી ગતિ પહોંચ્યા, મુનિ-
 વર કોડાકોડ, એણે તીરથે આવી, કર્મ-વિપાક વિછોડ
 ॥ ૩ ॥ શ્રી શત્રુંજય કેરી, અહોનિશ રક્ષાકારી, શ્રી
 આદિ-જિનેશ્વર, આણુ હૃદયમાં ધારી; શ્રીસંઘવિધનહર,
 કવડ જક્ષ ગણુભૂર, શ્રી રવિભુવસાગર, સંઘનાં
 સંકટ ચૂર ॥ ૪ ॥

શ્રી પર્યુષણ-પર્વની સ્તુતિ.

સત્તર ભેદી જિન પૂજા રચીને, -રનાત્ર-મહોત્સવ
 કીજે જી, હોલ દદામા ભેરી નફેરી-ઝલ્લરી નાદ

૩૮૮

સુણીજે જી; વીર-જિન આગળ ભાવના ભાવી-
 માનવ ભવ ફળ લીજે જી, પર્વ પશુસાણુ પૂરવ
 પુણ્યે-આબ્યાં એમ જાણીજે જી ॥ ૧ ॥ માસ પાસ
 વળી દસમ દુવાલસ-ચતારિ અઢ કીજે જી, ઉપર
 વળી દસ દોય કરીને-જિન ચોવીશે પૂજીજે જી; વડા-
 કલ્પનો છઠ્ઠ કરીને-વીર વખાણુ સુણીજે જી, પડવેને
 દિન જન્મ મહોત્સવ-ધવળ મંગળ વરતીજે જી
 ॥ ૨ ॥ આઠ દિવસ લગે અમર પળાવી-અઢમનો
 તપ કીજે જી, નાગકેતુની પરે કેવળ લહીએ-જો
 શુભ ભાવે રહીયે જી; તેલાધર દિન ત્રણ કલ્યાણક-
 ગણધર વાઢ વદીજે જી, પાસ નેમીસર અંતર
 ત્રીજે-ઋષભ ચરિત્ર સુણીજે જી ॥ ૩ ॥ બારસા
 સૂત્રને સામાચારી-સંવચ્છરી પડિઠ્ઠીયે જી, ચૈત્ય-
 પ્રવાડી વિધિશું કીજે-સકલ જંતુને ખામીજે જી;
 પારણાને દિન સ્વામીવત્સલ-કીજે અધિક વડાઈ જી,
 માનવિજ્ય કહે સકલ મનોરથ-પૂરે દેવી સિદ્ધાઈ
 જી ॥ ૪ ॥

૩૮૯

શ્રી પર્યુષણ-પર્વની સ્તુતિ.

મણિ રચિત સિંહાસન-ખેઠા જગદાધાર, પર્યુ-
 ષણ કરો-મહિમા અગમ અપાર; નિજ મુખથી
 દાખી-સાખી સુર નર વંદ, એ પર્વ પર્વમાં-નિમ
 તારામાં ચંદ ॥ ૧ ॥ નાગકેતુની પરે-કલ્પ સાધના
 કીજે, વ્રત નિયમ આખડી-ગુરુ મુખ અધિકી લીજે;
 દોય ભેદે પૂજન-દાન પંચ પ્રકાર, કર પડિક્કમણાં
 ધર-શિયલ અખંડિત ધાર ॥ ૨ ॥ જે ત્રિકરણ શુદ્ધે
 -આરાધે નવ વાર, ભવ સાત આઠ નવ-શેષ તાસ
 સંસાર; સહુ સૂત્ર શિરોમણિ-કલ્પસૂત્ર મુખકાર, તે
 શ્રવણે સુણીને-સફળ કરો અવતાર ॥ ૩ ॥ સહુ
 ચૈત્ય જીહારી-ખમત ખામણાં કીજે, કરી સાહમ્મિ-
 વચ્છલ-કુગતિ દ્વાર પટ દીજે; અઢાઈ મહોત્સવ-
 ચિદાનંદ ચિત્ત લાઈ, ઈમ કરતાં સંધને-શાસન-
 દેવ સહાઈ ॥ ૪ ॥

૩૬૦

શ્રી આદિનાથ-પ્રભુની સ્તુતિ.

પ્રહ ઉઠી વંદું-ઋષભદેવ ગુણવંત, પ્રભુ બેઠા
 સોહે-સમવસરણ ભગવંત; ત્રણ છત્ર વિરાજે
 -ચામર ઢાળે ઈન્દ્ર જિનના ગુણ ગાવે-સુર નર
 નારીના વંદ ॥ ૧ ॥ બાર પર્ષદા બેસે-ઈંદ્ર ઈંદ્રાણી
 રાય, નવ કમળ રચે સુર-તિહાં ઠવતા પ્રભુ પાય;
 દેવ દુંદુભિ વાજે-કુસુમવૃષ્ટિ બહુ હુંત, એવા
 જિન ચોવીશે-પૂજે એકણ ચિત્ત ॥ ૨ ॥ જિન
 જોજન ભૂમિ-વાણીનો વિસ્તાર, પ્રભુ અર્થ પ્રકાશે-
 રચના ગણધર સાર; સો આગમ સુણતાં-છેદીને
 ગતિ ચાર, જિન વચન વખાણી-લીજે ભવનો
 પાર ॥ ૩ ॥ જક્ષ ગોમુખ ગિરવો-જિનની ભક્તિ
 કરેવ, તિહાં દેવી ચક્રેસરી-વિધન કાઢી હરેવ;
 શ્રી તપગચ્છ નાયક-વિજયસેનસૂરિરાય, તસ કરે
 શ્રાવક-ઋષભદાસ ગુણ ગાય ॥ ૪ ॥

૩૯૧

શ્રી શાંતિનાથસ્વામીની સ્તુતિ.

(શાંતિ સુહંકર સાહિબો-એ દેશી.)

શાંતિ જિનેસર સમરીએ-જેની અચિરા માય,
 વિશ્વસેન કુલ ઉપન્યા-મૃગ લાંછન પાય; ગજપુર
 નયરીનો ધણી-કંચન વરણી છે કાય, ધનુષ ચાલીશની
 દેહડી-લાખ વરસતું આય ॥ ૧ ॥ શાન્તિ જિનેસર
 સોલમા-ચક્રી પંચમ જાણું, કુન્થુનાથ ચક્રી છઠા-
 અરનાથ વખાણું; એ ત્રણે ચક્રી સહી-દેખી આણુંદું,
 સંજમ લેછ મુગતે ગયા-નિત્ય ઉઠીને વંદું ॥ ૨ ॥
 શાન્તિ જિનેસર કેવલી-મેઠા ધર્મ પ્રકાશે, દાન શિયલ
 તપ ભાવના-નર સોહે અબ્યાસે; એ રે વચન જિનજી
 તણાં-જેણે હેંડે ધરીયાં, સુણતાં સમકિત નિર્મળાં-નિશ્ચે
 કેવલ વરીયાં ॥ ૩ ॥ સમેતશિખર ગિરિ ઉપરે-જેણે
 અણુસણ કીધાં, કાઉસગ બ્યાન મુદ્રા રહી-જેણે મોક્ષજ
 લીધાં; જક્ષ ગરૂડ સમરં સદા-દેવી નિર્વાણી,
 ભવિક જીવ તુમે સાંભલો-ઋષભદાસની વાણી ॥ ૪ ॥

૩૯૨

શ્રી નેમિનાથસ્વામીની સ્તુતિ.

રાજુલ વરનારી-રૂપથી રતિહારી, તેહના પરિ-
હારી-બાલથી બ્રહ્મચારી; પશુઆં હિંગારી-હુઆ
ચારિત્રધારી, કેવલસિરિ સારી-પામીયા ધાતી
વારી ॥ ૧ ॥ ત્રણુ જ્ઞાન સંયુતા-માતની કૂખે
હુંતા, જનમે ૧પુરૂષતા-આવી સેવા કરંતા; અનુ-
ક્રમે વ્રત લહંતા-પંચ સમિતિ ધરંતા, મહીયલ
વિચરંતા-કેવલ શ્રી વરંતા ॥ ૨ ॥ સવિ સુરવર
આવે-ભાવના ચિત્ત લાવે, ત્રિગુહું સોહાવે-દેવછંદો
બનાવે; સિંહાસન ઠાવે-સ્વામીના ગુણુ ગાવે; તિહાં
જિનવર આવે-તત્ત્વ વાણી સુણાવે ॥ ૩ ॥ શાસન-
સુરી સારી-અંબિકા નામ ધારી, જે સમકિતી
નર નારી-પાપ સંતાપ વારી; પ્રણુ સેવા કરી-
જાપ જપીએ સવારી, સંધ દુરિત નિવારી-પદ્મને
જેહ પ્યારી ॥ ૪ ॥

૧-પુરૂષતા-ધન્દો.

૩૬૩

શ્રી શંખેશ્વર-પાર્શ્વનાથની સ્તુતિ.

શંખેશ્વર પાસજી પૂજ્યે, નરભવનો લાહો
 લીજ્યે; મન વંછિત પૂરણ સુરતરૂ, જય વામા-સુત
 અલ્પવેસરૂ ॥ ૧ ॥ ૧દોય રાતા જિનવર અતિ ભલા,
 ૨દોય ઘોલા જિનવર ગુણ નીલા; ૩દોય નીલા ૪દોય
 શામલ કહ્યા, સોલે જિન કંચન વર્ણુ લહ્યા ॥ ૨ ॥
 આગમ તે જિનવર ભાખીયો, ગણધર તે હૈંડે રાખીયો;
 તેહનો રસ જોણે ચાખીયો, તે હુવો શિવસુખ સાખીયો
 ॥ ૩ ॥ ધરણેંદ્રરાય પદ્માવતી, પ્રભુ પાર્શ્વ તણા ગુણ
 ગાવતી; સહુ સંઘનાં સંકટ ચૂરતી, નયવિમલનાં
 વંછિત પૂરતી ॥ ૪ ॥

શ્રી મહાવીર જિન-સ્તુતિ.

જય જય ભવિ હિતકર વીર-જિનેશ્વર દેવ,

૧-પદ્મપ્રભ અને વાસુપૂજ્ય. ૨-ચંદ્રપ્રભ અને
 સુવિધિનાથ. ૩-મસ્તિનાથ અને પાર્શ્વનાથ. ૪-મુનિ-
 સુવ્રતસ્વામી અને નેમિનાથ.

૩૯૪

મુર-નરના નાયક જેહની સારે સેવ; કરણારસ
 કંદો વંદો આનંદ આણી, ત્રિશલા-સુત સુન્દર
 ગુણમણિ કેરો ખાણી ॥ ૧ ॥ જસ પંચ કલ્યાણક
 દિવસ વિશેષ સુહાવે, xપણ થાવર નારક તેહને
 પણ સુખ થાવે; તે ચ્યવન રજનમ ઉવ્રત ઝનાણ
 અને પનિરવાણ, સવિ જિનવર કેરાં એ પાંચે અહિ-
 ઠાણ ॥ ૨ ॥ જિહાં પંચ સમિતિ યુત પંચ મહાવ્રત
 સાર, જેહમાં પરકાશ્યા વળી પાંચે વ્યવહાર;
 ૧પરમેષી રઘ્ગરિહંત ઝનાથ ઝસર્વજ્ઞ ને પપાર,
 એહ પંચ પદે લલો આગમ-અર્થ ઉદાર ॥ ૩ ॥
 માતંગ સિદ્ધાર્થ દેવી જિનપદ સેવી, દુઃખ દુરિત
 ઉપદ્રવ જે ટાળે નિતમેવી; શાસન-સુખદાયી આઈ
 સુણો અરદાસ, શ્રી જ્ઞાનવિમળ ગુણ પૂરો વંછિત
 આસ ॥ ૪ ॥

x ‘પણ’-પાંચ.

ચિન્તાચૂરક-શ્રીચિન્તામણિ-પાર્શ્વનાથાય નમઃ ।

શ્રી સિદ્ધાયલ-મહાતીર્થાદિ સ્તવનાવલી.

સાતમો-વિભાગ.

નવસ્મરણો, શ્રી ગૌતમસ્વામીનો રાસ,

શ્રી ગૌતમાષ્ટક-છંદ અને નવકાર

મહામંત્ર-માહાત્મ્ય દર્શક-છંદ.

ન - વ - ર - મ - ર - ણો.

નવકાર-મહામંત્ર:

[પ્રથમં સ્મરણમ.]

નમો અરિહંતાણું ॥ ૧ ॥ નમો સિદ્ધાણું
 ॥ ૨ ॥ નમો આયરિયાણું ॥ ૩ ॥ નમો ઉવ-
 જૂઝાયાણું ॥ ૪ ॥ નમો લોચે સંવસાહૂણું
 ॥ ૫ ॥ એસો પંથ નમુક્કારો ॥ ૬ ॥ સંવ-

૩૯૬

પાવપ્પણાસણો ॥ ૭ ॥ મંગલાણું ચ સંવેસિ
 ॥ ૮ ॥ પઠમં હવર્ધ મંગલં ॥ ૯ ॥

ઉવસગ્ગહરં સ્તવનમ્.

[દ્વિતીયં સ્મરણમ્.]

ઉવસગ્ગહરં પાસં, પાસં વંદામિ કમ્મ-
 ઘણુમુક્કં; વિસહરવિસનિન્નાસં, મંગલકદ્દાણુ-
 આવાસં ॥ ૧ ॥ વિસહરકુલિંગમંતં, કંઠે
 ધારેધં જો સયા મણુઓ; તસ્સ ગહરોગમારી-
 દુદ્ધજરા જંતિ ઉવસામં ॥ ૨ ॥ ચિદ્ધિ દ્વરે
 મંતો, તુજ્જ પણામો વિ બહુક્કલો હોધં; નર-
 તિરિએસુ વિ જીવા, પાવંતિ ન દુક્ખ-દોગચ્ચં
 ॥ ૩ ॥ તુહ સમત્તે લક્કે, ચિંતામણિકપ્પ-
 પાયવબ્ભહિએ; પાવંતિ અવિગ્ધેણું, જીવા અય-
 રામરં ઠાણું ॥ ૪ ॥ ઇચ્છિ સંયુઓ મહાયસ !,

૩૯૭

ભત્તિજ્ઞસરનિજ્ઞસરેણુ હિયએણુ; તા દેવ ! દિનજ
ખોડિ, ભવે ભવે પાસ ! જિણુચંદ ! ॥ ૫ ॥

સંતિકરં સ્તવનમ્.

[તૃતીયં સ્મરણમ્.]

સંતિકરં સંતિજિણું, જગસરણું જય-
સિરીઘ દાયારં; સમરામિ ભત્તપાલગ-નિન્વાણ્પી-
ગરુડ-કયસેવં ॥ ૧ ॥ ઐ સનમોવિપ્પોસહિ,-
પત્તાણું સંતિસામિપાયાણું; ઐ સ્વાહામંતેણું,
સન્વાસિવદુરિઅહરણાણું ॥ ૨ ॥ ઐ સંતિન-
મુક્કારો, ખેલોસહિમાઘલદ્વિપત્તાણું; સૌ હ્રૌ
નમો સન્વો,-સહિપત્તાણું ચ દેઘ સિરિં ॥ ૩ ॥
વાણ્પીતિહુઅણુસામિણિ, - સિરિદેવીજક્ખરાયગ-
ણિપિડગા; ગહ-દિસિપાલ-સુરિદા, સયા વિ
રક્ખંતુ જિણુભત્તે ॥ ૪ ॥ રક્ખંતુ મમ

૩૯૮

રોહિણી, પન્નતી વજ્જસિખલા ય સયા;
 વજ્જકુસિ ચક્કેસરિ, નરદત્તા કાલિ મહકાલી
 ॥ ૫ ॥ ગોરી તહ ગંધારી, મહન્નલા માણ્ણવી
 અ વર્ધરુદ્ધા; અધુત્તા માણ્ણસિઆ, મહમાણ્ણ-
 સિઆ ઉ દેવીઓ ॥ ૬ ॥ જક્ખા ગોમુહ
 મહજક્ખ, તિમુહ જક્ખેસ તુંબરુ કુસુભો;
 માયંગવિજયઅજિઆ, ખંભો માણ્ણો સુરકુમારો
 ॥ ૭ ॥ છમ્મુહ પયાલ કિન્નર, ગરુડો ગંધન્વ
 તહ ય જક્ખિંદો; કૂળર વરુણો ભિઉડી, ગોમેહો
 પાસ માયંગો ॥ ૮ ॥ દેવીઓ ચક્કેસરિ,
 અજિઆ દુરિઆરિ કાલિ મહાકાલી; અચ્ચુઅ
 સંતા જાલા, સુતારયાડસોય સિરિવચ્છા ॥ ૯ ॥
 ચંડા વિજયંકુસિ,—પન્નઈત્તિ નિન્વાણ્ણિ અચ્ચુઆ
 ધરણ્ણી; વર્ધરુદ્ધુત્ત (દત્ત) ગંધારિ, અંખ પઉ-
 માવર્ધ સિદ્ધા ॥ ૧૦ ॥ ઇઅ તિત્થરક્ખણ્ણરયા,

૩૯૯

અન્નેડવિ સુરા સુરી ય ચઊહા વિ; વંતર-જેઘ-
 શિપમુહા, કુણુંતુ રક્ષાં સયા અમ્હાં ॥ ૧૧ ॥
 એવં સુદિદિસુરગણુ, -સહિઓ સંઘસ્સ સંતિ-
 જિણુચંદો; મજ્ઝા વિ કરેઉ રક્ષાં, મુણિસુંદર-
 સૂરિથુઅમહિમા ॥ ૧૨ ॥ ઈઅ સંતિનાહ-
 સમ્મ, -દિદિ રક્ષાં સરધં તિકાલાં જો; સંવો-
 વદ્ધવરહિઓ, સ લહધં સુહસંપયં પરમં
 ॥ ૧૩ ॥ તવગચ્છગયણુદિણુયર-જુગવરસિરિસો-
 મસુંદરગુણુ; સુપસાયલદ્ધગણુહર-વિજ્ઞાસિ-
 દ્ધી લણુધં સીસો ॥ ૧૪ ॥

તિજયપહુત્ત-સ્તોત્રમ્.

[ચતુર્થે સ્તમરણુમ.]

તિજયપહુત્તપયાસય, —અદ્ધમહાપાડિહરજુ-
 ત્તાણ; સમયકિખત્તઠિઆણ, સરેમિ ચક્કં જિણિ-

૪૦૦

દાણું ॥ ૧ ॥ પણુવીસા ય અસીઆ, પનરસ
 પન્નાસ જિણુવરસમૂહો; નાસેઉ સયલદુરિઅં,
 ભવિઆણું લત્તિજુતાણું ॥ ૨ ॥ વીસા પણુ-
 યાલા વિ ય, તીસા પન્નતરી જિણુવરિદા;
 ગહભૂઅરક્ષસાધિણિ—ધોરવસગ્ગં પણુસંતુ
 ॥ ૩ ॥ સત્તરિ પણુતીસા વિ ય, સદ્દી પંચેવ
 જિણુગણો એસો; વાહિજલજલણુહરિકરિ,—ચોરા-
 રિમહાભયં હરઉ ॥ ૪ ॥ પણુપન્ના ય દસેવ
 ય, પન્નદી તહ ય ચેવ ચાલીસા; રક્ષાંતુ મે
 સરીરં, દેવાસુરપણુમિઆ સિદ્ધા ॥ ૫ ॥ ઓં
 હરહુંહ સરસુંસા; હરહુંહ: તહ ય ચેવ સર-
 સુંસા; આલિહિયનામગળ્ભં, ચક્કં કિર સંવ-
 ઓભદં ॥ ૬ ॥ ઓં રોહિણિ પન્નત્તિ, વજ્જ-
 સિખલા તહ ય વજ્જઅંકુસિઆ, ચક્કેસરિ
 નરદત્તા, કાલિ મહાકાલી તહ ગોરી ॥ ૭ ॥

૪૦૧

ગંધારિ મહાજ્ઞાલા, માણુવિ વર્ધરુદ્ધ તહ ય
 અચ્છુતા; માણુસિ મહામાણુસિઆ, વિજ્ઞા-
 દેવીઓ રક્ષાંતુ ॥ ૮ ॥ પંચદસકમ્ભભૂમિસુ,
 ઉપન્નં સત્તરિ જિણાણુ સયં; વિવિહરય-
 ણાધવન્નો,-વસોહિઅં હરઉ દુરિઆઈ ॥ ૯ ॥
 ચઉત્તીસ અર્ધસયન્નુઆ, અદમહાપાડિહર-કય-
 સોહા; તિત્થયરા ગયમોહા, જાએઅન્વા પયત્તેણુ
 ॥ ૧૦ ॥ ઓં વરકણુયસંખવિદ્દુમ,-મરગયધણુ-
 સન્નિહં વિગયમોહં; સત્તરિસયં જિણાણુ,
 સન્વામરપૂર્ણિઅં વંદે સ્વાહા ॥ ૧૧ ॥ ઓં
 ભવણુવર્ધવાણુવંતર,-જોઈસવાસી વિમાણુવાસી
 અ, જે કે વિ દુદ્ધદેવા, તે સન્વે ઉવસમંતુ મમં
 ॥ સ્વાહા ॥ ૧૨ ॥ ચંદણુ-કપ્પૂરેણુ, ફલએ
 લિહિજિણુ ખાલિઅં પિઅં; એગંતરાઈગહભૂઅ,-
 સાઈણિમુગ્ગં પણુસેઈ ॥ ૧૩ ॥ ઈઅ સત્ત-

૪૦૨

રિસયજંતં, સમ્મં મંતં દુવારિ પડિલિહિઅં;
 દુરિઆરિવિજયવંતં, નિખલંતં નિચ્ચમચ્ચેહ
 ॥ ૧૪ ॥

નમિઝિણ સ્તોત્રમ્.

[પંચમં સ્મરણમ્.]

નમિઝિણ પણ્યસુરગણુ, - ચૂડામણિકિરણુરં-
 જિઅં મુણિણો; ચલણુજ્જઅલં મહાલય, - પણા-
 સણું સંથવં વુચ્છં ॥ ૧ ॥ સડિયકરચરણુન-
 હમુહ, નિણુડ્ડનાસા વિવન્નલાયન્ના; કુટ્ઠમહારો-
 ગાનલ, - કુલિંગનિદ્ડસંવંગા ॥ ૨ ॥ તે તુહ
 ચલણારાહણુ, - સલિલંજલિસેય^૧ વુડ્ડિયચ્છાયા;
 વણુદ્વવદ્ડહા ગિરિપા, - યવ વ્વ પત્તા પુણો લચ્છિં
 ॥ ૩ ॥ દુવ્વાયખુલિઅ જલનિહિ^x, ઉખલડકલ્લો-

૧-‘બુદ્ધિઉચ્છાહા’ ઈતિ પાઠાંતર. x પ્રાકૃતત્વાત
 સપ્તમી લોપઃ

૪૦૩

લભીસણારાવે; સંભંતલયવિસંઠુલ,—નિજામ-
 ચમુકકવાવારે ॥ ૪ ॥ અવિદલિઅજાણવત્તા,
 ખણેણુ પાવંતિ ઇચ્છિઅં કૂલં; પાસજિણુચલ-
 ણુજીઅલં, નિચ્ચં ચિઅ જે નમંતિ નરા
 ॥ ૫ ॥ ખરપવણુધૂયવણુદવ—જાલાવલિમિલિ-
 અસયલદુમગહણે; ડજૂઝંતમુદ્ધમયવહુ,—ભીસણ-
 રવભીસણુમિમ વણે ॥ ૬ ॥ જગગુરુણે! કમ-
 જીઅલં, નિવાવિઅસયલતિહુઅણુભોઅં; જે
 સંભરંતિ મણુઆ, ન કુણુઈ જલણે! ભયં
 તેસિં ॥ ૭ ॥ વિલસંતભોગભીસણુ—કુરિઆરુ-
 ણુનયણુતરલજીહાલં; ઉગ્ગણુઅંગં નવજલય,—
 સચ્છહં ભીસણુઆરં ॥ ૮ ॥ મત્રંતિ કીડસ-
 રિસં, દૂરપરિચ્છૂઠવિસમવિસવેગા; તુહ નામકખ-
 રકુંડસિ,—દ્ધમંતગુરુઆ નરા લોઅે ॥ ૯ ॥
 અડવિસુ લિદ્ધિતક્કર,—પુલિદ્ધસદ્દલસદ્દભીમાસુ;

૪૦૪

ભયવિહુરવુન્નકાયર,-ઉદ્દૂરિયપહિયસત્થાસુ ॥

॥ ૧૦ ॥ અવિહુત્તવિહવસારા, તુહ નાહ !

પણામમત્તવાવારા, વવગયવિગ્ધા સિગ્ધં, પત્તા

હિઅધચ્છિયં ઠાણું ॥ ૧૧ ॥ પન્નજલિઆન-

લનયણું, દૂરવિચારિયમુહં મહાકાયં; નહકુલિ-

સઘાયવિઅલિઅ,-ગર્ધદકુંભત્થલાભોઅં ॥ ૧૨ ॥

પણુયસસંભમપત્થિવ,-નહમણિમાણિઝ્ઞપડિઅ-

પડિમસ્સ; તુહ વયણુપહરણુધરા, સીહં કુદ્ધં

પિ ન ગણુંતિ ॥ ૧૩ ॥ સસિધવલદંતમુસલં,

દીહકરૂણાલવુડિઠઉચ્છાહં; મહુપિંગનયણુજ્જુઅલં,

સસલિલનવજ્જલહરારાવં ॥ ૧૪ ॥ ભીમં મહા-

ગર્ધદં, અચ્ચાસન્નપિ તે ન વિ ગણુંતિ; જે

તુમ્હ ચલણુજ્જુઅલં, મુણિવર્ધ ! તુગં સમદ્વીણા

॥ ૧૫ ॥ સમરમ્મિ તિક્ખખખગ્ગા,-ભિગ્ધાય-

પૂવિદ્ધઉદ્ધુયકખંધે; કુંતવિણિભિન્નકરિકલ,-હમ્મ-

૪૦૫

ક્રકસિદ્ધારપઉરમ્મિ ॥ ૧૬ ॥ નિનિજઅદ્ધપુદ્ધુ-
 રરિઉ, નરિદ્ધ-નિવહા ભડા જસં ધવલં; પાવંતિ
 પાવપસમિણુ, પાસજિણુ! તુહ પ્પલાવેણુ ॥ ૧૭ ॥
 રોગ-જલ-જલણુ-વિસહર, -ચોરારિ-મર્ધદ્ધ-ગય
 -રણુભયાઈ; પાસજિણુનામસંકિ, -તણેણુ પસ-
 મંતિ સંવાઈ ॥ ૧૮ ॥ એવં મહાભયહરં,
 પાસજિણિંદસસ સંથવમુઆરં; ભવિયજણાણું-
 દયરં, કદ્ધાણુપરંપરનિહાણું ॥ ૧૯ ॥ રાયભય-
 જ્ઞપ્પ-રક્ખસ, -કુસુમિણુ-દુસસઉણુ-રિક્ખ-પી-
 ડાસુ; સંઝાસુ દોસુ પંથે, ઉવસગ્ગે તહ ય રયણ્ણીસુ
 ॥ ૨૦ ॥ જો પઠઈ જો અ નિસુણઈ, તાણું
 કઈણો ય માણુતુંગસસ; પાસો પાવં પસમેઉ,
 સયલભુવણુચ્ચિયચલણો ॥ ૨૧ ॥ ઉવસગ્ગંતે
 કમઠા, -સુરમ્મિ ઝાણાઉ જો ન સંચલિઓ;
 સુર-નર-કિન્નર-બ્રુવર્ધહિં, સંથુઓ જયઉ પાસ-

૪૦૬

જિણો ॥ ૨૨ ॥ એઅસ્સ મજ્જયારે, અદ્ધર-
 સઅદ્ધરેહિં જો મંતો; જો જાણુઈ સો ઝાયઈ,
 પરમપયત્થં કુડં પાસં ॥ ૨૩ ॥ પાસહ
 સમરણુ જો કુણુઈ, સંતુદ્ધઈયએણુ; અદ્ધુત્તર-
 સયવાહિભય, નાસઈ તસ્સ દ્ધરેણુ ॥ ૨૪ ॥

અજિતશાન્તિ-સ્તવનમ્.

[૫૦૪ સ્મરણુમ્.]

અજિઅં જિઅસંવલયં, સંતિં ચ પસં-
 તસંવગયપાવં; જયગુરુ સંતિગુણુકરે, દ્ધો વિ
 જિણુવરે પણિવયામિ ॥ ૧ ॥ ગાહા ॥ વવગ-
 યમંગુલભાવે, તે હં વિહિલતવનિમ્મલસહાવે;
 નિરુવમમહપ્પભાવે, થોસામિ સુદ્ધિસપ્પભાવે
 ॥ ૨ ॥ ગાહા ॥ સંવદ્ધુદ્ધપ્પસંતીણું, સંવ
 પાવપ્પસંતીણું; સયા અજિઅસંતીણું, નમો

૪૦૭

અજિઅસંતિણું ॥ ૩ ॥ સિલોગો ॥ અજિઅ-
 નિણું! સુહૃદ્ધવત્તાણું, તવ પુરિસુત્તમ! નામ-
 કિત્તાણું, તહ ય ધિધ્મધ્ધવત્તાણું, તવ ય
 નિણુત્તમ! સંતિ! કિત્તાણું ॥ ૪ ॥ માગહિઆ
 ॥ કિરિઆવિહિસંચિઅકમ્મકિલેસવિમુક્ખયરં,
 અજિઅં નિચિઅં ચ શુણેહિં મહામુણિસિદ્ધિ-
 ગયં; અજિઅસ્સ ચ સંતિમહામુણિણુ વિ અ
 સંતિકરં, સયયં મમ નિવ્વુધ્ધકારણુયં ચ નમં-
 સણુયં ॥ ૫ ॥ આલિંગણુયં ॥ પુરિસા! જધ્
 દુક્ખવારણું, જધ્ ય વિમગ્ગહ સુક્ખકારણું;
 અજિઅં સંતિ ચ ભાવઓ, અભયકરે સરણું
 પવજજહા ॥ ૬ ॥ માગહિઆ ॥ અરધ્-રધ્-
 તિમિર-વિરહિઅ-મુવરય-જરમરણું, સુર-અસુ-
 ર-ગરુલ-ભુયગવધ્-પયય-પણિવધ્ધયં; અજિઅ-
 મહમવિ અ સુનયનયનિઉણુમભયકરં, સરણુ-

૪૦૮

મુવસરિઅ ભુવિદ્ધિવિજમહિયં સયયમુવણુમે ॥
 ૭ ॥ સંગયયં ॥ તં ચ જિજ્ઞૈત્તમ-મુત્તમ-
 નિત્તમસત્તધરં; અજ્જવ-મદ્વ-ખંતિ-વિમુ-
 ત્તિસમાહિનિહિં; સંતિકરં પણુમામિ દ્વમુત્ત-
 મતિત્થયરં, સંતિમુણી મમ સંતિસમાહિવરં
 દ્વિસઉ ॥ ૮ ॥ સોવાણુયં ॥ સાવત્થિપુન્વપ-
 ત્થિવં ચ વરહત્થિમત્થયપસત્થિવિત્થિત્તસંથિયં,
 થિરસરિત્થવચ્છં મયગલલીલાયમાણુવરગંધહ-
 ત્થિપત્થાણુપત્થિયં સંથવારિહં; હત્થિહત્થખાહું
 ધંતકણુગ-રુઅગ-નિરુવહય-પિંજરં પવર-લ-
 ક્ખખણુવચ્ચિઅસોમચાડ્ડવં, સુધ્ધસુહમણાભિરામ-
 પરમરમણિજ્જવરદેવદુંદુહિનિનાયમહુરયર-સુ-
 હગિરં ॥ ૯ ॥ વેડ્ડઓ ॥ અજિઅં જિઆ-
 રિગણું, જિઅસન્વલયં ભવોહરિઉં; પણુમામિ
 અહં પયઓ, પાવં પસમેઉ મે ભયવં !

૪૦૯

॥ ૧૦ ॥ રાસાલુદ્ધયો ॥ કુરુજણુવયહતિષ્ણા-
 ઉરનરીસરો પઠમં તથો મહાચક્કવટ્ઠિભોયો
 મહપ્પભાવો, જો બાવત્તરિ-પુરવર-સહસ્સ-વર-
 નગરનિગમ-જણુવયવર્ધ ઇત્તીસારાયવરસહસ્સા-
 જ્ઞયાયમગ્ગો; ચઉદસવરરયણુનવમહાનિહિ-ચઉ-
 સઠ્ઠિસહસ્સપવરણુવર્ધણુ સુંદરવર્ધ, ચુલસી-હય-
 -ગય-રહ-સયસહસ્સસામી છન્નવર્ધગામકોડિ-
 સામી આસી જો ભારહમ્મિ ભયવં ॥ ૧૧ ॥
 વેડ્ઠયો ॥ તં સંતિં સંતિકરં, સંતિણુ
 સન્વભયા; સંતિં થુણામિ જિણુ, સંતિં વિહેઉ
 મે ॥ ૧૨ ॥ રાસાનંદિયં ॥ ઈશ્વર ! વિદ્ધે-
 હનરીસર ! નરવસહા ! મુણિવસહા !, નવસાર-
 ચસસિસકલાણુણુ ! વિગયતમા ! વિહુઅરયા !;
 અજિ ! ઉત્તમ ! તેઅગુણેહિં મહામુણિ-અમિ-
 અળલા ! વિઉલકુલા !, પણુમામિ તે ભવભય-

૪૧૦

મૂરણુ ! જગસરણુ ! મમ સરણુ ॥ ૧૩ ॥
 ચિત્તલેહા ॥ દેવ-દાણુવિંદ-ચંદ-સૂરવંદ !
 હક-તુક-જિહ-પરમ, લક-સ્વ ! ધંત-સ્વપ્પ-
 -પટ્ટ-સેય-સુદ્ધ-નિદ્ધ-ધવલ, -દંતપંતિ ! સંતિ !
 સત્તિ-કિત્તિ-મુત્તિ-જ્યુત્તિ-શુત્તિપવર !, દિત્તતે-
 અવંદ ! ધેઅ ! સંવલોઅ-ભાવિઅપ્પભાવ !
 જ્ઞેઅ ! પઈસ મે સમાહિં ॥ ૧૪ ॥ નારા-
 યથો ॥ વિમલસસિકલાઈરેઅસોમં, વિતિમિર-
 સૂરકરાઈરેઅતેઅં; તિઅસવઈગણાઈરેઅસ્વં,
 ધરણિધરપ્પવરાઈરેઅસારં ॥ ૧૫ ॥ કુસુમ-
 લયા ॥ સત્તે અ સયા અજિઅં, સારીરે અ
 ખલે અજિઅં; તવસંજમે અ અજિઅં, એસ
 થુણામિ જિણું અજિઅં ॥ ૧૬ ॥ ભુઅગપ-
 રિરિંગિઅં ॥ સોમગુણેહિં પાવઈ ન તં નવ-
 સરયસસી, તેઅગુણેહિં પાવઈ ન તં નવ-

૪૧૧

સરયરવી; સ્વગુણેહિં પાવર્ધ ન તં તિઅસગ-
 ભુવર્ધ, સારગુણેહિં પાવર્ધ ન તં ધરણિધરવર્ધ
 ॥ ૧૭ ॥ ખિન્નિજઅયં ॥ તિત્થવરપવત્તયં
 તમરયરહિયં, ધીરજણથુઅચ્ચિઅં ચુઅકલિ-
 કલુસં; સંતિસુહપ્પવત્તયં તિગરણુપયઓ,
 સંતિમહં મહામુણિં સરણુમુવણુમે ॥ ૧૮ ॥
 લલિઅયં ॥ વિણુઓણુય-સિરરર્ધઅંજલિ-
 રિસિગણુસંથુઅં થિમિઅં, વિણુહાહિવધણુ-
 વર્ધનરવર્ધ-થુઅ-મહિઅચ્ચિઅં બહુસો; અર્ધ-
 રુગગયસરય-દિવાયર-સમહિઅ-સપ્પલં તવ-
 સા, ગયણુંગણુ-વિયરણુ-સમુર્ધઅ-ચારણુવંદિ-
 અં સિરસા ॥ ૧૯ ॥ કિસલયમાલા ॥
 અસુર-ગરુલ-પરિવંદિઅં, કિન્નરૌરગ-નમં-
 સિઅં; દેવકોડિસય-સંથુઅં, સમણુસંઘપરિ-
 વંદિઅં ॥ ૨૦ ॥ સુમુહં ॥ અલયં અણુહં,

૪૧૨

અરયં અરયં; અન્નિઅં અન્નિઅં, પયઅો
 પણુમે ॥ ૨૧ ॥ વિજ્ઞુવિલસિઅં ॥ આગયા
 વરવિમાણુદિવકણુગ,-રહ-તુરય-પહકર-સઅેહિં
 હુલિઅં; સસંભમોઅરણુખુલિયલુલિયચલ,-કુંડ-
 લંગયતિરીડસોહંત-મઉલિમાલા ॥ ૨૨ ॥
 વેદૂઅો ॥ જં સુરસંઘા સાસુરસંઘા વેરવિઉતા ભ-
 ત્તિસુજ્જુતા, આયરભૂસિઅસંભમપિંડિઅ-સુરકું-
 સુવિમ્હિઅસંવળલોચા; ઉત્તમ-કંચણુ-રચણુ-
 પરવિયલાસુરભૂસણુમાસુરિઅંગા; ગાયસમોણુય-
 ભત્તિવસાગયપંજલિપેસિયસીસપણુમા ॥ ૨૩ ॥
 રચણુમાલા ॥ વંદિગિણુ થોગિણુ તો જિણું, તિણુ-
 ણુમેવ ય પુણો પયાહિણું; પરમિગિણુ ય જિણું
 સુરાસુરા, પમુર્ધઆ સભવણુર્ધ તો ગયા ॥ ૨૪ ॥
 ખિતયં ॥ તં મહામુણિમહં પિ પંજલી,
 રાગ-દોસ-ભય-મોહ-વન્નિઅં; દેવ-દાણુવ-

૪૧૩

નરિદ્ધ-વંદિયાં, સંતિમુત્તમમહાત્મવં નમે
 ॥ ૨૫ ॥ ખિત્તયં ॥ અંબરંતરવિચારણિ-
 આહિં, લલિઅહંસ-વહુગામિણિઆહિં; પીણુ-
 સોણિથણુસાલિણિઆહિં, સકલકમલદલલલો-
 અણિઆહિં ॥ ૨૬ ॥ દીવયં ॥ પીણુનિરં-
 તરથણુભરવિણુમિઅ-ગાયલઆહિં, મણિકંચણુ-
 પસિઠિલમેહલસોહિઅસોણિતડાહિં; વરખિખિ-
 ણિ-નેઉર-સતિલય-વલય-વિભૂસણિઆહિં, રમ્-
 કર-ચઉર-મણોહર-સુંદર-દંસણિઆહિં ॥ ૨૭
 ॥ ચિત્તક્રખરા ॥ દેવસુંદરીહિં પાયવંદિઆહિં
 વંદિઆ ય જસસ તે સુવિક્રમા કમા, અપ્પણો
 નિડાલએહિં મંડણોડડણુપ્પગારએહિં કેહિં કેહિં
 વી; અવંગતિલય-પત્તલેહનામએહિં ચિદ્વએહિં
 સંગયંગયાહિં, ભત્તિ-સન્નિવિ -વંદણાગયાહિં
 હુંતિ તે વંદિઆ પુણો પુણો ॥ ૨૮ ॥ નારા-

૪૧૪

યથો ॥ તમહં જિણુચંદં, અજિઅં જિઅમોહં;
 ધુયસંવકિલેસં, પયથો પણુમામિ ॥ ૨૯ ॥
 નંદિઅયં ॥ શુઅવંદિઅયસ્સા રિસિગણુદેવગ-
 ભેહિં, તો દેવવહુહિં પયથો પણુમિઅસ્સા; જસ્સ-
 જશુત્તમ-સાસણુઅસ્સા, ભત્તિવસાગયપિંડિઅ-
 યાહિં; દેવવરચ્છરસાખહુઆહિં, સુરવરરઘુણુપં-
 ડિઅયાહિં ॥ ૩૦ ॥ ભાસુરયં ॥ વંસ-સદ-તાંતિ-
 તાલમેલિઅ તિઉકખરાલિરામ-સદ-મીસઅ કઅ
 અ, સુધંસમાણુણે અ સુદ્ધસજ્જગીઅપાયજાલ-
 ધંટિઆહિં; વલય-મેહલા-કલાવ-નેઉરાલિરામ-
 સદ-મીસઅ કઅ અ, દેવનદિઆહિં હાવ-ભાવ-
 -વિખલમ-અપગારઅેહિં, નચ્ચિગિણુ અંગહાર-
 અેહિં વંદિઆ ય જસ્સ તે સુવિચ્છમા કમા,
 તયં તિલોયસંવસત્તસંતિકારયં પસંતસંવપા-
 વદોસમેસ હં નમામિ સંતિમુત્તમં જિણું ॥ ૩૧ ॥

૪૧૫

નારાયણો ॥ છત્ત-ચામર-પડાગ-જૂઝ-જવ-મં-
 ડિયા, ઝયવર-મગર-તુરય-સિરિવચ્છસુલંછણા;
 દીવ-સમુદ્-મંદર-દિસાગય-સોહિઆ, સત્થિઅ
 -વસહ-સીહ-રહ-ચક્ક-વરંકિઆ ॥ ૩૨ ॥
 લલિઅયં ॥ સહાવલદ્ધા સમખપધ્ધા, અદ્ધોસદ્ધા
 ગુણેહિં જિદ્ધા; પસાયસિદ્ધા તવેણુ પુદ્ધા, સિરીહિં
 ઈદ્ધા રિસીહિં જુદ્ધા ॥ ૩૩ ॥ વાણુવાસિઆ ॥ તે
 તવેણુ ધુઅસંવપાવયા, સંવલોઅહિઅમૂલપાવયા;
 સંથુઆ અજિઅ-સંતિ-પાયયા, હુંતુ મે સિવસુ-
 હાણુ દાયયા ॥ ૩૪ ॥ અપરાંતિકા ॥ એવં તવ-
 બલવિઉલં, થુઅં મએ અજિઅસંતિજિણુજુઅલં;
 વવગયકમ્મરયમલં, ગઈ ગયં સાસયં વિઉલં
 ॥ ૩૫ ॥ ગાહા ॥ તં બહુગુણપ્પસાયં, મુદ્ધઅ-
 સુહેણુ પરમેણુ અવિસાયં; નાસેઉ મે વિસાયં,
 કુણુઉ અ પરિસા વિ અ પ્પસાયં ॥ ૩૬ ॥

૪૧૬

ગાહા ॥ તં મોચ્છેઉ ચ નંદિં, પાવેઉ ચ નંદિસેણુ-
 મલિંનંદિં; પરિસા વિ ચ સુહનંદિં, મમ ય દિસઉ
 સંજમે નંદિં ॥ ૩૭ ॥ ગાહા ॥ પક્ષિખચ-
 ચાઉમ્માસિચ, -સંવચ્છરિચે ચવસ્સ ભણિચ-
 વ્વે; સોચ્ચવ્વે સંવેહિં, ઉવસગ્ગ-નિવારણે
 એસો ॥ ૩૮ ॥ જો પઠધ જો ચ નિસુણુધ,
 ઉભચો કાલં પિ અજિચસંતિથયં; ન હુ
 હંતિ તસ્સ રોગા, પુવ્વુપ્પન્ના વિ નાસંતિ
 ॥ ૩૯ ॥ જધ ઇચ્છહ પરમપયં, અહવા
 કિત્તિં સુવિત્થડં ભુવણે; તા તેલુક્કુદ્ધરણે,
 જિણુવયણે આચરં કુણુહ ॥ ૪૦ ॥

ભક્તામર-સ્તોત્રમ્.

[સપ્તમં સ્મરણમ્.]

ભક્તામરપ્રણતમૌલિમણિપ્રભાણા-મુદ્ધો-

૪૧૭

તકં દલિતપાપતમૌવિતાનમ્; સમ્યક્ પ્રણમ્ય
 જિનપાદયુગં યુગાદા, -વાલમ્બનં ભવજલે
 પતતાં જનાનામ્ ॥ ૧ ॥ યઃ સંસ્તુતઃ સકલ-
 વાહુમયતત્ત્વબોધા, -દુઃખૂતબુદ્ધિપટુભિઃ સુરલોક-
 નાથૈઃ; સ્તોત્રૈર્જગત્રિતયચિત્તહરૈરુદ્ધરૈઃ, સ્તોત્ર્યે
 કિલાહમપિ તં પ્રથમં જિનેન્દ્રમ્ ॥ ૨ ॥
 બુદ્ધ્યા વિનાડપિ વિબુધાર્ચિતપાદપીઠ!, સ્તોતું
 સમુદયતમૈતિર્વિગતત્રપોડહમ્; બાલં વિહાય
 જલસંસ્થિતમિન્દુભિમ્બ, -મન્યઃ ક ઈચ્છતિ જનઃ
 સહસ્રાગ્રહીતુમ્? ॥ ૩ ॥ વક્તું ગુણાન્ ગુણ-
 સમુદ્ર! શશાહકકાન્તાન્, કસ્તે ક્ષમઃ સુરગુરુ-
 પ્રતિમોડપિ બુદ્ધ્યા; કદપાન્તકાલપવનોદ્ધતનક-
 ચકં, કો વા તરીતુમલમમ્બુનાધિં ભુજ્જ્યામ્?
 ॥ ૪ ॥ સોડહં તથાપિ તવ ભક્તિવશાન્મુ-
 નીશ!, કતુર્ સ્તવં વિગતશક્તિરપિ પ્રવૃત્તઃ;

૪૧૮

પ્રીત્યાત્મવીર્યમવિચાર્ય મૃગેઽ મૃગેન્દ્રં, નાભ્યે-
 તિ કિં નિજશિશેઃ પરિપાલનાર્થમ્ ? ॥ ૫ ॥
 અદ્યપશ્રુતં શ્રુતવતાં પરિહાસધામ, ત્વદ્ભક્તિ-
 રેવ મુખરીકુરુતે બલોન્મામ્ ; ચત્કોકિલઃ કિલ
 મધૌ મધુરં વિરોતિ, તત્ચારુચૂતકલિકાનિકરૈક-
 હેતુઃ ॥ ૬ ॥ ત્વત્સંસ્તવેન ભવસન્તતિસાન્ન-
 બદ્ધં, પાપં ક્ષણાત્ક્ષયમુપૈતિ શરીરભાજનમ્ ;
 આકાન્તલોકમલિનીલમશેષમાશુ, સૂર્યાંશુભિન્ન-
 મિવ શાર્વરમન્ધકારમ્ ॥ ૭ ॥ મત્વેતિ નાથ !
 તવ સંસ્તવનં મયેદ્, -મારભ્યતે તનુધિયાડપિ
 તવ પ્રભાવાત્ ; ચેતો હરિષ્યતિ સતાં નલિનીદ-
 લેષુ, મુક્તાફલધ્રુતિમુપૈતિ નનૂદ્ધબિન્દુઃ ॥ ૮ ॥
 આસ્તાં તવસ્તવનમસ્તસમસ્તદોષં, ત્વત્સંક-
 થાપિ જગતાં હરિતાનિ હન્તિ ; દૂરે સહસ્રકિ-
 રણુઃ કુરુતે પ્રભૈવ, પદ્માકરેષુ જલજાનિ વિકા-

૪૧૯

શભાગ્નિ ॥ ૯ ॥ નાત્યદ્ભુતં ભુવનભૂષણભૂ-
 તનાથ !, ભૂતૈર્ગુણૈર્ભુવિ ભવન્તમલિષ્ટુવન્તઃ;
 તુલ્યા ભવન્તિ ભવતો નનુ તેન કિં વા ?, ભૂત્યા-
 શ્રિતં ચ ઇહ નાત્મસમં કરોતિ ॥ ૧૦ ॥
 દૃષ્ટ્વા ભવન્તમનિમેષવિલોકનીયં, નાન્યત્ર તોષ-
 મુપયાતિ જનસ્ય ચક્ષુઃ; પીત્વા પયઃ શશિકર-
 દ્યુતિદુગ્ધસિન્ધોઃ, ક્ષારં જલં જલનિધેરશિતું
 ક ઇચ્છેત્ ? ॥ ૧૧ ॥ યૈઃ શાન્તરાગરુચિભિઃ
 પરમાણુભિસ્ત્વં, નિર્માપિતસ્ત્રિભુવનૈકલલામ-
 ભૂત !; તાવન્ત એવ ખલુ તેડ્યણુવઃ પૃથિ-
 વ્યાં, યત્તે સમાનમપરં નહિ સ્વપમસ્તિ
 ॥ ૧૨ ॥ વક્ત્રં ક્વ તે સુરનરોરગનેત્રહારિ,
 નિઃશેષનિર્જિતજગત્ત્રિતયોપમાનમ્ ?; બિમ્બં
 કલકમલિનં ક્વ નિશાકરસ્ય ?, યદ્વાસરે ભ-
 વતિ પાણ્ડુપલાશકલ્પમ્ ॥ ૧૩ ॥ સમ્પૂર્ણ-

૪૨૦

મણ્ડલશશાહકકલાકલાપ, -શુભ્રા ગુણાશ્ચિલુવનં
 તવ લઙ્ઘયન્તિ; ચે સંશ્રિતાશ્ચિજગદ્દીશ્વર!
 નાથમેકં, કસ્તાન્નિવારયતિ સંચરતો યથેષ્ટમ્ ?
 ॥ ૧૪ ॥ ચિત્રં કિમત્ર યદિ તે ત્રિદશાહગ-
 નાલિ-નીતં મનાગપિ મનો ન વિકારમાર્ગમ્;
 કલ્પાન્તકાલમરુતા ચલિતાચલેન, કિં મન્દરાદ્રિ-
 શિખરં ચલિતં કદાચિત્ ? ॥ ૧૫ ॥ નિર્ધૂમ-
 વર્ત્તિરપવજિતતૈલપૂરઃ, કૃત્સ્નં જગત્ત્રયમિદં
 પ્રકટીકરોષિ; ગમ્યો ન જાતુ મરુતાં ચલિતા-
 ચલાનાં, દ્વીપોડપરસ્ત્વમસિ નાથ ! જગત્પ્રકાશઃ
 ॥ ૧૬ ॥ નાસ્તં કદાચિદુપયાસિ ન રાહુગમ્યઃ,
 સ્પષ્ટીકરોષિ સહસ્રા યુગપજ્જગન્તિ; નામ્ભોધ-
 રોદરનિરુદ્ધમહાપ્રભાવઃ, સૂર્યાતિશાયિમહિમા-
 ડસિ મુનીન્દ્ર ! લોકે ॥ ૧૭ ॥ નિત્યોદયં દલિ-
 તમોહમહાન્ધકારં, ગમ્યં ન રાહુવદનસ્ય ન

૪૨૧

વારિદ્વાનામ્; વિભ્રાજતે તવ મુખાબ્જમનદ્ય-
 કાન્તિ, વિદ્યોતયન્નગદ્ધર્વશશા કબિમ્બમ્ ॥
 ૧૮ ॥ કિં શર્વરીષુ શશિનાડાલિ વિવસ્વતા વા,
 યુષ્મન્મુખેન્દુદલિતેષુ તમસ્સુ નાથ !; નિષ્પન્ન-
 શાલિવનશાલિનિ ળવલોકે, કાર્યં કિયન્નલધરૈ-
 જ્જલભારનમ્રૈઃ ॥ ૧૯ ॥ જ્ઞાનં યથા ત્વયિ
 વિભાતિ કૃતાવકાશં, નૈવં તથા હરિહરાદિષુ
 નાયકેષુ; તેજઃ સ્ફુરન્મણિષુ યાતિ યથા મહત્ત્વં,
 નૈવં તુ કાયશકલે કિરણાકુલેડપિ ॥ ૨૦ ॥
 મન્યે વરં હરિહરાદય એવ દષ્ટા, દષ્ટેષુ યેષુ
 હૃદયં ત્વયિ તોષમેતિ; કિં વીક્ષિતેન ભવતા
 ભુવિ યેન નાન્યઃ, કશ્ચિન્મનો હરતિ નાથ !
 ભવાન્તરેડપિ ॥ ૨૧ ॥ સ્ત્રીણાં શતાનિ શતશે
 જનયન્તિ પુત્રાન્, નાન્યા સુતં ત્વદુપમં
 જનની પ્રસૂતા; સર્વા દિશે દધતિ ભાનિ સહ-

૪૨૨

સ્વરશ્મિ, પ્રાચ્યેવ દિગ્ જનયતિ સ્કુરદંશુભ-
 લમ્ ॥ ૨૨ ॥ ત્વામામનન્તિ મુનયઃ પરમં
 પુમાંસ, - માદિત્યવર્ણુમમલં તમસઃ પરસ્તાત્;
 ત્વામેવ સમ્યગુપલભ્ય જયન્તિ મૃત્યુ, નાન્યઃ
 શિવઃ શિવપદસ્ય મુનીન્દ્ર ! પન્થાઃ ॥ ૨૩ ॥
 ત્વામવ્યયં વિભુમચિન્ત્યમસહ્જ્યમાદ્યં, બ્રહ્માણુ-
 મીશ્વરમનન્તમનહગકેતુમ્; યોગીશ્વરં વિદિત-
 યોગમનેકમેકં, જ્ઞાનસ્વરૂપમમલં પ્રવદન્તિ
 સન્તઃ ॥ ૨૪ ॥ બુદ્ધસ્ત્વમેવ વિબુધાર્થિત-
 બુદ્ધિબોધાત્, ત્વં શકકરોડસિ ભુવનત્રયશંક-
 રત્વાત્; ધાતાસિ ધીર ! શિવમાર્ગવિધેર્વિધાનાત્,
 વ્યક્તાં ત્વમેવ ભગવન્ ! પુરુષોત્તમોડસિ ॥ ૨૫
 ॥ તુભ્યં નમસ્ત્રિભુવનાર્તિહરાય નાથ !, તુભ્યં
 નમઃ ક્ષિતિતલામલભૂષણાય; તુભ્યં નમસ્ત્રિ-
 જગતઃ પરમૈશ્વરાય, તુભ્યં નમો જિન ! ભવો-

४२३

दधिशोषणाय ॥ २६ ॥ के। विस्मयोऽत्र यद्धि
 नाम शुषैरशेषै, -स्त्वं संश्रितो निरवकाशतया
 मुनीश !; द्वापैरुपात्तविविधाश्रयज्जतर्गवैः, स्व-
 ञ्चान्तरैऽपि न कदाचिद्विपीक्षितोऽसि ॥ २७ ॥
 उच्यैरशोकतरुसंश्रितमुन्मयूष, -माभातिस्वयम-
 भवं लवतो नितान्तम्; स्पण्डोद्धसत्किरणम-
 स्ततमोवितानं, जिम्भं रवेरिव पयोधरपा-
 र्श्ववर्ति ॥ २८ ॥ सिंहासने भणिमयूषशि-
 ष्याविचित्रे, विभ्राजते तव वपुः कनकावहातम्;
 जिम्भं वियद्विदसदंशुलतावितानं, तुङ्गोद-
 याद्रिशिरसीव सहस्ररश्मेः ॥ २९ ॥ कुन्दावहा-
 तयदयामरयारुशोभं, विभ्राजते तव वपुः
 कलधौतकान्तम्; उद्यच्छशाङ्कशुचिनिर्झरवारि-
 धार, -मुच्यैस्तटं सुरगिरेरिव शातकौम्भम्
 ॥ ३० ॥ छत्रत्रयं तव विभाति शशाङ्ककान्त, -

४२४

मुञ्चैःस्थितं स्थगितलानुकरप्रतापम्; मुक्ताक्ष-
 लप्रकरललविवृद्धशोभं, प्रज्यापयत्त्रिजगतः
 परमेश्वरत्वम् ॥ ३१ ॥ उन्निद्रहेमनवपङ्कज-
 पुञ्जकान्ती, पर्युद्धलसन्नभमयूषशिष्यालिरामौ;
 पादौ पदानि तव यत्र जनेन्द्र ! धत्तः,
 पद्मानि तत्र विष्णुधाः परिकल्पयन्ति ॥ ३२ ॥
 धैर्यं यथा तव विभूतिरभून्नजनेन्द्र !, धर्मोप-
 देशनविधौ न तथा परस्य; यादृक् प्रला हिनकृतः
 प्रहृतान्धकारा, तादृक् कुतो श्रद्धास्य विकाशि-
 नोऽपि ? ॥ ३३ ॥ श्रयोतन्महाविलविद्योलकपो-
 लमूल, -मत्तभ्रमद्भ्रमरनादविवृद्धकोपम्; औ-
 रावतालमिलमुद्धतमापतन्तं, दृष्ट्वा लयं
 लवति नो लवदाश्रितानाम् ॥ ३४ ॥ लिन्नेलकुं-
 लगलदुर्जन्मलशोषिताकृत, -मुक्ताक्षलप्रकरभूषित-
 भूमिलागः; अर्द्धकमः कृमगतं हरिणाधिपो-

૪૨૫

ડપિ, નાકામતિ ક્રમયુગ્મચલસંશ્રિતં તે ॥ ૩૫ ॥
 ॥ કલ્પાન્તકાલપવનોદ્ધતવહ્નિકલ્પં, દાવાનલં
 જ્વલિતમુજ્જ્વલમુત્કુલિંગમ્; વિશ્વં જિઘ-
 ત્સુમિવ સંમુખમાપતન્તં, ત્વન્નામકીર્ત્તનજલં
 શમયત્યશેષમ્ ॥ ૩૬ ॥ રક્તેક્ષણું સમદૃકો-
 કિલકણ્ઠનિલં, ક્રોધોદ્ધતં ક્ષણિનમુત્કેણુમાપ-
 તન્તમ્; આકામતિ ક્રમયુગેન નિરસ્તશર્ક, -
 સ્ત્વન્નામનાગદમની હૃદિ યસ્ય પુંસઃ ॥ ૩૭ ॥
 વદગત્તુરંગગજગર્જિતભીમનાદ, -માઞૈ બલં
 બલવતામપિ ભૂપતીનામ્; ઉદ્ધદિવાકરમયૂખ-
 શિખાડપવિદ્ધં, ત્વત્કીર્ત્તનાત્તમ ઇવાશુ સિદ્ધા-
 મુપૈતિ ॥ ૩૮ ॥ કુન્તાત્રિભિન્નગજશોણિતવારિ-
 વાહ, -વેગાવતારતરણાતુરયોધભીમે; યુદ્ધે જયં
 વિજિતદુર્જયજેયપક્ષા, -સ્ત્વત્પાદપર્કજવનાશ્રયિ-
 શ્ચો લભન્તે ॥ ૩૯ ॥ અમ્ભોનિધૌ ક્ષુભિતભી-

૪૨૬

પણુનકચક, - પાઠીનપીઠભયદ્વોદ્ધાણુવાડવાગ્નો; ર-
 ડગત્તરડ્ગશિખરસ્થિતયાનપાત્રા, - સ્નાસં વિહાય
 ભવતઃ સ્મરણાદ્ વ્રજન્તિ ॥ ૪૦ ॥ ઉદ્ભૂત-
 ભીષણુજલોદરભારભુગ્નાઃ, શોભ્યાં દશામુપગતા-
 શ્ચ્યુતજીવિતાશાઃ; ત્વત્પાદપદ્મજરભેડમૃતદ્વિગ્ધ-
 દેહા, મર્ત્યા ભવન્તિ મકરધ્વજતુલ્યસ્વપાઃ
 ॥ ૪૧ ॥ આપાદકણ્ઠમુરુશૃંખલવેષ્ટિતાંગા, ગાઠં
 બૃહન્નિગડકેટિનિઘૃષ્ટજંઘાઃ, ત્વન્નામમન્ત્રમનિશં
 મનુજાઃ સ્મરન્તઃ, સઘઃ સ્વયં વિગતબન્ધમયા
 ભવન્તિ ॥ ૪૨ ॥ મત્તદ્વિપેન્દ્રમૃગરાજદવાન-
 લાહિ, - સંગ્રામવારિધિમહોદરબન્ધનોત્થમ; ત-
 સ્યાશુ નાશમુપયાતિ ભયં ભિયેવ, યસ્તાવકં
 સ્તવમિમં મતિમાનધીતે ॥ ૪૩ ॥ સ્તોત્રસ્ર-
 જં તવ જિનેન્દ્ર ! ગુણૈર્નિબદ્ધાં, ભક્ત્યા મયા
 રચિરવર્ણુવિચિત્રપુષ્પામૃ; ધત્તે જનો ય ઇહ

४२७

कष्टगतामजस्रं, तं मानतुङ्गमवशा समुपैति
लक्ष्मीः ॥ ४४ ॥

कल्याणमन्दिर-स्तोत्रम्.

[अष्टमं स्मरणम्.]

कल्याणमन्दिरमुद्धारमवद्यत्नेहि, लीतालयप्र-
दमनिन्दितमङ्घ्रिपद्मम्; संसारसागरनिमज्जद-
शेषजन्तु, -पोतायमानमलिनम्य जितेश्वरस्य ॥
१ ॥ यस्य स्वयं सुरगुरुर्गारिमाभ्युराशेः; स्तोत्रं
सुविस्तृतमतिर्न विबुर्विधातुम्; तीर्थेश्वरस्य
कमठस्मयधूमकेतो, -स्तस्याहमेष किल संस्तवनं
करिष्ये ॥ २ ॥ युग्मम् ॥ सामान्यतोऽपि
तव वर्णयितुं स्वरूप, -मस्मादृशाः कथमधीश !
लवन्त्यधीशाः; धृष्टोऽपि कौशिकशिशुर्यद्वि वा
द्विवान्धो, रूपं प्ररूपयति किं किल धर्मरश्मेः ?

૪૨૮

॥ ૩ ॥ મોહક્ષયાદનુભવન્નપિ નાથ ! મર્ત્યે,
 નૂનં ગુણાન્ ગણયિતું ન તવ ક્ષમેત; કલ્પાન્ત-
 વાન્તપયસઃ પ્રકટોઽપિ ચસ્માન્, મીયેત કેન
 જલધેર્નનુ રત્નરાશિઃ ? ॥ ૪ ॥ અભ્યુદયો-
 ડસ્મિ તવ નાથ ! જડાશ્ચયૌ પિ, કર્તું સ્તવં
 લક્ષ્મણકરસ્ય; ખાલોઽપિ કિં ન નિજ-
 ખાદ્યુગં વિતત્ય, વિસ્તીર્ણતાં કથયતિ સ્વધિ-
 યામ્બુરાશેઃ ? ॥ ૫ ॥ યે યોગિનામપિ ન
 યાન્તિ ગુણાસ્તવેશ !, વક્તું કથં ભવતિ તેષુ
 મમાવકાશઃ ?; જાતા તદ્દેવમસમીક્ષિતકારિતેયં,
 જલ્પન્તિ વા નિજગિરા નનુ પક્ષિણોઽપિ ॥
 ૬ ॥ આસ્તામચિન્ત્યમહિમા જિન ! સંસ્તવસ્તે,
 નામાપિ પાતિ ભવતો ભવતો જગન્તિ; તીવ્રા-
 તપોપહતપાન્થજનાન્નિદાધે, પ્રીણાતિ પદ્મસરસઃ
 સરસોઽનિલોઽપિ ॥ ૭ ॥ હૃદ્ધર્તિનિ ત્વયિ

૪૨૯

વિભો ! શિથિલીભવન્તિ, જન્તોઃ ક્ષણેન નિવિડા
 અપિ કર્મબન્ધાઃ; સઘો ભુજ્ઙગમમયા ઇવ
 મધ્યભાગ,—મહ્યાગતે વનશિખણ્ડિનિ ચન્દનસ્ય
 ॥ ૮ ॥ મુચ્યન્ત એવ મનુજાઃ સહસ્રા જિને-
 ન્દ્ર !, રૌદ્રૈરુપદ્રવશતૈસ્ત્વયિ વીક્ષિતેડપિ; ગોસ્વા-
 મિનિ સ્ફુરિતતેજસિ દૃષ્ટમાત્રે, ચૌરૈરિવાશુ
 પશવઃ પ્રપલાયમાનૈઃ ॥ ૯ ॥ ત્વં તારકો
 જિન ! કથં ભવિનાં ? ત એવ, ત્વામુદ્ગહન્તિ
 હૃદયેન યદુત્તરન્તઃ; યદ્વા દતિસ્તરતિ યજ્જલ-
 મેષ નૂન,—મન્તર્ગતસ્ય મરુતઃ સ કિલાનુભાવઃ
 ॥ ૧૦ ॥ યસ્મિન્ હરપ્રભૃતયોડપિ હૃતપ્રભાવાઃ,
 સોડપિ ત્વયા રતિપતિઃ ક્ષપિતઃ ક્ષણેન; વિ-
 ધ્યાપિતા હૃતભુજઃ પયસાડથ યેન, પીતાં ન કિં
 તદપિ દુર્દ્ધરવાડવેન ? ॥ ૧૧ ॥ સ્વામિન્ન-
 નદપગરિમાણુમપિ પ્રપન્ના,—સ્ત્વાં જન્તવઃ કથ-

૪૩૦

મહો ! હૃદયે દધાનાઃ; જન્મોદ્ધિ લઘુ તરન્ત્ય-
 તિલાધવેન, ચિન્ત્યો ન હન્ત મહતાં યદિ વા
 પ્રભાવઃ ॥ ૧૨ ॥ ક્રોધસ્ત્વયા યદિ વિભો !
 પ્રથમં નિરસ્તો, ધ્વસ્તાસ્તદ્દા ખત કથં કિલ
 કર્મચૌરાઃ ?; પ્લોષત્યમુત્ર યદિ વા શિશિરાડપિ
 લોકે, નીલકુમાણિ વિપિનાનિ ન કિં હિમાની ?
 ॥ ૧૩ ॥ ત્વાં યોગિનો જિન ! સદા પર-
 માત્મસ્વપ, —મન્વેષયન્તિ હૃદયામ્બુજકોશદેશે;
 પૂતસ્ય નિર્મલરુચેર્યદિ વા કિમન્ય, —દક્ષસ્ય સ-
 ભાવિ યદ્દં નનુ કર્ણિકાયાઃ ? ॥ ૧૪ ॥ ધ્યાના-
 જિજ્ઞેશ ! ભવતો ભવિનઃ ક્ષણેન, દેહં વિહાય પર-
 માત્મદશાં પ્રજન્તિ; તીવ્રાનલાદુપલભાવમપાસ્ય
 લોકે, ચામીકરત્વમચિરાદિવ ધાતુલેહાઃ ॥ ૧૫ ॥
 અન્તઃ સદૈ જિન ! યસ્ય વિભાવ્યસે ત્વં, ભવ્યૈઃ
 કથં તદ્દપિ નાશયસે શરીરમ્ ?; એતત્સ્વસ્વપ-

૪૩૧

મથ મધ્યવિવર્તિનો હિ, યદ્વિગ્રહં પ્રશમયન્તિ
 મહાનુભાવાઃ ॥ ૧૬ ॥ આત્મા મનીષિભિરયં
 ત્વદ્ભેદબુદ્ધ્યા, ધ્યાતો જિનેન્દ્ર! ભવતીહ ભવ-
 ત્પ્રભાવઃ; પાનીયમભ્યમૃતમિત્યનુચિન્ત્યમાનં, કિં
 નામ નો વિષવિકારમપાકરોતિ? ॥ ૧૭ ॥
 ત્વામેવ વીતતમસં પરવાદિનોઽપિ, નૂનં વિભો!
 હરિહરદિધિયા પ્રપન્નાઃ; કિં કાચકામલિભિરીશ!
 સિતોઽપિ શઙ્ખો, નો ગૃહ્યતે વિવિધવર્ણવિ-
 પર્યયેષુ? ॥ ૧૮ ॥ ધર્મોપદેશસમયે સવિધા-
 નુભાવા, -દાસ્તાં જનો ભવતિ તે તરુરભ્યશોકઃ;
 અભ્યુદ્ગતે દિનપતૌ સમહીરુહોઽપિ, કિં વા
 વિબોધમુપયાતિ ન જીવલોકઃ? ॥ ૧૯ ॥
 ચિત્રં વિભો! કથમવાહુમુખવૃન્તમેવ, વિષ્વક્ષ-
 પતત્યવિરલા સુરપુષ્પવૃષ્ટિઃ?; ત્વદ્ગોચરે સુમ-
 નસાં યદ્ધિ વા મુનીશ!, ગચ્છન્તિ નૂનમથ એવ

૪૩૨

હિ બન્ધનાનિ ॥ ૨૦ ॥ સ્થાને ગભીરહૃદયો-
 દધિસમ્ભવાયાઃ, પીયૂષતાં તવ ગિરઃ સમુદ્ધીર-
 યન્તિ; પીત્વા યતઃ પરમસંમદસંગ્ગભાજો, ભવ્યા
 પ્રજન્તિ તરસાડપ્યજરામરત્વમ્ ॥ ૨૧ ॥
 સ્વામિન્! સુદ્ધરમવનમ્ય સમુત્પતન્તો, મન્યે
 વદન્તિ શુચયઃ સુરચામરૌઘાઃ; ચેક્રસ્મૈ નર્તિ
 વિદધતે મુનિપુડ્ગવાય, તે નૂનમૂર્ધ્વગતયઃ
 ખલુ શુદ્ધભાવાઃ ॥ ૨૨ ॥ શ્યામં ગભીર-
 ગિરમુજ્જવલહેમરત્ન, -સિંહાસનસ્થમિહ ભવ્ય-
 શિખણ્ડિનસ્ત્વમ્; આલોકયન્તિ રભસેન નદ-
 ન્તમુચ્ચૈ, -શ્રામીકરાદ્રિશિરસીવ નવામ્બુવાહમ્
 ॥ ૨૩ ॥ ઉદ્ગચ્છતા તવ શિતિઘતિમણ્ડલેન,
 લુપ્તચ્છદચ્છવિરશોકતરુર્મભૂવ; સાન્નિધ્યતોડપિ
 યદિ વા તવ વીતરાગ!; નીરાગતાં પ્રજતિ
 કે ન સચેતનોડપિ? ॥ ૨૪ ॥ ભો ભોઃ પ્ર-

४३३

भाहमवधूय लज्जध्वमेन,—मागत्य 'निर्वृतिपुरी'
 प्रति सार्धवाहम्; अेतन्निवेदयति देव ! जग-
 त्रयाय, मन्ये • नदन्नलिनलः सुरहुन्दुलिस्ते
 ॥ २५ ॥ उद्योतितेषु लवता लुवनेषु नाथ !;
 तारान्वितो विधुरयं विहताधिकारः; मुक्ताकला-
 पकलितोऽध्वसितातपत्र,—व्याजत्रिधा धृतत-
 नुर्ध्रुवमल्युपेतः ॥ २६ ॥ स्वेन प्रपूरितजग-
 त्रयपिण्डतेन, कान्तिप्रतापयशसाभिव सञ्च-
 येन; मालिङ्गयुग्मेमरजतप्रविनिर्मितेन, सालत्रयेषु
 लगवन्नलितो विलासि ॥ २७ ॥ दिव्यस्त्रजे
 जिन ! नमस्त्रिदशाधिपाना,—मुत्सृज्य रत्नरञ्चि-
 तानपि भौलिगन्धान्; पादौ श्रयन्ति लवतो
 यद्वि वा परत्र, त्वत्संगमे सुमनसो न रमन्त
 अेव ॥ २८ ॥ त्वं नाथ ! जन्मजलधेर्विष-
 राड्मुष्णोऽपि, यत्तारयस्यसुमतो निजपृष्ठल-

૪૩૪

ગ્તાન; યુક્તં હિ પાર્થિવનિપસ્ય સતસ્તવૈવ,
 ચિત્રં વિભો ! યદ્દસિ કર્મવિપાકશૂન્યઃ ॥ ૨૯ ॥
 વિશ્વેશ્વરોઽપિ જનપાલક ! • દુર્ગતસ્ત્વં, કિં
 વાઽક્ષરપ્રકૃતિરખ્યલિપિસ્ત્વમીશ !; અજ્ઞાનવત્પિ
 સદૈવ કથગ્ચિદેવ, જ્ઞાનં ત્વયિ સ્કુરતિ વિશ્વ-
 વિકાશહેતુઃ ॥ ૩૦ ॥ પ્રાગભારસંભૃતનભાંસિ
 રજાંસિ રોષા, - હૃત્યાપિતાનિ કર્મઠેન શઠેન યાનિ;
 છાયાઽપિ તૈસ્તવ ન નાથ ! હતા હતાશો, અસ્ત-
 સ્ત્વમીલિરયમેવ પરં દુરાત્મા ॥ ૩૧ ॥ યદ્-
 ગજ્જદ્દુર્જિજ્જતઘનૌઘમદ્બ્રહ્મીમં, બ્રશ્યત્તડિન્મુ-
 સલમાંસલધોરધારમ્; દૈત્યેન-મુક્તામથ દુસ્તરવા-
 રિ દષ્ટે, તેનૈવ તસ્ય જિન ! દુસ્તરવારિકૃત્યમ
 ॥ ૩૨ ॥ ધ્વસ્તોર્ધ્વકેશવિકૃતાકૃતિમર્ત્યમુણ્ડ, -
 પ્રાલમ્બભૃદ્ભયદ્વક્ષત્રવિનિર્યદ્દગ્નિઃ; પ્રેતવ્રજઃ પ્ર-
 તિ ભવન્તમપીરિતો યઃ, સો સ્યાભવત્પ્રતિભવં

૪૩૫

ભવદુઃખહેતુઃ ॥ ૩૩ ॥ ધન્યાસ્ત એવ ભુવના-
 ધિપ ! યે ત્રિસન્ધ્ય,—મારાધયન્તિ વિધિવદ્વિધુ-
 તાન્યકૃત્યાઃ, ભક્ત્યોદ્દલસત્પુલકપદ્મભલદ્દેહદેશાઃ,
 પાદદ્વયં તવ વિભો ! ભુવિ જન્મભાજઃ ॥ ૩૪ ॥
 અસ્મિન્નપારભવવારિનિઘૌ મુનીશ !, મન્યે
 ન મે શ્રવણુગોચરતાં ગતોઽસિ; આકર્ણિતે તુ
 તવ ગોત્રપવિત્રમન્ત્રે, કિં વા વિપદ્વિષધરી
 સવિધં સમેતિ ? ॥ ૩૫ ॥ જન્માન્તરેઽપિ તવ
 પાદયુગં ન દેવ !, મન્યે મયા મહિતમીહિત-
 દ્વાનદક્ષમ્; તેનેહ જન્મનિ મુનીશ ! પરાભ-
 વાનાં, જાતો નિકેતનમહં મથિતાશયાનામ્
 ॥ ૩૬ ॥ નૂનં ન મોહતિમિરાવૃતલોચનેન, પૂર્વં
 વિભો ! સકૃદ્દપિ પ્રવિલોકિતોઽસિ; મર્માવિધો
 વિધુરયન્તિ હિ મામનર્થાઃ, પ્રોદ્યત્પ્રબન્ધગતયઃ
 કથમન્યથૈતે ? ॥ ૩૭ ॥ આકર્ણિતોઽપિ મહિ-

૪૩૬

તોડપિ નિરીક્ષિતોડપિ, નૂનં ન ચેતસિ મયા
 વિધૃતોડસિ ભક્ત્યા; જાતોડસ્મિ તેન જનખા-
 ન્ધવ ! દુઃખપાત્રં, યસ્માત ક્રિયાઃ પ્રતિક્ષલન્તિ
 ન ભાવશૂન્યાઃ ॥ ૩૮ ॥ ત્વં નાથ ! દુઃખિ-
 જનવત્સલ ! હે શરણ્ય !, કારુણ્યપુણ્યવસતે !
 વશિનાં વરેણ્ય !; ભક્ત્યા નતે મયિ મહેશ !
 દયાં વિધાય, દુઃખાંકુરોદ્દલનતત્પરતાં વિધેહિ
 ॥ ૩૯ ॥ નિઃસંજ્ઞયસારશરણું શરણું શરણ્ય, -
 માસાઘ સાદિતરિપુ પ્રથિતાવદાતમ્; ત્વત્પાદ-
 પદ્મજમ્બપિ પ્રણિધાનવન્દ્યો, વન્દ્યોડસ્મિ ચેદ્-
 ભુવનપાવન ! હા હતોડસ્મિ ॥ ૪૦ ॥ દેવેન્દ્રવન્ધ !
 વિદિતાખિલવસ્તુસાર !, સંસારતારક ! વિભો !
 ભુવનાધિનાથ !; ત્રાયસ્વ દેવ ! કરુણાહુદ !
 માં પુનીહિ, સીદન્તમદ્ભયદઘ્યસનાંખુરાશેઃ
 ॥ ૪૧ ॥ યદ્યસ્તિ નાથ ! ભવદંધ્રિસરોરુહાણાં,

४३७

लक्ष्मिः इक्षं किमपि संततिसंयितायाः; तन्मे
 त्वद्वेकशरणस्य शरण्य ! भूयाः, स्वामी त्वमेव
 भुवनेऽत्र लवान्तरेऽपि ॥ ४२ ॥ धृत्यं समा-
 हितधियो विधिवन्निजनेन्द्र !, सान्द्रोदलसत्पुलक-
 ञ्चुकितांगलागाः; त्वद्गन्धिभ्यनिर्मलमुष्णाम्बुज-
 ङ्गलक्ष्या, ये संस्तवं तव विलो ! रचयन्ति
 लव्याः ॥ ४३ ॥ जननयनकुमुदयन्द्र !, प्रला-
 स्वराः स्वर्गसंपदो लुक्त्वा; ते विगलित-
 मलनियया, अशिरान्भोक्षं प्रपद्यन्ते ॥ ४४ ॥
 युग्मम् ॥

भृङ्गान्ति-स्तोत्रम्.

[नवमं स्मरणम्.]

लो लो लव्याः शृणुत वचनं प्रस्तुतं
 सर्वमेतद्, ये यात्रायां त्रिभुवनशुरैरार्हता ल-

૪૩૮

કિતભાજઃ; તેષાં શાન્તિર્ભવતુ ભવતામર્હદા-
દિપ્રભાવા,-દારોગ્યશ્રીધૃતિમતિકરી ક્લેશવિધ્વં-
સહેતુઃ ॥ ૧ ॥

ભો ભો ભવ્યલોકા ! ઈહ હિ ભરતૈરાવતવિ-
દ્દેહસંભવાનાં સમસ્તતીર્થકૃતાં જન્મન્યાસનપ્ર-
કમ્પાનન્તરમવધિના વિજ્ઞાય, સૌધર્માધિપતિઃ
સુધોષાઘણટાચાલનાનન્તરં સકલસુરાસુરેન્દ્રૈઃ સહ
સમાગત્ય સવિનયમર્હદ્ભટ્ટારકં ગૃહીત્વા, ગત્વા
કનકાદ્રિશૃંગે, વિહિતજન્માભિષેકઃ શાન્તિમુ-
દ્ધોષયતિ યથા, તતોઽહં કૃતાનુકારમિતિ કૃત્વા
મહાજનો યેન ગતઃ સ પન્થા ઈતિ ભવ્યજ-
નૈઃ સહ સમેત્ય, સ્નાત્રપીઠે સ્નાત્રં વિધાય,
શાન્તિમુદ્ધોષયામિ, તત્પૂજયાત્રાસ્નાત્રાદિમહો-
ત્સવાનન્તરમિતિ કૃત્વા કર્ણું દત્ત્વા નિશમ્યતાં
નિશમ્યતાં સ્વાહા.

૪૩૯

ૐ પુણ્યાહં પુણ્યાહં પ્રીયન્તાં પ્રીયન્તાં
ભગવંતોઽહંતઃ સર્વજ્ઞાઃ સર્વદર્શિનસ્ત્રિલોક-
નાથાસ્ત્રિલોકમહિતાસ્ત્રિલોકપૂજ્યાસ્ત્રિલોકેશ્વરાસ્ત્રિ-
લોકોદ્યોતકરાઃ

ૐ ઋષભ-અજિત-સંભવ-અભિનન્દન-
સુમતિ-વદનપ્રભ-સુપાર્શ્વ-ચન્દ્રપ્રભ-સુવિધિ-શી-
તલ-શ્રેયાંસ-વાસુપૂજ્ય-વિમલ-અનન્ત-ધર્મ-
શાન્તિ-કુન્થુ-અર-મદિલ-મુનિસુવ્રત-નભિ-ને-
મિ-પાર્શ્વ-વર્દ્ધમાનાન્તા જિનાઃ શાન્તાઃ શા-
ન્તિકરા ભવન્તુ સ્વાહા.

ૐ મુનયો મુનિપ્રવરા રિપુવિજયદુર્ભક્ષ-
કાન્તારેષુ દુર્ગભાર્ગેષુ રક્ષન્તુ વો નિત્યં સ્વાહા.

ૐ હ્રીં શ્રીં ધૃતિ-મતિ-કીર્તિ-કાન્તિ-
બુદ્ધિ-લક્ષ્મી-મેઘા-વિદ્યાસાધન-પ્રવેશ-નિવેશ-
નેષુ સુગૃહીતનામાનો જયન્તુ તે જિનેન્દ્રાઃ.

૪૪૦

ૐ રોહિણી-પ્રજ્ઞાપિત-વજ્રશૃંગલા-વજ્રાં-
કુશી-અપ્રતિયકા-પુરુષદત્તા-કાલી-મહાકાલી--
ગૌરી-ગાન્ધારી-સર્વાશ્રા મહાજવાલા-માનવી-
વૈરોટ્યા-અચ્છુષ્તા-માનસી-મહામાનસી ષોડશ
વિદ્યાદેવ્યો રક્ષન્તુ વો નિત્યં સ્વાહા.

ૐ આચાર્યોપાધ્યાયપ્રભૃતિ-આતુર્વર્ણ્યસ્ય
શ્રીશ્રમણસંઘસ્ય શાન્તિર્ભવતુ તુષ્ટિર્ભવતુ
પુષ્ટિર્ભવતુ.

ૐ અહાશ્વિન્દ્ર-સૂર્યાન્ગારક-બુધ-બૃહસ્પતિ-
શુક્ર-શનૈશ્વર-રાહુ-કેતુસહિતાઃ સલોકપાલાઃ
સોમ-યમ-વરુણ-કુબેર-વાસવાદિત્ય-સ્કન્દ-વિ
નાયકોપેતા યે ચાન્યેઽપિ ગ્રામ-નગર-ક્ષેત્રદે-
વતાદયસ્તે સર્વે પ્રીયન્તાં, પ્રીયન્તાં, અક્ષીણકોશ-
કોષ્ટાગારા નરપતયશ્ચ ભવન્તુ સ્વાહા.

ૐ પુત્ર-મિત્ર-બ્રાતૃ-કલત્ર-સુહૃત્-સ્વજન-

૪૪૧

સંખન્ધિ-ખન્ધુવર્ગસહિતા નિત્યં આમોદપ્રમોદકા-
રિણુઃ, અસ્મિન્નશ્ચ ભૂમણ્ડલાયતન-નિવાસિ-સાધુ-
સાધ્વી-શ્રાવક-શ્રાવિકાણું રોગોપસર્ગ-વ્યાધિ-હુઃ-
ખ-હુર્લિક્ષ-દૌર્ભર્નસ્યોપશમનાય શાન્તિર્લવતુ.

ૐ તુષ્ટિ-પુષ્ટિ-ઋદ્ધિ-વૃદ્ધિ-માહુગદ્યોત્સવાઃ
સદા પ્રાહુર્ભૂતાનિ પાપાનિ શામ્યન્તુ હરિતાનિ,
શત્રવઃ પરાહુમુખા ભવન્તુ સ્વાહા.

શ્રીમતે શાન્તિનાથાય, નમઃ શાન્તિવિધાયિને;
ત્રૈલોક્યસ્યામરાધીશ, -મુકુટાભ્યર્ચિતાંઘ્રયે ॥ ૧ ॥
શાન્તિઃ શાન્તિકરઃ શ્રીમાન્, શાન્તિ દિશતુ મે
શુરુઃ; શાન્તિરેવ સદા તેષાં, યેષાં શાન્તિગૃહે
ગૃહે ॥ ૨ ॥ ઉન્મૃષ્ટ-રિષ્ટ-હૃષ્ટ, -અહગતિ-હુઃસ્વ-
પ્ન-હુર્નિર્મિત્તાદિ; સંપાદિતહિતસંપ, -ત્રામત્ર-
હણું જયતિ શાન્તેઃ ॥ ૩ ॥ શ્રીસદ્ધજગજ્જ-
નપદ્મ, -રાજાધિપરાજસન્નિવેશાનામ્; ગોષ્ઠિકપુર-

४४२

मुञ्चयानां, व्याहुरण्यैव्याहुरेच्छान्तम् ॥ ४ ॥

श्रीश्रमणसंघस्य शान्तिर्लवतु. श्रीजन-
पदानां शान्तिर्लवतु. श्रीराजधियानां शान्ति-
र्लवतु. श्रीराजसन्निवेशानां शान्तिर्लवतु. श्री-
गोष्ठिकानां शान्तिर्लवतु, श्रीपौरमुञ्चयानां शा-
न्तिर्लवतु. श्रीपौरजनस्य शान्तिर्लवतु. श्री-
प्रभुलोकस्य शान्तिर्लवतु. ॐ स्वाहा, ॐ स्वाहा,
ॐ श्री पार्श्वनाथाय स्वाहा.

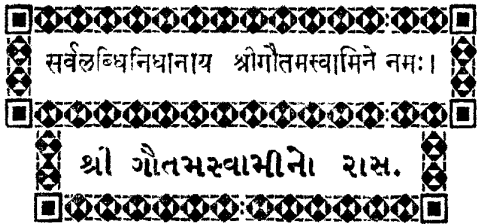
शेषा शान्तिः प्रतिष्ठा-यात्रा-स्नात्राद्यव-
सानेषु, शान्तिकलशं गृहीत्वा कुङ्कुम-चन्दन-
कर्पूरागुरु-धूपवास-कुसुमाञ्जलिसमेतः स्नात्र-
चतुष्पिकायां श्रीसंघसमेतः शुचिशुचिवपुः पुष्प-
वस्त्र-चन्दनाभरणालङ्कृतः पुष्पमालां कण्ठे
कृत्वा, शान्तिमुद्घोषयित्वा शान्तिपानीयं म-
स्तके हातव्यमिति.

૪૪૩

નૃત્યન્તિ નૃત્યં મણિપુષ્પવર્ષં, સૃજન્તિ
 ગાયન્તિ ચ મહ્નગલાનિ; સ્તોત્રાણિ ગોત્રાણિ
 પઠન્તિ મન્ત્રાન્, કલ્યાણભાજો હિ જિનાભિષેકે
 ॥ ૧ ॥ શિવમસ્તુ સર્વજગતઃ, પરહિતનિરતા
 ભવન્તુ ભૂતગણાઃ; દોષાઃ પ્રયાન્તુ નાશં, સર્વત્ર
 સુખી ભવતુ* લોકઃ ॥ ૨ ॥ અહં તિત્થયર-
 માયા, સિવાદેવી તુમ્હ નયર-નિવાસિની; અમ્હ
 સિવં તુમ્હ સિવં, અસિવોત્તમં સિવં ભવતુ
 સ્વાહા ॥ ૩ ॥ ઉપસર્ગાઃ ક્ષયં યાન્તિ, છિદ્યન્તે
 વિદ્યવદ્વયઃ; મનઃ પ્રસન્નતામેતિ, પૂજ્યમાને
 જિનેશ્વરે ॥ ૪ ॥ સર્વમંગલમાંગલ્યં, સર્વ-
 કલ્યાણકારણમ્ : પ્રધાનં સર્વધર્મણાં, જૈનં
 જયતિ શાસનમ્ ॥ ૫ ॥

* ‘ભવન્તુ લોકાઃ’ ઈતિ પાઠાન્તરમ્.

૪૪૪

: ભાષા :

વીર જિણેસર ચરણકમળ, કમલાકયવાસો;
 પણમવિ પભણિશું સામિ સાલ, ગાયમગુર રાસો;
 મણુ તણુ વયણુ એકંત કરવી, નિસુણો ભો ભવિયા!;
 જિમ નિવસે તુમ્હ દેહ ગેહ, ગુણગણ ગહગહીયા
 ॥ ૧ ॥ જંખૂદીવ સિરિ ભરહુખિત્ત, ખોણીતલ
 મંડણુ; મગધ દેસ સેણિય-તરેસ, રિહિ દલ ખલ
 ખંડણુ; ધણુવર ગુખખર ગામ નામ, જિહાં ગુણગણ
 સજગ્ન; વિખ વસે વસુભૂઈ તત્થ, જસુ પુહવી
 ભજગ્ન ॥ ૨ ॥ તાણુ પુત્ત સિરિ ઇંદિભૂઈ, ભૂવલય
 પસિહો; ચઉદ્દહ વિજગ્ન વિવિહ રૂવ, નારી રસ વિહો

૪૪૫

(લુહો); વિનય વિવેક વિચાર સાર, ગુણ ગણહ
 મનોહર; સાત હાથ સુપ્રમાણ દેહ, રૂપે રંભા વર ॥ ૩ ॥
 નયણ વયણ કર ચરણ, જિણવિ પંકજ જળે પાડિય;
 તેજે તારા ચંદ સૂર, આકાશ ભમાડિય; રૂપે મયણ
 અનંગ કરવિ, મેલિહો નિરધાડિય; ધીરમેં મેર ગંભીર
 સિંધુ, ચંગમચયચાડિય ॥ ૪ ॥ પેખવિ નિરવમ રૂપ
 જાસ, જણ જપે કિંચિય; એકાદ્રી કલિ ભીત ઈત્થ, ગુણ
 મેહલ્યા સંચિય; અહવા નિશ્ચે પુન્વ જન્મ, જિણવર
 ઈણ અંચિય; રંભા પડિમા ગૌરી ગંગ, રતિ હા ! વિધિ
 વંચિય ॥ ૫ ॥ નહિ બુધ નહિ ગુર કવિ ન કોઈ,
 જસુ આગલ રહિઓ; પંચસયા ગુણપાત્ર છાત્ર, હીડે
 પરવરિઓ; કરે નિરંતર યજ્ઞ કર્મ, મિથ્યામતિ મોહિય;
 ઈણ છલ હોશે ચરમ નાણ, દંસણહ વિસોહિય ॥ ૬ ॥

: વસ્તુ - છંદ :

જંબૂદીવહ જંબૂદીવહ, ભરહ વામંભિ; ખોણી-
 તલમંડળ મગધ દેસ, સેણિય નરેસર; વર ગુળ્મર
 ગામ તિહાં, વિંધ વસે વસુભૂઈ સુંદર; તસુ ભજન

૪૪૬

પુહવી સયલ, ગુણુગણુ રૂવ નિહાણુ; તાણુ પુત્ત
વિજ્ઞાનનિલગ્નો, ગોયમ અતિહિ સુગ્નણુ ॥ ૭ ॥

: ભાષા :

ચરમ જિણેસર કેવલનાણી, ચઉગ્વિહ સંઘ પઠઠા
જાણી; પાવાપુરી સામી સંપત્તો, ચઉગ્વિહ દેવ નિકાયે
જુત્તો ॥ ૮ ॥ દેવે સમવસરણુ તિહાં કીજે, જિણુ
દોઢે મિથ્યામતિ ખીજે; ત્રિભુવન-ગુરૂ સિંહાસણુ બઠઠા,
તતખિણુ મોહ દિગંતે પઠઠા ॥ ૯ ॥ ક્રોધ માન માયા
મદ પરા, જાયે નાહા જિમ દિન ચૌરા; દેવ દુંદુહિ
આકારો વાજે, ધર્મ નરેસર આવ્યા ગાજે ॥ ૧૦ ॥
કુસુમવૃષ્ટિ વિરયે તિહાં દેવા, ચોસઠ ઈંદ્ર જસુ માગે સેવા;
ચામર છત્ર શિરોવરિ સોહે, રૂપેહિ જિણુવર જગ સહુ
મોહે ॥ ૧૧ ॥ ઉવસમ રસભર ભરી વરસંતા, જોજન
વાણી વખાણુ કરંતા; જાણુવિ વદ્ધમાણુ-જિણુપાયા,
સુર નર કિન્નર આવે રાયા ॥ ૧૨ ॥ કાંતિ સમૂહે
ઝલઝલકંતા, ગયણુ વિમાણે રણુરણુકંતા; પેખવિ ઇંદ્રભૂઈ
મન ચિંતે, સુર આવે અમ્હ યજ્ઞ હોવંતે ॥ ૧૩ ॥

૪૪૭

તીરતરંડક જિમ તે વહતા, સમવસરણુ પુહતા ગહ-
ગહતા; તો અભિમાને ગાયમ જપે; ઈણિ અવસરે
કાપે તણુ કપે ॥ ૧૪ ॥ મૂઢ લોક અળણીઉં બોલે,
સુર જાણુંતા ઈમ કાંઈ ડોલે; મૂ આગળ કો જાણ
ભણીજે, મેરૂ અવર કિમ ઉપમા દીજે ॥ ૧૫ ॥

: વસ્તુ - છંદ :

વીર-જિણુવર વીર-જિણુવર નાણુ સંપન્ન, પાવા-
પુરી સુર મહિય પત્ત નાહ સંસાર તારણુ; તિહિં દેવેહિં
નિમ્મવિય સમવસરણુ બહુ સુખ-કારણુ, જિણુવર જગ
ઉજ્જોય કરે, તેજે કરી દિનકાર; સિંહાસણુ સામિય
હુઓ, હુઓ સુજય જયકાર ॥ ૧૬ ॥

: ભાષા :

તવ ચઢિઓ ઘણુ-માણુ ગજે, ઈંદિભૂઈ ભૂદેવ તો;
હુંકારો કરી સંચરિઓ. કવણુસુ જિણુવર દેવ તો;
જોજનભૂમિ સમોસરણુ, પેખવી પ્રથમારંભ તો; દહ
દિસિ દેમે વિબુધ વધૂ, આવંતી સુરરંભ તો ॥ ૧૭ ॥
મણિમય તોરણુ દંડ ધમ્મ, કાશીસે નવઘાટ તો; વૈર

૪૪૮

વિવર્જિત જંતુ ગણુ, પ્રાતિહારજ આઠ તો; સુર નર
 કિન્નર અસુરવર, ઈંદ્ર ઈંદ્રાણી રાય તો; ચિત્તે ચમકિય
 ચિંતવે એ, સેવંતા પ્રભુ પાય તો ॥ ૧૮ ॥ સહસ-
 કિરણુ સમ વીરજિણુ, પેખવી રૂપ વિશાળ તો; એહ
 અસંભવ સંભવે એ, સાચો એ ઈંદ્રિજળ તો; તો બોલાવે
 ત્રિજગગુરુ, ઈંદ્રભૂઈ નામેણુ તો; શ્રીમુખ સંશય સામી
 સવે, ફેડે વેદ પચ્છેણુ તો ॥ ૧૯ ॥ માન મેલ્હી મદ
 ઠેલી કરી, ભગતે નામે સીસ તો; પંચસયાશું વ્રત
 લીયો એ, ગાયમ પહિલો સીસ તો; અંધવ
 મંજમ સુણવિ કરી, અગનિભૂઈ આવેઈ તો; નામ
 લેઈ આભાસ કરે, તે પણ પ્રતિબોધેઈ તો ॥ ૨૦ ॥
 ઈણિ અનુક્રમે ગણુહર રયણુ, થાપ્યા વીર અગીઆર
 તો; તવ ઉપદેશે ભુવનગુરુ, સંજમશું વ્રત આર તો; બિહું
 ઉપવાસે પારણું એ, આપણુપે વિહરંત તો, ગાયમ
 સંજમ જગ સયલ, જય જયકાર કરંત તો ॥ ૨૧ ॥

: વસ્તુ - છંદ :

ઈંદ્રભૂઈ ઈંદ્રભૂઈ, ચઢિય ખડુમાન; હુંકારો કરી

૪૪૯

સંચરિઓ, સમવસરણુ પુહતો તુરંત; ઈહ સંસા
સામિ સવે, ચરમનાહ ફેડે કુરંત; બોધિબીજ
સંજય મને, ગોયમ ભવહ વિરત; દિક્ષ્ય લેઈ સિક્ષ્યા
સહિય, ગણહર પય સંપત્ત ॥ ૨૨ ॥

: ભાષા :

આજ હુઓ સુવિહારુ, આજ પચેલિમાં પુણ્ય
ભરો; દીઠા ગોયમસામી, જે નિય-નયણે અમિય
ભરો; સિરિ ગોયમ ગણહાર, પંચ સયા મુનિ પરિ-
વરિય; ભૂમિય કરીય વિહાર. ભવિયણુ જન પડિમોહ
કરે; સમવસરણુ મઝાર, જે જે સંસા ઉપજે એ;
તે તે પર ઉપગાર, કારણ પૂછે મુનિપવરો ॥ ૨૩ ॥
જિહાં જિહાં દીજે દિક્ષ્ય, તિહાં તિહાં કેવલ ઉપજે
એ; આપ ક-હે આણહુંત, ગોયમ દીજે દાન ધમિ;
ગુર ઉપર ગુરભત્તિ, સામિય ગોયમ ઉપનીય; ઈણુ
છલ કેવલનાણુ, રાગજ રાણે રંગ ભરે ॥ ૨૪ ॥
જે અષ્ટાપદ શૈલ, વંદે ચઢી ચઢિવીશ જિણુ; આતમ-
લખિધવસેણુ, ચરમસરીરી સોઈ મુનિ; ધ્યય દેસણુ

૪૫૦

નિમુણેઈ, ગોયમ ગણહર સંચલિઓ; તાપસ પત્રસ-
 એણ, તો મુનિ દીડો આવતો એ ॥ ૨૫ ॥ તવ-
 સોસિય નિય અંગ, અમ્હ શક્તિ નવિ ઉપજો એ;
 કિમ ચદશે દદ-કાય, ગજ જિમ દિસે ગાજતો એ;
 ગિરઓ એણે અભિમાન; તાપસ જો મન ચિતવે
 એ; તો મુનિ ચદ્યો વેગ, આલંબવિ દિનકર કિરણ
 ॥ ૨૬ ॥ કંચણ મણિ નિષ્પન્ન, દંડ કલસ ધંજવડ
 સહિય; પેખવિ પરમાણુંદ, જિણહર ભરહેસર મહિય;
 નિય નિય કાય પ્રમાણ, ચઉદિસિ સંઠિઅ જિણહ
 મિજ; પણમવિ મન ઉલ્લાસ, ગોયમ ગણહર તિહાં
 વસિય ॥ ૨૭ ॥ વચરસામીતો જીવ, તિર્યગ્જૂલક
 દેવ તિહાં; પ્રતિઓધે પુંડરીક, કંડરીક અધ્યયન ભણી;
 વગતા ગોયમસામી, સવિ તાપસ પ્રતિઓધ કરે; લેઈ
 આપણે સાથ, ચાલે જેમ જૂથાધિપતિ ॥ ૨૮ ॥ ખીર
 ખાંડ ધૂત આણી, અમિઅ વૂઠ અંગુઠ ઠવે; ગોયમ
 એકણ પાત્ર, કરાવે પારણું સવે; પંચસયા શુભ ભાવ,
 ઉજ્જવલ ભરીયો ખીર મીસે; સાચા ગુરૂ સંજોગ, કવલ તે

૪૫૧

કેવલરૂપ હુઆ ॥ ૨૯ ॥ પંચસયા જિણુનાહ, સમ-
વસરણુ પ્રાકાર ત્રય; પેખવિ કેવલનાણુ, ઉપત્તૂં ઉજ્જમેય
કરે; જાણે જિણુવિ પીયૂષ, ગાજંતી ઘણુ મેઘ જિમ;
જિણુ-વાણી નિસુણેઈ, નાણી હુઆ પંચસયા ॥ ૩૦ ॥

: વસ્તુ - છંદ :

ઈણે અનુક્રમે ઈણે અનુક્રમે, નાણુસંપન્ન; પત્રરહ
સય પરિવરિય, હરિય દુરિય જિણુનાહ વંદઈ;
જાણુવિ જગગુરૂ વયણુ, તિહ નાણુ અપ્પાણુ નિંદઈ;
ચરમ જિણેસર ઈમ ભણુઈ, ગાયમ ! મ કરીસ ખેઉ;
છેહી જઈ આપણુ સહી, હોસું તુલ્લા ખેઉ ॥ ૩૧ ॥

: ભાષા :

સામિઓ એ વીર-જિણુંદ, પૂનિમ ચંદ જિમ
ઉલ્લસિઅ; વિહરિઓ એ ભરહવાસમ્મિ, વરિસ બહુંતેર
મંવસિઅ; ઈવતો એ કણુય પઉમેસુ, પાય-કમલ સંઘહિ
સહિઅ; આવિઓ એ નયણુણુંદ, નયર પાવાપુરી સુર
મહિય ॥ ૩૨ ॥ પેસિઓ એ ગાયમ-સામી, દેવશર્મા
પ્રતિખોધ કએ; આપણો : એ ત્રિશલાદેવી, -નંદન પહોતો

૪૫૨

પરમપએ; વળતાં એ દેવ આકાસ, પેખવિ જાણીય જિજ્ઞ
 સમે એ; તો મુનિ એ મન વિખવાદ, નાદ ભેદ જિમ ઉપનો
 એ ॥ ૩૩ ॥ કુણુ સમો એ સામિય દેખી, આપ કન્હેં હું
 ટાળિઓ એ; જાણુંતો એ તિહુઅણુનાહ, લોક વિવહાર
 ન પાલિઓ એ; અતિ ભલું એ કીધલું સામિ, જાણીયું
 કેવલ માગશે એ; ચિંતવિયું એ જાળક જેમ, અહવા કેડે
 લાગશે એ ॥ ૩૪ ॥ હું કિમ એ વીરજિજ્ઞંદ, ભગતે
 ભોળો ભોળવ્યો એ; આપણો એ અવિહડ નેહ, નાહ !
 ન સંપે સાચવ્યો એ; સાચો એ તુંહી વીતરાગ, નેહ ન
 જેણે લાલિઓ એ; ઇણુ સમે એ ગાયમ ચિત્ત, રાગ
 વેરાગે વાળીઓ એ ॥ ૩૫ ॥ આવતું એ જે ઉલટ,
 રહેતું રાગે સાહિડિં એ; કેવળું એ નાણુ ઉપ્પત્ત, ગાયમ
 સહેજે ઉમાહિઓ એ; તિહુઅણુ એ જય-જયકાર,
 કેવળ મહિમા સુર કરે એ; ગણુહર એ કરય વખાણુ,
 ભવિયણુ ભવ ઈમ નિસ્તરે એ ॥ ૩૬ ॥

: વસ્તુ - છંદ :

પદમ ગણુહર પદમ ગણુહર, વરિસ પ્રયાસ;

૪૫૩

ગિહિવાસે મંવસિય, તીસ વરિસ સંજમ વિભૂસિય;
સિરિ કેવલનાણુ પુણુ, આર વરિસ તિહુયણુ નમંસિય;
રાયગિહિ-નયરીહિ ઠવિચ, આણુવઘ વરિસાઉ; સામી
ગોયમ ગુણુનિલો, હોશે શિવપુર ઠાઉ ॥ ૩૭ ॥

: ભાષા :

જિમ સહકારે કાયલ ટહુકે, જિમ કુસુમ-વને
પરિમલ મહકે, જિમ ચંદન સુગંધ-નિધિ; જિમ
ગંગાજળ લેહરે લહકે, જિમ કણુયાયલ તેજે ઝલકે, તિમ
ગોયમ સૌભાગ્ય નિધિ ॥ ૩૮ ॥ જિમ માનસરોવર
નિવસે હંસા, જિમ સુરવર સિરિ કણુયવતંસા, જિમ
મહુયર રાજ્ય વનં; જિમ રચણુાયર રચણે વિલસે, જિમ
ઝાંખર તારા-ગણુ વિકસે, તિમ ગોયમ ગુણુ કેલિ વને
॥ ૩૯ ॥ પૂતમ નિસિ જિમ સસહર સોહે, સુરતર
મહિમા જિમ જગ મોહે, પૂરવ દિસિ જિમ સહસકરો;
પંચાનન જિમ ગિરિવર રાજે, નરવઘ ઘર જિમ મયગલ
ગાજે, તિમ જિતશાસન મુનિપવરો ॥ ૪૦ ॥ જિમ
સુરતર વર સોહે શાખા, જિમ ઉત્તમ મુખ મધુરી બાખા,

૪૫૪

જિમ વન કેતકી મહમહે એ; જિમ ભૂમિપતિ ભુયગલ
 ચમકે, જિમ જિનમંદિર ઘંટા રણકે, તિમ ગોયમ
 લખ્ધે ગહ ગહે એ ॥ ૪૧ ॥ ચિંતામણિ કર ચદિઓ
 આજ, સુરતરે સારે વંછિત કાજ, કામકુંભ સવિ વશ
 હુઆ એ; કામગવી પૂરે મન કામિય, અષ્ટ-મહાસિદ્ધિ
 આવે ધામિય, સામિય ગોયમ અણસરો એ ॥ ૪૨ ॥
 પણવફખર પહેલો પભણીજે, માયાખીજ શ્રવણ નિસુ-
 ણીજે, શ્રીમતી શોભા સંભવે એ; દેવહ ધૂરિ અરિહંત
 નમીજે, વિનય-પહુ ઉવળ્જાય થુણીજે, ઇણ મંત્રે
 ગોયમ નમો એ ॥ ૪૩ ॥ પુર પુર વસતાં કાંઈ
 કરીજે?, દેશ દેશાંતરે કાંઈ ભમીજે?, કવણ કાજ આયાસ
 કરો ?; પ્રહ ઉડી ગોયમ સમરીજે, કાજ સમગ્રહ
 તતખણ સીએ, નવનિધિ વિલસે તાસ ઘરે ॥ ૪૪ ॥
 ચઉદહ સય પારોત્તર વરસે, ગોયમ ગણહર કેવલ દિવસે,
 કિઉં કવિત્ત ઉપગાર પરો; આદેહિ મંગલ એહ પભણીજે,
 પરવ મહોન્છવ પહિલો લીજે, ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ કલ્યાણ કરો
 ॥ ૪૫ ॥ ધન્ય માતા જિણે ઉદરે ધારયા, ધન્ય પિતા

૪૫૫

જિણુ કુલ અવતરિયા, ધન્ય સદ્ગુરૂ જિણે દિફ્ફિખયા એ;
 વિનયવંત વિદ્યાભંડાર, જસ ગુણ કોઈ ન લખ્ખે પાર,
 વિદ્યાવંત ગુરૂ વિનવે એ; ગૌતમસ્વામીના રાસ
 ભણીજે, ચઉગ્ગિહ સંઘ રલિયાયત કીજે, ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ
 કલ્યાણ કરે ॥ ૪૬ ॥

ઇતિ શ્રી ગૌતમસ્વામીના રાસ સંપૂર્ણ.

શ્રી ગૌતમાષ્ટક-છંદ.

વીર જિનેશ્વર કેરો શિષ્ય, ગૌતમ નામ જપો નિશદ્વિશ;
 જો કીજે ગૌતમનું ધ્યાન, તો ઘર વિલસે નવે નિધાન. ૧
 ગૌતમ નામે ગયવર ચઢે, મન વાંછિત હેલા સંપજે;
 ગૌતમ નામે નાવે રોગ, ગૌતમ નામે સર્વ સંજોગ. ૨
 જો વૈરી વિરૂધ્ધા વંદ્યા, તસ નામે નાવે દ્વંદ્વા;
 ભૂત પ્રેત નવિ છંડે પ્રાણુ, તે ગૌતમનાં કરૂં વખાણુ. ૩
 ગૌતમ નામે નિર્મળ કાય, ગૌતમ નામે વાઘે આય;
 ગૌતમજિન-શાસન શણુગાર, ગૌતમ નામે જય જયકાર. ૪

૪૫૬

શાલ દાલ સુરહાં ધૃત ગોળ, મનવંછિત કાપડ તંબોળ;
 ઘરે સુઘરણી નિર્મલ ચિત્ત, ગૌતમ નામે પુત્ર વિનીત. ૫
 ગૌતમ ઉદયો અવિચલ ભાણુ, ગૌતમ નામ જપો જગ જાણુ;
 મ્હોટાં મંદિર મેરે સમાન, ગૌતમ નામે સફળ વિહાણુ. ૬
 ઘર મયગલ ઘોડાની જોડ, વાર પહોંચે વંછિત કોડ;
 મહીયલ માને મ્હોટા રાય, જો તૂટે ગૌતમના પાય. ૭
 ગૌતમ પ્રણમ્યાં પાતિક ટળે, ઉત્તમ નરની સંગત મળે;
 ગૌતમ નામે નિર્મળ જ્ઞાન, ગૌતમ નામે વાઘે વાન. ૮
 પુણ્યવંત અવધારો સહુ, ગુરુ ગૌતમના ગુણુ છે બહુ;
 કહે લાવણ્યસમય કર જોડ, ગૌતમ તૂટે સંપત્તિ કોડ. ૯

શ્રી નવકાર મહામંત્ર-માહાત્મ્ય દર્શક-છંદ.

સમરો મંત્ર લલો નવકાર, એ છે ચૌદ પૂરવનો સાર;
 એના મહિમાનો નહીં પાર, એનો અર્થ અનંત અપાર. ૧
 સુખમાં સમરો દુઃખમાં સમરો, સમરો દિવસ ને રાત;
 જીવતાં સમરો મરતાં સમરો, સમરો સહુ સંઘાત. ૨

યૈંગી સમરે ભોગી સમરે, સમરે રાજા રંક;
દેવો સમરે દાનવ સમરે, સમરે સુખ નિઃશંક. ૩
અડસઠ અક્ષર એના જાણો, અડસઠ તીરથ સાર;
આઠ સંપદાથી પરમાણો, અડ સિદ્ધિ દાતાર. ૪
નવ પદ એનાં નવ નિધિ આપે, ભવોભવનાં દુઃખ કાપે;
વીર વચન જો હૃદયે વ્યાપે, પરમાત્મ પદ આપે. ૫

वीणाडोडिलकम्भुशण्डनिकरं वाणी यदीयाडमला,
 माधुर्येण निगाय याडम्भुहलवं घोषेण गणरवमः
 गन्धर्वास्त्रिदिवौकसश्च सरसं गानेन पद्मदिष्टु,
 भक्त्या तं प्रणमामि वीरविजयोपाध्यायमहोबिह १
 विद्वद्वृन्दमुत्तरय मुद्रणमहद्वैदुष्यमुद्रावरः,
 श्रेष्ठानुष्ठितदुष्कृतघ्नतपसा ज्वालिष्ठधामा गुरुः
 मोहध्वान्तनिशीढनेत्रजनताकारुण्यकल्पद्रुमः,
 कल्याणं तनुतां कृताक्षविजयः श्रीदानसूरीधरः १

૪૫૮

સુરાસુરાગ્રીશતેષિત-

ભગવચ્છીમદ્વર્ધ્વમાનસ્વામિપાદપદ્મેભ્યો નમઃ

સિદ્ધાચલ-મહાતીર્થાદિ સ્તવનાવલી.

આઠમો-વિભાગ.

શ્રી ઋષભદેવ - શ્રી મહાવીરસ્વામી અને

સામાન્ય જિન-સ્તવન પદો.

વૈરાગ્ય-જનક અને ઉપદેશક પદો, જિન-

વધાઈ તથા મેળાવડા પ્રસંગે ગાવાનું

મંગળાચરણ.

[૧]

[રાગ-ગોડ સારંગ તથા પૂર્વી.]

પંસારી કર લીજે, ઈશ્વરસ ભગવાન!; ચઢત
 શિખા શ્રેયાંસકુમરકી, માનું નિરમલ ધ્યાન ॥ પંસારી૦
 ॥ ૧ ॥ ટેક ॥ મેં પુરુષોત્તમ-કરકી ગંગા, તું તો ચરન

૪૫૬

નિદાન; ઇતિ ગંગા અંચર તરજનકું, માનું ચલી અસમાન
 ॥ પસારી૦ ॥ ૨ ॥ કીધો વિધુ-ગિંચ સુધાશું ચાહત,
 આપ મધુરતા માન; કીધો દાયકકી પુણ્ય-પરંપર, દાખત
 સરગ વિમાન ॥ પસારી૦ ॥ ૩ ॥ પ્રભુ-કરેં ઇશ્વરસ
 દેખી કરત હૈ, ઐસી ઉપમા જન; જશ કહે ચિત્ત વિત્ત
 પાત્ર મિલાવે, યું ભવિકું જિન-જાન ॥ પસારી૦
 ॥ ૪ ॥

[૨]

દેખો માર્ઘ ! આજ ઋષભ ઘર આવે, રૂપ
 મનોહર જગદાનંદન, સગહી કે મન ભાવે-દેખો
 માર્ઘ ! ॥ ૧ ॥ કેઈ મુક્તાઈળ થાળ વિશાળા, કેઈ
 મણિ માણિક્ય ભાવે-દેખો ॥ ૨ ॥ હય ગય રથ
 પાયક જહુ કન્યા, પ્રભુજીકું વેગે વધાવે-દેખો ॥ ૩ ॥
 શ્રી શ્રેયાંસકુમાર દાનેશ્વર, ઇશ્વરસ વહોરાવે-દેખો ॥
 ૪ ॥ ઉત્તમ દાન દીએ અમૃતફલ, સાધુ કીર્તિ
 ગુણ ગાવે-દેખો ॥ ૫ ॥

૪૬૦

[૩]

[રાગ-ગોડી સારંગ.]

(વિમલાચલ પેર દાદાની અજળ જટા-એ દેશી.)

તુહારે શિર રાજત અજળ જટા, ધારયે માનું
 ગયન ન ધારત, સીસ સણુગાર છટા ॥ તુહારે૦
 ॥ ૧ ॥ ક્યું ગંગા અમરી સસુર સેવત, યમુના
 ઉભય તટા; ગિરિવર શિખરે એહ અનોપમ, ઉત્ત
 મેધ ઘટા ॥ તુહારે૦ ॥ ૨ ॥ કૈસે બાલ લગે ભવી
 ભવજલ, તારત અતિ વિકટા; હરિ કહે જસ પ્રભુ
 ઋષભ રખો એ, હમહિ અતિ ઉલટા ॥ તુહારે૦ ॥ ૩ ॥

[૪]

[રાગ-આઈ વસંત બહાર.]

આદિજિનંદ દયાલ હો, મેરી લાગી લગનવા
 ॥ એ ટેકે ॥ વિમલાચલ મંડન દુઃખ ખંડન, મંડન
 ધર્મ વિસાલ હો ॥ મેરી૦ ॥ ૧ ॥ વિપધર મોર
 ચાર કામિજન, દરિસન કર નિહાલ હો ॥ મેરી૦

૪૬૧

॥ ૨ ॥ હું અનાથ તું ત્રિભુવનનાથ, કર મેરી
સંભાલ હો ॥ મેરી૦ ॥ ૩ ॥ આતમ આનન્દ
કંદકે દાતા, ત્રાતા પરમ દયાલ હો ॥ મેરી૦ ॥ ૪ ॥

[૫]

[રાગ-આશાવરી]

મનુષ્યારા મનુષ્યારા, રિખવદેવ-મનુષ્યારા મનુ-
ષ્યારા ॥ ઐ આંકણી ॥ પ્રથમ તીર્થકર પ્રથમ નરેસર,
પ્રથમ યતિવ્રત ધારા-રિખવદેવ૦ ॥ ૧ ॥ નાભિરાયા
મરદેવીકા નંદન, જુગલાધર્મ નિવારા-રિખવદેવ૦ ॥ ૨
॥ કેવળ લઈ પ્રભુ મુગતે પોહોતા, આવાગમન નિવારા-
રિખવદેવ૦ ॥ ૩ ॥ આનંદધન પ્રભુ ! ઇતિની
વિનતિ, આ લવ પાર ઉતારા-રિખવદેવ૦ ॥ ૪ ॥

[૬]

[રાગ-કલ્યાણ.]

માઈ ! મેરો મન તેરો નંદ હરે ॥ ઐ

૪૬૨

આંકણી ॥ કંચનવરણુ કમલ દલ લોચન, નિરખત નેન
 હરે ॥ માર્છિં ॥ ૧ ॥ પંચ વરણુ મનહરન ધરન
 પર, ઠમ ઠમ પાઉં પરે; રતન જડિત કંચન ધુવરિયાં,
 રણુ ઝુણકાર કરે ॥ માર્છિં ॥ ૨ ॥ હલત લસત મુગતા-
 ફલ માલા, પીત વરન ઉપરે; માનુ ચુલ્લ હીમવંત શિખરસેં,
 ગંગ પ્રવાહ ઝરે ॥ માર્છિં ॥ ૩ ॥ ધન્ય ત્રિશલાદે
 બાવ્ય તિહારો, તું ત્રિહુ-ભુવન શિરે; તિન ભુવનકા
 નાયક તેરે, આંગનમેં વિચરે ॥ માર્છિં ॥ ૪ ॥

[૭]

મહાવીર ચરનમેં જાય, મેરો મન લાગી રહ્યો
 મહાવીર; વીર ચરનમેં જાય — મેરો મન ॥ એ
 આંકણી ॥ સિદ્ધારથ કુલ નંદન એસો, રાની ત્રિશ-
 લાદે માય ॥ મેરો ॥ ૧ ॥ જનમત હી પ્રભુ
 મેર કપાયો, સંશય દિયો હૈ મિટાય ॥ મેરો ॥ ૨ ॥
 ક્ષત્રિયકુંડ પ્રભુ જનમ લિયો હૈ, મુગતિ પાવાપુરી જાય

૪૬૩

॥ મેરે૧૦ ॥ ૩ ॥ જિને ક્યુ ખ્યાયા તિને ફલ પાયા,
ચંદ્રકીરત ગુન ગાય ॥ મેરે૧૦ ॥ ૪ ॥

[૮]

[આઈ વસંત બહાર-એ દેશી.]

વીરજિનંદ કૃપાલ હો, તું મુજ મન ભાયા-
એ ટેક ॥ તેરે ખિન કૌન અધમ ઉદ્ધારણુ, વારણુ
મિથ્યા બલ હો ॥ તું મુજ૦ ॥ ૧ ॥ અચન
સુધારસ તુમ જગ પ્રગટે, ગટકે ભવિજલ લાલ હો
॥ તું મુજ૦ ॥ ૨ ॥ આતમ આનંદસ ભર
લીનો, અજર અમર અકાલ હો ॥ તું મુજ૦ ॥ ૩ ॥

[૯]

બલીહારી બડિં વારી, મહાવીર તોરી સમો-
સરણુકી બલીહારી ॥ એ આંકણી ॥ ત્રણ ગઢ
ઉપર તપ્ત વિરાજે, ખેડી છે પર્ષદા ભારી-મહાવીર૦
॥ ૧ ॥ વાણી જોજન સહુ કોઈ સાંભળે, તાર્યાં

૪૬૪

છે નર ને નારી-મહાવીર૦ ॥ ૨ ॥ આનન્દધન
પ્રભુ એણી પેરે બોલે, આવા ગમન દે નિવારી-
મહાવીર૦ ॥ ૩ ॥

[૧૦]

સોહૈ સોરન ગાતી, સંગાતી સોહૈ સોરન ગાતી
॥ એ આંકણી ॥ સંગીત બંધ ગત થેઈ તતા
થેઈ થેઈ, નાચે નાટક સાથી ॥ સંગાતી૦ ॥ ૧ ॥
બળવે મૃદંગ બાવે ધા ધા કીટધા ધા ધા કીટધા,
ધપ મપ ધુની જાતી ॥ સંગાતી૦ ॥ ૨ ॥ તા
ધી લાંગ ધુન કીટ કીટ ધન કીટ, ધિના કીટધા
ધિના કીટધા ધિના કીટધા ધાતી ॥ સંગાતી૦
॥ ૩ ॥ જનમ સમયે જિન જનન આન સખ,
શિખર શૈલ જાતી ॥ સંગાતી૦ ॥ ૪ ॥ સુરા-
સુરેન્દ્ર સખ ચલે બાલ મિલ, ગાતી બજાતી આતી
॥ સંગાતી૦ ॥ ૫ ॥

૪૬૫

[૧૧]

(રાગ-કાનડો)

દરિસન પ્રાણજીવન મોહે દીજે ॥ દરિસન૦
 ॥ ઐ આંકણી ॥ બિન દરિસન મોહે કલ ન પરત
 હે, ૧તરફ તરફ તનુ રહીજે ॥ દરિસન૦ ॥ ૧ ॥
 કહા કહું કછુ કહત ન આવત, ૩બિન કહિયાં કિમ
 રીજે?; ૪સમજાયો સખિ! જાય મનાયો, આપ હી આપ
 પતીજે ॥ દરિસન૦ ॥ ૨ ॥ ૫દેવર દેરાની સાસુ
 જોઠાની; યું સગ હી મિલ ખીજે; આનંદધન બિન
 પ્રાન ન રહે છિન, ૬કોટી જતન કર લીજે ॥ દરિ-
 સન૦ ॥ ૩ ॥

[૧૨]

(રાગ-ધનાશ્રી અથવા ગુજરી)

જિન! તેરે ચરનકી સરન ગ્રહું-ઐ ટેક ॥

૧-તલફ તલફ. ૨-દીજે. ૩-બિન સેન ક્યું જીજે.
 ૪-સો હુ ખાઈ સખી કાહુ મનાવો. ૫-દેવર. ૬-કોટી
 જતન જો કીજે. આ પ્રમાણે પાઠભેદ પણ હેખાય છે.

૪૬૬

હૃદય કમલમેં ધ્યાન ધરત હું, શિર તુજ આણુ વહું
 ॥ જિન!૦ ॥ ૧ ॥ તુજ સમ ખોળ્યો દેવ ખલ-
 કમેં, પેખ્યો નાહિ કબહું; તેરે ગુણનકી જયું જપમાલા,
 અહનિશિ પાપ દહું ॥ જિન!૦ ॥ ૨ ॥ મેરે
 મનકી તુમ સગ્ગ જનો, ક્યા મુખ બહોત કહું ?;
 કહે જસવિજય કરો ત્યું સાહિગ!, જયું ભવ-દુઃખ
 ન લહું ॥ જિન!૦ ॥ ૩ ॥

[૧૩]

(રાગ-સૂરતિ ટોડી)

પ્રભુ! તો સમ અવર ન કોઈ ખલકમેં ॥
 એ ટેક ॥ હરિ હર પ્રત્તા વિગૂતે સો તો, મદન જલ્યો
 તેં પલકમેં-પ્રભુ ॥ ૧ ॥ જ્યું જલ જગમેં અગન
 ખજાવત, વડવાનલ સો પીયે પલકમેં-પ્રભુ ॥ ૨ ॥
 અનંદધન પ્રભુ વામા રે નંદન, તેરી હામ ન હોત
 દલકમેં-પ્રભુ ॥ ૩ ॥

૪૬૭

[૧૪]

(રાગ-માલકોશ.)

ક્યું કર ભક્તિ કરે પ્રભુ તેરી-ક્યું કર૦ ॥
 ક્રોધ લોભ મદ માન વિષય રસ, છાંડત ગેલ ન મેરી-
 ક્યું કર૦ ॥ ૧ ॥ કર્મ નયાવે તિમ હી નાયત, માયા-
 વશ નટ ચેરી-ક્યું કર૦ ॥ ૨ ॥ દષ્ટિરાગ દ્રઢ બંધન
 આંધ્યો, નિવસન ન લહી સેરી-ક્યું કર૦ ॥ ૩ ॥ કરત
 પ્રશંસા સઘ મિત્ર અપની, પરનિદા અધિકેરી-ક્યું કર૦
 ॥ ૪ ॥ કહત માન જિન-ભાવ ભગતિ જિન, શિવ-
 ગતિ હોત ન નેરી-ક્યું કર૦ ॥ ૫ ॥

[૧૫]

(રાગ-માઠ, તાલ-હીય.)

નિરંજન યાર ! માહે કેસે મિલેગે ?-નિરં-
 જન૦ ॥ એ ટેક ॥ દૂર દેખું મેં દરીઆ કુંગર, ઉંચે
 બાદલ નીચે જમીયું તલે-નિરંજન૦ ॥ ૧ ॥ ધરતીમેં

૪૬૮

૧દૂંદૂં તિહાં ન પીછાનું, અગ્નિ રલહું તો મેરી દેહ જલે-
નિરંજન૦ ॥ ૨ ॥ આનંદધન કહે જસ સુતો આતાં,
યેહી મિલે તો મેરો ફેરો ટલે-નિરંજન૦ ॥ ૩ ॥

[૧૬]

(રાગ-રામઘી.)

ક્યારે મુને મિલશે? માહરો ઝસંત!
૪સનેહી-ક્યારે૦ ॥ ૫સંત! સનેહી દસુરીજન
ઉપાખે, રાખે ન ધીરજ દેહી-ક્યારે૦ ॥ ૧ ॥
જન જન આગલ અંતરગતની, વાતલડી કહું ૧૦કેહી?
-ક્યારે૦ ॥ ૨ ॥ ૧૧આનંદધન પ્રભુ વૈદ્ય વિયોગે,
કિમ જીવે મધુ મેહી?-ક્યારે૦ ॥ ૩ ॥

૧-ધડુતા ન પીછાનું. ૨-સહું. આ પ્રમાણે પાઠભેદ પાલ
છે. ૩-હે સંત પુરૂષો. ૪-મારે શુદ્ધ સ્વરૂપ. ૫-હે સતો.
૬-સગા, સ્વજન. ૭-વિરહે, વિના. ૮-પ્રાણી. ૯-મનની.
૧૦-કેટલી. ૧૧-આનંદરાશિ ભગવાન રૂપ (કુશળ) વૈદ્યના
વિયોગેજીને મધુ પ્રમેહ થયેલ હોય તે કેવી રીતે જીવી શકે?

૪૬૯

[૧૭]

(રાગ-કાશી હુમરી.)

નાવરીયા મેરા કૌન ઉતારે ખેડા પાર ? ॥
 એ અંચલી ॥ યહ સંસાર સમુદ્ર ગંભીરા, કિસ-
 ખિધ ઉતરંગા પાર-નાવરીયા ॥ ૧ ॥ રાગ દ્વેષ
 દોય નહિયાં અહત હૈ, બ્રમર ફિરત ગતિ ચાર-નાવ-
 રીયા ॥ ૨ ॥ ઋષભદાસકો દરિસન ચાહીએ,
 વિનતડી અવધાર-નાવરીયા ॥ ૩ ॥

[૧૮]

(રાગ-દેવગંધાર.)

દેખો મારી ! અજખ રૂપ જિનશકો-દેખો ॥
 ॥ એ ટેક ॥ ઉતકે આગે ઓર સખહુકો, રૂપ લાગે
 મોહે ફીકા-દેખો ॥ ૧ ॥ લોચન કરના અમૃત
 કચોલે, મુખ મોહે અતિ નીકા-દેખો ॥ ૨ ॥
 કવિ જસવિજય કહે યું સાહિબ, નેમજી ત્રિભુવન
 ટીકા-દેખો ॥ ૩ ॥

૪૭૦

[૧૯]

એ અરણ મોરી સઘ્યાં, મોહે તાર લીજે
 બધ્યાં-એ અરણ ॥ એ ટેક ॥ ઈન કરમોં કે
 વસ હોય કે, મેં ભટક્યો અતુર ગતિ મધ્યાં; ઈન
 કેહ વાર લધ્યાં-મોહે ॥ ૧ ॥ મેં તારણ તરણ
 સુનો હૈ, મેં આયો અરણ ગ્રહ્યાં; દૂજો નાહી જનતું
 સઘ્યાં-મોહે ॥ ૨ ॥ હિતકરકે દાસ નિહારો,
 કર-જોડ પડત મૈં પધ્યાં; શિવ ક્યું ન દેત સઘ્યાં-
 મોહે ॥ ૩ ॥

વૈરાગ્ય-જનક પદો.

[૨૦]

(રાગ-કેરવો.)

સમજ પરી મોહે સમજ પરી, જગ માયા
 સખ જૂડી-મોહે સમજ પરી ॥ એ આંકણી ॥ કાલ
 કાલ તું કયા કરે મૂરખ, નાંહી ભરસા પલ એક ઘડી
 ॥ મોહે ॥ ૧ ॥ ગાફિલ છિન બર નાંહી રહો તુમ,

૪૭૧

શિર પર ધુમે તેરે કાલ અરી ॥ મોહોં ॥ ૨ ॥
 ચિદાનંદ એ વાત હમારી પ્યારે!, જાણો મિત્ત !
 મનમાંહે ખરી ॥ મોહોં ॥ ૩ ॥

[૨૧]

(રાગ-ધન્યાશ્રી.)

કૌન કિસીકો મિત્ત જગતમેં, કૌન કિસીકો
 મિત્ત ?; માત તાત ઔર જાત સમજનસેં, કાંઈ રહત
 નિચિત્?—જગતમેં ॥ ૧ ॥ સર્માહિ અપને સ્વારથકે
 હૈ, પરમારથ નહિ પ્રીત; સ્વારથ વિણુસે સગો ન હોસી,
 મિત્તા ! મનમેં ચિત્—જગતમેં ॥ ૨ ॥ ઊઠ ચલેગો
 આપ એકીજો, તુંહી તું સુવિદિત; કો નહિ તેરો તું
 નહિ કિસકો, એહ અનાદિ રીત—જગતમેં ॥ ૩ ॥
 તાતેં એક ભગવાન ભજનકી, રાખો મનમેં ચિત્;
 જ્ઞાનસાર કહે યહ ધનાશરી, ગાયો આતમ ગીત—
 જગતમેં ॥ ૪ ॥

૪૭૨

ઉપદેશક-પદ.

[૨૨]

(રાગ-ધન્યાશ્રી.)

ચેત તું ચતુર સુખણ-ચેતન, ચેત તું ચતુર
 સુખણ; ભૂલી ગયો તું જ્ઞાન-ચેતન, ચેત તું ચતુર
 સુખણ ॥ એ આંકણી ॥ મદન કોદ્રવા અણુશોધી
 ખાધા, ગયું દિસે તુજ નાણુ ॥ ચેતન૦ ॥ ૧ ॥
 વસ્તુ-ધર્મ અજ્ઞતો ભાસે, એ તુજ ઋદ્ધિ હાણુ ॥
 ચેતન૦ ॥ તુજ માન્યતા મનુષ્ય જીંદગી, વિષયાસક્ત
 ગુલતાન ॥ ચેતન૦ ॥ ૨ ॥ પ્રાપ્તે જગના જીવો દિસે,
 બાલ ચેષ્ટાનું જ્ઞાન ॥ ચેતન૦ ॥ સુસંતોષી ગોળી
 કરવી, એ કેમ નહી તુજ સાન ? ॥ ચેતન૦ ॥ ૩ ॥
 અજ્ઞાની આભાષ સંભાષે, કર્મ બંધનની ખાણુ ॥
 ચેતન૦ ॥ મોહ મદિરા જાકે વિકલ્પો, શુધ બુધ લીધી
 તાણુ ॥ ચેતન૦ ॥ ૪ ॥ ગણ્યા ગાંડ્યા આયુષ્ય
 દિવસો, મિથ્યા પ્રવૃત્તિ કરે લ્હાણુ ॥ ચેતન૦ ॥ શું સુખે
 તુજ નિદ્રા આવે, શું સુખે મોજ માણુ ॥ ચેતન૦ ॥

૪૭૩

૫ ॥ આમ છતાં પણ તુજ પ્રવૃત્તિ, સુધરી નહીં હે
 અન્નણુ ! ॥ ચેતન૦ ॥ હા ! હા ! મૂરખતા તુજ કેવી,
 પરભવ સોચ ન આણુ ॥ ચેતન૦ ॥ ૬ ॥ ધન
 ત્રીયાદિક અંતર્દષ્ટે, ઐશ્વર્ય સુખ પ્રમાણુ ॥ ચેતન૦ ॥
 પૂન્યાઈ ખાઈ પૂર્ણ પસ્તાઈ, ઘસી કર જઈશ અનાણુ ॥
 ચેતન૦ ॥ ૭ ॥

[૨૩]

(રાગ-આશાવરી.)

ખેર ખેર નહીં આવે, અવસર-ખેર ખેર નહીં
 આવે ॥ યહુ ટેક ॥ જ્યું જાણે ત્યું કર લે ભલાઈ,
 જનમ જનમ સુખ પાવે-અવસર૦ ॥ ૧ ॥ તન
 ધન જોખન સળહી જૂઠો, પ્રાણ પલકમેં જાવે-અવ-
 સર૦ ॥ ૨ ॥ તન છુટે ધન કૌન કામ કા ? કાયકું
 કૃપણ કહાવે-અવસર૦ ॥ ૩ ॥ જાકે દિલમેં સાચ
 ખસત હૈ, તાકું જૂઠું ન ભાવે-અવસર૦ ॥ ૪ ॥
 આનંદધન પ્રભુ ચલત પંથમેં, સિમર સિમર ગુણ
 ગાવે-અવસર૦ ॥ ૫ ॥

૪૬૪

જિન-વંદાઈ

[૧]

(રાગ-સોહીની તાલ-ત્રિતાલ.)

દીનાનાથની બંધાઈ બાજે છે, મારા પ્રભુની
બંધાઈ બાજે છે. શરણાઈ સુર નોખત બાજે, ઓર
ધનનનન ગાજે છે-મારાં ॥ ૧ ॥ ઈંદ્રાણી મિલ
મંગલ ગાવે, મોતીયોના ચોક પૂરાવે છે-મારાં ॥ ૨ ॥
સેવક પ્રભુજીશું ચરજ કરત હે, ચરણોની સેવા
પ્યારી લાગે છે-મારાં ॥ ૩ ॥

[૨]

(રાગ-માલવ, તાલ-લાવણી.)

આજ તો વંદાઈ રાજ, નામિકે દરબાર રે;
મરદેવાએ બેટો જાયો, ઋષભ-કુમાર રે-આજ ॥
૧ ॥ અયોધ્યામેં ઉચ્છવ હોવે, મુખ બોલે જય-
કાર રે; ધનનન ધનનન ઘંટા વાજે, દેવ કરે થેઈકાર
રે-આજ ॥ ૨ ॥ ઈંદ્રાણી મઠી મંગલ ગાવે, લાવે
મોતી-માલ રે; ચંદને ચરચી પાયે લાગે, પ્રભુ જીવે

૪૭૫

ચિરંકાલ રે-આજા ॥ ૩ ॥ નાભિ-રાગ્ન દાનજ
 દેવે, વરસે અખંડ ધાર રે; ગામ નગર પુર પાટણ દેવે,
 દેવે મણિ-ભંડાર રે-આજા ॥ ૪ ॥ હાથી દેવે
 સાથી દેવે, દેવે રથ તૂખાર રે; હીર ચીર પીતામ્બર દેવે,
 દેવે સવિ શણગાર રે-આજા ॥ ૫ ॥ ત્રીન-લોકમેં
 દિનકર પ્રગટ્યો, ઘર ઘર મંગળ-માળ રે; કેવલ કમલા
 રૂપ નિરંજન, આદીશ્વર દયાળ રે-આજા ॥ ૬ ॥

મેળાવડા પ્રસંગે ગાવાનું મંગલાચરણ.

(રાગ-સારંગ.)

નમો નમો મંગલમેં મહાવીર, શાસનપતિ
 વડવીર ॥ નમો ॥ એ આંકણી ॥ જૈન સમાજ
 મિલી મન રંગે, ચમકત નિરમલ ચીર ॥ નમો ॥ ૧ ॥
 એક એકકે અંતરંગદી, કેસી બની તતખીર ॥ નમો ॥
 ૨ ॥ દેખો દાદ એ જૈન વરગકો, સાચર જ્યું
 ગંભીર ॥ નમો ॥ ૩ ॥ મંગલ આનંદ આજ ભયો
 હૈ, આઈ દિલમેં ધીર ॥ નમો ॥ ૪ ॥ કરી સુધારો
 ધર્મ વધારો, પાઈ આજા વીર ॥ નમો ॥ ૫ ॥

સિદ્ધાન્તમહોદધિ-શ્રીવિજયપ્રેમસૂરીશ્વરેભ્યો નમઃ ।

શ્રી સિદ્ધાચલ-મહાતીર્થાદિ સ્તવનાવલી.

નવમો-વિભાગ.

પુન્યપ્રકાશનું સ્તવન, ચાર શરણાં,
મહાસતી સીતા તથા રાજિમતી વિગેરેની
સજ્જાયો અને મંગલાષ્ટક તથા ગૌતમાષ્ટક
વિગેરે પ્રકીર્ણકનો સંગ્રહ.

શ્રી પુન્ય-પ્રકાશનું સ્તવન.

દુહા.

સકળ સિદ્ધિદાયક સદા, ચોવીસે જિનરાય;
સદ્ગુરુ સ્વામિની સરસતી, પ્રેમે પ્રણમું પાપ. ૧
ત્રિભુવનપતિ ત્રિશલા તણો, નંદન ગુણ ગંભીર;
શાસન-નાયક જગ જગ્યો, વર્ધમાન વડવીર. ૨
એક દિન વીર-જિણુંદને, ચરણે કરી પ્રણામ;
ભવિક જીવના હિત ભણી, પૂછે ગૌતમ-સ્વામ. ૩

૪૭૭

મુક્તિ મારગ આરાધિએ, કહેા કિણુ પરે અરિહંત;
 મુધા સરસ તવ વચન રસ, ભાખે શ્રી ભગવંત. ૪
 ૧અતિયાર આલોઈએ, રેવત ધરીએ ગુરૂ શાખ;
 ૩જીવ ખમાવો સયલ જે, યોનિ ચોરાશી લાખ. ૫
 ૪વિધિશું વળી વોસિરાવીયે, પાપસ્થાન અઢાર;
 ૫ચાર શરણુ નિત્ય અનુસરો, ઈન્દિદો દુરિત આચાર. ૬
 ૭શુભ કરણી અનુમોદીએ, ેલાવ ભલો મન આણુ;
 ૮અણુસણુ અવસર આદરી, ૧૦નવપદ જપો મુગ્ધણુ. ૭
 શુભગતિ આરાધન તણા, એ છે દશ અધિકાર;
 ચિત્ત આણીને આદરો, જેમ પામો ભવપાર. ૮

ઢાલ-પહેલી.

(કુમતિ એ છિંદી કાઢાં રાખી-એ દેશી.)

જ્ઞાન દરિસણુ ચારિત્ર તપ વીરજ, એ પાંચે આચાર;
 એહ તણા ઈહિ ભવ પરભવના, આલોઈએ અતિયાર
 રે-પ્રાણી જ્ઞાન ભણુ ગુણુ ખાણી, વીર વદે એમ
 વાણી રે-પ્રાં જ્ઞાં ॥ ૧ ॥ ગુરૂ ઓળવીએ નહિ ગુરૂ

૪૭૮

વિનય, કાળે ધરી બહુ માન; સૂત્ર અર્થ તદુભય કરી સૂધાં,
 બણીએ વહી ઉપધાન રે ॥ પ્રા૦ જ્ઞા૦ ॥ ૨ ॥
 જ્ઞાનોપગરણ પાટી પોથી, ઇવણી નોકારવાલી; તેહ તણી
 કીધી આશાતના, જ્ઞાન ભક્તિ ન સંભાળી રે ॥ પ્રા૦
 જ્ઞા૦ ॥ ૩ ॥ ઈત્યાદિક વિપરિતપણાથી, જ્ઞાન વિરાધ્યું
 જેહ; આ ભવ પરભવ વળી રે ભવોભવ, મિચ્છામિ દુક્કડં
 તેહ રે ॥ પ્રાણી સમકિત દ્યો શુદ્ધ જાણી, વીર વદે
 એમ વાણી રે ॥ પ્રા૦ સ૦ ॥ ૪ ॥ જિન વચને શંકા
 નવિ કીજે, નવિ પરમત અભિલાષ; સાધુ તણી નિદા
 પરિહરજે, ફળ સંદેહ મ રાખ રે ॥ પ્રા૦ સ૦ ॥ ૫ ॥
 મૂઢપણું છંડે પરશંસા, ગુણવંતને આદરીએ; સાહ-
 મ્મીને ધર્મે કરી સ્થિરતા, ભક્તિ પ્રભાવના કરીએ રે
 ॥ પ્રા૦ સ૦ ॥ ૬ ॥ સંઘ ચૈત્ય પ્રાસાદ તણે જે,
 અવર્ણવાદ મન લેખ્યો; દ્રવ્ય દેવકો જે વિણસાણો,
 વિણમંતો ઉવેખ્યો રે ॥ પ્રા૦ સ૦ ॥ ૭ ॥ ઈત્યાદિક
 વિપરીતપણાથી, સમકિત ખંડ્યું જેહ; આ ભવ પર-
 ભવ વળી રે ભવોભવ, મિચ્છામિ દુક્કડં તેહ રે ॥

૪૬૯

પ્રાણી ચારિત્ર દ્યો ચિત્ત આણી, વીર વદે એમ
 વાણી રે ॥ પ્રા૦ ચા૦ ॥ ૮ ॥ પંચ સમિતિ ત્રણ
 ગુણિત વિરાધી, આડે પ્રવચન માય; સાધુ તણે ધરમે
 પ્રમાદે, અશુદ્ધ વચન મન કાય રે ॥ પ્રા૦ ચા૦ ॥
 ॥ ૯ ॥ શ્રાવકને ધર્મે સામાયિક, પોસહમાં મન વાળી;
 જે જયણા પૂર્વક એ આડે, પ્રવચન માય ન પાળી રે
 ॥ પ્રા૦ ચા૦ ॥ ૧૦ ॥ ઇત્યાદિક વિપરીતપણાથી,
 ચારિત્ર ડોહોદ્યું જેહ; આ ભવ પરભવ વળી રે
 ભવોભવ, મિચ્છામિ દુક્કડં તેહ રે ॥ પ્રા૦ ચા૦ ॥
 ॥ ૧૧ ॥ આરે ભેદે તપ નવિ કીધો, છતે યોગે નિજ
 શક્તે; ધર્મે મન વચ કાયા વીરજ, નવિ ફેરવીયું
 ભગતે રે ॥ પ્રા૦ ચા૦ ॥ ૧૨ ॥ તપ વીરજ આચારજ
 એણીપેરે, વિવિધ વિરાધ્યા જેહ; આ ભવ પરભવ
 વળી રે ભવોભવ, મિચ્છામિ દુક્કડં તેહ રે ॥ પ્રા૦
 ચા૦ ॥ ૧૩ ॥ વળીય વિશેષે ચારિત્ર કેરા, અતિચાર
 આલોઈએ; વીર જિણેસર વચણ સુણીને, પાપ મેલ
 સવિ ધોઈએ રે ॥ પ્રા૦ ચા૦ ॥ ૧૪ ॥

૪૮૦

ઢાલ-ખીજી.

(પામી સુગર પસાય-એ દેશી.)

પૃથ્વી પાણી તેઉ, વાયુ વનસ્પતિ; એ પાંચે થાવર
 કહ્યા એ, કરી કરસણ આરંભ, ખેત્ર જે ખેડીયાં; કુવા
 તલાવ ખણાવીયા એ ॥ ૧ ॥ ઘર આરંભ અનેક, ટાંકાં
 ભોંયરાં; મેડી માળ ચણાવીઆ એ, લીંપણુ ગુંપણુ કાજ,
 એણીપરે પર પરે; પૃથ્વીકાય વિરાધીઆ એ ॥ ૨ ॥
 ઘોયણુ નાહણુ પાણી, ઝીલણુ અપકાય; છોતિ ઘોતી કરી
 દુહડ્યા એ, ભાઠીગર કુંભાર, લોહ સોવનગરા; ભાડલુંગ
 લીહાલાગરા એ ॥ ૩ ॥ તાપણુ શેકણુ કાજ, વસ્ત્ર નિખા-
 રણુ; રંગણુ રાંધણુ રસવતી એ, એણીપેરે કર્માદાન, પરે પરે
 કેલવી; તેઉ વાઉ વિરાધીયા એ ॥ ૪ ॥ વાડી વન આરામ,
 વાવી વનસ્પતિ; પાન ફૂલ ફળ સુંડીયાં એ, પહોંક પાપડી
 શાક, શેક્યાં સૂક્યાં; છેઘાં છુંઘાં આથીયાં એ ॥ ૫ ॥
 અળશીને એરંડા, ઘાલો ઘાણીયે; ઘણા તિલાદિક પીલીયા
 એ, ઘાલો કોલુ માંહે, પીલી શેલડી; કંઠમૂળ ફળ વેચીયાં
 એ ॥ ૬ ॥ એમ એકેન્દ્રિય જીવ, હણ્યા હણાવીયા;

૪૮૧

હણતાં જે અનુમોદીયા એ, આ ભવ પરભવ જેહ, વલીય
 ભવોભવે; તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કડં એ ॥ ૭ ॥ ક્રમી
 ચરમીયા કીડા, ગાડર ગંડોલા; ઈયળ પૂરા ને અલશીયાં
 એ, વાળા જળો ચૂડેલ, વિચલિત રસતણા; વળી અથાણાં
 પ્રમુખના એ ॥ ૮ ॥ એમ જેઈંદ્રિય જીવ, જે મેં દુહવ્યા;
 તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કડં એ, ઉઘેહી જૂલીખ, માંકણુ
 મંકોડા; ચાંચડ કીડી કુંથુઆ એ ॥ ૯ ॥ ગદ્દહિઆ
 ધીમેલ, ડાનખજૂરડા; ગીંગોડા ધનેરીયાં એ, એમ
 તેઈંદ્રિય જીવ, જે મેં દુહવ્યા; તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કડં
 એ ॥ ૧૦ ॥ માખી મચ્છર ડાંસ, મસા પતંગીયા; કંસારી
 કોલિયાવડા એ, દીંકુણુ વીંછુ તીડ, ભમરા ભમરીઓ;
 કોતાં જગ ખડમાંકડી એ ॥ ૧૧ ॥ એમ ચૌરિન્દ્રિય
 જીવ, જે મેં દુહવ્યા; તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કડં એ,
 જળમાં નાંખી જનળ, જળચર દુહવ્યા; વનમાં મૃગ
 સંતાપીયા એ ॥ ૧૨ ॥ પીડચા પંખી જીવ, પાડી
 પાસમાં; પોપટ ઘાલ્યા પાંજરે એ, એમ પંચેન્દ્રિય જીવ,
 જે મેં દુહવ્યા; તે મુજ મિચ્છામિ દુક્કડં એ ॥ ૧૩ ॥

૪૮૨

હાલ-ત્રીજી.

(વાણી વાણી હિતકારીજી-એ દેશી.)

ક્રોધ લોભ ભય હાસ્યથીજી, ખોટ્યાં વચન અસત્ય;
 ફૂડ કરી ધન પારકાંજી, લીધાં જોહ અદત્ત રે-જિનજી !
 -મિચ્છામિ દુક્કડં આજ, તુમ સાખે મહારાજ રે
 -જિનજી; દેઘ સાઈં કાજ રે-જિનજી, મિચ્છામિ દુક્કડં
 આજ ॥ ૧ ॥ દેવ મનુષ્ય તિર્યંચનાંજી, મૈથુન સેવ્યાં
 જોહ; વિષયારસ લંપટપણેજી, ઘણું વિડંબ્યો દેહ રે ॥
 જિનજી ॥ ૨ ॥ પરિગ્રહની મમતા કરીજી, ભવે ભવે
 મેલી આથ; જે જિહાં તે તિહાં રહીજી, કાઈ ન આવી
 સાથ રે ॥ જિનજી ॥ ૩ ॥ રચણી ભોજન જે કર્યાંજી,
 ક્રીધાં ભક્ષ અભક્ષ; રસના રસની લાલચેજી, પાપ કર્યાં
 પ્રત્યક્ષ રે ॥ જિનજી ॥ ૪ ॥ વ્રત લેઈ વિસારીયાંજી,
 વળી ભાગ્યાં પચ્ચખ્ખાણ; કપટ હેતુ કિરિયા કરીજી; ક્રીધાં
 આપ વખાણ રે ॥ જિનજી ॥ ૫ ॥ ત્રણ હાલ
 આઠે દુહેજી, આલોયા અતિચાર; શિવગતિ આરાધન
 તણોજી, એ પહેલો અધિકાર રે ॥ જિનજી ॥ ૬ ॥

૪૮૩

ઢાલ-ચોથી.

(સાહેલડાની-દેશી.)

પંચ મહાવ્રત આદરો-સાહેલડી રે, અથવા લ્યો
 વ્રત ખાર તો; યથાશક્તિ વ્રત આદરી-સાહેલડી રે,
 પાળો નિરતિયાર તો ॥ ૧ ॥ વ્રત લીધાં સંભારીએ
 -સાં, હૈડે ધરીય વિચાર તો; શિવ ગતિ આરાધન
 તણો-સાં, એ ખીજે અધિકાર તો ॥ ૨ ॥ જીવ સર્વ
 ખમાવીએ-સાં, ચોનિ ચોરાસી લાખ તો; મન શુદ્ધ
 કરી ખામણાં-સાં, કોઈશું રોષ ન રાખ તો ॥ ૩ ॥
 સર્વ મિત્ર કરી ચિંતવો-સાં, કોઈ ન જાણો શત્રુ તો;
 રાગ દ્વેષ એમ પરિહરો-સાં, કીજે જન્મ પવિત્ર તો ॥
 ૪ ॥ સ્વામી સંધ ખમાવીએ-સાં, જે ઉપની અપ્રીત
 તો; સ્વજન કુટુંબ કરી ખામણાં-સાં, એ જિનશાસન
 રીત તો ॥ ૫ ॥ ખમીયે ને ખમાવીએ-સાં, એહિંજ
 ધર્મનો સાર તો; શિવગતિ આરાધન તણો-સાં, એ
 ત્રીજે અધિકાર તો ॥ ૬ ॥ મૃષાવાદ હિંસા ચોરી-સાં,
 ધન મૂર્છા મૈથુન તો; ક્રોધ માન માયા તૃષ્ણા-સાં, પ્રેમ

૪૯૪

દેષ પૈશુન્ય તો ॥ ૭ ॥ નિંદા કલહ ન કીજીએ-સાં,
 કૂડાં ન દીજે આળ તો; રતિ અરતિ મિથ્યા તજે-સાં,
 માયા મોહ જંજળ તો ॥ ૮ ॥ ત્રિવિધ ત્રિવિધ
 વોસરાવીએ-સાં, પાપસ્થાન અદાર તો; શિવગતિ
 આરાધન તણો-સાં, એ યોથો અધિકાર તો ॥ ૯ ॥

ઢાલ-પાંચમી.

(હવે નિસુણો ઈહાં આવીયા એ-એ દેશી.)

જનમ જરા મરણે કરી એ, આ સંસાર અસાર તો;
 કર્યાં કર્મ સહુ અનુભવે એ, કોઈ ન રાખણુદાર તો ॥
 ૧ ॥ શરણુ એક અરિહંતનું એ, શરણુ સિદ્ધ ભગવંત
 તો; શરણુ ધર્મ શ્રી જિનનો એ, સાધુ શરણુ ગુણવંત તો
 ॥ ૨ ॥ અવર મોહ સવિ પરિહરી એ, ચાર શરણુ ચિત્ત
 ધાર તો; શિવગતિ આરાધન તણો એ, એ પાંચમો અધિ-
 કાર તો ॥ ૩ ॥ આ ભવ પરભવ જે કર્યાં એ, પાપ કર્મ
 કેઈ લાખ તો; આત્મ સાખે તે નિંદીએ એ, પડિક્કમિએ
 ગુરૂ સાખ તો ॥ ૪ ॥ મિથ્યામત વર્તાવીયા એ, જે
 બાખ્યાં ઉત્સૂત્ર તો; કુમતિ કદાગ્રહને વશે એ, જે ઉત્થાખ્યાં
 સૂત્ર તો ॥ ૫ ॥ ઘડ્યાં ઘડાવ્યાં જે ઘણાં એ, ઘરંટી હજ

૪૮૫

હથિયાર તો; ભવ ભવ મેલી મૂઝીયાં એ, કરતાં જીવ સંહાર
 તો ॥ ૬ ॥ પાપ કરીને પોષીયો એ, જનમ જનમ
 પરિવાર તો; જનમાંતર પોહોંચ્યા પછી એ, કાણે ન કીધી
 સાર તો ॥ ૭ ॥ આ ભવ પરભવ જે કર્યાં એ, એમ
 અધિકરણ અનેક તો; ત્રિવિધે ત્રિવિધે વોસરાવીએ એ,
 આણી હૃદય વિવેક તો ॥ ૮ ॥ દુષ્કૃત નિંદા એમ
 કરી એ, પાપ કરો પરિહાર તો; શિવગતિ આરાધન
 તણો એ, એ છટ્ટો અધિકાર તો ॥ ૯ ॥

ઢાલ-છટ્ટી.

(આઘે તું જોયને જીવડા-એ દેશી.)

ધન ધન તે દિન માહુરો, જ્યાં કીધો ધર્મ; દાન
 શીયળ તપ ભાવથી, ટાળ્યાં દુષ્કૃત કર્મ ॥ ધન૦ ॥ ૧ ॥
 શેત્રુંગદિક તીર્થની, જે કીધી જત્ર; જુગતે જિનવર
 પૂજ્યા, વળી પોખ્યાં પાત્ર ॥ ધન૦ ॥ ૨ ॥ પુસ્તક
 જ્ઞાન લખાવીયાં, રજિણહર ઝનિનચેત્વ; ૪અંધ ચતુર્વિધ

૧-જ્ઞાન. ૨-જિન મંદિર. ૩-જિન પ્રતિમા. ૪-સાધુ,
 સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકા રૂપ ચતુર્વિધ સંઘ-એમ સાત ક્ષેત્ર.

૪૮૬

સાચવ્યાં, એ સાતે ક્ષેત્ર ॥ ધન૦ ॥ ૩ ॥ પડિક્કમણાં
 સુપરે કર્યાં, અનુકંપા દાન; સાધુ સરિ ઉવજ્જાયને, દીધાં
 બહુ માન ॥ ધન૦ ॥ ૪ ॥ ધર્મકાર્ય અનુમોદિએ, એમ
 વારોવાર; શિવગતિ આરાધન તણો, એ સાતમો અધિકાર
 ॥ ધન૦ ॥ ૫ ॥ ભાવ ભલો મન આણીએ, ચિત્ત આણી
 ઠામ; સમતા ભાવે ભાવીએ, એ આતમરામ ॥ ધન૦ ॥
 ૬ ॥ સુખ દુઃખ કારણ જીવને, કોઈ અવર ન હોય; કર્મ
 આપ જે આચર્યાં, ભોગવીયે સોય ॥ ધન૦ ॥ ૭ ॥
 સમતા વિણ જે અનુસરે, પ્રાણી પુણ્યનું કામ; છાર ઉપર
 તે લીંપણું, જાંખર ચિત્રામ ॥ ધન૦ ॥ ૮ ॥ ભાવ ભલી
 પરે ભાવીએ, એ ધર્મનો સાર; શિવગતિ આરાધન તણો,
 એ આઠમો અધિકાર ॥ ધન૦ ॥ ૯ ॥

ઠાલ-સાતમી.

(રૈવતગિરિ હુઆં, પ્રભુનાં ત્રણ કલ્યાણક-એ દેશી.)

હવે અવસર જાણી, કરી સંખેલન સાર; આણુસણ
 આદરિયે, પચ્ચખી ચારે આહાર; લલુતા સવિ મૂકી,
 છાંડી મમતા અંગ; એ આતમ ખેલે, સમતા જ્ઞાન તરંગ

૪૮૭

॥ ૧ ॥ ગતિ ચારે કીધા, આહાર અનંત નિઃશંક; પણુ
 તૃપ્તિ ન પામ્યો, જીવ લાલચીયો રંક; દુલહો એ વળી
 વળી, અણસણનો પરિણામ; એહથી પામીજે, શિવપદ
 સુરપદ ઠામ ॥ ૨ ॥ ધન ધનો શાલિભદ્ર, ખંધો મેઘ-
 કુમાર; અણસણ આરાધી, પામ્યા ભવનો પાર, શિવ-
 મંદિર જાશે, કરી એક અવતાર; આરાધન કેરો, એ નવમો
 અધિકાર ॥ ૩ ॥ દસમે અધિકારે, મહામંત્ર નવકાર;
 મનથી નવિ મૂકો, શિવસુખ-ફલ સહકાર; એહ જપતાં
 જાયે, દુર્ગતિ દોષ વિકાર; સુપરે એ સમરો, ચૌદ પૂરવનો
 સાર ॥ ૪ ॥ જનમાંતર જતાં, જે પામે નવકાર; તો
 પાતિક ગાળી, પામે સુર અવતાર; એ નવપદ સરીખો,
 મંત્ર ન કે સંસાર; આ ભવ ને પરભવે, સુખ સંપત્તિ
 દાતાર ॥ ૫ ॥ જ્યું બીલ બીલડી, રાજા રાણી થાય;
 નવપદ મહિમાથી, રાજસિંહ મહારાય; રાણી રતનવતી
 એહુ, પામ્યાં છે સુરભોગ; એક ભવ પછી લેશે, શિવ-વધૂ
 સંજોગ ॥ ૬ ॥ શ્રીમતીને એ વળી, મંત્ર ફળ્યો
 તત્કાલ; ફણીધર ફીટીને, પ્રગટ થઈ ફૂલમાળ; શિવકુમરે

૪૮૮

જોગી, સોવન પુરિસો કીધ; એમ એણે મંત્રે, કાજ
 ધણાનાં સિદ્ધ ॥ ૭ ॥ એ દશ અધિકારે, વીર
 જિણેસર બાપ્યો; આરાધન કરો વિધિ, જેણે ચિત્ત-
 માંહી રાખ્યો; તેણે પાપ પખાળી, બવભય દૂરે નાંખ્યો;
 જિન વિનય કરતાં, સુમતિ અમૃત રસ ચાખ્યો ॥ ૮ ॥

હાલ-આઠમી.

(નમો ભવિ ભાવશું-એ દેશી.)

સિદ્ધારથ રાય કુલ-તિલો એ, ત્રિશલા માત મલ્હાર
 તો; અવનીતલે તમે અવતર્યા એ, કરવા અમ ઉપકાર
 -જ્યો જિન વીરજી એ ॥ ૧ ॥ મેં અપરાધ કર્યા
 ધણા એ, કહેતાં ન લહુ પાર તો; તુમ ચરણે આવ્યા બણી
 એ, જો તારે તો તાર ॥ જ્યો ૧૦ ॥ ૨ ॥ આશ કરીને
 આવીયો એ, તુમ ચરણે મહારાજ તો; આવ્યાને ઉવેખશો
 એ, તો કેમ રહેશે લાજ ? ॥ જ્યો ૧૦ ॥ ૩ ॥ કરમ
 અહુંજણુ આકરાં એ, જન્મ મરણુ જંજળ તો; હું છું
 એહથી ઉભણ્યો એ, છોડાવ દેવ ! દયાલ ! ॥ જ્યો ૧૦
 ॥ ૪ ॥ આજ મનોરથ મુજ ફળ્યા એ, નાહાં દુઃખ

૪૮૯

દંદોલ તો; તૂઠ્યો જિન ચોવીસમો એ, અગટ્યા પુન્ય
કલ્લોલ ॥ જયો ૧૦ ॥ ૫ ॥ ભવે ભવે વિનય તુમારડો
એ, ભાવ ભક્તિ તુમ પાય તો; દેવ! દયા કરી દીજીએ
એ, બોધિબીજ સુપસાય ॥ જયો ૧૦ ॥ ૬ ॥

—: કૃત્તશી :—

ઈહ તરણ તારણ સુગતિ કારણ, દુઃખ નિવારણ
જગ જયો; શ્રી વીર-જિનવર ચરણ થુણતાં, અધિક
મન ઉલ્લટ થયો ॥ ૧ ॥ શ્રીવિજયદેવસૂરિદે-પટધર,
તીરથ જંગમ એણી જગે; તપગચ્છપતિ શ્રીવિજય-
પ્રભસૂરિ, સૂરિ તેજે ઝગમગે ॥ ૨ ॥ શ્રીહીરવિજય-
સૂરિશિષ્ય વાચક, કીર્તિવિજય સુરગુરુ સમો; તસ
શિષ્ય વાચક-વિનયવિજયે, થુણ્યો જિન ચોવીસમો
॥ ૩ ॥ સયસત્તર સંવત ઓગણત્રીશે, રહી રાંદેર
ચોમાસ એ; વિજય દશમી વિજય કારણ, કીયો ગુણ
અભ્યાસ એ ॥ ૪ ॥ નરભવ-આરાધન સિદ્ધિસાધન,
સુકૃત લીલ-વિલાસ એ; નિર્જરા હેતે સ્તવન રચિયું,
નામે પુન્યપ્રકારા એ ॥ ૫ ॥

૪૯૦

ચાર-શરણાં

: ૧ :

મુજને ચાર શરણાં હોજો, અરિહંત સિદ્ધ
 મુસાધુજ; કેવલી ધર્મ પ્રકાશિયો, રત્ન અમૂલ્ય
 લાધુજ ॥ મુજ૦ ॥ ૧ ॥ ચક્રિ ગતિ તણાં દુઃખ છેદવા,
 સમરથ શરણાં એહોજ; પૂર્વે મુનિવર જે હુવા, તેણે
 શરણાં કીધાં તેહોજ ॥ મુજ૦ ॥ ૨ ॥ સંસાર માંહે
 જીવને, સમરથ શરણાં ચારોજ; ગણી સમયસુંદર
 એમ ભણો, કલ્યાણ મંગલકારોજ ॥ મુજ૦ ॥ ૩ ॥

: ૨ :

લાખ ચોરાશી જીવ ખમાવીએ, મનધરી પરમ વિવેકો-
 જ; મિચ્છામિ દુક્કડં દીજીએ, જિન-વચને લહીએ ટેકોજ
 ॥ લાખ૦ ॥ ૧ ॥ સાત લાખ ભૂ દગ તેહ વાહિના, દશ
 ચૌદ વનના ભેદોજ; ૪૬ વિગલ સુર તિરિ નારકી, ચક્રિ
 ચક્રિ (ચક્રિ) ચક્રિદે નરના ભેદોજ ॥ લાખ૦ ॥ ૨ ॥ મુજ
 વૈર નહી કેહશું, સહુશું મૈત્રી ભાવોજ; ગણી સમયસુંદર
 એમ કહે, પામીએ પુણ્ય પ્રભાવોજ ॥ લાખ૦ ॥ ૩ ॥

૪૯૧

: ૩ :

પાપ અઢારે જીવ પરિહરો, અરિહંત સિદ્ધની સાખેજી,
 આલોયાં પાપ છુટીએ, ભગવંત એણી પેરે ભાખેજી ॥
 પાપ૦ ॥ ૧ ॥ આશ્રવ કષાય દોય બંધના, વળી કલહ
 અભ્યાખાનોજી; રતિ અરતિ પૈશ્વન્ય નિંદના, માયામોસ
 મિથ્યાતોજી ॥ પાપ૦ ॥ ૨ ॥ મન વચન કાયાએ જે
 કર્યાં, મિચ્છામિ દુક્કડં તેહોજી; ગણી સમયસુંદર એમ
 કહે, જૈનધર્મનો મર્મ એહોજી ॥ પાપ૦ ॥ ૩ ॥

: ૪ :

ધન્ય ધન્ય તે દિન મુજ ક્યારે હોશે, હું પામીશ
 સંજમ સુદોજી; પૂર્વ ઋષિપંથે ચાલશું, ગુરુવચને પ્રતિ-
 બુદ્ધોજી ॥ ધન્ય૦ ॥ ૧ ॥ અંત પ્રાંત બિદ્યા ગૌચરી,
 રણ વને કાહિસગ્ગ રહીશુંજી; સમતા શત્રુ મિત્ર ભાવશું,
 સંવેગ સુદો ધરશુંજી ॥ ધન્ય૦ ॥ ૨ ॥ સંસારના મંકટ
 થકી હું, છુટીશ જિનવચને અવધારોજી; ધન્ય ધન્ય
 સમયસુંદર તે ઘડી, તો હું પામીશ ભવનો પારોજી ॥
 ધન્ય૦ ॥ ૩ ॥

卐 સજ્જાય-સંગ્રહ. 卐

મહાસતી સીતાજીની સજ્જાય.

જનક-સુતા હું નામ ધરાવું, રામ છે અંતરજામી;
 પાલવ મ્હારો મેલને પાપી, કુળને લાગે છે ખામી-
 અડશેા માંજે ॥ માંજે માંજે માંજે-અડશેા માંજે ॥
 મ્હારો નાહલીયો દુહવાય-અડશેા ॥ ૧ ॥ મને સંગ કેતો
 ન સુહાય-અડશેા ॥ મ્હારું મન માંહેથી અકળાય-
 અડશેા ॥ એ આંકણી ॥ મેર-મહીધર હામ તજે
 જ્ને, પત્થર પંકજ ઉગે; જ્ને જળધિ મર્યાદા મૂકે,
 પાંગળો અંખર પૂગે-અડશેા ॥ ૨ ॥ તો પણ તું
 સાંભળને રાવણુ, નિશ્ચય શીયલ ન ખડું; પ્રાણુ હમારા
 પરલોકે જાવે, તો પણ સત્ય ન છંડું-અડશેા ॥ ૩ ॥
 કુણુ ફણિધરનો મણિ લેવાને, હેડે ધાલે હામ; સતી
 સંધાતે રનેહ કરીને, કહો કુણુ સાધિ કામ-અડશેા ॥
 ૪ ॥ પર દારાનો સંગ કરીને, આખર કોણુ ઉગરીયો;
 ઉંડું તો તું જ્નેને આલોચી, સહી તુજ દહાડો ફરીઓ-
 અડશેા ॥ ૫ ॥ જનક-સુતા હું જગ સહુ જાણે,

૪૯૩

ભામંડલ છે ભાઈ; દશરથ-નંદન શિરે છે સ્વામી,
 લક્ષ્મણ કરશે લડાઈ-અડશે ૧૦ ॥ ૫ ॥ હું ધણીયાતી
 પિયુ ગુણ રાતી; હાથ છે મ્હારે છાતી; રહે અળગે
 તુજ વયણે ન ચળું, કાં કુળે વાયે છે કાતી-અડશે ૧૦
 ॥ ૬ ॥ ઉદયરતન કહે ધન્ય એ અબળા, સીતા
 જોહનું નામ; સતીયો માંહે શિરોમણિ કહિયે, નિત્ય નિત્ય
 હોળે પ્રણામ-અડશે ૧૦ ॥ ૭ ॥

શ્રી રહનેમિ-રાજિમતીની સજ્જાય.

(બાજ બાજ બાજ ભૂલ્યો બાજ-એ દેશી.)

નાજ નાજ નાજ, છેડો નાજ, દેવરીયા મુનિ-
 વર છેડો નાજ; સંયમ વ્રત ભાંગે-છેડો ૧૦, યાદવ
 કુલને ખાંપણ લાગે-છેડો ૧૦ ॥ એ આંકણી ॥
 અશિકુંડમાં જો તનુ હોમે, પણ વચ્ચું વિષ નવિ લેવું;
 જો અગધન કુલના ભોગી, તે કમ ફરી વિષ સેવે-
 છેડો ૧૦ ॥ ૧ ॥ લોક હસે ને ગુણ સવિ નિકસે,
 વિકસે દુર્ગતિ ખારી; એમ જાણીને કહેા દ્રાણ સેવે,
 પાપ-પંક પરનારી-છેડો ૧૦ ॥ ૨ ॥ વલી વિશેષે

૪૯૪

સંયતીની સંગે, બોધિ-બીજ બળી જાવે; સાહિબ-
 બંધવ નામ ધરાવે, તો કિમ લાજ ન આવે?—છેડો ૧૦
 ॥ ૩ ॥ મૂરખ કોઈ દહી કરી ચંદન, છાર કાપલો
 લેવે; વિષય હલાહલ પાન નિકંદન, કુણુ જીવવાને
 સેવે?—છેડો ૧૦ ॥ ૪ ॥ રાજીલ પાલા વચન રસાલા,
 જેમ અંકુશે સુંઢાલા; ઇમ થિર કરી રહુનેમિ પ્રગટ્યા,
 જ્ઞાનવિમલ ગુણુ-માલા—છેડો ૧૦ ॥ ૫ ॥

પાંચમી અન્યત્વ ભાવના.

[દુહા.]

ભવસાયર બહુ દુઃખ-જલ, જન્મ મરણ તરંગ;
 મમતા તંતુ તિણે ગ્રહી, ચેતન ચતુર માતંગ ॥ ૧ ॥
 ચાહે જે છોડણુ ભણી, તો ભજ ભગવંત મહંત;
 દૂર કરે પર બંધને, જિમ જલથી જલકંત ॥ ૨ ॥

ઢાળ-પાંચમી

(કપૂર હુવે અતિ ઉજળો રે—એ દેશી.)

પાંચમી ભાવના ભાવીયે રે, જીવ! અન્યત્વ-
 વિચાર; આપ સવારથી એ સહુ રે, મિલીયો તુજ

૪૯૫

પરિવાર ॥ સંવેગી સુન્દર ! યુઝ મા મૂઝ ગમાર
 ॥ ૧ ॥ તારં કો નહિ ઈણુ સંસાર, તું કેહનો નહિ
 નિરધાર ॥ સંવેગી ॥ ૨ ॥ પંથ શિરે પંથી મળ્યા
 રે, કીજે કિણુહીયું પ્રેમ ? રાત્રિ વસે પ્રહ ઉઠી ચલે રે,
 નેહ નિવાહે કેમ ? ॥ સંવેગી ॥ ૩ ॥ જિમ મેળો
 તીરથે મલે રે, જન જન વણુજની ચાહ; કે ત્રોટો કે
 ફાયદો રે, લેઈ લેઈ નિજ ધર જાય ॥ સંવેગી ॥
 ૪ ॥ જિહાં કારજ જેહનાં સરે રે, તિહાં તે દાખે નેહ;
 સૂરીકાંતાની પરે રે, છટકી દેખાડે છેહ ॥ સંવેગી ॥
 ૫ ॥ ચૂસણી અંગજ મારવા રે, ફૂડું કરે જતુ-ગેહ;
 ભરત બાહુબલિ ઝૂંજિયા રે, જૂઓ જૂઓ નિજના નેહ
 ॥ સંવેગી ॥ ૬ ॥ શ્રેણિક પુત્રે બાંધીયો રે, લીધું
 વહેંચી રાજ; દુઃખ દીધું બહુ તાતને રે, દેખો સુતનાં કાજ
 ॥ સંવેગી ॥ ૭ ॥ ઈણુ ભાવને શિવ-પદ લહે
 રે, શ્રી મહદેવી માય; વીર-શિષ્ય કેવલ લહું રે,
 શ્રી ગૌતમ-ગણરાય ॥ સંવેગી ॥ ૮ ॥

૪૯૬

કર્મની સજ્જાય.

મુખ્યદુઃખ સરજ્યાં પામીએ રે, આપદ સંપદ હોય;
 લીલા દેખી પરતણી રે, રોષ મ ધરજો કાચ રે-પ્રાણી,
 મન નાણો વિખવાદ, એ તો કર્મ તણા પરસાદ
 રે-પ્રાં ॥ મં ॥ ૧ ॥ કળને આહારે જીવીઆ રે,
 આર વરસ વન રામ; સીતા રાવણુ લેઈ ગયો રે,
 કર્મ તણાં એ કામ રે-પ્રાં ॥ મં ॥ ૨ ॥ નીર
 પાપે વન એકલો રે, મરણુ પામ્યો રે મુકુંદ; નીચતણે
 ધર જળ વહ્યાં રે, શીર ધરી હરિચંદ્ર રે-પ્રાં
 ॥ મં ॥ ૩ ॥ નલે દમયંતી પરિહરી રે, રાત્રિ
 સમય વન બાલ; નામ ઠામ કુલ ગોપવી રે, નલે
 નિરવાહ્યા કાલ રે-પ્રાં ॥ મં ॥ ૪ ॥ રૂપે અધિક
 જગ બાણીએ રે, ચક્રી સનતકુમાર; વરસ સાતસેં
 ભોગવી રે, વેદના વિવિધ પ્રકાર રે-પ્રાં ॥ મં ॥ ૫ ॥
 રૂપે વળી સુર સારિખા રે, પાંડવ પાંચ વિચાર; તે રણુવાસે
 રડવડ્યા રે, પામ્યા દુઃખ સંસાર રે-પ્રાં ॥ મં
 ॥ ૬ ॥ સુર નર જસ સેવા કરે રે; ત્રિભુવનપતિ

૪૯૭

વિખ્યાત; તે પણ કર્મે વિટંબીયા રે, તો માણસ કેઈ
માત્ર રે-પ્રાં ૧૦ ॥ મં ૧૦ ॥ ૭ ॥ દોષ ન દીજે કેહને
રે, કર્મ વિટંબન હાર; દાન મુનિ કહે જીવને રે,
ધર્મ સદા સુખકાર રે-પ્રાં ૧૦ મં ૧૦ ॥ ૮ ॥

તપની સજ્જાય.

કીધાં કર્મ નિકંદવા રે, લેવા મુગતિનું દાન;
હત્યા પાતિક છૂટવા રે, નહિ કોઈ તપ સમાન
॥ ભવિક જન ! તપ કરજો મન શુદ્ધ ॥ ૧ ॥ ઉત્તમ
તપના યોગથી રે, સુર નર સેવે પાય; લખિય અઢાવીશ
ઉપજે રે, મન-વંછિત ફલ ધાય ॥ ભવિકં ॥ ૨ ॥
તીર્થંકર પદ પામીએ રે, નાસે સઘળા રોગ; રૂપ લીલા
સુખ સાહિબી રે, લહીએ તપ સંજોગ ॥ ભવિકં ॥ ૩ ॥
તે શું છે સંસારમાં રે, તપથી ન હોવે જોહ; જે જે
મનમાં કામીએ રે, સફલ ફલે સહી તેહ ॥ ભવિકં
॥ ૪ ॥ અષ્ટ કર્મના ઓધને રે, તપ ટાલે તતકાલ;
અવસર લહીને એહનો રે, ખપ કરજો ઉજમાળ
॥ ભવિકં ॥ ૫ ॥ બાહ્ય અભ્યંતર જે કહ્યા રે,

૪૯૮

તપના બાર પ્રકાર; હોજો તેહની ચાલમાં રે, જોમ
 ધનો અણુગાર ॥ ભવિકં ॥ ૬ ॥ ઉદયરતન કહે
 તપ થકી રે, વાધે સુજસ સનૂર; સ્વર્ગ હોવે ધર
 આંગણું રે, દુર્ગતિ જાયે દૂર ॥ ભવિકં ॥ ૭ ॥

વૈરાગ્યની સજ્જાય.

ઉંચાં મંદિર માળીયાં, સોડ વાળીને સૂતો;
 કાઢો કાઢો એને સહુ કહે, જાણે જન્મ્યો જ નહોતો
 —એક રે દિવસ એવો આવશે ॥ ૧ ॥ એ
 આંકણી ॥ મન સખજોજી સાલે; મંત્રી મળ્યા સવિ
 કારમા, તેનું કાંઈ ન ચાલે ॥ એક રે ॥ ૨ ॥
 સાવ સોનાનાં રે સાંકળાં, પહેરણુ નવ નવા વાધા;
 ધોળું રે વસ્ત્ર એના કર્મનું, તે તો શોધવા લાગા
 ॥ એક રે ॥ ૩ ॥ ચર કઢાઈયાં અતિ ધણું,
 ખીજનું નહિ લેખું; ખોખરી હાંડી એના કર્મની, તે
 તો આગળ દેખું ॥ એક રે ॥ ૪ ॥ કેનાં છોરે?
 ને કેનાં વાછરે!, કેનાં માય ને પાપ ?; અંત કાળે જવું
 જીવને એકલું, સાથે પુણ્ય ને પાપ ॥ એક રે ॥

૪૯૯

॥ ૫ ॥ સગી રે નારી એની કામિની, હિભી ટગમગ
જૂવે; તેનું પણ કાંઈ ચાલે નહિ, એઠી ધ્રુસકે રૂવે
॥ એક રે૦ ॥ ૬ ॥ વહાલાં તે વહાલાં થું કરો, વહાલાં
વોળાવી વળશે; વહાલાં તે વનનાં લાકડાં, તે તો સાથેજ
ખળશે ॥ એક રે૦ ॥ ૭ ॥ નહિ ત્રાપો નહિ તુંખડી,
નથી તરવાનો આરો; ઉદયરતન પ્રભુ ! ઈમ ભણે,
મને પાર ઉતારો ॥ એક રે૦ ॥ ૮ ॥

આપ સ્વભાવની સજ્જાયા.

આપ સ્વભાવમાં રે, અવધૂ સદા મગનમેં
રહેના; જગત જીવ હે કરમાવીના, અચરિજ કલ્પઅ ન
લીના ॥ આપ૦ ॥ ૧ ॥ તું નહીં કેરા કોઈ નહીં
તેરા, ક્યા કરે મેરા મેરા; તેરા હે સો તેરી પાસે, અવર સખ
અનેરા ॥ આપ૦ ॥ ૨ ॥ વપુ વિનાશી તું અવિનાશી,
અખ હે ઈનકા વિલાસી; વપુ સંગ જખ દૂર નિકાસી,
તખ તુમ શિવકા વાસી ॥ આપ૦ ॥ ૩ ॥ રાગ ને
રીસા દોય ખવીસા, એ તુમ દુઃખકા દીસા; જખ તુમ ઈનકું
દૂર કરીસા, તખ તુમ જગકા ઈસા ॥ આપ૦ ॥ ૪ ॥

૫૦૦

પરકી આશા સદા નિરાશા, એ હે જગજન પાસા; વે
કાટનકું કરો અભ્યાસા, લહો સદા સુખવાસા ॥ આપ૦
॥ ૫ ॥ કબહીક કાજ કબહીક પાજ, કબહીક હુવા
અપભ્રાજ; કબહીક જગમેં કીર્તિ ગાજ, સખ પુફ્ફલકી
આજ ॥ આપ૦ ॥ ૬ ॥ શુદ્ધ ઉપયોગ ને સમતા
ધારી, જ્ઞાન ધ્યાન મનોહારી; કર્મ કલંકકું દૂર નિવારી,
જીવ વરે શિવ નારી ॥ આપ૦ ॥ ૭ ॥

શરીર અને ધનની વિનંદ્યતાની સજ્જા.

કાયા માયા દોનું કારમી-પરદેશી રે, કબહું
અપની ન હોય-મિત્ર પરદેશી રે; ઈનકો ગર્વ ન
કીજ્યે-પર૦, છિનમેં દિખાવે છેહ-મિત્ર૦ ॥ ૧ ॥
જેસો રંગ પતંગકો-પર૦, છીનમેં ફીકો હોય-મિત્ર૦
॥ મણિ માણેક મોતી હીરલા-પર૦, ત્રાણ શરણ
નહીં કોય-મિત્ર૦ ॥ ૨ ॥ જિસ ઘર હય ગય
ધુમતે-પર૦, હોતે છત્તીસ રાગ-મિત્ર૦ ॥ સો મંદિર
સૂનાં પડ્યાં-પર૦, બેસણુ લાગા કાગ-મિત્ર૦ ॥ ૩ ॥
મણિ માણેક મોતી પહેરતી-પર૦, રાજ હરિશ્ચંદ્ર

૫૦૧

ધરનાર-મિત્ર૦ ॥ એક દિન એસા હુઈ ગયા-પર૦,
પર-ધરકી પનીહાર-મિત્ર૦ ॥ ૪ ॥ હાથે પર્વત
તોલતે-પર૦, કરતે નરપતિ સેવ-મિત્ર૦ ॥ સો ભી નર
સખ ચલ ગએ-પર૦, તેરી કૃપા ગિનતી અમેવ-મિત્ર૦
॥ ૫ ॥ છોડકે મંદિર માલીયાં-પર૦, કર લે જિનથું
રાગ-મિત્ર૦ ॥ વો દિનકી કર સોચના-પર૦, લગસી
ધન તન આગ-મિત્ર૦ ॥ ૬ ॥ જૂદો સખ સંસાર
હે-પર૦, સુપનેકા સખ ખેલ-મિત્ર૦ ॥ નગ કહે તાસ
સમજકે-પર૦, કર લે પ્રભુશયું મેલ-મિત્ર૦ ॥ ૭ ॥

લઘુતા-ગુણદર્શક-પદ-(સર્ગઝાય.)

(રાગ-ખિહાગ અથવા તોડી.)

૧લઘુતા મેરે મન માની, લહી ગુરૂગમ જ્ઞાન
નિશાની-લઘુતા૦ ॥ મદ ૨અષ્ટ જિતોને ધારે, તે
દુર્ગતિ ગયે બિચારે; દેખો જગતમેં ઉપ્રાની, દુઃખ લહત

૧-નમ્રતા. ૨-આઠ મદ-જાતિ મદ, તપ મદ, રૂપ મદ, બળ
મદ, લાલ મદ, કુળ મદ, શ્રુત મદ, અને ઐશ્વર્ય મદ. ૩-જીવો.

૫૦૨

અધિક અભિમાની ॥ લઘુતા૦ ॥ ૧ ॥ ૧શશિ સૂરજ
 યડે કહાવે, તે રાહુકે ૨વશ આવે; તારાગણ લઘુતા ધારી,
 ઉસ્વર્ભાનુ ૪ભીતિ નિવારી ॥ લઘુતા૦ ॥ ૨ ॥ છોટી
 અતિ ૫જ્ઞેયણુગંધી, લહે ૬ખટરસ સ્વાદ સુગંધી; ૭કરટી
 મોટાઈ ધારે, તે ૮જાર નિજ શિર ૯કારે ॥ લઘુતા૦ ॥ ૩
 ॥ જળ ૧૦ખાલચંદ હોઈ આવે, તળ સહુ જગ દેખણ
 ૧૧ધાવે; પનમ દિન યડા કહાવે, તળ ખીણકલા હોઈ જાવે
 ॥ લઘુતા૦ ॥ ૪ ॥ ૧૨ગુરવાઈ મનમેં વેદે, નૃપ ૧૩શ્રવણ
 નાસિકા છેદે; અંગમાંહે લઘુ કહાવે, તે કારણ ચરણ પૂજાવે
 ॥ લઘુતા૦ ॥ ૫ ॥ ૧૪શિશુ રાજધામમેં જાવે, સખી
 હીલ મીલ ૧૫ગોદ ખીલાવે; હોય યડા જાણ નવિ પાવે,
 જાવે તો શીષ કટાવે ॥ લઘુતા૦ ॥ ૬ ॥ અંતરમદભાવ
 ૧૬વહાવે, તળ ત્રિભુવનનાથ કહાવે; ઇમ ચિદાનંદ ગુણ
 ગાવે, રહણી વિરલા કોહિ પાવે ॥ લઘુતા૦ ॥ ૭ ॥

૧-ચંદ્ર. ૨-રાહુથી ત્રસાય. ૩-રાહુ. ૪-ખીક. ૫-કીડી. ૬-છ રસ.
 ૭-હાથી. ૮-કચરો. ૯-નાંખે. ૧૦-ખીજનો ચંદ્ર. ૧૧-દોડે. ૧૨-
 મોટાઈ. ૧૩-કાન. ૧૪-ખાળક. ૧૫-ખોળામાં. ૧૬-દૂર કરે.

૫૦૩

શ્રીમદ્ગુલાષ્ટકમ.

મદ્ગલં ભગવાન્ વીરો, મદ્ગલં ગૌતમઃ પ્રભુઃ;
 મદ્ગલં સ્થૂલભદ્રાદ્યા, જૈનો ધર્મોઽસ્તુ મદ્ગલમ્. ૧
 નાભેયાદ્યા જિનાઃ સર્વે, ભરતાદ્યાશ્ચ ચક્રિણઃ;
 કેર્વાન્તુ મદ્ગલં સીરિ-વિષ્ણુવઃ પ્રતિવિષ્ણુવઃ. ૨
 નાભિ-સિદ્ધાર્થભૂપાદ્યા, જિનાનાં પિતરઃ સમે;
 પાલિતાઽખણ્ડસામ્રાજ્યા, જનયન્તુ જયં મમ. ૩
 મરુદેવા-ત્રિશલાદ્યા, વિખ્યાતા જિનમાતરઃ;
 ત્રિજગજ્જનિતાનન્દા, મદ્ગલાય ભવન્તુ મે. ૪
 શ્રીપુણ્ડરીકેન્દ્રભૂતિ - પ્રમુખા ગણધારિણઃ;
 શ્રુતકેવલિનોઽન્યેઽપિ, મદ્ગલાનિ દ્દિશન્તુ મે. ૫
 આહ્મી-ચન્દનખાલાદ્યા, મહાસત્યો મહત્તરાઃ;
 અખણ્ડશીલલીલાદ્યા, ચચ્છન્તુ મમ મદ્ગલમ્. ૬
 ચક્રેશ્વરી-સિદ્ધાચિકા - મુખ્યાઃ શાસનદેવતાઃ;
 સમ્યગ્દૃશાં વિગ્રહરા, રચયન્તુ જયશ્રિયમ્. ૭
 કપર્દિ-માતૃગ્ગમુખ્યા, યક્ષા વિખ્યાતવિક્રમાઃ;
 જૈનવિગ્રહરા નિત્યં, દેયાસુર્મદ્ગલાનિ મે. ૮

५०४

यो मङ्गलाष्टकमिदं पदुधीरधिते,
 प्रातर्नरः सुकृतभाषितचित्तवृत्तिः;
 सौभाग्यभाग्यकलितो धृतसर्वविघ्नो,
 नित्यं स मङ्गलमलं लभते जगत्याम . ६

श्रीगौतमाष्टकम्.

श्रीर्धन्द्रभूतिं वसुभूतिपुत्रं, पृथ्वीभवं गौतम-
 गोत्ररत्नम्; स्तुवन्ति देवाः सुर-मानवेन्द्राः, स
 गौतमो यच्छतु वाञ्छितं मे ॥ १ ॥ श्रीवर्द्ध-
 मानात् त्रिपदीमवाप्य, सुदूर्त्तभात्रेण कृतानि येन;
 व्यङ्ग्यानि पूर्वाणि यतुर्दशाडपि, स गौतमो ॥
 २ ॥ श्रीवीरनाथेन पुरा प्रणीतं, मन्त्रं भडानन्द-
 सुप्पाय यस्य; ध्यायन्त्यमी सरिवराः समग्राः, स गौत-
 मो ॥ ३ ॥ यस्याऽभिधानं मुनयोऽपि सर्वे, गृह्-
 णन्ति विद्वद्भ्रमणस्य काले, मिष्टान्नपानाम्बरपूर्णा-
 कामाः, स गौतमो ॥ ४ ॥ अष्टापदाद्रौ गगने
 स्वशक्त्या, ययौ जिनानां पदवन्दनाय; निशम्य तीर्था-

૫૦૫

તિશયં સુરેભ્યઃ, સ ગૌતમો ॥ ૫ ॥ ત્રિ-પન્થસહ-
ખ્યાશતતાપસાનાં, તપઃકૃશનામપુનર્ભવાય; અક્ષીણુલ-
ખ્યા પરમાત્મતા, સ ગૌતમો ॥ ૬ ॥ સદક્ષિણું
મોજનમેવ દેયં, સાધર્મિકં સહ્યસપર્યયેવ; કૈવલ્યવસ્ત્રં
પ્રદદૌ મુનીનાં, સ ગૌતમો ॥ ૭ ॥ શિવં ગતે ભર્તારિ
વીરનાથે, યુગપ્રધાનત્વમિહૈવ મત્વા; પદ્માભિષેકો
વિદધે સુરેન્દ્રૈઃ, સ ગૌતમો ॥ ૮ ॥ ત્રૈલોક્યખીજં
૧પરમાત્મખીજં, સર્જજ્ઞાનખીજં પરમેષ્ઠિખીજં; યત્ત્રામ-
મન્ત્રં વિદધં સુરેન્દ્રૈઃ, સ ગૌતમો ॥ ૯ ॥ શ્રીગૌતમ-
સ્થાપ્તક્રમાદરેણ, પ્રમોદકાલે મુનિપુણ્ણવાયે; પાઠન્તિ તે
સુરિપદં સદૈવા-ડડનન્દં લભન્તે સુતરાં ક્રમેણ ॥ ૧૦ ॥

શિયળવંતનું સ્મરણ.

ત્રિપ્થિવંત ગૌતમગણધાર, જુદ્ધિએ અધિકા
અભયકુમાર; પ્રહ ઉઠીને કરી પ્રણામ, શિયળવંતનાં
લીજે નામ ॥ ૧ ॥ પહેલા નેમિજિનેશ્વરરાય,

૧-પરમેષ્ઠિખીજં, સર્જજ્ઞાનખીજં જિનરાજખીજં;
યત્ત્રામ ચોક્તિ વિદધાતિ સિદ્ધિ, સ ગૌતમો ॥ આ પ્રમાણે
પાઠભેદ પણ દેખાય છે.

૫૦૬

ખાળ-અહચારી લાગું પાય; ખીજ જંખૂકું વર મહાભાગ,
 રમણી આઠનો કીધો ત્યાગ ॥ ૨ ॥ ત્રીજ સ્થૂલભદ્ર
 સાધુ સુખાણ, કોશ્યા પ્રતિબોધી ગુણખાણ; ચોથા સુદર્શન
 શેઠ ગુણવંત, જોણે કીધો ભવનો અંત ॥ ૩ ॥ પાંચમા
 વિજય શેઠ નર-નાર, શિયળ પાળી ઉતર્યા ભવપાર; એ
 પાંચેને વિનતિ કરે, ભવ-સાયર તે હેલા તરે ॥ ૪ ॥

નોંધ-આ સ્તવનાવળીનો ઘણો ભાગ છપાઈ
 ગયા પછી કેટલાક ધર્મપ્રેમી સજ્જનોની, નીચે
 આપવામાં આવતા સ્તવનને દાખલ કરવા માટે
 સૂચના થતાં છેવટના ભાગમાં પણ તેને સ્થાન
 આપવામાં આવ્યું છે. શ્રી નયસુન્દરજી કૃત-શત્રુંજય
 ઉદ્ધારની આર દાળો છે તે પૈકીની આ પાંચમી
 દાળ છે. અને આ સ્તવનાવળીના ૧૦૫ મા પેજમાં
 છપાયેલ-‘ સાંભળી જિનવર મુખથી સાચું,’
 આ તેની ચોથી દાળ છે.

૫૦૭

ઢાળ-પાંચમી.

(કનક કમલ પગલાં ઢવે એ-એ દેશી.)

નયરી અયોધ્યાથી સંચર્યા એ, લેઈ લેઈ ઋદ્ધિ
 અશેષ-ભરતનૃપ ભાવશ્યુ' એ; શત્રુન્નય યાત્રા
 રંગભરે એ, આવે આવે ઉલટ ગંગ-ભરત૦ ॥ ૧ ॥
 આવે આવે ઋષભનો પુત્ર, વિમલગિરિ યાત્રાએ એ; લાવે
 લાવે ચક્રવર્તિની ઋદ્ધિ-ભરત૦ ॥ મંડળીક મુગટ-બદ્ધ
 ઘણા એ, ખત્રીશ સહસ નરેશ-ભરત૦ ॥ ૨ ॥ દમ દમ
 વાળે છંદશ્યુ' એ, લાખ ચોરાશી નિશાન-ભરત૦ ॥
 લાખ ચોરાશી ગજ તૂરી એ, રત્ને જડિત પલાણુ-ભરત૦
 ॥ ૩ ॥ લાખ ચોરાશી રથ ભલા એ, વૃષભ ધોરી
 સુકુમાલ-ભરત૦ ॥ ચરણે ઝાંઝર સોના તણાં એ,
 કોટે સોવન ધુવરમાલ-ભરત૦ ॥ ૪ ॥ ખત્રીશ સહસ
 નાટક સહી એ, ત્રણ લાખ મંત્રી દક્ષ-ભરત૦ ॥
 દીવીધરા પાંચ લાખ કલ્યા એ, સોલ સહજ સેવે
 યક્ષ-ભરત૦ ॥ ૫ ॥ દસ કોડી આલંબ-ધનધરા
 એ, પાયક છત્રુ કોડ-ભરત૦ ॥ ચોસઠ સહસ અંતેઉરી

૫૦૮

એ, રૂપે સરખી જોડ-ભરત૦ ॥ ૬ ॥ એક લાખ સહસ
અઢાવીશ એ, વારંગના રૂપની આલી-ભરત૦ ॥
શેષ તુરંગમ સવિ મલી એ, કોડી અદાર નિહાલી-
ભરત૦ ॥ ૭ ॥ ત્રણ કોડી સાથે વ્યાપારીઆ એ,
બત્રીસ કોડી સૂઆર-ભરત૦ ॥ શેઠ સાર્થવાહ સામટા
એ, રાય રાણાનો નહીં પાર-ભરત૦ ॥ ૮ ॥ નવ
નિધિ ચૌદ રણશયું એ, લીધો લીધો સવિ પરિવાર-
ભરત૦ ॥ સંઘપતિ તિલક સોહામણું એ, ભાલે
ધરાવ્યું સાર-ભરત૦ ॥ ૯ ॥ પગે પગે કર્મ નિકંઠતા
એ, આવ્યા આવ્યા આસન જનમ-ભરત૦ ॥ ગિરિ
દેખી લોચન કર્યાં એ, ધન્ય ધન્ય શત્રુજય નામ-
ભરત૦ ॥ ૧૦ ॥ સોવન ફૂલ મુક્તાફલે એ, વધાવ્યા
ગિરિરાજ-ભરત૦ ॥ દીએ પ્રદક્ષિણા પાગથીએ એ,
સિધ્યાં સવળાં કાજ-ભરત૦ ॥ ૧૧ ॥

૫૦૯

સાંજના પ્રતિક્રમણ બાદ સામાયિક પાઠ્યા પછી
ભાવવાની ભાવનાના ઘણે સ્થળે બોલાતા
દુહામાંના કેટલાક દુહા.

-
- અરિહંત અરિહંત સમરતાં, લાધે મુક્તિનું રાજ;
જે નર અરિહંત સમરશે, તેહનાં સરશે કાજ. ૧
- સૂતાં બેસતાં ઉઠતાં, જે સમરે અરિહંત;
દુઃખિયાનાં દુઃખ ભાંજશે, લહેશે સુખ અનંત. ૨
- આશ કરેા અરિહંતની, ખીજ આશ નિરાશ;
જેમ જગમાં સુખિયા થયા, પામ્યા લીલ વિલાસ. ૩
- ચેતન તેં એસી કરી, જૈસી ન કરે કોય;
વિષયારસને કારણે, સર્વસ્વ બેરો બોય. ૪
- જો ચેતાય તો ચેતજે, જો ખૂઝાય તો ખૂઝ;
ખાનારા સૌ ખાઈ જશે, માથે પડશે તૂઝ. ૫
- મુનિવર ચૌદ હજારમાં, શ્રેણિક-સભા મોઝાર;
વીર-જિજ્ઞાસુ વખાણીયો, ધન્ય ધત્તો અણગાર. ૬

૫૧૦

પરખો તો પરખ્યો નહિ, હૃદ્દો કીધો દૂર;
લલસાશુ લાગી રહ્યો, નન્નો ખડો હજૂર. ૭

સમકિત પામે જીવને, જવ ગણતીયે ગણાય;
જો વળી સંસારે જામે, તો પણ મુક્તે જાય. ૮

સમકિત વિણ નવ પૂરવી, અજ્ઞાની કહેવાય;
સમકિત વિણ સંસારમાં, અરહો પરહો અથડાય. ૯

વીર-જિનેશ્વર સાહિબો, જામિયો કાળ અનંત;
પણ સમકિત પામ્યા પછી, અંતે થયા અરિહંત. ૧૦

જ્ઞાન સમું કોઈ ધન નહિ, સમતા સમું નહિ સુખ;
જીવિત સમ આશા નહિ, લોભ સમું નહિ દુઃખ. ૧૧

સ્વામીના સગપણ સમું, અવર ન સગપણ કોય;
ભક્તિ કરે સ્વામી તણી, સમકિત નિર્મળ હોય. ૧૨

પુણીયા શ્રાવકને નમું, વીરે વખાણ્યો જોહ;
દોકડા સાડા આરમાં, સ્વામી ભક્તિ કરેહ. ૧૩

વિદ્ય ટળે તપ-ગુણ થકી, તપથી જાય વિકાર;
પ્રશંસ્યો તપ-ગુણ થકી, વીરે ધન્નો અણગાર. ૧૪

૫૧૧

કર્મ ખપે તપ જોગથી, તપથી જય વિકાર;
ભાવ મંગળ તપ જિન કહ્યો, શિવ-સુખનો દાતાર. ૧૫
શીલે સદ્ગતિ પામીયે, શીલે સુધરે કાજ;
શીલે સુર નર-સંપદા, શીલે શિવપુર-રાજ. ૧૬
જિન-પ્રતિમા જિન-મંદિર, કંચનના કરે જોડ;
પ્રભવતથી બહુ દુજ લહે, નમો નમો શીશળ સુદેહ. ૧૭

ગ્રામેશસ્ત્રિદશો મરીચિરમરઃ પોતા પરિવાદ સુરઃ,
સંસારો બહુ વિશ્વભૂતિરમરો નારાયણો નારકી;
સિંહો નૈરયિકો ભવેષુ બહુશશ્વકી સુરો નન્દનઃ
શ્રીપુષ્પોત્તરનિર્જરોડવતુ ભવાદ્ વીરસ્ત્રીલોકીગુરઃ ૧

શ્રીશાન્તિનાથજિન-સ્તુતિ:

યસ્યોપસર્ગાઃ સ્મરણાત્પ્રયાન્તિ,
 વિશ્વે યદીયાશ્ચ ગુણા ન માન્તિ;
 યસ્યાડ્ગુલક્ષ્મ્યા કનકસ્ય કાન્તિઃ,
 સદ્ધસ્ય શાન્તિ સ કરોતુ શાન્તિઃ ॥ ૧ ॥

* * * *

શ્રીપાર્શ્વનાથજિન-સ્તુતિ:

વિશ્વશ્રીશિરસો વિભૂષણવિધૌ દિવ્યેન્દ્રનીલપ્રભઃ,
 શશ્વચ્છસ્યપરમ્પરાપ્રસરણે નિર્મોઘમેધોપમઃ;
 સંસારાધ્વનિ પિત્રભવ્યમનસાં વિશ્રામસાન્દ્રદુમઃ,
 પાર્શ્વો ભાવસુખં તનોતુ ભગવાંસ્તાપાપહારી જિનઃ

* * * *

ઉપસર્ગાઃ ક્ષયં યાન્તિ, છિદ્ધન્તે વિદ્મવલ્લયઃ;
 મનઃ પ્રસન્નતામેતિ, પૂજ્યમાને જિનેશ્વરે ॥ ૧ ॥

* * * *

સર્વમ્દુગ્ધલમાદ્ગદ્યં, સર્વકલ્યાણકારણમ્;
 પ્રધાનં સર્વધર્માણાં, જૈનં જયતિ શાસનમ્. ૨

